†

ახალი აღთქმა

შინაარსი

მათეს სახარება	1
მარკოზის სახარება	41
ლუკას სახარება	66
იოანეს სახარება	109
მოციქულთა საქმეები	140
რომაელთა მიმართ ეპისტოლე	182
კორინთელთა მიმართ პირველი ეპისტოლე	200
კორინთელთა მიმართ მეორე ეპისტოლე	217
გალატელთა მიმართ ეპისტოლე	228
ეფესელთა მიმართ ეპისტოლე	234
ფილიპელთა მიმართ ეპისტოლე	240
კოლასელთა მიმართ ეპისტოლე	245
თესალონიკელთა მიმართ პირველი ეპისტოლე	249
თესალონიკელთა მიმართ მეორე ეპისტოლე	253
ტიმოთეს მიმართ პირველი ეპისტოლე	255
ტიმოთეს მიმართ მეორე ეპისტოლე	260
ტიტეს მიმართ ეპისტოლე	264
ფილიმონის მიმართ ეპისტოლე	265
ებრაელთა მიმართ ეპისტოლე	266
იაკობის ეპისტოლე	279
პეტრეს პირველი ეპისტოლე	284
მეორე ეპისტოლე პეტრეს	289
იოანეს პირველი ეპისტოლე	292
იოანეს მეორე ეპისტოლე	297
იოანეს მესამე ეპისტოლე	297
იუდას ეპისტოლე	298
გამოცხადება	299

მათე

თავი 1

1წიგნი იესო ქრისტეს
თაობისა, დავითის ძის,
აბრაამის ძისა.
2აბრაამმა შვა ისააკი; და
ისაკმა შვა იაკობი; და
იაკობმა შვა იუდა და მისი
ძმები;
3და იუდას შვა ფარესი და
ზარა თამარიდან; და ფარესმა
შვა ესრომი; და ესრომ შვა
არამი;
4და არამს შვა ამინადაბი; და
ამინადაბმა შვა ნაასონი; და
ნაასონმა შვა სალმონი;
5და სალმონს შვა ბოოზი
რაქაბიდან; და ბუზმა შვა
ობადი რუთიდან; და ობედ შვა
იესე;
6და შვა იესემ დავითმეფე; და
დავითმეფემ შვა სოლომონი
მისგან, რომელიც იყო ურიას
ცოლი;
7სოლომონმა შვა რობოამი; და
რობოამმა შვა აბია; და აბიამ
შვა ასა;
8და ასას შვა იოსაფატი; და
იოსაფატმა შვა იორამი; და
იორამ შვა ოზიასი;
9და ოზიამ შვა იოათამი; და
იოათამ შვა აქაზი; და აქაზმა
შვა ეზეკია;
10და ეზეკიამ შვა მენასე; და
მენასემ შვა ამონი; და
ამონმა შვა იოსია;
11და იოსიამ შვა იექონია და
მისი ძმები ბაბილონში
გადაყვანის დროს.
12და მას შემდეგ, რაც ისინი
ბაბილონში მიიყვანეს,
იექონიას შვა სალათიელი; და
სალათიელმა შვა ზორობაბელი;
13და ზორობაბელმა შვა
აბიუდი; და აბიუდმა შვა
ელიაკიმი; და ელიაკიმ შვა
აზორი;
14და აზორმა შვა სადოკი; და
სადოკმა შვა აქიმ; და აქიმ
შვა ელიუდი;
15და ელიუდმა შვა ელეაზარი;
და ელეაზარმა შვა მათანი; და
მათან შვა იაკობი;
16და იაკობმა შვა იოსები,
ქმარი მარიამისა,
რომლისგანაც დაიბადა იესო,
რომელსაც ჰქვია ქრისტე.
17ასე რომ, ყველა თაობა
აბრაამიდან დავითამდე არის
თოთხმეტი თაობა; დავითიდან
ბაბილონში გადაყვანამდე
თოთხმეტი თაობაა; და
ბაბილონში გადაყვანიდან
ქრისტემდე თოთხმეტი თაობაა.
18ახლა იესო ქრისტეს
დაბადება ასე მოხდა: როცა
დედა მისი მარიამი იოსებს
შეერთო, სანამ ისინი
შეიკრიბებოდნენ, იგი
სულიწმიდის შვილად იპოვეს.
19მაშინ, იოსები, მისი ქმარი,
მართალი კაცი იყო და არ
სურდა მისთვის საჯაროდ
ექცია, განიზრახა ფარულად
გაეთავისუფლებინა იგი.
20მაგრამ სანამ ის ფიქრობდა
ამ საკითხებზე, აჰა, უფლის
ანგელოზი გამოეცხადა მას
სიზმარში და უთხრა: იოსებ,
დავითის ძე, ნუ გეშინია, რომ
წაიყვანო შენი ცოლი მარიამი,
რადგან მასში ჩასახული არის.
სულიწმიდისა.
21და გააჩენს ძეს და
დაარქმევ სახელად იესო,
რადგან ის იხსნის თავის
ხალხს მათი ცოდვებისგან.
22ახლა ეს ყველაფერი
გაკეთდა, რათა
აღსრულებულიყო უფლის მიერ
ნათქვამი
წინასწარმეტყველის მიერ:
23აჰა, ქალწული ორსულად
იქნება და შობს ვაჟს და
დაარქმევთ სახელად
ემანუელს, რაც ითარგმნება:
ღმერთი ჩვენთანაა.
24ძილში აღდგომილი იოსები
ისე მოიქცა, როგორც უბრძანა
მას უფლის ანგელოზმა და
მოიყვანა თავისი ცოლი.
25და არ იცნობდა მას, სანამ არ
გააჩინა თავისი პირმშო, და
უწოდა მას სახელი იესო.

თავი 2

1როდესაც იესო დაიბადა
იუდეის ბეთლემში ჰეროდე
მეფის დროს, აჰა, მოვიდნენ
ბრძენკაცები
აღმოსავლეთიდან
იერუსალიმში,
2ამბობდა: სად არის ის, ვინც
დაიბადა იუდეველთა მეფედ?
რამეთუ ვიხილეთ მისი
ვარსკვლავი აღმოსავლეთით
და მოვედით მის
თაყვანისცემად.
3ეს რომ გაიგო ჰეროდე მეფემ,
შეწუხდა და მთელი
იერუსალიმი მასთან ერთად.

4და როცა შეკრიბა ხალხის
ყველა მღვდელმთავარი და
მწიგნობარი,ჰკითხა მათ,სად
უნდა შობილიყო ქრისტე.
5და უთხრეს მას:იუდეის
ბეთლემში,რადგან ასეა
დაწერილი
წინასწარმეტყველის მიერ:
6და შენ ბეთლემი,იუდას
ქვეყანაში,არ ხარ უმცირესი
იუდას მთავრებს შორის,
რადგან შენგან გამოვა
მმართველი,რომელიც
განაგებს ჩემს ხალხს
ისრაელს.
7მაშინ ჰეროდემ,როცა
ფარულად მოუწოდა
ბრძენკაცებს,გულმოდგინედ
ჰკითხა მათ,თუ რა დროს
გამოჩნდა ვარსკვლავი.
8და გაგზავნა ისინი
ბეთლემში და უთხრა:წადით და
გულმოდგინედ მოძებნეთ
ბავშვი;და როცა იპოვით მას,
კვლავ მომიტანეთ,რათა მეც
მივიდე და თაყვანი ვცე მას.
9როცა გაიგეს მეფე,წავიდნენ;
და,აჰა,ვარსკვლავი,რომელიც
ნახეს აღმოსავლეთში,
მიდიოდა მათ წინ,სანამ არ
მოვიდა და დადგა იქ,სადაც
ბავშვი იყო.
10ვარსკვლავი რომ დაინახეს,
დიდი სიხარულით გაიხარეს.
11და როდესაც შევიდნენ
სახლში,იხილეს ყრმა
მარიამთან,დედამისთან
ერთად,და დაემხო და თაყვანი
სცეს მას;ოქრო,საკმეველი და
მურა.
12და სიზმარში ღმერთმა
გააფრთხილა,რომ არ
დაბრუნებულიყვნენ
ჰეროდესთან,წავიდნენ
თავიანთ ქვეყანაში სხვა
გზით.
13და როცა წავიდნენ,აჰა,
უფლის ანგელოზი გამოეცხადა
იოსებს სიზმარში და უთხრა:
ადექი და წაიყვანე ყრმა და
დედამისი და გაიქეცი
ეგვიპტეში და იყავი იქ,
სანამ არ მოგიყვები სიტყვას.
ჰეროდე ეძებს პატარა ბავშვს,
რათა გაანადგუროს იგი.
14როცა ადგა,ღამით წაიყვანა
ყრმა და დედამისი და წავიდა
ეგვიპტეში.
15და იყო იქ ჰეროდეს
სიკვდილამდე,რათა
აღსრულდეს უფლის მიერ
ნათქვამი
წინასწარმეტყველის მიერ:
ეგვიპტიდან გამოვიძახე
ჩემი ძე.
16მაშინ ჰეროდემ,როცა
დაინახა,რომ დასცინოდნენ
ბრძენკაცებს,ძალიან
განრისხდა და გაგზავნა და
მოკლა ყველა ბავშვი,
რომლებიც იყვნენ ბეთლემში
და მის ყველა სანაპიროზე,
ორი წლის ასაკიდან და
ქვევით,შესაბამისად.დრო,
რომელიც გულმოდგინედ
ეკითხებოდა ბრძენკაცებს.
17მაშინ აღსრულდა იერემი
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი:
18რამაში გაისმა ხმა,გოდება,
ტირილი და დიდი გლოვა,
რახელი ტიროდა თავის
შვილებზე და არ სურდა
ნუგეშისცემა,რადგან ისინი
არ არიან.
19მაგრამ როცა ჰეროდე
მოკვდა,აჰა,უფლის ანგელოზი
ეჩვენა სიზმარში იოსებს
ეგვიპტეში.
20ამბობდა:ადექი,წაიყვანე
ყრმა და დედამისი და წადი
ისრაელის ქვეყანაში,რადგან
მკვდრები არიან,რომლებიც
ყრმის სიცოცხლეს ეძებდნენ.
21და ადგა,წაიყვანა ყრმა და
დედამისი და მივიდა
ისრაელის ქვეყანაში.
22მაგრამ როცა გაიგო,რომ
არქელაოსი მეფობდა იუდეაში,
მამამისის ჰეროდეს ოთახში,
შეეშინდა იქ მისვლა;მაგრამ
სიზმარში ღვთისგან
გაფრთხილებული,გალილეის
მხარეში გაბრუნდა.
23და მივიდა და დამკვიდრდა
ქალაქში,რომელსაც ჰქვია
ნაზარეთი,რათა აღსრულდეს
წინასწარმეტყველთა მიერ
ნათქვამი,რომ მას
ნაზარეველი ეწოდოს.

თავი 3

1იმ დღეებში მოვიდა იოანე
ნათლისმცემელი და
ქადაგებდა იუდეის უდაბნოში,
2და ამბობდა:მოინანიეთ,
რამეთუ მოახლოვდა ცათა
სასუფეველი.
3რადგან ეს არის ის,ვისზეც
ესაია წინასწარმეტყველმა
თქვა:უდაბნოში
მღაღადებელის ხმა:

მოამზადეთ უფლის გზა,
გაასწორეთ მისი ბილიკები.
4 და იმავე იოანეს ჰქონდა
სამოსი აქლემის ბეწვისგან
და ტყავის სარტყელი მის
წელზე; და მისი ხორცი იყო
კალიები და ველური თაფლი.
5 მაშინ გამოვიდნენ მასთან
იერუსალიმი, მთელი იუდეა და
იორდანეს ირგვლივ მთელი
მხარე,
6 და მოინათლნენ მისგან
იორდანეში და აღიარებდნენ
თავიანთ ცოდვებს.
7 მაგრამ როცა დაინახა
მრავალი ფარისეველი და
სადუკეველი მის ნათლობაზე
მისული, უთხრა მათ:
გველგესლათა თაობაო, ვინ
გაგაფრთხილათ,
გაქცეულიყავით მომავალი
რისხვისგან?
8 ამიტომ გამოიღეთ
მონანიებისთვის
შესაფერისი ნაყოფი:
9 და ნუ იფიქრებთ, რომ
საკუთართავში თქვათ: ჩვენ
გვყავს აბრაამი ჩვენი მამა,
რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ღმერთს შეუძლია ამ
ქვებიდან აღზარდოს შვილები
აბრაამისთვის.
10 და ახლაც ნაჯახი ედება ხის
ფესვებს: ამიტომ ყოველი ხე,
რომელიც არ გამოიღებს კარგ
ნაყოფს, ჭრიან და ცეცხლში
ყრიან.
11 მე გნათლავთ თქვენ წყლით
მონანიებისთვის, მაგრამ ის,
ვინც ჩემს შემდეგ მოდის,
ჩემზე ძლიერია, რომლის
ტარების ღირსი არვარ; ის
მოგნათლავთ სულით წმიდით და
ცეცხლით.
12 ვისი გულშემატკივარიც
ხელშია, ის მთლიანად
გაწმენდს თავის იატაკს და
შეაგროვებს თავის ხორბალს
გარნაში; მაგრამ ჩაუქრობელი
ცეცხლით დაწვავს ჭურჭელს.
13 მაშინ მოვიდა იესო
გალილეიდან იორდანეში
იოანესთან, რათა მოენათლა
მისგან.
14 მაგრამ იოანემ აუკრძალა
მას და უთხრა: მე მჭირდება
შენგან მონათვლა და ჩემთან
მოდიხარ?
15 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: აწ
ეგრე იყოს, რამეთუ ესე
გვმართებს ყოველი
სიმართლის აღსრულება.
შემდეგ მან განიცადა იგი.
16 ხოლო იესო, როცა მოინათლა,
მაშინვე ავიდა წყლიდან და,
აჰა, გაიხსნა მას ცა და იხილა
ღვთის სული, მტრედივით
ჩამომავალი და ანთებული
მასზე.
17 და აჰა ხმა ზეციდან,
რომელიც ამბობს: ეს არის
ჩემი საყვარელი ძე, რომელიც
მომეწონა.

თავი 4

1 მაშინ იესო სულისაგან
უდაბნოში წაიყვანეს
ეშმაკის განსაცდელად.
2 და როცა იმარხულა ორმოცი
დღე და ორმოცი ღამე, შემდეგ
მოშივდა.
3 და როცა მივიდა მასთან
მაცდური, უთხრა: თუ ძე ღვთისა
ხარ, ბრძანე, რომ ეს ქვები
პური იყოს.
4 მან კი მიუგო და თქვა:
და წერილია: მხოლოდ პურით კი
არიცოცხლებს ადამიანი,
არამედ ყოველი სიტყვით,
რომელიც გამოდის ღვთის
პირიდან.
5 მაშინ ეშმაკმა წაიყვანა
იგი წმინდა ქალაქში და
დააყენა ტაძრის მწვერვალზე,
6 და ჰრქუა მას: თუ ძე ხარ
ღმრთისა, დააგდე თავი,
რამეთუ დაწერილია: თავის
ანგელოზებს ავალდებულებს
შენზე; ქვის წინააღმდეგ.
7 უთხრა მას იესომ: კვლავ
დაწერილია: არ გამოსცადო
უფალი, შენი ღმერთი.
8 კვლავ, ეშმაკმა აიყვანა იგი
უაღრესად მაღალ მთაზე და
უჩვენა მას მსოფლიოს ყველა
სამეფო და მათი დიდება;
9 და ჰრქუა მას: ყოველივე
ამას მოგცემ, თუ დაეცემი და
თაყვანს მცემ.
10 მაშინ უთხრა მას იესომ:
წადი აქედან, სატანა, რადგან
დაწერილია: უფალს, შენს
ღმერთს ეცი თაყვანი და
მხოლოდ მას ემსახურე.
11 მაშინ ეშმაკმა მიატოვა
იგი და, აჰა, მოვიდნენ
ანგელოზები და
ემსახურებოდნენ მას.
12 იესომ რომ გაიგო, რომ იოანე
ჩასვეს საპყრობილეში,
წავიდა გალილეაში;

13და დატოვა ნაზარეთი,
მივიდა და დასახლდა
კაპერნაუმში,რომელიც არის
ზღვის სანაპიროზე,
ზაბულონისა და ნეფთალიმის
საზღვრებში.
14რათა აღსრულდეს ესაია
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი ნათქვამი:
15ზაბულონის მიწა და
ნეფთალიმის მიწა,ზღვის
გზაზე,იორდანეს გაღმა,
წარმართთა გალილეა;
16ხალხმა,რომელიც იჯდა
სიბნელეში,იხილა დიდი
სინათლე;და მათ,ვინც
ისხდნენ სიკვდილის
მიდამოში და ჩრდილში,შუქი
გამოჩნდა.
17იმ დროიდან დაიწყო იესომ
ქადაგება და თქვა:
მოინანიეთ,რადგან
მოახლოებულია ცათა
სასუფეველი.
18და იესომ გალილეის ზღვის
პირას მიმავალმა იხილა ორი
ძმა,სიმონი,რომელსაც ერქვა
პეტრე,და ანდრია,მისი ძმა,
რომლებიც ბადეს ესროლეს
ზღვაში,რადგან მეთევზეები
იყვნენ.
19და უთხრა მათ:გამომყევით
და მე გაქცევთ თქვენ
ადამიანთა მეთევზეებად.
20და მათ მაშინვე დატოვეს
ბადეები და გაჰყვნენ მას.
21და წავიდა იქიდან,დაინახა
სხვა ორი ძმა,იაკობი
ზებედეს ძე და მისი ძმა
იოანე,გემზე ზებედეს
მამასთან ერთად,რომლებიც
ბადეებს ასწორებდნენ;და
დაუძახა მათ.
22და მაშინვე მიატოვეს
ხომალდი და მათი მამა და
გაჰყვნენ მას.
23და დადიოდა იესო მთელ
გალილეაში,ასწავლიდა მათ
სინაგოგებში და ქადაგებდა
სასუფევლის
შესახებ და კურნავდა ხალხში
ყოველგვარ სნეულებასა და
ყოველგვარ სნეულებას.
24და მისი პოპულარობა მთელ
სირიაში გავრცელდა:და
მიიყვანეს მასთან ყველა
სნეული,სხვადასხვა
სნეულებითა და ტანჯვით
აღებული,ეშმაკით
შეპყრობილი,გიჟები და
დამბლა;და განკურნა ისინი.
25და მიჰყვებოდა მას ხალხის
დიდი სიმრავლე გალილეიდან,
დეკაპოლიდან,
იერუსალიმიდან,იუდეიდან და
იორდანეს გაღმა.

თავი 5

1და დაინახა ხალხი,ავიდა
მთაზე,და როცა ჩაჯდა,
მივიდნენ მასთან მისი
მოწაფეები.
2და გააღო პირი და ასწავლა
მათ და უთხრა:
3ნეტარ არიან ღარიბნი სულით,
რადგან მათია ცათა
სასუფეველი.
4ნეტარ არიან მგლოვიარენი,
რამეთუ ნუგეშისცემიან.
5ნეტარ არიან თვინიერნი,
რადგან ისინი
დაიმკვიდრებენ დედამიწას.
6ნეტარ არიან სიმართლის
მშიერნი და მწყურვალნი,
რამეთუ ივსებიან.
7ნეტარ არიან მოწყალენი,
რადგან ისინი შეიწყალებენ.
8ნეტარ არიან წმინდანები
გულით,რადგან ისინი
იხილავენ ღმერთს.
9ნეტარ არიან
მშვიდობისმყოფელნი,რამეთუ
მათ ღვთის შვილები
იწოდებიან.
10ნეტარ არიან
სიმართლისთვის დევნილნი,
რადგან მათია ცათა
სასუფეველი.
11ნეტარ ხართ თქვენ,როცა
გალანძღავთ და გდევნიან
და ყოველგვარ ბოროტებას
იტყვიან თქვენზე ტყუილად,
ჩემი გულისთვის.
12იხარეთ და იხარეთ,რადგან
დიდია თქვენი ჯილდო ზეცაში,
რადგან ასე დევნიდნენ
წინასწარმეტყველებს,
რომლებიც თქვენამდე იყვნენ.
13თქვენ ხართ მიწის მარილი,
მაგრამ თუ მარილს სურნელი
დაკარგა,რითი უნდა იყოს
დამარილებული?ამიერიდან
არაფრისთვის არის კარგი,
გარდა განდევნისა და
ადამიანთა ფეხითგათელვისა.
14თქვენ ხართ სამყაროს
ნათელი.გორაზე დადგმული
ქალაქი ვერ დაიმალება.
15არც სანთელს ანთებენ და არ
აყენებენ მას ბუჩქის ქვეშ,
არამედ სასანთლეზე;და ის

ანათებს ყველას, ვინც
სახლშია.
16 ისე ანათებდეს თქვენი
სინათლე ადამიანთა წინაშე,
რათა იხილონ თქვენი კეთილი
საქმეები და განადიდონ
თქვენი ზეციერი მამა.
17 ნუ იფიქრებთ, რომ მე მოვედი
რჯულის ან
წინასწარმეტყველების
დასანგრევად;
18 რადგან ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, სანამ ცა
და მიწა არგაივლის,
კანონიდან ერთი იოტა ან
ერთი წვერი არ გადავა, სანამ
ყველა ფერი არ აღსრულდება.
19 მაშ, ვინც დაარღვევს ერთ-
ერთამ უმცირეს
მცნებათაგანს და ასე
ასწავლის ადამიანებს,
უმცირესად იწოდება ცათა
სასუფეველში;
20 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ თუ თქვენი სიმართლე არ
აღემატება მწიგნობართა და
ფარისევლთა სიმართლეს,
თქვენ არავითარ
შემთხვევაში არ შეხვალთ
ცათა სასუფეველში.
21 გსმენიათ, რომ ძველად
თქვეს: არ მოკლა; და ვინც
მოკლავს, განკითხვის
საფრთხის წინაშე
აღმოჩნდება:
22 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ ვინც უმიზეზოდ
გაბრაზდება თავის ძმაზე,
სასამართლოს წინაშე
აღმოჩნდება;, ჯოჯოხეთის
ცეცხლის საფრთხის წინაშე
აღმოჩნდება.
23 ამიტომ, თუ მიიტანე შენი
ძღვენი სამსხვერპლოზე და იქ
გახსოვდეს, რომ შენს ძმას
შენს წინააღმდეგ რაიმე აქვს;
24 იქ დატოვე შენი ძღვენი
სამსხვერპლოს წინ და წადი;
ჯერ შეურიგდი შენს ძმას და
მერე მოდი და შესთავაზე
შენი საჩუქარი.
25 სასწრაფოდ დაეთანხმე შენს
მოწინააღმდეგეს, სანამ
გზაზე ხარ მასთან; რომ
მოწინააღმდეგემ მსაჯულს არ
გადმოგცეთ, მოსამართლემ კი
ოფიცერს და ციხეში
ჩაგაგდებთ.
26 ჭეშმარიტად გეუბნები შენ,
არავითარ შემთხვევაში არ
გამოხვალიქიდან, სანამ არ
გადაიხდი მაქსიმალურ ფულს.
27 გსმენიათ, რომ ძველად
თქვეს: არ იმრუშოო.
28 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ ვინც ქალს
უყურებს მის სასურველად,
უკვე იმრუშა მასთან თავის
გულში.
29 და თუ შენი მარჯვენა თვალი
შეგაწუხებს, ამოიღე იგი და
გადააგდე შენგან, რადგან
სასარგებლოა შენთვის, რომ
დაიღუპოს შენი ერთ-ერთი
წევრი და არა მთელი შენი
სხეული ჯოჯოხეთში
ჩავარდნას.
30 და თუ შენი მარჯვენა
გალანძღავს, მოიკვეთე იგი
და გადააგდე შენგან, რადგან
სასარგებლოა შენთვის, რომ
დაიღუპოს შენი ერთ-ერთი
წევრი და არა მთელი შენი
სხეული ჯოჯოხეთში
ჩავარდნას.
31 ნათქვამია: ვინც
გაათავისუფლებს თავის ცოლს,
მისცეს მას განქორწინების
წერილი.
32 მე კი გეუბნებით თქვენ, რომ
ვინც გაათავისუფლებს თავის
ცოლს, გარდა სიძვის გამო,
მრუშობს მას;
33 ისევ გსმენიათ, რომ ძველად
თქვეს: არ დაიფიცო, არამედ
შეასრულე შენი ფიცი უფალს.
34 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ: ნუ დაიფიცებთ; არც
ზეცით; რადგან ის არის ღვთის
ტახტი:
35 არც მიწით; რადგან ეს არის
მისი ფეხქვეშა: არც
იერუსალიმში; რადგან ის
არის ქალაქი დიდი მეფისა.
36 არც შენს თავს დაიფიცებ,
რადგან ერთი თმის გათეთრება
ან შავის გაკეთება არ
შეგიძლია.
37 მაგრამ თქვენი
კომუნიკაცია იყოს, დიახ,
დიახ; არა, არა, რადგან რაც
უფრო მეტია, ბოროტებაა.
38 გსმენიათ, რომ ნათქვამია:
თვალი თვალის წილ და კბილი
კბილის წილ.
39 მაგრამ მე გეუბნები შენ: ნუ
შეეწინააღმდეგები
ბოროტებას;
40 და თუ ვინმე გიჩივლებს
რჯულს და წაართმევს შენს
ხალათს, მიეცი მასაც შენი
მოსასხამი.

41 და ვინც გაიძულებს შენ
გაიარო ერთი მილი, წადი
მასთან ერთად.
42 მიეცი მას, ვინც გთხოვს და
მისგან, ვინც შენგან
სესხულობს, ნუ გადაუხვიე.
43 გსმენიათ, რომ ნათქვამია:
გიყვარდეს მოყვასი შენი და
შეიძულო მტერი შენი.
44 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ: გიყვარდეთ თქვენი
მტრები, აკურთხეთ ისინი,
ვინც თქვენ გწყევლიან,
სიკეთე გაუკეთეთ თქვენს
მოძულეებს და ილოცეთ
მათთვის, ვინც გიყენებთ და
გდევნით;
45 რათა იყოთ თქვენი ზეციერი
მამის შვილები, რადგან ის
აჩენს თავის მზეს ბოროტებზე
და კეთილებზე და წვიმს
მართალზე და უსამართლოზე.
46 რადგან თუ გიყვართ ისინი,
ვინც გიყვართ, რა საზღაური
გაქვთ? მებაჟეებიც კი არ
არიან იგივე?
47 და თუ მხოლოდ თქვენს ძმებს
მისალმებით, სხვებზე მეტს
რას აკეთებთ? მებაჟეებიც კი
ასე არ არიან?
48 მაშ, იყავით სრულყოფილები,
როგორც სრულყოფილია თქვენი
ზეციერი მამა.

თავი 6

1 გაუფრთხილდით, რომ
მოწყალებას ნუ გასცემთ
ადამიანთა წინაშე, რათა მათ
გამოჩნდნენ, თორემ საზღაური
არ გექნებათ თქვენი ზეციერი
მამისგან.
2 ამიტომ, როცა მოწყალებას
გასწირავ, შენს წინაშე
საყვირს ნუ ატეხ, როგორც
თვალთმაქცები აკეთებენ
სინაგოგებსა და ქუჩებში,
რათა ადამიანთა დიდება
ჰქონდეთ. ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, მათ აქვთ
თავისი ჯილდო.
3 მაგრამ როცა მოწყალებას
აკეთებ, არ იცოდეს შენმა
მარცხენამ, რას აკეთებს
შენი მარჯვენა.
4 რათა შენი მოწყალება იყოს
ფარულად, და შენი მამა,
რომელიც ხედავს დაფარულს,
მოგიზღავს შენ აშკარად.
5 და როცა ლოცულობ, ნუ იქნები
თვალთმაქცებივით, რადგან
უყვართ სინაგოგებსა და
ქუჩების კუთხეებში დგომა
ლოცვა, რათა ადამიანებმა
დაინახონ. ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, მათ აქვთ
თავისი ჯილდო.
6 შენ კი, როცა ლოცულობ, შედი
შენს კარადაში და როცა
დაკეტავ კარს, ევედრე
დაფარულ მამას; და მამაშენი,
რომელიც ხედავს დაფარულს,
მოგაგებს შენ აშკარად.
7 მაგრამ როცა ლოცულობთ, ნუ
იმეორებთ ამაო გამეორებას,
როგორც ამას წარმართები
აკეთებენ, რადგან ფიქრობენ,
რომ მოისმენენ მათი ბევრი
ლაპარაკის გამო.
8 მაშ, ნუ იქნებით მათნაირი,
რადგან თქვენმა მამამ იცის,
რა გჭირდებათ, სანამ მას
სთხოვთ.
9 ასე ილოცეთ: მამაო ჩვენო,
რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა
იყოს სახელი შენი.
10 მოვიდეს შენი სამეფო. იყოს
ნება შენი, როგორც ზეცაში,
როგორც დედამიწაზე.
11 მოგვეც დღეს ჩვენი
ყოველდღიური პური.
12 და მოგვიტევე ჩვენი ვალი,
როგორც ჩვენ ვაპატიებთ
ჩვენს მოვალეებს.
13 და ნუ შეგვიყვან
განსაცდელში, არამედ
გვიხსენი ბოროტისაგან,
რადგან შენია მეფობა და
ძალა და დიდება მარადიულად.
ამინ.
14 რადგან თუ აპატიებთ
ადამიანებს მათ შეცოდებებს,
თქვენი ზეციერი მამაც
გაპატიებს თქვენ.
15 მაგრამ თუ თქვენ არ
აპატიებთ ადამიანებს მათ
შეცოდებებს, არც თქვენი
მამა მოგიტევებს თქვენს
შეცოდებებს.
16 გარდა ამისა, როცა
მარხულობთ, ნუ იქნებით,
როგორც თვალთმაქცები,
სევდიანი სახით, რადგან
ისინი ამახინჯებენ სახეებს,
რათა ადამიანებს მარხვად
მოეჩვენონ. ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, მათ აქვთ
თავისი ჯილდო.
17 შენ კი, როცა მარხულობ, სცხე
თავზე და დაიბანე სახე;
18 რათა ადამიანებს არ
ეჩვენო მარხვად, არამედ
მამაშენს, რომელიც
დაფარულად არის;

19 ნუ მოაგროვებთ თქვენთვის
განძს დედამიწაზე, სადაც
ჩრჩილი და ჟანგი ხრწნის,
სადაც ქურდები ჭრიან და
იპარავენ.
20 მაგრამ შეაგროვეთ
თქვენთვის საგანძური
ზეცაში, სადაც არც ჩრჩილი და
არც ჟანგი არანადგურებს, და
სადაც ქურდები არ არღვევენ
და არ იპარავენ.
21 რადგან სადაც არის შენი
განძი, იქ იქნება შენი გულიც.
22 სხეულის სინათლე არის
თვალი; ამიტომ, თუ შენი თვალი
ერთია, მთელი შენი სხეული
ნათელი იქნება.
23 მაგრამ თუ შენი თვალი
ბოროტია, მთელი შენი სხეული
სიბნელით იქნება სავსე. მაშ,
თუ სინათლე, რომელიც შენშია,
სიბნელეა, რაოდენ დიდია ეს
სიბნელე!
24 ვერავინ ემსახურება ორ
ბატონს: ან ერთს სძულს და
მეორეს შეიყვარებს; თორემ
ერთს მოეკიდება და მეორეს
შეურაცხყოფს. თქვენ არ
შეგიძლიათ ემსახუროთ
ღმერთს და მამონს.
25 ამიტომ გეუბნებით თქვენ:
ნუ იფიქრებთ თქვენს
სიცოცხლეზე, რას ჭამთ ან რას
სვამთ; და არც თქვენი
სხეულისთვის, რას ჩაიცვამთ.
განა სიცოცხლე ხორცზე მეტი
არ არის და სხეული სამოსზე?
26 აჰა, ცის ფრინველები: ისინი
არ თესავს, არც მკიან და არც
ბეღლებში აგროვებენ;
მაგრამ თქვენი ზეციერი მამა
კვებავს მათ. მათზე ბევრად
უკეთესი არ ხართ?
27 რომელთქვენგანს შეუძლია
ფიქრით ერთი წყრთა დაამატოს
თავის სიმაღლეს?
28 და რატომ ფიქრობთ სამოსად?
დააკვირდით მინდვრის
შროშანებს, როგორ იზრდებიან
ისინი; არ შრომობენ და არც
ტრიალებენ:
29 და მაინც გეუბნებით თქვენ,
რომ სოლომონიც კი მთელი
თავისი დიდებით არ იყო
შემოსილი, როგორც მათგანი.
30 მაშასადამე, თუ ღმერთმა
ასე შემოამოსა მინდვრის
ბალახი, რომელიც დღეს არის
და ხვალ ღუმელში ჩაყრილი,
განა უფრო მეტად არ
შემოგაცმავთ თქვენ,
მცირემორწმუნეებო?
31 ამიტომ არ იფიქროთ და
თქვათ: რა ვჭამოთ? ან რა
დავლიოთ? ან, რითი ვიმოსოთ?
32 (რადგან ყოველივე ამას
ეძებენ წარმართები:) რადგან
თქვენმა ზეციერმა მამამ
იცის, რომ თქვენ გჭირდებათ
ყოველივე ეს.
33 მაგრამ ეძიეთ უპირველეს
ყოვლისა ღვთის სასუფეველი
და მისი სიმართლე; და
ყოველივე ეს დაგემატებათ.
34 ამიტომ ნუ იფიქრებთ
ხვალინდელ დღეზე, რადგან
ხვალინდელი დღე საკუთარ
თავზე იფიქრებს. დღეისათვის
საკმარისია მისი ბოროტება.

თავი 7

1 ნუ განიკითხავთ, რომ არ
განიკითხოთ.
2 რამეთუ რომელი განკითხვით
განიკითხავთ, განიკითხებით
და რა საზომითაც აფასებთ,
კვლავ მოგიზომავთ.
3 და რატომ უყურებ შენი ძმის
თვალში არსებულ ღეროს,
მაგრამ არ უყურებ სხივს,
რომელიც შენს თვალშია?
4 ან როგორ უთხარი შენს ძმას:
ნება მომეცით ამოგიგლიჯოთ
ღერი თვალიდან; და აჰა, შენს
თვალში არის სხივი?
5 თვალთმაქცო, პირველად
ამოიღე სხივი შენი თვალიდან;
და მაშინ ნათლად დაინახავ,
რომ ძმის თვალიდან ამოგლიჯო.
6 არ მისცეთ ის, რაც წმინდაა
ძაღლებს, ნუ მიაგდებთ
თქვენს მარგალიტებს ღორებს,
რათა არ გათელონ ისინი
თავიანთ ფეხქვეშ და არ
შებრუნდნენ და არ დაგგლიჯონ.
7 ითხოვეთ და მოგეცემათ;
ეძიეთ და იპოვით; დააკაკუნე
და გაგეხსნება:
8 რადგან ყოველი, ვინც ითხოვს,
იღებს; და ვინც ეძებს,
პოულობს; და ვინც
დააკაკუნებს, გაეხსნება.
9 ან რომელია თქვენგანი,
რომელსაც თუ მისმა შვილმა
პური სთხოვს, ქვას მისცემს?
10 ან თუ თევზს სთხოვს, გველს
მისცემს?
11 მაშ, თუ თქვენ, ბოროტებმა,
იცით კარგი ძღვენის მიცემა
თქვენი შვილებისთვის,
რამდენად მეტად თქვენი
ზეციერი მამა მისცემს

სიკეთეს მათ, ვინც მისგან
ითხოვს?
12 ამიტომ ყველა ფერი, რაც
გინდათ, რომ გაგიკეთონ
ადამიანებმა, თქვენც ასე
მოექეცით მათ, რადგან ეს
არის კანონი და
წინასწარმეტყველები.
13 შედით მწკრივი კარიბჭით,
რადგან ფართოა კარიბჭე და
განიერია გზა, რომელსაც
მიჰყავს დაღუპვა, და ბევრი
შედის მასში.
14 რადგან ვიწროა კარიბჭე და
ვიწროა გზა, რომელსაც
მიჰყავს სიცოცხლე, და
ცოტანი ჰპოვებენ მას.
15 უფრთხილდით
ცრუწინასწარმეტყველებს,
რომლებიც თქვენთან ცხვრის
სამოსით მოდიან, შინაგანად
კი მტაცებელი მგლები არიან.
16 თქვენ შეიცნობთ მათ მათი
ნაყოფით. ეკლის ყურძენს
კრეფენ თუ ლეღვს?
17 ასე რომ, ყოველი კარგი ხე
კარგ ნაყოფს მოაქვს; მაგრამ
ხრწნილი ხე ბოროტ ნაყოფს
გამოიღებს.
18 კარგ ხეს არ შეუძლია
ბოროტი ნაყოფი გამოიღოს,
ვერც ხრწნილმა ხემ მოიტანოს
კარგი ნაყოფი.
19 ყოველი ხე, რომელიც არ
გამოიღებს კარგ ნაყოფს,
ჭრიან და ცეცხლში ყრიან.
20 ამიტომ მათი ნაყოფით
შეიცნობთ მათ.
21 ყოველი, ვინც მეუბნება:
უფალო, უფალო, არ შევა ცათა
სასუფეველში; არამედ ის,
ვინც ასრულებს ზეციერი
მამის ნებას.
22 ბევრი მეტყვის იმ დღეს:
უფალო, უფალო, განა შენი
სახელით არ
ვიწინასწარმეტყველებდით?
და შენი სახელით განდევნე
ეშმაკები? და შენი სახელით
გააკეთე მრავალი
საკვირველი საქმე?
23 და მაშინ ვაღიარებ მათ, მე
არასოდეს გიცნობდით თქვენ:
განშორდით ჩემგან, ვინც
სჯულის მოქმედებს.
24 ამიტომ, ვინც ისმენს ჩემს
ამ სიტყვებს და შეასრულებს
მათ, შევადარებ მას ბრძენ
კაცს, რომელმაც თავისი
სახლი კლდეზე ააშენა.
25 და მოვიდა წვიმა, და მოვიდა
წყალდიდობა, და უბერა ქარმა
და დაარტყა იმ სახლს; და არ
დაეცა, რადგან კლდეზე იყო
დაფუძნებული.
26 და ყოველი, ვინც ისმენს
ჩემს ამ სიტყვებს და არ
ასრულებს მათ, დაემსგავსება
უგუნურ კაცს, რომელმაც
თავისი სახლი ქვიშაზე
ააშენა:
27 და მოვიდა წვიმა, და მოვიდა
წყალდიდობა, და უბერა ქარმა
და დაარტყა იმ სახლს; და
დაეცა და დიდი იყო დაცემა
მისი.
28 და იყო ასე, როდესაც იესომ
დაასრულა ეს სიტყვები,
ხალხი გაოცებული დარჩა მისი
მოძღვრებით:
29 რადგან ის ასწავლიდა მათ,
როგორც ავტორიტეტის მქონე
და არა როგორც მწიგნობარნი.

თავი 8

1 როცა მთიდან ჩამოვიდა,
უამრავი ხალხი გაჰყვა მას.
2 და, აჰა, მივიდა კეთროვანი
და თაყვანი სცა მას და უთხრა:
უფალო, თუ გინდა, შეგიძლია
განმწმინდო.
3 იესომ გაუწოდა ხელი, შეეხო
მას და უთხრა: მე მინდა; იყავი
სუფთა. და მაშინვე
განიწმინდა მისი კეთრი.
4 ჰრქუა მას იესუ: არავის
უთხარი; მაგრამ წადი,
გამოეჩინე თავი მღვდელს და
შესწირე ძღვენი, რომელიც
მოსემ უბრძანა მათ
დასამოწმებლად.
5 და როცა შევიდა იესო
კაპერნაუმში, მივიდა მასთან
ასისთავი და ევედრებოდა მას:
6 და ამბობდა: უფალო, ჩემი
მსახური წევს სახლში
დამბლით დაავადებული,
სასტიკად ტანჯული.
7 და უთხრა მას იესომ: მოვალ
და განვკურნავ მას.
8 მიუგო ასისთავმა და თქვა:
უფალო, მე არ ვარ ღირსი, რომ
ჩემს ჭერქვეშ შეხვიდე,
მაგრამ მხოლოდ სიტყვა თქვი
და ჩემი მსახური
განიკურნება.
9 ვინაიდან მე ვარ ხელმწიფის
ქვეშევრდომი კაცი, მყავს
ჯარისკაცები ჩემ ქვეშ. ხოლო
მეორეს: მოდი და მოვა; და ჩემს
მსახურს: გააკეთე ეს და ის
აკეთებს ამას.

10 ეს რომ მოისმინა იესომ,
გაუკვირდა და უთხრა მათ,
ვინც მიჰყვებოდა:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, ისრაელში არვიპოვე
ასეთი დიდი რწმენა.
11 და მე გეუბნებით თქვენ, რომ
ბევრი მოვა აღმოსავლეთიდან
და დასავლეთიდან და
დასხდებიან აბრაამთან,
ისაკთან და იაკობთან ერთად
ცათა სასუფეველში.
12 მაგრამ სამეფოს შვილები
გარე სიბნელეში იქნებიან
გადაყრილნი: იქ იქნება
ტირილი და კბილთა ღრჭენა.
13 და უთხრა იესომ
ასისთავთან: წადი; და როგორც
გწამს, ისე გემართოს. და
მისი მსახური იმავე საათში
განიკურნა.
14 და როცა შევიდა იესო
პეტრეს სახლში, იხილა მისი
ცოლის დედა მწოლიარე და
ცხელებით დაავადებული.
15 და შეეხო მის ხელს და
სიცხემ მიატოვა იგი, და ადგა
და ემსახურებოდა მათ.
16 როცა საღამო დადგა,
მიიყვანეს მასთან მრავალი
ეშმაკი, და მან განდევნა
სულები თავისი სიტყვით და
განკურნა ყველა სნეული.
17 რათა აღსრულდეს ესაია
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი, რომ თქვა: მან აიღო
ჩვენი უძლურებები და აიღო
ჩვენი სნეულებები.
18 იესომ რომ დაინახა მის
გარშემო უამრავი ხალხი, მან
ბრძანა, გამეღო ნაპირზე
წასვლა.
19 მივიდა ერთი მწიგნობარი
და უთხრა მას: მოძღვარო, მე
გამოგყვები, სადაც კი
წახვალ.
20 ჰრქუა მას იესუ: მელიებს
ნახვრეტები აქვთ და ცის
ფრინველებს ბუდეები; ხოლო
ძეს კაცისა არა აქვს სად
დადოს თავი.
21 და ჰრქუა მას სხვა
მოწაფეთაგანმა: უფალო, ნება
მიბოძეთ ჯერ წავიდე და
დავიმარხო მამაჩემი.
22 ხოლო იესომ უთხრა მას:
გამომყევი; და
მიცვალებულებმა დამარხონ
თავიანთი მკვდარი.
23 და როცა შევიდა ნავში,
მისდევდნენ მისი მოწაფეები.
24 და, აჰა, გაჩნდა დიდი
ქარიშხალი ზღვაში, ისე, რომ
გემი ტალღებით იყო დაფარული,
მაგრამ მას ეძინა.
25 და მივიდნენ მასთან მისი
მოწაფეები, გააღვიძეს და
უთხრეს: უფალო, გვიხსენი,
დავიღუპებით.
26 და უთხრა მათ: რატომ
გეშინიათ, მცირემორწმუნეო?
მაშინ ადგა და შერისხა
ქარები და ზღვა; და იყო დიდი
სიმშვიდე.
27 მაგრამ კაცებს გაუკვირდათ
და ამბობდნენ: როგორი კაცია
ეს, რომ ქარები და ზღვაც
ემორჩილებიან მას!
28 და როცა მივიდა გაღმა,
გერგესენელთა ქვეყანაში,
დახვდნენ მას ორი ეშმაკი,
რომლებიც გამოდიოდნენ
სამარხებიდან, ძალზე
მძვინვარე, რათა არავინ
გაევლო იმ გზით.
29 და, აჰა, ღაღადებდნენ და
ამბობდნენ: რა გვაქვს
ჩვენთან, იესო, ძეო ღვთისაო?
დროზე ადრე მოდიხარ ჩვენს
სატანჯველად?
30 და მათგან კარგი გზა იყო
მრავალი ღორის ფარა
მკვებავი.
31 ეშმაკები ევედრებოდნენ
მას და უთხრეს: თუ
გამოგვყარე, გვინებე წასვლა
ღორების ფარაში.
32 და უთხრა მათ: წადით. და
როცა გამოვიდნენ, შევიდნენ
ღორების ხროვაში, და აჰა,
ღორების მთელი ხროვა
სასტიკად დაეშვა ციცაბო
ადგილიდან ზღვაში და
დაიღუპა წყალში.
33 და ისინი, ვინც მათ
მფარველობდნენ, გაიქცნენ და
წავიდნენ ქალაქში და უთხრეს
ყველა ფერი და რაც დაემართათ
ეშმაკთა შეპყრობილს.
34 და, აჰა, მთელი ქალაქი
გამოვიდა იესოს
შესახვედრად, და როცა
დაინახეს იგი, ევედრებოდნენ,
რომ წასულიყო მათი
სანაპიროებიდან.

თავი 9

1 და შევიდა ხომალდში, გაიარა
და მივიდა თავის ქალაქში.
2 და, აჰა, მიიყვანეს მასთან
დამბლით დაავადებული,
ლოგინზე მწოლიარე, და იესომ

დაინახა მათი რწმენა, უთხრა
დამბლას; შვილო, გაიხარე;
შენი ცოდვები მოგეტევება.
3 და აჰა, ზოგიერთმა
მწიგნობარმა თქვა თავის
თავში: ეს გმობს.
4 იესომ იცოდა მათი აზრები და
თქვა: რატომ ფიქრობთ
ბოროტად თქვენს გულებში?
5 რადგან უფრო ადვილია იმის
თქმა, რომ შენ გეპატიება
ცოდვები; ან თქვას: ადექი და
იარე?
6 მაგრამ რათა იცოდეთ, რომ
კაცის ძეს აქვს ცოდვების
მიტევების ძალა დედამიწაზე,
(მაშინ ეუბნება დამბლას)
ადექი, აიღე შენი საწოლი და
წადი შენს სახლში.
7 და ადგა და წავიდა თავის
სახლში.
8 მაგრამ როცა ხალხმა
დაინახა ეს, გაოცდნენ და
ადიდებდნენ ღმერთს,
რომელმაც ასეთი ძალა უფლება
მისცა ადამიანებს.
9 და ვითარცა წარვიდა იესუ
იქიდან, იხილა კაცი, სახელად
მათე, მჯდომარე საბაჟოსა, და
ჰრქუა მას: გამომყევ მე. და
ადგა და გაჰყვა მას.
10 და იყო ასე, როცა იესო იჯდა
სახლში საჭმელზე, აჰა,
მოვიდა მრავალი მებაჟე და
ცოდვილი და დასხდნენ მასთან
და მის მოწაფეებთან.
11 ფარისევლებმა ეს რომ
დაინახეს, უთხრეს მის
მოწაფეებს: რატომ ჭამს
თქვენი მოძღვარი
მებაჟეებთან და
ცოდვილებთან?
12 ხოლო იესომ ეს რომ გაიგო,
უთხრა მათ: მკურნალი კი არ
სჭირდებათ ჯანმრთელებს,
არამედ სნეულებს.
13 ოლონდ წადით და ისწავლეთ,
რას ნიშნავს: შემიწყალება
და არა მსხვერპლშეწირვა,
რადგან მართალთა
მოსაწოდებლად კი არ მოვედი,
არამედ ცოდვილთა
მონანიებისთვის.
14 მაშინ მივიდნენ მასთან
იოანეს მოწაფეები და უთხრეს:
რატომ ვმარხულობთ ჩვენ და
ფარისევლები ხშირად, ხოლო
შენი მოწაფეები არა
მარხულობენ?
15 და ჰრქუა მათ იესუ:
შეიძლება ძენი სასიძოსა
გლოვა, ვიდრე სიძე მათთანა
არს? მაგრამ დადგება დღეები,
როცა სიძე წაართმევენ მათ
და მაშინ მარხულობენ.
16 არავინ აყენებს ახალ
ქსოვილის ნაჭერს ძველ
სამოსზე, რადგან ის, რაც
ჩასმულია მის შესავსებად,
იღებს ტანსაცმლიდან და
გაფუჭება უარესდება.
17 არც ახალღვინოს აყენებენ
ძველბოთლებში, თორემ
ბოთლები იშლება, ღვინო
ამოიწურება და ბოთლები
იღუპება, მაგრამ ახალ
ღვინოს აყენებენ ახალ
ბოთლებში და ორივე ინახება.
18 სანამ ის ამას ეუბნებოდა
მათ, აჰა, მოვიდა ვილაც
მმართველი და თაყვანი სცა
მას და თქვა: ჩემი ქალიშვილი
ახლაც მოკვდა, მაგრამ მოდი
და დაადე მას ხელი და ის
იცოცხლებს.
19 და ადგა იესო და გაჰყვა მას
და მისი მოწაფეებიც.
20 და, აჰა, ქალი, რომელიც
თორმეტი წელიწადი იყო
სისხლდენით დაავადებული,
მივიდა მის უკან და შეეხო
მისი სამოსის კიდეებს.
21 რადგან მან თავის თავში
თქვა: თუ შემიძლია შევეხო
მის სამოსელს, გავხდები.
22 ხოლო იესუ მიუბრუნდა მას
და იხილა იგი და ჰრქუა: ასულო,
ნუგეშინი იყავი; შენმა
რწმენამ გაგაცოცხლა. და
ქალი განიკურნა იმ საათიდან.
23 და როცა შევიდა იესო
ხელმწიფის სახლში და
დაინახა მესვეურები და
ხალხი, რომლებიც
ხმაურობდნენ,
24 მან უთხრა მათ: მიეცით
ადგილი, რადგან მოახლე არ
არის მკვდარი, არამედ
სძინავს. და მათ დასცინეს
მას დაცინვით.
25 მაგრამ როცა ხალხი
გამოიყვანეს, შევიდა და
ხელში აიყვანა და მოახლე
ადგა.
26 და ამის დიდება გავრცელდა
მთელიმ ქვეყანაში.
27 და როცა იესო წავიდა
იქიდან, ორი ბრმა გაჰყვა მას,
ტიროდნენ და ამბობდნენ:
დავითის ძეო, შეგვიწყალე
ჩვენ.
28 და როცა შევიდა სახლში,
მივიდნენ მას ბრმები და
უთხრა მათ იესომ: გწამთ, რომ

შემიძლია ამის გაკეთება?
მათ უთხრეს მას: დიახ, უფალო.
29 მაშინ შეეხო მათ თვალებს
და უთხრა: თქვენი
რწმენისამებრ იყოს თქვენ.
30 და აეხილა მათ თვალები;
იესომ მკაცრად უბრძანა მათ
და უთხრა: ნახეთ, არავინ
იცოდეს.
31 მაგრამ ისინი, როცა
წავიდნენ, გაავრცელეს მისი
სახელი მთელ ქვეყანაში.
32 როცა გამოვიდნენ, აჰა,
მიიყვანეს მას ეშმაკით
შეპყრობილი მუნჯი.
33 და როცა ეშმაკი განდევნეს,
მუნჯმა თქვა, და ხალხი
გაოცდა და ამბობდა:
არასოდეს უნახავთ ისრაელში.
34 ხოლო ფარისევლებმა თქვეს:
ეშმაკების განდევნის
ეშმაკთა მთავრის მეშვეობით.
35 და დადიოდა იესო ყველა
ქალაქსა და სოფელში,
ასწავლიდა მათ სინაგოგებში,
ქადაგებდა სახარებას
სასუფევლის შესახებ და
კურნავდა ხალხში ყოველგვარ
სნეულებასა და სნეულებას.
36 მაგრამ როცა დაინახა
ხალხი, შეიბრალა ისინი,
რადგან დაღლილიყვნენ და
გაიფანტნენ, როგორც ცხვრები,
რომლებსაც მწყემსი არ ჰყავთ.
37 მაშინ უთხრა თავის
მოწაფეებს: მოსავალი
მართლაც ბევრია, მუშები კი
ცოტანი;
38 ამიტომ, ევედრეთ მოსავლის
უფალს, რომ გამოუშვას
მუშები თავის მოსავალში.

თავი 10

1 და როცა მოუწოდა თავის
თორმეტ მოწაფეს, მისცა მათ
ძალა უწმინდური სულების
წინააღმდეგ, განედევნათ
ისინი და განეკურნათ
ყოველგვარი სნეულება და
ყოველგვარი სნეულება.
2 ახლა ეს არის თორმეტი
მოციქულის სახელი; პირველი,
სიმონი, პეტრე წოდებული, და
მისი ძმა ანდრია; იაკობი
ზებედეს ძე და მისი ძმა
იოანე;
3 ფილიპე და ბართლომე; თომა
და მათე მებაჟე; იაკობი
ალფეოსის ძე და ლებეოსი,
რომლის გვარი იყო თადეოსი;
4 სიმონ ქანაანელმა და იუდა
ისკარიოტელმა, რომელმაც
ასევე გასცა იგი.
5 გაგზავნა ეს თორმეტი იესომ
და უბრძანა მათ: ნუ წახვალთ
წარმართთა გზაზე და
სამარიელთა არც ერთ ქალაქში
არ შეხვიდეთ.
6 არამედ წადით ისრაელის
სახლის დაკარგულ ცხვრებთან.
7 და როცა მიდიხართ, იქადაგეთ
და თქვით: მოახლოებულია
ცათა სასუფეველი.
8 განკურნეთ სნეულნი,
განწმინდეთ კეთროვანი,
აღადგინეთ მკვდრები,
განდევნეთ ეშმაკები:
უსასყიდლოდ მიიღეთ,
უსასყიდლოდ გაეცით.
9 არც ოქრო, არც ვერცხლი და
არც სპილენძი მოამარაგოთ
თქვენს ჩანთებში,
10 არც საგზური თქვენი
მოგზაურობისთვის, არც ორი
ხალათი, არც ფეხსაცმელი და
არც ჯოხები, რადგან მუშა
ღირსია თავისი ხორცის.
11 და რომელ ქალაქში ან
ქალაქში შეხვალთ, იკითხეთ,
ვინ არის მასში ღირსი; და
დარჩით იქამდე, ვიდრე არ
წახვალთ იქიდან.
12 და როცა შეხვალთ სახლში,
მიესალმეთ მას.
13 და თუ სახლი ღირსია, დაე,
თქვენი მშვიდობა იყოს მასზე,
ხოლო თუ არ არის ღირსი,
დაბრუნდეს თქვენი მშვიდობა.
14 და ვინც არ მიგიღებს და არ
ისმენს შენს სიტყვებს, როცა
წახვალთ იმ სახლიდან ან
ქალაქიდან, ჩამოიძვრეთ
თქვენი ფეხების მტვერი.
15 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, სოდომისა და გომორის
მიწისთვის უფრო ასატანი
იქნება განკითხვის დღეს,
ვიდრე იმ ქალაქისთვის.
16 აჰა, მე გიგზავნით თქვენ,
როგორც ცხვრებს მგლებს
შორის: იყავით გველივით
ბრძენი და მტრედებივით
უწყინარი.
17 მაგრამ ერიდეთ კაცთაგან,
რადგან ისინი გადაგცემენ
თქვენ საკრებულოებს და
გაგაჯავრებენ თავიანთ
სინაგოგებში;
18 და მიგიყვანთ
გამგებლებისა და მეფეების
წინაშე ჩემი გულისთვის,

მათსა და წარმართთა
წინააღმდეგ ჩვენებისთვის.
19მაგრამ როცა გადმოგცემენ,
ნუ იფიქრებთ,როგორ და რას
იტყვით,რადგან იმავე დროს
მოგეცემათ,რას იტყვით.
20ვინაიდან თქვენ კი არ
ლაპარაკობთ,არამედ სული
თქვენი მამისა,რომელიც
ლაპარაკობს თქვენში.
21და ძმა გადასცემს ძმას
სიკვდილს,მამა კი შვილს,და
შვილები აღდგებიან
მშობლების წინააღმდეგ და
მოკლავენ მათ.
22და ყველანი შეგძულთ ჩემი
სახელის გამო,ხოლო ვინც
ბოლომდე ითმენს გადარჩება.
23ხოლო როცა ამ ქალაქში
გდევნიან,სხვაში გაიქეცით,
რადგან ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:არ
წახვალთ ისრაელის
ქალაქებზე,სანამ კაცის ძე
არ მოვა.
24მოწაფე არარის თავის
ბატონზე მაღლა და არც
მსახური თავის ბატონზე
მაღლა.
25საკმარისია მოწაფე იყოს
მისი ბატონივით და მსახური,
როგორც მისი ბატონი.თუ
სახლის პატრონს ბელზებუბი
უწოდეს,კიდევ რამდენს
უწოდებენ მათ მის
სახლეულობას?
26მაშ,ნუ გეშინიათ მათი,
რადგან არაფერია დაფარული,
რაც არ გამოცხადდება;და
დაიმალა,ეს არ იქნება
ცნობილი.
27რასაც მე გეუბნებით
სიბნელეში,ილაპარაკეთ
სინათლეში,და რასაც ყურში
ისმენთ,სახლების თავზე
ქადაგეთ.
28და ნუ გეშინიათ მათი,ვინც
სხეულს კლავს,მაგრამ არ
ძალუძთ სულის მოკვლა;
29ორი ბეღურა ერთ ფართად არ
იყიდება?და ერთი მათგანი არ
დაეცემა მიწაზე მამის
გარეშე.
30მაგრამ შენი თავის თმა
ყველა დათვლილია.
31მაშ,ნუ გეშინიათ,ბევრ
ბეღურაზე ძვირფასი ხართ.
32მაშ,ვინც აღიარებს მე
ადამიანთა წინაშე,მეც
ვაღიარებ მას ჩემი ზეციერი
მამის წინაშე.
33ხოლო ვინც უარმყოფს
ადამიანთა წინაშე,მეც
უარვყოფ მას ჩემი ზეციერი
მამის წინაშე.
34ნუ იფიქრებთ,რომ მე მოვედი
დედამიწაზე მშვიდობის
გამოსაგზავნად:მშვიდობის
გამოსაგზავნად კი არ მოვედი,
არამედ მახვილის.
35რადგან მოვედი,რათა
განვასხვავო კაცი მამისგან,
ასული დედისგან,და რძალი
დედამთილისგან.
36და კაცის მტრები იქნებიან
მისი ოჯახის წევრები.
37ვისაც ჩემზე მეტად უყვარს
მამა ან დედა,არარის ჩემი
ღირსი;
38და ვინც არ აიღებს თავის
ჯვარს და არ გამომყვება,არ
არის ჩემი ღირსი.
39ვინც იპოვის თავის სულს,
დაკარგავს მას,და ვინც
დაკარგავს თავის სულს ჩემი
გულისთვის,იპოვის მას.
40ვინც მიგიღებს,მე
მიმიღებს და ვინც მე
მიმღებს,იღებს მას,ვინც მე
გამომგზავნა.
41ვინც მიიღებს
წინასწარმეტყველს
წინასწარმეტყველის
სახელით,მიიღებს
წინასწარმეტყველის ჯილდოს;
და ვინც მიიღებს მართალს
მართალი კაცის სახელით,
მიიღებს მართლის საზღაურს.
42და ვინც ამ პატარათაგანს
მისცემს დასალევად ჭიქა ცივ
წყალს მხოლოდ მოწაფის
სახელით,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,ის არ
დაკარგავს თავის ჯილდოს.

თავი 11

1და იყო ასე,როცა იესომ
დაასრულა თავისი თორმეტი
მოწაფეების მითითება,
წავიდა იქიდან,რათა
ესწავლებინა და ექადაგა მათ
ქალაქებში.
2როცა იოანემ გაიგო
საპყრობილეში ქრისტეს
საქმეები,გაგზავნა თავისი
ორი მოწაფე,
3და უთხრა მას:შენ ხარის,
ვინც უნდა მოვიდეს,თუ სხვას
ვეძებთ?
4მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
წადით და კვლავ აჩვენეთ

იოანეს ის,რასაც ისმენთ და
ხედავთ.
5ბრმები ხედავენ და კოჭლები
დადიან,კეთროვნები
განიწმინდებიან,ყრუ-
მუნჯები ისმენენ,მკვდრები
აღდგებიან,ღარიბებს კი
სახარება უქადაგეთ.
6და ნეტარია ის,ვინც არ
შეურაცხყოფს ჩემზე.
7და როცა ისინი წავიდნენ,
იესომ დაიწყო ხალხის თქმა
იოანეს შესახებ:რის
სანახავად გამოხვედით
უდაბნოში?ქარმა შეძრა
ლერწამი?
8მაგრამ რის სანახავად
გამოხვედით?რბილსამოსში
ჩაცმული კაცი?აჰა,ისინი,
ვინც ატარებენ რბილ
ტანსაცმელს,არიან მეფეთა
სახლებში.
9მაგრამ რის სანახავად
გამოხვედით?
წინასწარმეტყველი?დიახ,მე
გეუბნებით თქვენ და
წინასწარმეტყველზე მეტად.
10რადგან ეს არის ის,ვისზეც
დაწერილია:აჰა,მე ვაგზავნი
ჩემს მოციქულს შენს წინაშე,
რომელიც გაგიმზადებს შენს
გზას შენს წინაშე.
11ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:ქალთაგან
დაბადებულთა შორის არ
აღმდგარა იოანე
ნათლისმცემელზე დიდი,
მაგრამ უმცირესი ცათა
სასუფეველში მასზე დიდია.
12და იოანე ნათლისმცემლის
დღეებიდან დღემდე ცათა
სასუფეველი განიცდის
ძალადობას და მოძალადეები
ძალით იღებენ მას.
13რადგან ყველა
წინასწარმეტყველი და
კანონი
წინასწარმეტყველებდნენ
იოანემდე.
14და თუ მიიღებთ,ეს არის ელია,
რომელიც უნდა მოსულიყო.
15ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად,ისმინოს.
16მაგრამ რით დავამსგავსო
ეს თაობა?ეს ჰგავს ბავშვებს,
რომლებიც სხედან ბაზარში და
უხმობენ თავიანთ მოძმეებს,
17და ამბობდა:ჩვენ
მივაწოდეთ თქვენ და არ
იცეკვეთ;ჩვენ გლოვობდით და
თქვენ არ გლოვობდით.
18რადგან მოვიდა იოანე,არც
ჭამდა და არც სვამდა,და
ამბობენ:ეშმაკი ჰყავსო.
19მოვიდა ძე კაცისა,ჭამს და
სვამს,და ამბობენ:აჰა,კაცი
მჭამელი და მეღვინე,
მებაჟეთა და ცოდვილთა
მეგობარი.მაგრამ სიბრძნე
ამართლებს მის შვილებს.
20შემდეგ მან დაიწყო
ლანძღვა იმ ქალაქებისა,
სადაც მისი ძლევამოსილი
საქმეების უმეტესობა იყო
გაკეთებული,რადგან არ
მოინანიეს.
21ვაი შენდა,ქორაზინო!ვაი
შენდა,ბეთსაიდა!რადგან
ტვიროსში და სიდონში რომ
ყოფილიყო ძლევამოსილი
საქმეები,რაც შენში
გაკეთდა,დიდი ხნის წინ
მოინანიებდნენ ჯვალოსანი
და ფერფლი.
22მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ:უფრო ასატანი იქნება
ტვიროსისა და სიდონისთვის
განკითხვის დღეს,ვიდრე
თქვენთვის.
23და შენ,კაპერნაუმ,რომელიც
ზეცამდე ხარ ამაღლებული,
ჯოჯოხეთში ჩადიხარ,რადგან,
რომ ძლევამოსილი საქმეები,
რაც შენში გაკეთდა,სოდომში
ყოფილიყო გაკეთებული,ის
დღემდე დარჩებოდა.
24მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ,რომ სოდომის მიწაზე
უფრო ასატანი იქნება
განკითხვის დღეს,ვიდრე
შენთვის.
25მაშინ მიუგო იესომ და
უთხრა:გმადლობ შენ,მამაო,
ცისა და მიწის უფალო,რადგან
დაუმალე ეს ბრძენთა და
გონიერთაგან და გაუმხილე
ჩვილებს.
26ასეც,მამაო,რადგან ასე
კარგი იყო შენს წინაშე.
27ყველაფერი გადამეცა მე
მამისაგან,და არავინ
იცნობს ძეს,გარდა მამისა;
არც არავინ იცნობს მამას,
გარდა ძისა და ის,ვისაც ძე
გამოუცხადებს მას.
28მოდით ჩემთან,ყველა
მშრომელნო და დატვირთულნო,
და მე მოგასვენებთ.
29აიღე ჩემი უღელი შენზე და
ისწავლე ჩემგან;რამეთუ
თვინიერი ვარ და გულით
მდაბალი და ჰპოვებთ
სიმშვიდეს თქვენს სულებს.

30 რადგან ჩემი უღელი
მსუბუქია და ტვირთი ჩემი
მსუბუქი.

თავი 12

1 იმ დროს იესო შაბათს
დადიოდა სიმინდის გავლით;
ხოლო მისი მოწაფეები
მოშივდნენ და იწყეს ყურის
ჭრა და ჭამა.
2 ფარისევლებმა რომ
დაინახეს, უთხრეს მას: აჰა,
შენი მოწაფეები აკეთებენ
იმას, რისი გაკეთებაც არ
არის ნებადართული შაბათს.
3 მან კი უთხრა მათ: არ
წაგიკითხავთ, რა გააკეთა
დავითმა, როცა მოშივდა და
მასთან მყოფებმა;
4 როგორ შევიდა იგი ღვთის
სახლში და შეჭამა
საჩვენებელი პური, რომლის
ჭამა არც მისთვის იყო
ნებადართული და არც მასთან
მყოფთათვის, არამედ მხოლოდ
მღვდლებისთვის?
5 ან არ წაგიკითხავთ კანონში,
რომ შაბათის დღეებში
ტაძარში მღვდლები
შეურაცხყოფენ შაბათს და
არიან უმწიკვლოები?
6 მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ,
რომ ამადგილას არის
ტაძარზე დიდი.
7 მაგრამ რომ იცოდეთ, რას
ნიშნავს ეს, მე შემიწყალებს
და არა მსხვერპლს, თქვენ არ
დაგმობდით უდანაშაულოებს.
8 რადგან კაცის ძე შაბათის
უფალია.
9 და როცა წავიდა იქიდან,
შევიდა მათსინაგოგაში.
10 და, აჰა, იყო კაცი, რომელსაც
ხელი გამხმარი ჰქონდა. და
ჰკითხეს მას და უთხრეს:
ნებადართულია თუ არა
განკურნება შაბათს? რომ მას
ბრალი დასდეს.
11 და უთხრა მათ: რომელი
იქნება თქვენ შორის,
რომელსაც ჰყავდეს ერთი
ცხვარი და თუ შაბათს ორმოში
ჩავარდება, განა არ დაიჭერს
მას და არ ამოიყვანს?
12 მაშ რამდენად სჯობს კაცი
ცხვარს? ამიტომ
ნებადართულია შაბათის
დღეებში სიკეთის კეთება.
13 მაშინ უთხრა კაცს: გაიწოდე
ხელი. და გაუწოდა იგი; და
აღდგა მთლიანად, ისევე
როგორც სხვა.
14 მაშინ ფარისევლები
გამოვიდნენ და კრება
მოაწყვეს მის წინააღმდეგ,
როგორ გაენადგურებინათ იგი.
15 ხოლო იესომ ეს რომ შეიტყო,
განშორდა იქიდან და უამრავი
ხალხი გაჰყვა მას და
განკურნა ყველა.
16 და უბრძანა მათ, რომ არ
გაეგოთ იგი.
17 რათა აღსრულდეს ესაია
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი, რომელიც ამბობს:
18 აჰა, ჩემი მსახური, რომელიც
ავირჩიე; ჩემო საყვარელო,
რომელშიაც კმაყოფილია ჩემი
სული: ჩემს სულს დავდებ
მასზე და განაჩენს
წარმართებს.
19 ის არ იბრძვის და არ ტირის;
ქუჩებში მის ხმას ვერავინ
გაიგონებს.
20 და ლეწილ ლერწს არ
დაამტვრევს და მწეველსელს
არ ჩააქრობს, სანამ
განაჩენს არ გამოუგზავნის
გამარჯვებამდე.
21 და მის სახელზე
მიენდობოდნენ წარმართები.
22 მაშინ მიიყვანეს მასთან
ერთი ეშმაკი, ბრმა და მუნჯი,
და განკურნა იგი ისე, რომ
ბრმა და მუნჯი ლაპარაკობდა
და ხედავდა.
23 გაოცდა მთელი ხალხი და
ამბობდა: ეს არ არის დავითის
ძე?
24 ფარისევლებმა რომ
გაიგონეს, თქვეს: ეს არ
განდევნის ეშმაკებს, არამედ
ეშმაკთა მთავრის
ბელზებულის მიერ.
25 და იცოდა იესომ მათი
ზრახვები და უთხრა მათ:
ყოველი სამეფო თავის
წინააღმდეგ გაყოფილი,
გაპარტახდება; და ყოველი
ქალაქი ან სახლი თავის
წინააღმდეგ გაყოფილი არ
დადგება.
26 და თუ სატანა განდევნის
სატანას, ის თავის
წინააღმდეგ იყოფა; მაშინ
როგორ დადგება მისი სამეფო?
27 და თუ მე ბელზებუბით
ვდევნი ეშმაკებს, თქვენი
შვილები ვის მიერ
განდევნიან მათ? ამიტომ
ისინი იქნებიან თქვენი
მსაჯულები.

28მაგრამ თუ მე ვდევნი
ეშმაკებს ღვთის სულით,
მაშინ მოვიდა თქვენთან
ღვთის სასუფეველი.
29ან და,როგორ შეიძლება
ვინმე შევიდეს ძლიერი კაცის
სახლში და გაძარცვოს მისი
საქონელი,თუ ჯერ ძლიერს არ
შეკრავს?და მერე გააფუჭებს
სახლს.
30ვინც ჩემთან არ არის,ჩემს
წინააღმდეგაა;და ვინც
ჩემთან არ აგროვებს,
იფანტება.
31ამიტომ გეუბნებით თქვენ:
ყოველგვარი ცოდვა და გმობა
მიეტევება ადამიანებს,
მაგრამ სულიწმინდის გმობა
არ მიეტევება ადამიანებს.
32და ვინც იტყვის სიტყვას
კაცის ძის წინააღმდეგ,
მიეტევება მას;
33ან გააკეთე ხე კარგი და
მისი ნაყოფი კარგი;ან და
გახრწნილი ხე და მისი
ნაყოფი გახრწნილი,რადგან
ხე თავისი ნაყოფით შეიცნობა.
34ო,გველგესლა თაობაო,
როგორ შეგიძლიათ,ბოროტები,
სიკეთის თქმა?რამეთუ გულის
სიმრავლისგან ლაპარაკობს
პირი.
35კეთილი კაცი გულის კეთილი
საგანძურიდან გამოაქვს
სიკეთეს,ხოლო ბოროტი კაცი
ბოროტი საუნჯიდან გამოაქვს
ბოროტებას.
36მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ,რომ ყოველი უაზრო
სიტყვა,რომელსაც იტყვიან
ადამიანები,პასუხს აგებენ
განკითხვის დღეს.
37რადგან შენი სიტყვებით
გამართლდები და შენი
სიტყვებით დაგმო.
38მაშინ მიუგეს ზოგიერთმა
მწიგნობარმა და
ფარისეველმა და თქვა:
მოძღვარო,ჩვენ ვიხილავთ
შენგან ნიშანს.
39მან კი მიუგო და უთხრა მათ:
ბოროტი და მრუში მოდგმა
ნიშანს ეძებს;და არავითარი
ნიშანი არ მიეცემა მას,
გარდა იონას
წინასწარმეტყველის:
40რადგან იონა იყო სამი დღე
და სამი ღამე ვეშაპის
მუცელში;ასე იქნება ძე
კაცისა სამი დღე და სამი
ღამე დედამიწის გულში.
41ნინევეს კაცები აღდგებიან
სასამართლოში ამ თაობასთან
ერთად და დაგმობენ მას,
რადგან მოინანიეს იონას
ქადაგებით;და,აჰა,აქ არის
იონაზე დიდი.
42სამხრეთის დედოფალი
აღდგება სამსჯავროზე ამ
თაობასთან ერთად და დაგმობს
მას,რადგან იგი მოვიდა
დედამიწის ბოლოდან
სოლომონის სიბრძნის
მოსასმენად;და,აჰა,აქ არის
სოლომონზე დიდი.
43როცა უწმინდური სული
გამოდის კაცისგან,ის დადის
მშრალ ადგილებში,ეძებს
სიმშვიდეს და ვერ პოულობს.
44შემდეგ ის ამბობს:მე
დავბრუნდები ჩემს სახლში,
საიდანაც გამოვედი;და როცა
მოვა,ხედავს ცარიელ,
გაწმენდილს და გარნირებულს.
45მაშინ მიდის და წაიყვანს
თავისთან შვიდსხვა სულს,
თავისზე უფრო ბოროტს,და
შედიან და დასახლდებიან იქ:
და ამ კაცის უკანასკნელი
მდგომარეობა პირველზე
უარესია.ასე იქნება ამ
ბოროტი თაობისთვისაც.
46სანამ ის ჯერ კიდევ
ესაუბრებოდა ხალხს,აჰა,
მისი დედა და მისი ძმები
იდგნენ გარეთ და სურდათ
მასთან საუბარი.
47მაშინ ერთმა უთხრა მას:აჰა,
დედა შენი და შენი ძმები
გარეთ დგანან და სურთ
შენთან საუბარი.
48მან კი მიუგო და უთხრა მას,
ვინც ეუბნებოდა:ვინ არის
დედა ჩემი?და ვინ არიან ჩემი
ძმები?
49მან გაიწოდა ხელი
მოწაფეებისკენ და თქვა:აჰა,
დედა ჩემი და ჩემი ძმები!
50ვინაიდან,ვინც
ასრულებს ზეციერი მამის
ნებას,ის არის ჩემი ძმა,და
და დედა.

თავი 13

1იმავე დღეს გამოვიდა იესო
სახლიდან და დაჯდა ზღვის
პირას.
2და უამრავი ხალხი შეიკრიბა
მასთან,ასე რომ,ის შევიდა
გემზე და დაჯდა;და მთელი
ხალხი ნაპირზე იდგა.

3 და მან ბევრი რამ უთხრა მათ
იგავებით და უთხრა: აჰა,
გამოვიდა მთესველი სათესი;
4 და როცა დათესა, რამდენიმე
თესლი გზაზე დაეცა და
ფრინველები მოვიდნენ და
შეჭამეს ისინი.
5 ზოგი დაეცა კლდოვან
ადგილებზე, სადაც მიწა არ
ჰქონდათ და მაშინვე
აღმოცენდნენ, რადგან მიწის
სიღრმე არ ჰქონდათ.
6 და როცა მზე ამოვიდა, ისინი
დაიწვნენ; და რაკი ფესვი არ
ჰქონდათ, გახმა.
7 და ზოგი ეკლებს შორის დაეცა;
და ეკლები აღმოცენდა და
დაახრჩო ისინი.
8 მეორე კი კარგ მიწაში
ჩავარდა და ნაყოფი გამოიღო,
ზოგმა ასი, ზოგმა სამოცი,
ზოგმა ოცდაათი.
9 ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად, მოისმინოს.
10 მივიდნენ მოწაფეები და
უთხრეს მას: რატომ
ელაპარაკები მათ იგავებით?
11 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
იმიტომ, რომ თქვენ
მოგეცემათ ცათა სასუფევლის
საიდუმლოებების ცოდნა,
მაგრამ მათთვის არ არის
მოცემული.
12 რადგან ვისაც აქვს,
მიეცემა და მეტი ექნება,
ხოლო ვისაც არა აქვს,
წაერთმევა ისიც, რაც აქვს.
13 ამიტომ იგავებით
ველაპარაკები მათ, რადგან
ხედავენ, ვერ ხედავენ; და
სმენით არ ესმით და არც
ესმით.
14 და მათში სრულდება ესაიას
წინასწარმეტყველება,
რომელიც ამბობს: მოსმენით
მოისმენთ და ვერ გაიგებთ; და
ხილვით იხილავთ და ვერ
შეამჩნევთ:
15 რადგან ამ ხალხის გული
უხეშია, მათი ყურები სმენა
და ხუჭულია; რომ არ დაინახონ
თავიანთი თვალებით და
მოისმინონ თავიანთი
ყურებით და არ გაიგონ
თავიანთი გულით და არ
მოიქცნენ და მე განვკურნა
ისინი.
16 ნეტარ არიან შენი თვალები,
რადგან ხედავენ და შენი
ყურები, რადგან ისმენენ.
17 რადგან ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ ბევრ
წინასწარმეტყველს და
მართალს სურდა ენახა ის,
რასაც თქვენ ხედავთ, და არ
უნახავთ; და მოისმინოთის,
რაც გესმით და არ გსმენიათ.
18 ისმინეთ იგავი მთესველის
შესახებ.
19 როცა ვინმე მოისმენს
სასუფევლის სიტყვას და ვერ
გაიგებს, მოდის ბოროტი და
იჭერს მის გულში დათესილს.
ეს არის ის, ვინც გზაზე თესლი
მიიღო.
20 ხოლო ვინც კლდოვან
ადგილებში მიიღო თესლი, ის
არის, ვინც ისმენს სიტყვას
და სიხარულით იღებს მას;
21 მაგრამ მას არ აქვს
ფესვები თავის თავში,
არამედ დაგრძელებს ცოტა ხნით,
რადგან, როცა სიტყვის გამო
დგება გასაჭირი ან დევნა, ის
შეურაცხყოფს.
22 ეკლებს შორის დათესილიც
არის ის, ვინც ისმენს
სიტყვას; და ამ წუთისოფელზე
ზრუნვა და სიმდიდრის
მოტყუება ახშობს სიტყვას და
ის უნაყოფო ხდება.
23 ხოლო კეთილ მიწაზე
დათესილი ის არის, ვინც
ისმენს სიტყვას და ესმის;
რომელიც ნაყოფსაც
გამოიღებს და გამოაქვს ზოგს
ასად, ზოგს სამოცი, ზოგს
ოცდაათი.
24 სხვა იგავი მოუტანა მათ და
უთხრა: ცათა სასუფეველი
ემსგავსება კაცს, რომელმაც
კარგი თესლი დათესა თავის
მინდორში.
25 მაგრამ როცა ადამიანებს
ეძინათ, მოვიდა მისი მტერი,
და თესა ღვარძლი ხორბალს
შორის და წავიდა.
26 მაგრამ როცა ღერი
ამოიზარდა და ნაყოფი
გამოიღო, მაშინ გაჩნდა
ტარიც.
27 მივიდნენ სახლის პატრონის
მსახურები და უთხრეს:
ბატონო, არ დათესე კარგი
თესლი შენს მინდორში? მაშინ
საიდან აქვს მას ტარები?
28 მან უთხრა მათ: მტერმა
გააკეთა ეს. უთხრეს
მსახურებმა მას: გინდა, რომ
წავიდეთ და შევკრიბოთ ისინი?
29 მაგრამ მან თქვა: არა; ნუთუ,
სანამ ღვარძლს აგროვებთ,
ხორბალსაც არ ამოძირკვავთ
მათთან ერთად.

30 დაე, ორივე ერთად
გაიზარდოს მოსავლის
აღებამდე, ხოლო მოსავლის
ჟამს მე ვეტყვი მომკებს: ჯერ
შეკრიბეთ ღვარძლი და
შეკრიბეთ ისინი, რომ დაწვათ,
მაგრამ ხორბალი შეაგროვეთ
ჩემს ბეღელში.
31 სხვა იგავი მოუტანა მათ და
უთხრა: ცათა სასუფეველი
ჰგავს მდოგვის მარცვალს,
რომელიც აიღო ადამიანმა და
დათესა თავის მინდორში.
32 რომელიც მართლაც ყველაზე
მცირეა ყველა თესლზე,
მაგრამ როცა იზრდება,
ყველაზე დიდია ბალახებს
შორის და ხდება ხე, ისე რომ
ცის ფრინველები მოდიან და
მის ტოტებში ისვენებენ.
33 სხვა იგავი უთხრა მათ; ცათა
სასუფეველი ჰგავს საფუარს,
რომელიც აიღო დედაკაცმა და
დაიმალა სამ საზომ ფქვილში,
სანამ მთელი არ გაფუვდებოდა.
34 ყოველივე ეს უთხრა იესომ
ხალხს იგავებით; და იგავის
გარეშე არ უთხრა მათ:
35 რათა აღსრულდეს
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი: „გავაღებ პირს
იგავით; მე ვიტყვი იმას, რაც
საიდუმლოდ იყო დაცული
სამყაროს დასაბამიდან.
36 მაშინ იესომ გაუშვა ხალხი
და შევიდა სახლში, მივიდნენ
მისი მოწაფეები და უთხრეს:
გვითხარი იგავი მინდვრის
ტარების შესახებ.
37 მან მიუგო და უთხრა მათ:
ვინც თესავს კეთილ თესლს,
არის ძე კაცისა;
38 ველი არის სამყარო; კარგი
თესლი სამეფოს შვილები
არიან; ტარები კი ბოროტის
შვილები არიან;
39 მტერი, რომელმაც ისინი
დათესა, არის ეშმაკი;
მოსავალი არის სამყაროს
დასასრული; და მკის
ანგელოზები არიან.
40 ამიტომ ღვარძლი გროვდება
და ცეცხლში იწვება; ასე
იქნება ამ სამყაროს
აღსასრულში.
41 კაცის ძე გამოგზავნის
თავის ანგელოზებს და ისინი
შეაგროვებენ მისი
სამეფოდან ყველაფერს, რაც
შეურაცხყოფს და ცოდვას;
42 და ჩააგდებენ მათ ცეცხლის
ღუმელში: იქნება გოდება და
კბილთა ღრჭენა.
43 მაშინ მართალნი
გამობრწყინდებიან, როგორც
მზე მათი მამის სასუფეველში.
ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად, მოისმინოს.
44 კვლავ, ცათა სასუფეველი
ჰგავს მინდორში დამალულ
განძს; რომელსაც ადამიანი
იპოვის, მალავს და
სიხარულისგან მიდის, ყიდის
ყველაფერს, რაც აქვს და
ყიდულობს იმ მინდორს.
45 ისევ ცათა სასუფეველი
ჰგავს ვაჭარს, რომელიც
ეძებს მშვენიერ მარგალიტს.
46 რომელმაც იპოვა ერთი
ძვირფასი მარგალიტი, წავიდა
და გაყიდა ყველაფერი, რაც
ჰქონდა და იყიდა.
47 ისევ ცათა სასუფეველი
ემსგავსება ბადეს, ზღვაში
ჩაგდებულდა ყოველგვარი
შეკრებილს.
48 რომელიც სავსე იყო,
ნაპირზე გადგნენ და
დასხდნენ და კარგი ჭურჭელში
შეკრიბეს, ცუდი კი
გადაყარეს.
49 ასე იქნება ქვეყნიერების
აღსასრული: გამოვლენ
ანგელოზები და მართალთა
შორის ბოროტებს გამოყოფენ,
50 და ჩააგდებენ მათ ცეცხლის
ღუმელში: იქნება გოდება და
კბილთა ღრჭენა.
51 უთხრა მათ იესომ: გაიგეთ
ყოველივე ეს? უთხრეს მას:
დიახ, უფალო.
52 მაშინ უთხრა მათ: ამიტომ
ყოველი მწიგნობარი, რომელიც
სწავლობს ცათა სასუფეველს,
ემსგავსება შინაურ კაცს,
რომელიც გამოაქვს თავისი
საგანძურიდან ახალი და
ძველი.
53 და იყო ასე, რომ როდესაც
დაასრულა იესომ ეს იგავი,
წავიდა იქიდან.
54 და როცა მივიდა თავის
ქვეყანაში, ასწავლიდა მათ
სინაგოგაში, ისე რომ
გაოცდნენ და ამბობდნენ:
საიდან აქვს ამ კაცს ეს
სიბრძნე და ეს ძლევამოსილი
საქმეები?
55 ეს არ არის დურგლის შვილი?
დედამისს მარიამი არ ჰქვია?
და მისი ძმები, იაკობი, იოსე,
სიმონი და იუდა?

56 და მისი დები, განა ყველა
ჩვენთან არ არის? საიდან
აქვს ამ კაცს ყოველივე ეს?
57 და შეურაცხყოფდნენ მას.
ხოლო იესომ უთხრა მათ:
წინასწარმეტყველი არაა
პატივისაგარეშე ...

58 და არ გაუკეთებია იქ ბევრი
ძლევამოსილი საქმე მათი
ურწმუნოების გამო.

თავი 14

1 იმ დროს ჰეროდე ოთხთავად
გაიგო იესოს დიდება,
2 და უთხრა თავის მსახურებს:
ეს არის იოანე
ნათლისმცემელი; იგი აღდგა
მკვდრეთით; და ამიტომ
ძლევამოსილი საქმეები
ვლინდება მასში.
3 რადგან ჰეროდემ შეიპყრო
იოანე, შეკრა და
საპყრობილეში ჩასვა
ჰეროდიას, მისი ძმის
ფილიპეს ცოლის გამო.
4 რამეთუ ჰრქუა მას იოანემ:
არა სჯობს შენ გყავდეს იგი.
5 და როცა მოკვლა სურდა,
შეეშინდა ხალხის, რადგან
წინასწარმეტყველად
თვლიდნენ.
6 როცა ჰეროდეს დაბადების
დღე აღინიშნა, ჰეროდიას
ასული იცეკვა მათ წინაშე და
ესიამოვნა ჰეროდეს.
7 რის შემდეგაც მან ფიცით
დაჰპირდა, რომ მისცემდა მას,
რასაც სთხოვდა.
8 მან კი, როგორც ადრე
ასწავლიდა დედამისს, თქვა:
მომეცი აქ იოანე
ნათლისმცემლის თავი
დამტენში.
9 და შეწუხდა მეფე: მაგრამ
ფიცის გამო და მათ, ვინც
მასთან ერთად ისხდნენ
საჭმელად, უბრძანა, მიეცათ
იგი.
10 და გაგზავნა და თავი
მოჰკვეთა იოანეს
საპყრობილეში.
11 და მიიტანეს მისი თავი
სასხლეტით და მისცეს ქალს
და მიუტანა დედას.
12 მივიდნენ მისი მოწაფეები,
აიღეს ცხედარი და დამარხეს,
წავიდნენ და უთხრეს იესოს.
13 იესომ ეს რომ გაიგო, იქიდან
განცალკევებულ უდაბნოში
წავიდა გემით, და ხალხმა რომ
გაიგო, გაჰყვა მას
ქალაქებიდან ფეხით.
14 და გამოვიდა იესუ და იხილა
დიდი სიმრავლე, და
თანაგრძნობით მოევლინა მათ
და განკურნა მათი სნეულნი.
15 და როცა დაღამდა, მივიდნენ
მასთან მისი მოწაფეები და
უთხრეს: ეს უდაბნოა და ჟამი
წარსულია; გააგზავნე ხალხი,
რომ წავიდნენ სოფლებში და
იყიდონ საჭმელი.
16 ხოლო იესომ უთხრა მათ: არ
უნდა წავიდნენ; მიეცით მათ
საჭმელად.
17 და უთხრეს მას: აქ გვაქვს
მხოლოდ ხუთი პური და ორი
თევზი.
18 მან თქვა: მომიყვანე ისინი
აქ.
19 და უბრძანა ხალხს
დამჯდარიყვნენ ბალახზე,
აიღო ხუთი პური და ორი თევზი,
ზეცისკენ აიხედა, აკურთხა
და გატეხა და მისცა პური
თავის მოწაფეებს, ხოლო
მოწაფეებმა - ხალხს..
20 და ყველამ ჭამეს და
გაძღნენ, და აიღეს
დარჩენილი ნატეხები
თორმეტი კალათით სავსე.
21 და ისინი, ვინც ჭამდნენ,
დაახლოებით ხუთი ათასი კაცი
იყო, ქალებისა და ბავშვების
გარდა.
22 და მაშინვე აიძულა იესომ
თავისი მოწაფეები ჩასხდნენ
ხომალდში და წინ
წასულიყვნენ გაღმა, სანამ
ის აგზავნიდა ხალხს.
23 და როცა გაუშვა ხალხი,
ავიდა მთაზე ცალკე
სალოცავად;
24 მაგრამ ხომალდი ახლა შუა
ზღვაში იყო, ტალღებით
გადაგდებული, რადგან ქარი
იყო საპირისპირო.
25 და ღამის მეოთხე გუშაგს
მივიდა იესო მათთან და
დადიოდა ზღვაზე.
26 და როცა დაინახეს
მოწაფეებმა ზღვაზე
მოსიარულე, შეძრწუნდნენ და
თქვეს: ეს სულია; და შიშით
შესძახეს.
27 ხოლო იესომ მყისვე უთხრა
მათ: გაიხარეთ; ეს მე ვარ; ნუ
გეშინია.
28 და მიუგო პეტრემ და უთხრა:
უფალო, თუ შენ ხარ, მიბრძანე
შენთან წყალზე მოვიდე.

29 და მან თქვა: მოდი. და როცა
პეტრე გადმოვიდა გემიდან,
და დიოდა წყალზე, რათა
წასულიყო იესოსთან.
30 მაგრამ როცა დაინახა
მძვინვარე ქარი, შეეშინდა;
და დაიწყო ჩაძირვა, შესძახა
და თქვა: უფალო, მიშველე მე.
31 და მყისვე გაუწოდა იესომ
ხელი, დაიჭირა იგი და უთხრა:
მცირემორწმუნეო, რისთვის
დაეჭვდი?
32 და როცა შევიდნენ გემზე,
ქარი შეწყდა.
33 მაშინ მივიდნენ ნავში
მყოფნი და თაყვანი სცეს მას
და უთხრეს: ჭეშმარიტად შენ
ხარ ძე ღვთისა.
34 და როცა წავიდნენ,
მივიდნენ გენესარეტის
ქვეყანაში.
35 და როცა იმ ადგილის
კაცებმა შეიცნეს იგი,
გაგზავნეს მთელიმ მხარეში,
ირგვლივ და მიიყვანეს
მასთან ყველა ავადმყოფი;
36 და ევედრებოდნენ მას, რომ
შეეხოთ მხოლოდ მისი
ტანსაცმლის პირს და ვინც
შეეხო, სრულიად განიკურნა.

თავი 15

1 მივიდნენ იესოსთან
იერუსალიმელი მწიგნობარნი
და ფარისევლები და უთხრეს:
2 რატომ არღვევენ შენი
მოწაფეები უხუცესთა
ტრადიციას? რადგან პურის
ჭამის დროს ხელებს არ
იბანენ.
3 მაგრამ მან მიუგო და უთხრა
მათ: რატომ არღვევთ თქვენც
ღვთის მცნებას თქვენი
გადმოცემით?
4 რადგან ღმერთმა ბრძანა:
პატივი ეცი მამას და დედას,
და ვინც აგინებს მამას ან
დედას, სიკვდილით მოკვდეს.
5 თქვენ კი ამბობთ: ვინც
ეტყვის თავის მამას ან
დედას: ეს არის ძღვენი, რისი
სარგებლობაც შეგიძლიათ
ჩემგან;
6 და ნუ სცემთ პატივი მამას
და დედას, ის თავისუფალი
იქნება. ამგვარად, თქვენი
ტრადიციის თანახმად, თქვენ
უშედეგოდ აქციეთ ღვთის
მცნება.
7 თვალთმაქცნო, კარგად
იწინასწარმეტყველა ესაიამ
თქვენზე და თქვა:
8 ეს ხალხი მომიახლოვდება
ჩემი ბაგეებით და მადიდებს
მე თავისი ბაგეებით; მაგრამ
მათი გული ჩემგან შორსაა.
9 მაგრამ ამაოდ თაყვანს
მცემენ, ასწავლიან
ადამიანთა მცნებებს
მოძღვრებისთვის.
10 და მოუწოდა ხალხს და უთხრა
მათ: ისმინეთ და გაიგეთ.
11 ის, რაც პირში შედის, არ
ბილწავს ადამიანს; ხოლო რაც
პირიდან გამოდის, ეს
ბილწავს ადამიანს.
12 მაშინ მივიდნენ მისი
მოწაფეები და უთხრეს მას:
იცი, რომ ფარისევლები
შეურაცხყოფდნენ, ეს რომ
მოისმინეს?
13 მან კი უპასუხა და თქვა:
ყოველი მცენარე, რომელიც
მამაჩემმა ზეციერმა არ
დარგა, დაფესვიანდება.
14 თავი დაანებეთ მათ: ბრმათა
წინამძღოლები არიან. და თუ
ბრმა ბრმას მიუძღვის, ორივე
თხრილში ჩავარდება.
15 მაშინ მიუგო პეტრემ და
უთხრა მას: გვითხარი ეს
იგავი.
16 ხოლო იესომ თქვა: თქვენც
ჯერ კიდევ გაუგებარი ხართ?
17 ჯერ არ გესმით, რომ რაც
შედის პირიდან, ჩადის
მუცელში და გამოდის
ღვარცოფში?
18 მაგრამ ის, რაც პირიდან
გამოდის, გულიდან მოდის; და
ბილწავენ კაცს.
19 რადგან გულიდან გამოდის
ბოროტი აზრები, მკვლელობები,
მრუშობა, სიძვა, ქურდობა,
ცრუმოწმეები, გმობა.
20 ეს არის ის, რაც ბილწავს
ადამიანს: მაგრამ დაუბანელი
ხელებით ჭამა არ ბილწავს
ადამიანს.
21 წავიდა იესო იქიდან და
წავიდა ტვიროსისა და
სიდონის სანაპიროებზე.
22 და, აჰა, ერთი ქანანელი ქალი
გამოვიდა იმავე
სანაპიროებიდან და შესძახა
მას და უთხრა: შემიწყალე მე,
უფალო, დავითის ძეო; ჩემი
ქალიშვილი სასტიკად არის
აღშფოთებული ეშმაკით.
23 მაგრამ მან არც ერთი
სიტყვა არ უპასუხა მას.

მივიდნენ მისი მოწაფეები და
ევედრებოდნენ მას და უთხრეს:
გაუშვი იგი.რადგან ის ტირის
ჩვენს შემდეგ.
24მაგრამ მან უპასუხა და
თქვა:მე არ ვარ გაგზავნილი,
არამედ ისრაელის სახლის
დაკარგულ ცხვრებთან.
25მაშინ მივიდა იგი,თაყვანი
სცა მას და უთხრა:უფალო,
მიშველე.
26მან კი უპასუხა და თქვა:არ
ჯობია ბავშვების პურის
აღება და ძაღლებისთვის
მიცემა.
27და მან თქვა:სიმართლე,
უფალო,მაგრამ ძაღლები
ჭამენ იმ ნამსხვრევებს,
რომლებიც ცვივა მათი
ბატონების სუფრიდან.
28მაშინ მიუგო იესუ და ჰრქუა
მას:დედაკაცო,დიდი არს
სარწმუნოება შენი,ვითარცა
გინდა.და განიკურნა მისი
ქალიშვილი იმ ჟამიდან.
29და წავიდა იესოიქიდან და
მიუახლოვდა გალილეის ზღვას.
და ავიდა მთაზე და დაჯდა იქ.
30და მივიდა მას უამრავი
ხალხი,თან ჰყავდა კოჭლები,
ბრმები,მუნჯები,
დასახიჩრებულნი და მრავალი
სხვა,და დააგდეს ისინი
იესოს ფეხებთან;და
განკურნა ისინი:
31ისე,რომ გაოცდა ხალხი,როცა
იხილეს მუნჯები,რომ
ლაპარაკობდნენ,
დასახიჩრებულები
სრულყოფილადიყვნენ,
კოჭლები სიარულს და ბრმებს
ხედავდნენ,და ადიდებდნენ
ისრაელის ღმერთს.
32მაშინ იესომ მოუწოდა
თავის მოწაფეებს და უთხრა:
მე შემიწყალებია ხალხი,
რადგან სამი დღეა ჩემთან
არიან და არაფერი აქვთ
საჭმელი;
33ხოლო მისმა მოწაფეებმა
უთხრეს მას:საიდან უნდა
გვქონდეს ამდენი პური
უდაბნოში,რომ ამდენი ხალხი
შევავსოთ?
34და უთხრა მათიესომ:
რამდენი პური გაქვთ?და მათ
თქვეს:შვიდი და რამდენიმე
პატარა თევზი.
35და უბრძანა ხალხს,დაჯდეს
მიწაზე.
36და აიღო შვიდი პური და
თევზი,მადლი შესწირა და
გატეხა და მისცა თავის
მოწაფეებს,მოწაფეებმა კი
ხალხს.
37და ყველამ ჭამეს და
გასივდნენ,და აიღეს
გატეხილი ხორციდან,რომელიც
დარჩა შვიდი კალათა სავსე.
38და ისინი,ვინც ჭამდნენ,
ოთხი ათასი კაცი იყო,
ქალებისა და ბავშვების
გარდა.
39და გაუშვა ხალხი,აიღო
ხომალდი და მივიდა მაგდალას
სანაპიროებზე.

თავი 16

1მოვიდნენ ფარისევლებიც
სადუკეველებთან ერთად და
ცდუნებას სურდათ,
ეჩვენებინა მათთვის ნიშანი
ზეციდან.
2მან მიუგო და უთხრა მათ:
როცა მოსაღამოვდება,ამბობთ:
მშვენიერი ამინდი იქნება,
რადგან ცა წითელია.
3და დილით,დღეს ცუდი ამინდი
იქნება,რადგან ცა წითელია
და დაბლა.ო,თვალთმაქცებო,
შეგიძლიათ ცის სახის
გარჩევა;მაგრამ ვერ ხედავთ
დროის ნიშნებს?
4ბოროტი და მრუში მოდგმა
ნიშანს ეძებს;და არავითარი
ნიშანი არ მიეცემა მას,
გარდა იონა
წინასწარმეტყველის
ნიშნისა.და მიატოვა ისინი
და წავიდა.
5მისი მოწაფეები რომ
მივიდნენ გაღმა,დაავიწყდათ
პურის აღება.
6მაშინ იესომ უთხრა მათ:
გაუფრთხილდით და
უფრთხილდით ფარისეველთა და
სადუკეველთა საფუარს.
7და მსჯელობდნენ
ერთმანეთში და ამბობდნენ:
იმიტომ,რომ პური არ ავიღეთ.
8რაც დაინახა იესომ,უთხრა
მათ:მცირემორწმუნენო,
რატომ მსჯელობთ
ერთმანეთთან,რადგან პური
არ მოგიტანეთ?
9ჯერ არ გესმით და არ
გახსოვთ ხუთი ათასის ხუთი
პური და რამდენი კალათა
აიღეთ?
10არც ოთხი ათასის შვიდი
პური და რამდენი კალათა
აიღეთ?

11როგორ არ გესმით,რომ მე არ გითხარით პურზე,რომ
უფრთხილდეთ ფარისეველთა და
სადუკეველთა საფუარს?
12მაშინ მიხვდნენ,როგორ
უბრძანა მათ,მოერიდონ
პურის საფუარს,არამედ
ფარისეველთა და
სადუკეველთა მოძღვრებას.
13როცა იესო ფილიპეს
კესარიის სანაპიროზე
მივიდა,ჰკითხა თავის
მოწაფეებს და უთხრა:ვინ
ამბობენ ადამიანები,რომ მე
კაცის ძე ვარ?
14და თქვეს:ზოგი ამბობს,რომ
შენ ხარ იოანე
ნათლისმცემელი,ზოგი ელია;
და სხვები,იერემია,ან ერთ-
ერთი წინასწარმეტყველი.
15მან უთხრა მათ:მაგრამ ვინ
ამბობთ,რომ მე ვარ?
16მიუგო სიმონ პეტრემ და
უთხრა:შენ ხარ ქრისტე,ძე
ცოცხალი ღმერთისა.
17მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
კურთხეულ ხარ შენ,სიმონ
ბარჯონა,რამეთუ ხორცმა და
სისხლმა არ გამოგიცხადა ეს,
არამედ მამამ ჩემმა ზეციერმა.
18მე ასევე გეუბნები შენ,რომ
შენ ხარ პეტრე და ამ კლდეზე
ავაშენებ ჩემს ეკლესიას;და
ჯოჯოხეთის კარი არ
გაიმარჯვებს მას.
19და მე მოგცემ ცათა
სასუფევლის გასაღებებს:და
რასაც შეკრავ დედამიწაზე,
შეკრული იქნება ცაში;და
რასაც გახსნი დედამიწაზე,
გახსნილი იქნება ცაში.
20მაშინ უბრძანა თავის
მოწაფეებს,რომ არავის
ეთქვათ,რომ ის იყო იესო
ქრისტე.
21იმ დროიდან დაიწყო იესომ
ეჩვენებინა თავის
მოწაფეებს,რომ უნდა
წასულიყო იერუსალიმში და
ბევრი ტანჯვა უხუცესებისა
და მღვდელმთავრებისა და
მწიგნობრებისგან,
მოკლულიყო და მესამე დღეს
აღმდგარიყო.
22მაშინ პეტრემ აიყვანა იგი
და დაუწყო გაკიცხვა და
უთხრა:შორს იყოს შენგან,
უფალო!
23მაგრამ ის შებრუნდა და
უთხრა პეტრეს:წადი ჩემ უკან,
სატანა,შენ ხარ
შეურაცხმყოფელი ჩემთვის,
რამეთუ არ გსიამოვნებს
ღვთისაგან,არამედ
ადამიანთა.
24მაშინ უთხრა იესომ თავის
მოწაფეებს:თუ ვინმეს სურს
გამომყვეს,უარყოს თავისი
თავი,აიღოს თავისი ჯვარი და
გამომყვეს.
25რადგან,ვინც იხსნის თავის
სიცოცხლეს,დაკარგავს მას;
და ვინც დაკარგავს თავის
სულს ჩემი გულისთვის,
იპოვის მას.
26რა სარგებლობა მოაქვს
ადამიანს,თუ მოიპოვებს
მთელ ქვეყნიერებას და
დაკარგავს საკუთარ სულს?ან
რა უნდა მისცეს კაცმა სულის
სანაცვლოდ?
27რამეთუ ძე კაცისა მოვა
თავისი მამის დიდებით თავის
ანგელოზებთან ერთად;და
მაშინ დააჯილდოებს ყოველ
კაცს თავისი საქმეების
მიხედვით.
28ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,არიან აქ მდგომნი,
რომლებიც არ გემობენ
სიკვდილს,სანამ არ
იხილავენ კაცის ძეს
მომავალს თავის
სასუფეველში.

თავი 17

1ექვსი დღის შემდეგ
წაიყვანა იესომ პეტრე,
იაკობი და მისი ძმა იოანე და
აიღო ისინი მაღალმთაზე
ცალკე.
2და გარდაიქმნა მათ წინაშე:
და მისი სახე ანათებდა,
როგორც მზე,და მისი სამოსი
იყო თეთრი,როგორც ნათელი.
3და,აჰა,გამოჩნდნენ მათ
მოსე და ელია,რომლებიც
ესაუბრებოდნენ მას.
4მიუგო პეტრემ და უთხრა
იესოს:უფალო,კარგია
ჩვენთვის აქ ყოფნა;ერთი
შენთვის,ერთი მოსესთვის და
ერთი ელიასთვის.
5სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა,აჰა,ნათელმა
ღრუბელმა დაჩრდილა ისინი;
მოუსმინე მას.
6მოწაფეებმა ეს რომ
გაიგონეს,პირქვე დაემხო და
შეშინდნენ.
7მივიდა იესო,შეეხო მათ და
უთხრა:ადექით და ნუ
გეშინიათ.

8და როცა აიღეს თვალები,
ვერავინ დაინახეს,გარდა
იესოსა.
9და როცა ჩამოვიდნენ მთიდან,
იესომ უბრძანა მათ და უთხრა:
არავის უთხრათ ხილვა,ვიდრე
ძე კაცისა მკვდრეთით
აღდგებოდა.
10ჰკითხეს მას მოწაფეებმა
და უთხრეს:რატომ ამბობენ
მწიგნობრები,რომ ჯერ ელია
უნდა მოვიდეს?
11და მიუგო იესომ და უთხრა
მათ:ელია ჭეშმარიტად ჯერ
მოვა და აღადგენს ყველაფერს.
12მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ,რომ ელია უკვე მოვიდა
და ისინი არ იცნობდნენ მას,
მაგრამ მოექცნენ მას,რაც
ჩამოთვალეს.ასევე იტანჯება
მათზე ძე კაცისა.
13მაშინ მოწაფეებმა გაიგეს,
რომ ის ელაპარაკებოდა მათ
იოანე ნათლისმცემელზე.
14და როცა მივიდნენ ხალხთან,
მივიდა მასთან ერთი კაცი,
და ემხო მას და უთხრა:
15უფალო,შემიწყალე ჩემი
შვილი,რადგან ის არის გიჟი
და მტკივნეული,რადგან
ხშირადვარდება ცეცხლში და
ხშირად წყალში.
16და მივიყვანე იგი შენს
მოწაფეებთან და ვერ
განკურნეს იგი.
17მიუგო იესომ და უთხრა:
ურწმუნო და გარყვნილი თაობა,
როდემდე ვიქნები თქვენთან?
როდემდე ვიტან შენთან?
მომიყვანე იგი აქ.
18იესომ შერისხა ეშმაკი;და
გავიდა მისგან და განიკურნა
ყრმა იმ ჟამიდან.
19მაშინ მოწაფეები ცალკე
მივიდნენ იესოსთან და
უთხრეს:რატომ ვერ შევძელით
მისი განდევნა?
20და უთხრა მათ იესომ:თქვენი
ურწმუნოების გამო,რადგან
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:თუ მდოგვის მარცვლად
რწმენა გაქვთ,უთხარით ამ
მთას:წადი თაქედან იქით;და
ის ამოიღებს;და შეუძლებელი
არაფერი იქნება თქვენთვის.
21თუმცა ეს გვარი არ გამოდის,
თუ არა ლოცვითა და მარხვით.
22და სანამ ისინი
ცხოვრობდნენ გალილეაში,
უთხრა მათ იესომ:კაცის ძე
გადაეცემა ადამიანთა ხელში.
23და მოკლავენ მას და მესამე
დღეს აღდგება.და ისინი
უზომოდ ბოდიში მოიხადეს.
24და როცა მივიდნენ ისინი
კაპერნაუმში,მივიდნენ
პეტრესთან ხარკის მიმღები
და უთხრეს:შენი ბატონი არ
იხდის ხარკს?
25მან თქვა:დიახ.და როცა
შევიდა სახლში,შეაჩერა
იესომ და უთხრა:რას ფიქრობ,
სიმონ?ვისგან იღებენ მიწის
მეფეები საბაჟოან ხარკი?
საკუთარი შვილების თუ
უცხოების?
26უთხრა მას პეტრემ:
უცხოთაგან.უთხრა მას იესომ:
მაშ შვილები
თავისუფლდებიან.
27მიუხედავად მისა,რომ არ
შეურაცხყოთ ისინი,წადი
ზღვაზე,და ყარე კაუჭი და
აიღე პირველი ამომავალი
თევზი;და როცა გაააღებ მის
პირს,იპოვი ფულს:აიღე და
მიეცი მათ ჩემთვის და
შენთვის.

თავი 18

1იმ დროს მივიდნენ
მოწაფეები იესოსთან და
უთხრეს:ვინ არის უდიდესი
ცათა სასუფეველში?
2და მოუწოდა იესომ პატარა
ბავშვს და დააყენა მათ
შორის.
3და თქვა:ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:თუ არ
მოიქცევით და არ გახდებით
როგორც ბავშვები,არ
შეხვალთ ცათა სასუფეველში.
4ამიტომ ვინც დაიმდაბლებს
თავს,როგორც ეს პატარა
ბავშვი,ის არის უდიდესი
ცათა სასუფეველში.
5და ვინც მიიღებს ერთ ასეთ
პატარა ბავშვს ჩემი სახელით,
მიმღებს მე.
6მაგრამ ვინც შეურაცხყოფს
რომელიმე ამ პატარას,ვისაც
ჩემი სწამს,მისთვის
უკეთესია,რომ წისქვილის
ქვა ჩამოეკიდებინა კისერზე
და დაიხრჩო ზღვის სიღრმეში.
7ვაი ქვეყნიერებას
დანაშაულის გამო!რადგან
დანაშაულები უნდა მოვიდეს;
მაგრამ ვაი იმ კაცს,
რომლისგანაც დანაშაული
მოდის!

8ამიტომ,თუ შენი ხელი ან
შენი ფეხი შეგაწუხებს,
მოიკვეთე ისინი და გადააგდე
შენგან:ჯობია შენთვის
შეჩერებული ან
დასახიჩრებული შეხვიდე
სიცოცხლეში,ვიდრე ორი ხელი
ან ორი ფეხი გქონდეს,რათა
მარადიულცეცხლში ჩავარდე.
9და თუ შენი თვალი
შეგაწუხებს,ამოიღე იგი და
გადააგდე შენგან:ჯობია
შენთვის ერთი თვალით
შეხვიდე სიცოცხლეში,ვიდრე
ორი თვალი გქონდეს
ჯოჯოხეთის ცეცხლში
ჩაგდებას.
10ფრთხილად იყავით,რომ არ
ზიზღთ არც ერთი ამ
პატარებიდან;რადგან
გეუბნებით თქვენ,რომ მათი
ანგელოზები ზეცაში
ყოველთვის ხედავენ ჩემი
ზეციერი მამის სახეს.
11რადგან ძე კაცისა მოვიდა
დაკარგულის გადასარჩენად.
12როგორ ფიქრობთ?თუ კაცს
ჰყავს ასი ცხვარი და ერთი
მათგანი ცდება,განა არ
მიატოვებს
ოთხმოცდაცხრამეტს და არ
წავა მთებში და ეძებს
შეცდომილს?
13და თუ ასეა,რომ იპოვა,
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,ის უფრო მეტად უხარია
იმ ცხვარს,ვიდრე
ოთხმოცდაცხრამეტს,
რომლებიც არ ცდებოდნენ.
14ასე რომ,თქვენი ზეციერი
მამის ნება არ არის,რომ ამ
პატარათაგან ერთი დაიღუპოს.
15გარდა ამისა,თუ შენმა ძმამ
შეგიშალა,წადი და უთხარი
მისი დანაშაული მხოლოდ
შენსა და მას შორის;თუ ის
მოგისმენს,შენ მოიპოვე
შენი ძმა.
16მაგრამ თუ ის არ მოგისმენს,
მაშინ წაიღე შენთან ერთი ან
ორი კიდევ,რათა ორი ან სამი
მოწმის პირით დადასტურდეს
ყოველი სიტყვა.
17და თუ ის უგულებელყოფს მათ
მოსმენას,უთხარი ეკლესიას;
18ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:რასაც შეკრავთ
მიწაზე,შეკრული იქნება
ცაში;და რასაც გახსნით
დედამიწაზე,გახსნილი
იქნება ცაში.
19კვლავ გეუბნებით თქვენ:თუ
თქვენგანი დათანხმდება
დედამიწაზე რაიმეს
შეხებაზე,რასაც ითხოვენ,ეს
მოხდება მათთვის ჩემი
ზეციერი მამისგან.
20რადგან,სადაც ორი ან სამი
შეკრებილია ჩემი სახელით,
იქ ვარ მე მათ შორის.
21მაშინ მივიდა პეტრე
მასთან და უთხრა:უფალო,
რამდენჯერ შესცოდავს
ჩემი ძმა ჩემს წინააღმდეგ
და მე ვაპატიო?შვიდჯერ?
22უთხრა მას იესომ:არ
გეუბნები შენ,ვიდრე
შვიდჯერ,არამედ
სამოცდაათჯერ შვიდჯერ.
23მაშასადამე,ცათა
სასუფეველი ემსგავსება
რომელიმე მეფეს,რომელიც
ითვალისწინებს თავის
მსახურებს.
24და როდესაც მან დაიწყო
გათვლა,ერთი მიიყვანეს,
რომელიც მას ათი ათასი
ტალანტი ემართა.
25მაგრამ რაკი მას არ უნდა
გადაეხადა,მისმა ბატონმა
ბრძანა,გაეყიდათ იგი,ცოლი
და შვილები და ყველა ფერი,
რაც ჰქონდა,და გადაეხადათ.
26და დაემხო მსახური,
თაყვანისცა მას და უთხრა:
უფალო,მომითმინე და
ყველაფერს გადაგიხდი.
27მაშინ შეიწყნარა იმ
მსახურის უფალი,დახსნა იგი
და აპატია ვალი.
28მაგრამ იგივე მსახური
გამოვიდა და იპოვა ერთი
თანამსახური,რომელსაც ასი
გროში ემართა,და ხელები
დაადო,ყელზე აიტაცა და
უთხრა:გადამიხადე,რაც
გმართებს.
29და დაემხო მისი
თანამსახური მის ფეხებთან
და ევედრებოდა მას და
ეუბნებოდა:მოითმინე
ჩემდამი და ყველაფერს
გადაგიხდი.
30და არ სურდა,არამედ წავიდა
და ჩააგდო იგი საპყრობილეში,
ვიდრე არ გადაიხდიდა ვალს.
31ამიტომ,როცა მისმა
თანამსახურებმა დაინახეს,
რაც მოხდა,ძალიან
შეწუხდნენ და მივიდნენ და
უთხრეს თავიანთ ბატონს,რაც
მოხდა.

32მაშინ მისმა ბატონმა, მას
შემდეგ რაც დაუძახა მას,
უთხრა: ბოროტო მონაო, მე
გაპატიე მთელი ეს ვალი,
რადგან გინდოდა მე.
33ნუთუ შენც არ უნდა გქონდეს
თანაგრძნობა შენი
თანამსახურის მიმართ,
როგორც მე შემიწყალე შენზე?
34და განრისხდა მისი ბატონი
და გადასცა იგი მტანჯველებს,
სანამ არ გადაიხდიდა
ყველა ფერს, რაც მას
ეკუთვნოდა.
35ასე მოგექცევათ ჩემი
ზეციერი მამაც, თუ თქვენი
გულით არ აპატიებთ თითოეულს
თავის ძმას მათ ცოდვებს.

თავი 19

1და იყო ასე, რომ როდესაც
იესომ დაასრულა ეს სიტყვები,
გაემგზავრა გალილეიდან და
მივიდა იუდეის
სანაპიროებზე იორდანეს
გაღმა;
2და უამრავი ხალხი მისდევდა
მას; და მან განკურნა ისინი
იქ.
3მივიდნენ მასთან
ფარისეველებიც, ცდებოდნენ და
უთხრეს: ნებადართულია თუ
არა კაცმა ცოლის გაშვება
ყოველი მიზეზის გამო?
4მან უპასუხა და უთხრა მათ:
არ წაგიკითხავთ, რომ მან,
ვინც თავიდან შექმნა ისინი,
მამაკაცად და დედაკაცად
შექმნა ისინი.
5და თქვა: „ამისთვის
მიატოვებს კაცი მამას და
დედას და მიეერთება თავის
ცოლს და იქნებიან ერთი
ხორცი?
6ამიტომ ისინი აღარ არიან
ორი, არამედ ერთი ხორცი. მაშ,
რაც ღმერთმა შეაერთა,
ადამიანმა არ დაარღვიოს.
7მათ უთხრეს მას: რატომ
უბრძანა მოსემ
განქორწინების წერილის
მიცემა და მისი გაშვება?
8მან უთხრა მათ: მოსემ
თქვენი გულის სიმძიმის გამო
მოგცათ ნება, რომ
განეშორებინათ თქვენი
ცოლები, მაგრამ თავიდან ასე
არ იყო.
9და მე გეუბნებით თქვენ:
ვინც გაათავისუფლებს თავის
ცოლს, თუ ეს სიძვის გამოარ
არის, და სხვას შეირთავს,
მრუშობს;
10მისმა მოწაფეებმა უთხრეს
მას: თუ კაცი ასეა ცოლთან, არ
არის კარგი დაქორწინება.
11მაგრამ მან უთხრა მათ:
ყველა ვერ მიიღებს ამ
სიტყვას, გარდა მათ, ვისაც ეს
ეძლევა.
12რამეთუ არიან საჭურისნი,
რომელნიც ასე იბადებიან
დედის მუცლიდან, და არიან
საჭურისნი, რომელნიც
საჭურისნი არიან კაცთაგან;
ვისაც შეუძლია მიიღოს, დაე
მიიღოს იგი.
13მაშინ მოიყვანეს მას
მცირეწლოვანი ბავშვები,
რათა ხელები დაედო მათზე და
ელოცათ, და მოწაფეებმა
შერისხეს ისინი.
14მაგრამ იესომ თქვა: აუშვით
შვილები და ნუ აუკრძალავთ
მათ ჩემთან მოსვლას, რადგან
მათთაა ცათა სასუფეველი.
15და დაადო მათ ხელები და
წავიდა იქიდან.
16და, აჰა, ერთი მივიდა და
უთხრა მას: კარგო მოძღვარო,
რა კარგი გავაკეთო, რომ
მქონდეს მარადიული
სიცოცხლე?
17და უთხრა მას: რატომ მეძახი
კეთილს? არ არის კარგი, გარდა
ერთისა, ეს არის ღმერთისა,
მაგრამ თუ გინდა შეხვიდე
სიცოცხლეში, დაიცავი
მცნებები.
18ჰრქუა მას: რომელი? იესომ
თქვა: არ მოკლა, არ იმრუშო, არ
მოიპარო, ცრუმოწმე არ
გამოიჩინო.
19პატივი ეცი მამას და დედას
და შეიყვარე მოყვასი შენი,
როგორც თავი შენი.
20ჰრქუა მას ჭაბუკმა:
ყოველივე ამას ვიცავდი ჩემი
სიყმაწვილიდან, რა მაკლია?
21უთხრა მას იესომ: თუ გინდა
იყო სრულყოფილი, წადი,
გაყიდე რაც გაქვს და მიეცი
ღარიბებს და გექნება საუნჯე
ზეცაში და მოდი და
გამომყევი.
22ხოლო ჭაბუკმა ეს სიტყვა
რომ გაიგონა, მწუხარე
წავიდა, რადგან დიდი ქონება
ჰქონდა.
23მაშინ უთხრა იესომ თავის
მოწაფეებს: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ

მდიდარი კაცი ძლივს შევა
ცათა სასუფეველში.
24 და კიდევ გეუბნებით თქვენ:
აქლემი უფრო ადვილია ნემსის
ყუნწში გასვლა, ვიდრე
მდიდარი ღმერთის
სასუფეველში შესვლა.
25 ეს რომ მოისმინეს მისმა
მოწაფეებმა, გაოცდნენ და
ამბობდნენ: მაშ, ვინ
გადარჩება?
26 მაგრამ იესომ დაინახა
ისინი და უთხრა მათ:
ადამიანებთან ეს
შეუძლებელია; მაგრამ
ღმერთთან ყველაფერი
შესაძლებელია.
27 მაშინ მიუგო პეტრემ და
უთხრა მას: აჰა, ჩვენ
მივატოვეთ ყველაფერი და
გამოგყევით; რა გვექნება
ამიტომ?
28 და უთხრა მათ იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ თქვენ, ვინც
გამომყევით, ალორძინებისას,
როცა კაცის ძე დაჯდება
თავისი დიდების ტახტზე,
თქვენც დაჯდებით თორმეტ
ტახტზე და განსჯით თორმეტი
ტომის ისრაელი.
29 და ყველა, ვინც მიატოვებს
სახლებს, ან ძმებს, ან დებს,
ან მამას, ან დედას, ან ცოლს,
ან შვილებს, ან მიწებს ჩემი
სახელის გამო, მიიღებს
ასჯერ და დაიმკვიდრებს
მარადიულ სიცოცხლეს.
30 მაგრამ ბევრი პირველი
იქნება უკანასკნელი; და
უკანასკნელი იქნება
პირველი.

თავი 20

1 რამეთუ ცათა სასუფეველი
ჰგავს შინაურ კაცს, რომელიც
დილითადრე გამოვიდა თავის
ვენახში მუშების
დასაქირავებლად.
2 და როცა დათანხმდა მუშებს
დღეში ერთგროშზე, გაგზავნა
ისინი თავის ვენახში.
3 და გამოვიდა მესამე საათზე
და დაინახა სხვები,
რომლებიც უსაქმოდ იდგნენ
ბაზარში,
4 და უთხრა მათ; წადით თქვენც
ვენახში და რაც სწორია,
მოგცემ. და წავიდნენ
თავიანთი გზით.
5 კვლავ გამოვიდა მეექვსე და
მეცხრე საათზე და ასევე
მოიქცა.
6 და დაახლოებით მეთერთმეტე
საათზე გავიდა და იპოვა
სხვები, რომლებიც უსაქმოდ
დგანან, და უთხრა მათ: რატომ
დგახართ აქ მთელი დღე უქმად?
7 ეუბნებიან მას: იმიტომ, რომ
არავინ დაგვიქირავა. უთხრა
მათ: წადით თქვენც ვენახში;
და რაც არის სწორი, მიიღებთ.
8 როცა საღამო დადგა, ვენახის
მბრძანებელმა უთხრა თავის
მეურვეს: დაუძახეთ მუშებს
და მიეცით მათ გასამრჯელო,
ბოლოდან პირველამდე.
9 და როცა მოვიდნენ
დაქირავებულები
დაახლოებით მეთერთმეტე
საათზე, მიიღეს თითოეულმა
თითო გროში.
10 მაგრამ პირველი რომ
მოვიდნენ, ეგონათ, რომ მეტი
უნდა მიეღოთ; და მათასევე
მიიღეს ყოველი გროში.
11 და როცა მიიღეს,
დრტვინავდნენ სახლის
პატრონის წინააღმდეგ,
12 ამბობდა: ამ
უკანასკნელებმა მხოლოდ
ერთი საათი იმუშავეს და შენ
გაათანაბრე ისინი ჩვენთან,
რომლებმაც იტვირთეს დღის
სიმძიმე და სიცხე.
13 მაგრამ მან უპასუხა ერთ-
ერთმათგანს და უთხრა:
მეგობარო, არ გცოდვები, განა
ერთგროშზე არ დამეთანხმე?
14 აიღე ის, რაც შენია და წადი:
მე მივცემ ამ უკანასკნელს,
როგორც შენ.
15 განა არ არის ნებადართული
ჩემის კეთება რაც მინდა?
შენი თვალი ბოროტია, რადგან
კარგი ვარ?
16 ასე რომ, უკანასკნელნი
იქნებიან პირველები და
პირველები უკანასკნელნი,
რადგან ბევრია მოწოდებული,
მაგრამ ცოტა რჩეული.
17 და ავიდა იესომ
იერუსალიმში, გზაზე თორმეტი
მოწაფე გამოყო და უთხრა მათ:
18 აჰა, ჩვენ ავდივართ
იერუსალიმში; და კაცის ძე
გადაეცემა მღვდელმთავრებს
და მწიგნობრებს, და ისინი
სასიკვდილოდ
გაასამართლებენ,
19 და მისცემს მას
წარმართებს, რომ დაცინონ,

აჯავრონ და ჯვარს აცვან; და
მესამე დღეს აღდგება.
20 მაშინ მივიდა მასთან
ზებედეს შვილების დედა
თავის ვაჟებთან ერთად,
თაყვანისცა და სურდა რაიმე
მისგან.
21 და უთხრა მას: რა გინდა? მან
უთხრა მას: მიეცი, რომ ეს ჩემი
ორი ვაჟი იჯდეს, ერთი შენს
მარჯვნივ და მეორე მარცხნივ
შენს სამეფოში.
22 ხოლო იესომ მიუგო და უთხრა:
არ იცით, რასაც ითხოვთ.
შეგიძლიათ დალიოთ სასმისი,
რომლითაც მე ვსვამ, და
მოინათლოთ იმ ნათლით,
რომლითაც მე მოვინათლე?
უთხრეს მას: ჩვენ შეგვიძლია.
23 და მან უთხრა მათ: თქვენ
ნამდვილად დალევთ ჩემი
თასიდან და მოინათლებით იმ
ნათლით, რომლითაც მე
მოვინათლე; მაგრამ ჩემს
მარჯვნივ და მარცხნივ ჯდომა
არ არის ჩემი გაცემა, არამედ
იქნება მიცემული მათთვის,
ვისთვისაც მომზადებულია
მამაჩემი.
24 და ეს რომ გაიგონეს ათმა,
განრისხდა ორი ძმის
წინააღმდეგ.
25 მაგრამ იესომ მოუწოდა მათ
და უთხრა: თქვენ იცით, რომ
წარმართთა მთავრები
ბატონობენ მათზე და
დიდებულები ახორციელებენ
მათზე ხელმწიფებას.
26 მაგრამ თქვენ შორის ასე არ
იქნება: ვინც თქვენგან დიდი
უნდა იყოს, იყოს თქვენი
მსახური;
27 და ვინც თქვენგან უნდა
იყოს უფროსი, იყოს თქვენი
მსახური.
28 როგორც კაცის ძე მოვიდა
არა იმისთვის, რომ
ემსახურონ, არამედ
მოემსახუროს და მისცეს
თავისი სული მრავალთა
გამოსასყიდად.
29 და როცა ისინი
იერიხონიდან წავიდნენ,
უამრავი ხალხი გაჰყვა მას.
30 და აჰა, ორი ბრმა იჯდა გზაზე,
როცა გაიგეს, რომ იესო
გავიდა, შესძახა და თქვა:
შეგვიწყალე ჩვენ, უფალო,
დავითის ძეო.
31 და სიმრავლე შერისხდა მათ,
რამეთუ ჩუმად იყვნენ,
არამედ უფრო მეტად
ღაღადებდნენ და ამბობდნენ:
შეგვიწყალე ჩვენ, უფალო, ძეო
დავითისო.
32 და დადგა იესო, მოუწოდა მათ
და ჰრქუა: რა გნებავთ, რომ
გაგიკეთოთ?
33 მათ უთხრეს მას: უფალო, რათა
გვიხილონ თვალები.
34 შეიწყნარა მათი იესო და
შეეხო მათ თვალებს, და
მყისვე იხილეს მათი თვალები
და გაჰყვნენ მას.

თავი 21

1 და როცა მიუახლოვდნენ
იერუსალიმს და მივიდნენ
ბეთფაგეში, ზეთისხილის
მთაზე, გაგზავნეს იესო ორი
მოწაფე,
2 ეუბნება მათ: წადით სოფელში
თქვენს გვერდით და მაშინვე
იპოვით მასთან შეკრულ ვირს
და ჩოჩორს: გახსენით ისინი
და მომიტანეთ.
3 და თუ ვინმე გეტყვით რამეს,
უთხარით: უფალს სჭირდება
ისინი; და მაშინვე
გამოგზავნის მათ.
4 ყოველივე ეს გაკეთდა, რათა
აღსრულდეს
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი:
5 უთხარი სიონის ასულს: აჰა,
შენი მეფე მოდის შენთან,
თვინიერი, ვირზე მჯდომარე
და ვირის კალთაზე.
6 წავიდნენ მოწაფეები და
მოიქცნენ, როგორც უბრძანა
მათ იესომ.
7 და მოიყვანეს ვირი და
ჩოჩორი, ჩაიცვეს მათი
ტანსაცმელი და დააყენეს
მასზე.
8 და ძალიან დიდმა ხალხმა
გაშალა თავისი სამოსი გზაზე;
სხვებმა ხეებს ტოტები
მოჭრეს და გზაში ჩასვეს.
9 და ხალხი, რომელიც წინ
მიდიოდა და მიჰყვებოდა,
ღაღადებდა და ამბობდა:
ოსანა დავითის ძეს:
კურთხეულია მომავალი უფლის
სახელით; ოსანა უმაღლესში.
10 და როცა შევიდა
იერუსალიმში, მთელი ქალაქი
შეძვრა და თქვა: ვინ არის ეს?
11 და ხალხი ამბობდა: ეს არის
იესო წინასწარმეტყველი
ნაზარეთელი გალილეის.
12 და შევიდა იესო ღვთის
ტაძარში და განდევნა ყველა,

ვინც ტაძარში ყიდდა და
ყიდულობდა,და დაანგრია
ფულის გადამცვლელების
მაგიდები და მტრედების
გამყიდველთა სკამები.
13 და უთხრა მათ: და წერილია:
ჩემს სახლს ლოცვის სახლი
ეწოდოს;მაგრამ თქვენ
ქურდულბუნაგადაქციეთ.
14 და მივიდნენ მას ტაძარში
ბრმები და კოჭლები;და
განკურნა ისინი.
15 და როცა იხილეს
მღვდელმთავრებმა და
მწიგნობრებმა ის
სასწაულები,რაც მან
გააკეთა,და ბავშვები
ტიროდნენ ტაძარში და
ამბობდნენ:ოსანა დავითის
ძეს;ისინი ძალიან
უკმაყოფილო იყვნენ,
16 და უთხრა მას:გესმის,რას
ამბობენ ესენი?ხოლო იესომ
უთხრა მათ:დიახ;არასოდეს
წაგიკითხავთ:ჩვილებისა და
ძუძუმწოვრების პირით
სრულყოფიხარ ქება?
17 და მიატოვა ისინი და
გავიდა ქალაქიდან
ბეთანიაში;და იქ დაბინავდა.
18 დილით,როცა ქალაქში
დაბრუნდა,მოშივდა.
19 და როცა გზაზე ლეღვის ხე
იხილა,მივიდა მასთან და
არაფერი უპოვა მასზე,
მხოლოდ ფოთლების გარდა,და
უთხრა მას:ნაყოფი არ
გაიზარდოს შენზე ამიერიდან
სამუდამოდ.და ახლა ლეღვის
ხე გახმა.
20 ეს რომ დაინახეს
მოწაფეებმა,გაუკვირდათ და
თქვეს:რა მალე გახმა ლეღვი!
21 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:თუ გაქვთ რწმენა და
ეჭვი არ გეპარებათ,არა
მხოლოდ გააკეთებთ,რაც
ლეღვის ხეს ემართება,
არამედ თუ ეტყვით ამ მთას:
მოშორდით,და ჩაგდე ზღვაში;
ეს უნდა გაკეთდეს.
22 და ყველაფერი,რასაც
ითხოვთ ლოცვაში,რწმენით,
მიიღებთ.
23 და როცა შევიდა ტაძარში,
მივიდნენ მასთან
მღვდელმთავრები და ხალხის
უხუცესები,როცა ასწავლიდა
და უთხრეს:რა ძალა უფლებით
აკეთებ ამას?და ვინ მოგცა ეს
უფლებამოსილება?
24 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
მეც გკითხავთ ერთ რამეს,
რომელსაც თუ მეტყვით,მეც
გეტყვით,რა ხელმწიფებით
ვაკეთებ ამას.
25 იოანეს ნათლობა,საიდან
იყო?ზეციდან თუ კაცთაგან?
ისინი მსჯელობდნენ
ერთმანეთთან და ამბობდნენ:
თუ ვიტყვით:ზეციდან;ის
გვეტყვის:რატომ არ ირწმუნე?
26 მაგრამ თუ ვიტყვით:
კაცთაგან;ჩვენ გვეშინია
ხალხის;რადგან ყველა
იოანეს წინასწარმეტყველად
მიიჩნევს.
27 მიუგეს იესოს და უთხრეს:
ვერ ვიტყვით.და უთხრა მათ:
არც მე გეტყვით,რა
უფლებამოსილებით ვაკეთებ
ამას.
28 მაგრამ რას ფიქრობთ?ერთ
კაცს ორი ვაჟი ჰყავდა;
მივიდა პირველთან და უთხრა:
შვილო,იმუშავე დღეს ჩემს
ვენახში.
29 მან უპასუხა და თქვა:არ
მინდა,მაგრამ შემდეგ
მოინანია და წავიდა.
30 და მივიდა მეორესთან და
იგივე თქვა.ხოლო მან მიუგო
და თქვა:მივდივარ,ბატონო,და
არ წავიდა.
31 რომელი მათგანი შეასრულა
მამის ნება?უთხრეს მას:
პირველი.უთხრა მათ იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,რომ მებაჟეები და
მეძავები თქვენს წინაშე
შედიან ღვთის სასუფეველში.
32 რამეთუ იოანე მოვიდა
თქვენთან სიმართლის გზით და
თქვენ არ დაუჯერეთ მას,ხოლო
მებაჟეებმა და მეძავებმა
ირწმუნეს იგი;
33 მოისმინეთ სხვა იგავი:იყო
ერთმა სახლის პატრონმა,
რომელმაც გააშენა ვენახი,
შემოიფარა ირგვლივ,
ამოთხარა საწნახელი,ააგო
კოშკი,გაუშვა მევენახეებს
და წავიდა შორეულქვეყანაში.
34 და როცა მოახლოვდა
ნაყოფის ჟამი,გაგზავნა
თავისი მსახურები
მევენახეებთან,რათა მიეღოთ
მისი ნაყოფი.
35 და მევენახეებმა
წაიყვანეს მისი მსახურები
და ერთი სცემეს,მეორე
მოკლეს,მეორე კი ჩაქოლეს.

36 კვლავ გაუგზავნა სხვა მსახურები პირველზე მეტი და ისინიც ასე მოექცნენ მათ.
37 ბოლოს კი გაუგზავნა მათ თავისი ვაჟი და უთხრა: თაყვანს სცემენ ჩემს შვილს.
38 ხოლო მევენახეებმა შვილი რომ დაინახეს, ერთმანეთს უთხრეს: ეს არის მემკვიდრე; მოდი, მოვკლათ იგი და მივიღოთ მისი სამკვიდრო.
39 და დაიჭირეს იგი და გაზდევნეს ვენახიდან და მოკლეს.
40 მაშ, როცა მოვა ვენახის უფალი, რას უზამს ამ მევენახეებს?
41 ისინი ეუბნებიან მას: ის უბედურად გაანადგურებს იმ ბოროტ ადამიანებს და გაუშვებს თავის ვენახს სხვა მევენახეებს, რომლებიც მიიღებენ მას ნაყოფს თავის დროზე.
42 უთხრა მათ იესომ: ნუთუ არასოდეს წაგიკითხავთ წერილებში: ქვა, რომელიც მშენებლებმა უარყვეს, კუთხის თავი გახდა.
43 ამიტომ გეუბნებით თქვენ: წაერთმევა თქვენგან ღვთის სამეფო და მიეცემა ერს, რომელიც გამოიღებს მის ნაყოფს.
44 და ვინც დაეცემა ამ ქვას, დაიმსხვრევა;
45 და როცა მოისმინეს მღვდელმთავრებმა და ფარისევლებმა მისი იგავები, მიხვდნენ, რომ მათზე ლაპარაკობდა.
46 მაგრამ როცა ცდილობდნენ, ხელი დაესვათ მასზე, შეეშინდათ ხალხის, რადგან წინასწარმეტყველად აიყვანეს.

თავი 22

1 მიუგო იესომ და კვლავ იგავებით უთხრა მათ და უთხრა:
2 ცათა სასუფეველი ჰგავს რომელიმე მეფეს, რომელმაც ცოლად მოიყვანა თავისი ვაჟი,
3 და გაგზავნა თავისი მსახურები ქორწილში მიწვეულთა დასაძახებლად, მაგრამ ისინი არ მოსვლას.
4 კვლავ გაგზავნა სხვა მსახურები და უთხრა: უთხარით დაპატიჟებულებს: აჰა, მე მოვამზადე ჩემი ვახშამი: დახოცეს ჩემი ხარები და ჩემი მსუქანი, და ყველაფერი მზად არის, მოდი ქორწინებაზე.
5 მაგრამ მათ შეურაცხყოფა მიაყენეს და წავიდნენ, ერთი თავის ფერმაში, მეორემ თავის საქონელზე.
6 და დარჩენილმა წაიყვანა თავისი მსახურები, ევედრებოდა მათ და დახოცა ისინი.
7 მეფემ რომ გაიგოეს, განრისხდა და გაგზავნა თავისი ჯარები და გაანადგურა ის მკვლელები და გადაწვა მათი ქალაქი.
8 მაშინ უთხრა თავის მსახურებს: ქორწილი მზადაა, მაგრამ მოწვეულნი არ იყვნენ ღირსნი.
9 მაშ, წადით გზატკეცილზე და ვინც იპოვით, მოითხოვეთ დაქორწინება.
10 გამოვიდნენ ეს მსახურები გზატკეცილზე და შეკრიბეს ყველა, ვინც იპოვეს, ცუდიც და კარგიც;
11 და როცა შემოვიდა მეფე სტუმრების სანახავად, დაინახა იქ კაცი, რომელსაც საქორწინო ტანსაცმელი არ ეცვა.
12 და ჰრქუა მას: მეგობარო, როგორ მოხვედი აქ საქორწინო სამოსელი? და ის იყო უსიტყვოდ.
13 მაშინ უთხრა მეფემ მსახურებს: შეკრათ მას ხელ-ფეხი, წაიღეთ და ჩააგდეთ გარე სიბნელეში; იქნება ტირილი და კბილთა ღრჭენა.
14 რადგან ბევრია მოწოდებული, მაგრამ ცოტაა რჩეული.
15 მაშინ წავიდნენ ფარისევლები და იფიქრეს, როგორ ჩაერევათ იგი მის ლაპარაკში.
16 და გაუგზავნეს მას თავიანთი მოწაფეები ჰეროდიელებთან ერთად და უთხრეს: მოძღვარო, ვიცით, რომ ჭეშმარიტი ხარ და ჭეშმარიტებით ასწავლი ღვთის გზას და არ ზრუნავ ვინმეზე, რადგან არ ადარდებ ადამიანთა პიროვნებას.
17 ამიტომ გვითხარი, რას ფიქრობ? ნებადართულია კეისრისთვის ხარკის მიცემა თუ არა?

18მაგრამ იესომ შეიცნო მათი
ბოროტება და თქვა:რატომ
მაცდით მე,თვალთმაქცნო?
19მაჩვენე ხარკის ფული.და
მიუტანეს მას ერთი გროში.
20და მან უთხრა მათ:ვისია ეს
გამოსახულება და წარწერა?
21უთხრეს მას:კეისრისა.
მაშინ უთხრა მათ:მიეცით
კეისარს კეისრისა;და
ღმერთს რაც არის ღვთისა.
22ეს სიტყვები რომ
მოისმინეს,გაოცდნენ,
მიატოვეს იგი და წავიდნენ.
23იმავე დღეს მივიდნენ
მასთან სადუკეველები,
რომლებიც ამბობდნენ,რომ
აღდგომა არ არის და ჰკითხეს:
24თქვა:მოძღვარო,თქვა მოსემ:
თუ კაცი მოკვდება და
შვილები არ ეყოლება,მისი
ძმა ცოლს შეირთავს და ძმას
შთამომავლობა გაუჩინოს.
25ჩვენთან იყო შვიდი ძმა:და
პირველი,როცა ცოლი შეირთო,
გარდაიცვალა და არავითარი
ნათესაობა და უტოვა თავის
ძმას.
26ასევე მეორეც და მესამე
მეშვიდემდე.
27და ბოლოს ქალიც მოკვდა.
28მაშ,აღდგომაში ვისი ცოლი
იქნება ის შვიდიდან?რადგან
ყველას ჰყავდა იგი.
29მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ცდებით,არიცით წერილები და
არც ღვთის ძალა.
30რადგან აღდგომისას ისინი
არც ქორწინდებიან და არც
ქორწინდებიან,არამედ არიან
როგორც ღვთის ანგელოზები
ზეცაში.
31მაგრამ რაც შეეხება
მკვდრეთით აღდგომას,არ
წაგიკითხავთ,რაც
გითხარით ღმერთმა და თქვა:
32მე ვარ აბრაამის ღმერთი,
ისააკის ღმერთი და იაკობის
ღმერთი?ღმერთი არ არის
მკვდრების ღმერთი,არამედ
ცოცხლების.
33და როცა ეს გაიგო ხალხმა,
გაოცდა მისი მოძღვრებით.
34მაგრამ ფარისევლებმა რომ
გაიგეს,რომ მან გააჩუმა
სადუკეველები,შეიკრიბნენ.
35მაშინ ერთმა მათგანმა,
რომელიც ადვოკატი იყო,
ჰკითხა მას,აცდუნა და უთხრა:
36მოძღვარო,რომელია დიდი
მცნება კანონში?
37უთხრა მას იესომ:
გიყვარდეს უფალი ღმერთი
შენი მთელი გულით,მთელი
სულით და მთელი გონებით.
38ეს არის პირველი და დიდი
მცნება.
39და მეორე ამის მსგავსია:
შეიყვარე მოყვასი შენი,
როგორც თავი შენი.
40ამ ორ მცნებაზეა
დაკიდებული მთელი კანონი და
წინასწარმეტყველები.
41როცა ფარისევლები
შეიკრიბნენ,იესომ ჰკითხა
მათ:
42ამბობდა:რას ფიქრობთ
ქრისტეზე?ვისი შვილია?
უთხრეს მას:დავითის ძეო.
43მან უთხრა მათ:როგორ
უწოდებს მას დავითი სულით
უფალს და ამბობს:
44უთხრა უფალმა ჩემს უფალს:
დაჯექი ჩემს მარჯვნივ,
სანამ შენს მტრებს ფეხქვეშ
დავდებ?
45თუ დავითი უწოდებს მას
უფალს,როგორ არის ის მისი
შვილი?
46და ვერც ერთმა ვერ შეძლო
მისთვის პასუხის გაცემა,
არც იმ დღიდან მოყოლებული
ვინმეს გაბედა მისთვის მეტი
კითხვების დასმა.

თავი 23

1მაშინ უთხრა იესომ ხალხს და
თავის მოწაფეებს:
2ამბობდნენ:მწიგნობარნი და
ფარისევლები სხედან მოსეს
სავარძელში.
3ამიტომ,რასაც გეტყვიან,
დაიცავით და გააკეთეთ;
მაგრამ ნუ აჰყვებით მათ
საქმეებს,რადგან ამბობენ
და არ აკეთებენ.
4რადგან აკავშირებენ მძიმე
ტვირთს და მძიმე ტვირთს და
აყრიან კაცთა მხრებზე;
მაგრამ ისინი თვითონ არ
ამოძრავებენ მათ ერთი თითით.
5მაგრამ ყველა მათ საქმეს
აკეთებენ იმისთვის,რომ
ადამიანებმა დაინახონ:
ფართო ფილაქტერიებს
აკეთებენ და სამოსის
საზღვრებს აფართოებენ,
6გიყვარდეთ
დღესასწაულებზე ზედა
ოთახები და სინაგოგებში
თავშესაფარი,

7და მისალმებები
ბაზრობებზე და კაცთაგან
მოწოდებას:რაბი,რაბი.
8მაგრამ არ გიწოდოთრაბი,
რადგან ერთია თქვენი
მოძღვარი,ქრისტე;და
ყველანი ძმები ხართ.
9და ნურავის უწოდებთმამას
მიწაზე,რადგან ერთია
თქვენი მამა,რომელიც
ზეცაშია.
10ნურც ბატონებს გიწოდებთ,
რადგან ერთია თქვენი
მოძღვარი,ქრისტე.
11თქვენს შორის ყველაზე
დიდი იყოს თქვენი მსახური.
12და ვინც ამაღლებს თავს,
დამცირდება;და ვინც თავს
დაიმდაბლებს,ამაღლდება.
13მაგრამ ვაი თქვენ,
მწიგნობარნო და
ფარისევლებო,თვალთმაქცნო!
რამეთუ აკეტებთ ცათა
სასუფეველს კაცთა წინაშე,
რამეთუ არც თქვენ შეხვალთ
და არც შესულთა ძლევთ
შესვლას.
14ვაი თქვენ,მწიგნობარნო და
ფარისევლებო,თვალთმაქცნო!
რადგან ჭამთ ქვრივთა
სახლებს და პრეტენზიის გამო
დიდხანს ლოცულობთ.
15ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან თქვენ
ახვევთ ზღვასა და ხმელეთს,
რათა ერთი პროზელიტი
გახადოთ,და როცა ის
შეიქმნება,თქვენ ორჯერ
უფრო მეტად აქცევთ მას
ჯოჯოხეთის შვილად,ვიდრე
თქვენ.
16ვაი თქვენ,ბრმა
წინამძღოლებნო,რომლებიც
ამბობთ:ვინც დაიფიცებს
ტაძარს,არაფერია;ხოლო ვინც
ტაძრის ოქროზე დაიფიცებს,
ის მოვალეა!
17უგუნურნო და ბრმაო,რადგან
უფრო დიდია ოქრო თუ ტაძარი,
რომელიც განწმენდს ოქროს?
18და ვინც დაიფიცებს
სამსხვერპლოზე,არაფერია;
ხოლო ვინც იფიცებს ძღვენს,
რომელიც მასზეა,ის
დამნაშავეა.
19უგუნურნო და ბრმავ,რამეთუ
უფრო დიდია ძღვენი თუ
სამსხვერპლო,რომელიც
განწმენდს ძღვენს?
20ამიტომ,ვინც დაიფიცებს
სამსხვერპლოზე,იფიცებს მას
და ყველაფერს,რაც მასზეა.
21და ვინც დაიფიცებს ტაძარს,
იფიცებს მას და მას,ვინც
მასში მკვიდრობს.
22და ვინც დაიფიცებს ზეცას,
იფიცებს ღვთის ტახტს და
მასზე მჯდომარეს.
23ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან თქვენ
იხდით მეათედს პიტნის,
ანისისა და კუმინისგან,და
გამოტოვეთ კანონის უფრო
მნიშვნელოვანი საკითხები,
განსჯა,წყალობა და რწმენა:
ეს უნდა გაეკეთებინათ და არ
დატოვოთ მეორე გაუქმებული.
24ბრმა მეგზურნო,რომლებიც
ძუნძულობთ და ყლაპავთ
აქლემს.
25ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რამეთუ
ასუფთავებთ სასმისსა და
თეფშს გარეს,შიგნით კი
სავსეა გამოძალვითა და
სიჭარბით.
26ბრმა ფარისეველო,
განწმინდე ჯერ თასსა და
თეფშში მყოფი,რათა
გარედანაც სუფთა იყოს.
27ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან თქვენ
ჰგავხართ გათეთრებულ
სამარხებს,რომლებიც
გარეგნულად მშვენიერი ჩანს,
მაგრამ შიგნით სავსეა
მკვდრების ძვლებითა და
ყოველგვარი უწმინდურებით.
28ასევე თქვენც გარეგნულად
მართალნი ეჩვენებით
ადამიანებს,მაგრამ შიგნით
სავსე ხართ თვალთმაქცობითა
და ურჯულოებით.
29ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან
წინასწარმეტყველთა
სამარხებს აშენებთ და
მართალთა სამარხებს
ამშვენებთ,
30და თქვით:ჩვენი მამა-პაპის
დღეებში რომ ვყოფილიყავით,
არ ვიქნებოდით მათთან
თანაზიარი
წინასწარმეტყველთა
სისხლში.
31ამიტომ,თქვენ თავად
იყავით მოწმეები,რომ თქვენ

ხართ მათი შვილები,
რომლებმაც მოკლეს
წინასწარმეტყველები.
32მაშინ შეავსეთ თქვენი
მამების საზომი.
33გველები, გველგესლათა
მოდგმა, როგორ შეგიძლიათ
გაექცეთ ჯოჯოხეთის წყევლას?
34ამიტომ, აჰა, მე გიგზავნით
წინასწარმეტყველებს,
ბრძენკაცებს და
მწიგნობრებს: და ზოგიერთ
მათგანს თქვენ მოკლავთ და
ჯვარს აცვით; და ზოგიერთ
მათგანს ურტყამთ თქვენს
სინაგოგებში და დევნით
ქალაქიდან ქალაქში.
35რათა თქვენზე მოვიდეს
დედამიწაზე დაღვრილი მთელი
მართალი სისხლი, მართალი
აბელის სისხლიდან ბარაქიას
ძის ზაქარიას სისხლამდე,
რომელიც თქვენ მოკალით
ტაძარსა და სამსხვერპლოს
შორის.
36ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: ყოველივე ეს მოვა ამ
თაობას.
37იერუსალიმე, იერუსალიმე,
წინასწარმეტყველებს რომ
კლავ და შენთან მოგზავნილნი
ჩაქოლავ, რამდენჯერ
ვისურვებდი შენი შვილების
შეკრებას, როგორც ქათამი
აგროვებს თავის ქათმებს
ფრთების ქვეშ და შენ არ
გინდოდა!
38აჰა, შენი სახლი შენთვის
გაპარტახებულია.
39რადგან გეუბნებით თქვენ:
ამიერიდან ვერ მიხილავთ,
სანამ არ იტყვით:
კურთხეულია მომავალი უფლის
სახელით.

თავი 24

1და გამოვიდა იესო და
გამოვიდა ტაძრიდან და
მივიდნენ მასთან მისი
მოწაფეები, რათა
ეჩვენებინათ მას ტაძრის
შენობები.
2და უთხრა მათ იესომ: ვერ
ხედავთ ყოველივე ამას?
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ არ დარჩეს აქ ერთი
ქვა ქვაზე, რომელიც არ
დაინგრევა.
3და როცა იჯდა ზეთისხილის
მთაზე, მოწაფეები
მიუახლოვდნენ მას ცალკე და
უთხრეს: გვითხარი, როდის
იქნება ეს? და რა იქნება
ნიშანი შენი მოსვლისა და
სამყაროს აღსასრულისა?
4მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
იზრუნეთ, რომ არავინ
მოგატყუოთ.
5რადგან ბევრი მოვა ჩემი
სახელით და იტყვის: მე ვარ
ქრისტე; და მოატყუებს ბევრს.
6და გესმით ომებისა და
ომების ჭორების შესახებ:
იზრუნეთ, რომ არ შეწუხდეთ,
რადგან ეს ყველაფერი უნდა
მოხდეს, მაგრამ დასასრული
ჯერ არ არის.
7რადგან აღდგება ერი ერის
წინააღმდეგ და სამეფო
სამეფოს წინააღმდეგ, და
იქნება შიმშილი, ჭირი და
მიწისძვრები სხვადასხვა
ადგილას.
8ეს ყველაფერი მწუხარების
დასაწყისია.
9მაშინ გადაგცემენ
სატანჯველად და მოგკლავენ
და შეგიძულებენ ყველა ერს
ჩემი სახელის გამო.
10და მაშინ ბევრი
შეურაცხყოფს, და გასცემს
ერთმანეთს და შეიძულებენ
ერთმანეთს.
11და მრავალი
ცრუწინასწარმეტყველი
აღდგება და ბევრს აცდუნებს.
12და იმის გამო, რომ
უსამართლობა გამრავლდება,
ბევრის სიყვარული
გაცივდება.
13ხოლო ვინც ბოლომდე
გაუძლებს, ის გადარჩება.
14და სასუფევლის ეს
სახარება იქადაგება მთელ
მსოფლიოში ყველა ერისთვის
დასამოწმებლად; და მაშინ
დადგება აღსასრული.
15როცა იხილავთ
გაპარტახების სისაძაგლეს,
რომელზეც დანიელ
წინასწარმეტყველი ამბობს,
დადექით წმიდა ადგილას
(ვინც კითხულობს, გაიგოს.)
16მაშინ, ვინც იუდეაში არიან,
მთებში გაიქცნენ.
17სახლზე მყოფი არ
ჩამოვიდეს სახლიდან რაიმეს
გასატანად.
18არც ის, ვინც მინდორშია, არ
დაბრუნდეს ტანსაცმლის
წასაღებად.
19და ვაი ორსულებს და
მწოვებს იმ დღეებში!

20 ილოცეთ, რომ თქვენი
გაქცევა არ იყოს ზამთარში
და არც შაბათს.
21 რადგან მაშინ იქნება დიდი
გასაჭირი, როგორიც არ
ყოფილა ქვეყნიერების
დასაბამიდან დღემდე, არც
იქნება და არც იქნება.
22 და თუ ის დღეები არ
შემცირდება, ხორცი არ უნდა
გადარჩეს, არამედ რჩეულთა
გამო შემცირდება ის დღეები.
23 მაშინ თუ ვინმე გეტყვით:
აჰა, აქ არის ქრისტე, ან იქ;
დაიჯერე არა.
24 რამეთუ აღდგებიან
ცრუქრისტეები და
ცრუწინასწარმეტყველნი და
აჩვენებენ დიდ ნიშნებსა და
საოცრებებს; ისე რომ, თუ ეს
შესაძლებელი იყო, მოატყუონ
თავად რჩეული.
25 აჰა, მე გითხარითადრე.
26 ამიტომ, თუ ისინი გეტყვიან:
აჰა, ის უდაბნოშია; არ
წახვიდე: აჰა, ის საიდუმლო
ოთახებშია; დაიჯერე არა.
27 რადგან როგორც ელვა
გამოდის აღმოსავლეთიდან და
ანათებს დასავლეთისკენ;
ასევე იქნება კაცის ძის
მოსვლაც.
28 რადგან სადაც არ უნდა იყოს
გვამი, იქ შეიკრიბებიან
არწივები.
29 იმ დღეების გასაჭირის
შემდეგ მზე დაბნელდება და
მთვარე არ ასხივებს თავის
სინათლეს, და ვარსკვლავები
ჩამოვარდებიან ზეციდან და
შეირყევა ზეცის ძალები.
30 და მაშინ გამოჩნდება
კაცის ძის ნიშანი ზეცაში: და
მაშინ იგლოვებენ დედამიწის
ყველა ტომი და იხილავენ
კაცის ძეს, მომავალს ცის
ღრუბლებში ძალითა და დიდი
დიდებით.
31 და გამოგზავნის თავის
ანგელოზებს საყვირის დიდი
ხმით და შეკრებენ მის
რჩეულებს ოთხი ქარიდან, ცის
ერთი ბოლოდან მეორემდე.
32 ახლა ისწავლეთ ლეღვის
იგავი; როცა მისი ტოტი ჯერ
კიდევ რბილდება და ფოთლებს
გამოყოფს, თქვენ იცით, რომ
ზაფხული ახლოვდება.
33 ასევე თქვენც, როცა
იხილავთ ყოველივე ამას,
იცოდეთ, რომ ახლოს არის,
კარებთანაც კი.
34 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: არ გადავა ეს თაობა,
სანამ ეს ყველაფერი არ
აღსრულდება.
35 ცა და მიწა გადავა, მაგრამ
ჩემი სიტყვები არ გადავა.
36 ხოლო იმ დღისა და საათის
შესახებ არავინ იცის, არც
ზეცის ანგელოზებმა, არამედ
მხოლოდ მამამაჩემმა.
37 მაგრამ როგორც იყო ნოეს
დღეები, ასევე იქნება კაცის
ძის მოსვლაც.
38 რადგან, როგორც წარღვნის
წინა დღეებში, ისინი
ჭამდნენ და სვამდნენ,
ქორწინდებოდნენ და
ქორწინდებოდნენ იმ დღემდე,
სანამ ნოე კიდობანში შევიდა.
39 და არ იცოდა, სანამ წარღვნა
არ მოვიდა და ყველა
წაიყვანა; ასევე იქნება
კაცის ძის მოსვლაც.
40 მაშინ ორი იქნება
მინდორში; ერთი წაიღეს და
მეორე დატოვეს.
41 ორმა ქალმა წისქვილზე
და ფქვა; ერთი წაიღეს და
მეორე დატოვეს.
42 იფხიზლეთ, რადგან არ იცით,
რომელსაათზე მოვა თქვენი
უფალი.
43 მაგრამ იცოდეთ ეს, რომ
სახლის პატრონს რომ
სცოდნოდა, რომელ გუშაგში
მოვიდოდა ქურდი,
იფხიზლებოდა და არ
დაუშვებდა მისი სახლის
დაშლას.
44 ამიტომ თქვენც მზად
იყავით, რადგან ისეთსაათში,
როცა არ ფიქრობთ, მოვა ძე
კაცისა.
45 მაშ, ვინ არის ერთგული და
ბრძენი მსახური, რომელიც
მისმა ბატონმა დანიშნა
თავის სახლზე მმართველად,
რათა დროულად მისცეს მათ
ხორცი?
46 ნეტარია ის მონა, რომელსაც
მისი ბატონი, როცა მოვა, ასე
მოქმედს იპოვის.
47 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ ის დააყენებს მას
მმართველად მთელთავის
ქონებაზე.
48 მაგრამ თუ ის ბოროტი მონა
იტყვის გულში: ჩემი ბატონი
აყოვნებს მის მოსვლას;
49 და დაიწყებს თავის
თანამსახურთა ცემას და

მთვრალებთან ერთად ჭამას და
სასმელს;
50 მოვა იმ მსახურის უფალი იმ
დღეს, როცა არ ეძებს მას და იმ
საათში, რომელიც არ იცის,
51 და გაჭრიან მას და
დაუნიშნავენ მას თავის წილ
თვალთმაქცებთან: იქნება
ტირილი და კბილთა ღრჭენა.

თავი 25

1 მაშინ ცათა სასუფეველი
დაემსგავსება ათ ქალწულს,
რომლებმაც აიღეს მათი
ლამპრები და გამოვიდნენ
სიძის შესახვედრად.
2 და ხუთი მათგანი ბრძენი იყო,
ხუთი კი სულელი.
3 უგუნურებმა აიღეს
ლამპრები და ზეთი არ წაიღეს.
4 მაგრამ ბრძენებმა აიღეს
ზეთი თავიანთ ჭურჭელში
თავიანთი ლამპრებით.
5 სანამ სიძე ჩერდებოდა,
ყველა დაიძინა და დაიძინა.
6 და შუაღამისას გაისმა
ძახილი: აჰა, სიძე მოდის; წადი
მის შესახვედრად.
7 მაშინ ადგნენ ყველა ის
ქალწული და აჭრელეს
თავიანთი ლამპრები.
8 და უგუნურებმა უთხრეს
ბრძენებს: მოგვეცით თქვენი
ზეთი; რადგან ჩვენი
ნათურები ჩაქრა.
9 ხოლო ბრძენებმა მიუგეს და
თქვეს: ასე არ არის; რომ არ
იყოს საკმარისი ჩვენთვის და
თქვენთვის, არამედ წადით
გამყიდველებთან და იყიდეთ
თქვენთვის.
10 და სანამ ისინი წავიდნენ
საყიდლად, მოვიდა სიძე; და
მზათა შევიდეს მასთან
ქორწინებაზე და კარი
დაიხურა.
11 შემდეგ მოვიდნენ სხვა
ქალწულებიც და თქვეს: უფალო,
უფალო, გაგვიხსენი.
12 მან კი მიუგო და უთხრა:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, არ გიცნობთ.
13 ამიტომ იფხიზლეთ, რადგან
არ იცით არც დღე და არც საათი,
როცა მოვა ძე კაცისა.
14 რადგან ცათა სასუფეველი
ჰგავს ადამიანს, რომელიც
მიემგზავრება შორეულ
ქვეყანაში, რომელმაც
მოუწოდა თავის მსახურებს და
გადასცა მათ თავისი ქონება.
15 და ერთს მისცა ხუთი
ტალანტი, მეორეს ორი და
მეორეს ერთი; ყოველ
ადამიანს მისი რამდენიმე
უნარის მიხედვით; და
მაშინვე გაემგზავრა.
16 მაშინ ის, ვინც მიიღო ხუთი
ტალანტი, წავიდა და ივაჭრა
მათთან და სხვა ხუთი
ტალანტი გაუკეთა.
17 და ასევე, ვინც მიიღო ორი,
მან ასევე მოიპოვა სხვა ორი.
18 ხოლო ვინც მიიღო ერთი,
წავიდა, მიწაში ამოთხარა და
თავისი ბატონის ფული დამალა.
19 დიდი ხნის შემდეგ მოდის იმ
მსახურების უფალი და
ანგარიშს უწევს მათ.
20 და მივიდა ის, ვინც მიიღო
ხუთი ტალანტი და მოიტანა
სხვა ხუთი ტალანტი და თქვა:
უფალო, შენ მომეცი მე ხუთი
ტალანტი.
21 უთხრა მას მისმა ბატონმა:
კარგი, კეთილო და ერთგულო
მსახურო, ცოტაზე ერთგული
ყოფილხარ, ბევრ რამეზე
დაგაყენებ, შედი შენი
ბატონის სიხარულში.
22 ისიც, ვინც ორი ტალანტი
მიიღო, მივიდა და თქვა: უფალო,
შენ მომეცი ორი ტალანტი, აჰა,
მათგარდა კიდევ ორი
ტალანტი მოვიპოვე.
23 უთხრა მას მისმა ბატონმა:
კარგი, კეთილო და ერთგულო
მსახურო; ცოტა რამეზე
ერთგული იყავი, ბევრ რამეზე
დაგაყენებ: შედი შენი
ბატონის სიხარულში.
24 მივიდა ის, ვინც ერთი
ტალანტი მიიღო და თქვა:
უფალო, ვიცოდი, რომ მძიმე
კაცი ხარ, მკი, სადაც არ
დაითესე და აგროვებ, სადაც
არ დათესავ.
25 და შემეშინდა, წავედი და
დავმალე შენი ნიჭი მიწაზე:
აჰა, შენია.
26 მიუგო მისმა ბატონმა და
უთხრა მას: ბოროტო და
ზარმაცო მონაო, შენ იცოდი,
რომ იქ ვიმკი, სადაც არ
დავთესე და ვაგროვებ, სადაც
არ დავთესე.
27 ამიტომ ჩემი ფული
გადამცვლელებს უნდა
ჩაერიცხა და ჩემი მოსვლისას
მე ჩემი ფულით უნდა მიმეღო.
28 მაშ, აიღეთ მისგან ტალანტი
და მიეცით მას, ვისაც აქვს
ათი ტალანტი.

29 ვინაიდან ყოველს, ვისაც
აქვს, მიეცემა და ექნება
სიმრავლე, ხოლო ვისაც არა
აქვს, წაერთმევა ისიც, რაც
აქვს.
30 და ჩააგდეთ უსარგებლო
მსახური გარე სიბნელეში: იქ
იქნება ტირილი და კბილთა
ღრჭენა.
31 როცა მოვა ძე კაცისა
თავისი დიდებით და ყველა
წმიდა ანგელოზი მასთან
ერთად, მაშინ დაჯდება
თავისი დიდების ტახტზე.
32 მის წინაშე შეიკრიბება
ყველა ერი და გამოყოფს მათ
ერთმანეთისგან, როგორც
მწყემსი ყოფს თავის ცხვრებს
თხებისგან.
33 და დააყენებს ცხვრებს
მარჯვნივ, თხებს კი
მარცხნივ.
34 მაშინ ეტყვის მეფე მათ
თავის მარჯვნივ: მობრძანდით,
მამაჩემის კურთხეულნო,
დაიმკვიდრეთ თქვენთვის
მომზადებული სამეფო
სამყაროს დასაბამიდან.
35 რამეთუ მშიოდა და მომეცი
ხორცი, მწყუროდა და დამსვით,
უცხო ვიყავი და მიმიღეთ.
36 შიშველი და შემმოსეთ: ავად
ვიყავი და მომინახულეთ,
საპყრობილეში ვიყავი და
ჩემთან მოხვედით.
37 მაშინ მართალნი
უპასუხებენ მას და ეტყვიან:
უფალო, როდის გნახეთ მშიერი
და გჭამეთ? ან მწყურვალი და
დალიე?
38 როდის დაგინახეთ უცხო და
შეგიყვანეთ? ან შიშველი და
შემოგეცვა?
39 ან როდის გნახეთ ავადან
საპყრობილეში და მოვედით
შენთან?
40 და მეფე უპასუხებს და
ეტყვის მათ: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,
რამდენადაც თქვენ გააკეთეთ
ეს ჩემს უმცირეს ძმათაგან
ერთ-ერთს, თქვენ ეს
გამიკეთეთ.
41 მაშინ ეტყვის მათაც
მარცხენა მხარეს: წადით
ჩემგან, წყეულნო, საუკუნო
ცეცხლში, ეშმაკისთვის და
მისი ანგელოზებისთვის
მომზადებული.
42 რადგან მშიერი ვიყავი და
საჭმელი არ მომეცით,
მწყუროდა და არ მომცა.
43 უცხო ვიყავი და არ
შემიყვანეთ: შიშველი და არ
შემმოსეთ, ავად ვიყავი და
საპყრობილეში, და არ
მომინახულეთ.
44 მაშინ ისინიც უპასუხებენ
მას და ეტყვიან: უფალო, როდის
გნახეთ მშიერი, ან
მწყურვალი, ან უცხო, ან
შიშველი, ან ავადმყოფი, ან
საპყრობილეში, და არ
გემსახურეთ?
45 მაშინ უპასუხებს მათ და
ეტყვის: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,
რამდენადაც ეს არ გაუკეთეთ
არც ერთს ამ უმცირესთაგანს,
არც მე გამიკეთეთ.
46 და ესენი წავლენ საუკუნო
სასჯელში, ხოლო მართალნი
საუკუნო სიცოცხლეში.

თავი 26

1 და იყო ასე, როცა დაასრულა
იესომ ყველა ეს სიტყვა,
უთხრა თავის მოწაფეებს:
2 თქვენ იცით, რომ ორი დღის
შემდეგ არის პასექის
დღესასწაული და ძე კაცის
ღალატით ჯვარს აცვეს.
3 მაშინ შეკრიბეს
მღვდელმთავრები,
მწიგნობარნი და ხალხის
უხუცესები მღვდელმთავრის
სასახლეში, რომელსაც კაიაფა
ერქვა,
4 და მოილაპარაკეს, რათა
ჭკუით შეეპყრათ იესო და
მოეკლათ იგი.
5 მაგრამ მათ თქვეს: არა
დღესასწაულზე, რათა არ
მოხდეს ხალხში აურზაური.
6 როცა იესო იყო ბეთანიაში,
სიმონ კეთროვანის სახლში,
7 მივიდა მასთან ერთი ქალი,
რომელსაც ჰქონდა
ალაბასტრის ყუთი ძალიან
ძვირფასი მალამოებით, და
დაასხა თავზე, როცა ის
საჭმელთან იჯდა.
8 მისმა მოწაფეებმა რომ
დაინახეს, განრისხდნენ და
თქვეს: რა მიზნით არის ეს
გაფლანგვა?
9 ეს მალამო შეიძლებოდა
ძვირად გაეყიდა და ღარიბებს
მიეცა.
10 ეს რომ გაიგო იესომ, უთხრა
მათ: რატომ აწუხებთ
დედაკაცს? რადგან მან კარგი
საქმე გააკეთა.

11რადგან ღარიბები
ყოველთვის თქვენთან გყავთ;
მაგრამ მე ყოველთვის არ
გყავს.
12რადგან მან ეს მალამო
დაასხა ჩემს სხეულზე,ეს
გააკეთა ჩემი
დასაფლავებისთვის.
13ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:სადაც კი იქადაგება
ეს სახარება მთელმსოფლიოში,
იქაც ის,რაც გააკეთა ამ
ქალმა,იტყვიან მის
მოსახსენებლად.
14მაშინ ერთი თორმეტიდან,
იუდა ისკარიოტელი,მივიდა
მღვდელმთავრებთან,
15და უთხრა მათ:რას მომცემთ
და მე გადმოგცემთ მას?და
დაუდეს აღთქმა მას ოცდაათ
ვერცხლად.
16და იმ დროიდან იგი ეძებდა
შესაძლებლობას გაეცა მისი.
17უფუარობის პირველდღეს
მივიდნენ მოწაფეები
იესოსთან და უთხრეს მას:სად
გინდა,რომ მოგიმზადოთ
პასექის საჭმელად?
18მან თქვა:წადით ქალაქში
ასეთკაცთან და უთხარით მას:
მოძღვარი ამბობს:ჩემი დრო
მოვიდა;მე აღვნიშნავ
პასექს შენს სახლში ჩემს
მოწაფეებთან ერთად.
19და მოიქცნენ მოწაფეები,
როგორც იესომ დაავესა;და
მოამზადეს პასექი.
20როცა საღამო დადგა,და ჯდა
თორმეტთან ერთად.
21და როცა ისინი ჭამდნენ,მან
თქვა:ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,რომ ერთი თქვენგანი
გამცემს მე.
22და ისინი ძალიან
დამწუხრდნენ და ყოველმა
მათგანმა დაიწყეს ეთქვათ
მას:უფალო,მე ვარ?
23მან უპასუხა და თქვა:ვინც
ჩემთან ერთად ჩაისვრის ხელს
ჯურჯელში,ის გამცემს მე.
24ძე კაცისა მიდის,როგორც
მასზეა დაწერილი,მაგრამ
ვაი იმ კაცს,ვისი მიერაც
გასცემს ძეს კაცისა!კარგი
იქნებოდა იმ კაცისთვის,რომ
არ დაბადებულიყო.
25მაშინ უპასუხა იუდამ,
რომელმაც გასცა იგი და
უთხრა:მოძღვარო,მე ვარ?
უთხრა მას:შენ თქვი.
26და როცა ჭამდნენ,აიღო
იესომ პური,აკურთხა,გატეხა
და მისცა მოწაფეებს და
უთხრა:მიიღეთ,ჭამეთ;ეს ჩემი
სხეულია.
27და აიღო სასმისი,მადლი
შესწირა და მისცა მათ და
უთხრა:დალიეთ ყველამ
მისგან;
28რამეთუ ეს არის ჩემი
სისხლი ახალი აღთქმისა,
რომელიც დაიღვრება
მრავალთათვის ცოდვათა
მისატევებლად.
29მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ:ამიერიდან არ ვსვამ
ვაზის ამ ნაყოფის იმ დღემდე,
როცა თქვენთან ერთად არ
დავლევ ახალს მამის
სასუფეველში.
30და აღერეს საგალობელი,
გავიდნენ ზეთისხილის მთაზე.
31მაშინ ჰრქუა მათ იესუ:
ყოველნი შეურაცხყოფენ ჩემ
გამო ამ ღამეს,რამეთუ
დაწერილია:მწყემსს
დავამარცხებ და ფარის
ცხვრები გაიფანტებიან.
32მაგრამ აღდგომის შემდეგ
გალილეაში წავალთქვენამდე.
33უპასუხა პეტრემ და უთხრა
მას:თუკი ყველანი
შეურაცხყოფენ შენს გამო,
მაგრამ მე არასოდეს
შევცდები.
34უთხრა მას იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ,
რომ ამ ღამეს,სანამ მამალი
იყივლებს,სამჯერ უარმყოფ
მე.
35უთხრა მას პეტრემ:შენთან
ერთადრომ მოვკვდე,არ
უარვყოფშენ.ასე თქვა ყველა
მოწაფემაც.
36მაშინ მივიდა იესო მათთან
ერთად ადგილს,რომელსაც
გეთსიმანია ჰქვია,და უთხრა
მოწაფეებს:დაჯექით აქ,
სანამ მე წავალდა იქ
ვილოცებ.
37და თან წაიყვანა პეტრე და
ზებედეს ორი ვაჟი,და დაიწყო
მწუხარება და ძალიან მძიმე.
38მაშინ უთხრა მათ:ჩემი სული
ძალიან მწუხარეა
სიკვდილამდე:დარჩით აქ და
იფხიზლეთ ჩემთან ერთად.
39და წავიდა ცოტა უფრო შორს,
დავარდა პირქვე და
ლოცულობდა:მამაო ჩემო,თუ
შეიძლება,გადამეცა ეს
სასმისი,მაგრამ არა როგორც
მე მინდა,არამედ როგორც შენ
გინდა.

40 და მივიდა მოწაფეებთან და
ჰპოვა ისინი მძინარენი და
ჰრქუა პეტრეს: რაჲ, ვერ
იღვიძებდით ჩემთანა ერთი
საათისა?
41 იფხიზლეთ და ილოცეთ, რათა
არ შეხვიდეთ განსაცდელში:
სული მსურველია, ხორცი კი
სუსტი.
42 კვლავ წავიდა მეორედ და
ილოცა და თქვა: მამაო ჩემო, თუ
ეს სასმისი ჩემგან არ
გადავა, თუ არ დავლევ, იყოს
ნება შენი.
43 და მივიდა და იპოვა ისინი
კვლავ მძინარენი, რადგან
დამძიმებული იყო მათი
თვალები.
44 და მიატოვა ისინი და კვლავ
წავიდა და მესამედ ილოცა და
იგივე სიტყვები თქვა.
45 მაშინ მივიდა თავის
მოწაფეებთან და უთხრა მათ:
დაიძინეთ და დაისვენეთ: აჰა,
მოახლოვდა ჟამი და ძე
კაცისა გადაეცემა ცოდვილთა
ხელში.
46 ადექით, წავიდეთ: აჰა,
მოახლოებულია ის, ვინც
გამცემს.
47 და სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, აჰა, მოვიდა
იუდა, ერთი თორმეტიდან, და
მასთან ერთად დიდი ხალხი
მახვილებითა და ჯოხებით,
მღვდელმთავრებიდან და
ხალხის უხუცესებისგან.
48 ხოლო მისმა გამცემმა
ნიშანი მისცა მათ და უთხრა:
ვისაც ვაკოცებ, ის არის,
დაჭერით.
49 და მაშინვე მივიდა
იესოსთან და უთხრა:
გამარჯობა, მოძღვარო; და
აკოცა.
50 და ჰრქუა მას იესუ:
მეგობარო, რისთვის მოხვედი?
მაშინ მივიდნენ, დაადეს
ხელი იესოს და წაიყვანეს.
51 და აჰა, ერთმა მათგანმა,
ვინც იესოსთან იყო, გაუწოდა
ხელი და იშიშვლა მახვილი,
დაარტყა მღვდელმთავრის
მსახურს და ყური მოსჭრა.
52 მაშინ ჰრქუა მას იესუ:
ალაგინე მახვილი თჳსსა
ადგილსა მას, რამეთუ
ყოველნი, ვინც მახვილს
აიღებენ, მახვილით
დაიღუპებიან.
53 გგონია, რომ ახლა არ
შემიძლია ვილოცო მამაჩემს
და ის მომცემს ანგელოზთა
თორმეტ ლეგიონზე მეტს?
54 მაგრამ როგორ აღსრულდება
წერილები, რომ ასე უნდა იყოს?
55 იმ დროს იესომ უთხრა ხალხს:
მახვილებითა და ჯოხებით
ქურდის წინააღმდეგ
გამოხვედით ჩემს
დასაპყრობად? ყოველდღე
ვიჯექი თქვენთან,
ვასწავლიდი ტაძარში, და
თქვენ არ დამიჭირეთ.
56 მაგრამ ყოველივე ეს
გაკეთდა, რათა
აღსრულებულიყო
წინასწარმეტყველთა
წერილები. მაშინ ყველა
მოწაფემ მიატოვა იგი და
გაიქცა.
57 და მათ, ვინც შეიპყრეს იესო,
წაიყვანეს იგი კაიაფა
მღვდელმთავარს, სადაც
შეიკრიბნენ მწიგნობარნი და
უხუცესები.
58 ხოლო პეტრე გაჰყვა მას
შორიდან მღვდელმთავრის
სასახლეში, შევიდა და დაჯდა
მსახურებთან ერთად, რათა
ენახა დასასრული.
59 მღვდელმთავარნი და
უხუცესნი და მთელი კრება
ცრუმოწმობას ეძებდნენ
იესოს წინააღმდეგ, რათა
მოეკლათ იგი;
60 მაგრამ ვერავინ იპოვა:
დიახ, თუმცა ბევრი ცრუმოწმე
მოვიდა, მაგრამ ვერ იპოვეს.
ბოლოს მოვიდა ორი ცრუმოწმე,
61 და თქვა: ამან თქვა:
შემიძლია დავანგრიო ღვთის
ტაძარი და ავაშენო იგი სამ
დღეში.
62 და ადგა მღვდელმთავარი და
უთხრა მას: არაფერს პასუხობ?
რას მოწმობენ ეს შენ
წინააღმდეგ?
63 მაგრამ იესო გაჩუმდა.
მიუგო მღვდელმთავარმა და
უთხრა მას: გეფიცები ცოცხალ
ღმერთს, რომ გვითხარი, ხარ თუ
არა ქრისტე, ძე ღვთისა.
64 უთხრა მას იესომ: შენ თქვი:
მაგრამ გეუბნები შენ:
ამიერიდან იხილავ კაცის ძეს
მჯდომარეს ძალა უფლების
მარჯვნივ და მომავალს ცის
ღრუბლებში.
65 მაშინ მღვდელმთავარმა
დახია თავისი ტანსაცმელი და
თქვა: გმობა თქვა; კიდევ რა
გვჭირდება მოწმეები? აჰა,
ახლა გსმენიათ მისი გმობა.

66რას ფიქრობთ?მათუპასუხეს
და თქვეს:ის არის სიკვდილის
დამნაშავე.
67მაშინ შეაფურთხეს სახეში
და ურტყამდნენ;და სხვები
სცემდნენ მას ხელისგულებით,
68ამბობდა:
გვიწინასწარმეტყველე,
ქრისტეო,ვინ არის ის,ვინც
დაგჭრა?
69და იჯდა პეტრე გარეთ,
სასახლეში,და მივიდა
მასთან გოგონა და უთხრა:
შენც იყავი იესო
გალილეელთან ერთად.
70მაგრამ მან უარყო ყველას
წინაშე და თქვა:არ ვიცი,რას
ამბობ.
71და ვითარცა გამოვიდა იგი
ვერანდასა,იხილა იგი სხვა
მოახლე და ჰრქუა იქ მყოფთ:
ესეც იყო იესო ნაზარეველთან.
72და კვლავ უარყო ფიცით:არ
ვიცნობ იმ კაცს.
73და ცოტა ხნის შემდეგ
მივიდნენ მასთან მდგომნი და
უთხრეს პეტრეს:ჭეშმარიტად,
შენც ერთი მათგანი ხარ;
რამეთუ შენი ლაპარაკი
გაგაფრთხილებს.
74მაშინ დაიწყო ლანძღვა და
გინება და თქვა:არ ვიცნობ იმ
კაცს.და მაშინვე მამლის
ეკიპაჟი.
75და გაიხსენა პეტრეს იესოს
სიტყვა,რომელიც უთხრა მას:
სანამ მამალი იყივლებს,
სამჯერ უარმყოფმე.და
გამოვიდა და მწარედატირდა.

თავი 27

1დილა რომ გათენდა,ყველა
მღვდელმთავარმა და ხალხის
უხუცესმა თათბირი თქვა
იესოს წინააღმდეგ,მოეკლათ
იგი.
2და როცა შეაბეს იგი,
წაიყვანეს და გადასცეს
პონტიუს პილატეს მმართველს.
3მაშინ იუდამ,რომელმაც
გასცა იგი,დაინახა,რომ
მსჯავრდადებული იყო,
მოინანია და ოცდაათი
ვერცხლი მიუტანა
მღვდელმთავრებსა და
უხუცესებს.
4ამბობდა:შევცოდე იმით,რომ
ვუღალატე უდანაშაულო
სისხლს.და მათ თქვეს:რა არის
ეს ჩვენთვის?გნახავ ამას.
5და დაყარა ვერცხლი ტაძარში,
წავიდა და წავიდა და თავი
ჩამოიხრჩო.
6და მღვდელმთავრებმა აიღეს
ვერცხლი და უთხრეს:არ არის
ნება დართული ხაზინაში
ჩადება,რადგან ეს სისხლის
ფასია.
7და მოილაპარაკეს და მათთან
ერთად იყიდეს ჭურჭლის ყანა,
რომ დამარხონ უცხო
ადამიანები.
8ამიტომ ეწოდა იმ მინდორს,
სისხლის მინდორს,დღემდე.
9მაშინ აღსრულდა იერემი
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი:და აიღეს ოცდაათი
ვერცხლი,ფასი მისი,ვინც
შეფასდა,რომელიც
ისრაელიანთაგან შეაფასეს;
10და მისცა ისინი
მეთუნეობის ველად,როგორც
დამინიშნა უფალმა.
11და დადგა იესო მმართველის
წინაშე და ჰკითხა ხელმწიფემ
და უთხრა:შენ ხარ იუდეველთა
მეფე?და უთხრა მას იესომ:
შენ ამბობ.
12და როცა დაადანაშაულეს
მღვდელმთავრები და
უხუცესები,არაფერი უპასუხა.
13ჰრქუა მას პილატემ:არ
გესმის,რამდენ რამეს
მოწმობენ შენს წინააღმდეგ?
14და მან უპასუხა მას
უსიტყვოდ;ისე,რომ
გუბერნატორი დიდად გაოცდა.
15ახლა იმ დღესასწაულზე
გუბერნატორს სჩვევია
გაეთავისუფლებინა
ხალხისთვის პატიმარი,ვისაც
სურდათ.
16და ჰყავდათ მაშინ ცნობილი
პატიმარი,სახელად ბარაბა.
17ამიტომ,როცა შეიკრიბნენ,
ჰრქუა მათ პილატემ:ვის
გინდათ,რომ გაგითავისუფლოთ?
ბარაბა თუ იესო,რომელსაც
ქრისტე ჰქვია?
18რადგან მან იცოდა,რომ
შურით გადასცეს იგი.
19როცა ის სამსჯავროს
სკამზე დაჯდა,მისმა ცოლმა
გაგზავნა და უთხრა:არაფერი
გესაქმება იმ მართალ კაცთან,
რადგან ბევრი რამ განვიცადე
დღეს სიზმარში მის გამო.
20მაგრამ მღვდელმთავრებმა
და უხუცესებმა დაარწმუნეს
ხალხი,რომ ეკითხათ ბარაბა
და გაენადგურებინათ იესო.

21 მიუგო ხელმწიფემ და ჰრქუა
მათ: ორთაგანი გნებავთ, რომ
გაგითავისუფლოთ? მათ თქვეს:
ბარაბა.
22 ჰრქუა მათ პილატემ: მაშ რა
ვქნა იესოს, რომელსაც ჰქვია
ქრისტე? ყველანი ეუბნებიან
მას: ჯვარს აცვეს.
23 და თქვა ხელმწიფემ: რატომ,
რა ბოროტება ჩაიდინა?
მაგრამ ისინი უფრო მეტად
ღაღადებდნენ და ამბობდნენ:
ჯვარს აცვეს.
24 როცა პილატემ დაინახა, რომ
ვერაფერს სძლევდა, უფრო
მეტიც, აურზაური იყო, აიღო
წყალი და დაიბანა ხელები
ხალხის წინაშე და თქვა:
უდანაშაულო ვარ ამ
სამართლიანის სისხლისაგან.
25 მაშინ მიუგო მთელმა
ხალხმა და თქვა: მისი სისხლი
ჩვენზე და ჩვენს შვილებზე
იყოს.
26 მაშინ გაათავისუფლა მათ
ბარაბა;
27 მაშინ ხელმწიფის
ჯარისკაცებმა მიიყვანეს
იესო საერთო დარბაზში და
შეკრიბეს მასთან მთელი
ჯარისკაცები.
28 და გააშიშვლეს იგი და
ალისფერი სამოსელი ჩაიცვეს.
29 ეკლის გვირგვინი რომ
დაადგეს, თავზე დადეს,
მარჯვენითკი ლერწამი, და
მუხლი მოიყარეს მის წინაშე
და დასცინოდნენ და
ამბობდნენ: გილოცავ, მეფეო
იუდეველთა!
30 და შეაფურთხეს მას, აიღეს
ლერწამი და სცემეს თავზე.
31 და მას შემდეგ, რაც
დასცინოდნენ მას,
ჩამოართვეს კვართი, ჩაიცვეს
მისი სამოსელი და წაიყვანეს,
რათა ჯვარს აცვეს.
32 და ვითარცა გამოვიდეს,
იპოვეს კაცი კირენელი,
სახელად სიმონი: აიძულეს
იგი აეღო მისი ჯვარი.
33 და როცა მივიდნენ ადგილზე,
რომელსაც გოლგოთა ჰქვია,
ანუ თავის ქალას,
34 მისცეს მას ნაღველთან
შერეული ძმარი დასალევად და
როცა გასინჯა, არ სვა.
35 და მათ ჯვარს აცვეს იგი და
გაინაწილეს მისი სამოსელი
წილისყრით, რათა აღსრულდეს
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი: გაინაწილეს ჩემი
სამოსელი მათ შორის და ჩემს
შესამოსელზე დაყარეს
წილისყრა.
36 და ისხდნენ იქ უყურებდნენ
მას;
37 და დააყენა მის თავზე მისი
ბრალდება და წერილი: ეს არის
იესო, იუდეველთა მეფე.
38 მაშინ ჯვარს აცვეს მასთან
ორი ქურდი, ერთი მარჯვნივ და
მეორე მარცხნივ.
39 და იქით გამვლელებმა
შეურაცხყოფა მიაყენეს მას
და თავის ქნევით,
40 და ამბობდა: შენ, ვინც
დაანგრევ ტაძარს და ააშენებ
მას სამ დღეში, იხსენი შენი
თავი. თუ ღვთის ძე ხარ, ჩამოდი
ჯვრიდან.
41 ასევე მღვდელმთავრებიც
დასცინოდნენ მას
მწიგნობრებთან და
უხუცესებთან ერთად და
ამბობდნენ:
42 მან გადაარჩინა სხვები;
საკუთარი თავის გადარჩენა
არ შეუძლია. თუ ის ისრაელის
მეფეა, დაე, ახლავე
ჩამოვიდეს ჯვრიდან და ჩვენ
მას დავუჯერებთ.
43 ღმერთს მიენდო; დაე, ახლავე
იხსნას იგი, თუ მას სურს,
რადგან თქვა: მე ვარ ძე
ღვთისა.
44 ქურდებიც, რომელნიც
მასთან ერთად ჯვარს აცვეს,
კბილებში ჩასდეს იგივე.
45 ახლა მეექვსე საათიდან
იყო სიბნელე მთელმიწაზე
მეცხრე საათამდე.
46 და დაახლოებით მეცხრე
საათზე შესძახა იესომ დიდი
ხმით და თქვა: ელი, ელი, ლამა
საბაქტანი? ანუ ღმერთო ჩემო,
ღმერთო ჩემო, რატომ
მიმატოვე?
47 ზოგიერთმა იქ მდგომმა, ეს
რომ გაიგო, თქვა: ეს კაცი
ელიას უხმობს.
48 და მყისვე გაიქცა ერთი
მათგანი, აიღო ღრუბელი,
აავსო იგი ძმრით, და დო
ლერწმზე და მისცა დასალევად.
49 და ნარჩენებმა თქვეს:
მოდით, ვნახოთ, მოვა თუ არა
ელია მის გადასარჩენად.
50 იესომ, როცა კვლავ დიდი
ხმით შესძახა, სული გამოსცა.
51 და, აჰა, ტაძრის ფარდა ორად
იყო ჩახეული ზემოდან ქვევით;
და მიწა შეირყა და კლდეები
გაიფანტა;

52და გაიხსნა საფლავები; და აღდგა მძინარეთა მრავალი სხეული,
53და გამოვიდნენ საფლავებიდან მისი აღდგომის შემდეგ და შევიდნენ წმინდა ქალაქში და გამოეცხადნენ ბევრს.
54როცა ასისთავმა და მასთან მყოფებმა იესოს უყურებდნენ, დაინახეს მიწისძვრა და მომხდარი, ძალიან შეეშინდათ და თქვეს: ჭეშმარიტად ეს იყო ძე ღვთისა.
55და ბევრი ქალი იყო იქ, რომლებიც შორიდან ხედავდნენ, რომლებიც გალილეიდან მიჰყვებოდნენ იესოს და ემსახურებოდნენ მას.
56მათ შორის იყო მარიამ მაგდალინელი და მარიამი, იაკობისა და იოსეს დედა, და ზებედეს შვილების დედა.
57როცა საღამო დადგა, მოვიდა ერთი მდიდარი არიმათეელი კაცი, სახელად იოსები, რომელიც თავად იესოს მოწაფე იყო.
58მივიდა პილატესთან და ევედრებოდა იესოს გვამს. მაშინ პილატემ ცხედრის გადაცემა ბრძანა.
59იოსებმა ცხედარი რომ აიღო, სუფთა სელის ქსოვილში შეიხვია.
60და დაასვენა იგი თავის ახალ სამარხში, რომელიც კლდეში იყო გამოკვეთილი, და გადააგორა დიდი ქვა საფლავის კარამდე და წავიდა.
61და იყო მარიამ მაგდალინელი და მეორე მარიამი საფლავის წინ ისხდნენ.
62მეორე დღეს, მომზადების დღის შემდეგ, შეიკრიბნენ მღვდელმთავრები და ფარისევლები პილატესთან,
63ამბობდა: ბატონო, გვახსოვს, რომ მატყუარამ თქვა, სანამ ცოცხალი იყო: სამი დღის შემდეგ აღვდგები.
64ამიტომ უბრძანე, რომ საფლავი დაიცვან მესამე დღემდე, რათა მისი მოწაფეები არ მოვიდნენ ღამით, არ მოიპარონ იგი და უთხრეს ხალხს: ის მკვდრეთით აღდგა, ასე რომ, უკანასკნელი შეცდომა იქნება უარესი, ვიდრე პირველი.
65ჰრქუა მათ პილატემ: გყავთ გუშაგი; წადით და და რწმუნდით, როგორც შეძლებთ.
66წავიდნენ და დაამტკიცეს საფლავი, და ლუქეს ქვა და დააყენეს გუშაგები.

თავი 28

1შაბათის ბოლოს, როცა გათენდა კვირის პირველი დღისკენ, მივიდნენ მარიამ მაგდალინელი და მეორე მარიამი საფლავის სანახავად.
2და, აჰა, იყო დიდი მიწისძვრა, რადგან უფლის ანგელოზი ჩამოვიდა ზეციდან და მოვიდა, გადააგორა ქვა კარიდან და დაჯდა მასზე.
3მისი სახე ელვასავით იყო და მისი სამოსი თოვლივით თეთრი.
4და მისი შიშით მცველები შეირყა და მკვდრებივით გახდნენ.
5მიუგო ანგელოზმა და უთხრა ქალებს: ნუ გეშინიათ, რადგან ვიცი, რომ ეძებთ იესოს, ჯვარცმულს.
6ის აქ არ არის, რადგან აღდგა, როგორც თქვა. მოდი, ნახე ადგილი, სადაც უფალი იწვა.
7და სასწრაფოდ წადი და უთხარი მის მოწაფეებს, რომ მკვდრეთით აღდგა; და, აჰა, ის თქვენამდე მიდის გალილეაში; იქ იხილავთ მას: აჰა, გითხარით.
8და მალევე წავიდნენ სამარხიდან შიშითა და დიდი სიხარულით; და გაიქცა თავისი მოწაფეების გასაგებად.
9და ვითარცა მიდიოდნენ მის მოწაფეებს სათქმელად, აჰა, იესო შეხვდა მათ და უთხრა: გილოცავ. და მივიდნენ, ფეხებში ჩაუჭირეს და თაყვანი სცეს მას.
10მაშინ უთხრა მათ იესომ: ნუ გეშინიათ, წადით უთხარით ჩემს ძმებს, რომ წავიდნენ გალილეაში და იქ მნახავენ.
11ახლა, როცა ისინი მიდიოდნენ, აჰა, რამდენიმე გუშაგთაგანი შევიდა ქალაქში და აჩვენა მღვდელმთავრებს ყველაფერი, რაც იყო.
12და როცა შეიკრიბნენ უხუცესებთან და

მოილაპარაკეს,დიდი ფული
მისცეს ჯარისკაცებს,
13ამბობდა:თქვით,მისი
მოწაფეები მოვიდნენ ღამით
და მოიპარეს იგი,სანამ ჩვენ
გვეძინა.
14და თუ ეს გუბერნატორის
ყურს მივა,ჩვენ
დავარწმუნებთ მას და
დაგიცავთ.
15აიღეს ფული და მოიქცნენ,
როგორც ასწავლიდნენ;და ეს
სიტყვა გავრცელებულია
იუდეველთა შორის დღემდე.
16მაშინ თერთმეტი მოწაფე
წავიდნენ გალილეაში,მთაზე,
სადაც იესომ დანიშნა ისინი.
17და დაინახეს იგი,თაყვანი
სცეს მას,მაგრამ
ზოგიერთები დაეჭვდნენ.
18მივიდა იესო და უთხრა მათ:
მთელი ძალაუფლება მომეცა
ცაში და მიწაზე.
19მაშ,წადით და ასწავლეთ
ყველა ხალხი,მონათლეთ
ისინი მამისა და ძისა და
სულიწმიდის სახელით.
20ასწავლე მათ დაიცვან
ყველაფერი,რაც გიბრძანეთ
და,აჰა,თქვენთან ვარ მუდამ,
ქვეყნიერების
აღსასრულამდე.ამინ.

მარკოზის სახარება

თავი 1

1 იესო ქრისტეს,ღვთის ძის
სახარების დასაწყისი;
2 როგორც წერია
წინასწარმეტყველებში:აჰა,
მე ვაგზავნი ჩემს მოციქულს
შენს წინაშე,რომელიც
გაგიმზადებს გზას შენს
წინაშე.
3 უდაბნოში მძახის ხმა:
მოამზადეთ უფლის გზა,
გაასწორეთ მისი ბილიკები.
4 იოანე ნათლავდა უდაბნოში
და ქადაგებდა მონანიების
ნათლობას ცოდვების
მისატევებლად.
5 და გამოდიოდნენ მასთან
მთელი იუდეის მიწა და
იერუსალიმელები,და ყველა
მოინათლა მისგან მდინარე
იორდანეში და აღიარებდნენ
თავიანთ ცოდვებს.
6 და იოანეს შემოსილი იყო
აქლემის ბეწვი და ტყავის
სარტყელი მის წელზე;და
შეჭამა კალიები და ველური
თაფლი;
7 და ქადაგებდა და ამბობდა:
ჩემზე უფრო ძლიერი მოდის
ჩემს შემდეგ,რომლის
ფეხსაცმლის სამაგრი არ ვარ
ღირსი დავხდე და გავხსნა.
8 მე მოგნათლეთ თქვენ წყლით,
მაგრამ ის მოგნათლავთ
სულიწმიდით.
9 და იყო იმ დღეებში,რომ იესო
მოვიდა გალილეის
ნაზარეთიდან და მოინათლა
იოანესგან იორდანეში.
10 და მაშინვე ამოვიდა
წყლიდან,დაინახა ცა
გახსნილი და სული,როგორც
მტრედი,ჩამოსული მასზე.
11 და მოესმა ხმა ზეციდან,
რომელიც ამბობდა:შენ ხარ
ჩემი საყვარელი ძე,რომელიც
მომეწონა.
12 და მაშინვე სულმა
წაიყვანა იგი უდაბნოში.
13 და იყო იქ უდაბნოში ორმოცი
დღე სატანისგან
გამოსაცდელი;და იყო
მხეცებთან;და ანგელოზები
ემსახურებოდნენ მას.
14 იოანეს საპყრობილეში
ჩასვლის შემდეგ იესო მოვიდა
გალილეაში და ქადაგებდა
ღვთის სასუფევლის
სახარებას.
15 და ამბობდა:აღსრულდა ჟამი
და მოახლოვდა ღმრთის
სასუფეველი:მოინანიეთ და
ირწმუნეთ სახარება.
16 გალილეის ზღვის პირას რომ
მიდიოდა,დაინახა სიმონი და
ანდრია,მისი ძმა,რომლებიც
ბადეს ესროდნენ ზღვაში,
რადგან მეთევზეები იყვნენ.
17 და უთხრა მათ იესომ:
გამომყევით და მე გაქცევთ
თქვენ ადამიანთა
მეთევზეებად.
18 და მაშინვე მიატოვეს
ბადეები და გაჰყვნენ მას.
19 და როცა ცოტა უფრო შორს
წავიდა იქიდან,იხილა
იაკობი ზებედეს ძე და მისი
ძმა იოანე,რომლებიც ასევე
ნავში იყვნენ და ბადეებს
ასწორებდნენ.
20 და მყისვე დაუძახა მათ:და
დატოვეს მამა მათი ზებედე
ნავში დაქირავებულ
მსახურებთან ერთად და
გაჰყვნენ მას.
21 და წავიდნენ კაპერნაუმში;
და მყისვე შაბათს შევიდა
სინაგოგაში და ასწავლიდა.
22 და გაოგნებული იყვნენ
მისი მოძღვრებით,რადგან ის
ასწავლიდა მათ,როგორც
ავტორიტეტის მქონე და არა
როგორც მწიგნობარნი.
23 და იყო მათ სინაგოგაში
კაცი უწმინდური სულით;და
მან შესძახა,
24 ამბობდა:თავი დაგვანებოთ;
რა გვაქვს ჩვენთან,იესო
ნაზარეველო?ჩვენს
დასანგრევად მოხვედი?მე
ვიცი,ვინ ხარ შენ,ღვთის
წმიდაო.
25 ხოლო იესომ შერისხა იგი და
უთხრა:გაჩუმდი და გამოდი
მისგან.
26 და როცა უწმინდურმა სულმა
გაანადგურა იგი და დიდი
ხმით შესძახა,გამოვიდა
მისგან.
27 და ყველანი გაოცებულნი
იყვნენ,ისე,რომ ჰკითხეს
ერთმანეთს და ამბობდნენ:რა
არის ეს?რა არის ეს ახალი
დოქტრინა?რადგან
ავტორიტეტით უბრძანებს
უწმინდურ სულებსაც და ისინი
ემორჩილებიან მას.
28 და მაშინვე გავრცელდა
მისი სახელი მთელ გალილეის
გარშემო.

29 და მაშინვე, როცა
გამოვიდნენ სინაგოგიდან,
შევიდნენ სიმონისა და
ანდრიას სახლში იაკობთან და
იოანესთან ერთად.
30 სიმონის ცოლის დედა კი
სიცხით იწვა და მაშინვე
უთხრეს მის შესახებ.
31 და მივიდა, ხელში აიყვანა
იგი და ასწია; და მყისვე
დატოვა იგი ცხელებამ და
ემსახურებოდა მათ.
32 და საღამოს, როცა მზე
ჩავიდა, მიიყვანეს მასთან
ყველა ავადმყოფი და ეშმაკით
შეპყრობილი.
33 და მთელი ქალაქი შეიკრიბა
კართან.
34 და განკურნა მრავალი
სხვადასხვა სნეულებით
დაავადებული და განდევნა
მრავალი ეშმაკი; და არ
აძლევდა ეშმაკებს ლაპარაკს,
რადგან იცნობდნენ მას.
35 და დილით, ადგა დიდი ხნით
ადრე, გამოვიდა და წავიდა
განმარტოებულ ადგილას და იქ
ილოცა.
36 და სიმონ და მასთან მყოფნი
გაჰყვნენ მას.
37 და როცა იპოვეს იგი, უთხრეს:
ყველა გეძებს შენ.
38 და უთხრა მათ: წავიდეთ
შემდეგ ქალაქებში, რათა
იქაც ვიქადაგო, რადგან
ამიტომ გამოვედი.
39 და ქადაგებდა მათ
სინაგოგებში მთელ
გალილეაში და აძევებდა
ეშმაკებს.
40 და მივიდა მასთან
კეთროვანი, ევედრებოდა მას,
დაჩოქილი იყო მის წინაშე და
უთხრა: თუ გნებავს, შეგიძლია
განმწმინდო.
41 ხოლო იესუ თანაგრძნობით
აღძრა ხელი, შეახო და ჰრქუა
მას: მე მნებავს; იყავი სუფთა.
42 და როგორც კი თქვა, მაშინვე
გაქრა კეთრი მისგან და
განიწმინდა.
43 და მან მკაცრად უბრძანა
მას და მაშინვე გაუშვა;
44 და უთხრა მას: ნახე, არავის
არაფერს ეტყვი, არამედ წადი,
გამოეჩინე თავი მღვდელს და
შესთავაზე შენი
განწმენდისთვის, რაც მოსემ
უბრძანა, მათდა სამოწმებლად.
45 მაგრამ ის გამოვიდა და
დაიწყო ბევრის
გამოქვეყნება და აჟიოტაჟი
ამ საკითხზე, ისე, რომ იესო
ვეღარ შესძლო აშკარად
ქალაქში შესულიყო, მაგრამ
გარეთ იყო უდაბნოში, და
მოდიოდნენ მასთან ყოველი
კუთხიდან.

თავი 2

1 და კვლავ შევიდა
კაპერნაუმში რამდენიმე
დღის შემდეგ; და გაისმა, რომ
ის სახლში იყო.
2 და მაშინვე ბევრი შეიკრიბა,
ისე, რომ არ იყო ადგილი მათი
მისაღებად, არა, არც ისე
კართან: და მან უქადაგა მათ
სიტყვა.
3 და მივიდნენ მასთან და
მოიყვანეს ერთი დამბლით
დაავადებული, რომელიც
ოთხისგან იყო დაბადებული.
4 და როცა ვერ მიუახლოვდნენ
მას საწნახელისთვის, აიღეს
სახურავი, სადაც ის იყო; და
როცა დაარღვიეს იგი,
დააგდეს საწოლი, სადაც
დამბლით დაავადებული იწვა.
5 როცა იესომ დაინახა მათი
რწმენა, უთხრა დამბლას:
შვილო, მოგეტევება შენი
ცოდვები.
6 მაგრამ ზოგიერთი
მწიგნობარი ისხდნენ იქ და
მსჯელობდნენ გულებში,
7 რატომ ამბობს ეს კაცი ასე
გმობას? ვის შეუძლია
ცოდვების მიტევება მხოლოდ
ღმერთის გარდა?
8 და მაშინვე, როცა იესომ
დაინახა თავის სულში, რომ
ისინი ასე ფიქრობდნენ
საკუთართავში, უთხრა მათ:
რატომ მსჯელობთამას თქვენს
გულებში?
9 უფრო ადვილია თუ არა, თქვა,
რომ დამბლით დაავადებულს:
მოგეტევება შენი ცოდვები;
ან თქვას: ადექი, აიღე შენი
საწოლი და იარე?
10 მაგრამ რათა იცოდეთ, რომ
კაცის ძეს აქვს ცოდვების
მიტევების ძალა დედამიწაზე
(ეუბნება ის დამბლას)
11 მე გეუბნები შენ: ადექი,
აიღე შენი საწოლი და წადი
შენს სახლში.
12 და მაშინვე ადგა, აიღო
საწოლი და გამოვიდა ყველას
წინაშე; ისე, რომ ყველანი
გაოცებულნი იყვნენ და
ადიდებდნენ ღმერთს და

ამბობდნენ: არასოდეს
გვინახავს ესასე.
13 და კვლავ გამოვიდა ზღვის
პირას; და მთელი ხალხი
მიმართა მას და ასწავლიდა
მათ.
14 და როცა გაიარა, დაინახა
ლევი, ალფეოსის ძე, მჯდომარე
საბაჟოზე და უთხრა მას:
გამომყევი. და ადგა და
გაჰყვა მას.
15 და იყო ასე, როცა იესოიჯდა
თავის სახლში, ბევრი მებაჟე
და ცოდვილი ისხდა იესოსთან
და მის მოწაფეებთან ერთად,
რადგან ბევრი იყო და
გაჰყვნენ მას.
16 და როცა დაინახეს
მწიგნობარებმა და
ფარისეველებმა, მებაჟეებთან
და ცოდვილებთან ერთად ჭამდა,
უთხრეს მის მოწაფეებს:
როგორ ჭამს და სვამს
მებაჟეებთან და
ცოდვილებთან?
17 ეს რომ მოისმინა იესომ,
უთხრა მათ: მკურნალი კი არ
სჭირდებათ ჯანმრთელებს,
არამედ სნეულებს.
18 და მარხულობდნენ
მოწაფეები იოანესა და
ფარისეველთა, მივიდნენ და
უთხრეს მას: რატომ
მარხულობენ იოანეს და
ფარისეველთა მოწაფეები,
ხოლო შენი მოწაფეები არა
მარხულობენ?
19 და ჰრქუა მათ იესუ: განა
სიძისათა მარხულობენ, ვიდრე
სიძე მათთანა იყოს? სანამ
სიძე თან ჰყავთ, მარხვა არ
შეუძლიათ.
20 მაგრამ დადგება დღეები,
როცა სიძე წაართმევენ მათ
და მაშინ მარხულობენ იმ
დღეებში.
21 არც ერთი არ კერავს ახალ
ქსოვილს ძველსამოსზე:
თორემ ახალი ნაჭერი,
რომლითაც ის ავსებდა,
ართმევს ძველს და გაფუჭება
უარესდება.
22 და არავინ აყენებს ახალ
ღვინოს ძველბოთლებში:
თორემ ახალი ღვინოაფეთქავს
ბოთლებს, ღვინო დაიღვრება
და ბოთლები გაფუჭდება,
მაგრამ ახალი ღვინოახალ
ბოთლებში უნდა ჩაისვას.
23 და იყო ასე, რომ შაბათდღეს
გაიარა სიმინდის ყანები; და
მისმა მოწაფეებმა დაიწყეს
ყურის მოჭრა.
24 და უთხრეს მას
ფარისეველებმა: აჰა, რატომ
აკეთებენ შაბათს იმას, რაც
არ არის ნებადართული?
25 და უთხრა მათ: არასოდეს
წაგიკითხავთ, რა გააკეთა
დავითმა, როცა სჭირდებოდა
და მოშივდა, ის და მასთან
მყოფნი?
26 როგორ შევიდა ღვთის
სახლში აბიათარ
მღვდელმთავრის დღეებში და
შეჭამა პური, რომლის ჭამა არ
არის ნებადართული, გარდა
მღვდლებისა, და მისცა
თავისთან მყოფთ?
27 და უთხრა მათ: შაბათი
შეიქმნა ადამიანისთვის და
არა ადამიანი შაბათისთვის.
28 ამიტომ კაცის ძე შაბათის
უფალიცაა.

თავი 3

1 და კვლავ შევიდა
სინაგოგაში; და იყოიქ ერთი
კაცი, რომელსაც ჰქონდა
გამხმარი ხელი.
2 და უყურებდნენ მას,
განკურნავს თუ არა შაბათს; რომ
მას ბრალი დასდეს.
3 და მან უთხრა კაცს,
რომელსაც გამხმარი ხელი
ჰქონდა: წამოდი.
4 და უთხრა მათ: ნებადართულია
შაბათის დღეებში სიკეთის
კეთება თუ ბოროტების კეთება?
სიცოცხლის გადარჩენა თუ
მოკვლა? მაგრამ ისინი
დუმდნენ.
5 და როცა ირგვლივ მიმოიხედა
რისხვით, მწუხარე იყო მათი
გულების სიმძიმის გამო,
უთხრა კაცს: გაიწოდე ხელი. და
გაუწოდა იგი, და ხელიც
აღიდგინა, როგორც მეორე.
6 და გამოვიდნენ
ფარისევლები და მყისვე
მოილაპარაკეს
ჰეროდიელებთან მის
წინააღმდეგ, როგორ დაეღუპათ
იგი.
7 მაგრამ იესო თავის
მოწაფეებთან ერთად ზღვაში
გავიდა;
8 და იერუსალიმიდან,
იდუმეიდან და იორდანეს
გაღმა; და ტვიროსისა და
სიდონის მახლობლად, უამრავი
ხალხი, როცა გაიგეს, რა

დიდებული საქმეები გააკეთა,
მივიდა მასთან.
9 და უთხრა თავის მოწაფეებს,
რომ პატარა ხომალდი
და ელოდოს მას სიმრავლის
გამო, რათა არ აძრწუნონ იგი.
10 რადგან მან ბევრი
განკურნა; ისე, რომ
აწვალებდნენ მას, რათა
შეეხოთ მას, ვისაც ჭირი
ჰქონდა.
11 და უწმინდურმა სულებმა,
როცა დაინახეს იგი, დაემხო
მის წინაშე და ყვიროდა: შენ
ხარ ძე ღვთისა.
12 და მან მკაცრად უბრძანა
მათ, რომ არ გაეგოთ იგი.
13 და ადის მთაზე და მოუხმობს
იმას, ვისაც სურს, და
მივიდნენ მასთან.
14 და დაადგინა თორმეტი, რათა
ყოფილიყვნენ მასთან და
გამოეგზავნა ისინი
საქადაგებლად.
15 და ქონდეთ სნეულებათა
განკურნებისა და ეშმაკების
განდევნის ძალა.
16 და სიმონ უწოდა პეტრე;
17 და იაკობ ზებედეს ძე და
იაკობის ძმა იოანე; და უწოდა
მათ ბოანერგესი, რაც არის
ჭექა-ქუხილის ძენი.
18 ანდრია, ფილიპე და
ბართლომე, მათე, თომა და
იაკობი ალფეოსის ძე,
თადეოსი და სიმონ ქანაანელი,
19 და იუდა ისკარიოტელი,
რომელმაც გასცა იგი და
შევიდნენ სახლში.
20 და კვლავ შეიკრიბა ხალხი,
ისე რომ პურის ჭამაც არ
შეეძლოთ.
21 და როცა გაიგეს მისმა
მეგობრებმა, გავიდნენ, რომ
შეეპყრათ იგი, რადგან თქვეს:
თავისთავად არის.
22 და იერუსალიმიდან
ჩამოსულმა მწიგნობრებმა
თქვეს: მას ჰყავს ბელზებელი
და ეშმაკთა მთავრის მიერ
განდევნის ეშმაკებს.
23 და მოუწოდა მათ და უთხრა
მათ იგავებით: როგორ
შეუძლია სატანას განდევნოს
სატანა?
24 და თუ სამეფო გაიყოფა
თავის წინააღმდეგ, ეს
სამეფო ვერ დადგება.
25 და თუ სახლი გაიყოფა თავის
წინააღმდეგ, ის სახლი ვერ
დადგება.
26 და თუ სატანა აღდგება
თავის წინააღმდეგ და
გაიყოფა, ის ვერ დადგება,
მაგრამ აქვს დასასრული.
27 ვერავინ შეძლებს ძლიერი
კაცის სახლში შესვლას და
მისი საქონლის გაფუჭებას,
თუ ჯერ ძლიერს არ შეკრავს; და
მერე გააფუჭებს სახლს.
28 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, ყველა ცოდვა
მიეტევება ადამიანთა ძეებს
და გმობა, რომლითაც ისინი
გმობენ.
29 ხოლო ვინც სულიწმიდას
გმობს, არასოდეს მიუტევება,
არამედ საუკუნო წყევლის
საფრთხის წინაშეა.
30 რადგან თქვეს: უწმინდური
სული აქვსო.
31 მაშინ მივიდნენ მისი
ძმები და დედამისი, და გარეთ
დგანან, გაგზავნეს მასთან
და მოუხმეს.
32 და იჯდა ხალხი მის გარშემო
და უთხრეს მას: აჰა, დედაშენი
და შენი ძმები არ გეძებენ.
33 მან მიუგო მათ და უთხრა: ვინ
არის დედაჩემი ან ჩემი
ძმები?
34 და მიმოიხედა ირგვლივ მის
ირგვლივ მსხდომთ და თქვა:
აჰა, დედაჩემი და ჩემი ძმები!
35 რადგან ვინც შეასრულებს
ღვთის ნებას, ის არის ჩემი
ძმა, ჩემი და და დედა.

თავი 4

1 და მან კვლავ დაიწყო
სწავლება ზღვის პირას: და
შეიკრიბა მასთან დიდი ხალხი,
ასე რომ, იგი შევიდა
ხომალდში და დაჯდა ზღვაში;
და მთელი ხალხი იყო ზღვის
პირას ხმელეთზე.
2 და მან ასწავლა მათ ბევრი
რამ იგავით და უთხრა მათ
თავის მოძღვრებაში:
3 მოუსმინეთ; აჰა, გამოვიდა
მთესველი დასათესად.
4 და იყო ასე, როცა თესავდა,
ზოგი გზაზე დაეცა და ცის
ფრინველები მოვიდნენ და
შეჭამეს იგი.
5 და ზოგი დაეცა კლდოვან
მიწაზე, სადაც მიწა არ
ჰქონდა; და მაშინვე
აღმოცენდა, რადგან არ
ჰქონდა მიწის სიღრმე.

6მაგრამ როცა მზე ამოვიდა,
დაიწვა;და რაკი ფესვი არ
ქონდა,გახმება.
7და ზოგი ეკლებს შორის
ჩავარდა,ეკლები გაიზარდა
და დაახრჩო და ნაყოფი არ
გამოიღო.
8და სხვა დაეცა კარგ მიწაზე
და გამოიღო ნაყოფი,რომელიც
აღმოცენდა და გაიზარდა;და
გამოიყვანა ზოგმა ოცდაათი,
ზოგმა სამოცი და ზოგმა ასი.
9და უთხრა მათ:ვისაც სმენის
ყური აქვს,ისმინოს.
10და როცა მარტო იყო,მის
გარშემო მყოფებმა
თორმეტთან ერთად ჰკითხეს
მას იგავი.
11და უთხრა მათ:თქვენ
მოგეცემათ იცოდეთ ღვთის
სასუფევლის საიდუმლო,ხოლო
გარეთმყოფთეს ყველა ფერი
იგავებით ხდება.
12რათა დაინახონ და ვერ
შეამჩნიონ;და მოსმენით
შეიძლება მოისმინონ და ვერ
გაიგონ;რათა არავითარ
შემთხვევაში არ მოიქცნენ და
ცოდვები მიუტევონ მათ.
13და უთხრა მათ:არ იცით ეს
იგავი?და როგორ გაიგებთ
ყველა იგავს?
14მთესველი თესავს სიტყვას.
15და ესენი არიან გზის პირას,
სადაც ითესება სიტყვა;
მაგრამ როცა გაიგეს,
მაშინვე მოდის სატანა და
წაართმევს მათ გულებში
დათესილ სიტყვას.
16და ესენი არიან კლდოვან
მიწაზე დათესილი;ვინც
სიტყვას მოისმენს,მაშინვე
სიხარულით იღებენ მას;
17და არ გააჩნიათ ფესვები
საკუთარ თავში და ასე
ითმენენ მხოლოდ ერთ დროს:
შემდეგ,როცა სიტყვის გამო
ტანჯვა ან დევნა წამოიჭრება,
მაშინვე შეურაცხყოფენ.
18და ესენი არიან ეკლებს
შორის დათესილი;როგორიცაა
სიტყვის მოსმენა,
19და ამ წუთისოფლის
საზრუნავი,და სიმდიდრის
მოტყუება და სხვა საგნების
ვნებები,რომლებიც შემოდიან,
ახშობენ სიტყვას და ის
უნაყოფო ხდება.
20და ესენი არიან კარგ
მიწაზე დათესილი;რომელნიც
ისმენენ სიტყვას და
მიიღებენ მას და გამოიღებენ
ნაყოფის ზოგს ოცდაათი,ზოგს
სამოცად და ზოგს ასს.
21და მან უთხრა მათ:სანთელი
მოაქვთ ბუჩქის ქვეშ ან
საწოლის ქვეშ?და
სასანთლეზე არ დადგეს?
22რადგან არაფერია დაფარული,
რაც არ გამოცხადდეს;არც
რაიმე იყო გასაიდუმლოებული,
არამედ ის,რომ ის
საზღვარგარეთ უნდა
გამოსულიყო.
23თუ ვინმეს ყური აქვს
მოსასმენად,მოისმინოს.
24და უთხრა მათ:მოუსმინეთ,
რასაც ისმენთ,რა საზომითაც
აფასებთ,მოგეზომებათ;
25ვინაიდან ვისაც აქვს,
მიეცემა მას,ხოლო ვისაც არა
აქვს,წაერთმევა ისიც,რაც
აქვს.
26და თქვა:ასეა ღვთის
სასუფეველი,თითქოს კაცმა
თესლი მიწაში ჩაყაროს;
27და დაიძინოს და ადგეს ღამე
და დღე,და თესლი აღმოცენდეს
და გაიზარდოს,მან არ იცის
როგორ.
28რადგან მიწა გამოაქვს
თავისით ნაყოფს;ჯერ პირი,
შემდეგ ყური,შემდეგ სავსე
სიმინდი ყურში.
29ხოლო როცა ნაყოფი
გამოიღებს,მაშინვე დებს
ნამგალს,რადგან მოსავალი
მოვიდა.
30და მან თქვა:რას შევადაროთ
ღვთის სასუფეველი?ან რა
შედარებით შევადაროთ?
31ის ჰგავს მდოგვის
მარცვალს,რომელიც მიწაში
დათესვისას უფრო მცირეა,
ვიდრე დედამიწაზე არსებული
ყველა თესლი.
32მაგრამ როცა ითესება,ის
იზრდება და ყველა
ბალახეულზე დიდი ხდება და
დიდ ტოტებს გამოყოფს;რათა
ცის ფრინველებმა მის
ჩრდილში დაბინავდნენ.
33და მრავალი ასეთი იგავით
ეუბნებოდა მათ სიტყვას,
რადგან მათ შეეძლოთ მისი
მოსმენა.
34მაგრამ იგავის გარეშე არ
ელაპარაკებოდა მათ,და როცა
მარტო დარჩნენ,აუხსნა
ყველაფერი თავის მოწაფეებს.
35და იმავე დღეს,როცა საღამო
დადგა,უთხრა მათ:გადავიდეთ
გაღმა.

36და როცა გააგზავნეს ხალხი,
წაიყვანეს იგი,როგორც
ხომალდზე იყო.და მასთან
ერთად სხვა პატარა გემებიც
იყო.
37და ატყდა ქარის დიდი
ქარიშხალი და ტალღები
სცემდნენ ხომალდს,ისე რომ
ის ახლა სავსე იყო.
38და იყო გემის უკანა მხარეს,
ბალიშზე ეძინა,გააღვიძეს
და უთხრეს:მოძღვარო,არ
ზრუნავ,რომ დავიღუპებით?
39და ადგა,შერისხა ქარს და
უთხრა ზღვას:მშვიდობა,
და წყნარდი.და შეწყდა ქარი
და იყო დიდი სიმშვიდე.
40და მან უთხრა მათ:რატომ
ხართ ასე მოშიშნი?როგორ არ
გაქვთ რწმენა?
41და მათ ძალიან შეეშინდათ
და უთხრეს ერთმანეთს:
როგორი კაცია ეს,რომ ქარიც
და ზღვაც ემორჩილება მას?

თავი 5

1და მივიდნენ ზღვის გაღმა,
გადარენელთა ქვეყანაში.
2და როცა გამოვიდა გემიდან,
მაშინვე დახვდა მას
სამარხებიდან კაცი
უწმინდური სულით.
3რომელსაც ჰქონდა თავისი
საცხოვრებელი სამარხებს
შორის;და ვერავინ შეძლო
მისი შეკვრა,არა,ჯაჭვებით:
4იმიტომ,რომ ხშირად იყო
ბორკილებითა და ჯაჭვებით
შეკრული,ჯაჭვები გაწყვიტა
და ბორკილები დაამტვრია,
ვერც ვერავინ შეძლო მისი
მოთვინიერება.
5და მუდამ დღე და ღამე იყო
მთებში და სამარხებში,
ტიროდა და ქვებით ჭრიდა
თავს.
6მაგრამ შორიდან რომ
დაინახა იესო,გაიქცა და
თაყვანი სცა მას.
7და შესძახა დიდი ხმით და
თქვა:რა შუაშია მე შენთან,
იესო,ძეო უზენაესი
ღმერთისა?ღმერთს გაფიცებ,
რომ არ მტანჯავ.
8რადგან უთხრა მას:გამოდი
ამ კაციდან,უწმინდურო სულო.
9და ჰკითხა მას:რა გქვია?მან
მიუგო და უთხრა:მე მქვია
ლეგიონი,რადგან ბევრნი
ვართ.
10და ევედრებოდა მას,რომ არ
გაეშვა ისინი ქვეყნიდან.
11ახლა მთებთან იყო ღორების
დიდი ხროვა,რომელიც
მწყემსავდა.
12და ყველა ეშმაკი
ევედრებოდა მას და ამბობდა:
გამოგვიგზავნე ღორებში,
რათა შევიდეთ მათში.
13და მაშინვე მისცა მათ
იესომ ნება.და გამოვიდნენ
უწმინდური სულები და
შევიდნენ ღორებში,და ფარა
დარბოდა ციცაბო ადგილიდან
ზღვაში (დაახლოებით ორი
ათასი იყო)და ზღვაში
დაიხრჩო.
14და გაიქცნენ ისინი,ვინც
ღორებს აჭმევდნენ და უთხრეს
ქალაქსა და სოფელში.და
გავიდნენ,რომ ენახათ,რა
გაკეთდა.
15და მივიდნენ იესოსთან და
ნახეს ეშმაკითშეპყრობილი
და ლეგიონი მჯდომარე,
შემოსილი და
გონებაგახსნილი,და
შეეშინდათ.
16და მათ,ვინც ეს დაინახა,
უთხრეს,როგორ დაემართა
ეშმაკითშეპყრობილს და
ასევე ღორებს.
17და დაიწყეს ლოცვა,რომ
წასულიყო მათი
სანაპიროებიდან.
18და როცა შევიდა ნავში,
ეშმაკითშეპყრობილმა
ევედრებოდა მას,რომ
ყოფილიყო მასთან.
19მაგრამ იესომ არ დაუშვა,
არამედ უთხრა:წადი სახლში
შენს მეგობრებთან და უთხარი
მათ,რა დიდი რამ გააკეთა
შენთვის უფალმა და
შეგიწყალე.
20და წავიდა და დაიწყო
დეკაპოლისში გამოქვეყნება,
თუ რა დიდი საქმეები
გაუკეთა მას იესომ;და ყველა
გაოცდა.
21და როცა იესო კვლავ გემით
გაღმა გადავიდა,უამრავი
ხალხი შეიკრიბა მასთან და
ზღვასთან ახლოს იყო.
22და ,აჰა,მოვიდა სინაგოგის
ერთი წინამძღოლი,სახელად
იაიროსი;და როცა დაინახა,
დაეცა მის ფეხებთან,
23და ევედრებოდა მას დიდად
და ეუბნებოდა:ჩემი პატარა
ქალიშვილი სიკვდილის პირას
წევს.და ის იცოცხლებს.

24 და წავიდა იესო მასთან; და
მრავალი ხალხი გაჰყვა მას
და აყრიდა მას.
25 და ერთ ქალს, რომელსაც
თორმეტი წელიწადი ჰქონდა
სისხლდენა,
26 და ბევრი რამ განიცადა
მრავალი ექიმისგან და
დახარჯა ყველაფერი, რაც
ჰქონდა, და არაფერი
გაუმჯობესდა, არამედ
გაუარესდა,
27 როცა გაიგო იესოს შესახებ,
მივიდა უკან საწნახელში და
შეეხო მის სამოსელს.
28 რადგან მან თქვა: თუ
შემიძლია შევეხო მის
ტანსაცმელს, გავხდები.
29 და მაშინვე დაშრა მისი
სისხლის წყარო; და გრძნობდა
სხეულში, რომ განიკურნა იმ
ჭირისგან.
30 იესომ მაშინვე შეიცნო, რომ
სათნოება გამოვიდა მისგან,
შემობრუნდა მასზე და თქვა:
ვინ შეეხო ჩემს ტანსაცმელს?
31 და ჰრქუეს მას მოწაფეთა
მისთა: შენ ხედავ სიმრავლეს,
რომელიც გრევს შენ და ამბობ:
ვინ შემეხო?
32 და ირგვლივ მიმოიხედა, რომ
ენახა ის, ვინც ეს ჩაიდინა.
33 ხოლო დედაკაცი
შეშინებულმა და კანკალმა,
იცოდა, რა მოხდა მასში,
მივიდა და დაემხო მის
წინაშე და უთხრა მას მთელი
სიმართლე.
34 და ჰრქუა მას: ასულო, შენმა
სარწმუნოებამან
განგაკურნა; წადი მშვიდობით
და იყავი შენი ჭირიმე.
35 სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, მოვიდა
სინაგოგის წინამძღვრის
სახლიდან ვიღაცები,
რომლებმაც თქვეს: შენი
ასული მოკვდა, კიდევ რატომ
აწუხებ მოძღვარს?
36 როგორც კი მოისმინა იესომ
ნათქვამი სიტყვა, უთხრა
სინაგოგის მთავარს: ნუ
გეშინია, მხოლოდ გწამდეს.
37 და არავის დაუშვა, რომ
გაჰყოლოდა მას, გარდა
პეტრეს და იაკობისა და
იაკობის ძმის იოანეს.
38 და მივიდა იგი სინაგოგის
წინამძღვრის სახლში და
იხილა აურზაური და ისინი,
ვინც ტიროდნენ და ტიროდნენ
დიდად.
39 და ვითარცა შემოვიდა,
ჰრქუა მათ: რა დღალა დებთ და
ტირით? ქალწული არ არის
მკვდარი, მაგრამ სძინავს.
40 და დასცინოდნენ მას
დაცინვით. მაგრამ როცა
ყველანი ამოიყვანა,
წაიყვანა ქალის მამა და
დედა და მასთან მყოფნი და
შევიდა იქ, სადაც გოგონა
იწვა.
41 და აიყვანა გოგონა ხელში
და უთხრა მას: ტალითა კუმი;
რაც ითარგმნება: ქალბატონო,
გეუბნები შენ, ადექი.
42 და მყისვე ადგა ქალი და
წავიდა; რადგან ის თორმეტი
წლის იყო. და განცვიფრდნენ
დიდი გაოცებით.
43 და მან მკაცრად უბრძანა
მათ, რომ არავინ იცოდა ეს; და
ბრძანა, რამე მიეცეს
საჭმელად.

თავი 6

1 და წავიდა იქიდან და მივიდა
თავის ქვეყანაში; და მისი
მოწაფეები მიჰყვებიან მას.
2 და როცა დადგა შაბათი,
დაიწყო სწავლება
სინაგოგაში, და ბევრნი
უსმენდნენ მას, გაოცდნენ და
ამბობდნენ: საიდან აქვს
ამას ეს? და რა სიბრძნეა ეს,
რაც მას ეძლევა, რომ ასეთი
ძლევამოსილი საქმეებიც კი
კეთდება მისი ხელით?
3 განა ეს არ არის დურგალი,
მარიამის ძე, იაკობის, იოსეს,
იუდას და სიმონის ძმა? და
მისი დები აქ ჩვენთან არ
არიან? და განაწყენდნენ
მასზე.
4 ხოლო იესომ უთხრა მათ:
წინასწარმეტყველი არაა
პატიოსანი, არამედ თავის
ქვეყანაში, თავის
ნათესავებში და საკუთარ
სახლში.
5 და მას არ შეეძლო იქ რაიმე
ძლევამოსილი საქმის კეთება,
გარდა იმისა, რომ დაადო
ხელები რამდენიმე
ავადმყოფს და განკურნა
ისინი.
6 და გაოცდა მათი
ურწმუნოების გამო. და
დადიოდა სოფლებში და
ასწავლიდა.
7 და მოუწოდა მას თორმეტი და
დაიწყო მათი გაგზავნა ორ-

ორად;და მისცა მათ
ძალა უფლება უწმინდურ
სულებზე;
8და უბრძანა მათ,რომ
არაფერი წაეღოთ
სამოგზაუროდ,გარდა
კვერთხისა;არც სკრიპტი,არც
პური,არც ფული მათ ჩანთაში:
9მაგრამ შეიმოსეთ
სანდლებით;და არ ჩაიცვას
ორი ქურთუკი.
10და მან უთხრა მათ:სადაც არ
უნდა შეხვიდეთ სახლში,
დარჩით იქამდე,სანამ არ
წახვალთ იმ ადგილიდან.
11და ვინც არ მიგიღებს და არ
მოგისმენს,როცა წახვალ
იქიდან,შეანჯღრიე მტვერი
შენს ფეხქვეშ მათ
წინააღმდეგ დასამოწმებლად.
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:სოდომსა და გომორას
უფრო გაუსაძლისი იქნება
განკითხვის დღეს,ვიდრე იმ
ქალაქს.
12და გავიდნენ და
ქადაგებდნენ,რომ
ადამიანებმა უნდა
მოინანიონ.
13და განდევნეს მრავალი
ეშმაკი და სცხეს ზეთით
მრავალსნეულს და განკურნეს
ისინი.
14და გაიგო მეფე ჰეროდემ მის
შესახებ;(რადგან მისი
სახელი გავრცელდა:)და თქვა:
იოანე ნათლისმცემელი აღდგა
მკვდრეთით და ამიტომ ძლიერ
საქმეები ვლინდება მასში.
15სხვებმა თქვეს:ეს არის
ელია.სხვებმა კი თქვეს:
წინასწარმეტყველია,ან
როგორც ერთ-ერთი
წინასწარმეტყველი.
16ჰეროდემ ეს რომ გაიგო,თქვა:
ეს არის იოანე,რომელსაც
თავი მოვკვეთე,იგი
მკვდრეთით აღდგა.
17რამეთუ ჰეროდემ
გამოგზავნა და შეიპყრო
იოანე და შეკრა იგი
საპყრობილეში ჰეროდიას,
მისი ძმის ფილიპეს ცოლის
გამო,რადგან ცოლად შეირთო
იგი.
18რადგან იოანემ უთხრა
ჰეროდეს:არ არის
ნებადართული გყავდეს შენი
ძმის ცოლი.
19ამიტომ ჰეროდიას ჩხუბი
მოუვიდა მის წინააღმდეგ და
მოკლავდა მას;მაგრამ მან
ვერ შეძლო:
20ვინაიდან ჰეროდეს ეშინოდა
იოანესი,რადგან იცოდა,რომ ის
იყო მართალი და წმინდა,და
იცავდა მას.და როცა ისმინა,
ბევრი რამ გააკეთა და
სიამოვნებითისმენდა მას.
21და როცა დადგა ხელსაყრელი
დღე,ჰეროდემ თავის
დაბადების დღეს გამართა
ვახშამი თავის ბატონებს,
მხედართმთავრებს და
გალილეის მთავარს;
22და ვითარცა შემოვიდა
ჰეროდიას ასული,იცეკვა და
ესიამოვნა ჰეროდეს და მის
თანამსხდომთ,უთხრა მეფემ
ქალწულს:მთხოვე ჩემგან,რაც
გინდა,და მოგცემ.
23და მან დაიფიცა მას:რასაც
მთხოვ,მოგცემ მას ჩემი
სამეფოს ნახევარამდე.
24და გამოვიდა და უთხრა
დედას:რა ვთხოვო?და თქვა:
თავი იოანე ნათლისმცემლისა.
25და იგი მყისვე მივიდა
მეფესთან და სთხოვა,თქვა:მე
მსურს,რომ მომეცი იოანე
ნათლისმცემლის თავი ჭურვით.
26მეფე ძალიან შეწუხდა;
მაგრამ მისი ფიცის გამოდა
მათი გულისთვის,ვინც
მასთან ერთად იჯდა,არ უარყო
იგი.
27და მაშინვე გაგზავნა
მეფემ ჯალათი და ბრძანა,
მოეტანათ მისი თავი;წავიდა
და თავი მოჰკვეთა ციხეში.
28და მოჰქონდა თავი მისი
სასხლეტით და მისცა ქალს,და
ქალმა მისცა იგი დედას.
29და როცა გაიგეს მისმა
მოწაფეებმა,მივიდნენ,
აიღეს მისი გვამი და
დაასვენეს საფლავში.
30და მოციქულები შეიკრიბნენ
იესოსთან და უთხრეს მას
ყველაფერი,რაც გააკეთეს და
რაც ასწავლეს.
31და უთხრა მათ:მობრძანდით
ცალ-ცალკე უდაბნოში და
დაისვენეთ ცოტა ხანს,
რადგან ბევრი მოდიოდა და
მიდიოდა,და მათ არ ჰქონდათ
საჭმელად თავისუფალი დრო.
32და წავიდნენ უდაბნოში
გემით ცალკე.
33და ხალხმა დაინახა ისინი
წასული,და ბევრმა იცნო იგი,
და გაიქცნენ იქ ყველა

ქალაქიდან,გასცდნენ მათ და
შეიკრიბნენ მასთან.
34 ხოლო იესუ,როცა გამოვიდა,
იხილა ბევრი ხალხი და
შეიწყნარა მათ მიმართ,
რადგან ცხვრებივით იყვნენ
მწყემსების გარეშე,და
დაიწყო მათ სწავლება
მრავალი.
35 და როცა დღე გავიდა,
მივიდნენ მასთან მისი
მოწაფეები და უთხრეს:ეს
არის უდაბნო ადგილი და ახლა
შორს გავიდა დრო.
36 გაუშვით ისინი,რომ
წავიდნენ მიდამოებში და
სოფლებში და იყიდონ პური,
რადგან არაფერი აქვთ
საჭმელი.
37 მან მიუგო და უთხრა მათ:
მიეცით მათ საჭმელად.და
უთხრეს მას:წავიდეთ,
ვიყიდოთ ორასი გროშის პური
და მივცეთ საჭმელად?
38 უთხრა მათ:რამდენი პური
გაქვთ?წადი და ნახე.და როცა
იცოდნენ,ამბობენ:ხუთი და
ორი თევზი.
39 და მან უბრძანა,რომ ყველა
ჯგუფურად დასხდნენ მწვანე
ბალახზე.
40 და დასხდნენ რიგებად,
ასობით და ორმოცდაათით.
41 და აიღო ხუთი პური და ორი
თევზი,ახედა ზეცას,აკურთხა
და გატეხა პური და მისცა
თავის მოწაფეებს,რათა
წარედგინათ.და ორმა თევზმა
დაყო ყველა მათ შორის.
42 და ყველამ ჭამეს და
გასივდნენ.
43 და აიღეს თორმეტი კალათა
სავსე ნატეხებითა და
თევზებით.
44 და ისინი,ვინც ჭამდნენ
პურებიდან,ხუთი ათასი კაცი
იყო.
45 და მყისვე აიძულა თავისი
მოწაფეები ჩასულიყვნენ
ნავში და წასულიყვნენ გაღმა
ბეთსაიდაში,სანამ ის
აგზავნიდა ხალხს.
46 და როცა გაუშვა ისინი,
წავიდა მთაზე სალოცავად.
47 და როცა დადგა,გემი შუა
ზღვაში იყო და ის მარტო
ხმელეთზე.
48 და დაინახა ისინი,
რომლებიც შრომობდნენ
ნიჩბოსნობაში;რადგან ქარი
იყო მათ წინააღმდეგ,და
ღამის მეოთხე გუშაგად
მივიდა მათთან,დადიოდა
ზღვაზე და სურდა მათთან
გასულიყო.
49 მაგრამ როცა დაინახეს
ზღვაზე მოსიარულე,ეგონათ,
რომ სული იყო და შესძახეს:
50 რადგან ყველამ დაინახა
იგი და შეწუხდნენ.და
მაშინვე ელაპარაკა მათ და
უთხრა მათ:გაიხარეთ,მე ვარ;
ნუ გეშინია.
51 და ავიდა მათთან ნავში;და
შეწყდა ქარი,და
განცვიფრდნენ ისინი
საკუთარ თავში უსაზღვროდ და
განცვიფრდნენ.
52 რამეთუ არ განიხილეს
პურის სასწაული,რამეთუ
გული მათი იყო გამაგრებული.
53 და როცა გადავიდნენ,
მივიდნენ გენესარეტის
ქვეყანაში და მიადგნენ
ნაპირს.
54 და როცა გამოვიდნენ
გემიდან,მაშინვე იცნეს იგი.
55 და გაირბინა მთელიმ
მხარეში,ირგვლივ და დაიწყო
სნეულთა საწოლებით ტარება,
სადაც გაიგეს,რომ ის იყო.
56 და სადაც არ უნდა შედიოდა,
სოფლებში,ქალაქებში,თუ
ქვეყანაში,ასვენებდნენ
ავადმყოფებს ქუჩებში და
ევედრებოდნენ მას,რომ
შეეხოთ,თუ ეს მხოლოდ მისი
სამოსის ზღურბლს შეხებოდა:
და ვინც შეეხო მას,
განიკურნა.

თავი 7

1 მაშინ შეიკრიბნენ მასთან
ფარისევლები და ზოგიერთი
მწიგნობარი,რომლებიც
იერუსალიმიდან ჩამოვიდნენ.
2 და დაინახეს,რომ ზოგიერთი
მისი მოწაფე ჭამდა პურს
უბიწო,ანუ უბანელი
ხელებით,ცოდვა სცნეს.
3 რადგან ფარისევლები და
ყველა იუდეველი,თუ არ
იბანენ ხელებს,არ ჭამენ,
უხუცესთა ტრადიციის
თანახმად.
4 და როცა მოდიან ბაზრიდან,
თუ არ დაიბანენ,არ ჭამენ.და
ბევრი სხვა რამ არის,რისი
დასაჭერადაც მათ მიიღეს,
როგორც თასების,ქოთნების,
სპილენძის ჭურჭლისა და
მაგიდების რეცხვა.

5 ჰკითხეს მას ფარისევლებმა
და მწიგნობრებმა: რატომ არ
დადიან შენი მოწაფეები
უხუცესთა ჩვეულებისამებრ,
არამედ დაპურს ჭამენ
დაუბანელი ხელებით?
6 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
კარგად იწინასწარმეტყველა
ესაიამ თქვენზე
თვალთმაქცებო, როგორც
დაწერილია: ეს ხალხი პატივს
მცემს ბაგეებით, მაგრამ
მათი გული შორს არის ჩემგან.
7 თუმცა ამაოდ
მეთაყვანებიან და
ასწავლიან ადამიანთა
მცნებებს.
8 ღვთის მცნების
უგულებელყოფისთვის, თქვენ
ატარებთ ადამიანთა
ტრადიციას, როგორც
ქოთნებისა და თასების
რეცხვას; და ბევრ სხვა
მსგავსს აკეთებთ.
9 და მან უთხრა მათ: თქვენ
უარყოფთ ღვთის მცნებას,
რათა დაიცვან თქვენი
ტრადიცია.
10 რადგან თქვა მოსემ: პატივი
ეცი მამას და დედას; და ვინც
აგინებს მამას ან დედას,
სიკვდილით მოკვდეს.
11 თქვენ კი ამბობთ: თუ ვინმე
ეტყვის თავის მამას ან
დედას: ეს არის კორბანი, ანუ
ძღვენი, რისი სარგებლობაც
შეგეძლოთ ჩემგან; ის
თავისუფალი იქნება.
12 და თქვენ აღარ აძლევთ მას
უფლებას გააკეთოს რაიმე
მამის ან დედისთვის;
13 უშედეგოდ აქცევთ ღვთის
სიტყვას თქვენი გადმოცემით,
რომელიც გადმოგცეთ და ბევრ
მსგავსს აკეთებთ.
14 და როცა მოუწოდა მთელ
ხალხს თავისთან, უთხრა მათ:
მომისმინეთ თითოეულ
თქვენგანს და გაიგეთ:
15 არაფერია გარედან, რომ
მასში შესვლით შევიწროოთ
იგი, მაგრამ მისგან
გამომავალი არის ის, რაც
ბილწავს კაცს.
16 თუ ვინმეს ყური აქვს
მოსასმენად, მოისმინოს.
17 და როცა შევიდა სახლში
ხალხისგან, მისმა
მოწაფეებმა ჰკითხეს მას ამ
იგავზე.
18 და მან უთხრა მათ: თქვენც
ასე უგუნური ხართ? ნუთუ ვერ
ხვდებით, რომ რაც გარედან
შედის ადამიანში, ვერ
შებილწავს მას;
19 იმიტომ, რომ ის არ შედის მის
გულში, არამედ მუცელში და
გამოდის ღვარცოფში და
წმენდს ყველა კერძს?
20 და თქვა: რაც კაცისგან
გამოდის, ბილწავს კაცს.
21 რადგან შიგნიდან,
ადამიანთა გულიდან
გამოდიან ბოროტი აზრები,
მრუშობა, სიძვა,
მკვლელობები,
22 ქურდობა, სიხარბე,
ბოროტება, სიცრუე,
სისაძაგლე, ბოროტი თვალი,
გმობა, სიამაყე, სისულელე.
23 ყოველივე ეს ბოროტება
შიგნიდან მოდის და ბილწავს
ადამიანს.
24 და იქიდან ადგა და შევიდა
ტვიროსისა და სიდონის
საზღვრებში და შევიდა
სახლში და არავის სურდა
ამის ცოდნა, მაგრამ დამალვა
არ შეიძლებოდა.
25 რადგან ერთმა ქალმა,
რომლის ასულს უწმინდური
სული ჰქონდა, მოვიდა და
დაეცა მის ფეხებთან.
26 ქალი იყო ბერძენი,
ეროვნებით სიროფენიკელი; და
ევედრებოდა მას, რომ
განედევნა ეშმაკი მისი
ასულისაგან.
27 ხოლო იესუ ჰრქუა მას:
უპირველეს ყოვლისა შვილნი
ივსონ, რამეთუ არა სჯობს
შვილთა პურის აღება და
ძაღლთათვის მიცემა.
28 მან მიუგო და უთხრა მას:
დიახ, უფალო, მაგრამ მაგიდის
ქვეშ მყოფი ძაღლები ჭამენ
ბავშვების ნამსხვრევებს.
29 და უთხრა მას: ამ
სიტყვისთვის წადი შენი გზა;
ეშმაკი წავიდა შენი
ქალიშვილიდან.
30 და როცა მივიდა თავის
სახლში, იპოვა ეშმაკი
გამოსული და მისი ქალიშვილი
საწოლზე იყო მიგდებული.
31 და კვლავ, გაემგზავრა
ტვიროსისა და სიდონის
სანაპიროებიდან და მივიდა
გალილეის ზღვასთან,
დეკაპოლისის სანაპიროების
შუაგულში.
32 და მოიყვანეს მას ერთი ყრუ
და დაბრკოლება
მეტყველებაში; და

ევედრებიან მას, და ადოს
ხელი მასზე.
33 და მან განზე აიყვანა იგი
ხალხისგან, და ჩასვა თითები
ყურებში, და აფურთხა და
შეეხომის ენას;
34 და აიხედა ზეცისკენ,
ამოისუნთქა და უთხრა:
ეფფათა, ანუ გახსენი.
35 და მყისვე გაიხსნა მისი
ყურები, და გაიხსნა მისი
ენის ძაფები და ნათლად
ლაპარაკობდა.
36 და უბრძანა მათ, რომ არავის
ეთქვათ;
37 და უზომოდ გაოგნებულნი
ამბობდნენ: მან ყველაფერი
კარგად გააკეთა;

თავი 8

1 იმ დღეებში ხალხი ძალიან
დიდი იყო და არაფერი ჰქონდა
საჭმელი, იესომ მოუწოდა
თავის მოწაფეებს და უთხრა
მათ:
2 მე შემიწყალებს ხალხი,
რადგან სამი დღეა ჩემთან
არიან და არაფერი აქვთ
საჭმელი.
3 და თუ მარხვაში გავუშვებ
მათ საკუთარ სახლებში,
გზაში დაიღუპებიან, რადგან
შორიდან მოვიდნენ ისინი.
4 მიუგეს მას მისმა
მოწაფეებმა: საიდან
შეიძლება კაცმა პურით
დააკმაყოფილოს ეს
ადამიანები აქ, უდაბნოში?
5 და ჰკითხა მათ: რამდენი
პური გაქვთ? და მათ თქვეს:
შვიდი.
6 და უბრძანა ხალხს, დაჯდეს
მიწაზე, და აიღო შვიდი პური,
მადლი შესწირა და გატეხა და
მისცა თავის მოწაფეებს,
რათა წარედგინათ. და
წარუდგინეს ისინი ხალხს.
7 და ჰყავდათ რამდენიმე
პატარა თევზი, და აკურთხა და
უბრძანა, ისინიც
დაეყენებინათ მათ წინაშე.
8 ჭამეს და გასივდნენ და
აიღეს დარჩენილი ხორციდან
შვიდი კალათი.
9 და ისინი, ვინც ჭამდნენ,
ოთხი ათასი იყო და გაუშვა
ისინი.
10 და მყისვე შევიდა
ხომალდში თავის
მოწაფეებთან ერთად და
მივიდა დალმანუთას მხარეში.
11 და გამოვიდნენ
ფარისეველნი და დაუწყეს
დაკითხვა მასთან და ეძიეს
მისგან ნიშანი ზეციდან,
გამოსაცდელი იგი.
12 და ღრმად ამოისუნთქა
თავის სულში და თქვა: რატომ
ეძებს ეს თაობა ნიშანს?
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, არ მიეცემა ნიშანი ამ
თაობას.
13 და მიატოვა ისინი და ისევ
ნავში შევიდა, გაღმა გავიდა.
14 ხოლო მოწაფეებს
დაავიწყდათ პურის აღება და
არც ერთი პურის მეტი
ჰქონდათ თგემში.
15 და უბრძანა მათ და ჰრქუა:
უფრთხილდით, ერიდეთ
ფარისეველთა საფუარს და
ჰეროდეს საფუარს.
16 და მსჯელობდნენ
ერთმანეთში და ამბობდნენ:
პური არა გვაქვსო.
17 და ვითარცა შეიტყო იესუ,
ჰრქუა მათ: რაჲსათჳს
ფიქრობთ, რამეთუ არა გაქვთ
პური? ჯერ ვერ ხვდებით და არც
გესმით? ჯერ კიდევ
გაგიმაგრდა გული?
18 თვალები გაქვთ, ვერ ხედავთ?
და ყურები გაქვთ, არ გესმით?
და არ გახსოვს?
19 როცა ხუთ პურს გავტეხავ
ხუთათასს, ნატეხებით სავსე
რამდენი კალათა აიღეთ?
უთხრეს მას: თორმეტი.
20 და როცა შვიდი ოთხ ათასს
შორის, რამდენი კალათა
აიღეთ ნატეხებით სავსე? და
მათ თქვეს: შვიდი.
21 და უთხრა მათ: როგორ არ
გესმით?
22 და მივიდა ბეთსაიდაში; და
მიუყვანეს მას ბრმა და
ევედრებოდნენ, შეეხოს მას.
23 და აიყვანა ბრმას ხელი და
წაიყვანა იგი ქალაქიდან; და
როცა შეაფურთხა თვალებზე და
ხელები დაადო, ჰკითხა, თუ
ხედავდა რამეს.
24 და აიხედა და თქვა: მე
ვხედავ კაცებს, როგორც
ხეებს, რომლებიც დადიან.
25 ამის შემდეგ კვლავ დაადო
ხელები თვალებზე და აიძულა
აეხედა და გამოჯანმრთელდა
და ნათლად დაინახა ყველა.
26 და გაუშვა იგი თავის
სახლში და უთხრა: არც
ქალაქში შედი და არც
ქალაქში მყოფთა უთხარი.

27 და გამოვიდა იესუ და
მოწაფეთა თვსი ფილიპეს
კესარიის ქალაქებში და გზად
ჰკითხა მოწაფეებს თავის
მოწაფეებს და ჰრქუა მათ:
კაცნი ვინა ვარო?
28 მიუგეს მათ: იოანე
ნათლისმცემელი, ხოლო
ზოგიერთნი იტყვიან: ელია; და
სხვები, ერთ-ერთი
წინასწარმეტყველი.
29 და ჰრქუა მათ: მაგრამ ვინ
ამბობთ, რომ მე ვარ? ხოლო
პეტრემ მიუგო და უთხრა მას:
შენ ხარ ქრისტე.
30 და უბრძანა მათ, რომ არავის
ეთქვათ მის შესახებ.
31 და დაუწყო მათ სწავლება,
რომ ძე კაცისა უნდა
განიცადოს ბევრი რამ, და
უარყოფილი ყო უხუცესთაგან,
მღვდელმთავრებისა და
მწიგნობრებისგან,
მოკლული ყო და სამი დღის
შემდეგ აღდგეს.
32 და მან ღიად თქვა ეს სიტყვა.
და აიყვანა პეტრემ და
დაუწყო გაკიცხვა.
33 ხოლო როცა შებრუნდა და
შეხედა თავის მოწაფეებს,
უსაყვედურა პეტრეს და უთხრა:
უკან მომშორდი, სატანა,
რადგან ღვთისგან კი არ
გსიამოვნებს, არამედ
ადამიანურს.
34 და როცა მოუწოდა ხალხს
თავის მოწაფეებთან ერთად,
უთხრა მათ: ვინც მინდა
გამომყვეს, უარყოს თავისი
თავი, აიღოს თავისი ჯვარი და
გამომყვეს.
35 რადგან, ვინც იხსნის თავის
სიცოცხლეს, დაკარგავს მას;
მაგრამ ვინც დაკარგავს
თავის სულს ჩემი და
სახარების გულისთვის, ის
იხსნის მას.
36 რა სარგებელს მოუტანს
ადამიანს, თუ მოიპოვებს
მთელსამყაროს და დაკარგავს
საკუთარ სულს?
37 ან რას მისცეს კაცმა
თავისი სულის სანაცვლოდ?
38 ამიტომ ვინც შერცხვება
ჩემი და ჩემი სიტყვების ამ
მრუშ და ცოდვილთაობაში;
მისგანაც შერცხვება ძე
კაცისა, როცა მოვა თავისი
მამის დიდებით წმიდა
ანგელოზებთან ერთად.

თავი 9

1 და მან უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ არიან ზოგიერთი
მათგანი, ვინც აქ დგას,
რომლებიც არ გემრიელებენ
სიკვდილს, სანამ არ
იხილავენ ღვთის სასუფეველს
ძალით მოსული.
2 და ექვსი დღის შემდეგ
წაიყვანა იესომ პეტრე,
იაკობი და იოანე, და
მიიყვანა ისინი მაღალმთაზე
ცალკე, და გარდაიქმნა მათ
წინაშე.
3 და მისი სამოსი გაბრწყინდა,
თოვლივით თეთრი; ისე, რომ
დედამიწაზე ვერც ერთი სრული
ვერ გაათეთრებს მათ.
4 და ეჩვენა მათ ელია
მოსესთან ერთად და
ელაპარაკებოდნენ იესოს.
5 მიუგო პეტრემ და უთხრა
იესოს: მოძღვარო, კარგია
ჩვენთვის აქ ყოფნა და სამი
კარავი გავაკეთოთ; ერთი
შენთვის, ერთი მოსესთვის და
ერთი ელიასთვის.
6 რადგან არ იცოდა რა ეთქვა;
რადგან ეშინოდათ.
7 და იყო ღრუბელი, რომელიც
დაჩრდილა მათ, და ღრუბლიდან
ხმა გაისმა, რომელიც
ამბობდა: ეს არის ჩემი
საყვარელი ძე, ისმინეთ იგი.
8 და უეცრად, როცა ირგვლივ
მიმოიხედეს, ვერავინ
დაინახეს, გარდა იესოსა,
მხოლოდ მათთან ერთად.
9 და როცა ჩამოვიდნენ მთიდან,
უბრძანა მათ, რომ არავის
ეთქვათ, რაც ნახეს,ვიდრე ძე
კაცისა მკვდრეთით
აღდგებოდა.
10 და შეინარჩუნეს ეს სიტყვა
საკუთარ თავთან და
ეკითხებოდნენ ერთმანეთს,
რას უნდა ნიშნავდეს
მკვდრეთით აღდგომა.
11 და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
რატომ ამბობენ მწიგნობრები,
რომ ჯერ ელია უნდა მოვიდეს?
12 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
ელია ნამდვილად მოდის
პირველი და აღადგენს
ყველაფერს; და როგორ წერია
ძეზე კაცის შესახებ, რომ
ბევრი უნდა იტანჯოს და არ
დაკარგოს.
13 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ ელია ნამდვილად

მოვიდა და მათ გააკეთეს ის,
რაც ჩამოთვალეს, როგორც
მასზეა დაწერილი.
14 და როცა მივიდა თავის
მოწაფეებთან, იხილა მათ
გარშემო უამრავი ხალხი და
მწიგნობარნი, რომლებიც
მათთან კითხულობდნენ.
15 და მყისვე მთელი ხალხი,
როცა დაინახა იგი, დიდად
გაოცდა და მისკენ გაიქცნენ
და მიესალმნენ მას.
16 და ჰკითხა მწიგნობრებს:
რას ეკითხებით მათ?
17 და ერთმა ხალხმა მიუგო და
თქვა: მოძღვარო, მოგიყვანე
შენთან ჩემი შვილი,
რომელსაც სული აქვს მუნჯი;
18 და სადაც მიიყვანს,
ათრევს მას, და ქაფდება,
კბილებს ღრჭენს და ღრჭენს.
და ვერ შეძლეს.
19 მიუგო მან და უთხრა:
ურწმუნო თაობაო, როდემდე
ვიქნები თქვენთან? როდემდე
ვიტან შენთან? მომიყვანე
იგი.
20 და მიიყვანეს იგი; და
დავარდა მიწაზე და ქაფიანი
ღრღნიდა.
21 და ჰკითხა მამას: რამდენი
ხანია, რაც მას ეს მოვიდა? და
მან თქვა: ბავშვისა.
22 და ხშირად ჩააგდებს მას
ცეცხლში და წყალში, რათა
გაანადგუროს იგი; მაგრამ თუ
რაიმეს გაკეთება შეგიძლია,
შემიწყალე ჩვენ და
დაგვეხმარე.
23 უთხრა მას იესომ: თუ
შეგიძლია ირწმუნო,
მორწმუნესთვის ყველაფერი
შესაძლებელია.
24 და მყისვე შესძახა ყრმის
მამამ და თქვა ცრემლით:
უფალო, მე მწამს; და მეხმარე
ჩემს ურწმუნოებაში.
25 როცა იესომ დაინახა, რომ
ხალხი შეიკრიბა, შერისხა
ბილწი სული და უთხრა მას:
მუნჯო და ყრუ სულო,
გაბრძანებ, გამოდი მისგან
და აღარ შეხვიდე მასში.
26 და შეჰღაღადა სულმა და
გახეთქა იგი და გამოვიდა
მისგან. ისე, რომ ბევრმა თქვა:
ის მოკვდა.
27 ხოლო იესომ ხელი მოჰკიდა
მას და ასწია; და ის ადგა.
28 და როცა შევიდა სახლში,
მისმა მოწაფეებმა ცალკე
ჰკითხეს მას: რატომ ვერ
შევძელით მისი განდევნა?
29 და უთხრა მათ: ეს ჯიში
არაფრით გამოვა, თუ არა
ლოცვითა და მარხვით.
30 და წავიდნენ იქიდან და
გაიარეს გალილეა; და მას არ
სურს, რომ ვინმემ ეს იცოდეს.
31 რამეთუ ასწავლიდა თავის
მოწაფეებს და უთხრა მათ: ძე
კაცისა გადაეცემა კაცთა
ხელში და მოკლავენ მას; და
მოკვლის შემდეგ მესამე დღეს
აღდგება.
32 მაგრამ მათ ვერ გაიგეს ეს
სიტყვა და შეეშინდათ მისი
კითხვა.
33 და მივიდა კაპერნაუმში და
სახლში ყოფნისას ჰკითხა მათ:
რა იყოის, რაც თქვენ შორის
კამათობდით გზაზე?
34 მაგრამ ისინი დუმდნენ,
რადგან სხვათა შორის ისინი
კამათობდნენ, ვინ უნდა
ყოფილიყო ყველაზე დიდი.
35 და დაჯდა, მოუწოდა თორმეტს
და უთხრა მათ: თუ ვინმეს სურს
იყოს პირველი, ის იქნება
ყველას უკანასკნელი და
ყველას მსახური.
36 და აიყვანა ბავშვი და
დააყენა მათ შორის, და როცა
ხელში აიყვანა, უთხრა მათ:
37 ვინც მიიღებს ერთ-ერთა სეთ
შვილს ჩემი სახელით,
მიმიღებს მე;
38 და მიუგო იოანემ და უთხრა:
მოძღვარო, ვნახეთ ერთი,
რომელიც განდევნის
ეშმაკებს შენი სახელით, და
არ მოგვყვება ჩვენ, და ჩვენ
ავუკრძალეთ, რადგან არ
მოგვყვება.
39 მაგრამ იესომ თქვა: ნუ
აკრძალავთ მას, რადგან არ
არის ადამიანი, ვინც
სასწაულს მოახდენს ჩემი
სახელით, რომელიც მსუბუქად
იტყვის ჩემზე ბოროტებას.
40 რადგან ის, ვინც ჩვენს
წინააღმდეგ არ არის, ჩვენი
მხრიდან არის.
41 რადგან, ვინც მოგცემთ
დასალევად ჭიქა წყალს ჩემი
სახელით, რადგან ქრისტეს
ხართ, ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, ის არ დაკარგავს
თავის ჯილდოს.
42 და ვინც შეურაცხყოფს ერთს
ამ პატარათაგანს, რომელთაც
ჩემი სწამს, მისთვის
უკეთესია, რომ წისქვილის

ქვა ჩამოეკიდონ კისერზე და
ზღვაში ჩააგდეს.
43 და თუ შენი ხელი გაწყენს,
მოიკვეთე: სჯობს შენთვის
და სახიჩრებული შეხვიდე
სიცოცხლეში, ვიდრე ორი ხელი
გქონდეს ჯოჯოხეთში, ცეცხლში,
რომელიც არ ჩაქრება.
44 სადაც მათი მატლი არ
კვდება და ცეცხლი არ
ჩაქრება.
45 და თუ შენი ფეხი
შეგაწუხებს, მოიკვეთე იგი:
შენთვის ჯობია შეჩერდე
სიცოცხლეში, ვიდრე ორი ფეხი
გქონდეს ჩაგდებული
ჯოჯოხეთში, ცეცხლში,
რომელიც არ ჩაქრება.
46 სადაც მათი მატლი არ
კვდება და ცეცხლი არ
ჩაქრება.
47 და თუ შენი თვალი
შეგაწუხებს, ამოიღე იგი:
ჯობია შენ ერთი თვალით
შეხვიდე ღვთის სასუფეველში,
ვიდრე ორი თვალი გქონდეს
ჯოჯოხეთის ცეცხლში
ჩაგდებას.
48 სადაც მათი მატლი არ
კვდება და ცეცხლი არ
ჩაქრება.
49 რადგან ყოველი უნდა
დამარილდეს ცეცხლით და
ყოველი მსხვერპლი მარილით
დამარილდეს.
50 მარილი კარგია, მაგრამ თუ
მარილი დაკარგა მარილი, რით
დააგემოვნებთ მას? გქონდეთ
მარილი საკუთართავში და
მშვიდობა გქონდეთ
ერთმანეთთან.

თავი 10

1 და წამოდგა იქიდან და
მივიდა იუდეის
სანაპიროებზე, იორდანეს
შორს გაღმა, და ხალხი კვლავ
მიმართავს მას; და, როგორც
სჩვევია, კვლავ ასწავლიდა
მათ.
2 მივიდნენ მასთან
ფარისევლები და ჰკითხეს:
ნებადართულია კაცმა ცოლის
გაშვება? მაცდური მას.
3 მან მიუგო და უთხრა მათ: რა
გიბრძანა მოსემ?
4 და მათ თქვეს: მოსემ ნება
დართო განქორწინების ოქმის
დაწერა და მისი გაშვება.
5 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
თქუენთა გულის სიმძიმის
გამო დაგიწერეთეს ბრძანება.
6 მაგრამ შექმნის
დასაწყისიდან ღმერთმა
ისინი მამაკაცად და
დედაკაცად შექმნა.
7 ამ მიზეზით კაცი მიატოვებს
მამას და დედას და მიეყრება
თავის ცოლს;
8 და ისინი ორნი იქნებიან
ერთი ხორცი; ასე რომ, ისინი
აღარ არიან ორნი, არამედ
ერთი ხორცი.
9 მაშ, რაც ღმერთმა შეაერთა,
ადამიანმა არ დაარღვიოს.
10 და სახლში მისმა
მოწაფეებმა კვლავ ჰკითხეს
მას იმავე საკითხზე.
11 და უთხრა მათ: ვინც
გაათავისუფლებს თავის ცოლს
და სხვას შეირთავს, მრუშობს
მის მიმართ.
12 და თუ ქალი
გაათავისუფლებს ქმარს და
სხვაზე გათხოვდება, მრუშობს.
13 და მიუყვანეს მას
მცირეწლოვანი ბავშვები,
რათა შეეხო მათ, და მისმა
მოწაფეებმა შეურაცხყოფა
მიაყენეს მათ.
14 ხოლო იესუ ვითარცა იხილა
ეს, განრისხდა და ჰრქუა მათ:
ნება მიეცით ბავშვებს
ჩემთან მოვიდნენ და ნუ
აკრძალავთ მათ, რამეთუ
ასეთთა ასასუფეველი
ღმრთისა.
15 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, ვინც არ მიიღებს
ღვთის სასუფეველს, როგორც
პატარა ბავშვი, არ შევა
მასში.
16 და აიყვანა ისინი თავის
მკლავებში, და ადო ხელები
მათზე და აკურთხა ისინი.
17 და როცა გზაში გავიდა,
მივარდა ერთი, და ჩოქილი მას
და ჰკითხა: კეთილო მოძღვარო,
რა ვქნა, რომ დავიმკვიდრო
საუკუნო სიცოცხლე?
18 და ჰრქუა მას იესუ: რაჲთა
მეძახი კეთილსა? არ
არსებობს კარგი, გარდა
ერთისა, ანუ ღმერთისა.
19 შენ იცი მცნებები: არ
იმრუშო, არ მოკლა, არ მოიპარო,
ცრუმოწმე არ გამოიჩინო, ნუ
მოატყუებ, პატივი ეცი მამას
და დედას.
20 მან მიუგო და უთხრა მას:
მოძღვარო, ყოველივე ამას

ვაკვირდები ჩემი
ყრმობიდანვე.
21 მაშინ, როცა იხილა იესომ,
შეიყვარა იგი და უთხრა: ერთი
გაკლია: წადი, გაყიდე, რაც
გაქვს და მიეცი ღარიბებს და
გექნება საუნჯე ზეცაში; და
მოდი, აიღე ჯვარი და
გამომყევი.
22 და შეწუხდა იგი ამ სიტყვით
და წავიდა დამწუხრებული,
რადგან ჰქონდა დიდი ქონება.
23 იესომ მიმოიხედა ირგვლივ
და უთხრა თავის მოწაფეებს:
რა ძნელია, რომ სიმდიდრის
მქონენი შევიდნენ ღვთის
სასუფეველში!
24 და მოწაფეები გაოცდნენ
მისი სიტყვებით. მაგრამ
იესომ კვლავ მიუგო და უთხრა
მათ: შვილებო, რა ძნელია
ღვთის სასუფეველში შესვლა
მათთვის, ვინც სიმდიდრეს
ენდობა!
25 უფრო ადვილია აქლემი
ნემსის ყუნწში გაიაროს,
ვიდრე მდიდარი შევიდეს
ღვთის სასუფეველში.
26 და განცვიფრდნენ უზომოდ
და ამბობდნენ ერთმანეთში:
მაშ, ვინ გადარჩება?
27 იესომ შეხედა მათ და თქვა:
ადამიანებთან ეს
შეუძლებელია, ღმერთთან კი
არა, რადგან ღმერთისთვის
ყველაფერი შესაძლებელია.
28 მაშინ პეტრემ უთხრა მას:
აჰა, ჩვენ დავტოვეთ
ყველაფერი და გამოგყევით.
29 ხოლო იესომ მიუგო და უთხრა:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: არავინ დატოვა სახლი,
ან ძმები, ან დები, ან მამა, ან
დედა, ან ცოლი, ან შვილები, ან
მამული ჩემი და სახარების
გულისთვის.,
30 მაგრამ ის მიიღებს ასჯერ
ახლა ამ დროს, სახლებს, ძმებს,
დებს, დედებს, შვილებს და
მიწებს, დევნაში; და მომავალ
სამყაროში მარადიული
სიცოცხლე.
31 მაგრამ ბევრი პირველი
იქნება უკანასკნელი; და
ბოლო პირველი.
32 და იყვნენ
იერუსალიმისაკენ მიმავალ
გზაზე; და წარვიდა მათ
წინაშე იესუ და
განცვიფრდნენ; და ვითარცა
მიჰყვნენ, შეეშინდათ. და
კვლავ აიღო თორმეტი და
დაიწყო მათ მოყოლა, რა უნდა
მომხდარიყო მას.
33 ამბობდა: აჰა, ავდივართ
იერუსალიმში; და ძე კაცისა
გადაეცემა მღვდელმთავართა
და მწიგნობართა; და დასჯიან
მას და წარმართებს
გადასცემენ.
34 და დასცინიან მას,
დაარტყამენ მას,
შეაფურთხებენ და მოკლავენ
მას და მესამე დღეს აღდგება.
35 და მივიდნენ მასთან
იაკობი და იოანე, ზებედეს
ძეები და უთხრეს: მოძღვარო,
გვსურს, რაც ჩვენ გვსურს,
გაგვიკეთო ჩვენთვის.
36 და მან უთხრა მათ: რა გინდათ,
რომ გაგიკეთოთ?
37 მათ უთხრეს მას: მოგვეცი,
რომ დავსხდეთ, ერთი შენს
მარჯვნივ და მეორე შენს
მარცხნივ, შენს დიდებაში.
38 ხოლო იესომ უთხრა მათ: არ
იცით, რას ითხოვთ; და
მოვინათლო იმ ნათლით,
რომლითაც მე მოვინათლე?
39 და მათ უთხრეს მას: ჩვენ
შეგვიძლია. უთხრა მათ იესომ:
ჭეშმარიტად დალიეთ სასმისი,
რომელსაც მე ვსვამ; და იმ
ნათლით, რომლითაც მე
მოვინათლე, თქვენ
მოინათლებით.
40 მაგრამ ჩემს მარჯვნივ და
მარცხნივ ჯდომა არარის
ჩემი მისაცემად; არამედ
მიეცეს მათ, ვისთვისაც
მომზადებულია.
41 და ეს რომ გაიგეს ათმა,
იაკობზე და იოანეზე დიდი
უკმაყოფილება დაიწყეს.
42 ხოლო იესუ მოუწოდა მათ და
ჰრქუა მათ: იცით, რომ
წარმართთა მმართველად
ითვლებიან მათზე ბატონობით;
და მათი დიდები
ახორციელებენ მათზე
ძალაუფლებას.
43 მაგრამ ასე არ იქნება
თქვენ შორის, არამედ ვინც
თქვენგან დიდი უნდა იყოს,
თქვენი მსახური იყოს.
44 და ვინც თქვენგანი უნდა
იყოს უმთავრესი, იყოს
ყველას მსახური.
45 ვინაიდან ძე კაცისა კი არ
მოვიდა, რომ ემსახურონ,
არამედ იმისთვის, რომ
ემსახუროს და მისცეს თავისი
სული მრავალთა
გამოსასყიდად.

46 და მივიდნენ იერიხოში, და
როცა გამოდიოდა
იერიხონიდან თავის
მოწაფეებთან და ხალხთან
ერთად, ბრმა ბარტიმეოსი,
ტიმეოსის ძე, გზატკეცილზე
იჯდა და მათხოვრობდა.
47 და როცა გაიგო, რომ ეს იყო
იესო ნაზარეველი, დაიწყო
ღაღადი და თქვა: იესო,
დავითის ძეო, შემიწყალე მე.
48 და მრავალნი უბრძანეს მას,
რომ გაჩუმებულიყო, მაგრამ
უფრო მეტად შესძახა:
დავითის ძეო, შემიწყალე მე.
49 და დადგა იესო და უბრძანა,
გამოეძახებინათ იგი. და
დაუძახეს ბრმას და უთხრეს:
ნუგეშინდი, ადექი; ის
გიხმობს.
50 და მან გადააგდო სამოსელი,
ადგა და მივიდა იესოსთან.
51 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: რა
გნებავს, რომ გაგიკეთო?
ბრმამ უთხრა მას: უფალო, რომ
მხედველობა მივიღო.
52 და უთხრა მას იესომ: წადი;
შენმა რწმენამ გაგაცოცხლა.
და მყისვე დაინახა და
გაჰყვა იესოს გზაზე.

თავი 11

1 და როცა მიუახლოვდნენ
იერუსალიმს, ბეთფაგესა და
ბეთანიას, ზეთისხილის მთაზე,
გაგზავნა თავისი ორი მოწაფე,
2 და უთხრა მათ: წადით
სოფელში, თქვენს გვერდით;
გახსენი და მოიტანე.
3 და თუ ვინმე გეტყვით: რატომ
აკეთებთ ამას? თქვით, რომ
უფალს სჭირდება იგი; და
მაშინვე გამოგზავნის მას აქ.
4 წავიდნენ და იპოვეს კართან
მიბმული ქორე, სადაც ორი გზა
ერთმანეთს ხვდებოდა; და
კარგავენ მას.
5 და უთხრეს მათ ზოგიერთმა იქ
მდგომმა: რას აკეთებთ,
ჩოჩორს ხსნით?
6 და უთხრეს მათ, როგორც
იესომ უბრძანა, და გაუშვეს
ისინი.
7 და მიუტანეს ჩოჩორი იესოს
და შემოასხეს სამოსელი; და
დაჯდა მასზე.
8 და ბევრმა გაშალა თავისი
სამოსი გზაზე, სხვებმა კი
ხეების ტოტები მოჭრეს და
გზაზე აყარეს.
9 და წინამძღოლნი და
მისდევნი ღაღადებდნენ და
ამბობდნენ: ოსანა;
კურთხეულია უფლის სახელით
მომავალი:
10 კურთხეული იყოს ჩვენი
მამის დავითის სამეფო,
რომელიც მოდის უფლის
სახელით: ოსანა უმაღლესში.
11 და შევიდა იესო
იერუსალიმში და ტაძარში, და
როცა მიმოიხედა ირგვლივ
ყველაფერი და დადგა საღამო,
გამოვიდა ბეთანიაში
თორმეტთან ერთად.
12 ხვალ, როცა ბეთანიიდან
მოვიდნენ, მოშივდა.
13 და დაინახა ლეღვის ხე
შორიდან, რომელსაც ფოთლები
ჰქონდა, მივიდა, თუკი რამეს
იპოვიდა მასზე; რადგან
ლეღვის დრო ჯერ კიდევ არ იყო.
14 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
არავის არ ჭამოს შენგან
ნაყოფი სამუდამოდ. და
მოისმინეს მისმა
მოწაფეებმა.
15 და მივიდნენ იერუსალიმში,
და შევიდა იესო ტაძარში და
დაიწყო ტაძარში
გამყიდველთა და მყიდველთა
განდევნა, და დაანგრია
ფულის გადამცვლელთა
მაგიდები და მტრედების
გამყიდველთა სკამები.
16 და არ ნებდება, რომ ვინმემ
ტაძარში რაიმე ჭურჭელი
გადაიტანოს.
17 და ასწავლიდა მათ და
ეუბნებოდა მათ: განა
და წერილი არარის: ჩემს
სახლს ყველა ხალხის
სალოცავი სახლი ეწოდოს?
მაგრამ თქვენ ქურდულ
ბუნაგად აქციეთ.
18 და მოისმინეს ეს
მწიგნობრებმა და
მღვდელმთავრებმა და
ეძებდნენ, როგორ მოეკლათ
იგი, რადგან ეშინოდათ მისი,
რადგან მთელი ხალხი
გაოცებული იყო მისი
მოძღვრებით.
19 და როცა დადგა, გავიდა
ქალაქიდან.
20 დილით, როცა გაიარეს,
დაინახეს, რომ ლეღვი
ფესვებიდან გამომშრალი იყო.
21 და პეტრემ მოიხსენა და
უთხრა მას: მოძღვარო, აჰა,
ლეღვი, რომელიც შენ
დაწყევლე, გამხმარია.

22 და მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
გწამდეთ ღმერთი.
23 რამეთუ ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ ვინც
ეტყვის ამ მთას: გადაიყვანე
და ზღვაში ჩავარდები; და არ
დააეჭვებს თავის გულში,
არამედ დაიჯერებს, რომ ის,
რასაც ის ამბობს, მოხდება;
მას ექნება რასაც იტყვის.
24 ამიტომ გეუბნებით თქვენ:
რაც კი გსურთ, როცა ლოცულობთ,
გჯეროდეთ, რომ მიიღებთ და
გექნებათ.
25 და როცა ლოცვით დგახართ,
მიუტევეთ, თუ რაიმე გაქვთ
ვინმეს წინააღმდეგ, რათა
მოგიტევოთ თქვენმა
ზეციერმა მამამ თქვენი
ცოდვები.
26 ხოლო თუ თქვენ არ აპატიებთ,
არც თქვენი ზეციერი მამა
გაპატიებს თქვენს
შეცოდებებს.
27 და კვლავ მივიდნენ
იერუსალიმში, და როცა ის
დადიოდა ტაძარში, მივიდნენ
მასთან მღვდელმთავრები,
მწიგნობარნი და უხუცესები,
28 და უთხარი მას: რა
ძალაუფლებით აკეთებ ამას?
და ვინ მოგცა შენ ამის
უფლება?
29 და მიუგო იესომ და უთხრა
მათ: მეც და გისვამთ ერთ
კითხვას და მიპასუხეთ და
გეტყვით, რა
უფლებამოსილებით ვაკეთებ
ამას.
30 იოანეს ნათლობა ზეციდან
იყო თუ კაცთაგან? მიპასუხე.
31 და ისინი მსჯელობდნენ
ერთმანეთთან და ამბობდნენ:
თუვიტყვით: ზეციდან; იტყვის:
მაშ, რატომ არ დაუჯერეთ მას?
32 მაგრამ თუ ვიტყვით:
კაცთაგან; ეშინოდათ ხალხის,
რადგან ყველა იოანეს თვლიდა
წინასწარმეტყველად.
33 ხოლო მათ მიუგეს და უთხრეს
იესოს: ვერ ვიტყვით. მიუგო
იესომ და უთხრა მათ: არც მე
გეუბნებით თქვენ, რითი
ვაკეთებ ამას.

თავი 12

1 და მან დაიწყო მათთან
საუბარი იგავებით. ერთმა
კაცმა გააშენა ვენახი,
მოაწყო ღობე, გათხარა
ადგილი ღვინისთვის, ააშენა
კოშკი, გაუშვა მევენახეებს
და წავიდა შორეულ ქვეყანაში.
2 და იმ დროს მან გაუგზავნა
მევენახეებს მსახური, რათა
მევენახეებისგან მიეღო
ვენახის ნაყოფი.
3 და დაიჭირეს იგი, სცემეს და
ცარიელი გაუშვეს.
4 და კვლავ გაუგზავნა მათ
სხვა მსახური; და მისცეს
ქვები და დაჭრეს თავში და
გაუშვეს სამარცხვინოდ
შეპყრობილი.
5 და კვლავ გაგზავნა სხვა; და
მოკლეს იგი და მრავალი სხვა;
ზოგის ცემა და ზოგის მოკვლა.
6 ჰყავდა კიდევ ერთი ვაჟი,
მისი საყვარელი, ისიც
უკანასკნელად გაუგზავნა
მათ და უთხრა: თაყვანს
სცემენ ჩემს შვილს.
7 იმ მეურნეებმა თქვეს
ერთმანეთს: ეს არის
მემკვიდრე; მოდი, მოვკლათ
იგი და მემკვიდრეობა ჩვენი
იქნება.
8 და წაიყვანეს იგი და მოკლეს
და გააძევეს ვენახიდან.
9 მაშ, რა უნდა გააკეთოს
ვენახის მბრძანებელმა?
მოვა და გაანადგურებს
მევენახეებს და ვენახს
სხვებს მისცემს.
10 და არ წაგიკითხავთ ეს
წერილი; ქვა, რომელიც
მშენებლებმა უარყვეს,
კუთხის თავი გახდა.
11 ეს იყო უფლის ქმედება და
საოცარია ჩვენს თვალში?
12 და ცდილობდნენ, დაეჭირათ
იგი, მაგრამ ეშინოდათ
ხალხის, რადგან იცოდნენ, რომ
მან იგავი თქვა მათ
წინააღმდეგ; და მიატოვეს
იგი და წავიდნენ.
13 და გაუგზავნეს მას
ზოგიერთი ფარისეველი და
ჰეროდიელი, რათა დაეჭირათ
იგი მის სიტყვებში.
14 და როცა მოვიდნენ, უთხრეს
მას: მოძღვარო, ვიცით, რომ
ჭეშმარიტი ხარ და არავისზე
ზრუნავ, რადგან არ ადარებ
ადამიანებს, არამედ ასწავლი
ღვთის გზას ჭეშმარიტებით:
ნებადართულია გაცემა. ხარკი
კეისარს, თუ არა?
15 მივცეთ თუ არ მივცეთ?
მაგრამ მან, იცოდა მათი
თვალთმაქცობა, უთხრა მათ:
რატომ მაცდი? მომიტანე ერთი
გროში, რომ ვნახო.

16 და მოიტანეს იგი. და უთხრა
მათ: ვისია ეს გამოსახულება
და წარწერა? და უთხრეს მას:
კეისრისა.
17 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
მიეცით კეისარს კეისრისა და
ღმერთსა ღმრთისა. და მათ
უკვირდათ იგი.
18 მაშინ მივიდნენ მასთან
სადუკეველები, რომლებიც
ამბობენ, რომ არ არის
აღდგომა; და ჰკითხეს მას და
უთხრეს:
19 მოძღვარო, მოსემ მოგვწერა:
თუ კაცს ძმა მოკვდება და
ცოლს დატოვებს და შვილს არ
დატოვებს, მისმა ძმამ ცოლი
აიყვანოს და ძმას
შთამომავლობა აღუდგინოს.
20 იყო შვიდი ძმა: პირველმა
შეირთო ცოლი და სიკვდილმა
არ დატოვა თესლი.
21 და მეორემ წაიყვანა იგი და
მოკვდა, არ დაუტოვებია
შთამომავალი; მესამეც ასევე.
22 და შვიდს შეეძინა იგი და არ
დატოვა შთამომავალი: ბოლოს
ქალიც მოკვდა.
23 მაშ, აღდგომისას, როცა
აღდგებიან, ვისი ცოლი
იქნება მათგან? რამეთუ
შვიდთა ჰყავდა იგი ცოლად.
24 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ნუთუ არ ცდებით, რადგან არ
იცით წერილები და არც ღვთის
ძალა?
25 რადგან როცა აღდგებიან
მკვდრეთით, არც
ქორწინდებიან და არც
ქორწინდებიან; არამედ
ანგელოზებივით არიან
ზეცაში.
26 და რაც შეეხება მკვდრებს,
რომ აღდგეს: არ წაგიკითხავთ
მოსეს წიგნში, როგორ უთხრა
მას ბუჩქნარში ღმერთი და
უთხრა: მე ვარ აბრაამის
ღმერთი, ისააკის ღმერთი და
იაკობის ღმერთი.?
27 ის არ არის მკვდრების
ღმერთი, არამედ ცოცხლების
ღმერთი; ამიტომ თქვენ დიდად
ცდებით.
28 და მივიდა ერთი
მწიგნობარი და მოისმინა
მათი მსჯელობა და მიხვდა,
რომ კარგად უპასუხა მათ,
ჰკითხა მას: რომელია
პირველი მცნება?
29 ხოლო იესომ მიუგო მას:
უპირველესი მცნებათაგანი
არის: ისმინე, ისრაელო; უფალი
ჩვენი ღმერთი ერთია უფალი:
30 და შეიყვარე უფალი ღმერთი
შენი მთელი გულით, მთელი
სულით, მთელი გონებით და
მთელი შენი ძალით: ეს არის
პირველი მცნება.
31 და მეორე მსგავსია, კერძოდ:
გიყვარდეს მოყვასი შენი,
როგორც საკუთარი თავი.
ამათზე დიდი სხვა მცნება არ
არსებობს.
32 და უთხრა მას მწიგნობარმა:
კარგი, მოძღვარო, შენ თქვი
სიმართლე, რადგან ერთია
ღმერთი; და მის გარდა სხვა
არავინ არის:
33 და გიყვარდეს იგი მთელი
გულით, მთელი გონებით, მთელი
სულით და მთელი ძალით, და
გიყვარდეს მოყვასი, როგორც
საკუთარი თავი, ყველა
დასაწვავ შესაწირავზე და
მსხვერპლზე მეტია.
34 და ვითარცა იხილა იესუ,
რამეთუ გონიერად უპასუხა,
ჰრქუა მას: შორს არა ხარ
ღვთის სასუფეველისაგან. და
ამის შემდეგ არცერთმა კაცმა
არ გაბედა რაიმე შეკითხვა
და უსვას მას.
35 მიუგო იესომ და თქვა, როცა
ტაძარშიასწავლიდა: როგორ
ამბობენ მწიგნობრები, რომ
ქრისტე დავითის ძეა?
36 რადგან თავად დავითმა
თქვა სულიწმიდით: უთხრა
უფალმა ჩემს უფალს: დაჯექი
ჩემს მარჯვნივ, სანამ შენს
მტრებს ფეხქვეშ დავდებ.
37 ამიტომ თავად დავითი
უწოდებს მას უფალს; და
საიდან არის ის მაშინ მისი
შვილი? და უბრალო ხალხმა
სიამოვნებით გაიგონა იგი.
38 და უთხრა მათ თავის
მოძღვრებაში: უფრთხილდით
მწიგნობრებს, რომლებსაც
უყვართ გრძელი სამოსით
სიარული და უყვართ სალამი
ბაზარში.
39 სინაგოგებში მთავარი
ადგილები და
დღესასწაულებზე ზედა
ოთახები.
40 რომლებიც ჭამენ ქვრივთა
სახლებს და პრეტენზიის გამო
დიდხანს ლოცულობენ: ისინი
უფრო დიდ ლანძღვას მიიღებენ.
41 და იჯდა იესუ ხაზინასთან
და იხილა, თუ როგორ ყრიდნენ
ხალხმა ფულს ხაზინაში;

42 და მოვიდა ერთი ღარიბი
ქვრივი, და ჩააგდო ორი ტკიპა,
რომელნიც ფართს ქმნიან.
43 და მოუწოდა თავის
მოწაფეებს და უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ ამ ღარიბმა
ქვრივმა მეტი ჩადო, ვიდრე
ყველა, ვინც საგანძურში
ჩადო.
44 რადგან ყველამ ჩააგდო
თავისი სიუხვით; მაგრამ მან
თავისი გაჭირვებიდან ჩადო
ყველაფერი, რაც ჰქონდა,
მთელი თავისი არსებაც კი.

თავი 13

1 და როცა ტაძრიდან გამოვიდა,
ერთმა მისმა მოწაფემ უთხრა
მას: მოძღვარო, ნახე, რა ქვები
და რა ნაგებობებია აქ!
2 მიუგო იესომ და უთხრა მას:
ხედავ ამ დიდ შენობებს? არ
დარჩეს ერთი ქვა ქვაზე,
რომელიც არ უნდა ჩამოაგდეს.
3 და როცა იჯდა ზეთისხილის
მთაზე, ტაძრის წინ, პეტრემ,
იაკობმა, იოანემ და ანდრიამ
ცალკე ჰკითხეს მას:
4 გვითხარით, როდის იქნება ეს?
და რა იქნება ნიშანი, როცა
ყოველივე ეს აღსრულდება?
5 იესომ მიუგო მათ და უთხრა:
ფრთხილად იყავით, ვინმემ არ
მოგატყუოთ.
6 რადგან ბევრი მოვა ჩემი
სახელით და იტყვის: მე ვარ
ქრისტე; და მოატყუებს ბევრს.
7 და როცა გაიგებთ ომების და
ომების ჭორების შესახებ, ნუ
შეწუხდებით, რადგან ასეთი
რამ უნდა იყოს; მაგრამ
დასასრული ჯერ არ იქნება.
8 რადგან აღდგება ერი ერის
წინააღმდეგ და სამეფო
სამეფოს წინააღმდეგ, და
იქნება მიწისძვრები
სხვადასხვა ადგილას და
იქნება შიმშილი და
უბედურება: ეს არის
მწუხარების დასაწყისი.
9 მაგრამ გაუფრთხილდით
საკუთარ თავს, რადგან ისინი
გადაგცემენ თქვენ
საკრებულოებს; და
სინაგოგებში გცემენ და
წარგიყვანთ მთავრებისა და
მეფეების წინაშე ჩემი
გულისთვის, მათ წინააღმდეგ
ჩვენებისთვის.
10 და სახარება ჯერ უნდა
გამოქვეყნდეს ყველა ერს
შორის.
11 მაგრამ როცა მიგიყვანენ
და გაძლევენ, წინასწარ ნუ
იფიქრებთ, რას იტყვით და ნუ
განიზრახავთ; სულიწმიდა.
12 ახლა ძმა გასცემს ძმას
სასიკვდილოდ და მამა ძეს; და
შვილები აღდგებიან
მშობლების წინააღმდეგ და
მოკლავენ მათ.
13 და თქვენ შეგძულთ ყველანი
ჩემი სახელის გამო, მაგრამ
ვინც ბოლომდე გაძლებს, ის
გადარჩება.
14 მაგრამ როცა იხილავთ
გაპარტახების სისაძაგლეს,
რომელზეც ლაპარაკობს
დანიელ წინასწარმეტყველი,
და დგას იქ, სადაც არ უნდა, (ის,
ვინც კითხულობს, გაიგოს),
მაშინ იუდეაში მყოფნი
გაიქცნენ მთებში.
15 და ის, ვინც სახლზეა, არ
ჩავიდეს სახლში და არ
შევიდეს, რათა სახლიდან
რაიმე წაიღოს.
16 და ვინც მინდორშია, არ
დაბრუნდეს უკან თავისი
სამოსის ასაღებად.
17 მაგრამ ვაი ორსულებს და
მწოვებს იმ დღეებში!
18 და ილოცეთ, რომ თქვენი
გაფრენა არ იყოს ზამთარში.
19 რადგან იმ დღეებში იქნება
ტანჯვა, ისეთი, როგორიც არ
ყოფილა შექმნის
დასაწყისიდან, რომელიც
ღმერთმა შექმნა ამ დრომდე,
არც იქნება.
20 და გარდა იმისა, რომ უფალმა
არ შეამოკლა ის დღეები, არც
ერთი ხორცი არ უნდა
გადარჩეს;
21 და თუ ვინმე გეტყვით: აჰა,
აქ არის ქრისტე; ან, აჰა, ის იქ
არის; არ დაუჯერო მას:
22 რადგან ცრუქრისტეები და
ცრუწინასწარმეტყველები
აღდგებიან და აჩვენებენ
ნიშნებსა და საოცრებებს,
რათა შეაცდინონ, თუ ეს
შესაძლებელია, რჩეულებიც კი.
23 მაგრამ იყავით
ყურადღებიანი: აჰა, მე
გიწინასწარმეტყველეთ
ყველაფერი.
24 მაგრამ იმ დღეებში, იმ
გასაჭირის შემდეგ, მზე
დაბნელდება და მთვარე არ
ასხივებს თავის ნათელს,

25და დაეცემა ცის
ვარსკვლავები და შეირყევა
ძალები, რომლებიც ზეცაშია.
26და მაშინ იხილავენ ძე
კაცისა ღრუბლებში მომავალს
დიდი ძალითა და დიდებით.
27და შემდეგ ის გამოგზავნის
თავის ანგელოზებს და
შეკრებს თავის რჩეულებს
ოთხი ქარიდან, დედამიწის
ბოლოდან ცის კიდემდე.
28ახლა ისწავლეთ ლეღვის
იგავი; როცა მისი ტოტი ჯერ
კიდევ რბილდება და ფოთლებს
გამოყოფს, თქვენ იცით, რომ
ზაფხული ახლოსაა.
29ასევე, თქვენც, როცა
დაინახავთ, რომ ეს ხდება,
იცოდეთ, რომ ახლოს არის,
კარებთან აცკი.
30ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ ეს თაობა არ
გადავა, სანამ ეს ყველაფერი
არ მოხდება.
31ცა და მიწა გადავა, მაგრამ
ჩემი სიტყვები არ გადავა.
32ხოლო იმ დღისა და იმ საათის
შესახებ არავინ იცის, არც
ანგელოზებმა, რომლებიც
ზეცაში არიან, არც ძემ,
არამედ მამამ.
33იფხიზლეთ, იფხიზლეთ და
ილოცეთ, რადგან არ იცით,
როდის არის დრო.
34რამეთუ ძე კაცისა ჰგავს
შორს მიმავალკაცს,
რომელმაც დატოვა თავისი
სახლი და მისცა ხელმწიფება
თავის მსახურებს და
თითოეულს თავის საქმეს და
უბრძანა მეკარეს ფხიზლად.
35მაშ, იფხიზლეთ, რადგან არ
იცით, როდის მოვა სახლის
პატრონი, საღამოს თუ
შუაღამისას, მამლის ყივილზე
თუ დილით.
36რომ მოულოდნელად მისული
არ დაგეძინოს.
37და რასაც გეუბნებით,
ყველას ვეუბნები: იფხიზლეთ.

თავი 14

1ორი დღის შემდეგ იყო
პასექისა და უფუარობის
დღესასწაული, და
მღვდელმთავრები და
მწიგნობარნი ეძებდნენ,
როგორ აეყვანათ იგი ხელობით
და მოეკლათ იგი.
2მაგრამ მათ თქვეს: არა
დღესასწაულზე, რათა არ
მოხდეს ხალხის აურზაური.
3და ყოფნისას ბეთანიაში,
სიმონ კეთროვანის სახლში,
როცა ის საჭმელზე იჯდა,
მოვიდა ქალი, რომელსაც
ჰქონდა ალაბასტრის ყუთი
ძალიან ძვირფასი ნარდის
მალამოებით; მან დაამუხრუჭა
ყუთი და დაასხა თავზე.
4და იყვნენ ზოგნი, რომელნიც
განრისხდნენ საკუთარ თავში
და ამბობდნენ: რატომ
გაფუჭდა ეს მალამო?
5რადგან შეიძლებოდა სამას
პენსზე მეტს გაეყიდა და
ღარიბებს მიეცა. და
დრტვინავდნენ მის
წინააღმდეგ.
6და თქვა იესომ: თავი
დაანებეთ მას; რატომ
აწუხებთ მას? მან კარგი
საქმე გამიკეთა.
7რადგან ღარიბები
ყოველთვის თქვენთან გყავთ
და როცა გინდათ, სიკეთე
გაუკეთეთ მათ, მე კი
ყოველთვის არ გყავთ.
8მან გააკეთა ის, რაც შეეძლო:
ის მოვიდა წინასწარ, რათა
სცხოს ჩემი სხეული
დასაფლავებაზე.
9ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, სადაც კი ეს სახარება
იქადაგება მთელმსოფლიოში,
ისიც, რაც მან გააკეთა, მისი
ხსოვნისთვის იტყვიან.
10და იუდა ისკარიოტელი, ერთი
თორმეტთაგანი, მივიდა
მღვდელმთავრებთან, რათა
გადაეცა იგი მათთვის.
11და ეს რომ გაიგეს, გაიხარეს
და დაჰპირდნენ, რომ ფულს
მისცემდნენ. და ის ეძებდა,
როგორ მოხერხებულად
ელალატა მას.
12და უფუარობის პირველდღეს,
როცა დახოცეს პასექი, მისმა
მოწაფეებმა უთხრეს მას: სად
გინდა, რომ წავიდეთ და
მოვამზადოთ, რომ ჭამოთ
პასექი?
13და გაგზავნა თავისი ორი
მოწაფე და უთხრა მათ: წადით
ქალაქში და შეგხვდებათ კაცი,
რომელსაც აქვს წყლის ქვევრი,
გაჰყევით მას.
14და სადაც უნდა შევიდეს,
უთხარით სახლის პატრონს:
მოძღვარი ეუბნება: სად არის
სასტუმრო ოთახი, სადაც ჩემს

მოწაფეებთან ერთად ვჭამ
პასექს?
15 და გაჩვენებთ დიდ ზედა
ოთახს მოწყობილს და
გამზადებულს: იქ მოამზადეთ
ჩვენთვის.
16 და გამოვიდნენ მისი
მოწაფეები და მოვიდნენ
ქალაქში და ნახეს, როგორც
უთხრა მათ, და მოამზადეს
პასექი.
17 და საღამოს მოდის
თორმეტთან ერთად.
18 და როცა ისხდნენ და
ჭამდნენ, იესომ თქვა:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: ვინც ჩემთან ერთად
ჭამს, გამცემს მე.
19 და დაიწყეს მწუხარება და
სათითაოდ უთხრეს მას: მე ვარ?
და მეორემ თქვა: მე ვარ?
20 მან მიუგო და უთხრა მათ: ეს
არის ერთ-ერთი თორმეტიდან,
რომელიც ჩემთან ერთად ჩადის
ჭურჭელში.
21 ჭეშმარიტად მიდის ძე
კაცისა, როგორც მასზეა
დაწერილი: მაგრამვაი იმ
კაცს, ვისი ძეც გასცემს
კაცისას! კარგი იქნებოდა იმ
კაცისთვის, რომ არასოდეს
დაბადებულიყო.
22 და როცა ჭამდნენ, აიღო
იესომ პური, აკურთხა, გატეხა,
მისცა მათ და უთხრა: მიიღეთ,
ჭამეთ, ეს არის ჩემი სხეული.
23 და აიღო სასმისი და მადლი
შესწირა, მისცა მათ და
ყველამ დალია მისგან.
24 და უთხრა მათ: ეს არის ჩემი
სისხლი ახალი აღთქმისა,
რომელიც დაიღვრება
მრავალთათვის.
25 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, მეტს აღარ დავლევ
ვაზის ნაყოფიდან იმ დღემდე,
სანამ არ დავლევ ახალს
ღვთის სასუფეველში.
26 და ამღერეს საგალობელი,
გავიდნენ ზეთისხილის მთაზე.
27 და უთხრა მათ იესომ:
ყველანი შეურაცხყოფენ ჩემს
გამო ამ ღამეს, რადგან
დაწერილია: მწყემსს
დავამარცხებ და ცხვრები
გაიფანტებიან.
28 მაგრამ მას შემდეგ, რაც მე
აღვდგები, გალილეაში წავალ
თქვენამდე.
29 ხოლო პეტრემ უთხრა მას:
თუმცა ყველა შეურაცხყოფს,
მე არ მინდა.
30 და უთხრა მას იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ,
რომ დღეს, ამ ღამეს, სანამ
მამალი ორჯერ იყივილებს,
სამჯერ უარმყოფმე.
31 მაგრამ ის უფრო მკაცრად
ამბობდა: შენთან ერთად რომ
მოვკვდე, არანაირად არ
უარვყოფ. ასევე თქვეს
ყველამ.
32 და მივიდნენ ადგილს,
რომელსაც ერქვა გეთსიმანია,
და უთხრა თავის მოწაფეებს:
დაჯექით აქ, სანამ მე
ვილოცებ.
33 და წაიყვანა პეტრე, იაკობი
და იოანე, და დაიწყო
გაოგნებული და ძალზე
დამძიმებული;
34 და უთხრა მათ: ჩემი სული
ძალიან მწუხარეა
სიკვდილამდე: დარჩით აქ და
იფხიზლეთ.
35 და წავიდა ცოტათი წინ,
დაეცა მიწაზე და ლოცულობდა,
რომ, თუ ეს შესაძლებელი იყო,
დრო გასულიყო მისგან.
36 და თქვა: აბა, მამაო,
ყველაფერი შესაძლებელია
შენთვის; წაიღე ეს სასმისი,
მაგრამ არა ის, რაც მე მსურს,
არამედ ის, რაც შენ გინდა.
37 და მივიდა და ჰპოვა ისინი
მძინარენი და უთხრა პეტრეს:
სიმონ, გძინავს? ერთი საათი
ვერ უყურე?
38 იფხიზლეთ და ილოცეთ, რათა
არ შეხვიდეთ განსაცდელში.
სული ნამდვილად მზადაა,
ხორცი კი სუსტია.
39 და კვლავ წავიდა, ილოცა და
იგივე სიტყვები თქვა.
40 და როცა დაბრუნდა, იპოვა
ისინი კვლავ მძინარენი,
(რადგან თვალები
დამძიმებული ჰქონდათ) და
არც იცოდნენ, რა ეპასუხათ
მისთვის.
41 და მოვიდა მესამედ და
უთხრა მათ: დაიძინეთ და
დაისვენეთ: საკმარისია,
დადგა ჟამი; აჰა, კაცის ძე
გადაცემულია ცოდვილთა
ხელში.
42 ადექი, წავიდეთ; აჰა, ვინც
გამცემს, ხელთ არის.
43 და მაშინვე, სანამ ის ჯერ
კიდევ ლაპარაკობდა, მოვიდა
იუდა, ერთი თორმეტიდან, და
მასთან ერთად დიდი ხალხი
მახვილებითა და ჯოხებით,
მღვდელმთავრებიდან,

მწიგნობარებიდან და
უხუცესებიდან.
44 და ვინც გამცემდა მას,
მისცა მათ ნიშანი და უთხრა:
ვისაც ვაკოცე, ის არის;
წაიყვანე იგი და წაიყვანე
უსაფრთხოდ.
45 და როგორც კი მოვიდა,
მაშინვე მივიდა მასთან და
უთხრა: მოძღვარო, მოძღვარო;
და აკოცა.
46 და დაადეს ხელი მას და
შეიპყრეს იგი.
47 და ერთმა მათგანმა, ვინც იქ
იდგა, იშიშვლა მახვილი,
და არტყა მღვდელმთავრის
მსახურს და მოჰკვეთა ყური.
48 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
გამოხვედით, ვითარცა ქურდის
წინააღმდეგ, მახვილებითა და
ჯოხებითა ჩემს შესაპყრობად?
49 ყოველდღე თქვენთან ვიყავი
ტაძარში, ვასწავლიდი და არ
მიმიყვანეთ, არამედ უნდა
აღსრულდეს წერილი.
50 და ყველამ მიატოვეს იგი და
გაიქცნენ.
51 და მიჰყვა მას ერთი ჭაბუკი,
შიშველსხეულზე სელის
ქსოვილი ჰქონდა გადადებული;
და ჭაბუკებმა შეიპყრეს იგი:
52 და დატოვა სელის ქსოვილი
და გაიქცა მათგან შიშველი.
53 და მიიყვანეს იესო
მღვდელმთავარს და მასთან
შეიკრიბნენ ყველა
მღვდელმთავარი, უხუცესები
და მწიგნობარნი.
54 და პეტრე გაჰყვა მას შორს,
მღვდელმთავრის სასახლეშიც,
და დაჯდა მსახურებთან და
ცეცხლთან თბებოდა.
55 და მღვდელმთავრები და
მთელი კრება ეძებდნენ
მოწმობას იესოს წინააღმდეგ,
რათა მოეკლათ იგი; და
ვერავინ იპოვა.
56 რამეთუ მრავალნი
ცრუმოწმობდნენ მის
წინააღმდეგ, მაგრამ მათი
მოწმობა არ იყო
შეთანხმებული.
57 და წამოდგნენ ზოგიერთები
და ცრუმოწმობდნენ მის
წინააღმდეგ და ამბობდნენ:
58 გავიგეთ მისი ნათქვამი:
და ვანგრევ ამ ხელნაკეთ
ტაძარს და სამ დღეში
ავაშენებ სხვა ხელნაკეთს.
59 მაგრამ არც მათი მოწმეები
ეთანხმებოდნენ ერთმანეთს.
60 მღვდელმთავარი დადგა
შუაში და ჰკითხა იესოს და
უთხრა: არაფერს პასუხობ? რას
მოწმობენ ეს შენ წინააღმდეგ?
61 მაგრამ ის გაჩუმდა და
არაფერი უპასუხა. კვლავ
ჰკითხა მას მღვდელმთავარმა
და ჰრქუა მას: შენ ხარ ქრისტე,
ძე ნეტარისა?
62 ხოლო იესომ თქვა: მე ვარ, და
იხილავთ ძე კაცისა
მჯდომარეს ძალის მარჯვნივ
და მომავალს ცის ღრუბლებში.
63 მაშინ მღვდელმთავარმა
შემოიხია თავისი
ტანსაცმელი და თქვა: რა
გვჭირდება სხვა მოწმეები?
64 გსმენიათ გმობა: რას
ფიქრობთ? და ყველამ დაგმო
მას სიკვდილის დამნაშავედ.
65 და ზოგმა დაუწყო
აფურთხება მასზე, და ფარა
მისი სახე, და არტყა და თქვა:
იწინასწარმეტყველე.
66 და როცა პეტრე ქვევით იყო
სასახლეში, მოვიდა
მღვდელმთავრის ერთი მოახლე.
67 და ვითარცა იხილა პეტრე
თბება, შეხედა მას და ჰრქუა:
შენც იესუ ნაზარეველთან
იყავი.
68 მაგრამ მან უარყო და თქვა:
არ ვიცი და არც მესმის, რას
ამბობ. და გავიდა ვერანდაში;
და მამლის ეკიპაჟი.
69 და კვლავ დაინახა იგი
ერთმა მოახლემ და უთხრა იქ
მდგომთ: ეს ერთი მათგანია.
70 და მან კვლავ უარყო იგი. და
ცოტა ხნის შემდეგ იქ
მდგომებმა კვლავ უთხრეს
პეტრეს: ჭეშმარიტად, შენც
მათგანი ხარ, რადგან
გალილეელი ხარ და შენი
სიტყვა ეთანხმება ამას.
71 მაგრამ მან დაიწყო
ლანძღვა და გინება და თქვა:
არ ვიცნობ ამ კაცს, რომლის
შესახებაც თქვენ
ლაპარაკობთ.
72 და მეორედ მამალმა
გაიკრიჭა. პეტრემ გაიხსენა
სიტყვა, რომელიც უთხრა მას
იესომ: სანამ მამალი ორჯერ
იყივლებს, სამჯერ უარმყოფ
მე. და როცა ფიქრობდა ამაზე,
ატირდა.

თავი 15

1 და მყისვე დილით
მღვდელმთავრებმა თათბირი

გამართეს უხუცესებთან,
მწიგნობრებთან და მთელ
კრებულთან, შეკრა იესო,
წაიყვანეს და გადასცეს
პილატეს.
2 ჰკითხა მას პილატემ: შენ
ხარ იუდეველთა მეფე? ხოლო
მან მიუგო და უთხრა მას: შენ
ამბობ.
3 და მღვდელმთავრები ბევრ
რამეში ადანაშაულებდნენ
მას, მაგრამ მან არაფერი
უპასუხა.
4 კვლავ ჰკითხა მას პილატემ
და უთხრა: არაფერს პასუხობ?
აჰა, რამდენ რამეს მოწმობენ
შენს წინააღმდეგ.
5 მაგრამ იესომ არაფერი
უპასუხა; ისე რომ პილატეს
გაუკვირდა.
6 ახლა იმ დღესასწაულზე მან
გაათავისუფლა მათ ერთი
პატიმარი, ვისაც სურდათ.
7 და იყო ერთი, სახელად
ბარაბა, რომელიც იყო
შეკრული მასთან
აჯანყებულებთან, ვინც
აჯანყებაში მკვლელობა
ჩაიდინა.
8 და ხალხმა ხმამაღლა ტიროდა
სურდა, რომ მოქცეულიყო ისე,
როგორც ოდესმე გაუკეთებია
მათთვის.
9 ხოლო პილატემ მიუგო მათ და
ჰრქუა: გნებავთ,
გაგითავისუფლოთ იუდეველთა
მეფე?
10 რადგან იცოდა, რომ
მღვდელმთავრებმა
შურისთვის გადასცეს იგი.
11 მაგრამ მღვდელმთავარებმა
შეძლეს ხალხი, რომ ჯობია
მათთვის ბარაბა
გაეთავისუფლებინა.
12 და მიუგო პილატემ და კვლავ
ჰრქუა მათ: მაშ, რა გნებავთ,
რომ ვუყო მას, ვისაც
იუდეველთა მეფეს უწოდებთ?
13 და კვლავ შესძახეს: ჯვარს
აცვი იგი.
14 ჰრქუა მათ პილატემ: რაჲ რაჲ
ბოროტი ქნა? და მათ უფრო
მეტად შესძახეს: ჯვარს აცვი
იგი.
15 და ასე რომ, პილატემ, სურდა
ხალხის კმაყოფილება,
გაათავისუფლა მათ ბარაბა და
გადასცა იესო, როცა
გაურბოდა, ჯვარს აცვეს.
16 და ჯარისკაცებმა
შეიყვანეს იგი დარბაზში,
რომელსაც პრეტორიუმი ჰქვია;

და ისინი მოუწოდებენ მთელ
ჯგუფს.
17 და შემოსეს მას მეწამული,
და ასვეს ეკლის გვირგვინი და
დაადეს თავზე.
18 და დაუწყეს მისალმება:
გამარჯობა, იუდეველთა მეფეო!
19 და ურტყამდნენ მას თავზე
ლერწმით და აფურთხებდნენ
მას და მუხლებზე თაყვანს
სცემდნენ.
20 და ვითარცა დასცინეს იგი,
გამოართვეს ძოწისფერი და
შემოიცვათ მისი სამოსელი და
გამოიყვანეს, რათა ჯვარს
აცვეს იგი.
21 და აიძულეს ერთი სიმონ
კირენელი, რომელიც
ქვეყნიდან გამოვიდა,
ალექსანდრესა და რუფუსის
მამას, ეტარებინა მისი
ჯვარი.
22 და მიიყვანეს იგი
გოლგოთაში, რაც ითარგმნება:
თავის ქალას ადგილი.
23 და მისცეს დასალევად
მურნით შეზავებული ღვინო,
მაგრამ არ მიიღო.
24 და როცა ჯვარს აცვეს იგი,
გაიშალეს მისი სამოსელი და
წილი ყარეს, რაც ყველამ უნდა
აიღოს.
25 და იყო მესამე საათი და
ჯვარს აცვეს იგი.
26 და დაიწერა მისი
ბრალდების წარწერა:
იუდეველთა მეფე.
27 და მასთან ერთად ჯვარს
აცვეს ორ ქურდს; ერთი
მარჯვენა ხელზე, მეორე კი
მარცხნივ.
28 და აღსრულდა წერილი,
რომელიც ამბობს: და
ჩაითვალა ცოდვილთა შორის.
29 და იქით გამვლელებმა
შეურაცხყოფა მიაყენეს მას,
თავები ქნევით და თქვეს: აჰ,
შენ, ვინც ანგრევს ტაძარს და
აშენებ მას სამ დღეში.
30 იხსენი შენი თავი და
ჩამოდი ჯვრიდან.
31 ასევე მღვდელმთავარნი,
რომლებიც დამცინოდნენ,
მწიგნობრებთან ერთად
ამბობდნენ: სხვები იხსნა;
საკუთარი თავის გადარჩენა
არ შეუძლია.
32 და ე, ახლა ვე ჩამოვიდეს
ჯვრიდან ქრისტე, ისრაელის
მეფე, რათა დავინახოთ და
დავიჯეროთ. და მასთან ერთად

ჯვარცმულებმა შეურაცხყვეს
იგი.
33 და როცა დადგა მეექვსე
საათი, სიბნელე იყო მთელ
მიწაზე მეცხრე საათამდე.
34 მეცხრე საათზე იესომ
შესძახა დიდი ხმით და თქვა:
ელოი, ელოი, ლამა საბაქტანი?
რაც ითარგმნება: ღმერთო
ჩემო, ღმერთო ჩემო, რატომ
მიმატოვე?
35 და ზოგიერთნი, ვინც იქ
მყოფნი მოისმინეს, თქვეს:
აჰა, უწოდებს ელიას.
36 და ერთმა გაიქცა და აავსო
ძმრით სავსე ღრუბელი,
და ასხა ლერწმზე და მისცა
დასალევი და უთხრა: თავი
დაანებე; ვნახოთ, მოვა თუ არა
ელია მის ჩამოსაყვანად.
37 იესომ შესძახა დიდი ხმით
და გასცა სული.
38 და ტაძრის ფარდა ზემოდან
ქვემოდან ორად იყო ჩახეული.
39 და როცა იხილა ასისთავმა,
რომელიც მის წინააღმდეგ
იდგა, იხილა, რომ ასე
ღაღადებდა და სული მისცა,
თქვა: ჭეშმარიტად ეს კაცი
იყო ძე ღვთისა.
40 იყვნენ ქალებიც, რომლებიც
შორს იყურებოდნენ: მათ
შორის იყვნენ მარიამ
მაგდალინელი, მარიამი,
მცირე იაკობისა და იოსეს
დედა, და სალომე;
41 (რომელიც გალილეაში
ყოფნისას გაჰყვა მას და
ემსახურებოდა მას;) და
მრავალი სხვა ქალი,
რომლებიც მასთან ერთად
მივიდნენ იერუსალიმში.
42 და ახლა, როცა საღამო დადგა,
რადგან მზადება იყო, ანუ
შაბათის წინა დღე,
43 მოვიდა იოსებ არიმათიელი,
საპატიო მრჩეველი, რომელიც
ასევე ელოდა ღვთის
სასუფეველს, და გაბედულად
შევიდა პილატესთან და
მოისურვა იესოს სხეული.
44 და გაუკვირდა პილატეს, თუ
უკვე მკვდარი იყო, და
მოუწოდა ასისთავზე და
ჰკითხა, იყო თუ არა მკვდარი.
45 და როცა შეიტყო ეს
ასისთავზე, მისცა ცხედარი
იოსებს.
46 და იყიდა მშვენიერი
თეთრეული, ჩამოიყვანა იგი
და შემოახვია თეთრეულში და
დაასვენა კლდეში
გამოკვეთილ სამარხში და
დააგორა ქვა საფლავის
კარამდე.
47 და მარიამ მაგდალინელმა
და მარიამ იოსეს დედამ
იხილეს, სადაც იყო
დასვენებული.

თავი 16

1 შაბათი რომ გავიდა, მარიამ
მაგდალინელმა და მარიამ
იაკობის დედამ და სალომემ
იყიდეს ტკბილი სანელებლები,
რათა მოსულიყვნენ და სცხონ
მას.
2 და ძალიან ადრე, დილით,
კვირის პირველდღეს,
მივიდნენ სამარხთან მზის
ამოსვლისას.
3 და უთხრეს ერთმანეთს: ვინ
დაგვაგორებს ქვას საფლავის
კარიდან?
4 და როცა შეხედეს, დაინახეს,
რომ ლოდი გადაგორდა, რადგან
ძალიან დიდი იყო.
5 და შევიდნენ სამარხში,
იხილეს ჭაბუკი, რომელიც
იჯდა მარჯვენა მხარეს,
გრძელი თეთრი სამოსით
შემოსილი; და შეშინდნენ.
6 და უთხრა მათ: ნუ
შეშინდებით: თქვენ ეძებთ
იესო ნაზარეველს, რომელიც
ჯვარს აცვეს, აღდგა; ის აქ არ
არის: აჰა, ადგილი, სადაც
დაასვენეს.
7 მაგრამ წადით, უთხარით მის
მოწაფეებს და პეტრეს, რომ ის
თქვენზე ადრე მიდის
გალილეაში; იქ იხილავთ მას,
როგორც გითხარით.
8 და სწრაფად გავიდნენ და
გაიქცნენ სამარხიდან;
რადგან შეძრწუნდნენ და
გაოცდნენ; რამეთუ ეშინოდათ.
9 როცა იესო აღდგა, კვირის
პირველდღეს, პირველად
გამოეცხადა მარიამ
მაგდალინელს, რომლისგანაც
შვიდი ეშმაკი განდევნა.
10 და წავიდა და უთხრა მათ,
ვინც მასთან იყვნენ, რადგან
ისინი გლოვობდნენ და
ტიროდნენ.
11 და მათ, როცა გაიგეს, რომ
ცოცხალი იყო და ნახეს მისი,
არ ირწმუნეს.
12 ამის შემდეგ სხვა სახით
გამოეცხადა ორ მათგანს,
როცა ისინი დადიოდნენ და
წავიდნენ აგარაკზე.

13 და წავიდნენ და უთხრეს ეს
დანარჩენებს და არც
დაუჯერეს მათ.
14 ამის შემდეგ გამოეცხადა
თერთმეტს, როცა ისინი
საჭმელთან ისხდნენ, და
შეურაცხყოფა მიაყენა მათ
თავიანთი ურწმუნოებითა და
გულის სიმკაცრით, რადგან არ
დაუჯერეს მათ, ვინც იხილეს
მისი აღდგომის შემდეგ.
15 და უთხრა მათ: წადით მთელ
მსოფლიოში და უქადაგეთ
სახარება ყველა ქმნილებას.
16 ვისაც სწამს და
მოინათლება, გადარჩება;
ხოლო ვისაც არ სწამს,
დაისჯება.
17 და ეს ნიშნები მოჰყვება
მათ, ვინც სწამს; ჩემი
სახელით განდევნიან
ეშმაკებს; ახალი ენებით
ილაპარაკებენ;
18 და იჭერენ გველებს; და თუ
რაიმე მომაკვდინებელს
დალევენ, არ დააზარალებს
მათ; დაადებენ ხელს
ავადმყოფს და
გამოჯანმრთელდებიან.
19 ასე რომ, მას შემდეგ რაც
უფალმა უთხრა მათ, იგი
აიყვანეს ზეცაში და დაჯდა
ღვთის მარჯვნივ.
20 და გავიდნენ და
ქადაგებდნენ ყველგან, უფალი
მუშაობდა მათთან და
ადასტურებდა სიტყვას
შემდეგი ნიშნებით. ამინ.

ლუკა

თავი 1

1რადგანაც ბევრმა ხელი
შეუწყო იმის გამოცხადებას,
რაც ჩვენ შორის ყველაზე
მეტად სწამთ,
2როგორც გადმოგვცეს ისინი
ჩვენთვის,რომლებიც
თავიდანვე იყვნენ
თვითმხილველები და სიტყვის
მსახურნი;
3მეც კარგი მომეჩვენა,
რადგან თავიდანვე
ყველაფერი სრულყოფილად
მესმოდა,თანმიმდევრობით
მოგწერე,ჩინებულო თეოფილე,
4რათა იცოდე იმ საგნების
სიზუსტე,რომლებშიც
გასწავლე.
5იუდეის მეფის ჰეროდეს
დღეებში იყო ერთი მღვდელი,
სახელად ზაქარია,აბიას
საგვარეულოდან;მისი ცოლი
იყო აარონის ასულებიდან და
ერქვა ელისაბედი.
6და ორივენი მართალნი
იყვნენ ღმერთის წინაშე და
უმანკოდ დადიოდნენ უფლის
ყველა მცნებასა და
განკარგულებაში.
7და მათ შვილი არ ჰყავდათ,
რადგან ის ელისაბედი
უნაყოფო იყო და ორივენი
უკვე წლებში იყვნენ
დაღლილები.
8და იყო ასე,რომ სანამ ის
ასრულებდა მღვდლობის
მოვალეობას ღვთის წინაშე
თავისი რიგის მიხედვით,
9მღვდლობის
ჩვეულებისამებრ,უფლის
ტაძარში შესვლისას მისი
წილი საკმეველი იყო.
10ხალხის მთელი სიმრავლე
ლოცულობდა გარეთ საკმევლის
დროს.
11და ეჩვენა მას უფლის
ანგელოზი,რომელიც დგას
საკმევლის სამსხვერპლოზე
მარჯვენა მხარეს.
12და როცა დაინახა ზაქარია,
შეწუხდა და შიში დაეუფლა
მას.
13ჰრქუა მას ანგელოზმა:ნუ
გეშინინ,ზაქარია,რამეთუ
ისმინება შენი ლოცვა;და
შენი ცოლი ელისაბედი
გაგიშობს ძეს და დაარქმევ
სახელად იოანე.
14და გექნება თსიხარული და
სიხარული;და მრავალი
გაიხარებს მისი დაბადებით.
15რადგან ის დიდი იქნება
უფლის წინაშე და არ დალევს
არც ღვინოს და არც სასმელს;
და სულიწმიდით აღივსება
დედის მუცლიდანვე.
16და ბევრი ისრაელის ძე
მიბრუნდება უფალთან,მათ
ღმერთთან.
17და ის წავა მის წინ ელიას
სულითა და ძალით,რათა
მამების გულები
შვილებისკენ მოაქციოს და
ურჩები მართალთა სიბრძნეს;
მოამზადოს უფლისთვის
მომზადებული ხალხი.
18და ჰრქუა ზაქარიამ
ანგელოზს:საიდან ვიცოდე ეს?
რადგან მე მოხუცი ვარ და
ჩემი ცოლი წლებია
გაწბილებული.
19ანგელოზმა მიუგო და უთხრა
მას:მე ვარ გაბრიელი,
რომელიც ღვთის წინაშე
ვდგავარ;და მოგზავნილი ვარ,
რომ გელაპარაკო და გაჩვენო
ეს სასიხარულო ამბავი.
20და,აჰა,იქნები მუნჯი და
ვერ ილაპარაკებ იმ დღემდე,
როცა ეს მოხდება,რადგან არ
გჯერა ჩემი სიტყვების,
რომლებიც შესრულდება თავის
დროზე.
21და ხალხი ელოდა ზაქარიას
და უკვირდა,რომ იგი ამდენ
ხანს ჩერდებოდა ტაძარში.
22და როცა გამოვიდა,ვერ
შეძლო მათთან ლაპარაკი,და
მათ იცოდნენ,რომ მან იხილა
ხილვა ტაძარში,რადგან
ანიშნა მათ და დარჩა
უსიტყვოდ.
23და იყო ასე,რომ,როგორც კი
დასრულდა მისი მსახურების
დღეები,წავიდა თავის
სახლში.
24და იმ დღეების შემდეგ
დაორსულდა მისი ცოლი
ელისაბედი და დაიმალა ხუთი
თვე და თქვა:
25ასე მოიქცა მე უფალმა იმ
დღეებში,როცა მიყურებდა,
რათა მოეშორებინა ჩემი
სირცხვილი ადამიანთა შორის.
26და მეექვსე თვეს ანგელოზი
გაბრიელი გაგზავნეს
ღვთისგან გალილეის ქალაქში,
სახელად ნაზარეთი,

27 ქალწულს,რომელსაც ერქვა
იოსები,დავითის სახლიდან;
ხოლო ქალწულს ერქვა მარიამი.
28 და შევიდა ანგელოზი
მასთან და უთხრა:გამარჯობა,
დიდად მოწყალეო,უფალი
შენთანაა,კურთხეული ხარ
ქალთა შორის.
29 და როცა დაინახა იგი,
შეწუხდა მისმა სიტყვებმა და
გაიფიქრა,როგორი უნდა იყოს
ეს მისალმება.
30 ჰრქუა მას ანგელოზმა:ნუ
გეშინინ,მარიამ,რამეთუ
მადლი ჰპოვე ღმერთსა.
31 და,აჰა,დაორსულდები შენს
მუცელში და გააჩენ ძეს და
დაარქმევ სახელს იესო.
32 დიდი იქნება და უზენაესის
ძედ იწოდება,და მისცემს მას
უფალი ღმერთი მამამისის
დავითის ტახტს.
33 და ის მარადიულად იმეფებს
იაკობის სახლზე;და მის
სამეფოს არ ექნება
დასასრული.
34 უთხრა მარიამმა ანგელოზს:
როგორ იქნება ეს,რომ კაცი არ
ვიცი?
35 და მიუგო ანგელოზმა და
უთხრა მას:სული წმიდა მოვა
შენზე და ძალა უზენაესისა
დაგაჩრდილავს შენ;
36 და,აჰა,შენი ბიძაშვილი
ელისაბედი,მასაც შეეძინა
ვაჟი სიბერეში:და ეს არის
მეექვსე თვე მასთან,
რომელსაც უშვილო ეწოდა.
37 რადგან ღმერთთან არაფერი
იქნება შეუძლებელი.
38 და თქვა მარიამმა:აჰა,
უფლის მხევალი;იყოს მე შენი
სიტყვისამებრ.და ანგელოზი
წავიდა მისგან.
39 და ადგა მარიამი იმ
დღეებში და წავიდა მთიან
მხარეში საჩქაროდ,იუდას
ქალაქში;
40 და შევიდა ზაქარიას
სახლში და მიესალმა
ელისაბედს.
41 და იყო ასე,რომ როცა
ელისაბედმა მოისმინა
მარიამის მისალმება,ჩვილი
ჩახტა მის საშვილოსნოში;და
ელისაბედი აღივსო
სულიწმიდით:
42 და თქვა მან დიდი ხმით და
თქვა:კურთხეული ხარ ქალთა
შორის და კურთხეულია შენი
მუცლის ნაყოფი.
43 და საიდან მომივიდა ეს,რომ
ჩემი უფლის დედა მოვიდეს
ჩემთან?
44 რადგან,აჰა,როგორც კი
გაისმა ყურში შენი
მისალმების ხმა,ჩვილი
სიხარულისგან ჩახტა ჩემს
მუცელში.
45 და ნეტარია ის,ვინც
ირწმუნა,რადგან შესრულდება
ის,რაც მას უთხრეს უფლისგან.
46 და თქვა მარიამმა:ჩემი
სული ადიდებს უფალს,
47 და გაიხარა ჩემმა სულმა
ღმერთმა,ჩემს მხსნელში.
48 რადგანაც მან ჩათვალა
თავისი ხელმწიფის მდაბალი,
რადგან,აჰა,ამიერიდან
ყველა თაობა დამიძახებს
კურთხეულს.
49 რადგან ძლევამოსილმა დიდი
საქმეები გამიკეთა;და
წმიდა არს სახელი მისი.
50 და მისი წყალობაა
თაობიდან თაობამდე მის
მოშიშთა მიმართ.
51 მან აჩვენა ძალა თავისი
მკლავით;მან გაფანტა
ამაყები მათი გულების
წარმოსახვაში.
52 მან ჩამოაგდო
ძლევამოსილნი მათი
ადგილებიდან და აღამაღლა
ისინი დაბალი ხარისხის.
53 მან აავსო მშიერი სიკეთით;
და მდიდრები მან ცარიელი
გაგზავნა.
54 თავის მსახურს,ისრაელს,
თავისი წყალობის ხსოვნას
უჭერს მხარს;
55 როგორც ელაპარაკებოდა
ჩვენს მამებს,აბრაამს და
მის შთამომავლობას
სამუდამოდ.
56 და დარჩა მარიამი მასთან
დაახლოებით სამი თვე და
დაბრუნდა თავის სახლში.
57 და დგა ელისაბედის სრული
დრო,რომ იგი უნდა მიეღო;და
შვა ძე.
58 და მისმა მეზობლებმა და
მისმა ბიძაშვილებმა გაიგეს,
როგორ გამოავლინა უფალმა
დიდი წყალობა მასზე;და
გაიხარეს მასთან ერთად.
59 და იყო ასე,რომ მერვე დღეს
მოვიდნენ ბავშვის
წინადაცვეთა;და უწოდეს მას
ზაქარია მამის სახელის
მიხედვით.

60 მიუგო დედამისმა და უთხრა:
არა; მაგრამ მას იოანე
ერქმევა.
61 და მათ უთხრეს მას: არ არის
არც ერთი შენი ნათესავი,
რომელსაც ეს სახელი ჰქვია.
62 და მიანიშნებდნენ ნიშნები
მამამისს, როგორ სურდა მას
დაერქვა.
63 და ითხოვა საწერი მაგიდა
და დაწერა და თქვა: მისი
სახელია იოანე. და გაოცდნენ
ყველა.
64 და მაშინვე გაიხსნა მისი
პირი და გაიხსნა ენა,
ლაპარაკობდა და ადიდებდა
ღმერთს.
65 და შიში დაეუფლა მათ
ირგვლივ მცხოვრებთ: და
ყველა ეს სიტყვა ჟღერდა
იუდეის მთელ მთიან მხარეში.
66 და ყველა, ვინც მოისმინა
ისინი, ჩაასვენეს მათ
გულებში და ამბობდნენ:
როგორი ბავშვი იქნება ეს? და
უფლის ხელი იყო მასთან.
67 და მამამისი ზაქარია
აღივსო სულიწმიდით და
იწინასწარმეტყველა და თქვა:
68 კურთხეულია უფალი ღმერთი
ისრაელისა; რადგან მან
მოინახულა და გამოისყიდა
თავისი ხალხი,
69 და აღმართა რქა ხსნისა
ჩვენთვის მისი მსახურის
დავითის სახლში;
70 როგორც ამბობდა თავისი
წმიდა წინასწარმეტყველთა
პირით, რომლებიც
არსებობდნენ წუთისოფლის
დასაწყისიდან:
71 რომ ვიხსნათ ჩვენი
მტრებისგან და ყველას
ხელიდან, ვინც გვძულს;
72 ჩვენი მამებისადმი
აღთქმული წყალობის
აღსრულება და მისი წმიდა
აღთქმის გახსენება;
73 ფიცი, რომელიც მან დაიფიცა
ჩვენს მამა აბრაამს,
74 რომ მოგვცეს, რომ ჩვენი
მტრების ხელიდან
გათავისუფლებულნი
ვემსახუროთ მას შიშის
გარეშე,
75 სიწმინდითა და სიმართლით
მის წინაშე ჩვენი ცხოვრების
მთელი დღეები.
76 და შენ, შვილო, გიწოდებენ
უზენაესის
წინასწარმეტყველად, რადგან
წახვალ უფლის წინაშე, რათა
მოამზადო მისი გზები;
77 მისცეს თავის ხალხს
გადარჩენის ცოდნა მათი
ცოდვების მიტევებით,
78 ჩვენი ღმერთის სათუთი
წყალობის მეშვეობით;
რომლითაც ზემოდან გაჩენილი
დღე გვეწვია,
79 სიბნელეში და სიკვდილის
ჩრდილში მსხდომთათვის
სინათლე რომ მივაწოდოთ
ჩვენი ფეხები მშვიდობის
გზაზე.
80 და ყრმა გაიზარდა და
გაძლიერდა სულით და იყო
უდაბნოში ისრაელისთვის
გამოჩენის დღემდე.

თავი 2

1 და იყო იმ დღეებში, რომ
გამოვიდა ბრძანება კეისარ
ავგუსტუსისგან, რომ მთელი
მსოფლიო უნდა
დაებეზღებინათ.
2 (და ეს გადასახადი პირველად
დაწესდა, როცა კირენიუსი
იყო სირიის გამგებელი.)
3 და ყველა წავიდა
გადასახადის მისაღებად,
თითოეული თავის ქალაქში.
4 და იოსებიც ავიდა
გალილეიდან, ქალაქ
ნაზარეთიდან, იუდეაში,
დავითის ქალაქში, რომელსაც
ბეთლემი ჰქვია; (რადგან ის
დავითის საგვარეულოდან
იყო:)
5 და იბეგროს მარიამთან, მის
მეუღლესთან, ორსულქალთან.
6 და ასეც მოხდა, რომ სანამ
ისინი იქ იყვნენ, დასრულდა
ის დღეები, რომ იგი უნდა
მიეღო.
7 და გააჩინა თავისი პირმშო
ვაჟი, შეახვია კვერთხში და
დაასვა ბაგაში; რადგან
სასტუმროში მათთვის ადგილი
არ იყო.
8 და იყვნენ იმავე მხარეში
მწყემსები, რომლებიც
დარჩნენ მინდორში და
იცავდნენ თავიანთ ფარას
ღამით.
9 და აჰა, უფლის ანგელოზი
მოვიდა მათზე და უფლის
დიდება მბრწყინავდა მათ
ირგვლივ, და ისინი ძალიან
შეშინდნენ.
10 და ანგელოზმა უთხრა მათ: ნუ
გეშინიათ, რადგან, აჰა, მე

მოგახსენებთ დიდი
სიხარულის, რომელიც იქნება
ყველა ხალხისთვის.
11 რადგან დღეს დავითის
ქალაქში დაიბადა მაცხოვარი,
რომელიც არის ქრისტე უფალი.
12 და ეს იქნება თქვენთვის
ნიშანი; თქვენ იპოვით
ბაგაში მწოლიარეს, ბაგაში
გახვეულს.
13 და უცებ იყო ანგელოზთან
ერთად ზეციური ლაშქრის
სიმრავლე, რომელიც ადიდებდა
ღმერთს და ამბობდა:
14 დიდება ღმერთს უმაღლესში
და დედამიწაზე მშვიდობა,
კაცთა მიმართ კეთილი ნება.
15 და იყო ასე, როცა
ანგელოზები წავიდნენ
მათგან სამოთხეში,
მწყემსებმა უთხრეს
ერთმანეთს: მოდით, ახლა ვე
წავიდეთ ბეთლემში და ვნახოთ
ეს, რაც მოხდა, რაც უფალმა
აცნობა. ჩვენ.
16 და მივიდნენ სასწრაფოდ და
იპოვეს მარიამი, იოსები და
ბაგაში მწოლიარე ყრმა.
17 და როცა დაინახეს, აცნობეს
უცხოეთში სიტყვა, რომელიც
ეთქვა მათ ამ ბავშვის
შესახებ.
18 და ყველა, ვინც ეს მოისმინა,
გაოცდა იმით, რაც მათ უთხრეს
მწყემსებმა.
19 მაგრამ მარიამი ინახავდა
ყოველივე ამას და გულში
ფიქრობდა.
20 და მწყემსები დაბრუნდნენ,
ადიდებდნენ და ადიდებდნენ
ღმერთს ყველაფრისთვის, რაც
მოისმინეს და ნახეს, როგორც
მათ უთხრეს.
21 და როცა დასრულდა რვა დღე
ბავშვის წინადაცვეთაზე,
ეწოდა მას იესო, რომელსაც
ასე ერქვა ანგელოზმა
საშვილოსნოში ჩასახვამდე.
22 და როდესაც დასრულდა მისი
განწმენდის დღეები მოსეს
რჯულის მიხედვით, მიიყვანეს
იგი იერუსალიმში, რათა
წარედგინათ იგი უფალს;
23 (როგორც უფლის კანონში
წერია: ყოველი მამრი,
რომელიც საშვილოსნოს
გახსნის, წმიდად იწოდება
უფლის წინაშე.)
24 და შესწირონ მსხვერპლი
უფლის რჯულში ნათქვამის
მიხედვით, წყვილი მტრედი ან
ორი ახალგაზრდა მტრედი.
25 და, აჰა, იყო კაცი
იერუსალიმში, სახელად
სიმონი; და იგივე კაცი იყო
მართალი და ღვთისმოსავი და
ელოდა ნუგეშისცემას
ისრაელის: და სული წმიდა იყო
მასზე.
26 და გამოეცხადა მას
სული წმიდის მიერ, რომ არ
უნდა ენახა სიკვდილი, სანამ
იხილავდა უფლის ქრისტეს.
27 და შევიდა სულით ტაძარში
და როცა მშობლებმა
მოიყვანეს ყრმა იესო, რათა
კანონის ჩვეულებისამებრ
მოქცეულიყვნენ მისთვის,
28 მაშინ აიყვანა იგი
მკლავებში, აკურთხა ღმერთი
და თქვა:
29 უფალო, ახლა გაუშვი შენი
მსახური მშვიდობით, შენი
სიტყვისამებრ.
30 რადგან ჩემმა თვალებმა
დაინახეს შენი ხსნა,
31 რომელიც შენ მოამზადე
ყველა ხალხის წინაშე;
32 სინათლე წარმართთა
გასანათებლად და შენი
ხალხის ისრაელის დიდება.
33 და უკვირდათ იოსებს და
დედას მის შესახებ ნათქვამი.
34 და აკურთხა ისინი
სიმეონმა და უთხრა მარიამს,
თავის დედას: აჰა, ეს ბავშვი
ისრაელში მრავალთა
დაცემისა და აღდგომისთვის
არის დაყენებული; და
ნიშნისთვის, რომლის
წინააღმდეგაც უნდა
ილაპარაკონ;
35 (დიახ, შენს სულშიც
გაიჭრება მახვილი), რათა
გამოვლინდეს მრავალი გულის
აზრები.
36 და იყო ერთი ანა,
წინასწარმეტყველი ქალი,
ფანუელის ასული, ასერის
ტომიდან.
37 და ის იყო დაახლოებით
ოთხმოცდაოთხი წლის ქვრივი,
რომელიც არ გამოდიოდა
ტაძრიდან, არამედ
ემსახურებოდა ღმერთს
მარხვითა და ლოცვით ღამე და
დღე.
38 და ის მოვიდა იმ წუთში,
ასევე მადლობა გადაუხადა
უფალს და ესაუბრებოდა მის
შესახებ ყველა მათ, ვინც
იერუსალიმში გამოსყიდვას
ელოდა.

39 და როცა შეასრულეს
ყველაფერი უფლის რჯულის
მიხედვით, დაბრუნდნენ
გალილეაში, თავიანთ ქალაქ
ნაზარეთში.
40 და ყრმა გაიზარდა და
გაძლიერდა სულით, აღივსო
სიბრძნით და ღვთის მადლი
იყო მასზე.
41 მისი მშობლები
ყოველწლიურად პასექის
დღესასწაულზე მიდიოდნენ
იერუსალიმში.
42 და როცა იგი თორმეტი წლის
იყო, ავიდნენ იერუსალიმში,
დღესასწაულის
ჩვეულებისამებრ.
43 და როცა დაასრულეს დღეები,
როცა დაბრუნდნენ, ყრმა იესო
იდგა იერუსალიმში; და
იოსებმა და დედამისმა არ
იცოდნენ ამის შესახებ.
44 მაგრამ ისინი, თვლიდნენ,
რომ ის იყო ჯგუფში, წავიდნენ
ერთი დღის სავალზე; და
ეძებდნენ მას ნათესავებსა
და ნაცნობებს შორის.
45 და რაკი ვერ იპოვეს იგი,
დაბრუნდნენ იერუსალიმში და
ეძებდნენ მას.
46 და იყო ასე, რომ სამი დღის
შემდეგ იპოვეს იგი ტაძარში,
ექიმების შუაგულში იჯდა,
ორივე უსმენდა მათ და
კითხვებს უსვამდა მათ.
47 და ყველა, ვინც მას ესმოდა,
გაოცებული იყო მისი
გონებითა და პასუხებით.
48 და ვითარცა იხილეს იგი,
განცვიფრდნენ და ჰრქუა მას
დედამისი: შვილო, რაჲთა
ჩუენდა ასე? აჰა, მე და
მამაშენი მწუხარებით
გეძებდით.
49 და უთხრა მათ: როგორ
მეძებდით? არ იცით, რომ მე
მამის საქმეზე უნდა ვიყო?
50 და მათ ვერ გაიგეს სიტყვა,
რომელიც მან უთხრა მათ.
51 და ჩავიდა მათთან და
მივიდა ნაზარეთში და
დაემორჩილა მათ, მაგრამ
დედამისი ინახავდა
ყოველივე ამას გულში.
52 და იესო გაიზარდა
სიბრძნითა და სიმაღლით და
მადლითა ღმერთსა და
ადამიანთა წინაშე.

თავი 3

1 ტიბერიუს კეისრის მეფობის
მეთხუთმეტე წელს, პონტიუს
პილატე, იუდეის გამგებელი,
ჰეროდე, გალილეის ოთხთავი,
მისი ძმა ფილიპე იტრიაისა
და ტრაქონიტის ოლქის
ოთხთავი, და ლისანია,
აბილენის ოთხთავი,
2 ანა და კაიაფა, როგორც
მღვდელმთავრები, ღვთის
სიტყვა მივიდა იოანე
ზაქარიას ძეს უდაბნოში.
3 და მოვიდა იორდანეს
მიდამოებში და ქადაგებდა
მონანიების ნათლობას
ცოდვათა მისატევებლად;
4 როგორც ესაია
წინასწარმეტყველის
სიტყვების წიგნში წერია:
ხმა უდაბნოში
მღაღადებელისა: მოამზადეთ
გზა უფლისა, გაასწორეთ მისი
ბილიკები.
5 ყველა ველი აივსება და
ყველა მთა და ბორცვი
დამცირდება; და მრუდე
გასწორდება და უხეში გზები
გასწორდება;
6 და ყოველი ხორციელი
იხილავს ღვთის ხსნას.
7 მაშინ უთხრა მან მისგან
მოსანათლად გამოსულ ხალხს:
გველგესლების თაობაო, ვინ
გაგაფრთხილათ,
გაქცეულიყავით მომავალი
რისხვისგან?
8 მაშ, გამოიღეთ მონანიების
ღირსი ნაყოფი და ნუ
დაიწყებთ საკუთართავში
თქმას: ჩვენ გვყავს აბრაამი
ჩვენი მამა, რადგან
გეუბნებით თქვენ, რომ
ღმერთს შეუძლია ამ ქვებიდან
აღზარდოს შვილები
აბრაამისთვის.
9 და ახლაც ნაჯახი ედება ხის
ფესვებს: ამიტომ ყოველი ხე,
რომელიც არ იძლევა კარგ
ნაყოფს, ჭრიან და ცეცხლში
ყრიან.
10 ჰკითხეს მას ხალხმა და
უთხრეს: რა ვქნათ?
11 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
ვისაც ორი ხალათი აქვს,
მისცეს მას, ვისაც არ აქვს; და
ვისაც ხორცი აქვს, ასეც
მოიქცეს.
12 მაშინ მოვიდნენ
მებაჟეებიც მოსანათლად და

უთხრეს მას: მოძღვარო, რა
ვქნათ?
13 და უთხრა მათ: ნუ მოითხოვთ
იმაზე მეტს, რაც დაგინიშნეთ.
14 და ჯარისკაცებმაც ჰკითხეს
მას და უთხრეს: რა ვქნათ? და
უთხრა მათ: ნურავის
ძალადობთ და ნურავის
ადანაშაულებთ ტყუილად; და
იყავით კმაყოფილი თქვენი
ხელფასით.
15 და როგორც ხალხი მოელოდა,
და ყველა ადამიანი ფიქრობდა
იოანეს გულებში, იყო თუ არა
ის ქრისტე;
16 მიუგო იოანემ და უთხრა
ყველას: მე განათლავთ თქვენ
წყლით; მაგრამ მოდის ჩემზე
ძლიერი, რომლის ფეხსაცმლის
შეხსნის ღირსი არ ვარ: ის
მოგნათლავთ სულიწმიდით და
ცეცხლით.
17 ვისი გულშემატკივარიც
ხელშია, სრულყოფილად
გაწმენდს თავის იატაკს და
ხორბალს მოაგროვებს თავის
გარსში; მაგრამ ჭუჭყს ის
ცეცხლით დაწვავს ჩაუქრობელ.
18 და მრავალი სხვა რამ თავის
შეგონებაში უქადაგა მან
ხალხს.
19 ხოლო ჰეროდე ოთხთვალა,
მისგან გაკიცხვა მისი ძმის,
ფილიპეს ცოლის ჰეროდიას
გამო და ყველა ბოროტების
გამო, რაც ჩაიდინა ჰეროდემ,
20 უპირველეს ყოვლისა
დაამატა ეს, რომ მან იოანე
ციხეში ჩაკეტა.
21 როცა მთელი ხალხი
მოინათლა, იყო ასე, რომ იესოც
მოინათლა და ლოცულობდა,
გაიხსნა ცა.
22 და სულიწმიდა გადმოვიდა
მასზე მტრედის მსგავსი
სხეულებრივი სახით, და
მოესმა ხმა ზეციდან,
რომელიც ამბობდა: შენ ხარ
ჩემი საყვარელი ძე; შენით
კმაყოფილი ვარ.
23 და თავად იესომ
დაახლოებით ოცდაათი წლისა
დაიწყო, როგორც იოსების ძე
იყო, რომელიც იყო ჰელის ძე,
24 რომელი იყო მათათის ძე,
რომელიც იყო ლევის ძე,
რომელიც იყო მელქის ძე,
რომელიც იყო იანას ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
25 რომელი იყო მათთათიას ძე,
რომელიც იყო ამოსის ძე,
რომელიც იყო ნაუმის ძე,
რომელიც იყო ესლის ძე,
რომელიც იყო ნაგეს ძე,
26 რომელიც იყო მაათის ვაჟი,
რომელიც იყო მატათიას ძე,
რომელიც იყო სემეის ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
27 რომელიც იყო იოანას ვაჟი,
რომელიც იყო რეზას ძე,
რომელიც იყო ზორობაბელის ძე,
რომელიც იყო სალათიელის ძე,
რომელიც იყო ნერის ძე,
28 რომელიც იყო მელქის ვაჟი,
რომელიც იყო ადის ძე,
რომელიც იყო კოსამ ძე,
რომელიც იყო ელმოდამის ძე,
რომელიც იყო ერის ძე,
29 რომელი იყო იოსეს ძე,
რომელიც იყო ელიეზერის ძე,
რომელიც იყო იორიმის ძე,
რომელიც იყო მატათის ძე,
რომელიც იყო ლევის ძე,
30 რომელი იყო სიმეონის ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
რომელიც იყო იონანის ძე,
რომელიც იყო ელიაკიმის ძე,
31 რომელი იყო მელეას ძე,
რომელიც იყო მენანის ძე,
რომელიც იყო მატათას ძე,
რომელიც იყო ნათანის ძე,
რომელიც იყო დავითის ძე,
32 რომელი იყო იესეს ძე,
რომელიც იყო ობედის ძე,
რომელიც იყო ბოოზის ძე,
რომელიც იყო სალმონის ძე,
რომელიც იყო ნაასონის ძე,
33 რომელიც იყო ამინადაბის
ვაჟი, რომელიც იყო არამის ძე,
რომელიც იყო ესრომის ძე,
რომელიც იყო ფარესის ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
34 რომელი იყო იაკობის ძე,
რომელიც იყო ისააკის ძე,
რომელიც იყო აბრაამის ძე,
რომელიც იყო თარას ძე,
რომელიც იყო ნაქორის ძე,
35 რომელიც იყო სარუხის ძე,
რომელიც იყო რაგაუს ძე,
რომელიც იყო ფალექის ძე,
რომელიც იყო ჰებერის ძე,
რომელიც იყო სალას ძე,
36 რომელიც იყო კაენანის ძე,
რომელიც იყო არფაქსადის ძე,
რომელიც იყო სემის ძე,
რომელიც იყო ნოეს ძე,
რომელიც იყო ლამექის ძე,
37 რომელი იყო მათუსალას ძე,
რომელიც იყო ენოქის ძე,
რომელიც იყო იარედის ძე,
რომელიც იყო მალელეელის ძე,
რომელიც იყო კაენანის ძე,

38 რომელი იყო ენოსის ძე,
რომელიც იყო სეტის ძე,
რომელიც იყო ადამის ძე,
რომელიც იყო ღვთის ძე.

თავი 4

1 იესო სულიწმიდით აღსავსე
დაბრუნდა იორდანედან და
სულიწმიდამ წაიყვანა
უდაბნოში,
2 ორმოცი დღის ცდუნება
ეშმაკისგან. და იმ დღეებში
არაფერს ჭამდა, და როცა
დამთავრდა, მოშივდა.
3 და უთხრა მას ეშმაკმა: თუ
შენ ხარ ძე ღვთისა, უბრძანე
ამ ქვას პური გახდეს.
4 მიუგო იესომ და უთხრა:
დაწერილია: მარტო პურით კი
არ იცოცხლებს კაცი, არამედ
ღვთის ყოველი სიტყვით.
5 და ეშმაკმა აიყვანა იგი
მაღალმთაზე და აჩვენა მას
სამყაროს ყველა სამეფო ერთ
წამში.
6 და უთხრა მას ეშმაკმა: მთელ
ამ ძალას მოგცემ შენ და მათ
დიდებას. და ვისაც მინდა,
მივცემ.
7 ამიტომ, თუ თაყვანს მცემ,
ყველაფერი შენი იქნება.
8 მიუგო იესომ და უთხრა მას:
წადი ჩემ უკან, სატანა,
რადგან დაწერილია: უფალს,
შენს ღმერთს ეცი თაყვანი და
მხოლოდ მას ემსახურე.
9 და მიიყვანა იგი
იერუსალიმში, და აყენა იგი
ტაძრის მწვერვალზე და უთხრა:
თუ ღვთის ძე ხარ, გადაგდე
აქედან.
10 რადგან დაწერილია: ის
თავის ანგელოზებს მოგცემს
დავალებას შენზე, რომ
დაგიცვან.
11 და მათ ხელში აგიყვანენ,
რომ არ დაარტყა ფეხი ქვას.
12 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
ნათქვამია: ნუ სცდი უფალი
ღმერთი შენი.
13 და როცა დაასრულა ეშმაკმა
ყოველგვარი განსაცდელი,
განშორდა მას ერთი დროით.
14 და დაბრუნდა იესო სულის
ძალით გალილეაში, და
გავრცელდა მისი სახელი
მთელს მხარეში.
15 და ასწავლიდა მათ
სინაგოგებში, ყველასგან
განდიდებული.
16 და მივიდა ნაზარეთში,
სადაც აღიზარდა და, როგორც
ჩვეულება იყო, შაბათს
შევიდა სინაგოგაში და
წამოდგა წასაკითხად.
17 და გადაეცა მას ესაია
წინასწარმეტყველის წიგნი.
და როცა გახსნა წიგნი, იპოვა
ადგილი, სადაც იყო დაწერილი:
18 უფლის სული ჩემზეა, რადგან
მცხო მე, რომ სახარება
მექადაგა ღარიბებისთვის;
მან გამომგზავნა, რათა
განვკურნო გულმოტეხილები,
ტყვეებისთვის ხსნა
ვიქადაგო და ბრმებს
მხედველობა აღუდგინოს,
დაჟეჟილებულთა
გასათავისუფლებლად,
19 უფლის მისაღები წლის
საქადაგებლად.
20 და დახურა წიგნი და კვლავ
მისცა მსახურს და დაჯდა. და
ყველა სინაგოგაში მყოფთა
თვალები მასზე იყო
მიპყრობილი.
21 და მან უთხრა მათ: დღეს
აღსრულდა ეს წერილი თქვენს
ყურში.
22 და ყველანი მოწმობდნენ
მას და უკვირდათ მადლიანი
სიტყვები, რომლებიც
გამოდიოდა მისი პირიდან.
უთხრეს: ეს არ არის იოსების
ძე?
23 და უთხრა მათ: თქვენ
აუცილებლად მეტყვით ამ
ანდაზას: ექიმო, განიკურნე
თავი;
24 და მან თქვა: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, არც ერთი
წინასწარმეტყველი არ არის
მიღებული თავის ქვეყანაში.
25 ჭეშმარიტად გეუბნებით:
ბევრი ქვრივი იყო ისრაელში
ელიას დღეებში, როცა ცა
დაიხურა სამი წელი და ექვსი
თვე, როცა დიდი შიმშილი იყო
მთელ ქვეყანაში;
26 მაგრამ არც ერთ მათგანს არ
გაუგზავნია ელია, გარდა
სარეფტაში, სიდონის ქალაქში,
და ქვრივებულ ქალთან.
27 და მრავალი კეთროვანი იყო
ისრაელში ელისე
წინასწარმეტყველის დროს; და
არც ერთი მათგანი არ
განიწმინდა, გარდა ნაამან
სირიელისა.
28 და ყველანი სინაგოგაში,
როცა ეს გაიგეს, აღივსო
რისხვით.

29და ადგნენ, გააძევეს იგი
ქალაქიდან და მიიყვანა
ბორცვის წვერამდე,
რომელზედაც აშენდა მათი
ქალაქი, რათა თავდაყირა
ჩამოეგდოთ იგი.
30მაგრამ ის, რომელიც მათ
შორის გაიარა, წავიდა,
31და ჩამოვიდა კაპერნაუმში,
ქალაქ გალილეაში, და
ასწავლიდა მათ შაბათს.
32და გაოგნებული იყვნენ
მისი მოძღვრებით, რადგან
მისი სიტყვა იყო
ძლევამოსილი.
33და იყო სინაგოგაში კაცი,
რომელსაც უწმინდური
ეშმაკის სული ჰქონდა და
დიდი ხმით შესძახა:
34ამბობდა: თავი დაგვანებოთ;
რა გვაქვს ჩვენთან, იესო
ნაზარეველო? ჩვენს
დასანგრევად მოხვედი? მე
გიცნობ ვინ ხარ შენ; ღვთის
წმიდა.
35ხოლო იესომ შერისხა იგი და
უთხრა: გაჩუმდი და გამოდი
მისგან. და როცა ეშმაკმა
შუაში ჩააგდო, გამოვიდა
მისგან და არ დაუშავებია.
36და ყველანი გაკვირვებულნი
ამბობდნენ ერთმანეთს და
ამბობდნენ: რა სიტყვაა ეს!
რადგან ძალაუფლებითა და
ძალით უბრძანებს უწმინდურ
სულებს და გამოდიან.
37და გავრცელდა მისი სახელი
ყოველი ქვეყნის გარშემო.
38და გამოვიდა სინაგოგიდან
და შევიდა სიმონის სახლში.
ხოლო სიმონის ცოლის დედა
დიდი სიცხით იყო ალებული; და
ევედრებოდნენ მას მისთვის.
39და დადგა მის თავზე და
უსაყვედურა სიცხეს; და
მიატოვა იგი და მაშინვე
ადგა და ემსახურებოდა მათ.
40ახლა, როცა მზე ჩადიოდა,
ყველა მათგანმა, ვისაც
სხვადასხვა სნეულებით
დაავადებული ჰყავდა,
მიჰყავდა თისინი; და დაადო
ხელები თითოეულმათგანზე და
განკურნა ისინი.
41და მრავალთაგან
გამოვიდნენ ეშმაკები,
ღაღადებდნენ და ამბობდნენ:
შენ ხარ ქრისტე, ძე ღვთისა. და
საყვედურით აძლევდა მათ,
რომ არ ეთქვათ, რადგან
იცოდნენ, რომ ის იყო ქრისტე.
42და როცა გათენდა, წავიდა და
წავიდა უდაბნოში; და ხალხი
ეძებდა მას და მივიდნენ
მასთან და შეაჩერეს, რათა არ
წასულიყო მათგან.
43და უთხრა მათ: მე უნდა
ვიქადაგო ღმრთის
სასუფეველი სხვა
ქალაქებშიც, რადგან ამიტომ
ვარ გამოგზავნილი.
44და ქადაგებდა გალილეის
სინაგოგებში.

თავი 5

1და იყო ასე, რომ, როცა ხალხი
სთხოვდა მას ღვთის სიტყვის
მოსასმენად, ის დადგა
გენესარეტის ტბასთან,
2და დაინახა ორი ხომალდი,
რომლებიც დგანან ტბასთან,
მაგრამ მეთევზეები
გამოვიდნენ მათგან და
ბადეებს რეცხავდნენ.
3და შევიდა ერთ ხომალდში,
რომელიც იყო სიმონის, და
ევედრებოდა მას, რომ ცოტათი
გამოედევნა ხმელეთიდან. და
დაჯდა და ასწავლიდა ხალხს
გემიდან.
4ახლა, როცა მან ლაპარაკი
დაასრულა, უთხრა სიმონს:
ჩაეშვით სიღრმეში და
ჩამოყარეთ ბადეები
ნაკადისთვის.
5მიუგო სიმონმა და უთხრა მას:
მოძღვარო, მთელი ღამე
ვიშრომეთ და არაფერი ავიღეთ;
6და ეს რომ მოიქცნენ,
დაამტვრიეს უამრავი თევზი
და დაამტვრია მათი ბადე.
7და მათ ანიშნეს თავიანთ
პარტნიორებს, რომლებიც
მეორე გემზე იმყოფებოდნენ,
რომ მოსულიყვნენ და
დახმარებოდნენ მათ. და
მოვიდნენ და აავსეს ორივე
ხომალდი, ისე რომ ჩაძირვა
დაიწყეს.
8ეს რომ დაინახა სიმონ
პეტრემ, დაემხო იესოს
მუხლებზე და უთხრა: წადი
ჩემგან; რამეთუ ცოდვილი
კაცი ვარ, უფალო.
9რადგან გაოგნებული იყო ის
და ყველა მასთან მყოფი
თევზის ნაკადით, რომელიც
აიღეს.
10ასევე იყვნენ იაკობი და
იოანე, ზებედეს ძეები,
რომლებიც იყვნენ სიმონის
თანამოაზრეები. უთხრა იესომ

სიმონს: ნუ გეშინია;
ამიერიდან შენ დაიჭერ
კაცებს.
11 და როცა მიიტანეს გემები
ხმელეთზე, მიატოვეს
ყველაფერი და გაჰყვნენ მას.
12 და იყო ასე, როცა ის ერთ
ქალაქში იყო, აჰა, კეთროვანი
კაცი, რომელმაც დაინახა
იესო პირქვე დაემხო და
ევედრებოდა მას და
ეუბნებოდა: უფალო, თუ გინდა,
შეგიძლია განმწმინდო.
13 და გაუწოდა ხელი, შეახო მას
და უთხრა: მე მინდა, იყავი
სუფთა. და მყისვე განშორდა
მას კეთრი.
14 და უბრძანა მას, რომ არავის
უთხრას: წადი, ეჩვენე თავი
მღვდელს და შესწირე შენი
განწმენდისთვის, როგორც
უბრძანა მოსემ, მათ
დასამოწმებლად.
15 მაგრამ მით უფრო
გავრცელდა მისი სახელი და
უამრავი ხალხი შეიკრიბა,
რათა მოესმინათ და
განეკურნებინათ მისგან
მათი უძლურება.
16 და გავიდა უდაბნოში და
ილოცა.
17 და იყო ერთ დღეს, როცა ის
ასწავლიდა, იქ ისხდნენ
ფარისევლები და რჯულის
ექიმები, რომლებიც
გამოდიოდნენ ყველა
ქალაქიდან გალილეიდან,
იუდეიდან და იერუსალიმიდან:
და ძალა უფლისა. იმყოფებოდა
მათს სამკურნალოდ.
18 და, აჰა, კაცებმა საწოლში
მოიყვანეს ადამიანი,
რომელიც დამბლით იყო
აღებული; და ეძებდნენ
საშუალებას, რომ
შემოეყვანათ იგი და დაეწვათ
მის წინაშე.
19 და როცა ვერ იპოვეს, თუ რა
გზით შეეძლოთ მისი შეყვანა
სიმრავლის გამო, ავიდნენ
სახლის თავზე და ჩამოუშვეს
იგი კრამიტიდან თავისი
ტახტით შუაში იესოს წინაშე.
20 და ვითარცა იხილა მათი
რწმენა, ჰრქუა მას: კაცო,
მოგეტევა შენი ცოდვები.
21 და დაიწყეს მწიგნობარნი
და ფარისეველთა მსჯელობა და
თქვეს: ვინ არის ეს, ვინც
გმობს? ვის შეუძლია
ცოდვების მიტევება, თუ არა
მხოლოდ ღმერთი?
22 ხოლო იესომ, როცა დაინახა
მათი ზრახვები, მიუგო და
უთხრა მათ: რას ფიქრობთ
თქვენს გულებში?
23 უფრო ადვილია იმის თქმა,
რომ ცოდვები გეპატიება; ან
თქვას: ადექი და იარე?
24 მაგრამ რათა იცოდეთ, რომ
კაცის ძეს აქვს ცოდვების
მიტევების ძალა დედამიწაზე,
(უთხრა მან დამბლას) მე
გეუბნებით შენ: ადექი, აიღე
შენი ტახტი და წადი შენს
სახლში.
25 და მაშინვე წამოდგა მათ
წინაშე და აიღო ის, რომელზეც
იწვა და წავიდა თავის
სახლში, ადიდებდა ღმერთს.
26 და ყველანი განცვიფრდნენ
და ადიდებდნენ ღმერთს და
შიშით აღივსნენ და
ამბობდნენ: ჩვენ დღეს
უცნაური რამ ვნახეთ.
27 და ამის შემდეგ გამოვიდა
და იხილა მებაჟე, სახელად
ლევი, რომელიც იჯდა
საბაჟოზე, და უთხრა მას:
გამომყევი.
28 და მიატოვა ყოველივე, ადგა
და გაჰყვა მას.
29 და ლევიმ დიდი ქეიფი
გაუმართა მას საკუთარ
სახლში, და იყო მებაჟეთა და
სხვათა დიდი ჯგუფი,
რომლებიც ისხდნენ მათთან.
30 ხოლო მათი მწიგნობარნი და
ფარისევლები დრტვინავდნენ
მის მოწაფეებზე და
ამბობდნენ: რატომ ჭამთ და
სვამთ მებაჟეებთან და
ცოდვილებთან?
31 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
სრულყოფილთა არ სჭირდებათ
ექიმი; მაგრამ ისინი, ვინც
ავად არიან.
32 მე არ მოვედი მართალთა
მოსაწოდებლად, არამედ
ცოდვილთა მონანიებისთვის.
33 და უთხრეს მას: რატომ
მარხულობენ ხშირად იოანეს
მოწაფეები და ლოცულობენ და
ასევე ფარისეველთა
მოწაფეები; მაგრამ შენი
ჭამე და სვა?
34 და ჰრქუა მათ: შეგიძლიათ
აწიოთ სასიძოს შვილთა
მარხვა, ვიდრე სიძე მათთან
იყოს?
35 მაგრამ დადგება დღეები,
როცა სიძე წაართმევენ მათ
და მაშინ მარხულობენ იმ
დღეებში.

36და უთხრა მათ იგავიც;
არავინ აყენებს ახალი
სამოსის ნაჭერს ძველზე;თუ
სხვაგვარად მოხდა,მაშინ
როგორც ახალი იძლევა რენტას,
ისე ახლიდან ამოღებული
ნაჭერი არ ეთანხმება ძველს.
37და არავინ აყენებს ახალ
ღვინოს ძველ ბოთლებში;
თორემ ახალი ღვინო გასკდება
ბოთლებს,და იღვრება და
ბოთლები დაიღუპება.
38მაგრამ ახალი ღვინო ახალ
ბოთლებში უნდა ჩაიყაროს;და
ორივე შემონახულია.
39არც ერთი ძველი ღვინის
დალევისას არ უნდა მაშინვე
ახალი,რადგან ამბობს:ძველი
უკეთესია.

თავი 6

1და იყო პირველი შაბათის
შემდეგ მეორე შაბათს,რომ
გაიარა სიმინდის
მინდვრებში;ხოლო მისმა
მოწაფეებმა ყურძენი მოიღეს
და ჭამეს და ხელებში
ასველეს.
2და უთხრეს მათ ზოგიერთმა
ფარისეველმა:რატომ აკეთებთ
იმას,რისი გაკეთებაც არ
არის ნებადართული შაბათის
დღეებში?
3მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
არ წაგიკითხავთ ამდენი,რა
გააკეთა დავითმა,როცა
მოშივდა და მასთან მყოფნი;
4როგორ შევიდა ღვთის სახლში,
აიღო და შეჭამა პური და
მისცა თავისთან მყოფთ;
რომლის ჭამა მხოლოდ
მღვდლებისთვის არ არის
ნებადართული?
5და უთხრა მათ:ძე კაცისა
უფალიცა შაბათისა.
6და იყო მეორე შაბათსაც,რომ
შევიდა სინაგოგაში და
ასწავლიდა:და იყო კაცი,
რომელსაც მარჯვენა ხელი
გამხმარი ჰქონდა.
7მწიგნობარნი და
ფარისევლები უყურებდნენ
მას,განიკურნებოდა თუ არა
შაბათს;რომ მის წინააღმდეგ
ბრალდება გამოეჩინათ.
8მაგრამ მან იცოდა მათი
აზრები და უთხრა კაცს,
რომელსაც გამხმარი ხელი
ჰქონდა:ადექი და გამოდი
შუაში.და ადგა და დადგა.
9მაშინ უთხრა მათ იესომ:
ერთს გკითხავთ;შაბათს
ნებადართულია სიკეთის
კეთება თუ ბოროტების კეთება?
სიცოცხლის გადარჩენა თუ
მისი განადგურება?
10და მიმოიხედა ირგვლივ
ყველა მათგანზე,უთხრა იმ
კაცს:გაიწოდე ხელი.და ასეც
მოიქცა:და ხელიც ხელახლა
აღდგა,როგორც მეორე.
11და ისინი სავსე იყვნენ
სიგიჟით;და ესაუბრებოდნენ
ერთმანეთს,რა გაეკეთებინათ
იესოსთვის.
12და იყო ასე,რომ ის მთაზე
გავიდა სალოცავად და მთელი
ღამე განაგრძო ღმერთს
ლოცვაში.
13და როცა გათენდა,მოუწოდა
თავის მოწაფეებს და
გამოარჩია მათგან თორმეტი,
რომელთაც ასევე უწოდა
მოციქულები;
14სიმონი (რომელსაც პეტრეც
უწოდა)და მისი ძმა ანდრია,
იაკობი და იოანე,ფილიპე და
ბართლომე,
15მათე და თომა,იაკობი
ალფეოსის ძე და სიმონი
ზელოტესად წოდებული,
16და იუდა იაკობის ძმა და
იუდა ისკარიოტელი,რომელიც
ასევე იყო მოღალატე.
17და ჩამოვიდა მათთან ერთად
და დადგა ველზე,თავისი
მოწაფეების ჯგუფით და
ხალხის დიდი სიმრავლით
მთელი იუდეიდან და
იერუსალიმიდან და
ტვიროსისა და სიდონის ზღვის
სანაპიროდან,რომლებიც მის
მოსასმენად მივიდნენ.და
მათი სნეულებათა
განკურნება;
18და უწმიდური სულებით
შეწუხებულნი და განიკურნენ.
19და მთელი ხალხი ცდილობდა
შეხებოდა მას,რამეთუ
გამოვიდა მისგან სათნოება
და განკურნა ყველანი.
20და აღაპყრო თვალი თავის
მოწაფეებს და თქვა:
კურთხეული ყავით ღარიბებო,
რადგან თქვენია ღვთის
სასუფეველი.
21ნეტარ ხართ თქვენ,ვინც
ახლა მშიერი ხართ,რადგან
გაივსებით.ნეტარ ხართ
თქვენ,რომელნიც ახლა
ტირიან,რადგან გაიცინებთ.

22 ნეტარ ხართ თქვენ, როცა
შეგძულთ ადამიანები, და
როცა გაგშორებენ თავიანთ
ჯგუფს, შეგლანძღავდნენ და
აგდებენ შენს სახელს,
როგორც ბოროტს, კაცის ძის
გამო.
23 იხარეთ იმ დღეს და იხტინეთ
სიხარულით, რადგან, აჰა,
თქვენი ჯილდო დიდია ზეცაში,
რადგანაც ასე მოექცნენ მათი
მამები
წინასწარმეტყველებს.
24 მაგრამ ვაი თქვენ
მდიდრებს! რამეთუ მიიღე
შენი ნუგეში.
25 ვაი თქვენ, სავსენი! რამეთუ
მოშივდით. ვაი შენ რომ იცინი
ახლა! რამეთუ გლოვობთ და
იტირებთ.
26 ვაი თქვენ, როცა ყველა
კარგად იტყვის თქვენზე!
რადგან ასე მოექცნენ მათი
მამები
ცრუწინასწარმეტყველებს.
27 მაგრამ გეუბნებით თქვენ,
ვინც გესმით: გიყვარდეთ
თქვენი მტრები, სიკეთე
გაუკეთეთ თქვენს მოძულეებს.
28 აკურთხეთ ისინი, ვინც
გწყევლიან და ილოცეთ
მათთვის, ვინც ზიზღით
გიყენებთ.
29 და მას, ვინც ერთ ლოყაზე
დაგირტყამს, მეორეც შესწირე;
და ვინც წაართმევს შენს
მოსასხამს, არ აუკრძალოს
შენი ქურთუკის აღება.
30 მიეცი ყველას, ვინც შენგან
გთხოვს; და მას, ვინც
წაართმევს შენს საქონელს,
ალარ ითხოვო.
31 და როგორც გინდათ, რომ
ადამიანებმა მოგექცნენ,
თქვენც ასევე მოექეცით მათ.
32 რადგან თუ გიყვართ ისინი,
ვინც გიყვართ, რა
მადლიერება გაქვთ? რადგან
ცოდვილებსაც უყვართ ისინი,
ვისაც უყვართ ისინი.
33 და თუ სიკეთეს უკეთებთ მათ,
ვინც სიკეთეს გიკეთებთ, რა
მადლობა გაქვთ?
ცოდვილთათვისაც იგივეს
აკეთებენ.
34 და თუ ისესხებთ მათ,
ვისგანაც მიღების იმედი
გაქვთ, რა მადლობა გაქვთ?
რამეთუ ცოდვილნი
ცოდვილებსაც ასესხებენ,
რათა კვლავ მიიღონ იმდენი.
35 მაგრამ გიყვარდეთ თქვენი
მტრები, აკეთეთ სიკეთე და
გასცეთ სესხი არაფრის
იმედით; და დიდი იქნება
თქვენი საზღაური და იქნებით
უზენაესის შვილები, რადგან
ის კეთილია უმადურთა და
ბოროტების მიმართ.
36 მაშ, იყავით მოწყალე,
როგორც თქვენი მამაც
მოწყალეა.
37 ნუ განიკითხავთ და არ
განიკითხებით;
38 მიეცით და მოგეცემათ;
კარგი საზომი, დაწნეხილი,
შერყეული და გადარბენილი,
შენს წიაღში მოგცემენ.
რადგან იმავე საზომით,
რასაც თქვენ იღებთ, კვლავ
მოგიზომავთ.
39 და უთხრა მათ იგავი:
შეიძლება ბრმა ბრმას
წარმართოს? ორივე თხრილში
არ ჩავარდებიან?
40 მოწაფე თავის მოძღვარზე
მაღლა არ დგას, მაგრამ
ყოველი, ვინც არის
სრულყოფილი, მისი
მოძღვარივით იქნება.
41 და რატომ უყურებ ძმის
თვალის ღეროს, მაგრამ ვერ
ხედავ სხივს, რომელიც შენს
თვალშია?
42 ან როგორ შეგიძლია უთხრა
შენს ძმას: ძმაო, ნება
მომეცი თამოვიღო ღერი,
რომელიც შენს თვალშია, როცა
შენ თვითონ ვერ ხედავ სხივს,
რომელიც შენს თვალშია?
თვალთმაქცო, ამოიღე ჯერ
სხივი შენი თვალიდან და
მერე ნათლად დაინახავ, რომ
ამოიღო ძმის თვალში
არსებული ღერი.
43 რამეთუ კარგი ხე არ
გამოაქვს ხრწნადი ნაყოფს;
არც გაფუჭებული ხე
გამოიღებს კარგ ნაყოფს.
44 რადგან ყოველი ხე თავისი
ნაყოფით არის ცნობილი.
რადგან ლეღვს არ აგროვებენ
ადამიანები და ყურძენს არ
აგროვებენ.
45 კეთილი ადამიანი თავისი
გულის კეთილი საგანძურიდან
გამოაქვს ის, რაც კარგია; და
ბოროტი კაცი თავისი გულის
ბოროტი საუნჯიდან გამოაქვს
ბოროტებას, რადგან გულის
სიმრავლეზე ლაპარაკობს
მისი ბაგე.

46 და რატომ მეძახით, უფალო, უფალო, და არ აკეთებთ იმას, რასაც მე ვამბობ?
47 ვინც მოვა ჩემთან და მოისმენს ჩემს სიტყვებს და შეასრულებს მათ, გაჩვენებთ, ვის ჰგავს.
48 ის ჰგავს კაცს, რომელმაც სახლი ააშენა, ღრმად გათხარა და კლდეზე საფუძველი ჩაუყარა; და როცა წარღვნა წამოვიდა, ნაკადი ძლიერად დაეცემა იმ სახლს და ვერ შეძრა იგი, რადგან კლდეზე იყო დაფუძნებული..
49 ხოლო ვინც ისმენს და არ ისმენს, ჰგავს კაცს, რომელმაც უსაფუძვლოდ ააშენა სახლი დედამიწაზე; რომელსაც ნაკადი სასტიკად სცემდა და მაშინვე დაეცა; და დიდი იყო იმ სახლის დანგრევა.

თავი 7

1 როცა დაასრულა თავისი ნათქვამი ხალხის წინაშე, შევიდა კაპერნაუმში.
2 და ერთი ასისთავის მსახური, რომელიც მისთვის საყვარელი იყო, ავად იყო და მზად იყო სიკვდილისთვის.
3 და როცა გაიგო იესოს შესახებ, გაუგზავნა მასთან იუდეველთა უხუცესები, რათა ევედრებოდნენ, რომ მოსულიყო და განეკურნა თავისი მსახური.
4 და როცა მივიდნენ იესოსთან, მაშინვე ევედრებოდნენ მას და უთხრეს: ღირსი იყო, ვისთვისაც ეს გაეკეთებინა.
5 რადგან უყვარს ჩვენი ერი და გვიშენა სინაგოგა.
6 მაშინ იესო წავიდა მათთან. და როცა სახლიდან არც თუ ისე შორს იყო, ასისთავმა გაუგზავნა მასთან მეგობრები და უთხრა: უფალო, ნუ შეწუხდები, რადგან არ ვარ ღირსი, რომ ჩემს ჭერქვეშ შეხვიდე.
7 ამიტომ არც მე მიმაჩნია შენთან მისვლის ღირსი, არამედ თქვი სიტყვით და განიკურნება ჩემი მსახური.
8 რადგანაც მე ვარ ძალაუფლების ქვეშ მყოფი კაცი, მყავს ჯარისკაცები და ერთს ვეუბნები: წადი და ის მიდის; ხოლო მეორეს: მოდი და მოვა; და ჩემს მსახურს: გააკეთე ეს და ის აკეთებს ამას.
9 ეს რომ მოისმინა იესომ, გაუკვირდა მას, შემობრუნდა და უთხრა ხალხს, რომლებიც მისდევდნენ: გეუბნებით თქვენ, არა, ისრაელში არ ვიპოვე ასეთი დიდი რწმენა.
10 და გაგზავნილებმა სახლში დაბრუნებულებმა იპოვეს მსახური სნეული.
11 და იყო ასე, რომ იგი შევიდა ქალაქში, სახელად ნაინი; და მრავალი მისი მოწაფე წავიდა მასთან და ბევრი ხალხი.
12 როცა მიუახლოვდა ქალაქის კარიბჭეს, აჰა, გამოიყვანეს მკვდარი კაცი, დედამისის ერთადერთი ვაჟი, და ის ქვრივი იყო, და ქალაქის ბევრი ხალხი იყო მასთან.
13 და როდესაც უფალმა დაინახა იგი, შეიბრალა იგი და უთხრა: ნუ ტირი.
14 და მივიდა და შეეხო მკერდს, და მშობიარეები იდგნენ. მან თქვა: ახალგაზრდავ, გეუბნები შენ: ადექი.
15 მკვდარი დაჯდა და დაიწყო ლაპარაკი. და გადასცა იგი დედას.
16 და იყო შიში ყველას, და ადიდებდნენ ღმერთს და ამბობდნენ: ჩვენ შორის დიდი წინასწარმეტყველი აღდგა; და, რომ ღმერთი ეწვია თავის ხალხს.
17 და ეს ჭორი გავრცელდა მის შესახებ მთელი იუდეაში და მთელს გარშემო.
18 და აცნობეს მას იოანეს მოწაფეებმა ყოველივე ეს.
19 და მოუწოდა იოანემ მის ორნი მოწაფეთაგანი, გაგზავნა ისინი იესოსთან და უთხრა: შენ ხარ ის, ვინც უნდა მოვიდე? ან ვეძებთ სხვას?
20 როცა მივიდნენ მასთან, უთხრეს: იოანე ნათლისმცემელმა გამოგვიგზავნა შენთან და თქვა: შენ ხარ ის, ვინც უნდა მოვიდეს? ან ვეძებთ სხვას?
21 და იმავე საათში მან განკურნა მრავალი მათი უძლურებები და ჭირი და ბოროტი სულები; და მრავალს ბრმას მისცა მხედველობა.
22 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: წადით და უთხარით იოანეს, რაც იხილეთ და გსმენიათ;

როგორ ხედავენ ბრმები,
კოჭლები დადიან, კეთროვნები
განიწმინდებიან, ყრუ
ისმენენ, მკვდრები
აღდგებიან, ღარიბებს
უქადაგებს სახარება.
23 და ნეტარია ის, ვინც არ
შეურაცხყოფს ჩემზე.
24 და როცა იოანეს
მოციქულები წავიდნენ, მან
დაიწყო ლაპარაკი ხალხს
იოანეს შესახებ: რის
სანახავად გამოხვედით
უდაბნოში? ქარმა შეძრა
ლერწამი?
25 მაგრამ რის სანახავად
გამოხვედით? რბილსამოსში
ჩაცმული კაცი? აჰა,
მშვენივრად ჩაცმული და
დელიკატურად მცხოვრებნი
მეფეთა კარზე არიან.
26 მაგრამ რის სანახავად
გამოხვედით?
წინასწარმეტყველი? დიახ, მე
გეუბნებით თქვენ და უფრო
მეტს, ვიდრე
წინასწარმეტყველს.
27 ეს არის ის, ვისზეც
დაწერილია: აჰა, მე ვაგზავნი
ჩემს მოციქულს შენს წინაშე,
რომელიც გაგიმზადებს გზას
შენს წინაშე.
28 რადგან გეუბნებით თქვენ:
ქალთაგან დაბადებულთა
შორის არარის იოანე
ნათლისმცემელზე დიდი
წინასწარმეტყველი, ხოლო
უმცირესი ღვთის
სასუფეველში მასზე დიდია.
29 და მთელმა ხალხმა, ვინც ის
მოისმინა, და მებაჟეებმა
გაამართლეს ღმერთი,
მოინათლნენ იოანეს ნათლით.
30 მაგრამ ფარისევლებმა და
იურისტებმა უარყვეს ღვთის
რჩევა საკუთარი თავის
წინააღმდეგ, რადგან მისგან
არ მოინათლნენ.
31 და თქვა უფალმა: მაშ, რის
დავამსგავსო ამ თაობის
კაცები? და როგორები არიან
ისინი?
32 ისინი ემსგავსებიან
ბავშვებს, რომლებიც სხედან
ბაზარში, ეძახიან ერთმანეთს
და ეუბნებიან: ჩვენ
მივაწექით თქვენ და არ
იცეკვეთ; ჩვენ გლოვობდით და
არ ატირდით.
33 რადგან იოანე
ნათლისმცემელი მოვიდა, არც
პურს ჭამდა და არც ღვინოს. და
თქვენ ამბობთ: მას ეშმაკი
ჰყავს.
34 მოვიდა ძე კაცისა, ჭამს და
სვამს; და თქვენ ამბობთ: აჰა,
ჭამელა კაცი და მეღვინე,
მებაჟეთა და ცოდვილთა
მეგობარი!
35 მაგრამ სიბრძნე
გამართლებულია ყველა მის
შვილზე.
36 და ერთმა ფარისეველმა
მოითხოვა, რომ მასთან ერთად
ეჭამა. და შევიდა
ფარისევლის სახლში და დაჯდა
საჭმელად.
37 და აჰა, ქალაქში ერთმა
ცოდვილმა ქალმა, როცა
შეიტყო, რომ იესო
ფარისევლის სახლში
საჭმელზე იჯდა, მოიტანა
ალაბასტრის ყუთი
მალამოებით.
38 და დადგა მის ფეხებთან მის
უკან და ტიროდა, და დაიწყო
მისი ფეხების დაბანა
ცრემლით, და მოიწმინდა
ისინი თავის თმებით, და
აკოცა ფეხებს და სცხო მათ
მალამოთი.
39 ხოლო ფარისეველმა,
რომელმან უბრძანა მას,
იხილა, თქვა თვისსა: ეს კაცი
წინასწარმეტყველი რომ
ყოფილიყო, იცოდა, ვინ და
რომელი ქალია, რომელიც
ეხება მას, რამეთუ ცოდვილია.
40 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
სიმონ, რამე მაქვს სათქმელი
შენდა. და მან თქვა: მოძღვარო,
თქვი.
41 იყო ერთი კრედიტორი,
რომელსაც ჰყავდა ორი მოვალე:
ერთს ხუთასი პენსი ემართა,
მეორეს კი ორმოცდაათი.
42 და როდესაც მათ არაფერი
ჰქონდათ გადასახდელი, მან
გულწრფელად აპატია ორივეს.
მაშ, მითხარი, რომელს
მოეწონება ის ყველაზე მეტად?
43 მიუგო სიმონმა და თქვა:
ვფიქრობ, რომ ის, ვისაც
ყველაზე მეტად აპატია. და
უთხრა მას: შენ სწორად
განიკითხე.
44 და მიუბრუნდა დედაკაცს და
უთხრა სიმონს: ხედავ ამ ქალს?
შევედი შენს სახლში, არ
მომეცი წყალი ჩემი
ფეხებისთვის, მაგრამ მან
ცრემლით დამიბანა ფეხები და
თავის თმებით მოიმშრალა.

45 შენ არ მომეცი კოცნა, მაგრამ ამ ქალს ჩემი მოსვლის დღიდან არ შეუწყვეტია ჩემი ფეხების კოცნა.
46 ჩემი თავი ზეთით არ სცხე, მაგრამ ამ ქალმა ფეხებზე მაზნით შემასხა.
47 ამიტომ გეუბნები შენ: მიეტევება მისი ცოდვები, რომლებიც ბევრია; რადგან ბევრს უყვარდა, ხოლო ვისაც ცოტა ეპატიება, მას ცოტა უყვარს.
48 და უთხრა მას: შენ გეპატიება ცოდვები.
49 და მათ, რომელნიც მასთან ერთად ისხდნენ, იწყეს თქვან საკუთარ თავში: ვინ არის ეს, ვინც ცოდვებს აპატიებს?
50 და უთხრა დედაკაცს: შენმა რწმენამ გიხსნა; წადი მშვიდობით.

თავი 8

1 და იყო ასე, რომ ის დადიოდა ყველა ქალაქში და სოფელში, ქადაგებდა და ახარებდა ღვთის სასუფეველს და თორმეტი იყვნენ მასთან,
2 და ზოგიერთმა ქალმა, რომლებიც განიკურნენ ბოროტი სულებისგან და უძლურებისგან, მარიამმა მოუწოდა მაგდალინელს, საიდანაც გამოვიდა შვიდი ეშმაკი,
3 და იოანა, ჩუზა ჰეროდეს მმართველის ცოლი, სუსანა და მრავალი სხვა, რომლებიც ემსახურებოდნენ მას თავიანთი ქონებით.
4 და როცა უამრავი ხალხი შეიკრიბა და მივიდა მასთან ყოველი ქალაქიდან, მან იგავი თქვა:
5 გამოვიდა მთესველი თავისი თესლის დასათესად; და გათელული იყო და ცის ფრინველებმა შეჭამეს იგი.
6 და ზოგი კლდეზე დაეცა; და როგორც კი ამოიზარდა, გახმება, რადგან აკლდა ტენიანობა.
7 და ზოგი ეკლებს შორის დაეცა; და ეკლები წამოიწია და დაახრჩო.
8 და სხვა დაეცა კარგ მიწაზე, აღმოცენდა და ასჯერ გამოიღო ნაყოფი. ეს რომ თქვა, შესძახა: ვისაც ყურები აქვს მოსასმენად, ისმინოს.
9 ჰკითხეს მას მოწაფეებმა და უთხრეს: რა შეიძლება იყოს ეს იგავი?
10 და მან თქვა: თქვენ მოგეცემათ ღმერთის სასუფევლის საიდუმლოებების ცოდნა, სხვებს კი იგავებით; რომ ხილვით ვერ დაინახონ და მოსმენით ვერ გაიგონ.
11 ახლა იგავი ასეთია: თესლი ღვთის სიტყვაა.
12 გზადაგზა ისმენები არიან; შემდეგ მოდის ეშმაკი და ამოიღებს სიტყვას მათ გულებიდან, რათა არ დაიჯერონ და არ გადარჩნენ.
13 ისინი კლდეზე არიან, რომელნიც ესმით, სიხარულით იღებენ სიტყვას; და ამათ არა აქვთ ფესვი, რომელნიც ცოტა ხნით ირწმუნებიან და განსაცდელის ჟამს შორდებიან.
14 და ეკლებს შორის ჩავარდნილები არიან ისინი, რომლებიც, როცა გაიგეს, გამოდიან და იხრჩობიან ამ ცხოვრების ზრუნვით, სიმდიდრითა და სიამოვნებებით და არ მოაქვთ ნაყოფი სრულყოფილად.
15 კარგ მიწაზე კი ისინი არიან, ვინც პატიოსანი და კეთილი გულით, მოისმინეს სიტყვა, იცავენ მას და მოთმინებით გამოიღებენ ნაყოფს.
16 არავინ, როცა სანთელს ანთებს, არ დაფარავს მას ჭურჭლით ან არ დააყენებს საწოლის ქვეშ; არამედ ადგას მას სასანთლეზე, რათა შესულებმა იხილონ ნათელი.
17 რადგან არაფერია საიდუმლო, რაც არ გამოცხადდება; არც რაიმე დამალული, რომ არ გაიგოს და არ მოვიდეს საზღვარგარეთ.
18 მაშ, უფრთხილდით, როგორ გესმით, რადგან ვისაც აქვს, მიეცემა მას; და ვისაც არა აქვს, მას წაართმევენ ისიც, რაც თითქოს აქვს.
19 მაშინ მივიდნენ მასთან დედა მისი და მისი ძმები და ვერ შეძლეს მასთან მისვლა საბეჯდად.
20 და უთხრეს მას ზოგიერთებმა, რომლებმაც

თქვეს:შენი დედა და შენი
ძმები გარეთ დგანან და შენი
ნახვა სურთ.
21მან მიუგო და უთხრა მათ:
დედა ჩემი და ჩემი ძმები
არიან ესენი,რომლებიც
ისმენენ ღვთის სიტყვას და
ასრულებენ მას.
22და იყო ერთ დღეს,რომ შევიდა
ნავში თავის მოწაფეებთან
ერთად და უთხრა მათ:გავიდეთ
ტბის გაღმა.და წამოიწიეს.
23მაგრამ როცა ისინი
მიცურავდნენ,მას ჩაეძინა;
და ჩამოვარდა ქარიშხალი
ტბაზე;და ივსებოდნენ წყლით
და იყვნენ საფრთხის წინაშე.
24და მივიდნენ მასთან,
გააღვიძეს და უთხრეს:
მოძღვარო,მოძღვარო,
დავიღუპებით.მაშინ ადგა და
უსაყვედურა ქარსა და წყლის
მძვინვარებას და შეწყდა და
იყო სიმშვიდე.
25და უთხრა მათ:სადარის
თქვენი რწმენა?და
შეშინებულნი უკვირდნენ და
ეუბნებოდნენ ერთმანეთს:რა
კაცია ეს!რადგან ქარებსა და
წყალს უბრძანებს და ისინი
მას ემორჩილებიან.
26და მივიდნენ გადარენელთა
ქვეყანაში,რომელიც
გალილეის წინაა.
27და როცა გავიდა ხმელეთზე,
დახვდა მას ქალაქიდან ერთი
კაცი,რომელსაც დიდი ხანია
ეშმაკები ჰყავდა და
ტანსაცმელი არეცვა და არც
ერთსახლში ცხოვრობდა,
არამედ სამარხებში.
28როცა დაინახა იესო,
შესძახა,და ემხო მის წინაშე
და თქვა დიდი ხმით:რა შუაშია
მე შენთან,იესო,ძეო
უზენაესი ღვთისა?
გევედრები,ნუ მტანჯავ.
29(რადგან უწმინდურ სულს
უბრძანა გამოსულიყო
კაციდან.ხშირადიჭერდა მას,
და შებოჭილი იყო ჯაჭვებით
და ბორკილებით,და ამტვრია
ბორკილები და ეშმაკმა
უდაბნოში გააძევა.)
30ჰკითხა მას იესომ და უთხრა:
რა გქვია?და თქვა:ლეგიონი,
რამეთუ მრავალი ეშმაკი
შევიდა მასში.
31და ევედრებოდნენ მას,რომ
არ უბრძანა მათ სიღრმეში
გასვლა.
32და იყო მთაზე ღორების
ხროვა,რომლებიც
საზრდოობდნენ და
ევედრებოდნენ მას,რომ
მათში შესულიყვნენ.და მან
განიცადა ისინი.
33მაშინ გამოვიდნენ
ეშმაკები კაციდან და
შევიდნენ ღორებში;
34როცა მათმკვებავებმა
დაინახეს,რაც მოხდა,
გაიქცნენ და წავიდნენ და
უთხრეს ქალაქსა და სოფლებში.
35მერე გავიდნენ,რომ ენახათ,
რა მოხდა;და მივიდნენ
იესოსთან და იპოვეს კაცი,
რომლიდანაც ეშმაკები
გამოვიდნენ,იჯდა იესოს
ფეხებთან,ჩაცმული და
გონებაგახსნილი,და
შეეშინდათ.
36მათ,ვინც დაინახეს,უთხრეს
მათ,თუ რა გზით განიკურნა
ეშმაკთა შეპყრობილი.
37მაშინ ევედრებოდა მას
ირგვლივ გადარენელთა
ქვეყნის მთელი სიმრავლე,
რომ წასულიყო მათგან;
რადგან ისინი დიდი შიშით
შეიპყრეს და ავიდა ნავში და
დაბრუნდა.
38ევედრებოდა მას კაცი,
რომლიდანაც ეშმაკები
გამოვიდნენ,რომ მასთან
ყოფილიყო,მაგრამ იესომ
გაუშვა იგი და უთხრა:
39დაბრუნდი შენს სახლში და
აჩვენე,რა დიდი რამ
გაგიკეთა ღმერთმა.და
წავიდა და მთელქალაქში
გამოაქვეყნა,რა დიდი რამ
გაუკეთა მას იესომ.
40და იყო ასე,როცა იესო
დაბრუნდა,ხალხმა სიხარულით
მიიღო იგი,რადგან ყველა
ელოდა მას.
41და აჰა,მოვიდა კაცი,
სახელად იაიროსი,რომელიც
იყო სინაგოგის წინამძღვარი,
და და ემხო იესოს ფეხებთან
და ევედრებოდა,რომ მის
სახლში შესულიყო.
42ვინაიდან მას ერთი
ერთადერთი ქალიშვილი
ჰყავდა,დაახლოებით თორმეტი
წლისა,რომელიც მომაკვდავი
იწვა.მაგრამ როცა ის წავიდა,
ხალხი აყრუებდა მას.
43და ქალს,რომელსაც თორმეტი
წელი ჰქონდა სისხლის
გამონადენი,რომელიც მთელ
თავის სიცოცხლეს ექიმებზე

და ხარჯა, ვერც ერთი ვერ
განიკურნა.
44 მივიდა მის უკან და შეეხო
მისი ტანსაცმლის ზღურბლს და
მყისვე გაქრა მისი სისხლი.
45 და თქვა იესომ: ვინ შემეხო?
როცა ყველამ უარყო, პეტრემ
და მასთან მყოფებმა თქვეს:
მოძღვარო, ხალხმრავლობა
გყრის შენს, და შენ გეუბნება:
ვინ შემეხო?
46 ხოლო იესომ თქვა: ვიღაც
შემეხო, რადგან ვხვდები, რომ
სათნოება გამოვიდა ჩემგან.
47 და როცა ქალმა დაინახა, რომ
არ იყო დამალული, მოვიდა
კანკალით და დაეცა მის
წინაშე, უთხრა მას მთელი
ხალხის წინაშე, რისთვის
შეეხო მას და როგორ
განიკურნა მაშინვე.
48 და ჰრქუა მას: ასულო,
ნუგეშადიყავი; წადი
მშვიდობით.
49 სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, მოვიდა ერთი
სინაგოგის წინამძღვრის
სახლიდან და უთხრა: შენი
ასული მოკვდა; უბედურება არ
არის ოსტატი.
50 ხოლო იესომ ეს რომ გაიგო,
მიუგო და უთხრა: ნუ გეშინია,
მხოლოდირწმუნე და
განიკურნება.
51 და როცა შევიდა სახლში,
არავის აძლევდა შესვლას,
გარდა პეტრეს, იაკობის და
იოანესა და ქალწულის მამასა
და დედას.
52 და ყველანი ატირდნენ და
ტიროდნენ მას, ხოლო მან თქვა:
ნუ ტირი; ის არ არის მკვდარი,
მაგრამ სძინავს.
53 და დასცინოდნენ მას,
რადგან იცოდნენ, რომ
მკვდარი იყო.
54 და გამოაძვრა ყველანი,
ხელში აიყვანა, და უძახა და
უთხრა: მოახლე, ადექი.
55 და მოვიდა მისი სული და
მაშინვე ადგა, და უბრძანა,
მიეცეს მისი ხორცი.
56 და გაოცდნენ მისი
მშობლები, მაგრამ მან
უბრძანა მათ, რომ არავის
ეთქვათ, რა მოხდა.

თავი 9

1 მაშინ მოუწოდა თავის
თორმეტ მოწაფეს და მისცა
მათ ძალა და ძალაუფლება
ყველა ეშმაკზე და
სნეულებათა განკურნება.
2 და გაგზავნა ისინი ღვთის
სასუფევლის საქადაგებლად
და სნეულთა განსაკურნებლად.
3 და უთხრა მათ: არაფერი
წაიღეთ მოგზაურობისთვის,
არც ჯოხი, არც ღვეზელი, არც
პური და არც ფული; არც ორი
ქურთუკი აქვს.
4 და რომელსა ხლშიც შეხვალთ,
იქ დარჩით და წადით.
5 და ვინც არ მიგიღებს, როცა
იმ ქალაქიდან გამოხვალთ,
ჩამოიშორეთ მტვერი თქვენი
ფეხებიდან მათ წინააღმდეგ
დასამოწმებლად.
6 და წავიდნენ და დაიოდნენ
ქალაქებში, ქადაგებდნენ
სახარებას და კურნავდნენ
ყველგან.
7 ჰეროდე ოთხთავლარქმა
გაიგო ყოველივე ამის
შესახებ, რაც მოხდა მის მიერ,
და საგონებელში ჩავარდა,
რადგან ამბობდნენ, რომ
იოანე მკვდრეთით აღდგა.
8 და ზოგიერთს, რომ ელია
გამოჩნდა; და სხვათაგანი,
რომ ერთი ძველი
წინასწარმეტყველი აღდგა.
9 ჰეროდემ თქვა: იოანეს თავი
მოვკვეთე, მაგრამ ვინ არის
ეს, ვისზეც მესმის ესეთი? და
მას სურდა მისი ნახვა.
10 და მოციქულებმა, როცა
დაბრუნდნენ, უთხრეს მას
ყველაფერი, რაც გააკეთეს.
წაიყვანა ისინი და ცალკე
წავიდა უდაბნოში, ქალაქის
კუთვნილებაში, სახელად
ბეთსაიდა.
11 და ხალხი, როცა ეს შეიტყო,
გაჰყვა მას: მან მიიღო ისინი
და ესაუბრებოდა მათ ღვთის
სასუფეველზე და განკურნა
ისინი, ვისაც განკურნება
სჭირდებოდა.
12 და როცა დღემ ჩაიარა,
მოვიდა თორმეტი და უთხრეს
მას: გაუშვი ხალხი, რათა
წავიდნენ ქალაქებსა და
სოფლებში ირგვლივ,
დაბინავდნენ და იყიდონ
საჭმელი, რადგან ჩვენ აქ
ვართ უდაბნო ადგილი.
13 მაგრამ მან უთხრა მათ:
მიეცით მათ საჭმელად. მათ
თქვეს: ხუთი პური და ორი
თევზი მეტი არ გვაქვს. გარდა
იმისა, რომ ჩვენ უნდა

წავიდეთ და ვიყიდოთ ხორცი
მთელი ამ ხალხისთვის.
14 რადგან ისინი იყვნენ
დაახლოებით ხუთი ათასი კაცი.
და უთხრა თავის მოწაფეებს:
დაასხით ისინი
ორმოცდაათამდე ჯგუფურად.
15 ასეც მოიქცნენ და ყველანი
დასხდნენ.
16 მაშინ აიღო ხუთი პური და
ორი თევზი, ზეცისკენ აიხედა,
აკურთხა ისინი, დაამტვრია
და მისცა მოწაფეებს, რათა
წარედგინათ ხალხის წინაშე.
17 და ჭამეს და ყველანი
ივსებოდნენ: და აიღეს
ნატეხები, რომლებიც მათ
დარჩათ თორმეტი კალათი.
18 და იყო, როცა მარტო
ლოცულობდა, მისი მოწაფეები
იყვნენ მასთან და ჰკითხა
მათ და უთხრა: ვინ ამბობს
ხალხი, რომ მე ვარ?
19 მიუგეს მათ: იოანე
ნათლისმცემელი; მაგრამ ზოგი
ამბობს: ელია; და სხვები
ამბობენ, რომ ერთი ძველი
წინასწარმეტყველი აღდგა.
20 მან უთხრა მათ: მაგრამ
თქვენ ვინ ამბობთ, რომ მე ვარ?
პეტრემ უპასუხა: ქრისტე
ღვთისა.
21 და მან მკაცრად უბრძანა
მათ და უბრძანა, არავის
ეთქვათ ეს;
22 ამბობდა: კაცის ძე ბევრი
უნდა იტანჯოს, უხუცესთაგან,
მღვდელმთავართა და
მწიგნობართაგან უარყოფილი
იყოს, მოკლდეს და მესამე
დღეს აღდგეს.
23 და უთხრა ყველას: თუ ვინმეს
სურს გამომყვეს, უარყოს
თავისი თავი და აიღოს
თავისი ჯვარი ყოველდღე და
გამომყვეს.
24 რადგან, ვინც იხსნის თავის
სულს, დაკარგავს მას;
25 რა სარგებლობა მოაქვს
ადამიანს, თუ მოიპოვებს
მთელქვეყნიერებას და
დაკარგავს თავსან
განდევნის?
26 რადგან ვისაც შერცხვება
ჩემი და ჩემი სიტყვების,
მისი შერცხვება ძე კაცისა,
როცა მოვა თავისი დიდებით,
მამისა და წმიდა ანგელოზთა
დიდებით.
27 მაგრამ ჭეშმარიტად
გეუბნებით: აქ დგანან
ზოგიერთები, რომლებიც არ
გემოს სიკვდილს, სანამ არ
იხილავენ ღვთის სასუფეველს.
28 და იყო ამ სიტყვებიდან
დაახლოებით რვა დღის შემდეგ,
მან აიყვანა პეტრე, იოანე და
იაკობი და ავიდა მთაზე
სალოცავად.
29 და როცა ლოცულობდა,
შეიცვალა მისი სახის სახე
და მისი სამოსი თეთრი და
ბრჭყვიალა იყო.
30 და აჰა, ესაუბრა მას ორი
კაცი, ესენი იყვნენ მოსე და
ელია.
31 რომელიც გამოჩნდა დიდებით
და თქვა თავისი სიკვდილზე,
რომელიც უნდა დაესრულებინა
იერუსალიმში.
32 ხოლო პეტრე და მასთან
მყოფნი ძილში იყვნენ და
როცა გაიღვიძეს, იხილეს
მისი დიდება და მასთან
მდგომი ორი კაცი.
33 და იყო ასე, როცა ისინი
წავიდნენ მისგან, უთხრა
პეტრემ იესოს: მოძღვარო,
კარგია ჩვენთვის აქ ყოფნა.
ერთი შენთვის, ერთი
მოსესთვის და ერთი
ელიასთვის, არ ვიცი რა თქვა.
34 სანამ ასე ლაპარაკობდა,
მოვიდა ღრუბელი და დაჩრდილა
ისინი და შეშინდნენ
ღრუბელში შესვლისას.
35 და მოვიდა ხმა ღრუბლიდან,
რომელიც ამბობდა: ეს არის
ჩემი საყვარელი ძე, ისმინეთ
იგი.
36 და როცა ხმა გავიდა, იესო
მარტო დახვდა. და შეინახეს
იგი და არავის უთქვამს იმ
დღეებში, რაც ნახეს.
37 და იყო ასე, რომ მეორე დღეს,
როცა მთიდან ჩამოვიდნენ,
უამრავი ხალხი შეხვდა მას.
38 და აჰა, ერთმა ამხანაგმა
შესძახა და თქვა: მოძღვარო,
გევედრები, შეხედე ჩემს
შვილს, რადგან ის ჩემი
ერთადერთი შვილია.
39 და აჰა, სული წაიყვანს მას
და უეცრად წამოიძახის; და
ახევს მას, რომ ისევ ქაფდება
და დაჟეჟილობა ძლივს
შორდება მას.
40 და ვევედრებოდი შენს
მოწაფეებს, განედევნათ იგი;
და ვერ შეძლეს.
41 მიუგო იესუ და ჰრქუა:
ურწმუნო და გარყვნილი
თაობაო, როდემდე ვიყო

თქვენთან და გითმინოთ?
მოიყვანე შენი შვილი აქ.
42 და ვითარცა მოვიდა,
ეშმაკმა დააგდო იგი და
აკოცა. ხოლო იესომ გაკიცხა
უწმინდური სული, განკურნა
ბავშვი და გადასცა იგი
მამას.
43 და ყველანი გაოცებულნი
იყვნენ ღვთის ძლიერი ძალით.
მაგრამ როცა ყველას
უკვირდა თყველა ფერი, რაც
გააკეთა იესომ, უთხრა თავის
მოწაფეებს:
44 და ე, ეს სიტყვები
ჩაძირული ყოთ თქვენს ყურში,
რადგან კაცის ძე გადაეცემა
ადამიანთა ხელში.
45 მაგრამ მათ ვერ გაიგეს ეს
სიტყვა და დაიმალეს მათ, რომ
ვერ იცოდნენ, და ეშინოდათ,
ეკითხათ მისთვის ეს სიტყვა.
46 შემდეგ გაჩნდა მსჯელობა
მათ შორის, რომელი მათგანი
უნდა იყოს უდიდესი.
47 იესომ შეიცნო მათი გულის
აზრი, წაიყვანა ბავშვი და
დააყენა გვერდით.
48 და უთხრა მათ: ვინც მიიღებს
ამ ბავშვს ჩემი სახელით, მე
მიმიღებს;
49 და მიუგო იოანემ და ჰრქუა:
მოძღვარო, ვნახეთ ერთი,
რომელიც განდევნის
ეშმაკებს შენი სახელით; და
ჩვენ ავუკრძალეთ მას,
რადგან არ მოგვყვება
ჩვენთან.
50 და უთხრა მას იესომ: ნუ
აუკრძალავ მას, რადგან ვინც
ჩვენს წინააღმდეგ არ არის,
ჩვენთვისაა.
51 და იყო ასე, როცა მისი
აყვანის ჟამი დადგა, მან
მტკიცედ შეხედა
იერუსალიმში წასასვლელად.
52 და გაგზავნა მოციქულები
მის წინაშე, და წავიდნენ და
შევიდნენ სამარიელთა
სოფელში, რათა მოემზადონ
მისთვის.
53 და არ მიიღეს იგი, რადგან
სახე ჰქონდა იერუსალიმში
წასვლას.
54 და როცა იხილეს ეს მისმა
მოწაფეებმა, იაკობმა და
იოანემ, თქვეს: უფალო, გინდა,
რომ ვუბრძანებთ ცეცხლი
ჩამოვიდეს ზეციდან და
შთანთქა ისინი, როგორც ეს
ელია?
55 მაგრამ ის მიუბრუნდა,
შერისხა მათ და უთხრა: არ
იცით, როგორი სულისკვეთებით
ხართ.
56 რამეთუ ძე კაცისა არ
მოვიდა ადამიანთა სულების
დასაღუპად, არამედ
გადასარჩენად. და წავიდნენ
სხვა სოფელში.
57 და იყო ასე, რომ როცა ისინი
მიდიოდნენ გზაზე, ერთმა
კაცმა უთხრა მას: უფალო, მე
გამოგყვები, სადაც არ უნდა
წახვიდე.
58 და უთხრა მას იესომ:
მელიებს აქვთ ნახვრეტები და
ცის ფრინველებს - ბუდეები;
ხოლო ძეს კაცისა არა აქვს
სად დადოს თავი.
59 და უთხრა სხვას: გამომყევი.
მაგრამ მან თქვა: უფალო, ნება
მომეცით ჯერ წავიდე და
მამაჩემი დავმარხო.
60 ჰრქუა მას იესუ: ნება
მიცვალებულთა დამარხონ
მკვდრები, შენ კი წადი და
იქადაგე ღვთის სასუფეველი.
61 და კიდევ ერთმა თქვა: უფალო,
გამოგყვები; მაგრამ ნება
მომეცით ჯერ წავიდე და
დავემშვიდობო მათ, რომლებიც
ჩემს სახლში არიან.
62 და ჰრქუა მას იესუ:
არავითარი, რომელმან მიიდო
ხელი გუთანსა და უკან
მოიხედოს, არავის ერგება
ღმრთის სასუფეველს.

თავი 10

1 ამის შემდეგ უფალმა
დანიშნა სხვა სამოცდაათიც
და გაგზავნა ისინი ორ-ორი
მის წინაშე ყველა ქალაქში
და ადგილას, სადაც თვითონ
მოვიდოდა.
2 ამიტომ უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად დიდია მოსავალი,
მუშები კი –ცოტა;
3 წადით: აჰა, გამოგიგზავნით,
როგორც ბატკნებს მგლებს
შორის.
4 არატაროთ არც ჩანთა, არც
ქაღალდი, არც ფეხსაცმელი, და
ნუ მიესალმებით კაცს გზაში.
5 და რომელსახლშიც შეხვალთ,
ჯერ თქვით: მშვიდობა იყოს ამ
სახლში.
6 და თუ მშვიდობის ძე იქნება
იქ, თქვენი მშვიდობა იქნება
მასზე; თუ არა, ის კვლავ
მოგმართავს.

7 და დარჩით იმავე სახლში,
ჭამეთ და სვით, რასაც
გასცემენ, რადგან მუშა
ღირსია თავისი გასამრჯელოს.
არ წახვიდე სახლიდან სახლში.
8 და რომელქალაქში შეხვალთ
და მიგიღებენ, ჭამეთის, რაც
თქვენს წინაშეა დაყენებული.
9 და განკურნეთიქ მყოფნი
სნეულნი და უთხარით მათ:
მოგიახლოვდა თღვთის
სასუფეველი.
10 მაგრამ რომელქალაქში
შეხვალთ და არ მიგიღებენ,
გამოდით ქუჩებში და თქვით:
11 თქვენი ქალაქის მტვერსაც
კი, რომელიც ჩვენზეა
შეკრული, ჩვენ ვწმენდთ
თქვენგან;
12 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ იმ დღეს უფრო
ასატანი იქნება
სოდომისთვის, ვიდრე იმ
ქალაქისთვის.
13 ვაი შენდა, ქორაზინო! ვაი
შენდა, ბეთსაიდა! რამეთუ
ტვიროსსა და სიდონში რომ
აღესრულებინათ თქვენში
ძლევამოსილი საქმეები, დიდი
ხნის წინ მოინანიეს,
ჯვალოში და ფერფლში ისხდნენ.
14 მაგრამ ტვიროსისა და
სიდონისთვის უფრო ასატანი
იქნება სასამართლოზე, ვიდრე
შენთვის.
15 და შენ, კაპერნაუმ, ზეცამდე
ამაღლებული, ჯოჯოხეთში
იქნები ჩაგდებული.
16 ვინც ისმენს თქვენ, ისმენს
მე; და ვინც თქვენ
გეზიზღებათ, მე მეზიზღება;
და ვინც მე სძულს, მეზიზღება
ჩემი მომავლინებელი.
17 და სამოცდაათი კვლავ
სიხარულით დაბრუნდნენ და
თქვეს: უფალო, ეშმაკებიც
გვემორჩილებიან შენი
სახელით.
18 და მან უთხრა მათ: მე
დავინახე სატანა, როგორც
ელვა ჩამოვარდნილი ციდან.
19 აჰა, მე გაძლევთ
ძალაუფლებას, რომ დაარტყით
გველებსა და მორიელებს და
მტრის მთელძალაუფლებას: და
არაფერი დაგიშავებთ.
20 მიუხედავად ამისა, ნუ
გიხაროდენ, რომ სულები
გემორჩილებიან თქვენ;
არამედიხარეთ, რამეთუ
თქვენი სახელები ზეცაშია
დაწერილი.
21 იმ საათში იესომ გაიხარა
სულით და თქვა: გმადლობ შენ,
მამაო, ცისა და მიწის უფალო,
რომ დაუმალე ეს ბრძენთა და
გონიერთაგან და გამოავლინე
ჩვილებს. რადგან ასე კარგი
ჩანდა შენს თვალწინ.
22 ყველაფერი მომეცემა მე
მამისაგან, და არავინ იცის,
ვინ არის ძე, თუ არა მამა; და
ვინ არის მამა, მაგრამ ძე და
ის, ვისაც ძე გამოუცხადებს
მას.
23 და მიუბრუნდა თავის
მოწაფეებს და თქვა: ნეტარ
არიან თვალები, რომლებიც
ხედავენ იმას, რასაც თქვენ
ხედავთ.
24 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ბევრ წინასწარმეტყველს
და მეფეს სურდა ენახა ის,
რასაც თქვენ ხედავთ, და არ
უნახავთ; და მოისმინოთის,
რაც გესმით და არ გსმენიათ.
25 და, აჰა, ადგა ვინმე
ადვოკატი და აცდუნა იგი და
უთხრა: მოძღვარო, რა ვქნა, რომ
დავიმკვიდრო საუკუნო
სიცოცხლე?
26 მან უთხრა მას: რა წერია
კანონში? როგორ კითხულობ?
27 მან უპასუხა: გიყვარდეს
უფალი ღმერთი შენი მთელი
გულით, მთელი სულით, მთელი
ძალით და მთელი შენი
გონებით; და შენი მოყვასი,
როგორც შენი თავი.
28 და უთხრა მას: სწორად
უპასუხე: გააკეთე ეს და
იცოცხლებ.
29 მან კი თავის გამართლება
სურდა, უთხრა იესოს: ვინ არის
ჩემი მეზობელი?
30 და მიუგო იესომ და უთხრა:
ერთი კაცი ჩავიდა
იერუსალიმიდან იერიქოში და
დაეცა ქურდებს შორის,
რომელნიც ჩამოართვეს მას
ტანსაცმელი და დაჭრეს და
წავიდნენ და ნახევრად
მკვდარი დატოვეს.
31 და შემთხვევით ჩამოვიდა
ერთი მღვდელი იმ გზით, და
დაინახა იგი, გავიდა გაღმა.
32 ასევე ლევიანი, როცა იმ
ადგილას იყო, მივიდა და
შეხედა მას და გაღმა გაიარა.
33 მაგრამ ერთი სამარიელი,
როცა მოგზაურობდა, მივიდა
იქ, სადაც იყო, და დაინახა იგი,
შეიბრალა.

34 და მივიდა მასთან, შეკრა
ჭრილობები, დაასხა ზეთი და
ღვინო, და დააყენა თავის
მხეცზე და მიიყვანა
სასტუმროში და მოუარა მას.
35 და მეორე დღეს, როცა წავიდა,
ამოიღო ორი პენსი და მისცა
მასპინძელს და უთხრა:
გაუფრთხილდი მას; და რაც
მეტს დახარჯავ, როცა ისევ
მოვალ, გადაგიხდი.
36 ამ სამიდან რომელი, გგონია,
იყო მოყვასი მისი, ვინც
ქურდებს შორის დაეცა?
37 და თქვა: ვინც წყალობა
გამოუცხადა მას. მაშინ
უთხრა მას იესომ: წადი და
შენც ასე მოიქეცი.
38 და იყო, როცა ისინი
მიდიოდნენ, შევიდა ერთ
სოფელში და ერთმა ქალმა,
სახელად მართა, მიიღო იგი
თავის სახლში.
39 და ჰყავდა და, სახელად
მარიამი, რომელიც ასევე
იჯდა იესოს ფეხებთან და
ისმენდა მის სიტყვას.
40 მართა კი ბევრი
მსახურებით იყო დატვირთული,
მივიდა მასთან და უთხრა:
უფალო, არ გაინტერესებს, რომ
ჩემმა დამ მარტო დამტოვა
სამსახურში? ამიტომ სთხოვე,
რომ დამეხმაროს.
41 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
მართა, მართა, შენ
უფრთხილდები და ბევრ რამეზე
წუხხარ.
42 მაგრამ ერთია საჭირო: და
მარიამმა აირჩია ის კარგი
ნაწილი, რომელიც არ
წაერთმევა მას.

თავი 11

1 და იყო ასე, როცა ერთ
ადგილას ლოცულობდა, როცა
შეჩერდა, ერთმა მისმა
მოწაფემ უთხრა: უფალო,
გვასწავლე ლოცვა, როგორც
იოანე ასწავლიდა თავის
მოწაფეებს.
2 და უთხრა მათ: როცა
ლოცულობთ, თქვით: მამაო
ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა,
წმიდა იყოს სახელი შენი.
მოვიდეს შენი სამეფო. იყოს
ნება შენი, როგორც ზეცაში,
ისე დედამიწაზე.
3 მოგვეცი დღითი დღე ჩვენი
ყოველდღიური პური.
4 და მოგვიტევე ჩვენი
ცოდვები; რადგან ჩვენც
ვაპატიებთ ყველას, ვინც
მოვალეა ჩვენს წინაშე. და ნუ
შეგვიყვან ჩვენ
განსაცდელში; არამედ
გვიხსენი ბოროტებისგან.
5 და უთხრა მათ: რომელს
თქვენგანს ეყოლება
მეგობარი და წავა მასთან
შუაღამისას და უთხარი:
მეგობარო, ისესხე მე სამი
პური;
6 რადგან ჩემი მეგობარი
მოვიდა ჩემთან გზაში და მე
არაფერი მაქვს მის წინაშე?
7 და ის შიგნიდან უპასუხებს
და იტყვის: ნუ შემაწუხებთ:
ახლა კარი დაკეტილია და
ჩემი შვილები ჩემთან არიან
საწოლში; მე არ შემიძლია
ავდგე და მოგცეთ.
8 მე გეუბნებით თქვენ, თუმცა
ის არ ადგება და არ მისცემს
მას, რადგან მისი მეგობარია,
მაგრამ თავისი მონდომების
გამო ადგება და მისცემს მას,
რამდენიც დასჭირდება.
9 და მე გეუბნებით თქვენ:
ითხოვეთ და მოგეცემათ;
ეძიეთ და იპოვით; დააკაკუნე
და გაიხსნება შენთვის.
10 რადგან ყოველი, ვინც
ითხოვს, იღებს; და ვინც ეძებს,
პოულობს; და ვინც
დააკაკუნებს, გაეხსნება.
11 თუ ძემ რომელიმე
თქვენგანს, რომელიც მამაა,
პურს სთხოვს, მისცემს მას
ქვას? ან თუ თევზს სთხოვს,
თევზის თვის გველი მისცემს?
12 ან თუ კვერცხს სთხოვს,
მორიელს შესთავაზებს?
13 მაშ, თუ თქვენ, ბოროტებმა,
იცით კეთილი ძღვენის მიცემა
თქვენს შვილებს, რამდენად
მეტად მისცემს თქვენი
ზეციერი მამა სულიწმიდას
მათ, ვინც მისგან ითხოვს?
14 და აძევებდა ეშმაკს და
მუნჯი იყო. და იყო, როცა
ეშმაკი გამოვიდა, მუნჯმა
თქვა; და ხალხი გაოცდა.
15 მაგრამ ზოგიერთმა
მათგანმა თქვა: ის
განდევნის ეშმაკებს
ეშმაკთა მთავარი
ბელზებულის მეშვეობით.
16 სხვები კი ცდებოდნენ მას,
ცდილობდნენ მისგან ნიშანი
ზეციდან.

17 მან კი, იცოდა მათი აზრები,
უთხრა მათ: ყოველი სამეფო
თავის წინააღმდეგ გაყოფილი,
გაპარტახდება; და სახლის
წინააღმდეგ გაყოფილი სახლი
იშლება.
18 თუ სატანაც თავის
წინააღმდეგ გაიყო, როგორ
დარჩება მისი სამეფო?
რადგან თქვენ ამბობთ, რომ მე
ვდევნი ეშმაკებს
ბელზებულის მეშვეობით.
19 და თუ მე ბელზებუბით
ვდევნი ეშმაკებს, თქვენი
შვილები ვისგან განდევნიან
მათ? ამიტომ ისინი იქნებიან
თქვენი მსაჯულები.
20 მაგრამ თუ მე ღვთის თითით
ვდევნი ეშმაკებს, უეჭველია,
ღვთის სასუფეველი თქვენზე
მოვიდა.
21 როცა ძლიერი კაცი
შეიარაღებული ინახავს
თავის სასახლეს, მისი
საქონელი მშვიდია.
22 მაგრამ როცა მასზე ძლიერი
მოვა მასზე და დაამარცხებს
მას, წაართმევს მას მთელმის
საჭურველს, რომელსაც
ენდობოდა, და ყოფს მის
ნადავლს.
23 ვინც ჩემთან არ არის, ჩემს
წინააღმდეგაა, და ვინც
ჩემთან არ აგროვებს,
ფანტავს.
24 როცა უწმინდური სული
გამოდის კაცისგან, ის დადის
მშრალ ადგილებში და ეძებს
დასვენებას; და ვერ პოვებს
იპოვა, თქვა: დავბრუნდები
ჩემს სახლში, საიდანაც
გამოვედი.
25 და როცა მოვა, ნახავს
გაწმენდილს და მორთულს.
26 მაშინ მიდის და წაიყვანს
სხვა შვიდ სულს, რომელიც
მასზე მეტად ბოროტია; და
შევიდნენ და დამკვიდრდნენ
იქ.
27 და იყო ასე, როცა ის ამბობდა
ამას, ერთმა ჯგუფელმა ქალმა
ამოიღო ხმა და უთხრა მას:
ნეტარია საშვილოსნო,
რომელმაც გაგიჩინა, და
პაპები, რომლებიც შენ აწოვე.
28 მაგრამ მან თქვა: დიახ,
ნეტარ არიან ისინი, ვინც
ისმენენ ღვთის სიტყვას და
იცავენ მას.
29 და როცა ხალხი შეიკრიბა,
დაიწყო თქვა: ეს ბოროტი
მოდგმაა. და არავითარი
ნიშანი არ მიეცემა, თუ არა
ნიშანი იონა
წინასწარმეტყველისა.
30 რადგან, როგორც იონა იყო
ნიშანი ნინეველებისთვის,
ასევე იქნება კაცის ძე ამ
თაობისთვის.
31 სამხრეთის დედოფალი
აღდგება სამსჯავროზე ამ
თაობის კაცებთან ერთად და
დაგმობს მათ, რადგან ის
მოვიდა დედამიწის
ბოლოებიდან სოლომონის
სიბრძნის მოსასმენად; და,
აჰა, აქ არის სოლომონზე დიდი.
32 ნინეველის კაცები
აღდგებიან სასამართლოში ამ
თაობასთან ერთად და
დაგმობენ მას, რადგან
მოინანიეს იონას ქადაგებით;
და, აჰა, აქ არის იონაზე დიდი.
33 არავინ, როცა სანთელს
ანთებს, არ დებს მას ფარულ
ადგილას, არც ბუჩქის ქვეშ,
არამედ სასანთლეზე, რათა
შემოსულებმა იხილონ
სინათლე.
34 სხეულის სინათლე არის
თვალი; ამიტომ, როცა შენი
თვალი ერთია, მთელი შენი
სხეულიც ნათელია; მაგრამ
როცა შენი თვალი ბოროტია,
შენი სხეულიც სიბნელით არის
სავსე.
35 ამიტომ გაუფრთხილდი, რომ
სინათლე, რომელიც შენშია,
სიბნელე არ იყოს.
36 მაშ, თუ მთელი შენი სხეული
ნათელია და ბნელი ნაწილი
არა აქვს, მთელი იქნება
ნათელი, როგორც მაშინ, როცა
სანთლის კაშკაშა ნათება
გაძლევს.
37 და ვითარცა ელაპარაკა,
ევედრებოდა მას რომელიღაც
ფარისეველი, რომ ეჭამა
მასთან, და შევიდა და დაჯდა
საჭმელად.
38 და ეს რომ დაინახა
ფარისეველმა, გაუკვირდა,
რომ ჯერ არ დაიბანა სადილის
წინ.
39 და უთხრა მას უფალმა: ახლა
თქვენ ფარისევლებო
ასუფთავებთ სასმისსა და
თეფშს; მაგრამ შენი
შინაგანი ნაწილი სავსეა
მძვინვარებითა და
ბოროტებით.
40 უგუნურნო, განა ის, ვინც
გარედან ქმნიდა, შინაგანიც
არ გააკეთა?

41არამედ მიეცით მოწყალება,
რაც გაქვთ;და,აჰა,ყველა ფერი
სუფთაა თქვენთვის.
42მაგრამ ვაი თქვენ,
ფარისევლებო!რამეთუ აიღეთ
მეათედი პიტნისა და
ღვარძლისა და ყოველგვარი
მწვანილისა და გადალახავთ
განსჯას და ღვთის სიყვარულს.
43ვაი თქვენ,ფარისევლებო!
რამეთუ გიყვართ
სინაგოგებში ზედა
სავარძლები და ბაზრობებში
მოკითხვა.
44ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან
საფლავებივით ხართ,
რომლებიც არ ჩანს,და მათზე
მოსიარულე კაცებმა არიციან
ისინი.
45მაშინ უპასუხა ერთმა
ადვოკატმა და უთხრა მას:
მოძღვარო,ასე ამბობ,შენც
ჩვენც გმობ.
46და მან თქვა:ვაი თქვენც,
სამართალდამცველებო!
რადგან თქვენ ატვირთავთ
ადამიანებს მძიმე
ტვირთებითდა თქვენ თვითონ
არეხებით ტვირთს ერთი
თითით.
47ვაი შენდა!რამეთუ აშენებთ
წინასწარმეტყველთა
სამარხებს და თქვენმა
მამებმა დახოცეს ისინი.
48ჭეშმარიტად თქვენ მოწმობთ,
რომ უშვებთ თქვენი მამების
საქმეებს,რადგან მათ
მოკლეს ისინი და თქვენ
აშენებთ მათ სამარხებს.
49ამიტომაც თქვა ღვთის
სიბრძნემ:გამოვუგზავნი მათ
წინასწარმეტყველებს და
მოციქულებს და ზოგიერთ
მათგანს მოკლავენ და დევნის.
50რათა ამ თაობას მოეთხოვოს
ყველა წინასწარმეტყველის
სისხლი,რომელიც დაიღვარა
სამყაროს დაარსებიდან;
51აბელის სისხლიდან
ზაქარიას სისხლამდე,
რომელიც განადგურდა
სამსხვერპლოსა და ტაძარს
შორის:ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,ეს
მოეთხოვება ამ თაობას.
52ვაი თქვენ,
სამართალდამცველებო!
რადგან თქვენ წაართვით
ცოდნის გასაღები:თქვენ არ
შეხვედით თქვენს თავში და
შესულებმა ხელი შეუშალეთ.
53და როგორც ეუბნებოდა მათ
ეს,მწიგნობრებმა და
ფარისევლებმა დაუწყეს
სასტიკი მოწოდება და აღძრას
იგი,რომ ეთქვა ბევრი რამ.
54და დებდნენ მას და
ცდილობდნენ პირიდან რაიმეს
გამოჭერას,რათა
ბრალდებოდნენ.

თავი 12

1ამასობაში,როცა უამრავი
ხალხი შეიკრიბა,ისე,რომ
ისინი ერთმანეთზე იარეს,
მან დაიწყო თავის მოწაფეებს
უპირველეს ყოვლისა უთხრა:
უფრთხილდით ფარისეველთა
საფუარს,რომელიც
ფარისევლობაა.
2რადგან არაფერია დაფარული,
რაც არ გამოცხადდება;არც
დაიმალა,ეს არიქნება
ცნობილი.
3ამიტომ,რაც თქვენ თქვით
სიბნელეში,ისმის სინათლეში;
და ის,რაც ყურში თქვით
კარადებში,გამოცხადდება
სახლების თავზე.
4და მე გეუბნებით თქვენ,
ჩემო მეგობრებო:ნუ
გეშინიათ მათი,ვინც სხეულს
კლავს და ამის შემდეგ მეტი
არაფერი აქვთ.
5მაგრამ მე გაგაფრთხილებთ,
ვისი გეშინიათ:გეშინოდეთ
მისი,რომელსაც მოკვლის
შემდეგ აქვს ჯოჯოხეთში
ჩაგდების ძალა;დიახ,
გეუბნებით თქვენ:გეშინოდეთ
მისი.
6განა ხუთი ბეღურა ორ ფართად
არიყიდება და არც ერთი
მათგანი არარის
დავიწყებული ღვთის წინაშე?
7მაგრამ შენი თავის თმაც კი
და თვლილია.მაშ,ნუ გეშინიათ:
ბევრ ბეღურაზე ძვირფასი
ხართ.
8ასევე გეუბნებით თქვენ:
ვინც აღიარებს მე ადამიანთა
წინაშე,მას ძე კაცისაც
აღიარებს ღვთის ანგელოზთა
წინაშე.
9ხოლო ვინც უარმყოფს მე
ადამიანთა წინაშე,
უარყოფილი იქნება ღვთის
ანგელოზების წინაშე.
10და ვინც იტყვის სიტყვას
კაცის ძის წინააღმდეგ,

მიეტევება მას, ხოლო ვინც
გმობს სული წმიდის
წინააღმდეგ, არ მიეტევება.
11 და როცა მიგიყვანენ
სინაგოგებში, მსაჯულებთან
და ჩინოვნიკებთან, არ
იფიქროთ, როგორ ან რა
უპასუხოთ, ან რას იტყვით.
12 რადგან სული წმიდა
გასწავლით იმავე საათში,
რაც უნდა თქვათ.
13 და ერთმა კრებულმა უთხრა
მას: მოძღვარო, ელაპარაკე
ჩემს ძმას, რომ გამიყოს
მემკვიდრეობა.
14 და უთხრა მას: კაცო, ვინ
დამაყენა შენზე
მოსამართლედ ან გამყოფად?
15 და მან უთხრა მათ:
გაუფრთხილდით და
უფრთხილდით სიხარბეს,
რადგან ადამიანის სიცოცხლე
არ არის დამოკიდებული იმ
ნივთების სიმრავლეში, რაც
მას აქვს.
16 და უთხრა მათ იგავი და
უთხრა: ერთი მდიდარი კაცის
მიწამ უხვად გამოიღო.
17 და იფიქრა თავის თავში და
თქვა: რა ვქნა, რადგან ადგილი
არ მაქვს, სად მივცე ჩემი
ნაყოფი?
18 და თქვა: ასე მოვიქცევი:
დავანგრევ ჩემს ბეღლებს და
ავაშენებ დიდებს; და იქ
მივცემ მთელ ჩემს ნაყოფს და
ჩემს საქონელს.
19 და ვიტყვი ჩემს სულს: სულო,
ბევრი საქონელი გაქვს
დაგროვილი მრავალი წლის
განმავლობაში; დამშვიდდი,
ჭამე, დალიე და იმხიარულე.
20 მაგრამ ღმერთმა უთხრა მას:
სულელო, ამ ღამით შენს სულს
მოგთხოვენ;
21 ასეა ის, ვინც თავისთვის
აგროვებს საგანძურს და არ
არის მდიდარი ღმერთის
წინაშე.
22 და უთხრა თავის მოწაფეებს:
ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ნუ
იფიქრებთ თქვენს
სიცოცხლეზე, რას ჭამთ; არც
სხეულისთვის, რა ჩაიცვათ.
23 სიცოცხლე ხორცზე მეტია და
სხეული სამოსზე მეტია.
24 შეხედეთ ყორნებს: ისინი
არც თესავს და არც მკიან;
რომლებსაც არც საწყობი აქვთ
და არც ბეღელი; და ღმერთი
აჭმევს მათ: რამდენად სჯობთ
ფრინველებზე?
25 და რომელ თქვენგანს
შეუძლია ფიქრით დაუმატოს
თავის სიმაღლეს ერთი წყრთა?
26 თუ თქვენ არ შეგიძლიათ
გააკეთოთ ის, რაც ყველაზე
მცირეა, რატომ ფიქრობთ
დანარჩენზე?
27 დააკვირდით შროშანებს,
როგორ იზრდებიან: არ
შრომობენ, არ ტრიალებენ; და
მაინც გეუბნებით თქვენ, რომ
სოლომონი მთელი თავისი
დიდებით არ იყო შემოსილი,
როგორც ერთი მათგანი.
28 მაშ, თუ ღმერთმა ისე
შეიმოსა ბალახი, რომელიც
დღეს არის მინდორში და ხვალ
ღუმელში ყრიან; კიდევ
რამდენს შეგამოსავთ თქვენ,
მცირემორწმუნეო?
29 და ნუ ეძებთ, რა ჭამოთ ან რა
დალიოთ, და ნუ იქნებით
საეჭვო.
30 ყოველივე ამას ეძებენ
ქვეყნიერების ხალხები, და
თქვენმა მამამ იცის, რომ
თქვენ გჭირდებათ ეს.
31 არამედ ეძიეთ ღვთის
სასუფეველი; და ეს
ყველაფერი დაგემატებათ.
32 ნუ გეშინია, პატარა
სამწყსო; რამეთუ მამაშენს
სიამოვნებს მოგცეთ
სასუფეველი.
33 გაყიდეთ, რაც გაქვთ და
მიეცით მოწყალება;
მოამზადეთ ჩანთები,
რომლებიც არ არის ძველი,
განძი ცაში, რომელიც არ
იშლება, სადაც არც ქურდი
უახლოვდება და არც ჩრჩილი
აფუჭებს.
34 რადგან სადაც არის შენი
განძი, იქ იქნება შენი გულიც.
35 წელზე შემოიჭედეთ და
ნათურები ანთებული;
36 და თქვენ ჰგავხართ
ადამიანებს, რომლებიც ელიან
თავიანთ ბატონს, როდის
დაბრუნდება ის ქორწილიდან;
რომ როცა მოვა და
დააკაკუნებს, მაშინვე
გაუხსნან.
37 ნეტარ არიან ის მსახურები,
რომლებსაც უფალი, როცა მოვა,
იპოვის ფხიზლად: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ
შემოიხვევს სარტყელში და
დააჯდება მათ და გამოვა და
მოემსახურება მათ.
38 და თუ ის მოვა მეორე
გუშაგში, ან მოვა მესამე

გუშაგში და იპოვის მათ ასე,
ნეტარ არიან ის მსახურები.
39 და ეს იცოდე, რომ სახლის
პატრონს რომ სცოდნოდა,
რომელ საათზე მოვიდოდა
ქურდი, იფხიზლებდა და არ
დაუშვებდა მისი სახლის
გარღვევას.
40 თქვენც მზად იყავით,
რადგან ძე კაცისა მოვა იმ
დროს, როცა არ ფიქრობთ.
41 ჰკითხა მას პეტრემ: უფალო,
შენ ეს იგავი გვეუბნები
ჩვენთვის, ან თუნდაც ყველას?
42 და თქვა უფალმა: მაშ, ვინ
არის ის ერთგული და ბრძენი
მმართველი, რომელსაც მისი
ბატონი დააყენებს თავის
სახლზე მმართველად, რათა
დროულად მისცეს მათ ხორცი?
43 ნეტარია ის მონა, რომელსაც
მისი ბატონი, როცა მოვა, ასე
მოქმედს იპოვის.
44 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ ის დააყენებს მას
მმართველად ყველაფერზე, რაც
აქვს.
45 მაგრამ თუ ის მსახური
იტყვის გულში: ჩემი ბატონი
აყოვნებს მის მოსვლას; და
დაიწყებს მსახურთა და
ქალწულთა ცემას, ჭამას,
დალევას და დათვრას;
46 მოვა იმ მსახურის უფალი იმ
დღეს, როცა არ ელოდება მას, და
იმ საათში, როცა არ იცის, და
გაწყვეტს მას და დაუნიშნავს
თავის წილს ურწმუნოებთან.
47 და ის მსახური, რომელმაც
იცოდა თავისი ბატონის ნება
და არ მოემზადა და არ მოიქცა
მისი ნებისამებრ, ბევრი
ცემით დაეცემა.
48 მაგრამ ის, ვინც არ იცოდა და
ჩაიდინა რამ, რაც ღირსი ჭრის,
ცოტათი ცემით დაეცემა.
რადგან ვისაც ბევრი მიეცემა,
მისგან ბევრი მოეთხოვება;
49 მე მოვედი დედამიწაზე
ცეცხლის გასაგზავნად; და რა
ვიქნები, თუ უკვე ანთებულია?
50 მაგრამ მე მაქვს ნათლობა,
რომლითაც უნდა მოვინათლო;
და როგორ ვიძაბები, სანამ ეს
არ მოხდება!
51 ფიქრობთ, რომ მე მოვედი
დედამიწაზე მშვიდობის
მოსატანად? გეუბნებით, არა;
არამედ დაყოფა:
52 რადგან ამიერიდან ერთ
სახლში ხუთი იქნება
გაყოფილი, სამი ორს და ორი
სამს.
53 მამა შვილზე გაიყოფა და ძე
მამის წინააღმდეგ; დედა
ქალიშვილის წინააღმდეგ და
ქალიშვილი დედის
წინააღმდეგ; დედამთილი
თავისი რძლის წინააღმდეგ,
ხოლო რძალი დედამთილის
წინააღმდეგ.
54 მან ასევე უთხრა ხალხს:
როცა იხილავთ ღრუბელს,
რომელიც დასავლეთიდან
ამოდის, მაშინვე ამბობთ:
წვიმა მოდის; და ასეც არის.
55 და როცა იხილავთ
სამხრეთის ქარს, რომ
უბერავს, ამბობთ: სიცხე
იქნება; და ხდება.
56 თვალთმაქცებო, თქვენ
შეგიძლიათ განასხვავოთ
ცისა და მიწის სახე; მაგრამ
როგორ არის, რომ ამ დროს ვერ
ხვდებით?
57 დიახ, და რატომ არ განსაჯეთ
თქვენგან, რა არის სწორი?
58 როცა შენს
მოწინააღმდეგესთან ერთად
წახვალ მაგისტრატთან,
რადგან გზაზე ხარ,
მონდომება გამოიჩინე, რომ
განთავისუფლდე მისგან; რომ
მოსამართლესთან არ
მიგიყვანოს, მოსამართლემ
ოფიცერს არ გადაგცეს და
ოფიცერმა ციხეში არ
ჩაგაგდოს.
59 გეუბნები, არ წახვალ
იქამდე, სანამ არ გადაიხდი
ბოლო ტკიპს.

თავი 13

1 იმ დროს იყვნენ ზოგიერთები,
რომლებმაც უთხრეს მას
გალილეელთა შესახებ,
რომელთა სისხლი პილატემ
შეურია მათ
მსხვერპლშეწირვას.
2 და მიუგო იესომ და უთხრა
მათ: გგონიათ, რომ ეს
გალილეელები ყველა
გალილეველზე მეტად
ცოდვილნი იყვნენ, რადგან
ასეთი რამ განიცადეს?
3 გეუბნებით: არა, მაგრამ თუ
არ მოინანიებთ, ყველანი
ასევე დაიღუპებით.
4 ან ის თვრამეტი, რომლებზეც
სილოამში კოშკი დაეცა და
დახოცეს, გგონიათ, რომ ისინი
იერუსალიმში მცხოვრებ

ყველა ადამიანზე მეტად
ცოდვილნი იყვნენ?
5გეუბნებით: არა, მაგრამ, თუ
არ მოინანიებთ, ყველა ასევე
დაიღუპებით.
6მან ეს იგავიც თქვა; ერთ
კაცს ლეღვის ხე ჰქონდა
დარგული თავის ვენახში; და
მოვიდა და ეძებდა ნაყოფი
მასზე და ვერა ჰპოვა.
7მაშინ უთხრა მან თავისი
ვენახის შემმცველს: აჰა, ეს
სამი წელია მოვდივარ ამ
ლეღვის ნაყოფის მოსაძებნად
და ვერ ვპოულობ; რატომ
იტვირთება იგი მიწაზე?
8მან კი მიუგო და უთხრა მას:
უფალო, თავი დაანებე ამას
წელსაც, სანამ არ ამოთხარე
და გამოვიყარო.
9და თუ ნაყოფს გამოიღებს,
კარგია, და თუ არა, მაშინ
მოჭრით მას.
10და ასწავლიდა ერთ
სინაგოგაში შაბათს.
11და, აჰა, იყო ქალი, რომელსაც
თვრამეტი წლის
განმავლობაში ჰქონდა
უძლურების სული და ერთად
იყო დახრილი და ვერანაირად
ვერ ამაღლდა.
12და ვითარცა იხილა იგი იესუ,
მოუწოდა მას და ჰრქუა მას:
დედაკაცო, გან თავის უფლებულ
ხარ უძლურებისგან.
13და დაადო ხელები მასზე და
მყისვე გასწორდა და
ადიდებდა ღმერთს.
14. უპასუხა სინაგოგის
წინამძღოლმა აღშფოთებით,
რადგან იესომ განკურნა
შაბათს, და უთხრა ხალხს:
ექვსი დღეა, როცა
ადამიანებმა უნდა იმუშაონ;
შაბათის დღე.
15მაშინ უფალმა მიუგო მას და
უთხრა: თვალთმაქცო, განა
ყოველი თქვენგანი შაბათს არ
იხსნის თავის ხარს ან ვირს
სადგომიდან და არ მიჰყავს
სარწყავად?
16და ეს ქალი, რომელიც არის
აბრაამის ასული, რომელიც
სატანამ შებოჭა, აჰა, ამ
თვრამეტი წლის
განმავლობაში, არ უნდა
გან თავისუფლდეს ამ
კავშირისგან შაბათს?
17და როცა ეს თქვა, შერცხვნენ
ყველა მისი მოწინააღმდეგე
და მთელი ხალხი გაიხარა მის
მიერ გაკეთებული ყველა
დიდებით.
18მაშინ თქვა: რას ჰგავს
ღვთის სასუფეველი? და რით
და ვამსგავსო?
19ეს ჰგავს მდოგვის
მარცვალს, რომელიც აიღო
ადამიანმა და ჩაყარა თავის
ბაღში; და გაიზარდა და
გააჩინა დიდი ხე; და ცის
ფრინველები დაბინავდნენ
მის ტოტებში.
20და კვლავ თქვა: რას
ვამსგავსო ღვთის
სასუფეველი?
21საფუარს ჰგავს, რომელიც
ქალმა აიღო და სამ ღვეზელ
ფქვილში დამალა, სანამ
მთელი არ გაფუვდებოდა.
22და დადიოდა ქალაქებსა და
სოფლებში, ასწავლიდა და
მიდიოდა იერუსალიმისკენ.
23მაშინ ერთმა უთხრა მას:
უფალო, ცოტანი არიან
გადარჩენილები? და უთხრა
მათ:
24ეცადეთ შეხვიდეთ სრუტე
კარიბჭით, რადგან ბევრი,
გეუბნებით თქვენ, შეეცდება
შესვლას და ვერ შეძლებს.
25როცა ერთხელ სახლის
პატრონი ადგება და მიკეტავს
კარს, და დაიწყებთ გარეთ
დგომას და კარზე კაკუნს და
იტყვით: უფალო, უფალო,
გაგვიხსენი; და ის
გიპასუხებს და გეტყვის: არ
გიცნობ, საიდან ხარ.
26მაშინ დაიწყებ იმის თქმას:
ჩვენ ვჭამეთ და ვსვამდით
შენს წინაშე და შენ
ასწავლიდი ჩვენს ქუჩებში.
27მაგრამ ის იტყვის:
გეუბნებით თქვენ, არ
გიცნობთ, საიდან ხართ; წადით
ჩემგან, ყველანი ურჯულოების
მოქმედნო.
28იქნება ტირილი და კბილთა
ღრჭენა, როცა იხილავთ
აბრაამს, ისაკს, იაკობს და
ყველა წინასწარმეტყველს
ღვთის სასუფეველში და თქვენ
თვითონ გამოძევებულნი.
29და მოვლენ ისინი
აღმოსავლეთიდან,
დასავლეთიდან,
ჩრდილოეთიდან და
სამხრეთიდან და დასხდებიან
ღვთის სასუფეველში.
30და, აჰა, არიან
უკანასკნელნი, რომლებიც
იქნებიან პირველი, და არიან

პირველები, რომლებიც
იქნებიან უკანასკნელნი.
31 იმავე დღეს მოვიდნენ
ზოგიერთი ფარისეველი და
უთხრეს მას: გამოდი და წადი
აქედან, რამეთუ ჰეროდე
მოგკლავს.
32 და უთხრა მათ: წადით და
უთხარით იმ მელას: აჰა, მე
ვდევნი ეშმაკებს და ვკურნავ
დღეს და ხვალ, და მესამე დღეს
ვიქნები სრულყოფილება.
33 მიუხედავად მისა, მე უნდა
ვიარო დღეს, ხვალ და
მომდევნო დღეს, რადგან არ
შეიძლება
წინასწარმეტყველი
დაიღუპოს იერუსალიმიდან.
34 იერუსალიმე, იერუსალიმე,
რომელიც კლავ
წინასწარმეტყველებს და
ჩაქოლავ შენთან
მოგზავნილებს; რამდენჯერ
ვისურვებდი შენი შვილების
შეკრებას, როგორც ქათამი
აგროვებს თავის შვილებს
ფრთებით ქვეშ, მაგრამ თქვენ
არ ისურვებდით!
35 აჰა, შენი სახლი შენთვის
მიტოვებული დაგრჩა: და
ჭეშმარიტად გეუბნებით, ვერ
მინახავ, სანამ არ დადგება
დრო, როცა არ იტყვი:
კურთხეულია მომავალი უფლის
სახელით.

თავი 14

1 და იყო ასე, როცა შევიდა ერთ-
ერთი მთავარი ფარისევლის
სახლში პურის საჭმელად
შაბათს, და უყურეს მას.
2 და, აჰა, იყო მის წინაშე
ვიღაც კაცი, რომელსაც
ჰქონდა წყვეთი.
3 მიუგო იესომ იურისტებს და
ფარისევლებს და უთხრა:
ნებადართულია თუ არა
განკურნება შაბათს?
4 და გაჩუმდნენ. და წაიყვანა
იგი და განკურნა იგი და
გაუშვა;
5 მიუგო მათ და უთხრა: რომელ
თქვენგანს უნდა ჩავარდეს
ვირი ან ხარი ორმოში და
მაშინვე არ გამოიყვანს მას
შაბათს?
6 და მათ ველარ უპასუხეს მას
ამ საკითხებზე.
7 და მოუტანა იგავი
დაბარებულებს, როცა აღნიშნა,
როგორ არჩევდნენ მთავარ
ოთახებს; ეუბნებოდა მათ,
8 როცა ვინმე ქორწილში
დაგიბარებენ, არ დაჯდე
მაღალ ოთახში; რომ შენზე
უფრო პატიოსანი კაცი არ
იყოს მოწოდებული მისგან;
9 და ის, ვინც გეუბნებოდა შენ
და მას, მოდის და გეტყვის:
მიეცი ამ კაცს ადგილი; და
სირცხვილით იწყებ ყველაზე
დაბალი ოთახის აღებას.
10 მაგრამ როცა დაგიბარებენ,
წადი და დაჯექი ქვედა
ოთახში; რომ როცა მოვა ის,
ვინც გეუბნება, გეტყვის:
მეგობარო, მაღლა ადი, მაშინ
თაყვანი სცემ შენთან ერთად
მსხდომთ.
11 რადგან ვინც ამაღლებს
თავს, დამცირდება; და ვინც
თავს დაიმდაბლებს,
ამაღლდება.
12 მაშინ უთხრა მასაც, ვინც
მას აკურთხა: როცა სადილს ან
ვახშამს ამზადებ, ნუ
დაუძახი შენს მეგობრებს,
არც შენს ძმებს, არც შენს
ნათესავებს და არც შენს
მდიდარ მეზობლებს; რომ არ
მოგთხოვონ და საზღაური
მოგცეს.
13 მაგრამ როცა დღესასწაულს
მოაწყობ, დაუძახე ღარიბებს,
დასახიჩრებს, კოჭლებს,
ბრმას.
14 და კურთხეული იქნები;
რამეთუ ვერ მოგაგებენ შენ,
რამეთუ მართალთა
აღდგომისას მიიღებ
საზღაურს.
15 და როცა ერთმა მათგანმა,
ვინც მასთან ერთად იჯდა,
ესმოდა, უთხრა მას: ნეტარია
ის, ვინც ჭამს პურს ღვთის
სასუფეველში.
16 მაშინ უთხრა მას: ერთმა
კაცმა დიდი ვახშამი გამართა
და ბევრს უბრძანა.
17 და გაგზავნა თავისი
მსახური ვახშმის დროს, რათა
ეთქვა დაბარებულებს: მოდი;
რადგან ყველაფერი მზად არის.
18 და ყველამ ერთი თანხმობით
დაიწყეს გამართლება.
პირველმა უთხრა მას: მე
ვიყიდე მიწა და უნდა წავიდე
და ვნახო.
19 და მეორემ თქვა: მე ვიყიდე
ხუთი უღელი ხარი და
მივდივარ მათ
შესამოწმებლად;

20 და მეორემ თქვა: ცოლი
შევიყვანე და ამიტომ ვერ
მოვალ.
21 მივიდა ის მსახური და
აუწყა ეს ყველაფერი თავის
ბატონს. მაშინ სახლის
პატრონმა განრისხებულმა
უთხრა თავის მსახურს:
სასწრაფოდ გამოდი ქალაქის
ქუჩებსა და ბილიკებში და
შემოიყვანე აქ ღარიბები,
დასახიჩრებულები, სნეულები
და ბრმები.
22 და თქვა მსახურმა: უფალო,
როგორც უბრძანე, ისე
შესრულდა, და მაინც არის
ადგილი.
23 და უთხრა უფალმა მსახურს:
გამოდი გზებზე და ღობეებზე
და აიძულე შევიდნენ, რათა
ჩემი სახლი აივსოს.
24 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ არც ერთი იმ კაცთაგანი,
ვინც იყო დაპატიჟებული, არ
გასინჯავს ჩემს ვახშამს.
25 და მიდიოდა მასთან დიდი
ხალხი; და ის შებრუნდა და
უთხრა მათ:
26 თუ ვინმე მოდის ჩემთან და
არ სძულს თავისი მამა, დედა,
ცოლი, შვილები, ძმები და დები,
დიახ და საკუთარი სიცოცხლეც,
ის ვერ იქნება ჩემი მოწაფე.
27 და ვინც არ ატარებს თავის
ჯვარს და არ გამომყვება, ვერ
იქნება ჩემი მოწაფე.
28 რადგან რომელი თქვენგანი
აპირებს კოშკის აშენებას,
ჯერ არ ზის და არ ითვლის
საფასურს, აქვს თუ არა
საკმარისი მის
დასასრულებლად?
29 რათა მას შემდეგ, რაც მან
საფუძველი ჩაუყარა და ვერ
შეძლოს მისი დასრულება,
ყველა, ვინც მას ხედავს, არ
დაიწყოს მისი დაცინვა,
30 თქვა: ამ კაცმა დაიწყო
მშენებლობა და ვერ დაასრულა.
31 ან რომელი მეფე, რომელიც
აპირებს სხვა მეფეს ომს, ჯერ
არ დაჯდება და არ
ელაპარაკება, შეძლებს თუ
არა ათი ათასით შეხვდეს მას,
ვინც მის წინააღმდეგ მოდის
ოცი ათასით?
32 ან და, სანამ მეორე ჯერ
კიდევ შორს არის, ის
აგზავნის ელჩს და სურს
მშვიდობის პირობები.
33 ასევე, ვინც თქვენგანი
იქნება, ვინც არ მიატოვებს
ყველაფერს, რაც აქვს, ვერ
იქნება ჩემი მოწაფე.
34 მარილი კარგია, მაგრამ თუ
მარილს სურნელი დაკარგა,
რითი უნდა იყოს სანელებელი?
35 ის არც მიწისთვისაა
ვარგისი და არც
ნაგლეჯისთვის; მაგრამ
კაცებმა გააძევეს იგი.
ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად, მოისმინოს.

თავი 15

1 მაშინ მიუახლოვდნენ მას
ყველა მებაჟე და ცოდვილი
მის მოსასმენად.
2 ფარისევლები და
მწიგნობარნი დრტვინავდნენ
და ამბობდნენ: ეს ცოდვილებს
იღებს და მათთან ერთად ჭამს.
3 და უთხრა მათ ეს იგავი და
უთხრა:
4 რომელი თქვენგანი,
რომელსაც ჰყავს ასი ცხვარი,
თუ დაკარგავს მათგან ერთს,
არ დატოვებს
ოთხმოცდაცხრამეტს
უდაბნოში და არ მიჰყვება
დაკარგულის, სანამ არ
იპოვის?
5 და როცა იპოვა, მხრებზე
დადებს გახარებულს.
6 და როცა ის სახლში მოდის,
მოუწოდებს თავის
მეგობრებსა და მეზობლებს და
უთხრა მათ: იხარეთ ჩემთან
ერთად; რადგან ვიპოვე ჩემი
დაკარგული ცხვარი.
7 მე გეუბნებით თქვენ, რომ
ასევე სიხარული იქნება
ზეცაში ერთი ცოდვილის გამო,
რომელიც მოინანიებს, უფრო
მეტი, ვიდრე
ოთხმოცდაცხრამეტი მართალი,
რომელთაც არ სჭირდებათ
მონანიება.
8 ან რომელი ქალი, რომელსაც
აქვს ათი ვერცხლი, თუ ერთი
ცალი დაკარგა, არ ანთებს
სანთელს, არ წმენდს სახლს და
გულმოდგინედ არ ეძებს,
სანამ იპოვის?
9 და როცა იპოვა, უხმობს
თავის მეგობრებს და
მეზობლებს და ეუბნება:
იხარეთ ჩემთან ერთად;
რადგან ვიპოვე ის ნაჭერი,
რომელიც დავკარგე.
10 ანალოგიურად, მე
გეუბნებით თქვენ, არის
სიხარული ღმერთის

ანგელოზების თანდასწრებით
ერთი ცოდვილის გამო,
რომელიც ინანიებს.
11 და თქვა: ერთ კაცს ჰყავდა
ორი ვაჟი:
12 და მათგან უმცროსმა უთხრა
მამას: მამაო, მომეცი
საქონლის ნაწილი, რომელიც
დამეკარგება. და დაჰყო მათ
თავისი ცხონება.
13 და არც ისე ბევრი დღის
შემდეგ, რაც უმცროსმა ვაჟმა
შეკრიბა ყველა და
გაემგზავრა შორეულ
ქვეყანაში და იქ გააფუჭა
თავისი ქონება მღელვარე
ცხოვრებით.
14 და როდესაც მან გაატარა
ყველა ფერი, გაჩნდა ძლიერი
შიმშილი იმ ქვეყანაში; და
მან დაიწყო გაჭირვება.
15 წავიდა და შეუერთდა იმ
ქვეყნის მოქალაქეს; და
გაგზავნა იგი თავის
მინდვრებში ღორების
გამოსაკვებად.
16 და მას სურდა, რომ ავსო
მუცელი ღორებით, რომლებსაც
ჭამდნენ და არავინ მისცა
მას.
17 და როცა მოვიდა თავში, თქვა:
მამაჩემის რამდენ
დაქირავებულს აქვს პური
საკმარისი და შესანახი, მე
კი შიმშილით ვიღუპები!
18 ავდგები, წავალ
მამაჩემთან და ვეტყვი:
მამაო, შევცოდე ზეცას და
შენს წინაშე,
19 და აღარა ვარ ღირსი,
ვიწოდებოდე შენს ძედ:
გამხადე შენს დაქირავებულ
მსახურად.
20 და ადგა და მივიდა
მამასთან. მაგრამ როდესაც
ის ჯერ კიდევ შორს იყო,
დაინახა იგი მამამისმა და
შეიბრალა, გაიქცა, დაეცა
კისერზე და აკოცა.
21 და ჰრქუა მას ძემან: მამაო,
ვცოდე ცასა და შენს წინაშე
და ღირსი აღარ ვარ
ვიწოდებოდე შენი ძე.
22 მამამ უთხრა თავის
მსახურებს: გამოიტანეთ
საუკეთესო სამოსელი და
ჩაიცვით; და ხელზე ბეჭედი და
ფეხზე ფეხსაცმელი:
23 და მოიყვანეთ აქ მსუქანი
ხბო და დაკალით; და ვჭამოთ და
ვიმხიარულოთ:
24 რადგან ეს ჩემი შვილი
მკვდარი იყო და კვლავ
ცოცხალია; და იკარგა და
იპოვეს. და მათ დაიწყეს
მხიარულება.
25 ახლა მისი უფროსი ვაჟი იყო
მინდორში და როცა მივიდა და
მიუახლოვდა სახლს, ისმოდა
მუსიკა და ცეკვა.
26 და დაუძახა ერთ მსახურს და
ჰკითხა, რას ნიშნავდა ეს.
27 და უთხრა მას: მოვიდა შენი
ძმა; და მამაშენმა მოკლა
მსუქანი ხბო, რადგან
ჯანმრთელად მიიღო იგი.
28 და განრისხდა და არ სურდა
შესვლა, ამიტომ გამოვიდა
მამამისი და ევედრებოდა მას.
29 მან მიუგო მამას და უთხრა:
აჰა, ამდენი წელია მე
გემსახურები და არასდროს
ვარღვევ შენს მცნებას,
მაგრამ შენ არასოდეს მომეცი
შვილი, რომ გავმხიარულდე
ჩემს მეგობრებთან.
30 მაგრამ როგორც კი მოვიდა
ეს შენი ვაჟი, რომელმაც
შეჭამა შენი ცხოვრება
მეძავებთან, შენ მოკალი
მისთვის მსუქანი ხბო.
31 და უთხრა მას: შვილო, მუდამ
ჩემთან ხარ და რაც მაქვს,
შენია.
32 გვქონდა სიამოვნება და
სიხარული, რადგან ეს შენი
ძმა მოკვდა და გაცოცხლდა; და
დაიკარგა და იპოვეს.

თავი 16

1 და უთხრა თავის მოწაფეებს:
იყო ერთი მდიდარი კაცი,
რომელსაც ჰყავდა მმართველი;
და იგივე დაბრალეს მას, რომ
მან გააფუჭა თავისი
საქონელი.
2 და დაუძახა მას და უთხრა:
როგორ მესმის ეს შენგან?
მიეცი ანგარიში შენი
მეურვეობის შესახებ; რადგან
შეიძლება აღარ იყო
მმართველი.
3 მაშინ მეურვემ თავის თავში
თქვა: რა ვქნა? რამეთუ
უფლისწული ჩემგან წართმევს
მეურვეობას: მე არ შემიძლია
ამოთხრა; ვეხვეწო მრცხვენია.
4 გადაწყვეტილი მაქვს, რა
ვქნა, რომ, როცა
მმართველობიდან
გამიშვებენ, მიმიღონ
თავიანთ სახლებში.

5 და უძახა თავისი ბატონის
ყოველი მოვალე და უთხრა
პირველს: რამდენი გმართებს
ჩემს ბატონს?
6 და თქვა: ასი საზომი ზეთი. და
უთხრა მას: აიღე შენი
ანგარიში, და ჯექი სასწრაფოდ
და დაწერე ორმოცდაათი.
7 მაშინ უთხრა სხვას: და
რამდენი გმართებს? მან თქვა:
ასი საზომი ხორბალი. და
უთხრა მას: აიღე შენი
კუპიურა და დაწერე ოთხმოცი.
8 და უფალმა შეაქო უსამართლო
მმართველი, რადგან ბრძნულად
მოიქცა, რადგან ამქვეყნიური
შვილები თავიანთ თაობაში
უფრო გონიერები არიან,
ვიდრე სინათლის შვილები.
9 და მე გეუბნებით თქვენ:
და უმეგობრდით მამონს
უსამართლობის; რომ, როცა
მარცხდებით, მიგიღონ
მარადიულ საცხოვრებლებში.
10 უმცირესში ერთგული,
ბევრშიც ერთგულია;
11 ამიტომ, თუ თქვენ არ იყავით
ერთგული უსამართლო მამონში,
ვინ დაგაჯერებს თქვენს
ნამდვილ სიმდიდრეს?
12 და თუ არ იყავით ერთგული
იმაში, რაც სხვისია, ვინ
მოგცემთ იმას, რაც თქვენია?
13 ვერც ერთი მსახური ვერ
ემსახურება ორ ბატონს:ან
ერთს სძულს და მეორეს
შეიყვარებს; თორემ ერთს
მოეკიდება და მეორეს
შეურაცხყოფს. თქვენ არ
შეგიძლიათ ემსახუროთ
ღმერთს და მამონს.
14 და ფარისევლებმაც,
რომელნიც ანგარებნი იყვნენ,
ესმოდნენ ყოველივე ეს და
დასცინოდნენ მას.
15 და უთხრა მათ: თქვენ ხართ
ისინი, ვინც თავს იმართლებთ
ადამიანთა წინაშე; მაგრამ
ღმერთმა იცის თქვენი გულები,
რადგან ადამიანთა შორის
დიდად პატივცემული
სისაძაგლეა ღვთის წინაშე.
16 რჯული და
წინასწარმეტყველები
იყვნენ იოანემდე: მას
შემდეგ იქადაგება ღვთის
სასუფეველი და ყოველი
ადამიანი იჭრება მასში.
17 და უფრო ადვილია ცისა და
მიწის გავლა, ვიდრე რჯულის
ერთი პუნქტის ჩავარდნა.
18 ვინც გააავის უფლებს
თავის ცოლს და სხვას
შეირთავს, მრუშობს;
19 იყო ერთი მდიდარი კაცი,
იასამნისფერი და ძვირფასი
თეთრეული შემოსილი და
ყოველდღე მდიდრულად
საზრდოობდა.
20 და იყო ერთი მათხოვარი,
სახელად ლაზარე, რომელიც
მის კარიბჭესთან იყო
და წოლილი წყლულებითსავსე.
21 და სურდათ იკვებებოდნენ
მდიდრის სუფრიდან
ჩამოვარდნილი ნამცხვრებით:
უფრო მეტიც მოვიდნენ
ძაღლები და აკოცეს წყლულები.
22 და იყო ასე, რომ მათხოვარი
მოკვდა და ანგელოზებმა
წაიყვანეს აბრაამის წიაღში:
მოკვდა მდიდარი კაციც და
დაკრძალეს;
23 და ჯოჯოხეთში ასწია
თვალები, ტანჯვაში მყოფი, და
შორიდან დაინახა აბრაამი და
ლაზარე მის წიაღში.
24 მან შესძახა და თქვა: მამაო
აბრაამ, შემიწყალე მე და
გამოგზავნე ლაზარე, რათა
თითის წვერი წყალში
ჩავარდეს და ენა გამიგრილოს;
რამეთუ ვიტანჯები ამ
ცეცხლში.
25 მაგრამ აბრაამმა თქვა:
შვილო, გაიხსენე, რომ შენ
სიცოცხლეში მიიღე შენი
სიკეთე, ისევე როგორც
ლაზარემ ბოროტება;
26 და ამ ყველაფრის გარდა,
ჩვენსა და თქვენს შორის
არის დიდი უფსკრული
დაფიქსირებული: ასე რომ,
ისინი, ვინც აქედან
თქვენთან უნდა გადავიდნენ,
არ შეუძლიათ; ვერც ჩვენთან
გადადიან, ეს იქიდან
მოვიდოდა.
27 მაშინ მან თქვა: ამიტომ
გევედრები, მამაო, რომ
გამოგზავნო იგი მამაჩემის
სახლში.
28 რადგან ხუთი ძმა მყავს;
რათა მან დაამტკიცოს მათ,
რათა ისინიც არ მოვიდნენ ამ
ტანჯვის ადგილზე.
29 უთხრა მას აბრაამმა: ჰყავთ
მოსე და წინასწარმეტყველნი;
და ე მათ მოისმინონ ისინი.
30 და მან თქვა: არა, მამაო
აბრაამ, მაგრამ თუ ვინმე
მივა მათთან მკვდრეთით,
მოინანიებენ.

31და უთხრა მას:თუ არ
მოისმენენ მოსეს და
წინასწარმეტყველებს,არც
დაარწმუნებენ,თუნდაც ერთი
მკვდრეთით აღდგეს.

თავი 17

1მაშინ უთხრა მოწაფეებს:
შეუძლებელია,რომ დანაშაული
მოვიდეს,მაგრამ ვაი მას,
ვისი მეშვეობითაც ისინი
მოვლენ!
2მისთვის სჯობდა წისქვილის
ქვა ჩამოეკიდებინათ
კისერზე და ჩაეგდოთ ზღვაში,
ვიდრე ერთი ამ პატარადან
შეურაცხყოთ.
3გაუფრთხილდით საკუთარ
თავს:თუ შენი ძმა გცოდავს
შენს წინააღმდეგ,
უსაყვედურე მას;და თუ
მოინანიებს,აპატიე.
4და თუ ის შეცოდავს შენზე
დღეში შვიდჯერ,და შვიდჯერ
შემობრუნდება შენთან და
გეტყვის:ვნანობ;შენ აპატიე
მას.
5და უთხრეს მოციქულებმა
უფალს:გაგვიმრავლე რწმენა.
6და უფალმა თქვა:მდოგვის
მარცვლისავით რწმენა რომ
გქონდეთ,შეგეძლოთ ეთქვათ
ამ სიკამინის ხეს:ამოგლიჯე
ფესვითურთ და დარგეს ზღვაში;და
ის უნდა დაგემორჩილოს.
7მაგრამ რომელი თქვენგანი
ჰყავს მსახურს,რომელიც
ხვნას ან საქონელს
მწყემსავს,ეუბნება მას,
როცა ის მინდვრიდან მოვა,
წადი და დაჯექი საჭმელად?
8და არ ეტყვის მას:მოამზადე,
რითაც ვისაუზმებ,შემოიხვიე
და მემსახურე,სანამ არ ვჭამ
და დავლევ;და მერე ჭამ და
სვამ?
9მადლობას უხდის იმ მსახურს
იმის გამო,რომ შეასრულა ის,
რაც მას უბრძანა?მე არ ვყრი.
10ასევე თქვენც,როცა
შეასრულებთ ყველა ფერს,რაც
გიბრძანეთ,თქვით:ჩვენ
უსარგებლო მონები ვართ;
11და იყო ასე,როცა
იერუსალიმში მიდიოდა,
გაიარა სამარიასა და
გალილეას შუა.
12და როცა შევიდა ერთ
სოფელში,შეხვდა მას ათი
კეთროვანი კაცი,რომლებიც
შორს იდგნენ.
13და აიღეს ხმა და თქვეს:იესო,
მოძღვარო,შეგვიწყალე ჩვენ.
14და როცა დაინახა ისინი,
უთხრა მათ:წადით,ეჩვენეთ
თავი მღვდლებს.და იყო ასე,
რომ წავიდნენ,განიწმინდნენ.
15და ერთმა მათგანმა,როცა
იხილა,რომ განიკურნა,
შებრუნდა და დიდი ხმით
ადიდებდა ღმერთს.
16და პირქვე დაემხო მის
ფეხებთან და მადლი შესწირა
მას,და იყო სამარიელი.
17მიუგო იესუ და ჰრქუა:განა
ათი განიწმიდა?მაგრამ სად
არიან ცხრა?
18ვერ მოიძებნა,რომ
დაბრუნდა ღვთის სადიდებლად,
გარდა ამ უცხოსა.
19და უთხრა მას:ადექი,წადი;
20და როცა სთხოვეს
ფარისევლებს,როდის
მოვიდოდა ღვთის სასუფეველი,
მიუგო მათ და უთხრა:ღვთის
სასუფეველი არ მოვა
დაკვირვებით.
21არც იტყვიან:აი აქ!ან,აი,იქ!
რადგან,აჰა,ღმერთის
სასუფეველი შენშია.
22და უთხრა მოწაფეებს:მოვა
დღეები,როცა გსურს იხილო
კაცის ძის ერთი დღე და ვერ
იხილო.
23და გეტყვიან:ნახე აქ;ან,
ნახე იქ:არ წახვიდე მათ და არ
გაჰყვე მათ.
24რადგან როგორც ელვა,
რომელიც ანათებს ცის ერთი
ნაწილიდან,ანათებს ცის
ქვეშ მეორე ნაწილამდე;ასე
იქნება კაცის ძეც თავის
დროზე.
25მაგრამ ჯერ ბევრი რამ უნდა
განიცადოს და ამ თაობისგან
უარყოფილი იყოს.
26და როგორც იყო ნოეს
დღეებში,ასევე იქნება
კაცის ძის დღეებშიც.
27ისინი ჭამდნენ,სვამდნენ,
ცოლებს იღებდნენ,ცოლად
იღებდნენ იმ დღემდე,სანამ
ნოე კიდობანში არ შევიდა და
წარღვნა მოვიდა და ყველა
გაანადგურა.
28ისევე,როგორც ლოტის
დღეებში;ჭამდნენ,სვამდნენ,
ყიდულობდნენ,ყიდდნენ,
დარგეს,აშენებდნენ;
29მაგრამ იმ დღეს,როცა ლოტი
გამოვიდა სოდომიდან,
ზეციდან ცეცხლი და გოგირდის

წვიმა მოვიდა და ყველა
გაანადგურა.
30ასე იქნება იმ დღეს,როცა
კაცის ძე გამოცხადდება.
31იმ დღეს,ვინც სახლის თავზე
იქნება და მისი ნივთები
სახლში,არ ჩამოვიდეს
წასაღებად;და ვინც
მინდორშია,ასევე არ
დაბრუნდეს უკან.
32გაიხსენე ლოტის ცოლი.
33ვინც შეეცდება თავისი
სიცოცხლის გადარჩენას,
დაკარგავს მას;და ვინც
დაკარგავს თავის სულს,
შეინარჩუნებს მას.
34გეუბნებით თქვენ,იმ ღამეს
ორი კაცი იქნება ერთ
საწოლში;ერთი წაიღება და
მეორე დარჩება.
35ორი ქალი ერთად დაფქვავენ;
ერთი წაიღეს და მეორე
დატოვეს.
36ორი კაცი იქნება მინდორში;
ერთი წაიღეს და მეორე
დატოვეს.
37მიუგეს და უთხრეს მას:სად,
უფალო?და უთხრა მათ:სადაც
არ უნდა იყოს სხეული,იქ
შეიკრიბებიან არწივები.

თავი 18

1და მან უთხრა მათ იგავი ამ
მიზნით,რომ ადამიანებმა
მუდამ უნდა ილოცონ და არ
დაიღალონ;
2ამბობდა:იყო ქალაქში
მსაჯული,რომელსაც არ
ეშინოდა ღვთისა და არც
ადამიანზე სცემდა
ყურადღებას.
3და იყო ქვრივი იმ ქალაქში;
და მივიდა მასთან და უთხრა:
შური იძიე ჩემს
მოწინააღმდეგეზე.
4და არ სურდა ცოტა ხნით,
მაგრამ შემდეგ თქვა თავის
თავში:თუმცა მე არ მეშინია
ღმერთის და არც ადამიანის
მზრუნველობა;
5მაგრამ რადგან ეს ქვრივი
მაწუხებს,შურს ვიძიებ მას,
რომ მისი მუდმივი მოსვლით
არ დამღალოს.
6და თქვა უფალმა:ისმინე,რას
ამბობს უსამართლო მსაჯული.
7და განა ღმერთი არ იძიებს
შურს საკუთარ რჩეულების,
რომლებიც დღედაღამ
ღაღადებენ მას,მიუხედავად
იმისა,რომ დიდხანს ითმენს
მათ?
8გეუბნებით,რომ მალე შურს
იძიებს მათზე.მაგრამ,როცა
მოვა კაცის ძე,იპოვის
რწმენას დედამიწაზე?
9და უთხრა ეს იგავი
ზოგიერთებს,რომლებსაც
სჯეროდათ,რომ მართალნი
იყვნენ და სხვებს
ეზიზღებოდნენ:
10ორი კაციავიდა ტაძარში
სალოცავად;ერთი ფარისეველი,
მეორე კი მებაჟე.
11ფარისეველი იდგა და ასე
ლოცულობდა თავის თავში:
ღმერთო,გმადლობ შენ,რომ არ
ვარ სხვა ადამიანების
მსგავსად,მძარცველები,
უსამართლონი,მრუშები ან
თუნდაც ეს მებაჟე.
12კვირაში ორჯერ ვმარხულობ,
მეათედს ვიძლევი იმით,რაც
მაქვს.
13და მებაჟე,რომელიც შორს
იდგა,არ სურდა ზეცისკენ
აეწია თვალები,არამედ
მკერდზე დაარტყა და თქვა:
ღმერთო შემიწყალე მე
ცოდვილი.
14გეუბნებით თქვენ:ეს კაცი
სხვაზე მეტად გამართლებული
ჩავიდა თავის სახლში,
რადგან ყოველი,ვინც თავს
აიმაღლებს,დამცირდება;და
ვინც თავს დაიმდაბლებს,
ამაღლდება.
15და მოიყვანეს მასთან
ჩვილებიც,რათა შეხებოდა
მათ,მაგრამ,როცა იხილეს ეს
მისმა მოწაფეებმა,
უსაყვედურეს ისინი.
16მაგრამ იესომ მოუწოდა მათ
და უთხრა:ნება მიეცით
ბავშვებს ჩემთან მოვიდნენ
და ნუ აკრძალავთ მათ,რადგან
ასეთთაა ღვთის სასუფეველი.
17ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,ვინც პატარა
ბავშვივით არ მიიღებს ღვთის
სასუფეველს,არ შევა მასში.
18ჰკითხა მას ერთმა
ხელმწიფემ და უთხრა:კეთილო
მოძღვარო,რა ვქნა,რომ
დავიმკვიდრო საუკუნო
სიცოცხლე?
19და ჰრქუა მას იესუ:რად
მეძახი კეთილსა?არცერთი არ
არის კარგი,გარდა ერთი,ანუ
ღმერთი.
20შენ იცი მცნებები:არ
იმრუშო,არ მოკლა,არ მოიპარო,

ცრუმოწმე არ გამოავლინო,
პატივიეცი მამას და დედას.
21 და მან თქვა: ეს ყველა ფერი
ბავშვობიდან მაქვს დაცული.
22 ეს რომ მოისმინა იესომ,
უთხრა მას: მაგრამ ერთი
გაკლია: გაყიდე ყველა ფერი,
რაც გაქვს და დაურიგე
ღარიბებს და გექნება საუნჯე
ზეცაში და მოდი, გამომყევი.
23 და ეს რომ მოისმინა, ძალიან
შეწუხდა, რადგან ძალიან
მდიდარი იყო.
24 და ვითარცა იხილა იესუ, რაჲ
იგი მწუხარე იყო, თქუა:
რაოდენ ძნელად შევიდეს
სიმდიდრის მქონენი ღმრთის
სასუფეველსა!
25 ვინაიდან აქლემი უფრო
ადვილია ნემსის ყუნწში
გასვლა, ვიდრე მდიდარი
შესვლა ღვთის სასუფეველში.
26 და მათ, ვინც ეს გაიგონეს,
თქვეს: მაშ, ვინ გადარჩება?
27 და მან თქვა: რაც
შეუძლებელია ადამიანებთან,
შესაძლებელია ღმერთთან.
28 მაშინ პეტრემ თქვა: აჰა,
ჩვენ ყველა ფერი დავტოვეთ და
გამოგყევით.
29 და უთხრა მათ: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: არავინ
დატოვა სახლი ან მშობლები,
ან ძმები, ან ცოლი ან შვილები
ღვთის სასუფევლისთვის.
30 ვინც არ მიიღებს
მრავალჯერ მეტს ამ ჟამს და
მომავალ ქვეყნიერებაში
მარადიულ სიცოცხლეს.
31 მაშინ მიიყვანა თორმეტნი
და უთხრა მათ: აჰა, ჩვენ
ავდივართ იერუსალიმში და
ყველა ფერი, რაც დაწერილია
წინასწარმეტყველთა მიერ
კაცის ძის შესახებ,
აღსრულდება.
32 რადგან ის გადაეცემა
წარმართებს და დასცინიან,
ზიზღით ევედრებიან და
აფურთხებენ.
33 და აჯავრებენ მას და
მოკლავენ და მესამე დღეს
აღდგება.
34 და მათ ვერაფერი გაიგეს
ამათგან; და ეს სიტყვა
დამალული იყო მათთვის და
არც იცოდნენ ნათქვამი.
35 და იყო ასე, რომ იერიხონთან
მიახლოებისას ერთი ბრმა
იჯდა გზის პირას და
ევედრებოდა:
36 და გაიგონა ხალხის გავლა,
მან ჰკითხა, რას ნიშნავდა ეს.
37 და უთხრეს მას, რომ იესო
ნაზარეველი გადის.
38 და შესძახა და თქვა: იესო,
დავითის ძეო, შემიწყალე მე.
39 და წინამძღოლნი
უსაყვედურეს მას, რაჲთა
გაჩუმდეს, მაგრამ უფრო
მეტად ღაღადებდა: დავითის
ძეო, შემიწყალე მე.
40 და დადგა იესუ და ბრძანა,
მიეყვანათ იგი, და როცა
მიუახლოვდა, ჰკითხა მას:
41 ამბობდა: რა გინდა, რომ
გაგიკეთო? მან კი თქვა: უფალო,
რომ მხედველობა მივიღო.
42 ჰრქუა მას იესუ: განიხილე,
შენმა რწმენამ გიხსნა.
43 და მყისვე აეხილა და
გაჰყვა მას და ადიდებდა
ღმერთს; და მთელი ხალხი, როცა
იხილა, ადიდებდა ღმერთს.

თავი 19

1 შევიდა იესო და გაიარა
იერიხოში.
2 და, აჰა, იყო ერთი კაცი,
სახელად ზაქე, რომელიც იყო
მებაჟეებს შორის უფროსი და
ის მდიდარი იყო.
3 და ცდილობდა ენახა იესო,
ვინ იყო იგი; და არ შეეძლო
ჰრესისთვის, რადგან ის
პატარა იყო.
4 და გაიქცა წინ და ავიდა
სიკომორზე მის სანახავად,
რადგან უნდა გაევლო იმ გზით.
5 და როცა მივიდა იესო იმ
ადგილას, აიხედა, დაინახა
იგი და უთხრა: ზაქე, იჩქარე და
ჩამოდი; რადგან დღეს შენს
სახლში უნდა დავრჩე.
6 და იჩქარა, ჩამოვიდა და
სიხარულით მიიღო იგი.
7 ეს რომ დაინახეს, ყველამ
დრტვინვა და თქვეს: წავიდა
სტუმრად ცოდვილთან.
8 და დადგა ზაქე და უთხრა
უფალს; აჰა, უფალო, ჩემი
სიქონლის ნახევარს
ღარიბებს ვაძლევ; და თუ
ვინმეს რაიმე ცრუბრალდებით
წავართვი, ოთხგზის ვუბრუნებ
მას.
9 და უთხრა მას იესომ: დღეს
მოვიდა ხსნა ამ სახლში,
რადგან ისიც აბრაამის ძეა.
10 ვინაიდან ძე კაცისა
მოვიდა დაკარგულის
საძიებლად და გადასარჩენად.

11 და ეს რომ მოისმინეს,
და უმატა და წარმოთქვა იგავი,
რადგან ახლოს იყო
იერუსალიმთან და
ფიქრობდნენ,რომ ღვთის
სასუფეველი მაშინვე
გამოჩნდებოდა.
12 ამიტომ თქვა:ვიღაც
დიდგვაროვანი წავიდა
შორეულ ქვეყანაში,რათა
მიეღო სამეფო და
დაბრუნებული ყო.
13 და დაუძახა თავის ათ
მსახურს და გადასცა მათ ათი
გირვანქა და უთხრა მათ:
და კავდით სანამ მოვალ.
14 მაგრამ მისმა
მოქალაქეებმა შეიძულეს იგი
და გაგზავნეს მას შემდეგ და
უთხრეს:არ გვეყოლება ეს
კაცი ჩვენზე გამეფდეს.
15 და იყო ასე,რომ როდესაც ის
დაბრუნდა,მეფობის მიღების
შემდეგ,მან ბრძანა,
გამოეძახებინათ მასთან ეს
მსახურები,რომლებსაც მან
ფული მისცა,რათა გაეგო,
რამდენი მოიპოვა თითოეულმა
ვაჭრობით.
16 მაშინ მოვიდა პირველი და
თქვა:უფალო,შენმა
გირვანქამ ათი გირვანქა
მოიპოვა.
17 და უთხრა მას:კარგი,კეთილო
მსახურო,რადგან ცოტაში
ერთგული იყავი,ათ ქალაქზე
გაქვს ძალაუფლება.
18 და მოვიდა მეორე და თქვა:
უფალო,შენმა გირვანქამ
ხუთი გირვანქა მოიპოვა.
19 მან ასევე უთხრა მას:შენც
ხუთ ქალაქში იყავი.
20 და სხვა მოვიდა და თქვა:
უფალო,აჰა,აქ არის შენი
გირვანქა,რომელიც
ხელსახოცში დავდე.
21 რადგან მეშინოდა შენი,
რადგან მკაცრი კაცი ხარ:
აიღე ის,რაც არ დადე და იმკის,
რაც არ დათესე.
22 და უთხრა მას:შენი პირით
განგსჯი,ბოროტო მონაო.შენ
იცოდი,რომ მკაცრი კაცი
ვიყავი,ვიღებდი იმას,რაც არ
დავდე და ვიმკი,რომ არ
დავთესე.
23 მაშ,რატომ არ გასცემ ჩემს
ფულს ბანკში,რომ ჩემი
მოსვლას მე ვითხოვო ჩემი
ფული უზრდელობით?
24 და უთხრა იქ მდგომთ:აიღეთ
მისგან ფუნტი და მიეცით მას,
ვისაც აქვს ათი გირვანქა.
25 (და უთხრეს მას:უფალო,მას
ათი გირვანქა აქვს.)
26 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ყოველს,ვისაც აქვს,
მიეცემა;და ვისაც არა აქვს,
ისიც კი წაერთმევა.
27 მაგრამ ჩემი მტრები,
რომლებსაც არ სურდა თმათზე
მეფობა,მოიყვანეთ აქ და
დახოცეთ ისინი ჩემს წინაშე.
28 და ეს რომ თქვა,წინ წავიდა
და ავიდა იერუსალიმში.
29 და იყო ასე,როცა
მიუახლოვდა ბეთფაგეს და
ბეთანიას,ზეთისხილის მთაზე
წოდებულმთაზე,გაგზავნა
თავისი ორი მოწაფე,
30 ამბობდა:წადით თქვენს
წინაალმდეგ სოფელში;
რომელშიც შესვლისას იპოვით
შეკრულ ჩოჩორს,რომელზედაც
ჯერარავინ იჯდა:გახსენით
და მოიტანეთ აქ.
31 და თუ ვინმე გკითხავთ:
რატომ ხსნით მას?ასე
უთხარით მას,რადგან უფალს
სჭირდება იგი.
32 და ისინი,ვინც გაგზავნეს,
წავიდნენ და აღმოაჩინეს,
როგორც მან უთხრა მათ.
33 და როცა ხსნიდნენ ჩოჩორს,
უთხრეს მათ პატრონებმა:
რატომ ხსნით ჩოჩორს?
34 და მათ თქვეს:უფალს
სჭირდება იგი.
35 და მიიყვანეს იგი
იესოსთან,და დააყარეს
სამოსი თავიანთი ჩოჩოზე და
დააყენეს იესო.
36 და ვითარცა იგი წავიდა,
გზად გაშალეს ტანსაცმელი.
37 და როდესაც ის მიუახლოვდა,
ახლაც კი,ზეთისხილის მთის
დაღმართზე,მოწაფეთა მთელმა
სიმრავლემ იწყო სიხარული და
დიდი ხმით ადიდებდა ღმერთს
ყველა ძლევამოსილი
საქმისთვის,რაც ნახეს;
38 ამბობდა:კურთხეული იყოს
უფლის სახელით მომავალი
მეფე:მშვიდობა ცაში და
დიდება მაღლობებში.
39 და ჰრქუა მას ზოგიერთმა
ფარისეველმა სიმრავლიდან:
მოძღვარო,გაკიცხე შენი
მოწაფეები.
40 და მან უპასუხა და უთხრა
მათ:გეუბნებით თქვენ,რომ თუ

ესენი გაჩუმდნენ, ქვები
მაშინვე წამოიძახებდნენ.
41 და როცა მიუახლოვდა, იხილა
ქალაქი და ატირდა მასზე.
42 ამბობდა: შენ რომ იცოდე,
თუნდაც შენს დღეს, ის, რაც
შენს მშვიდობას ეკუთვნის!
მაგრამ ახლა ისინი
დაიმალნენ შენს თვალებს.
43 რადგან დადგება დღეები,
როცა შენი მტრები თხრილს
მოგდებენ შენს ირგვლივ და
შემოგარტყავენ და ყოველი
მხრიდან შეგიცავენ,
44 და დაგდებს შენ მიწასთან
ერთად და შენს შვილებს
შენში; და არ დატოვებენ
შენში ქვაზე ქვაზე; რადგან
არ იცოდი შენი სტუმრობის
დრო.
45 და შევიდა ტაძარში და
დაიწყო იქ გამყიდველთა და
მყიდველთა განდევნა;
46 ეუბნება მათ: დაწერილია:
ჩემი სახლი სალოცავი სახლია,
თქვენ კი ქურდების ბუნაგად
აქციეთ.
47 და ყოველდღე ასწავლიდა
ტაძარში. მაგრამ
მღვდელმთავრები,
მწიგნობრები და ხალხის
უფროსი ცდილობდნენ მის
განადგურებას,
48 და ვერ იპოვეს, რა
გაეკეთებინათ, რადგან მთელი
ხალხი ძალიან ყურადღებიანი
იყო მისი მოსმენისთვის.

თავი 20

1 და იყო ასე, რომ ერთ-ერთ იმ
დღეს, როცა ის ასწავლიდა
ხალხს ტაძარში და ქადაგებდა
სახარებას, მღვდელმთავრები
და მწიგნობრები
უხუცესებთან ერთად
მივიდნენ მას,
2 და უთხრა მას: გვითხარი, რა
ხელმწიფებით აკეთებ ამას?
ან ვინ არის ის, ვინც მოგცა ეს
უფლებამოსილება?
3 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
მეც გკითხავთ ერთს; და
მიპასუხე:
4 იოანეს ნათლობა ზეციდან
იყო თუ კაცთაგან?
5 და მსჯელობდნენ
ერთმანეთთან და ამბობდნენ:
თუ ვიტყვით: ზეციდან; იტყვის:
რატომ არ დაუჯერეთ მას?
6 მაგრამ თუ ვიტყვით:
კაცთაგან; მთელი ხალხი
ჩაგვქოლავს, რადგან
დარწმუნებულნი არიან, რომ
იოანე წინასწარმეტყველი
იყო.
7 და მათ უპასუხეს, რომ ვერ
გაიგეს, საიდან იყო.
8 და უთხრა მათ იესომ: არც მე
გეტყვით, რა
უფლებამოსილებით ვაკეთებ
ამას.
9 მაშინ დაიწყო მან ხალხს ეს
იგავი ეთქვა; ერთმა კაცმა
გააშენა ვენახი, გაუშვა
მევენახეებს და დიდხანს
წავიდა შორეულქვეყანაში.
10 და იმ დროს გაგზავნა
მსახური მევენახეებთან,
რათა მისცეს მას ვენახის
ნაყოფი;
11 და კვლავ გაგზავნა სხვა
მსახური, და სცემეს მასაც და
სამარცხვინოდ
ევედრებოდნენ და ცარიელი
გაუშვეს.
12 და კვლავ გაგზავნა მესამე,
და დაჭრეს იგი და გააძევეს.
13 მაშინ თქვა ვენახის
მბრძანებელმა: რა ვქნა? მე
გავუგზავნი ჩემს საყვარელ
შვილს: შესაძლოა, თაყვანს
სცემდნენ მას, როცა
დაინახავენ.
14 ხოლო მევენახეებმა რომ
დაინახეს იგი, მსჯელობდნენ
ერთმანეთში და უთხრეს: ეს
არის მემკვიდრე, მოდი,
მოვკლათ იგი, რათა
მემკვიდრეობა ჩვენი იყოს.
15 გააძევეს იგი ვენახიდან
და მოკლეს. მაშ, რას უზამს მათ
ვენახის მბრძანებელმა?
16 მოვა და გაანადგურებს ამ
მევენახეებს და ვენახს
სხვებს მისცემს. და ეს რომ
გაიგონეს, თქვეს: ღმერთმა
ქნას.
17 და იხილა მათ და ჰრქუა: მაშ,
რა არის ეს დაწერილი: ქვა,
რომელიც უარყვეს
მშენებლებმა, იგი გახდა
კუთხის თავი?
18 ვინც დაეცემა იმ ქვას,
გატყდება; მაგრამ ვისზეც
დაეცემა, დაფქვავს მას.
19 და მღვდელმთავარნი და
მწიგნობარნი იმავესა ჟამსა
ცდილობდნენ ხელების აღება
მასზე; და ეშინოდათ ხალხის,
რადგან მიხვდნენ, რომ ეს
იგავი მათ წინააღმდეგ თქვა.
20 და უყურებდნენ მას და
გაგზავნეს მზვერავები,

რომლებიც თავს
სამართლიანად
ეჩვენებოდნენ,რათა მიეღოთ
მისი სიტყვები,რათა
გადაეცათ იგი მმართველის
ძალაუფლებასა და
ძალაუფლებაში.
21 და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
მოძღვარო,ჩვენ ვიცით,რომ
სწორად ამბობ და ასწავლი,
არც ვინმეს ირჩევ,არამედ
ჭეშმარიტად ასწავლი ღვთის
გზას.
22 ჩვენთვის ნებადართულია
ხარკის მიცემა კეისრისთვის,
თუ არა?
23 მაგრამ მან დაინახა მათი
მზაკვრობა და უთხრა მათ:
რატომ მაცდი მე?
24 მაჩვენე ერთი პენი.ვისი
გამოსახულება და წარწერა
აქვს?მიუგეს და უთხრეს:
კეისრისაო.
25 და უთხრა მათ:მიეცით
კეისარს კეისრისა და ღმერთს
ღვთისა.
26 და მათ ვერ შეძლეს მისი
სიტყვები ხალხის წინაშე და
გაოცდნენ მისი პასუხით და
გაჩუმდნენ.
27 მაშინ მივიდნენ მას
ზოგიერთი სადუკეველთაგანი,
რომლებიც უარყოფენ,რომ
არსებობს რაიმე აღდგომა;და
ჰკითხეს მას:
28 თქვა:მოძღვარო,მოსემ
მოგვწერა:თუ ვინმეს ძმა
მოკვდება ცოლად და უშვილოდ
მოკვდება,მისმა ძმამ ცოლი
აიყვანოს და ძმას
შთამომავლობა აღუდგინოს.
29 იყო შვიდი ძმა:და პირველმა
შეირთო ცოლი და მოკვდა
უშვილოდ.
30 და მეორემ მოიყვანა ცოლად
და მოკვდა უშვილო.
31 და მესამემ წაიყვანა იგი;
და ასევე შვიდნიც.
32 ბოლოს ქალიც მოკვდა.
33 მაშ,აღდგომაში ვისი ცოლია
იგი?რადგან შვიდს ჰყავდა
ცოლად.
34 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ამქვეყნიური შვილები
ქორწინდებიან და
ქორწინდებიან.
35 ხოლო ისინი,ვინც ღირსნი
ჩაითვლებიან იმ
წუთისოფლისა და მკვდრეთით
აღდგომის მისაღებად,არც
ქორწინდებიან და არც
ქორწინდებიან.
36 არც მოკვდებიან,რადგან
ანგელოზების ტოლები არიან;
და არიან ღვთის შვილები,
არიან აღდგომის შვილები.
37 ახლა,როცა მკვდრები
აღდგებიან,მოსემაც აჩვენა
ბუჩქთან,როცა უწოდებს
უფალს აბრაამის ღმერთს და
ისაკის ღმერთს და იაკობის
ღმერთს.
38 რადგან ის არ არის ღმერთი
მკვდრებისა,არამედ
ცოცხლების,რადგან ყველა
ცოცხალია მისთვის.
39 მაშინ ზოგიერთმა
მწიგნობარმა მიუგო:
მოძღვარო,კარგად თქვი.
40 და ამის შემდეგ მათ
საერთოდ არ გაბედეს რაიმე
შეკითხვა და უსვან მას.
41 და უთხრა მათ:როგორ
ამბობენ,რომ ქრისტე
დავითის ძეა?
42 თავად დავითი ამბობს
ფსალმუნების წიგნში:უთხრა
უფალმა ჩემს უფალს:დაჯექი
ჩემს მარჯვნივ.
43 სანამ შენს მტრებს
ფეხქვეშ არ დავდებ.
44 დავით უწოდებს მას უფალს,
როგორ არის ის მისი შვილი?
45 მაშინ მთელი ხალხის
აუდიტორიაში უთხრა თავის
მოწაფეებს:
46 უფრთხილდით მწიგნობრებს,
რომელთაც სურთ გრძელი
ტანსაცმლით სიარული და
უყვართ მისალმებები
ბაზრობებზე,სინაგოგებში
ყველაზე მაღალი ადგილები და
დღესასწაულებზე მთავარი
ოთახები;
47 რომლებიც შთანთქავენ
ქვრივთა სახლებს და
საჩვენებლად დიდხანს
ლოცულობენ:ისინი უფრო დიდ
ლანძღვას მიიღებენ.

თავი 21

1 და აიხედა და დაინახა
მდიდრები,რომლებიც თავიანთ
საჩუქრებს საგანძურში
აგდებდნენ.
2 მან ასევე დაინახა ერთი
ღარიბი ქვრივი,რომელიც იქ
ორ ტკიპს ყრიდა.
3 მან თქვა:ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,რომ ამ
ღარიბმა ქვრივმა მათზე მეტი
ჩაყარა.

4რადგან ყველა მათგანმა
თავისი სიუხვით ჩაყარა
ღვთის შესაწირავებში,ხოლო
მან თავისი გაჭირვებულმა
ჩადო მთელი სიცოცხლე,რაც
ჰქონდა.
5და როგორც ზოგიერთი
ლაპარაკობდა ტაძრის
შესახებ,როგორ იყო მორთული
იგი მშვენიერი ქვებითა და
საჩუქრებით,მან თქვა:
6რაც შეეხება ამ ყველა ფერს,
რასაც თქვენ ხედავთ,
დადგება დღეები,როდესაც არ
დარჩება ქვა ქვაზე,რომელიც
არ უნდა ჩამოაგდეს.
7და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
მოძღვარო,მაგრამ როდის
იქნება ეს?და რა ნიშანი
იქნება,როცა ეს მოხდება?
8და მან თქვა:ფრთხილად
იყავით,რომ არ მოტყუვდეთ,
რადგან ბევრი მოვა ჩემი
სახელით და იტყვიან:მე ვარ
ქრისტე;და ახლოვდება ჟამი:
ნუ მიჰყვებით მათ.
9მაგრამ როცა გესმით
ომებისა და არეულობების
შესახებ,ნუ შეშინდებით,
რადგან ეს ჯერ უნდა მოხდეს;
მაგრამ დასასრული არ არის.
10მაშინ უთხრა მათ:აღდგება
ერი ერის წინააღმდეგ და
სამეფო სამეფოს წინააღმდეგ.
11და იქნება დიდი
მიწისძვრები სხვადასხვა
ადგილებში,შიმშილი და ჭირი;
და საშინელი ხილვები და
დიდი ნიშნები იქნება
ზეციდან.
12მაგრამ ამ ყველაფრის წინ
დაადგნენ თქვენზე ხელებს,
დაგადევნონ,გადაგცეთ
სინაგოგებსა და ციხეებში და
წაგიყვანენ მეფეებისა და
მთავრების წინაშე ჩემი
სახელის გამო.
13და მოგემართებათ
ჩვენებისთვის.
14მაშ,ჩადეთ თქვენს
გულებში,არ იფიქროთ იმაზე,
რასაც უპასუხებთ.
15რადგან მე მოგცემ პირს და
სიბრძნეს,რომელსაც ვერ
შეძლებენ ყველა შენი
მოწინააღმდეგე
და პირისპირება და
წინააღმდეგობა.
16და თქვენ გაგცემენ როგორც
მშობლები,ასევე ძმები,
ნათესავები და მეგობრები;
და ზოგიერთ თქვენგანს
მოკლავენ.
17და თქვენ შეგძულთ ყველა
ადამიანი ჩემი სახელის გამო.
18მაგრამ არც ერთი თმა არ
დაიღუპება.
19თქვენი მოთმინებით
დაისაკუთრეთ თქვენი სულები.
20და როცა იხილავთ
იერუსალიმს ლაშქრებით
გარშემორტყმულს,მაშინ
იცოდეთ,რომ ახლოა მისი
გაპარტახება.
21მაშინ იუდეაში მყოფნი
გაიქცნენ მთებში;და
წავიდნენ მის შუაგულში
მყოფნი;და ქვეყნად მყოფნი
ნუ შევიდნენ მასში.
22რადგან ეს არის
შურისძიების დღეები,რათა
აღსრულდეს ყველა ფერი,რაც
დაწერილია.
23მაგრამ ვაი ორსულებს და
მწოვებს იმ დღეებში!რადგან
იქნება დიდი გასაჭირი
ქვეყანაზე და რისხვა ამ
ხალხზე.
24და დაეცემა მახვილის
კიდეზე და წაიყვანენ ტყვედ
ყველა ერში;და იერუსალიმი
იქნება დარბეული
წარმართთაგან,ვიდრე
წარმართთა დრო არ
აღსრულდება.
25და იქნება ნიშნები მზეზე,
მთვარეზე და ვარსკვლავებზე;
და დედამიწაზე ხალხების
გასაჭირი,გაურკვევლობით;
ზღვა და ტალღები ღრიალებენ;
26ადამიანთა გულები იშლება
მათშიშისა და დედამიწაზე
მომავალის მოვლის გამო,
რადგან შეირყევა ზეციური
ძალები.
27და მაშინ იხილავენ ძე
კაცისა ღრუბელში მომავალს
ძალითა და დიდი დიდებით.
28და როცა ეს ყველა ფერი
მოხდება,მაშინ აიხედე და
ასწიე თავები;შენი
გამოსყიდვა ახლოვდება.
29და უთხრა მათ იგავი;აჰა
ლეღვის ხე და ყველა ხე;
30როდესაც ისინი ახლა
ისვრიან,თქვენ თავად
ხედავთ და იცით,რომ ზაფხული
ახლოს არის.
31ასევე თქვენც,როცა
იხილავთ,რომ ეს ხდება,
იცოდეთ,რომ ახლოს არის
ღვთის სასუფეველი.

32 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: არ გადავა ეს თაობა,
სანამ ყველაფერი არ
აღსრულდება.
33 ცა და მიწა გადავა, მაგრამ
ჩემი სიტყვები არ გადავა.
34 და გაუფრთხილდით საკუთარ
თავს, რომ არავითარ
შემთხვევაში არ
გადაიტვირთოთ თქვენი
გულები ზედმეტად ზედმეტად,
ლოთობით და ამ ცხოვრების
საზრუნავით და ისე დაგეწყოთ
ის დღე უგონოდ.
35 რამეთუ მახესავით მოვა
იგი ყოველთა მკვიდრთა ზედა
ქვეყანასა ზედა.
36 მაშ, იფხიზლეთ და მუდამ
ილოცეთ, რათა ღირსი იყოთ
თავი დააღწიოთ ყოველივე
ამას, რაც მოხდება და დადგეთ
კაცის ძის წინაშე.
37 და დღისით ასწავლიდა
ტაძარში; და ღამით გამოვიდა
და დადგა მთაზე, რომელსაც
ზეთისხილის მთას უწოდებენ.
38 და მთელი ხალხი დილით ადრე
მივიდა მასთან ტაძარში, მის
მოსასმენად.

თავი 22

1 მოახლოვდა უფუარობის
დღესასწაული, რომელსაც
პასექი ჰქვია.
2 და მღვდელმთავრები და
მწიგნობრები ეძებდნენ,
როგორ მოეკლათ იგი; რადგან
ეშინოდათ ხალხის.
3 მაშინ შევიდა სატანა იუდას,
გვარად ისკარიოტელში,
თორმეტთაგანი.
4 და წავიდა და ესაუბრებოდა
მღვდელმთავრებსა და
მხედართმთავარებს, თუ როგორ
უნდა გაეცა იგი მათთან.
5 და გაიხარეს და აღთქმა
დადეს ფულის მიცემაზე.
6 და დაჰპირდა და ეძებდა
შესაძლებლობას გაეცა თიგი
მათთვის ხალხის არყოფნის
შემთხვევაში.
7 და დადგა უფუარობის დღე,
როცა უნდა მოეკლათ პასექი.
8 და გაგზავნა პეტრე და იოანე
და უთხრა: წადით და
მოამზადეთ პასექი, რომ
ვჭამოთ.
9 და უთხრეს მას: სად გინდა,
რომ მოვამზადოთ?
10 და უთხრა მათ: აჰა, როცა
შეხვალთ ქალაქში,
შეგხვდებათ კაცი, რომელსაც
აქვს წყლის ქვევრი;
მიჰყევით მას სახლში, სადაც
ის შედის.
11 და უთხარით სახლის
პატრონს: მოძღვარი
გეუბნებათ: სადარის
სასტუმრო ოთახი, სადაც ჩემს
მოწაფეებთან ერთად ვჭამ
პასექს?
12 და გაჩვენებთ მოწყობილ
დიდ ზედა ოთახს: მოამზადეთ
იქ.
13 და წავიდნენ და ნახეს,
როგორც უთხრა მათ: და
მოამზადეს პასექი.
14 და დადგა ჟამი, და ჯდა იგი და
თორმეტი მოციქული მასთან.
15 და უთხრა მათ: სურვილით
მსურდა თქვენთან ერთად
მეჭამა ეს პასექი, ვიდრე
ვიტანჯებოდი.
16 რადგან გეუბნებით თქვენ,
აღარ ვჭამ მისგან, სანამ არ
აღსრულდება ღვთის
სასუფეველში.
17 და აიღო თასი, მადლი
შესწირა და თქვა: აიღეთ ეს და
გაყავით ერთმანეთში.
18 რადგან მე გეუბნებით
თქვენ, არ დავლევ ვაზის
ნაყოფს, სანამ არ მოვა ღვთის
სასუფეველი.
19 და აიღო პური, მადლი
შესწირა, გატეხა და მისცა
მათ და უთხრა: ეს არის ჩემი
სხეული, რომელიც
თქვენთვისაა მოცემული.
20 ასევე სასმისი ვახშმის
შემდეგ და თქვა: ეს სასმისი
არის ახალი აღთქმა ჩემს
სისხლში, რომელიც დაიღვრება
თქვენთვის.
21 მაგრამ, აჰა, ჩემი გამცემის
ხელი ჩემთან არის მაგიდაზე.
22 და ჭეშმარიტად, ძე კაცისა
მიდის, როგორც იქნა
გადაწყვეტილი;
23 და დაიწყეს გამოკითხვა
ერთმანეთში, რომელი მათგანი
უნდა გაეკეთებინა ეს.
24 და ასევე იყო ჩხუბი მათ
შორის, რომელი მათგანი უნდა
ჩაითვალოს ყველაზე დიდად.
25 და უთხრა მათ: წარმართთა
მეფეები ბატონობენ მათზე;
და მათ, ვინც მათზე
ახორციელებენ
უფლებამოსილებას,
ქველმოქმედნი უწოდებენ.

26მაგრამ ასე ნუ იქნებით;და
ვინც არის მთავარი,როგორც
ის,ვინც ემსახურება.
27რადგან უფრო დიდია
საჭმელზე მჯდომი თუ მსახური?
ხორცთან მჯდომი არაა?
მაგრამ მე თქვენს შორის ვარ,
როგორც მსახური.
28თქვენ ხართ ისინი,ვინც
ჩემთან ერთად დარჩით ჩემს
განსაცდელებში.
29და მე დაგინიშნავთ თქვენ
სამეფოს,როგორც მამაჩემმა
დამინიშნა;
30რათა ჭამოთ და დალიოთ ჩემს
სუფრაზე ჩემს სამეფოში და
დასხდეთ ტახტებზე ისრაელის
თორმეტი ტომის გასასჯელად.
31და თქვა უფალმა:სიმონ,
სიმონ,აჰა,სატანამ
მოისურვა შენი ყოლა,რათა
ხორბალივით გაცრა.
32მაგრამ მე ვლოცულობ
შენთვის,რომ არ დააკარგოს
შენი რწმენა;და როცა
მოიქცევი,გააძლიერე შენი
ძმები.
33და უთხრა მას:უფალო,მზად
ვარ შენთან ერთად წავიდე
ციხეშიც და სიკვდილამდეც.
34მან კი თქვა:გეუბნები,
პეტრე,დღეს მამალი არ
იყივლებს,მანამდე კი სამჯერ
უარყოფ,რომ მიცნობ.
35და მან უთხრა მათ:როცა
გამოგიგზავნეთ ჩანთის,
ქალამნისა და ფეხსაცმლის
გარეშე,რამე გაკლიათ?და მათ
თქვეს:არაფერი.
36მაშინ უთხრა მათ:ახლა კი,
ვისაც აქვს ჩანთა,აიღოს იგი
და ასევე,მისი საწერი;
37რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ეს დაწერილი ჯერ კიდევ
უნდა აღსრულდეს ჩემში,და
ჩაითვალეს ცოდვილთა შორის,
რადგან ჩემზე დასრულებული
აქვს.
38და მათ თქვეს:უფალო,აჰა,აქ
არის ორი მახვილი.და უთხრა
მათ:საკმარისია.
39და გამოვიდა და წავიდა,
როგორც ჩვევია,ზეთისხილის
მთაზე;და მისი მოწაფეებიც
გაჰყვნენ მას.
40და როცა ადგილზე იყო,უთხრა
მათ:ილოცეთ,რომ არ შეხვიდეთ
განსაცდელში.
41და მოშორდა მათგან ქვის
ნაგლეჯს,და ჩოქილი და ილოცა.
42ამბობდა:მამაო,თუ გინდა,
მომაშორე ეს სასმისი,
მაგრამ იყოს არა ჩემი ნება,
არამედ შენი.
43და ეჩვენა მას ანგელოზი
ზეციდან,რომელიც
აძლიერებდა მას.
44და ტანჯვაში მყოფი უფრო
გულმოდგინედ ლოცულობდა:და
მისი ოფლი იყო როგორც
სისხლის დიდი წვეთები
მიწაზე ჩამოვარდნილი.
45და როცა ადგა ლოცვიდან და
მივიდა თავის მოწაფეებთან,
იპოვა ისინი მწუხარებისგან
მძინარენი.
46და უთხრა მათ:რატომ
გძინავთ?ადექით და ილოცეთ,
რომ არ შეხვიდეთ
განსაცდელში.
47და სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა,აჰა,სიმრავლე,
და ის,რომელსაც ერქვა იუდა,
ერთი თორმეტიდან,წავიდა
მათ წინაშე და მიუახლოვდა
იესოს,რათა ეკოცნა იგი.
48ჰრქუა მას იესუ:იუდა,
ამკოცნით გამცემ კაცის ძეს?
49როცა მის ირგვლივ
მყოფებმა დაინახეს,რა
მოჰყვებოდა,უთხრეს მას:
უფალო,მახვილით უნდა
დავძლიოთ?
50და ერთმა მათგანმა
დაარტყა მღვდელმთავრის
მსახურს და მოკვეთა
მარჯვენა ყური.
51მიუგო იესუ და ჰრქუა:
მოითმინეთ აქამდე.და შეეხო
ყურს და განკურნა იგი.
52უთხრა იესომ
მღვდელმთავრებს,ტაძრის
წინამძღვრებს და უხუცესებს,
რომელნიც მასთან მივიდნენ:
ხმლებითა და ჯოხებით
გამოხვედით,როგორც ქურდის
წინააღმდეგ?
53როცა ყოველდღე თქვენთან
ვიყავი ტაძარში,ხელები არ
გამომიწოდეთ ჩემზე,მაგრამ
ეს თქვენი საათია და
სიბნელის ძალა.
54და წაიყვანეს იგი და
მიიყვანეს მღვდელმთავრის
სახლში.და პეტრე შორს
გაჰყვა.
55და როცა აანთეს ცეცხლი
დარბაზის შუაგულში და ერთად
ჩამოჯდნენ,პეტრე დაჯდა მათ
შორის.
56მაგრამ ერთმა მოახლემ
დაინახა იგი,როცა ის იჯდა
ცეცხლთან,და გულმოდგინედ

შეხედა მას და თქვა: ესეც
მასთან იყო.
57 ხოლო მან უარყო იგი და თქვა:
დედაკაცო, მე არ ვიცნობ მას.
58 და ცოტა ხნის შემდეგ სხვამ
დაინახა იგი და თქვა: შენც
მათგანი ხარ. ხოლო პეტრემ
თქვა: კაცო, მე არ ვარ.
59 და დაახლოებით ერთი
საათის შემდეგ მტკიცედ
ამტკიცებდა და ამბობდა:
ჭეშმარიტად ესეც იყო მასთან,
რადგან გალილეველია.
60 პეტრემ კი თქვა: კაცო, არ
ვიცი, რას ამბობ. და მაშინვე,
სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, მამალი
გაიკრიჭა.
61 და შებრუნდა უფალი და
შეხედა პეტრეს. და გაიხსენა
პეტრემ უფლის სიტყვა, როგორ
უთხრა მას: მამლის
ყივილამდე, სამჯერ უარმყოფ
მე.
62 და გამოვიდა პეტრე და
მწარედ ატირდა.
63 ხოლო კაცებმა, რომლებსაც
ეჭირათ იესო, დასცინოდნენ
მას და სცემეს.
64 და ვითარცა დაჰკრა თვალი,
დაარტყეს სახეზე და ჰკითხეს
და უთხრეს:
იწინასწარმეტყველე, ვინ
არის ის, ვინც დაარტყა?
65 და მრავალი სხვა რამ
გმობით ლაპარაკობდნენ მის
წინააღმდეგ.
66 და როგორც კი გათენდა,
შეიკრიბნენ ხალხის
უხუცესები, მღვდელმთავრები
და მწიგნობარნი და
შეიყვანეს იგი თავიანთ
კრებაზე და უთხრეს:
67 შენ ხარ ქრისტე? გვითხარით.
და უთხრა მათ: თუ გეტყვით, არ
დაიჯერებთ.
68 და თუ მეც გკითხავთ, არ
მიპასუხებთ და არც
გამიშვებთ.
69 შემდგომში ძე კაცისა
დაჯდება ღვთის ძალის
მარჯვნივ.
70 მაშინ ყველამ თქვა: მაშ, შენ
ხარ ძე ღვთისა? და უთხრა მათ:
თქვენ ამბობთ, რომ მე ვარ.
71 და მათ თქვეს: რა გვჭირდება
მეტი მოწმე? რადგან ჩვენ
თვითონ გავიგეთ მისი პირის
შესახებ.

თავი 23

1 და ადგა მთელი სიმრავლე და
მიიყვანა იგი პილატესთან.
2 და დაიწყეს მისი ბრალდება
და უთხრეს: ჩვენ ვიპოვეთ ეს
კაცი, რომელიც ამრუდებდა
ერს და კრძალავდა კეისარს
ხარკის მიცემას და ამბობდა,
რომ ის არის ქრისტე მეფე.
3 ჰკითხა მას პილატემ და
უთხრა: შენ ხარ იუდეველთა
მეფე? ხოლო მან მიუგო და
უთხრა: შენ ამბობ.
4 მაშინ უთხრა პილატემ
მღვდელმთავრებს და ხალხს:
ამ კაცში დანაშაულს არ
ვპოულობ.
5 და ისინი უფრო
მძვინვარებდნენ და
ამბობდნენ: ის აღძრავს
ხალხს და ასწავლის მთელ
იუდეველს, გალილეიდან
დაწყებული აქამდე.
6 როცა პილატემ გალილეის
შესახებ გაიგო, ჰკითხა, იყო
თუ არა ეს კაცი გალილეველი.
7 და როგორც კი შეიტყო, რომ
იგი ჰეროდეს იურისდიქციას
ეკუთვნოდა, გაგზავნა
ჰეროდესთან, რომელიც
თავადაც იმ დროს იმყოფებოდა
იერუსალიმში.
8 ჰეროდემ იესო რომ იხილა,
ძალიან გაუხარდა, რადგან
დიდი ხნის განმავლობაში
სურდა მისი ნახვა, რადგან
ბევრი რამ სმენოდა მისგან.
და იმედოვნებდა, რომ იხილა
რაიმე სასწაული მის მიერ.
9 და ჰკითხა მას მრავალი
სიტყვით; მაგრამ მან
არაფერი უპასუხა.
10 და იდგნენ მღვდელმთავრები
და მწიგნობრები და სასტიკად
ადანაშაულებდნენ მას.
11 და ჰეროდე თავის
მეომრებთან ერთად გააუქმა
იგი და დასცინოდა, შეიმოსა
იგი მშვენიერი სამოსელი და
კვლავ გაგზავნა პილატესთან.
12 და იმავე დღეს
დაუმეგობრდნენ პილატე და
ჰეროდე, რადგან ადრე მტრობა
ჰქონდათ ერთმანეთს.
13 და პილატემ, როცა შეკრიბა
მღვდელმთავრები, მთავრები
და ხალხი,
14 უთხრა მათ: თქვენ
მომიყვანეთ ეს კაცი, როგორც
ხალხის დამახინჯებელმა;

15 არა, არც ჰეროდე, რამეთუ
გამოგიგზავნეთ მასთან; და,
აჰა, სიკვდილის ღირსი
არაფერი გაუკეთებია მას.
16 ამიტომ გავსჯავ მას და
გავათავისუფლებ.
17 (რადგან აუცილებლობის
გამო მან უნდა
გაათავისუფლოს ერთი მათ
დღესასწაულზე.)
18 მაშინვე შესძახეს და
თქვეს: განდევნე ეს კაცი და
გაგვათავისუფლე ბარაბა.
19 (რომელიც ქალაქში
მომხდარი ამბოხებისა და
მკვლელობის გამო ციხეში
ჩასვეს.)
20 პილატე, რომელმაც სურდა
იესოს გათავისუფლება, კვლავ
უთხრა მათ.
21 ისინი კი ღაღადებდნენ და
ამბობდნენ: ჯვარს აცვი,
ჯვარს აცვი.
22 და უთხრა მათ მესამედ: რა
ბოროტება ჩაიდინა? მე ვერ
ვიპოვე მასში სიკვდილის
მიზეზი: ამიტომ დავსჯავ და
გავუშვებ მას.
23 და ისინი მყისიერად
იყვნენ მაღალი ხმით და
მოითხოვდნენ, რომ ჯვარს
აცვეს. და გაიმარჯვა მათმა
და მღვდელმთავრებმა.
24 და პილატემ განაჩენი
გამოსცა, რომ ისე ყოფილიყო,
როგორც მათ მოითხოვეს.
25 და მან გაათავისუფლა მათ
ის, ვინც ამბოხებისა და
მკვლელობისთვის იყო
ჩაგდებული საპყრობილეში,
რომელიც მათ სურდათ; მაგრამ
მან გადასცა იესო მათ ნებას.
26 და ვითარცა წაიყვანეს იგი,
შეიპყრეს ერთი სიმონი,
კირენელი, რომელიც გამოვიდა
ქვეყნიდან და დადეს ჯვარი,
რათა ეტარებინა იგი იესოს
შემდეგ.
27 და მიჰყვებოდა მას
ხალხისა და ქალების დიდი
ჯგუფი, რომლებიც ასევე
ტიროდნენ და გლოვობდნენ მას.
28 ხოლო იესო მიუბრუნდა მათ
და უთხრა: იერუსალიმის
ასულნო, ნუ იტირებთ ჩემზე,
არამედ იტირეთ თქვენზე და
თქვენს შვილებზე.
29 რადგან, აჰა, მოდის დღეები,
როცა იტყვიან: ნეტარ არიან
უნაყოფოები და მუცლები,
რომლებიც არასოდეს შობდნენ
და პაპები, რომლებიც
არასოდეს აწოვდნენ.
30 მაშინ დაიწყებენ მთებს
თქვან: დაგვეცით; და
მთებამდე, დაგვიფარე.
31 რადგან თუ ისინი ამას
აკეთებენ მწვანე ხეზე, რა
უნდა გაკეთდეს მშრალზე?
32 და იყო ასევე ორი სხვა,
ბოროტმოქმედი, რომლებიც
მასთან ერთად მიიყვანეს
სიკვდილით დასაჯდომად.
33 და როცა მივიდნენ იმ
ადგილას, რომელსაც გოლგოთა
ჰქვია, იქ ჯვარს აცვეს იგი და
ბოროტმოქმედნი, ერთი
მარჯვნივ და მეორე მარცხნივ.
34 მაშინ უთხრა იესომ: მამაო,
მიუტევე მათ; რადგან არ
იციან რას აკეთებენ. და
გაიშალეს სამოსელი მისი და
წილისყრა.
35 და ხალხი იდგა და უყურებდა.
და მათთან ერთად მთავრებიც
დასცინოდნენ მას და
ამბობდნენ: სხვები
გადაარჩინა; იხსნას თავი, თუ
ის არის ქრისტე, ღვთის
რჩეული.
36 და დასცინოდნენ მას
ჯარისკაცები, მივიდნენ
მასთან და ძმარი შესთავაზეს.
37 და ამბობდა: თუ იუდეველთა
მეფე ხარ, იხსენი შენი თავი.
38 და მასზე წარწერა დაიწერა
ბერძნული, ლათინური და
ებრაული ასოებით: ეს არის
იუდეველთა მეფე.
39 და ერთმა ბოროტმოქმედმა,
ჩამოკიდებულმა
შეურაცხყოფა მიაყენა მას და
თქვა: თუ შენ ხარ ქრისტე,
იხსენი შენი თავი და ჩვენ.
40 მეორემ კი უპასუხა მას და
უთხრა: არ გეშინია ღმერთის,
რადგან იმავე განსჯაში ხარ?
41 და ჩვენ ჭეშმარიტად
სამართლიანად; რადგან ჩვენ
ვიღებთ სათანადო საზღაურს
ჩვენი საქმეებისთვის,
მაგრამ ამ კაცს არაფერი
დაუშავებია.
42 და უთხრა იესოს: უფალო,
გამიხსენე, როცა შენს
სამეფოში მოხვალ.
43 და უთხრა მას იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ:
დღეს ჩემთან იქნები
სამოთხეში.
44 და იყო დაახლოებით
მეექვსე საათი და იყო

სიბნელე მთელ დედამიწაზე
მეცხრე საათამდე.
45და მზე დაბნელდა და ტაძრის
ფარდა ჩაეშალა შუაში.
46და ვითარცა ღაღადებდა
იესუ დიდი ხმითა და თქუა:
მამაო, შენსა ხელთა
ჩავაბარებ სულსა ჩემსა, და
ესე თქუა, სული განუტევა.
47როცა ასისთავმა დაინახა,
რაც მოხდა, ადიდებდა ღმერთს
და ამბობდა: მართალი კაცი
იყო ეს.
48და მთელმა ხალხმა, რომელიც
შეიკრიბა ამ
სანახაობისთვის, დაინახა რა
მოხდა, და არტყა მკერდი და
დაბრუნდა.
49და ყველა მისი ნაცნობი და
ქალები, რომლებიც
გალილეიდან მისდევდნენ,
შორს იდგნენ და ხედავდნენ
ამას.
50და, აჰა, იყო კაცი, სახელად
იოსები, მრჩეველი; და იყო
კარგი კაცი და მართალი:
51(იგი არ დათანხმდა მათ
რჩევასა და საქმეს;) ის იყო
არიმათეადან, იუდეველთა
ქალაქიდან, რომელიც თავადაც
ელოდა ღვთის სასუფეველს.
52ეს კაცი მივიდა
პილატესთან და ევედრებოდა
იესოს გვამს.
53და აიღო იგი, შეახვია იგი
თეთრეულში და დაასვენა
ქვაში გამოკვეთილ სამარხში,
სადაც მანამდე არასოდეს
დაესვენეს ადამიანი.
54და ის დღე იყო მზადება და
დადგა შაბათი.
55და ქალებიც, რომლებიც
მასთან ერთად მოვიდნენ
გალილეიდან, გაჰყვნენ და
იხილეს საფლავი და როგორ
დაასვენეს მისი ცხედარი.
56და დაბრუნდნენ და
მოამზადეს სანელებლები და
მალამოები; და დაისვენა
შაბათი მცნებისამებრ.

თავი 24

1ახლა, კვირის პირველ დღეს,
დილით ძალიან ადრე,
მივიდნენ საფლავთან და
მოიტანეს სანელებლები,
რომლებიც მოამზადეს და
რამდენიმე სხვა მათთან
ერთად.
2და იპოვეს სამარხიდან
გადაგორებული ქვა.
3და შევიდნენ და ვერ იპოვეს
უფალი იესოს ცხედარი.
4და იყო ასე, როცა ისინი
ძალიან დაბნეულნი იყვნენ
ამაზე, აჰა, ორი კაცი დადგა
მათ გვერდით მბზინავი
სამოსით:
5და ვითარცა შეშინებულნი, და
პირი დადნეს ქუეყანამდე,
უთხრეს მათ: რატომ ეძებთ
ცოცხალს მკვდრებს შორის?
6აქ არ არის, არამედ აღდგა:
გაიხსენეთ, როგორ
გელაპარაკებოდათ, როცა ჯერ
კიდევ გალილეაში იყო,
7ამბობდა: კაცის ძე ცოდვილ
კაცთა ხელში უნდა გადაეცეს,
ჯვარს აცვეს და მესამე დღეს
აღდგეს.
8და გაიხსენეს მისი
სიტყვები,
9და დაბრუნდა სამარხიდან და
უთხრა ყოველივე ეს თერთმეტს
და ყველა დანარჩენს.
10ეს იყო მარიამ
მაგდალინელი და იოანა და
მარიამ იაკობის დედა და
სხვა ქალები, რომლებიც
მათთან იყვნენ, რომელნიც
უთხრეს ეს მოციქულებს.
11და მათი სიტყვები უაზრო
ზღაპრად მოეჩვენათ და არ
დაუჯერეს.
12მაშინ ადგა პეტრე და
გაიქცა საფლავთან; და
დაიხარა, იხილა თეთრეულის
ტანისამოსი ცალკე დადებული
და წავიდა და გაოცებული იყო
იმით, რაც მოხდა.
13და, აჰა, ორი მათგანი იმავე
დღეს წავიდა სოფელში,
სახელად ემაუსი, რომელიც
იყო იერუსალიმიდან
დაახლოებით სამოცი
მანძილით.
14და ისინი ერთად
ლაპარაკობდნენ ყოველივე
მომხდარზე.
15და იყო ასე, როცა ისინი
ლაპარაკობდნენ და
მსჯელობდნენ, თავად იესო
მიუახლოვდა და წავიდა
მათთან.
16მაგრამ მათი თვალები
დახუჭული იყო, რომ არ ეცნოთ
იგი.
17და მან უთხრა მათ: როგორია
ეს კომუნიკაცია, რაც თქვენ
გაქვთ ერთმანეთთან, როცა
დადიხართ და მოწყენილი ხართ?
18და ერთმა მათგანმა,
რომელსაც ერქვა კლეოპა,

მიუგო და უთხრა: შენ ხომ
მხოლოდ უცხო ხარ
იერუსალიმში და არ იცი, რა
მოხდა იქ ამ დღეებში?
19 და ჰრქუა მათ: რაჲ? და
უთხრეს მას: იესო
ნაზარეველზე, რომელიც იყო
საქმითა და სიტყვით ძლიერი
წინასწარმეტყველი ღვთისა
და მთელი ხალხის წინაშე.
20 და როგორ გადასცეს იგი
მღვდელმთავრებმა და ჩვენმა
მთავრებმა სიკვდილით
გასამართლებლად და ჯვარს
აცვეს.
21 მაგრამ ჩვენ გვჯეროდა, რომ
ეს იყო ის, ვინც უნდა
გამოეხსნა ისრაელი;
22 დიახ, და ჩვენი ჯგუფის
ზოგიერთმა ქალმაც
გაგვაკვირვა, რომლებიც ადრე
ვიყავით საფლავთან;
23 და რაკი ვერ იპოვეს მისი
ცხედარი, მივიდნენ და თქვეს,
რომ მათაც ნახეს ანგელოზთა
ხილვა, რომლებიც ამბობდნენ,
რომ ცოცხალია.
24 და ზოგიერთი ჩვენგანი,
ვინც ჩვენთან იყო, წავიდა
საფლავთან და იპოვა ისე,
როგორც ქალებმა თქვეს,
მაგრამ ვერ დაინახეს.
25 მაშინ უთხრა მათ: უგუნურნო
და ნელი გულით დაიჯეროთ
ყოველივე, რასაც ამბობდნენ
წინასწარმეტყველები.
26 განა ქრისტეს არ უნდა
დაეტანჯა ეს და შესულიყო
თავის დიდებაში?
27 და დაწყებული მოსედან და
ყველა
წინასწარმეტყველიდან, მან
აუხსნა მათ ყველა წმინდა
წერილში, რაც ეხება თავის
შესახებ.
28 და მიუახლოვდნენ სოფელს,
სადაც წავიდნენ;
29 ხოლო მათ აიძულებდნენ მას
და უთხრეს: დარჩი ჩვენთან,
რამეთუ საღამოა და დღე
გავიდა. და შევიდა მათთან
დასარჩენად.
30 და იყო ასე, როცა იჯდა
მათთან ერთად, აიღო პური და
აკურთხა, გატეხა და მისცა
მათ.
31 და აეხილათ მათი თვალები
და იცნეს იგი; და გაქრა მათი
თვალთახედვიდან.
32 და უთხრეს ერთმანეთს: განა
გული არ გვიწვა ჩვენში, როცა
გზაში გველაპარაკებოდა და
გვიხსნიდა წერილებს?
33 და ადგნენ იმავე საათში,
და ბრუნდნენ იერუსალიმში და
ნახეს შეკრებილი თერთმეტი
და მათთან მყოფნი.
34 ამბობდა: ჭეშმარიტად
აღდგა უფალი და გამოეცხადა
სიმონს.
35 და უთხრეს, რა მოხდა გზაზე
და როგორ იცნობდნენ მათ
პურის გატეხვაში.
36 და როცა ასე
ლაპარაკობდნენ, თავად იესო
დადგა მათ შორის და უთხრა
მათ: მშვიდობა თქვენდა.
37 მაგრამ ისინი შეშინებულნი
და შეშინებულნი იყვნენ და
ეგონათ, რომ სული ნახეს.
38 და მან უთხრა მათ: რატომ
ხართ შეწუხებული? და რატომ
ჩნდება აზრები თქვენს
გულებში?
39 აჰა, ჩემი ხელები და ჩემი
ფეხები, რომ მე თვითონ ვარ:
მომაწოდე და ნახე; რადგან
სულს არა აქვს ხორცი და
ძვალი, როგორც ხედავთ მე
მაქვს.
40 და როცა ეს თქვა, აჩვენა მათ
ხელები და ფეხები.
41 და სანამ მათ ჯერ კიდევ არ
ირწმუნეს სიხარულისგან და
უკვირდათ, მან უთხრა მათ:
გაქვთ აქ რაიმე საჭმელი?
42 და მისცეს მას შემწვარი
თევზის ნაჭერი და თაფლი.
43 და აიღო და შეჭამა მათ
წინაშე.
44 და უთხრა მათ: ეს არის
სიტყვები, რომლებიც
გეუბნებოდით, სანამ ჯერ
კიდევ თქვენთან ვიყავი, რომ
ყველაფერი უნდა აღსრულდეს,
რაც დაწერილია მოსეს
კანონში,
წინასწარმეტყველებში და
ფსალმუნებში. ჩემთან
დაკავშირებით.
45 მაშინ გაუხსნა მათი
გონება, რათა გაეგოთ
წერილები,
46 და უთხრა მათ: ასეა
დაწერილი და ასე სჭირდებოდა
ქრისტეს ტანჯვა და
მკვდრეთით აღდგომა მესამე
დღეს.
47 და რომ მონანიება და
ცოდვათა მიტევება უნდა
იქადაგოს მისი სახელით
ყველა ერს შორის,
იერუსალიმიდან დაწყებული.

48 და თქვენ ხართ ამის
მოწმეები.
49 და, აჰა, მე გიგზავნით
მამაჩემის აღთქმას თქვენზე,
მაგრამ დარჩით ქალაქ
იერუსალიმში, ვიდრე ზემოდან
ძალაუფლებით არ
დასრულდებით.
50 და წაიყვანა ისინი
ბეთანიამდე, ასწია ხელები
და აკურთხა ისინი.
51 და იყო ასე, სანამ
აკურთხებდა მათ, განშორდა
მათ და აიყვანეს ზეცაში.
52 და თაყვანი სცეს მას და
დიდი სიხარულით დაბრუნდნენ
იერუსალიმში.
53 და იყვნენ განუწყვეტლივ
ტაძარში, ადიდებდნენ და
აკურთხებდნენ ღმერთს. ამინ.

იოანე

თავი 1

1თავიდან იყო სიტყვა და
სიტყვა იყო ღმერთთან,და
სიტყვა იყო ღმერთი.
2ასე იყო თავიდან ღმერთთან.
3ყველაფერი მის მიერ
შეიქმნა;და მის გარეშე არ
შექმნილა რაიმე,რაც
შეიქმნა.
4მასში იყო სიცოცხლე;და
სიცოცხლე იყო ნათელი კაცთა.
5და სინათლე ანათებს
სიბნელეში;და სიბნელემ ვერ
გაიგო.
6იყო ღვთისგან
გამოგზავნილი კაცი,რომლის
სახელი იყო იოანე.
7ის მოვიდა მოწმად,რათა
დაემოწმებინა სინათლის
შესახებ,რათა ყველამ მისი
მეშვეობით ირწმუნოს.
8ის არ იყო ის ნათელი,არამედ
გაგზავნილი იყო ამ სინათლის
დასამოწმებლად.
9ეს იყო ჭეშმარიტი შუქი,
რომელიც ანათებს ყოველ
ადამიანს,რომელიც მოდის
სამყაროში.
10ის იყო ქვეყნიერებაში და
სამყარო მის მიერ შეიქმნა
და ქვეყნიერებამ არ იცნობდა
მას.
11ის მივიდა თავისთან და
მისმა არ მიიღო იგი.
12მაგრამ ყველამ,ვინც მიიღო
იგი,მისცა მათ ძალა უფლება
გამხდარიყვნენ ღვთის ძეები,
მათ,ვისაც სწამს მისი
სახელი.
13რომლებიც დაიბადნენ არა
სისხლით,არც ხორცის ნებით
და არც ადამიანის ნებით,
არამედ ღვთისგან.
14და სიტყვა გახდა ხორცი და
დამკვიდრდა ჩვენ შორის,(და
ჩვენ ვიხილეთ მისი დიდება,
დიდება,როგორც მამისაგან
მხოლოდშობილის),მადლითა და
ჭეშმარიტებით სავსე.
15იოანე მოწმობდა მასზე და
ღაღადებდა და ამბობდა:ეს
იყო ის,ვისზეც მე ვთქვი:ჩემ
შემდეგ მომავალი ჩემზე
უპირატესია,რადგან ჩემზე
ადრე იყო.
16და მისი სისრულისგან
მივიღეთ ყველამ და მადლი
მადლისთვის.
17რადგან რჯული მოსეს მიერ
იყო მოცემული,მაგრამ მადლი
და ჭეშმარიტება იესო
ქრისტესგან მოვიდა.
18არავის უნახავს ღმერთი
არასოდეს;მხოლოდშობილმა
ძემ,რომელიც არის მამის
წიაღში,მან გამოაცხადა იგი.
19და ეს არის იოანეს
ჩანაწერი,როცა იუდეველებმა
გაგზავნეს მღვდლები და
ლევიანები იერუსალიმიდან,
რათა ეკითხათ:ვინ ხარ შენ?
20მან აღიარა და არ უარყო;
მაგრამ აღიარა,მე არ ვარ
ქრისტე.
21და ჰკითხეს მას:რა?შენ
ელია ხარ?და მან თქვა:მე არ
ვარ.შენ ხარ ის
წინასწარმეტყველი?და მან
უპასუხა:არა.
22მაშინ უთხრეს მას:ვინ ხარ
შენ?რათა პასუხი გავცეთ მათ,
ვინც გამოგვიგზავნეს.რას
იტყვი შენს თავზე?
23მან თქვა:მე ვარ უდაბნოში
მღაღადებულის ხმა:
გაასწორეთ უფლის გზა,
როგორც თქვა ესაია
წინასწარმეტყველმა.
24და გამოგზავნილნი იყვნენ
ფარისეველთაგანი.
25და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
მაშ,რატომ ნათლავ,თუ არა ხარ
ქრისტე,არც ელია და არც ის
წინასწარმეტყველი?
26მიუგო მათ იოანემ და ჰრქუა:
მე ვნათლავ წყლით,ხოლო დგას
თქვენ შორის ერთი,რომელსაც
არ იცნობთ;
27ის არის,ვინც ჩემს შემდეგ
მომავალს ანიჭებს
უპირატესობას ჩემზე მეტად,
რომლის ფეხსაცმლის
სამაგრის შეხსნა არ ვარ
ღირსი.
28ეს მოხდა ბეთაბარაში
იორდანეს გაღმა,სადაც
იოანე ნათლავდა.
29მეორე დღეს იოანემ
დაინახა იესო,მომავალი
მასთან და თქვა:აჰა,ღვთის
კრავი,რომელიც
ათავისუფლებს ცოდვას
წუთისოფლისა.
30ეს არის ის,ვისზეც მე ვთქვი:
ჩემს შემდეგ მოვა კაცი,
რომელიც ჩემზე უპირატესია,
რადგან ჩემზე ადრე იყო.
31და მე არ ვიცნობდი მას,
მაგრამ ისრაელს რომ
გამოეცხადებინა,ამიტომ
მოვედი წყლით მოსანათლავად.

32 და იოანემ ჩაატარა
ჩანაწერი და თქვა: ვიხილე
სული მტრედივით ჩამომავალი
ზეციდან და დადგა მასზე.
33 და მე არ ვიცნობდი მას,
მაგრამ ვინც გამომგზავნა
წყლით მოსანათლად, მან
მითხრა: ვისზეც იხილავ სულს,
გადმოსულს და მასზე
დარჩენილს, ის არის ის, ვინც
ნათლავს სულით წმიდით.
34 და ვიხილე და ვამოწმებ, რომ
ეს არის ძე ღვთისა.
35 მეორე დღეს კვლავ იდგნენ
იოანე და მისი ორი მოწაფე;
36 და შეხედა იესოს, როცა
მიდიოდა, თქვა: აჰა, ღვთის
კრავი!
37 და ორმა მოწაფემ გაიგონა
მისი ლაპარაკი და გაჰყვნენ
იესოს.
38 მაშინ იესო შებრუნდა და
დაინახა ისინი, რომლებიც
მისდევდნენ და ჰრქუა მათ:
რას ეძიებთ? უთხრეს მას: რაბი,
(რაც ითარგმნება: მოძღვარო)
სად ცხოვრობ?
39 მან უთხრა მათ: მოდი და ნახე.
მივიდნენ და ნახეს, სადაც
ცხოვრობდა, და დარჩნენ
მასთან იმ დღეს, რადგან
დაახლოებით მეათე საათი იყო.
40 ერთ-ერთი მათგანი, ვინც
მოისმინა იოანეს ლაპარაკი
და გაჰყვა, იყო ანდრია, სიმონ
პეტრეს ძმა.
41 მან ჯერ იპოვა თავისი ძმა
სიმონი და უთხრა მას:
ვიპოვეთ მესია, რაც
ითარგმნება როგორც ქრისტე.
42 და მიიყვანა იგი იესოსთან.
და როცა იხილა იესომ, უთხრა:
შენ ხარ სიმონ იონას ძე.
43 მომდევნო დღეს იესოს ურდა
გალილეაში გამოსვლას, იპოვა
ფილიპე და უთხრა: გამომყევი.
44 ფილიპე იყო ბეთსაიდიდან,
ანდრიას და პეტრეს
ქალაქიდან.
45 ფილიპემ იპოვა ნათანაელი
და უთხრა მას: ჩვენ ვიპოვეთ
ის, რომლის შესახებაც მოსემ
რჯულში და
წინასწარმეტყველებმა
დაწერეს, იესო ნაზარეველი,
იოსების ძე.
46 და უთხრა მას ნათანაელმა:
განა შეიძლება რაიმე კარგი
გამოვიდეს ნაზარეთიდან?
ჰრქუა მას ფილიპე: მოდი და
ნახე.
47 იესომ დაინახა მასთან
მომავალი ნათანაელი და
უთხრა მას: აჰა, ჭეშმარიტად
ისრაელი, რომელშიც არ არის
მზაკვრობა!
48 უთხრა მას ნათანაელმა:
საიდან მიცნობ მე? მიუგო
იესომ და უთხრა მას: სანამ
ფილიპე დაგიძახებდა, როცა
ლეღვის ქვეშ იყავი, გნახე.
49 მიუგო ნათანაელმა და
უთხრა მას: რაბი, შენ ხარ ძე
ღვთისა; შენ ხარ ისრაელის
მეფე.
50 მიუგო იესომ და უთხრა მას:
რაკი გითხარი, ლეღვის ქვეშ
გნახე, გჯერა? შენ იხილავ
ამაზე დიდს.
51 და მან უთხრა მას:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: შემდგომში
იხილავთ ზეცას გახსნილს და
ღვთის ანგელოზებს, რომლებიც
ამაღლდებიან და ჩამოდიან
ადამიანის ძეზე.

თავი 2

1 და მესამე დღეს იყო
ქორწინება გალილეის კანაში;
და იყო იქ იესოს დედა:
2 და მოწვეული იყო იესოც და
მისი მოწაფეებიც
ქორწინებაზე.
3 და ვითარცა მოისურვეს
ღვინო, ჰრქუა მას დედა იესუს:
ღვინო არა აქვთ.
4 უთხრა მას იესომ: დედაკაცო,
რა საქმე მაქვს შენთან? ჩემი
საათი ჯერ არ მოსულა.
5 დედამისი ეუბნება
მსახურებს: რასაც გეტყვით,
გააკეთეთ.
6 და დადგა იქ ექვსი ქვის
ჭურჭელი, იუდეველთა
განწმენდის წესის მიხედვით,
თითო ორ-სამ ფირკინს.
7 იესომ უთხრა მათ: აავსეთ
ჭურჭლები წყლით. და აავსეს
ისინი კიდემდე.
8 და უთხრა მათ: გამოდით
ახლავე და მიიტანეთ
დღესასწაულის გამგებელს. და
მათ გაშიშვლეს.
9 როცა დღესასწაულის
მთავარმა გასინჯა ღვინოდ
დაყენებული წყალი და არ
იცოდა, საიდან იყო იგი;
10 და უთხრა მას: ყოველი
თავიდან კარგ ღვინოს
აყენებს; და როცა კარგად

სვამენ, უარესია, შენ კი
აქამდე ინახავ კარგ ღვინოს.
11 სასწაულების ეს დასაწყისი
გააკეთა იესომ გალილეის
კანაში და გამოავლინა
თავისი დიდება; და მისმა
მოწაფეებმა ირწმუნეს იგი.
12 ამის შემდეგ ჩავიდა
კაპერნაუმში ის და დედამისი,
მისი ძმები და მოწაფეები, და
იქ ბევრი დღე არ დარჩნენ.
13 მოახლოვდა იუდეველთა
პასექი და ავიდა იესო
იერუსალიმში,
14 და იპოვეს ტაძარში ხარებს,
ცხვრებს და მტრედებს, და
ფულის გადამცვლელნი
მსხდომნი.
15 და როდესაც მან
თოკებისაგან შუბლი გააკეთა,
განდევნა ისინი ყველა
ტაძრიდან, ცხვრები და
ხარები; და დაასხა ცვალებად
ფული და დაამტვრია მაგიდები;
16 და უთხრა მტრედების
გამყიდველებს: წაიღეთ ეს
აქედან; ნუ აქცევთ მამის
სახლს სავაჭრო სახლად.
17 და გაიხსენეს მის
მოწაფეებს, რომ ეწერა: შენი
სახლის გულმოდგინებამ
შემჭამა.
18 მაშინ მიუგეს იუდეველებმა
და უთხრეს მას: რა ნიშანს
გვიჩვენებ, რომ ამას აკეთებ?
19 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
დაანგრიეთ ეს ტაძარი და სამ
დღეში აღვადგენ მას.
20 მაშინ უთხრეს იუდეველებმა:
ორმოცდაექვსი წელი
შენდებოდა ეს ტაძარი და სამ
დღეში ააშენებ მას?
21 მაგრამ ის ლაპარაკობდა
თავისი სხეულის ტაძრის
შესახებ.
22 ამიტომ, როცა იგი
მკვდრეთით აღდგა, მის
მოწაფეებს გაახსენდათ, რომ
მან ეს უთხრა მათ; და
ირწმუნეს წერილი და სიტყვა,
რომელიც თქვა იესომ.
23 როცა იერუსალიმში იყო
პასექზე, დღესასწაულზე,
ბევრმა ირწმუნა მისი სახელი,
როცა იხილეს ის სასწაულები,
რომლებიც მან მოახდინა.
24 მაგრამ იესომ არ დააკისრა
თავი მათ, რადგან იცნობდა
ყველა ადამიანს,
25 და არ სჭირდებოდა ვინმეს
მოწმობა ადამიანზე, რადგან
იცოდა, რა იყო ადამიანში.

თავი 3

1 იყო ერთი კაცი
ფარისეველთაგან, სახელად
ნიკოდემოსი, იუდეველთა
მმართველი.
2 ის მივიდა იესოსთან ღამით
და უთხრა: რაბი, ჩვენ ვიცით,
რომ შენ ხარ ღვთისგან
მოსული მოძღვარი, რადგან
ვერავინ შეძლებს ამ
სასწაულებს, რასაც შენ
აკეთებ, თუ ღმერთი არ იქნება
მასთან.
3 მიუგო იესომ და უთხრა მას:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნები შენ: თუ ადამიანი
ხელახლა არ დაიბადება, ვერ
იხილავს ღვთის სასუფეველს.
4 უთხრა მას ნიკოდემოსმა:
როგორ შეიძლება დაიბადოს
ადამიანი, როცა მოხუცდება?
შეიძლება მეორედ შევიდეს
დედის მუცელში და დაიბადოს?
5 უპასუხა იესომ: ჭეშმარიტად,
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ:
თუ ადამიანი არ დაიბადება
წყლისა და სულისგან, ვერ
შევა ღვთის სასუფეველში.
6 ხორცისაგან შობილი ხორცია;
და სულისაგან შობილი სულია.
7 ნუ გიკვირს, რომ გითხარი,
ხელახლა უნდა დაიბადო.
8 ქარი უბერავს იქ, სადაც
სურს, და შენ გესმის მისი ხმა,
მაგრამ არ იცი, საიდან მოდის
და საით მიდის; ასეა ყოველი,
ვინც სულისაგან არის
დაბადებული.
9 მიუგო ნიკოდემოსმა და
ჰრქუა მას: როგორ შეიძლება
იყოს ეს?
10 მიუგო იესომ და უთხრა მას:
შენ ხარ ისრაელის ბატონი და
არ იცი ეს?
11 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნები შენ, ჩვენ ვამბობთ
იმას, რაც ვიცით და ვმოწმობთ,
რომ ვნახეთ; და არ მიიღებთ
ჩვენს მოწმობას.
12 თუ მიწიერი რამ გითხარით
და არ გწამთ, როგორ
დაიჯერებთ, თუ ზეციურზე
გეუბნებით?
13 და არავინ ავიდა ზეცად,
გარდა ზეციდან ჩამოსული კაცის
ძისა, რომელიც არის ზეცად.
14 და როგორც მოსემ აწია
გველი უდაბნოში, ასევე უნდა
ამაღლდეს ძე კაცისა.

15რათა,ვინც მას სწამს,არ
დაიღუპოს,არამედ ჰქონდეს
საუკუნო სიცოცხლე.
16რადგან ღმერთმა ისე
შეიყვარა სამყარო,რომ
მისცა თავისი მხოლოდშობილი
ძე,რათა ყოველი მისი
მორწმუნე არ დაიღუპოს,
არამედ ჰქონდეს საუკუნო
სიცოცხლე.
17რადგან ღმერთმა არ
გამოუგზავნა თავისი ძე
ქვეყნიერებაზე,რათა
მსჯავრდებოდეს
ქვეყნიერება;არამედ რომ
სამყარო მისი მეშვეობით
გადარჩეს.
18ვინც მას სწამს,არ არის
მსჯავრდებული,ხოლო ვინც არ
სწამს,უკვე დაგმობილია,
რადგან არ ირწმუნა ღვთის
მხოლოდშობილი ძის სახელი.
19და ეს არის მსჯავრი,რომ
ნათელი მოვიდა
ქვეყნიერებაში და
ადამიანებმა სიბნელე
შეიყვარეს,ვიდრე ნათელი,
რადგან მათი საქმეები
ბოროტი იყო.
20რადგან ყოველი,ვინც
ბოროტს აკეთებს,სძულს
სინათლე და არ მოდის
ნათელთან,რათა არ გაკიცხონ
მისი საქმეები.
21მაგრამ ის,ვინც
ჭეშმარიტებას აკეთებს,
მოდის ნათელთან,რათა
გამოცხადდეს მისი საქმეები,
რომ ისინი ღმერთშია
ჩადენილი.
22ამის შემდეგ მოვიდა იესო
და მისი მოწაფეები იუდეის
ქვეყანაში;და იქ დარჩა
მათთან და მოინათლა.
23და იოანეც ნათლავდა
ენონში,სალიმის მახლობლად,
რადგან ბევრი წყალი იყო იქ,
და მოვიდნენ და მოინათლნენ.
24რადგან იოანე ჯერ კიდევ არ
იყო ჩაგდებული
საპყრობილეში.
25მაშინ გაჩნდა კითხვა
იოანეს ზოგიერთმოწაფესა და
იუდეველებს შორის
განწმენდის შესახებ.
26და მივიდნენ იოანესთან და
უთხრეს:რაბი,ის,ვინც შენთან
იყო იორდანეს გაღმა,ვისზეც
შენ მოწმობდი,აჰა,ის
ნათლავს და ყველანი მიდიან
მასთან.
27მიუგო იოანემ და თქვა:კაცი
ვერაფერს მიიღებს,თუკი მას
ზეციდან არმიეცემა.
28თქვენ თვითონ მოწმობთ მე,
რომ ვთქვი:მე არ ვარ ქრისტე,
არამედ მის წინაშე ვარ
გამოგზავნილი.
29ვისაც პატარძალი ჰყავს,
სიძეა,ხოლო სიძის მეგობარი,
რომელიც დგას და ისმენს მას,
დიდად უხარია სიძის ხმის
გამო;ამიტომ აღსრულდა ჩემი
სიხარული.
30ის უნდა გაიზარდოს,მე კი
უნდა შევამცირო.
31ვინც ზემოდან მოდის,
ყველა ფერზე მაღლა დგას,
მიწიერია,მიწიერია და
მიწისზე ლაპარაკობს;
32და რაც ნახა და მოისმინა,
მოწმობს;და არავინ იღებს
მის ჩვენებას.
33ვინც მიიღო მისი მოწმობა,
ბეჭედი დადო,რომ ღმერთი
ჭეშმარიტია.
34რადგან ის,ვინც ღმერთმა
მოავლინა,ლაპარაკობს ღვთის
სიტყვებს,რადგან ღმერთი არ
აძლევს მას სულს საზომით.
35მამას უყვარს ძე და მისცა
ყოველივე მის ხელში.
36ვისაც ძე სწამს,აქვს
საუკუნო სიცოცხლე;მაგრამ
ღვთის რისხვა დარჩება მასზე.

თავი 4

1როცა გაიგო უფალმა,როგორ
გაიგეს ფარისევლებმა,რომ
იესომ იოანეზე მეტი მოწაფე
შეიძინა და მონათლა,
2(თუმცა თავად იესომ კი არ
მოინათლა,არამედ მისმა
მოწაფეებმა)
3და ტოვა იუდეა და კვლავ
გალილეაში წავიდა.
4და უნდა გაიაროს სამარიაში.
5შემდეგ მივიდა ის ქალაქ
სამარიაში,რომელსაც ჰქვია
სიქარი,იმ მიწის ნაკვეთთან
ახლოს,რომელიც იაკობმა
მისცა თავის ძეს იოსებს.
6ახლა იქ იყო იაკობის ჭა.
იესო,მოგზაურობით დაღლილი,
და ჯდა ჭაზე და იყო
დაახლოებით მეექვსე საათი.
7მოვიდა სამარიელი ქალი
წყლის ამოსაღებად:უთხრა
მას იესომ:მომეცი,დავლიო.
8(რადგან მისი მოწაფეები
წავიდნენ ქალაქში ხორცის
საყიდლად.)

9 მაშინ ჰრქუა მას სამარიელი
დედაკაცი: რაჲ არს, რომ შენ,
ებრაელი ხარ, და ლევას გთხოვ
ჩემგან, რომელიც სამარიელი
ქალი ვარ? რადგან ებრაელებს
საქმე არ აქვთ
სამარიელებთან.
10 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: თუ
სცოდნოდე ღმრთის ნიჭი და
ვინ გეტყვს შენ: მომეცი
და ლევა; შენ გთხოვდი მას და
მოგცემდა ცოცხალ წყალს.
11 ჰრქუა მას დედაკაცმა:
ბატონო, შენ არაფერი გაქვს
ასატანი და ჯა ღრმაა, საიდან
გაქვს ეს ცოცხალი წყალი?
12 შენ უფრო დიდი ხარ ვიდრე
ჩვენი მამა იაკობი,
რომელმაც მოგვცა ჯა და
დალია მისგან თვითონ, მისი
შვილები და პირუტყვი?
13 მიუგო იესომ და უთხრა მას:
ვინც ამ წყალს სვამს, კვლავ
მოსწყურდება.
14 მაგრამ ვინც სვამს წყალს,
რომელსაც მე მივცემ,
არასოდეს მოწყურდება;
მაგრამ წყალი, რომელსაც მე
მივცემ მას, იქნება მასში
წყლის ჯა, რომელიც
ამოიჭრება მარადიულ
სიცოცხლეში.
15 ჰრქუა მას დედაკაცმა:
ბატონო, მომეცი ეს წყალი, რომ
არ მწყურდეს და არც მოვალ აქ
ამოსაღებად.
16 უთხრა მას იესომ: წადი,
დაუძახე შენს ქმარს და მოდი
აქ.
17 მიუგო ქალმა და უთხრა:
ქმარი არ მყავს. უთხრა მას
იესომ: კარგად თქვი, ქმარი არ
მყავს.
18 რადგან ხუთი ქმარი გყავდა;
და ის, ვინც ახლა გყავს, არ
არის შენი ქმარი, ამაში
ჭეშმარიტად თქვი.
19 ჰრქუა მას დედაკაცმა:
ბატონო, ვხვდები, რომ
წინასწარმეტყველი ხარ.
20 ჩვენი მამები თაყვანს
სცემდნენ ამ მთაზე; და თქვენ
ამბობთ, რომ იერუსალიმში
არის ადგილი, სადაც
ადამიანებმა უნდა სცეს
თაყვანი.
21 უთხრა მას იესომ: დედაკაცო,
მერწმუნეთ, მოვა ჟამი, როცა
არც ამ მთაზე და არც
იერუსალიმში არ სცემთ
თაყვანს მამას.
22 თქვენ თაყვანს სცემთ, არ
იცით, რას; ჩვენ ვიცით, რასაც
ვცემთ თაყვანს, რადგან ხსნა
იუდეველთაა.
23 მაგრამ მოდის ჟამი და ახლა
დადგა, როცა ჭეშმარიტი
თაყვანისმცემლები თაყვანს
სცემენ მამას სულითა და
ჭეშმარიტებით, რადგან მამა
ასეთებს ეძებს მის
თაყვანისცემას.
24 ღმერთი არის სული და ვინც
მას თაყვანს სცემს, სულითა
და ჭეშმარიტებით უნდა სცეს
თაყვანი.
25 ჰრქუა მას დედაკაცმა: ვიცი,
რომ მოვა მესია, რომელსაც
ჰქვია ქრისტე, როცა მოვა,
ყველაფერს გვეტყვის.
26 უთხრა მას იესომ: მე ვარ,
ვინც გელაპარაკები.
27 და ამის შემდეგ მოვიდნენ
მისი მოწაფეები და
გაუკვირდათ, რომ
ესაუბრებოდა დედაკაცს,
მაგრამ არავინ თქვა: რას
ეძებ? ან, რატომ ელაპარაკები
მას?
28 და ტოვა ქალმა თავისი
ქოთანი, წავიდა ქალაქში და
უთხრა კაცებს:
29 მოდი, იხილე კაცი, რომელმაც
მითხრა ყველაფერი, რაც კი
ოდესმე გამიკეთებია: ეს არ
არის ქრისტე?
30 მაშინ გავიდნენ ქალაქიდან
და მივიდნენ მასთან.
31 ამასობაში მისი მოწაფეები
ლოცულობდნენ და
ეუბნებოდნენ: მოძღვარო,
ჭამე.
32 მაგრამ მან უთხრა მათ: მე
მაქვს საჭმელი, რომელიც
თქვენ არ იცით.
33 ამიტომ უთხრეს მოწაფეებმა
ერთმანეთს: ვინმემ მოიყვანა
იგი საჭმელად?
34 უთხრა მათ იესომ: ჩემი
საჭმელი არის ჩემი
მომავლინებლის ნების
შესრულება და მისი საქმის
დასრულება.
35 ნუთუ არ ამბობთ: ჯერ კიდევ
ოთხი თვეა და შემდეგ მოდის
მკა? აჰა, მე გეუბნებით:
აწიეთ თვალები და შეხედეთ
მინდვრებს; რადგან თეთრები
არიან უკვე მოსავლისთვის.
36 და ვინც მკის იღებს
საზღაურს და აგროვებს
ნაყოფს საუკუნო
სიცოცხლისთვის, რათა ერთად

იხარონ როგორც თესველი,
ასევე მკის.
37და აი ეს არის ჭეშმარიტი
ნათქვამი:ერთი თესავს და
მეორე მკის.
38მე გამოგიგზავნეთ,რომ
მოიმკითის,რისთვისაც
შრომა არგაგიციათ;
39და იმ ქალაქის მრავალმა
სამარიელმა ირწმუნა იგი
ქალის სიტყვის გამო,
რომელიც მოწმობდა:მან
მითხრა ყველა ფერი,რაც კი
გამიკეთებია.
40როცა მივიდნენ მასთან
სამარიელები,ევედრებოდნენ
მას,რომ დარჩენოდა მათთან,
და დარჩა იქ ორი დღე.
41და კიდევ ბევრმა ირწმუნა
მისი სიტყვის გამო;
42და უთხრა დედაკაცს:ახლა
ჩვენ გვჯერა,არა შენი
სიტყვის გამო,რადგან ჩვენ
თვითონ მოვისმინეთიგი და
ვიცით,რომ ეს არის ქრისტე,
სამყაროს მხსნელი.
43და ორი დღის შემდეგ წავიდა
იქიდან და წავიდა გალილეაში.
44რადგან თავად იესომ
მოწმობს,რომ
წინასწარმეტყველს არაქვს
პატივი თავის ქვეყანაში.
45და როცა შევიდა გალილეაში,
მიიღეს იგი გალილეელებმა,
რადგან ნახეს ყველა ფერი,
რაც გააკეთა იერუსალიმში
დღესასწაულზე,რადგან
ისინიც წავიდნენ
დღესასწაულზე.
46კვლავ მივიდა იესო
გალილეის კანაში,სადაც
წყალი ღვინოდაქცია.და იყო
ვინმე დიდგვაროვანი,რომლის
ძეც ავადიყო კაპერნაუმში.
47როცა გაიგო,რომ იესო
გამოვიდა იუდეიდან
გალილეაში,მივიდა მასთან
და ევედრებოდა,რომ
ჩამოსულიყო და განეკურნა
მისი ძე,რადგან სიკვდილის
პირას იყო.
48მაშინ უთხრა მას იესომ:თუ
არიხილავთ ნიშნებსა და
სასწაულებს,არირწმუნებთ.
49დიდებულმა უთხრა მას:
ბატონო,ჩამოდი,სანამ ჩემი
შვილი მოკვდება.
50უთხრა მას იესომ:წადი;შენი
შვილი ცოცხალია.და ირწმუნა
კაცმა სიტყვა,რომელიც
უთხრა მას იესომ,და წავიდა.
51და ვითარცა ქვევით
მიდიოდა,და ხვდნენ მისი
მსახურები და უთხრეს:
ცოცხალია ძე შენი.
52და ჰკითხა მათ,როდის
დაიწყო გამოსწორება.და
უთხრეს მას:გუშინ მეშვიდე
საათზე სიცხემ დატოვა იგი.
53იცოდა მამამ,რომ იყო იმ
ჟამს,როცა უთხრა მას იესომ:
ძე შენი ცოცხალია და
ირწმუნა თავადმა და მთელმა
მისმა სახლმა.
54ეს კიდევ მეორე სასწაულია,
რაც იესომ მოახდინა,როცა
იუდეიდან გალილეაში
გამოვიდა.

თავი 5

1ამის შემდეგ იყო იუდეველთა
დღესასწაული;და იესო ავიდა
იერუსალიმში.
2ახლა იერუსალიმში ცხვრის
ბაზართან არის აუზი,
რომელსაც ებრაულად ბეთესდა
ჰქვია,რომელსაც აქვს ხუთი
ვერანდა.
3მათში იწვა უძლური ხალხის
დიდი სიმრავლე,ბრმა,
შეჩერებული,გამხმარი,
რომელიც ელოდა წყლის
მოძრაობას.
4რამეთუ ანგელოზი ჩავიდა
ერთდროს აუზში და
აბრკოლებდა წყალს:ვინც
პირველი შედიოდა წყლის
აურზაურიდან,
განიკურნებოდა ნებისმიერი
სნეულებისგან.
5და იყო იქ ერთი კაცი,
რომელსაც ოცდათვრამეტი
წელი სტკიოდა.
6როცა იხილა იესომ ტყუილი და
იცოდა,რომ უკვე დიდი ხანია
ამ საქმეში იყო,უთხრა მას:
განიკურნები?
7მიუგო მას უძლურმა:ბატონო,
არავინ მყავს,როცა წყალი
ღელავს,აუზში ჩამაგდოს,
მაგრამ სანამ მოვალ,სხვა
გადმოდის ჩემს წინ.
8უთხრა მას იესომ:ადექი,
აიღე შენი საწოლი და იარე.
9და მაშინვე
გამოჯანმრთელდა კაცი,აიღო
თავისი საწოლი და წავიდა;და
იმავე დღეს იყო შაბათი.
10უთხრეს იუდეველებმა
განკურნებულს:შაბათია,არ
არის ნებადართული შენი
საწოლის ტარება.

11მან მიუგო მათ:ვინც
განმაკურნა,მან მითხრა:
აიღე შენი საწოლი და იარე.
12ჰკითხეს მას:რომელია კაცი,
რომელმან გითხარი:აიღე
შენი საწოლი და იარე?
13და განკურნებულმა ვერ
იცოდა,ვინ იყო,რადგან იესომ
თავი მოიშორა,იქ მყოფი
ხალხი.
14ამის შემდეგ იესომ იპოვა
იგი ტაძარში და უთხრა:აჰა,
განიკურნე;
15წავიდა ის კაცი და უთხრა
იუდეველებს,რომ იესო იყო,
რომელმაც განკურნა იგი.
16და ამიტომ დევნიდნენ
იუდეველები იესოს და
ცდილობდნენ მისი მოკვლა,
რადგან შაბათს აკეთებდა
ამას.
17ხოლო იესომ მიუგო მათ:
მამაჩემი მოქმედებს აქამდე
და მე ვმუშაობ.
18ამიტომ იუდეველები უფრო
მეტად ცდილობდნენ მის
მოკვლას,რადგან მან
არამარტო დაარღვია შაბათი,
არამედ თქვა,რომ ღმერთი იყო
მისი მამა და ღმერთთან
გათანაბრდა.
19მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:ძეს
არაფრის გაკეთება არ
შეუძლია თავისთავად,გარდა
იმისა,რასაც ხედავს,რომ
მამა აკეთებს;რადგან რასაც
აკეთებს,ძეც აკეთებს ამას.
20ვინაიდან მამას უყვარს ძე
და უჩვენებს მას ყველაფერს,
რასაც თავად აკეთებს,და
უჩვენებს მას ამათზე დიდ
საქმეებს,რათა გაგიკვირდეთ.
21რადგან როგორც მამა
აღადგენს მკვდრებს და
აცოცხლებს მათ;ასევე ძე
აცოცხლებს ვისაც სურს.
22რამეთუ მამა არავის
განსჯის,არამედ მთელი
სასამართლო ძეს მიუძღვნა.
23რათა ყველამ პატივი სცეს
ძეს,როგორც პატივს სცემს
მამას.ვინც არ სცემს პატივს
ძეს,არ სცემს პატივს მამას,
რომელმაც მოავლინა იგი.
24ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:ვინც
ისმენს ჩემს სიტყვას და
სწამს მისი,ვინც მე
გამომგზავნა,აქვს საუკუნო
სიცოცხლე და არ მოვა
მსჯავრი;მაგრამ
სიკვდილიდან სიცოცხლეში
გადავიდა.
25ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:მოვა ჟამი
და ახლა არის,როცა მკვდრები
მოისმენენ ღვთის ძის ხმას
და ვინც ისმენს,იცოცხლებენ.
26რადგან როგორც მამას აქვს
სიცოცხლე თავის თავში;ასე
მისცა მან ძეს,რომ ჰქონდეს
სიცოცხლე თავის თავში;
27და მისცა მას
უფლებამოსილება აღასრულოს
სასამართლო,რადგან ის არის
ძე კაცისა.
28ნუ გიკვირთ ამაზე,რადგან
მოვა ჟამი,როცა ყველა,ვინც
საფლავებშია,მოისმენს მის
ხმას,
29და გამოვა;სიკეთის
მოქმედნი სიცოცხლის
აღდგომამდე;და ვინც ბოროტს
სჩადის,წყევლის აღდგომამდე.
30მე არ შემიძლია ჩემით
არაფერი გავაკეთო:როგორც
მესმის,მე განვსჯი;რადგან
ჩემს ნებას კი არ ვეძებ,
არამედ მამის ნებას,
რომელმაც გამომგზავნა.
31თუ მე ვამოწმებ ჩემს თავზე,
ჩემი მოწმობა არ არის
ჭეშმარიტი.
32არის სხვა,რომელიც
მოწმობს ჩემზე;და მე ვიცი,
რომ მოწმობა,რომელსაც ის
მოწმობს ჩემზე,ჭეშმარიტია.
33თქვენ გაგზავნეთ
იოანესთან და მან დაამოწმა
ჭეშმარიტება.
34მაგრამ მე არ ვიღებ
მოწმობას ადამიანისგან,
არამედ ამას ვამბობ,რათა
გადარჩეთ.
35ის იყო ცეცხლმოკიდებული
და მანათობელი შუქი,და
თქვენ გინდოდათ,რომ ერთ
დროს გაიხაროთ მისი ნათელით.
36მაგრამ მე უფრო დიდი
მოწმობა მაქვს,ვიდრე
იოანეს,რადგან საქმეები,
რომლებიც მამამ მომცა,რომ
დავასრულო,იგივე საქმეები,
რასაც მე ვაკეთებ,მოწმობს
ჩემზე,რომ მამამ
გამომგზავნა.
37და თვითმამამ,რომელმაც
მომავლინა,მოწმობს ჩემზე.
თქვენ არც ერთხელ გსმენიათ
მისი ხმა და არც მისი ფორმა
გინახავთ.

38 და არ გაქვთ მისი სიტყვა
დამკვიდრებული თქვენში;
39 მოძებნე წმინდა წერილები;
რადგან გგონიათ, რომ მათში
გაქვთ საუკუნო სიცოცხლე და
ისინი არიან, ვინც მოწმობენ
ჩემზე.
40 და თქვენ არ მოხვალთ
ჩემთან, რათა გქონდეთ
სიცოცხლე.
41 მე არ ვიღებ პატივს
კაცთაგან.
42 მაგრამ მე გიცნობთ თქვენ,
რომ არ გაქვთ ღვთის
სიყვარული თქვენში.
43 მე მოვედი მამის სახელით
და თქვენ არ მიმღებთ; თუ სხვა
მოვა თავისი სახელით,
მიიღებთ მას.
44 როგორ შეგიძლიათ ირწმუნოთ,
რომელნიც იღებენ პატივს
ერთმანეთს და არ ეძებთ
პატივისცემას, რომელიც
მხოლოდ ღვთისგან მოდის?
45 ნუ გგონიათ, რომ მამის
წინაშე დაგდებთ ბრალს;
46 რამეთუ მოსეს რომ გწამდეს,
მე დამიჯერებდით, რამეთუ
მან დაწერა ჩემზე.
47 მაგრამ თუ არ გწამთ მისი
ნაწერები, როგორ დაიჯერებთ
ჩემს სიტყვებს?

თავი 6

1 ამის შემდეგ იესო გადავიდა
გალილეის ზღვაზე, რომელიც
არის ტიბერიადის ზღვა.
2 და უამრავი ხალხი გაჰყვა
მას, რადგან იხილეს მისი
სასწაულები, რომლებიც მან
მოახდინა ავადმყოფებზე.
3 და ავიდა იესო მთაზე და იქ
დაჯდა თავის მოწაფეებთან
ერთად.
4 და მოახლოვდა პასექი,
იუდეველთა დღესასწაული.
5 როცა იესომ ასწია თვალები
და დაინახა, რომ მასთან
მივიდა დიდი ხალხი, უთხრა
ფილიპეს: საიდან ვიყიდოთ
პური, რომ ამათ ჭამონ?
6 და ეს თქვა მის
დასამტკიცებლად, რადგან
თვითონ იცოდა, რას იზამდა.
7 მიუგო მას ფილიპემ: ორასი
გროშიანი პური არ კმარა მათ,
რომ თითოეულმა მათგანმა
ცოტა წაიღოს.
8 ერთმა მისმა მოწაფემ,
ანდრიამ, სიმონ პეტრეს ძმამ,
უთხრა მას:
9 აქ არის ერთი ყმაწვილი,
რომელსაც აქვს ხუთი ქერის
პური და ორი პატარა თევზი:
მაგრამ რა არიან ისინი
ამდენს შორის?
10 და თქვა იესომ: დასხდნენ
კაცები. ახლა იმ ადგილას
ბევრი ბალახი იყო. და ჯდნენ
კაცები, დაახლოებით ხუთი
ათასი.
11 და აიღო იესომ პური; და
ვითარცა მადლი შესწირა,
დაურიგა მოწაფეებს,
მოწაფეებმა კი
დაწესებულებს; და ისევე
როგორც თევზები, რამდენიც
მათ სურთ.
12 როცა გაივსნენ, უთხრა
თავის მოწაფეებს: შეაგროვეთ
დარჩენილი ნატეხები, რომ
არაფერი დაიკარგოს.
13 ამიტომ შეკრიბეს ისინი და
აავსეს თორმეტი კალათა ხუთი
ქერის პურის ნატეხებით,
რომლებიც რჩებოდა მათ, ვინც
ჭამდა.
14 მაშინ იმ კაცებმა, როცა
იხილეს ის სასწაული, რაც
მოახდინა იესომ, თქვეს: ეს
არის ჭეშმარიტი
წინასწარმეტყველი, რომელიც
უნდა მოვიდეს ქვეყნად.
15 იესომ რომ გაიგო, რომ
მოვიდოდნენ და ძალით
წაიყვანდნენ, რათა
გამეფებული ყო, ისევ მარტო
წავიდა მთაზე.
16 და როცა დადგა, მისი
მოწაფეები ჩავიდნენ ზღვაზე,
17 და შევიდნენ ხომალდში და
წავიდნენ ზღვაზე
კაპერნაუმისკენ. და ახლა
ბნელოდა და იესო არ მოსულა
მათთან.
18 და ზღვა გაჩნდა ძლიერი
ქარის გამო, რომელიც
უბერავდა.
19 და ოცდახუთი თუ ოცდაათი
მანძილითნიჩბოსას რომ
მიჰყვნენ, დაინახეს იესო,
რომელიც დადიოდა ზღვაზე და
უახლოვდებოდა ხომალდს, და
შეეშინდათ.
20 მან კი უთხრა მათ: მე ვარ; ნუ
გეშინია.
21 მაშინ ნებით მიიღეს იგი
ნავში: და მაშინვე გემი იმ
ხმელეთზე იყო, სადაც ისინი
წავიდნენ.
22 მომდევნო დღეს, როცა ზღვის
გაღმა მდგომმა ხალხმა
დაინახა, რომ იქ სხვა ნავი არ

იყო, გარდა იმისა,
რომელზედაც შედიოდნენ მისი
მოწაფეები და იესოთავის
მოწაფეებთან ერთად კი არ
შევიდა ნავში, არამედ
მოწაფეები მარტო წავიდნენ;
23 (თუმცა ტიბერიიდან სხვა
ნავებიც მიდიოდნენ იმ
ადგილას, სადაც პურს
ჭამდნენ, მას შემდეგ რაც
უფალმა მადლობა გადაუხადა).
24 როცა ხალხმა დაინახა, რომ
იქ არ იყო იესო და არც მისი
მოწაფეები, ისინიც აიღეს
გემით და მივიდნენ
კაპერნაუმში იესოს
მოსაძებნად.
25 და როცა იპოვეს იგი ზღვის
გაღმა, უთხრეს მას: რაბი,
როდის მოხვედი აქ?
26 მიუგო მათ იესომ და უთხრა:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: მე მეძებთ
არა იმიტომ, რომ იხილეთ
სასწაულები, არამედ იმიტომ,
რომ შეჭამეთ პური და
გაძღით.
27 იშრომეთ არა ჭამისთვის,
რომელიც დაიღუპება, არამედ
იმ ჭამისთვის, რომელიც
მარადიული
სიცოცხლისთვისაა, რომელსაც
მოგცემთ თქვენ ძე კაცისა,
რადგან მას დაბეჭდა მამა
ღმერთმა.
28 მაშინ უთხრეს მას: რა ვქნათ,
რომ შევძლოთ ღვთის საქმეები?
29 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
ესე არს საქმე ღმრთისაჲ, რაჲ
თქუენ ირწმუნოთ მისი,
რომელი მან მოავლინა.
30 ჰრქუეს მას: მაშ, რა ნიშანს
აჩვენებ, რომ ვიხილოთ და
გჯეროდეს? რას მუშაობ?
31 ჩვენი მამები ჭამდნენ
მანანას უდაბნოში; როგორც
წერია, მისცა მათ პური
ზეციდან საჭმელად.
32 მაშინ იესომ უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: მოსემ არ
მოგცათ პური ზეციდან;
მაგრამ მამა ჩემი გაძლევთ
ჭეშმარიტ პურს ზეციდან.
33 რადგან ღვთის პური არის ის,
რომელიც ჩამოდის ზეციდან და
აძლევს სამყაროს სიცოცხლეს.
34 მაშინ უთხრეს მას: უფალო,
მარად მოგვეცი ეს პური.
35 და უთხრა მათ იესომ: მე ვარ
პური სიცოცხლისა; და ვისაც
ჩემი სწამს, არასოდეს
მოწყურდება.
36 მაგრამ მე გითხარით, რომ
თქვენც მიხილეთ და არ გწამთ.
37 ყველაფერი, რასაც მამა
მომცემს, ჩემთან მოვა; და
ვინც ჩემთან მოდის, არ
განვაგდებ.
38 რადგან მე ჩამოვედი
ზეციდან არა ჩემი ნების
შესასრულებლად, არამედ ჩემი
მომავლინებლის ნების
შესასრულებლად.
39 და ეს არის მამის ნება,
რომელმაც გამომგზავნა, რომ
ყველაფერი, რაც მან მომცა, მე
არ დავკარგო, არამედ
აღვადგინო იგი უკანასკნელ
დღეს.
40 და ეს არის ჩემი
მომავლინებლის ნება, რომ
ყოველს, ვინც იხილავს ძეს და
სწამს იგი, ჰქონდეს საუკუნო
სიცოცხლე, და მე აღვადგენ
მას უკანასკნელდღეს.
41 იუდეველები დრტვინავდნენ
მასზე, რადგან თქვა: მე ვარ
პური, რომელიც ზეციდან
ჩამოვიდა.
42 და უთხრეს: ეს არ არის იესო,
იოსების ძე, რომლის მამაც და
დედაც ვიცით? მაშ როგორ
ამბობს: ზეციდან ჩამოვედი?
43 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ნუ დრტვინავთ თქვენ შორის.
44 ვერავინ მოვა ჩემთან, თუ
არა მამამ, რომელმაც მე
გამომიგზავნა, არ მიიზიდოს
მას და მე აღვადგენ მას
უკანასკნელდღეს.
45 წინასწარმეტყველებში
წერია: და ყველანი ღვთისგან
იქნებიან მოძღვრულნი. მაშ,
ყოველი, ვინც მოისმინა და
ისწავლა მამის შესახებ,
მოდის ჩემთან.
46 არა რომ ვინმეს უხილავს
მამა, გარდა იმისა, ვინც
ღვთისგან არის, მან იხილა
მამა.
47 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: ვისაც
სწამს ჩემი, აქვს საუკუნო
სიცოცხლე.
48 მე ვარ სიცოცხლის პური.
49 თქვენმა მამებმა ჭამეს
მანანა უდაბნოში და
დაიხოცნენ.
50 ეს არის პური, რომელიც
ჩამოდის ზეციდან, რათა
ადამიანმა შეჭამოს მისგან
და არ მოკვდეს.

51 მე ვარ ცოცხალი პური,
რომელიც ჩამოვიდა ზეციდან:
თუ ვინმე შეჭამს ამ პურს,
მარადიულად იცოცხლებს;
52 იუდეველები ერთმანეთს
ებრძოდნენ და ამბობდნენ:
როგორ შეუძლია ამ კაცმა
გვაჩუქოს თავისი ხორცი
საჭმელად?
53 მაშინ იესომ უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:თუ არ
შეჭამთ კაცის ძის ხორცს და
არ სვამთ მის სისხლს,არ
გაქვთ სიცოცხლე თქვენში.
54 ვინც ჭამს ჩემს ხორცს და
სვამს ჩემს სისხლს,აქვს
მარადიული სიცოცხლე;და მე
აღვადგენ მას უკანასკნელ
დღეს.
55 რამეთუ ჩემი ხორცი
ჭეშმარიტად ხორცია და ჩემი
სისხლი ჭეშმარიტად
სასმელია.
56 ვინც ჭამს ჩემს ხორცს და
სვამს ჩემს სისხლს,
ცხოვრობს ჩემში და მე მასში.
57 როგორც ცოცხალმა მამამ
გამომგზავნა მე და მე
ვცოცხლობ მამით,ასევე ვინც
მჭამს,ისიც ჩემით
იცოცხლებს.
58 ეს არის ის პური,რომელიც
ჩამოვიდა ზეციდან:არა
როგორც თქვენი მამები
ჭამდნენ მანანას და
მკვდრები იყვნენ:ვინც ამ
პურს ჭამს,მარადიულად
იცოცხლებს.
59 ეს თქვა მან სინაგოგაში,
როცა ასწავლიდა
კაპერნაუმში.
60 ბევრმა მისმა მოწაფეებმა
ეს რომ გაიგონეს,თქვა:მძიმე
სიტყვაა;ვის შეუძლია ამის
მოსმენა?
61 როცა იესომ იცოდა,რომ მისი
მოწაფეები დრტვინავდნენ
ამაზე,უთხრა მათ:ეს გაწყენთ
თქვენ?
62 რა და თუ იხილავთ კაცის ძეს
ამაღლებულს იქ,სადაც ადრე
იყო?
63 ეს არის სული,რომელიც
აცოცხლებს;ხორცს არაფერი
აქვს სარგებელი:სიტყვები,
რომლებსაც მე გეუბნებით,
სულია და სიცოცხლეა.
64 მაგრამ არიან თქვენგანნი,
რომელთაც არ სწამთ.რადგან
იესომ თავიდანვე იცოდა,ვინ
იყვნენ ისინი,ვისაც არ
სწამდა და ვინ უნდა
გასცემდა მას.
65 და მან თქვა:ამიტომ
გითხარით,რომ ვერავინ მოვა
ჩემთან,თუ არ მიეცა მას ჩემი
მამისგან.
66 მას შემდეგ მრავალი მისი
მოწაფე დაბრუნდა და აღარ
დადიოდა მასთან.
67 უთხრა იესომ თორმეტს:
თქვენც ხომ არ წახვალთ?
68 მიუგო სიმონ-პეტრემ:უფალო,
ვისთან წავიდეთ?შენ გაქვს
საუკუნო სიცოცხლის
სიტყვები.
69 და ჩვენ გვწამს და
დარწმუნებული ვართ,რომ შენ
ხარ ქრისტე,ძე ცოცხალი
ღმერთისა.
70 მიუგო მათ იესომ:განა მე არ
აგირჩიეთ თქვენ თორმეტი და
ერთი თქვენგანი ეშმაკია?
71 ილაპარაკა იუდა
ისკარიოტელზე,სიმონის ძეზე,
რადგან ის გამცემდა მას,
თორმეტთაგან ერთ-ერთი.

თავი 7

1 ამის შემდეგ იესო დადიოდა
გალილეაში,რადგან არ სურდა
იუდეაში სიარული,რადგან
იუდეველები მის მოკვლას
ცდილობდნენ.
2 მოახლოვდა იუდეველთა
კარვების დღესასწაული.
3 მისმა ძმებმა უთხრეს მას:
წადი აქედან და წადი
იუდეაში,რათა შენმა
მოწაფეებმაც იხილონ
საქმეები,რასაც აკეთებ.
4 რადგან არავინ არსებობს
ადამიანი,ვინც რაიმეს
აკეთებს ფარულად და ის
თავად ეძებს გაცნობას.თუ
ამას აკეთებ,აჩვენე შენი
თავი მსოფლიოს.
5 რადგან არც მისმა ძმებმა
ირწმუნეს იგი.
6 მაშინ იესომ უთხრა მათ:
ჩემი დრო ჯერ არ მოსულა,
მაგრამ თქვენი დრო
ყოველთვის მზადარის.
7 ქვეყნიერებას არ შეუძლია
შეგიძულოთ;მე კი მძულს,
რადგან ვმოწმობ,რომ მისი
საქმეები ბოროტია.
8 წადით ამ დღესასწაულზე:მე
ჯერ არ ავდივარ ამ
დღესასწაულზე;რადგან ჩემი
დრო ჯერ არ დამდგარა.

9 როცა უთხრა მათ ეს სიტყვები,
დარჩა გალილეაში.
10 მაგრამ როცა მისი ძმები
ავიდნენ, მაშინ ისიც ავიდა
დღესასწაულზე, არა აშკარად,
არამედ ფარულად.
11 მაშინ იუდეველები
ეძებდნენ მას დღესასწაულზე
და უთხრეს: სად არის?
12 და იყო დიდი დრტვინვა
ხალხში მის შესახებ: ზოგი
ამბობდა: კარგი კაციაო, ზოგი
ამბობდა: არა; მაგრამ ის
ატყუებს ხალხს.
13 თუმცა არავინ ლაპარაკობდა
ღიად მასზე იუდეველთა შიშით.
14 შუა დღესასწაულზე ავიდა
იესო ტაძარში და ასწავლიდა.
15 და უკვირდათ იუდეველებს
და ამბობდნენ: საიდან იცის
ამ კაცმა წერილები,
უსწავლელი?
16 მიუგო მათ იესომ და უთხრა:
ჩემი მოძღვრება არ არის
ჩემი, არამედ მისი
მომავლინებელი.
17 თუ ვინმეს სურს შეასრულოს
მისი ნება, მან გაიგოს
მოძღვრების შესახებ,
ღვთისგანაა თუ მე
ვლაპარაკობ საკუთართავზე.
18 ის, ვინც თავისთავად
ლაპარაკობს, ეძებს თავის
დიდებას, ხოლო ვინც ეძებს
მის დიდებას, რომელმაც ის
მოავლინა, ის ჭეშმარიტია და
არ არის მასში უსამართლობა.
19 განა არ მოგცათ მოსემ
რჯული და არც ერთი თქვენგანი
არ იცავს კანონს? რატომ
აპირებ ჩემს მოკვლას?
20 მიუგო ხალხმა და თქვა:
ეშმაკი გყავს, ვინ აპირებს
შენს მოკვლას?
21 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: მე
ერთი საქმე გავაკეთე და
ყოველნი გიკვირთ.
22 მოსემ მოგცათ წინადაცვეთა;
(არა იმიტომ, რომ ეს არის
მოსესი, არამედ მამების;) და
შაბათს წინადაცვეთეთ კაცს.
23 თუ ადამიანი შაბათს
მიიღებს წინადაცვეთას, რათა
არ დაირღვეს მოსეს კანონი;
გაბრაზებული ხარ ჩემზე,
რადგან შაბათს კაცი
გავასუფთავე?
24 ნუ განსჯით გარეგნობის
მიხედვით, არამედ განსაჯეთ
სამართლიანი
გადაწყვეტილება.
25 და თქვეს ზოგიერთმა
იერუსალიმელმა: ეს არ არის
ის, ვისი მოკვლასაც ეძიებენ?
26 მაგრამ, აჰა, ის თამამად
ლაპარაკობს და ისინი
არაფერს ეუბნებიან მას.
იციან თუ არა მმართველებმა,
რომ ეს არის ქრისტე?
27 თუმცა ჩვენ ვიცით ეს კაცი,
საიდან არის იგი, ხოლო როცა
ქრისტე მოვა, არავინ იცის,
საიდან არის.
28 მაშინ შეჰღაღადა იესომ
ტაძარში, როცა ასწავლიდა:
ორივე მიცნობთ და იცით,
საიდან ვარ;
29 მაგრამ მე ვიცნობ მას,
რადგან მისგან ვარ და მან
გამომგზავნა.
30 მაშინ ცდილობდნენ მის
ხელში ჩაგდებას, მაგრამ
ვერავინ დაასხა ხელი მას,
რადგან ჯერ კიდევ არ იყო
მისი საათი.
31 და მრავალმა ხალხმა
ირწმუნა იგი და ამბობდა:
როცა ქრისტე მოვა, განა
იმაზე მეტ სასწაულებს
მოახდინებს, ვიდრე ამ კაცმა
მოახდინა?
32 ფარისევლებმა გაიგეს, რომ
ხალხი მასზე დრტვინავდა;
ხოლო ფარისევლებმა და
მღვდელმთავრებმა
გაგზავნეს მსახურნი მის
შესაპყრობად.
33 მაშინ უთხრა მათ იესომ:
ცოტა ხანს კიდევ თქვენთან
ვარ და მივალ მასთან, ვინც
გამომგზავნა.
34 მე მეძებთ და ვერ მიპოვით;
და სადაც მე ვიქნები, იქ ვერ
მიხვალთ.
35 მაშინ უთხრეს იუდეველებმა
ერთმანეთს: სად წავა, რომ ვერ
ვიპოვოთ? წავა ის
წარმართებში
გაფანტულებთან და ასწავლის
წარმართებს?
36 რა თქმა უნდა, რომ თქვა: მე
მეძებთ და ვერ მიპოვით, და
სადაც მე ვარ, იქ ვერ მიხვალთ?
37 ბოლო დღეს, იმ დიდებულ
დღესასწაულზე, იესო იდგა და
შესძახა და თქვა: თუ ვინმეს
სწყურია, მოვიდეს ჩემთან და
დალიოს.
38 ვინც ჩემი სწამს, როგორც
წერილშია ნათქვამი, მისი
მუცლიდან ცოცხალი წყლის
მდინარეები გამოედინება.

39 (მაგრამ ეს თქვა სულზე,
რომელიც მის მორწმუნეებს
უნდა მიეღოთ, რადგან
სულიწმიდა ჯერ კიდევ არ იყო
მოცემული, რადგან იესო ჯერ
კიდევ არ იყო განდიდებული.)
40 ბევრმა ხალხმა ეს რომ
გაიგო, თქვა: ჭეშმარიტად ეს
არის წინასწარმეტყველი.
41 სხვებმა თქვეს: ეს არის
ქრისტე. მაგრამ ზოგიერთმა
თქვა: გამოვა ქრისტე
გალილეიდან?
42 განა არ თქვა წერილმა, რომ
ქრისტე მოდის დავითის
შთამომავლობიდან და ქალაქ
ბეთლემიდან, სადაც იყო
დავითი?
43 ასე იყო განხეთქილება
ხალხში მის გამო.
44 და ზოგიერთი მათგანი
აიღებდა მას; მაგრამ არც
ერთმა ადამიანმა არ დადო
მასზე ხელი.
45 მაშინ მივიდნენ მსახურები
მღვდელმთავრებთან და
ფარისევლებთან; და უთხრეს
მათ: რატომ არ მოიყვანეთ იგი?
46 უპასუხეს ჩინოვნიკებმა:
არასოდეს არავინ
ლაპარაკობდა ამ კაცის
მსგავსად.
47 მიუგეს მათ ფარისევლებმა:
თქვენც მოტყუებულნი ხართ?
48 რომელიმე მთავარს ან
ფარისეველს სწამდა იგი?
49 მაგრამ ეს ხალხი, რომელმაც
არ იცის კანონი,
დაწყევლილია.
50 უთხრა მათ ნიკოდემოსმა: ის,
ვინც ღამით იესოსთან მივიდა,
ერთ-ერთი მათგანი იყო.
51 განსჯის თუ არა ჩვენი
კანონი ვინმეს, სანამ არ
მოისმენს მას და არ გაიგებს,
რას აკეთებს?
52 მიუგეს და უთხრეს მას: შენც
გალილეელი ხარ? მოძებნეთ და
შეხედეთ, რადგან გალილეიდან
წინასწარმეტყველი არ
გამოდის.
53 და თითოეული წავიდა თავის
სახლში.

თავი 8

1 წავიდა იესო ზეთისხილის
მთაზე.
2 და დილით ადრე კვლავ მივიდა
ტაძარში და მთელი ხალხი
მივიდა მასთან; და დაჯდა და
ასწავლიდა მათ.
3 და მწიგნობრებმა და
ფარისევლებმა მიიყვანეს
მრუშობაში შეპყრობილი ქალი;
და როცა დააყენეს იგი შუაში,
4 მათ უთხრეს მას: მოძღვარო,
ეს ქალი მრუშობაში
შეიყვანეს, სწორედ ამაში.
5 ახლა მოსემ რჯულში
გვიბრძანა, ჩაქოლვათ
ასეთები, მაგრამ შენ რას
ამბობ?
6 ეს თქვეს, გამოსაცდელად,
რათა დასჭირდეს მისი ბრალი.
მაგრამ იესო დაიხარა და
თითით დაწერა მიწაზე,
თითქოს არ ესმოდა.
7 როცა განაგრძეს მისი
კითხვა, ის აწია და უთხრა მათ:
ვინც თქვენ შორის უცოდველია,
პირველმა ესროლოს ქვა მას.
8 და ისევ დაიხარა და დაწერა
მიწაზე.
9 და ისინი, ვინც ეს
მოისმინეს, თავიანთი
სინდისით მსჯავრდებულნი
გამოვიდნენ სათითაოდ,
უხუცესებიდან დაწყებული,
ბოლომდე, და დარჩა იესო
მარტო და შუაში იდგა ქალი.
10 როცა იესო ადგა და ქალის
გარდა არავინ დაინახა,
უთხრა მას: დედაკაცო, სად
არიან შენი ბრალმდებლები?
არავინ დაგსჯია?
11 მან თქვა: არავინ, უფალო. და
უთხრა მას იესომ: არც მე
გგმობ შენ, წადი და აღარ
შესცოდავ.
12 მაშინ კვლავ უთხრა მათ
იესომ და უთხრა: მე ვარ
ქვეყნიერების ნათელი: ვინც
მიყვება, არ ივლის
სიბნელეში, არამედ ექნება
სიცოცხლის ნათელი.
13 უთხრეს მას ფარისევლებმა:
შენ მოწმობ შენზე; შენი
ჩანაწერი სიმართლეს არ
შეესაბამება.
14 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
თუმცა მე ვამოწმებ ჩემს
თავზე, მაგრამ ჩემი
ჩანაწერი ჭეშმარიტია,
რადგან ვიცი, საიდან მოვედი
და სად მივდივარ; მაგრამ ვერ
გეტყვით, საიდან მოვდივარ
და სად მივდივარ.
15 თქვენ განსჯით ხორცის
მიხედვით; არავის ვმსჯელობ.
16 და თუ მე ვიმსჯელებ, ჩემი
განაჩენი ჭეშმარიტია,
რადგან მარტო მე არ ვარ,

არამედ მე და მამამ,
რომელმაც მე გამომგზავნა.
17 შენს კანონშიც წერია, რომ
ორი კაცის ჩვენება
ჭეშმარიტია.
18 მე ვარ, ვინც ჩემს თავზე
მოწმობს და მამა, რომელმაც
მე გამომიგზავნა, მოწმობს
ჩემზე.
19 მაშინ უთხრეს მას: სად არის
მამა შენი? იესომ მიუგო: არც
მე მიცნობთ და არც მამა ჩემი;
20 ეს სიტყვები თქვა იესომ
ხაზინაში, როცა ასწავლიდა
ტაძარში. რადგან ჯერ კიდევ
არ იყო მოსული მისი საათი.
21 მაშინ კვლავ უთხრა მათ
იესომ: მივდივარ ჩემი გზით
და თქვენ მე მეძებთ და
მოკვდებით თქვენს ცოდვებში;
22 მაშინ უთხრეს იუდეველებმა:
თავს მოიკლავს? რადგან
ამბობს: სადაც მე მივდივარ,
თქვენ ვერ მოხვალთ.
23 და მან უთხრა მათ: თქვენ
ქვემოდან ხართ; მე ზემოდან
ვარ: თქვენ ამქვეყნიური
ხართ; მე არ ვარ ამქვეყნიური.
24 ამიტომ გითხარით, რომ
მოკვდებით თქვენს ცოდვებში,
რადგან თუ არ გწამთ, რომ მე
ვარ, მოკვდებით თქვენს
ცოდვებში.
25 მაშინ უთხრეს მას: ვინ ხარ
შენ? ხოლო იესომ უთხრა მათ:
იგივე, რაც თავიდანვე
გითხარით.
26 ბევრი რამ მაქვს სათქმელი
და განსასჯელი თქვენზე; და
მე ვეუბნები სამყაროს იმას,
რაც მისგან მსმენია.
27 მათ არ ესმოდათ, რომ ის მათ
მამაზე ელაპარაკებოდა.
28 მაშინ უთხრა მათ იესომ:
როცა აამაღლებთ კაცის ძეს,
მაშინ გეცოდინებათ, რომ მე
ვარ და არაფერს ვაკეთებ
ჩემით. მაგრამ როგორც
მამა ჩემმა მასწავლა, ამას
ვამბობ.
29 და ვინც მომავლინა,
ჩემთანაა: მამამ მარტო არ
დამტოვა; რადგან მე
ყოველთვის იმას ვაკეთებ,
რაც მას სიამოვნებს.
30 როცა ამ სიტყვებს ამბობდა,
ბევრმა ირწმუნა იგი.
31 მაშინ უთხრა იესომ იმ
იუდეველებს, რომელთაც
ირწმუნეს იგი: თუ ჩემს
სიტყვას განაგრძობთ,
ჭეშმარიტად ჩემი მოწაფეები
ხართ;
32 და შეიცნობთ ჭეშმარიტებას
და ჭეშმარიტება
გაგათავისუფლებთ.
33 მიუგეს მას: ჩვენ ვართ
აბრაამის შთამომავლები და
არასოდეს ვყოფილვართ
ვინმეს მონობაში; როგორ
ამბობ, გათავისუფლდებით?
34 მიუგო მათ იესომ:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: ვინც
ცოდვას სჩადის, ცოდვის
მსახურია.
35 და მსახური არ რჩება
სახლში უკუნისამდე, არამედ
ძე რჩება მარადიულად.
36 ამიტომ, თუ ძე
გაგათავისუფლებთ,
ჭეშმარიტად თავისუფალი
იქნებით.
37 მე ვიცი, რომ თქვენ ხართ
აბრაამის შთამომავალი;
მაგრამ თქვენ ეძებთ ჩემს
მოკვლას, რადგან ჩემს
სიტყვას ადგილი არ აქვს
თქვენში.
38 მე ვამბობ იმას, რაც ვნახე
მამაჩემთან, და თქვენ
აკეთებთ იმას, რაც იხილეთ
მამათქვენთან.
39 მიუგეს და უთხრეს მას:
აბრაამი ჩვენი მამაა. უთხრა
მათ იესომ: აბრაამის
შვილები რომ ყოფილიყავით,
აბრაამის საქმეებს
გააკეთებდით.
40 მაგრამ ახლა თქვენ ეძიებთ
ჩემს მოკვლას, კაცს,
რომელმაც გითხრათ სიმართლე,
რაც მე მსმენია ღვთისგან: ეს
არ გააკეთა აბრაამმა.
41 თქვენ აკეთებთ მამის
საქმეებს. მაშინ უთხრეს მას:
ჩვენ სიძვით არ ვართ
დაბადებული; ჩვენ ერთი მამა
გვყავს, ღმერთიც.
42 უთხრა მათ იესომ: ღმერთი
რომ იყოს თქვენი მამა,
გიყვარდეთ მე, რადგან
გამოვედი და მოვედი
ღვთისგან; არც მე მოვსულვარ,
არამედ მან გამომგზავნა.
43 რატომ არ გესმით ჩემი
საუბარი? თუნდაც იმიტომ, რომ
თქვენ არ გესმით ჩემი
სიტყვა.
44 თქვენ მამათქვენისგან,
ეშმაკისგან ხართ, და თქვენი
მამის ვნებებს შეასრულებთ.
ის თავიდანვე მკვლელი იყო

და ჭეშმარიტებაში არ დარჩა,
რადგან მასში ჭეშმარიტება
არ არის.როცა ტყუილს ამბობს,
თავისგან ლაპარაკობს,
რადგან მატყუარაა და მისი
მამა.
45და რაკი ჭეშმარიტებას
გეუბნებით,არ გჯერათ ჩემი.
46რომელი თქვენგანი
მარწმუნებს ცოდვაში?და თუ
სიმართლეს ვამბობ,რატომ არ
გჯერათ ჩემი?
47ის,ვინც ღვთისგანაა,
ისმენს ღვთის სიტყვებს,
ამიტომ არ ისმენთ მათ,
რადგან ღვთისგან არ ხართ.
48მიუგეს იუდეველებმა და
უთხრეს მას:კარგად არ
ვამბობთ,რომ სამარიელი ხარ
და ეშმაკი გყავს?
49იესომ მიუგო:მე არ მყავს
ეშმაკი;მაგრამ მე პატივს
ვცემ ჩემს მამას,თქვენ კი
შეურაცხყოფთ მე.
50და მე არ ვეძებ ჩემს
დიდებას:არის ის,ვინც ეძებს
და განიკითხავს.
51ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:თუ ვინმე
დაიცავს ჩემს სიტყვას,ის
არასოდეს იხილავს სიკვდილს.
52მაშინ უთხრეს მას
იუდეველებმა:ახლა ჩვენ
ვიცით,რომ შენ გყავს ეშმაკი.
მოკვდა აბრაამი და
წინასწარმეტყველნი;და შენ
ამბობ:თუ ვინმე დაიცავს
ჩემს სიტყვას,ის არასოდეს
გემოს სიკვდილს.
53ნუთუ შენ უფრო დიდი ხარ
ვიდრე ჩვენი მამა აბრაამი,
რომელიც მკვდარია?და
წინასწარმეტყველნი
დაიხოცნენ:ვინ ქმნი შენ
თავს?
54უპასუხა იესომ:თუ თავს
პატივს ვცემ,ჩემი პატივი
არაფერია.რომლის შესახებაც
თქვენ ამბობთ,რომ ის არის
თქვენი ღმერთი.
55მაგრამ თქვენ არ იცნობთ
მას;მაგრამ მე ვიცნობ მას და
თუ ვიტყვი,არ ვიცნობ მას,
ვიქნები შენსავით მატყუარა;
56მამაშენმა აბრაამმა
გაიხარა ჩემი დღის ხილვით,
დაინახა და გაიხარა.
57მაშინ უთხრეს მას
იუდეველებმა:ჯერ არ ხარ
ორმოცდაათი წლის და
გინახავს აბრაამი?
58უთხრა მათ იესომ:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:სანამ
აბრაამი იყო,მე ვარ.
59მაშინ აიღეს ქვები,რათა
დაეყარათ მას,მაგრამ იესო
დაიფარა და გავიდა ტაძრიდან,
გაიარა მათ შორის და ისე
გაიარა.

თავი 9

1და როცა გაიარა იესომ,
დაინახა კაცი,რომელიც
დაბადებიდან ბრმა იყო.
2ჰკითხეს მას მოწაფეებმა და
უთხრეს:მოძღვარო,ვინ
შესცოდა,ამ კაცმა თუ მისმა
მშობლებმა,რომ ბრმა
დაიბადა?
3იესომ მიუგო:არც ამ კაცმა
შესცოდა და არც მისმა
მშობლებმა,არამედ ღვთის
საქმეები გამოცხადდეს
მასში.
4მე უნდა ვაკეთო ჩემი
მომავლინებლის საქმეები,
სანამ დღეა:მოვა ღამე,როცა
ვერავინ იმუშავებს.
5სანამ ქვეყნიერებაში ვარ,
სამყაროს ნათელი ვარ.
6ეს რომ თქვა,დააფურთხა
მიწაზე და თიხისგან თიხა
გააკეთა და ბრმას თიხით
სცხო თვალებს.
7და უთხრა მას:წადი,დაიბანე
სილოამის აუზში,(რომელიც
ინტერპრეტაციით არის
გაგზავნილი).
8მეზობლებმა და მათ,ვინც
ადრე იხილეს,რომ ბრმა იყო,
უთხრეს:ეს არ არის ის,ვინც
იჯდა და მათხოვრობდა?
9ზოგი ამბობდა:ეს ის არის,
სხვები ამბობდნენ:მისი
მსგავსია,მაგრამ ის
ამბობდა:მე ვარ ის.
10ამიტომ უთხრეს მას:როგორ
გაახილეს შენი თვალები?
11მან მიუგო და თქვა:კაცმა,
რომელსაც იესო ჰქვია,თიხა
გააკეთა,თვალებზე სცხო და
მითხრა:წადი სილოამის
აუზში და დაიბანე.
12მაშინ უთხრეს მას:სად არის?
მან თქვა,არ ვიცი.
13მიიყვანეს ფარისევლებთან
ის,ვინც უწინ ბრმა იყო.
14და იყო შაბათი,როცა იესომ
თიხა გააკეთა და თვალები
გაახილა.

15და კვლავ ჰკითხეს მას
ფარისევლებმა,როგორ მიიღო
მხედველობა.უთხრა მათ:
თვალებზე თიხა დამიდო,
დავიბანე და ვხედავ.
16ამიტომ ზოგიერთმა
ფარისეველმა თქვა:ეს კაცი
ღვთისგან არ არის,რადგან არ
იცავს შაბათს.სხვები
ამბობდნენ:როგორ შეუძლია
ცოდვილს ასეთი სასწაულების
მოხდენა?და იყო
განხეთქილება მათ შორის.
17კვლავ უთხრეს ბრმას:რას
იტყვი მასზე,რომ გაახილა
შენი თვალები?მან თქვა:ის
წინასწარმეტყველია.
18მაგრამ იუდეველებს არ
სჯეროდათ მისი,რომ ბრმა იყო
და მხედველობა ჰქონდა,
სანამ არ დაუძახეს
მხედველობის მშობლებს.
19და ჰკითხეს მათ და უთხრეს:
ეს არის თქვენი ვაჟი,
რომელიც თქვენ ამბობთ,რომ
ბრმა დაიბადა?როგორ ხედავს
ის ახლა?
20მიუგეს მათ მისმა
მშობლებმა და უთხრეს:ვიცით,
რომ ეს ჩვენი შვილია და ბრმა
დაიბადა.
21მაგრამ რას ხედავს ის ახლა,
ჩვენ არ ვიცით;ან ვინ
გაახილა მისი თვალები,ჩვენ
არ ვიცით:ის ასაკოვანია;
ჰკითხეთ მას:ის თავისთვის
ილაპარაკებს.
22ეს სიტყვები თქვეს მისმა
მშობლებმა,რადგან ეშინოდათ
იუდეველთა,რადგან
იუდეველები უკვე
შეთანხმდნენ,რომ თუ ვინმე
აღიარებდა,რომ ის იყო
ქრისტე,სინაგოგიდან
გააძევებს.
23ამიტომ თქვეს მისმა
მშობლებმა:ის ასაკოვანია;
ჰკითხეთ მას.
24და კვლავ მოუწოდეს ბრმა
კაცს და უთხრეს:ქება ღმერთს:
ვიცით,რომ ეს კაცი ცოდვილია.
25მან მიუგო და თქვა:
ცოდვილია თუ არა,მე არ ვიცი:
ერთი ვიცი,რომ ბრმა ვიყავი,
ახლა ვხედავ.
26კვლავ უთხრეს მას:რა
დაგიშავა?როგორ გაახილა
თვალები?
27მან მიუგო მათ:მე უკვე
გითხარით და თქვენ არ
გსმენიათ;იქნებით თქვენც
მისი მოწაფეები?
28მაშინ შეურაცხყვეს და
უთხრეს:შენ ხარ მისი მოწაფე;
მაგრამ ჩვენ მოსეს
მოწაფეები ვართ.
29ჩვენ ვიცით,რომ ღმერთმა
ესაუბრა მოსეს:რაც შეეხება
ამ ადამიანს,ჩვენ არ ვიცით,
საიდან არის იგი.
30უპასუხა კაცმა და უთხრა
მათ:რატომ არის ეს საოცარი
რამ,რომ თქვენ არ იცით
საიდან არის ის,და მაინც მან
გაახილა ჩემი თვალები.
31ახლა ჩვენ ვიცით,რომ
ღმერთი არ ისმენს ცოდვილებს,
მაგრამ თუ ვინმე არის ღვთის
თაყვანისმცემელი და
ასრულებს მის ნებას,ის
ისმენს მას.
32წუთისოფლის დაწყების
დღიდან არ ისმოდა,რომ
ვინმემ თვალი გაახილა ბრმა
დაბადებულს.
33ეს კაცი ღვთისგან რომ არ
იყოს,ვერაფერს გააკეთებდა.
34მიუგეს და უთხრეს მას:შენ
საერთოდ ცოდვებში ხარ
დაბადებული და გვასწავლი?
და განდევნეს იგი.
35იესომ გაიგო,რომ გააძევეს
იგი;და როცა იპოვა,უთხრა მას:
გწამს ღვთის ძე?
36მან მიუგო და თქვა:ვინ არის
ის,უფალო,რომ მწამდეს იგი?
37და ჰრქუა მას იესუ:შენ
იხილე იგი და იგი
გელაპარაკება შენთან.
38და მან თქვა:უფალო,მე
მწამს.და თაყვანს სცემდა
მას.
39ხოლო იესომ თქვა:
სამსჯავროდ მოვედი
ამქვეყნად,რათა უხილავებმა
იხილონ;და რათა მხედველნი
დაბრმავდნენ.
40და ზოგიერთმა ფარისეველმა,
რომელიც მასთან იყო,
გაიგონა ეს სიტყვები და
უთხრეს მას:ჩვენც ბრმები
ვართ?
41უთხრა მათ იესომ:ბრმები
რომ იყოთ,ცოდვა არ გექნებათ,
ახლა კი ამბობთ:ვხედავთ;
ამიტომ თქვენი ცოდვა რჩება.

თავი 10

1ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:ვინც
კარიდან არ შედის ცხვრის
ფარაში,არამედ სხვა გზით

ადის, ის არის ქურდი და
ყაჩაღი.
2 მაგრამ ის, ვინც კარიდან
შედის, არის ცხვრის მწყემსი.
3 მას უღებს მეკარი; და
ცხვრებს ესმით მისი ხმა.
4 და როცა გამოჰყავს თავისი
ცხვრები, მიდის მათ წინაშე
და ცხვრები მიჰყვებიან მას,
რადგან იციან მისი ხმა.
5 უცხოს კი არ გაჰყვებიან,
არამედ გაურბიან მისგან,
რადგან არ იციან უცხოთა ხმა.
6 ეს იგავი უთხრა მათ იესომ,
მაგრამ მათ ვერ გაიგეს, რა
იყო, რაც მათ უთხრა.
7 მაშინ კვლავ უთხრა მათ
იესომ: ჭეშმარიტად,
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: მე ვარ ცხვრის კარი.
8 ყველა, ვინც ჩემამდე მოვიდა,
ქურდები და ყაჩაღები არიან,
მაგრამ ცხვრებმა არ
გაიგონეს ისინი.
9 მე ვარ კარი: ჩემით, თუ ვინმე
შევა, გადარჩება, შევა და
გამოვა და იპოვის საძოვარს.
10 ქურდი არ მოდის, არამედ
იმისთვის, რომ მოიპაროს,
მოკლას და გაანადგუროს: მე
მოვედი, რათა ჰქონდეთ
სიცოცხლე და ჰქონდეთ უფრო
უხვად.
11 მე ვარ კარგი მწყემსი:
კეთილი მწყემსი ცხვრებს
აძლევს თავის სულს.
12 ხოლო ვინც დაქირავებულია
და არა მწყემსი, რომლის
ცხვარიც არ არის, ხედავს
მგელს მომავალი, მიატოვებს
ცხვრებს და გარბის; და მგელი
იჭერს მათ და ფანტავს
ცხვრებს.
13 და დაქირავებული გარბის,
რადგან დაქირავებულია და
არ ზრუნავს ცხვრებზე.
14 მე ვარ კარგი მწყემსი და
ვიცნობ ჩემს ცხვრებს და
ვიცნობ ჩემსას.
15 როგორც მამა მიცნობს მე,
მეც ვიცნობ მამას და ჩემს
სულს ვდებ ცხვრებისთვის.
16 და სხვა ცხვრები მყავს,
რომლებიც ამ ფარის არ არიან:
ისინიც უნდა მოვიყვანო და
ჩემს ხმას მოისმენენ; და
იქნება ერთი ფარა და ერთი
მწყემსი.
17 ამიტომ, მამა ჩემს
ვუყვარვარ, რადგან ვდებ
ჩემს სულს, რათა ხელახლა
ავიღო იგი.
18 არავინ წაართმევს მას,
მაგრამ მე თვითონ ვდებ მას.
მე მაქვს უფლება დავდო ის და
მე მაქვს ძალა, რომ ისევ
ავიღო იგი. ეს მცნება მივიღე
მამისაგან.
19 კვლავ განხეთქილება იყო
იუდეველთა შორის ამ
სიტყვების გამო.
20 და მრავალმა მათგანმა
თქვა: ეშმაკი ჰყავს და
შეშლილია; რატომ გესმით მას?
21 სხვებმა თქვეს: ეს არ არის
ეშმაკის მტაცებლის
სიტყვები. შეუძლია თუ არა
ეშმაკმა ბრმას თვალები
გაახილოს?
22 და იყო იერუსალიმში
მიძღვნის დღესასწაული და
იყო ზამთარი.
23 და დადიოდა იესო ტაძარში
სოლომონის კარიბჭეში.
24 მაშინ შემოვიდნენ
იუდეველები მას და უთხრეს:
როდემდე გვაიძულებ? თუ შენ
ხარ ქრისტე, გვითხარი
გარკვევით.
25 მიუგო მათ იესომ: მე
გითხარით, და არ ირწმუნეთ;
საქმეები, რომლებსაც
ვაკეთებ მამის სახელით,
ჩემზე მოწმობენ.
26 მაგრამ თქვენ არ გჯერათ,
რადგან არ ხართ ჩემი
ცხვრები, როგორც გითხარით.
27 ჩემი ცხვრები ისმენენ
ჩემს ხმას, მე ვიცნობ მათ და
მომყვებიან.
28 და მე ვაძლევ მათ მარადიულ
სიცოცხლეს; და ისინი
არასოდეს დაიღუპებიან და
არც არავინ წაართმევს მათ
ხელიდან.
29 მამა ჩემი, რომელმაც მომცა
ისინი, ყველაზე დიდია; და
არავის ძალუძს მათი მამის
ხელიდან ამოგდება.
30 მე და მამა ჩემი ერთი ვართ.
31 იუდეველებმა კვლავ აიღეს
ქვები მის ჩასაქოლად.
32 მიუგო მათ იესომ: ბევრი
კარგი საქმე გიჩვენეთ
მამისაგან; რომელი იმ
საქმისთვის მქოლავთ?
33 მიუგეს მას იუდეველებმა
და უთხრეს: კარგი
საქმისთვის არ ჩაგქოლავთ;
არამედ მკრეხელობისთვის; და
იმიტომ, რომ შენ ხარ, როგორც
ადამიანი, შენ თავს ღმერთად
აქცევ.

34მიუგო მათ იესომ:განა
თქვენს რჯულში არ წერია:მე
ვთქვი:ღმერთები ხართ?
35თუ უწოდებდა მათ ღმერთებს,
რომლებზეც მოვიდა ღვთის
სიტყვა და წერილი არ
შეიძლება დაირღვეს;
36თქვით მასზე,რომელიც
მამამ განწმინდა და
მოავლინა ქვეყნად,გმობთ;
რადგან ვთქვი:მე ვარ ძე
ღვთისა?
37თუ არ ვაკეთებ მამის
საქმეებს,ნუ დამიჯერებთ.
38ხოლო თუ ვაკეთებ,თუმცა არ
გწამთ,საქმეებს გწამთ,რათა
იცოდეთ და ირწმუნოთ,რომ
მამა ჩემშია და მე მასში.
39ამიტომ კვლავ ცდილობდნენ
მის ხელში ჩაგდებას,მაგრამ
ის გადაურჩა მათ ხელიდან.
40და კვლავ წავიდა იორდანეს
გაღმა,იმ ადგილას,სადაც ჯერ
იოანე მოინათლა;და იქ
ცხოვრობდა.
41და მრავალნი მიმართეს მას
და თქვეს:იოანეს სასწაული არ
მოუხდენია;
42და მრავალმა ირწმუნა იგი
იქ.

თავი 11

1ავად იყო ერთი კაცი,
სახელად ლაზარე,ბეთანიიდან,
მარიამისა და მისი დის
მართას ქალაქიდან.
2(ეს იყო ის მარიამი,
რომელმაც სცხო უფალს მალამო
და ტერფები თმით მოიწმინდა,
რომლის ძმა ლაზარე ავად იყო).
3ამიტომ მისმა დებმა
გაუგზავნეს მას და უთხრეს:
უფალო,აჰა,ვინც გიყვარს
ავად არის.
4ეს რომ გაიგო იესომ,თქვა:ეს
სნეულება სასიკვდილოდ კი არ
არის,არამედ ღვთის
სადიდებლად,რათა ამით
განდიდდეს ღვთის ძე.
5იესოს უყვარდა მართა და
მისი და და ლაზარე.
6როცა გაიგო,რომ ავად იყო,
დარჩა ორი დღე იმავე
ადგილას,სადაც იყო.
7ამის შემდეგ უთხრა თავის
მოწაფეებს:მოდით,ისევ
იუდეაში წავიდეთ.
8უთხრეს მას მისმა
მოწაფეებმა:მოძღვარო,
იუდეველები შენს ჩაქოლვას
ეძებდნენ.და ისევ იქ
მიდიხარ?
9იესომ მიუგო:განა დღეში
თორმეტი საათი არ არის?თუ
ვინმე დადის დღისით,არ
დაბრკოლდება,რადგან ხედავს
ამ წუთისოფლის ნათელს.
10მაგრამ თუ ადამიანი დადის
ღამით,ის წაბორძიკდება,
რადგან არ არის მასში
ნათელი.
11ეს თქვა მან და შემდეგ
უთხრა მათ:ჩვენი მეგობარი
ლაზარე სძინავს;მაგრამ მე
მივდივარ,რათა გავაღვიძო
იგი ძილისგან.
12მაშინ მისმა მოწაფეებმა
თქვეს:უფალო,თუ დაიძინებს,
კარგად იქნება.
13მაგრამ იესომ თქვა მის
სიკვდილზე,მაგრამ მათ
ეგონათ,რომ ძილში
დასვენებაზე ლაპარაკობდა.
14მაშინ იესომ აშკარად
უთხრა მათ:ლაზარე მოკვდა.
15და მიხარია თქვენი
გულისთვის,რომ იქ არ ვიყავი,
რათა ირწმუნოთ;მიუხედავად
ამისა,მოდით წავიდეთ
მასთან.
16მაშინ უთხრა თომამ,
რომელსაც დიდიმუსი ჰქვია,
თავის თანამოწაფეებს:ჩვენც
წავიდეთ,რათა მასთან ერთად
მოვკვდეთ.
17იესო რომ მივიდა,
აღმოაჩინა,რომ უკვე ოთხი
დღე იყო საფლავში.
18ბეთანია იერუსალიმთან
ახლოს იყო,დაახლოებით
თხუთმეტი მანძილით.
19და მრავალი იუდეველი
მივიდა მართასთან და
მარიამთან,რათა ანუგეშა
ისინი თავიანთი ძმის გამო.
20მართამ,როგორც კი გაიგო,
რომ იესო მოდის,წავიდა და
შეხვდა მას,ხოლო მარიამი
სახლში იჯდა.
21მაშინ მართამ უთხრა იესოს:
უფალო,აქ რომ ყოფილიყავი,
ჩემი ძმა არ მომკვდარა.
22მაგრამ მე ვიცი,რომ ახლაც,
რასაც სთხოვ ღმერთს,ღმერთი
მოგცემს.
23უთხრა მას იესომ:შენი ძმა
აღდგება.
24მართა უთხრა მას:ვიცი,რომ
აღდგება აღდგომაში
უკანასკნელდღეს.
25უთხრა მას იესომ:მე ვარ
აღდგომა და სიცოცხლე;

26და ვინც ცოცხლობს და სწამს
ჩემი,არასოდეს მოკვდება.
გჯერა ამის?
27მან უთხრა მას:დიახ,უფალო:
მე მჯერა,რომ შენ ხარ ქრისტე,
ძე ღვთისა,რომელიც უნდა
მოსულიყავი ქვეყნად.
28და ესე თქვა,წავიდა და
დაუძახა მარიამს,თავის დას
ფარულად და უთხრა:მოძღვარი
მოვიდა და გიხმობს.
29როგორც კი ეს გაიგო,
მაშინვე ადგა და მივიდა
მასთან.
30იესო ჯერ კიდევ არ იყო
მოსული ქალაქში,არამედ იმ
ადგილას იყო,სადაც მართა
შეხვდა მას.
31იუდეველები,რომელნიც
იყვნენ მასთან სახლში და
ანუგეშებდნენ მას,როცა
დაინახეს მარიამი,რომ ადგა
საჩქაროდ და გამოვიდა,
გაჰყვნენ მას და უთხრეს:
მიდის საფლავში,რათა იქ
ტიროდეს.
32მაშინ,როცა მარიამი
მივიდა,სადაც იესო იყო,და
დაინახა იგი,დაემხო
ფეხებთან და უთხრა:უფალო,აქ
რომ ყოფილიყავი,ჩემი ძმა არ
მომკვდარა.
33როცა იესომ დაინახა,რომ
ტიროდა,და ტიროდნენ მასთან
ერთად მოსული უდეველებიც,
სულით ატირდა და შეწუხდა.
34და თქვეს:სად დაასვენეთ
იგი?უთხრეს მას:უფალო,მოდი
და ნახე.
35იესო ტიროდა.
36მაშინ უთხრეს იუდეველებმა:
აჰა,როგორ უყვარდა იგი!
37ზოგიერთმა მათგანმა თქვა:
განა არ შეეძლო ამ კაცს,
რომელმაც ბრმას თვალები
აუხილა,არ მოკვდეს ეს კაცი?
38იესო კვლავ კვნესით
მივიდა საფლავში.ეს იყო
გამოქვაბული და მასზე ქვა
იდო.
39იესომ თქვა:წაიღეთ ქვა.
ჰრქუა მას მართა,მკვდრის
დამ:უფალო,ამ ჟამს სუნი
ასდის,რამეთუ ოთხი დღე
მოკვდა.
40უთხრა მას იესომ:არ
გითხარი,რომ თუ გწამს,
იხილავ ღვთის დიდებას?
41და წაიღეს ქვა იმ
ადგილიდან,სადაც
მიცვალებულები დაასვენეს.
იესომ თვალები ასწია და
თქვა:მამაო,გმადლობ,რომ
მომისმინე.
42და ვიცოდი,რომ ყოველთვის
მისმენდი,მაგრამ გვერდით
მყოფი ხალხის გამო ვთქვი,
რათა ირწმუნონ,რომ შენ
გამომგზავნე.
43და როცა ასე თქვა,დიდი ხმით
შესძახა:ლაზარე,გამოდი.
44და გამოვიდა მკვდარი,ხელ-
ფეხი სასაფლაოებით შეკრული,
და პირსახოცით იყო შეკრული.
უთხრა მათ იესომ:გახსენით
იგი და გაუშვით.
45მაშინ მრავალმა იუდეველმა,
რომელნიც მივიდნენ
მარიამთან და იხილეს ის,რაც
გააკეთა იესომ,ირწმუნეს
იგი.
46ზოგიერთი მათგანი კი
ფარისევლებთან წავიდა და
უთხრა მათ,რაც გააკეთა
იესომ.
47შეკრიბა მღვდელმთავრები
და ფარისევლები და უთხრეს:
რა ვქნათ?რადგან ეს კაცი
ბევრ სასწაულს ახდენს.
48თუ ასე მარტო დავტოვებთ,
ყველა ირწმუნებს მას და
მოვიდნენ რომაელები და
წაართმევენ ჩვენს ადგილსაც
და ერსაც.
49და ერთმა მათგანმა,
სახელად კაიაფა,
მღვდელმთავარი იმ წელს,
უთხრა მათ:თქვენ არაფერი
იცით.
50არც მიგაჩნიათ,რომ
ჩვენთვის მიზანშეწონილია,
რომ ერთი ადამიანი მოკვდეს
ხალხისთვის და მთელი ერი არ
დაიღუპოს.
51და ეს არ თქვა თავისთვის,
არამედ,როგორც
მღვდელმთავარი იმ წელს,
იწინასწარმეტყველა,რომ
იესო უნდა მოკვდეს იმ
ერისთვის;
52და არა მხოლოდ ერისთვის,
არამედ იმისთვის,რომ მან
შეკრიბოს ერთში ღვთის
შვილები,რომლებიც
მიმოფანტული იყვნენ.
53იმ დღიდან მოყოლებული,
ერთად მოილაპარაკეს,რომ
მოეკლათ იგი.
54ამიტომ იესო აღარ დადიოდა
ღიად იუდეველთა შორის;
მაგრამ წავიდა იქიდან
უდაბნოს მახლობლად მდებარე
ქალაქში,ქალაქში,რომელსაც

ეფრემი ჰქვია, და იქ დარჩა
თავის მოწაფეებთან ერთად.
55 და მოახლოვდა იუდეველთა
პასექი, და ბევრი წავიდა
ქვეყნიდან იერუსალიმში
პასექის წინ, რათა
განეწმინდა თავი.
56 მაშინ ეძებდნენ იესოს და
ეუბნებოდნენ ერთმანეთს,
როცა ტაძარში იდგნენ: რა
გგონიათ, რომ არ მოვა
დღესასწაულზე?
57 მღვდელმთავრებმაც და
ფარისევლებმაც მცნება
მისცეს, რომ თუ ვინმემ იცოდა
სადიყო, ეჩვენებინა, რათა
წაეყვანათ იგი.

თავი 12

1 მაშინ იესო პასექამდე
ექვსი დღით ადრე მივიდა
ბეთანიაში, სადაც ლაზარე
იყო მკვდარი, რომელიც
მკვდრეთით აღადგინა.
2 იქ მოამზადეს ვახშამი; და
მართა მსახურობდა, ხოლო
ლაზარე იყო ერთ-ერთი
მათგანი, ვინც მასთან ერთად
იჯდა სუფრაზე.
3 მაშინ აიღო მარიამმა ერთი
გირვანქა ნარდის
ნელსაცხებელი, ძვირფასი, და
სცხო ფეხებზე იესოს და
მოიწმინდა ფეხები მისი თმით,
და სახლი აივსო
ნელსაცხებლის სურნელით.
4 თქვა ერთმა მისმა მოწაფემ,
იუდა ისკარიოტელმა, სიმონის
ძემ, რომელმაც უნდა გასცეს
იგი.
5 რატომ არ გაიყიდა ეს მალამო
სამას ლარში და არ მიეცა
ღარიბებს?
6 ეს თქვა და არა ის, რომ
ზრუნავდა ღარიბებზე; არამედ
იმიტომ, რომ ის იყო ქურდი და
ჰქონდა ჩანთა და აიღო, რაც
მასში იყო ჩადებული.
7 მაშინ იესომ თქვა: თავი
დაანებე თმას, ჩემი
დაკრძალვის დღეს ინახავდა
ამას.
8 ღარიბები ყოველთვის
თქვენთან გყავთ; მაგრამ მე
ყოველთვის არ გყავთ.
9 ამიტომ იცოდა იუდეველთა
დიდმა ხალხმა, რომ ის იქ იყო
და მხოლოდ იესოს გამო კი არ
მოვიდნენ, არამედ ლაზარეს
სანახავად, რომელიც მან
მკვდრეთით აღადგინა.
10 მაგრამ მღვდელმთავრებმა
მოილაპარაკეს, რომ ლაზარეც
მოეკლათ;
11 რადგან მის გამო წავიდა
მრავალი იუდეველი და
ირწმუნა იესო.
12 მეორე დღეს დღესასწაულზე
მისულმა ხალხმა გაიგო, რომ
იესო იერუსალიმში მოდიოდა,
13 აიღო პალმის ტოტები და
გამოვიდა მის შესახვედრად
და შესძახა: ოსანა:
კურთხეული ისრაელის მეფე,
რომელიც მოდის უფლის
სახელით.
14 და იპოვა იესუვირი, და ჯდა
მასზე; როგორც წერია,
15 ნუ გეშინია, სიონის ასულო,
აჰა, მოდის შენი მეფე ვირის
კალთაზე მჯდომარე.
16 ეს ჯერ არ ესმოდათ მის
მოწაფეებს, მაგრამ როცა
იესო განდიდდა, მაშინ
გაიხსენეს, რომ ეს დაწერილი
იყო მასზე და ეს გააკეთეს
მას.
17 ხალხი, ვინც მასთან იყო,
როცა ლაზარე გამოიძახა
თავისი საფლავიდან და
მკვდრეთით აღადგინა,
მოწმობს.
18 ამიტომ ხალხიც შეხვდა მას,
რადგან გაიგო, რომ მან ეს
სასწაული მოახდინა.
19 ფარისევლებმა ერთმანეთს
უთხრეს: გესმით, არაფერზე
სძლიათ? აჰა, სამყარო გაქრა
მას.
20 და იყვნენ მათშორის
რამდენიმე ბერძენი,
რომლებიც მოვიდნენ
დღესასწაულზე
თაყვანისცემის მიზნით.
21 მივიდა იგი ფილიპესთან,
რომელიც იყო გალილეის
ბეთსაიდადან, და სთხოვა მას
და უთხრა: ბატონო, ვიხილოთ
იესო.
22 მივიდა ფილიპე და უთხრა
ანდრიას, და კვლავ უთხრეს
ანდრია და ფილიპე იესოს.
23 ხოლო იესომ მიუგო მათ და
უთხრა: მოვიდა ჟამი, რომ
განდიდდეს ძე კაცისა.
24 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: თუ
ხორბლის სიმინდი მიწაში არ
ჩავარდება და არ მოკვდება,
მარტო რჩება, ხოლო თუ
მოკვდება, ბევრ ნაყოფს
გამოიღებს.

25 ვისაც უყვარს თავისი სული,
და კარგავს მას; და ვისაც
სძულს თავისი სიცოცხლე
ამქვეყნად, და იცავს მას
საუკუნო სიცოცხლისთვის.
26 თუ ვინმე მემსახურება,
გამომყვეს; და სადაც მე ვარ,
იქ იქნება ჩემი მსახურიც: თუ
ვინმე მემსახურება,
მამაჩემი პატივს სცემს მას.
27 ახლა შეწუხებულია ჩემი
სული; და რა ვთქვა? მამაო,
მიხსენი ამ ჟამისგან,
მაგრამ ამისთვის მოვედი ამ
საათამდე.
28 მამაო, განადიდე შენი
სახელი. მაშინ გაისმა ხმა
ზეციდან, რომელიც ამბობდა:
მე განვადიდე და კვლავ
განვადიდებ.
29 ხალხმა, რომელიც იდგა და
გაიგონა, თქვა, რომ ჭექა,
სხვები ამბობდნენ: ანგელოზი
ელაპარაკა მას.
30 მიუგო იესომ და თქვა: ეს ხმა
ჩემგამო კი არ მოვიდა,
არამედ თქვენი გულისთვის.
31 ახლა არის ამ წუთისოფლის
სამსჯავრო: ახლა
განიდევნება ამ წუთისოფლის
მთავარი.
32 და მე, თუ ამაღლებული
ვიქნები მიწიდან, ყველა
ადამიანს მოვიზიდავ ჩემთან.
33 ეს თქვა მან და მიუთითა რა
სიკვდილით უნდა მოკვდეს.
34 მიუგო მას ხალხმა:
სჯულიდან გავიგეთ, რომ
ქრისტე მარადიულად რჩება და
როგორ ამბობ, ძე კაცისა უნდა
ამაღლდეს? ვინ არის ეს კაცის
ძე?
35 ჰრქუა მათ იესუ: მცირე დცა
არს სინათლე თქვენ თანა.
იარეთ, ვიდრე გაქვთ ნათელი,
რათა სიბნელე არ მოგივიდეს,
რადგან სიბნელეში მიმავალი
არ იცის, სად მიდის.
36 სანამ სინათლე გაქვთ,
ირწმუნეთ ნათელი, რათა იყოთ
სინათლის შვილები. ეს თქვა
იესომ, წავიდა და დაიმალა
მათ.
37 მაგრამ მიუხედავად იმისა,
რომ მან ამდენი სასწაული
მოახდინა მათ წინაშე, მათ არ
ირწმუნეს იგი.
38 რათა აღსრულდეს ესაია
წინასწარმეტყველის სიტყვა,
რომელიც თქვა: უფალო, ვინ
ირწმუნა ჩვენი ცნობა? და ვის
გამოეცხადა უფლის მკლავი?
39 ამიტომ ვერ იჯერებდნენ,
რადგან ესაიამ კვლავ თქვა:
40 მან დააბრმავა მათი
თვალები და გაუმაგრა მათი
გული; რომ თვალით არ
დაინახონ, გულით არ გაიგონ
და მოიქცნენ და მე
განვკურნო.
41 ეს თქვა ესაიამ, როცა იხილა
მისი დიდება და ილაპარაკა
მასზე.
42 მაგრამ მთავართა შორისაც
ბევრმა ირწმუნა იგი; მაგრამ
ფარისეველთა გამო არ
აღიარეს იგი, რათა
სინაგოგიდან არ
გამოეყვანათ.
43 რადგან მათ უყვარდათ
კაცთა ქება უფრო მეტად,
ვიდრე ღვთის ქება.
44 იესომ შესძახა და თქვა:
ვისაც ჩემი სწამს, ჩემი კი არ
სწამს, არამედ ჩემი
მომავლინებელის.
45 და ვინც მხედავს, ხედავს
მას, ვინც მე გამომგზავნა.
46 მე მოვედი შუქად
ქვეყნიერებაში, რათა, ვისაც
ჩემი სწამს, სიბნელეში არ
დარჩეს.
47 და თუ ვინმე ისმენს ჩემს
სიტყვებს და არ ირწმუნებს,
მე არ განვსჯი მას, რადგან არ
მოვედი სამყაროს
განსახილველად, არამედ
წუთისოფლის გადასარჩენად.
48 ვინც უარმყოფს მე და არ
მიიღებს ჩემს სიტყვებს,
ჰყავს განსჯის: სიტყვა,
რომელიც მე ვთქვი, ის
განიკითხავს მას
უკანასკნელდღეს.
49 რამეთუ ჩემით არ მითქვამს;
ხოლო მამამ, რომელმან
მომავლინა, მომცა მცნება, რა
ვთქვა და რა ვილაპარაკო.
50 და ვიცი, რომ მისი მცნება
არის სიცოცხლე მარადიული:
რასაც ვლაპარაკობ, როგორც
მამამ მითხრა, ისე
ვლაპარაკობ.

თავი 13

1 ახლა პასექის
დღესასწაულამდე, როცა იესომ
იცოდა, რომ დადგა მისი საათი,
რომ წასულიყო ამ ქვეყნიდან
მამასთან, რადგან შეიყვარა
თავისი, ვინც ამქვეყნად
იყვნენ, ბოლომდე შეიყვარა
ისინი.

2და ვახშამი დასრულდა,
ეშმაკმა ახლა გულში ჩადო
იუდა ისკარიოტელს,სიმონის
ძეს,გასცეს იგი;
3იესომ იცოდა,რომ მამამ
ყველა ფერი მისცა ხელში და
რომ ღვთისგან იყო და
ღმერთთან წავიდა;
4ის ადგა ვახშმიდან და
გადააგდო სამოსი;და აიღო
პირსახოცი და შემოიხვია.
5ამის შემდეგ მან ჩაასხა
წყალი ქვაბში და დაიწყო
მოწაფეების ფეხების დაბანა
და პირსახოცითგაწმენდა,
რომლითაც იყო სარტყელი.
6მაშინ მივიდა სიმონ
პეტრესთან და უთხრა პეტრემ:
უფალო,ფეხებს მბან?
7მიუგო იესომ და უთხრა მას:
რას ვაკეთებ,შენ ახლა არიცი;
მაგრამ შემდგომში
გეცოდინებათ.
8პეტრემ უთხრა მას:არასოდეს
დაიბანო ჩემი ფეხები.მიუგო
მას იესომ:თუ არგბანავ,არ
გექნება ჩემთან წილი.
9ჰრქუა მას სიმონ პეტრე:
უფალო,არა მარტო ჩემი
ფეხები,არამედ ჩემი ხელები
და ჩემი თავი.
10ჰრქუა მას იესუ:დაბანილს
არა სჭირს,გარდა ტერფების
დაბანისა,არამედ ყოვლისა
სუფთაა.
11რადგან მან იცოდა,ვინ უნდა
გასცემდა მას;ამიტომ თქვა:
ყველანი სუფთა არხართ.
12მას შემდეგ,რაც მან
დაიბანა მათი ფეხები,აიღო
თავისი სამოსი და კვლავ
დაჯდა,უთხრა მათ:იცით,რა
დაგიშავეთ?
13მოძღვარს და უფალს
მეძახით და კარგად ამბობთ;
რადგან ასე ვარ.
14თუ მე,თქვენმა უფალმა და
მოძღვარმა,დაგბანეთ ფეხები;
თქვენც უნდა დაიბანოთ
ფეხები ერთმანეთს.
15რადგან მაგალითი მოგეცით,
რომ ისე მოიქცეთ,როგორც მე
გაგიკეთეთ.
16ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებითთქვენ:მსახური
არარის თავის ბატონზე დიდი;
არც ის,ვინც გაგზავნილია,
იმაზე დიდი,ვინც
გამოგზავნა.
17თუ თქვენ იცითეს
ყველა ფერი,ბედნიერები ხართ,
თუგააკეთებთმათ.
18ყველა თქვენზე არ
ვლაპარაკობ:ვიცი,ვინც
ავირჩიე,არამედრათა
აღსრულდეს წერილი:ვინც
ჩემთან ერთად ჭამს პურს,
ქუსლი ასწია ჩემზე.
19ახლა მე გეუბნებით,სანამ
მოვა,რათა,როცა მოხდება,
ირწმუნოთ,რომ მე ვარ.
20ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებითთქვენ:ვინც
მიიღებს იმას,ვისაც მე
ვაგზავნი,მიმღებს მე;და
ვინც მიმღებს,იღებს მას,
ვინც მე გამომგზავნა.
21ეს რომ თქვა იესომ,შეწუხდა
სულით,მოწმობდა და თქვა:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებითთქვენ,რომ ერთი
თქვენგანი გამცემს მე.
22მაშინ მოწაფეებმა
ერთმანეთს გადახედეს და
ეჭვობდნენ,ვისზე
ლაპარაკობდა.
23იესოს წიაღზე იყო
მიყრდნობილი მისი ერთ-ერთი
მოწაფე,რომელიც იესოს
უყვარდა.
24სიმონ პეტრემ ანიშნა,რომ
ეკითხა,ვინ უნდა იყოს,
ვისზეც ლაპარაკობდა.
25იესოს მკერდზე დაწოლილი
ჰრქუა მას:უფალო,ვინ არის
იგი?
26უპასუხა იესომ:ის არის,
რომელსაც მივცემ სუფს,როცა
ჩავწურავ.და დაასველა
ჭურჭელი და მისცა იუდა
ისკარიოტელს,სიმონის ძეს.
27და მას შემდეგ სატანა
შევიდა მასში.მაშინ უთხრა
მას იესომ:რასაც აკეთებ,
სასწრაფოდ გააკეთე.
28ახლა არცერთმა სუფრაზე არ
იცოდა,რა მიზნითუთხრა მას
ეს.
29ზოგიერთმათგანს ეგონა,
რადგან იუდას ჰქონდა ტომარა,
უთხრა მას იესომ:იყიდე ის,
რაც გვჭირდება
დღესასწაულზე.ან,ღარიბს
რამე მისცეს.
30აიღო სუფრა მაშინვე
გამოვიდა და დაღამდა.
31ამიტომ,როცა გამოვიდა,
იესომ თქვა:ახლა
განდიდებულია ძე კაცისა და
ღმერთი განდიდებულია მასში.
32თუ ღმერთი განდიდდება
მასში,ღმერთი ასევე
განადიდებს მას საკუთარ

თავში და მაშინვე
განადიდებს მას.
33შვილებო,კიდევ ცოტა ხანი
თქვენთან ვარ.მე მეძებთ,და
როგორც ვუთხარი იუდევლებს:
სადაც მე მივდივარ,ვერ
მოხვალთ;ამიტომ ახლა
გეუბნებით.
34ახალ მცნებას გაძლევთ,
გიყვარდეთ ერთმანეთი;
როგორც მე შეგიყვარეთ,
თქვენც გიყვარდეთ
ერთმანეთი.
35ამით გაიგებს ყველა,რომ
ჩემი მოწაფეები ხართ,თუ
ერთმანეთის სიყვარული
გექნებათ.
36ჰრქუა მას სიმონ-პეტრე:
უფალო,სად მიდიხარ?მიუგო
მას იესომ:სადაც მე
მივდივარ,ახლა ვეღარ
გამომყვები;მაგრამ შენ
გამომყვები მერე.
37უთხრა მას პეტრემ:უფალო,
რატომ არ შემიძლია ახლა
გამოგყვე?შენს გულისთვის
სიცოცხლეს დავდებ.
38მიუგო მას იესომ:განა შენს
სიცოცხლეს დადებ ჩემი
გულისთვის?ჭეშმარიტად,
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ:
მამალი არ იყივლებს,სანამ
სამჯერ არ უარყავ მე.

თავი 14

1ნუ შეწუხდებით თქვენი გული:
გწამთ ღმერთის,გწამთ მეც.
2მამაჩემის სახლში ბევრი
სასახლეა:ასე რომ არ იყოს,
გეტყოდით.მივდივარ შენთვის
ადგილის მოსამზადებლად.
3და თუ წავალ და მოგიმზადებ
ადგილს,ისევ მოვალ და
მიგიღებ შენთან;რათა სადაც
მე ვარ,თქვენც იქ იყოთ.
4და სადაც მივდივარ,თქვენ
იცით და გზაც იცით.
5უთხრა მას თომამ:უფალო,არ
ვიცით,სად მიდიხარ;და როგორ
შეგვიძლია ვიცოდეთ გზა?
6უთხრა მას იესომ:მე ვარ გზა,
ჭეშმარიტება და სიცოცხლე:
არავინ მოვა მამასთან,თუ
არა ჩემ მიერ.
7მე რომ მცოდნოდათ,
მამაჩემიც უნდა გეცნოთ და
ამიერიდან იცნობთ მას და
იხილავთ.
8ჰრქუა მას ფილიპე:უფალო,
გვაჩვენე მამაო და კმარა.
9უთხრა მას იესომ:ამდენი
ხანი ვარ შენთან და არ
მიცნობ,ფილიპე?ვინც მე
მიხილა,იხილა მამა;და როგორ
ამბობ:გვაჩვენე მამაო?
10არ გწამს,რომ მე მამაში ვარ
და მამა ჩემშია?სიტყვებს,
რომლებსაც მე გეუბნებით,
ჩემით კი არ ვლაპარაკობ,
არამედ მამა,რომელიც ჩემში
მკვიდრობს,აკეთებს
საქმეებს.
11მერწმუნეთ,რომ მე მამაში
ვარ და მამა ჩემშია,ანდა
მერწმუნეთ ჩემი საქმეების
გამო.
12ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:ვისაც
სწამს ჩემი,საქმეებს,რასაც
მე ვაკეთებ,ისიც გააკეთებს;
და ამაზე დიდ საქმეებს
გააკეთებს;რადგან მივდივარ
მამაჩემთან.
13და რასაც ითხოვთ ჩემი
სახელით,იმას გავაკეთებ,
რათა განდიდდეს მამა ძეში.
14თუ რამეს ითხოვთ ჩემი
სახელით,მე გავაკეთებ.
15თუ გიყვართ,დაიცავით ჩემი
მცნებები.
16და მე ვლოცულობ მამას და
მოგცემთ სხვა
ნუგეშისმცემელს,რათა
დარჩეს თქვენთან სამუდამოდ;
17ჭეშმარიტების სული;
რომელსაც წუთისოფელი ვერ
მიიღებს,რადგან ვერ ხედავს
და არც იცნობს,მაგრამ თქვენ
იცნობთ მას;რადგან ის
ცხოვრობს თქვენთან და
იქნება თქვენში.
18უნუგეშოდ არ დაგტოვებ:
მოვალ შენთან.
19კიდევ ცოტა ხანს და
ქვეყნიერება აღარ მხილავს;
მაგრამ თქვენ მხედავთ მე:
რადგან მე ვცოცხლობ,თქვენც
იცოცხლებთ.
20იმ დღეს გეცოდინებათ,რომ
მე მამაჩემში ვარ და თქვენ
ჩემში ხართ და მე თქვენში.
21ვისაც ჩემი მცნებები აქვს
და იცავს მათ,ის არის ის,
ვინც მე ვუყვარვარ;
22უთხრა მას იუდამ და არა
ისკარიოტელმა:უფალო,როგორ
გამოჩნდები ჩვენთვის და არა
სამყაროს?
23მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
უკუეთუ ვინმე შემიყვარდეს,
და იცავს ჩემს სიტყვებს,და
მამაჩემი შეიყვარებს მას და

ჩვენ მივალთ მასთან და
ვიქნებით მის თანა.
24 ვისაც არ ვუყვარვარ, არ
იცავს ჩემს სიტყვებს;
25 ეს მე გითხარით, ჯერ კიდევ
თქვენთან მყოფი.
26 ხოლო ნუგეშისმცემელი,
სული წმიდა, რომელსაც მამა
გამოგზავნის ჩემი სახელით,
ის გასწავლით ყველა ფერს და
მოგახსენებთ ყველა ფერს, რაც
მე გითხარით.
27 მშვიდობას გიტოვებთ, ჩემს
მშვიდობას გაძლევთ თქვენ:
არა როგორც ქვეყნიერება
იძლევა, მე გაძლევთ თქვენ. ნუ
შეგეშინდებათ გული და ნუ
შეგეშინდებათ.
28 გსმენიათ, როგორ გითხარით,
მივდივარ და ისევ მოვალ
თქვენთან. მე რომ გიყვარდეთ,
გაიხარებდით, რადგან ვთქვი:
მამასთან მივდივარ, რადგან
მამა ჩემი ჩემზე დიდია.
29 და ახლა გითხარით, სანამ
მოხდებოდა, რათა, როცა
მოხდება, ირწმუნოთ.
30 ამიერიდან ბევრს არ
ვილაპარაკებ თქვენთან,
რადგან მოდის ამ წუთისოფლის
მთავარი და არაფერი აქვს
ჩემში.
31 არამედ რათა სამყარომ
იცოდეს, რომ მე მიყვარს მამა;
და როგორც მამამ მცნება
მომცა, ისე ვაკეთებ. ადექი,
წავიდეთ აქედან.

თავი 15

1 მე ვარ ჭეშმარიტი ვაზი და
მამა ჩემი მევენახეა.
2 ყოველი ტოტი ჩემში, რომელიც
ნაყოფს არ იძლევა, ის
ართმევს;
3 ახლა თქვენ სუფთა ხართ იმ
სიტყვით, რომელიც მე
გითხარით.
4 დარჩი ჩემში და მე შენში.
როგორც ტოტს არ შეუძლია
თავისით ნაყოფი გამოიღოს,
თუ არ დარჩება ვაზში; მეტი არ
შეგიძლიათ, თუ არ დარჩებით
ჩემში.
5 მე ვარ ვაზი, თქვენ ხართ
რტოები: ვინც ჩემში რჩება და
მე მასში, ის ბევრ ნაყოფს
გამოიღებს, რადგან ჩემ
გარეშე ვერაფერს გააკეთებთ.
6 თუ ვინმე ჩემში არ დარჩება,
ის ტოტივით გამოგდებულია და
გამხმარია; და კაცნი
შეკრიბიან მათ და ჩაყარეს
ცეცხლში და დაიწვნენ.
7 თუ დარჩებით ჩემში და ჩემი
სიტყვები დარჩება თქვენში,
ითხოვეთ, რაც გინდათ, და
მოგეცემათ.
8 ამით არის განდიდებული
მამა ჩემი, რომ ბევრი ნაყოფი
გამოიღოთ; ასევე იქნებით
ჩემი მოწაფეები.
9 როგორც მამამ შემიყვარა მე,
მეც შეგიყვარეთ თქვენ:
განაგრძეთ ჩემს სიყვარულში.
10 თუ დაიცავთ ჩემს მცნებებს,
დარჩებით ჩემს სიყვარულში;
ისევე როგორც მე დავიცვა
მამის მცნებები და ვცხოვრობ
მის სიყვარულში.
11 ეს გითხარით, რომ ჩემი
სიხარული დარჩეს თქვენში და
თქვენი სიხარული იყოს სრული.
12 ეს არის ჩემი მცნება:
გიყვარდეთ ერთმანეთი,
როგორც მე შეგიყვარეთ თქვენ.
13 ამაზე დიდი სიყვარული
არავის აქვს, რომ ადამიანმა
გაწიროს თავისი სული თავისი
მეგობრებისთვის.
14 თქვენ ჩემი მეგობრები
ხართ, თუ აკეთებთ იმას, რასაც
მე გიბრძანებთ.
15 ამიერიდან მე არ გიწოდებთ
თქვენ მსახურებს; რადგან არ
იცის მონამ, რას აკეთებს
მისი ბატონი, მაგრამ მე
გიწოდეთ მეგობრები; რადგან
ყველა ფერი, რაც მსმენია
მამა ჩემის შესახებ,
გაგიცხადეთ.
16 თქვენ კი არ ამირჩიეთ მე,
არამედ მე აგირჩიეთ თქვენ
და დაგადგინეთ, რომ
წახვიდეთ და გამოიღოთ
ნაყოფი და თქვენი ნაყოფი
დარჩეს, რათა, რასაც სთხოვთ
მამას ჩემი სახელით, მოგცეთ..
17 ამას გიბრძანებთ, რომ
გიყვარდეთ ერთმანეთი.
18 თუ ქვეყნიერებას გძულთ,
იცოდეთ, რომ თქვენზე ადრე
მძულდა მე.
19 წუთისოფლისანი რომ
ყოფილიყავით, ქვეყნიერებას
თავისი ეყვარებოდა; მაგრამ
რადგან წუთისოფლისგან არ
ხართ, არამედ მე
გამოგირჩიეთ
ქვეყნიერებიდან, ამიტომ
სძულთ ქვეყნიერებას.
20 დაიმახსოვრე სიტყვა,
რომელიც გითხარი: მსახური
არ არის თავის ბატონზე დიდი.

თუ მე მდევნიდნენ,თქვენც
დაგდევნებთ;თუ ჩემს
სიტყვას დაიცავენ,შენსაც
დაიცავენ.
21 მაგრამ ყოველივე ამას
გააკეთებენ თქვენთან ჩემი
სახელის გამო,რადგან არ
იცნობენ მას,ვინც მე
გამომგზავნა.
22 მე რომ არ მოვსულიყავი და
არ მეთქვა მათ,ცოდვა არ
ექნებოდათ;ახლა კი მათ
ცოდვის სამოსი არ აქვთ.
23 ვისაც მე სძულს,სძულს
მამაჩემიც.
24 მე რომ არ გამეკეთებინა
მათშორის ის საქმეები,რაც
სხვას არ გაუკეთებია,ცოდვა
არ ექნებოდათ;ახლა კი
დაინახეს და შემიძულეს მე
და მამაჩემი.
25 მაგრამ ეს ხდება,რათა
აღსრულდეს სიტყვა,რომელიც
დაწერილია მათ კანონში:მათ
შემიძულეს უმიზეზოდ.
26 მაგრამ როცა მოვა
ნუგეშისმცემელი,რომელსაც
მე გამოგიგზავნით თქვენთან
მამისაგან,ჭეშმარიტების
სული,რომელიც გამოდის
მამისაგან,ის მოწმობს
ჩემზე.
27 და თქვენც მოწმობთ,რადგან
თავიდანვე ჩემთან იყავით.

თავი 16

1 ეს მე გითხარით,რომ არ
შეგაწუხოთ.
2 გაგაგდებენ
სინაგოგებიდან:დიახ,
და დგება დრო,როცა ვინც
მოგკლავს,იფიქრებს,რომ
ღმერთს ემსახურება.
3 და ამას გაგიკეთებენ,
რადგან არ იცნობდნენ არც
მამას და არც მე.
4 მაგრამ ეს გითხარით,რათა,
როცა დრო მოვა,გახსოვთ,რომ
გითხარით.და ეს თავიდანვე
არ მითქვამს,რადგან
თქვენთან ვიყავი.
5 მაგრამ ახლა მივდივარ
მისკენ,ვინც გამომგზავნა;
და არც ერთი თქვენგანი არ
მეკითხება:სად მიდიხარ?
6 მაგრამ რადგან ეს გითხარით,
მწუხარებამ აგავსა თქვენი
გული.
7 თუმცა ჭეშმარიტებას
გეუბნებით;მიზანშეწონილია,
რომ წავიდე,რადგან თუ არ
წავიდე,ნუგეშისმცემელი არ
მოვა თქვენთან;მაგრამ თუ
წავალ,გამოგიგზავნით.
8 და როცა მოვა,გაკიცხავს
სამყაროს ცოდვის,
სიმართლისა და
განკითხვისთვის.
9 ცოდვა,რადგან არ სწამთ
ჩემი;
10 სიმართლის გამო,რადგან
მივდივარ მამაჩემთან და
აღარ მხედავთ;
11 განკითხვის შესახებ,
რადგან განიკითხება ამ
წუთისოფლის მთავარი.
12 ჯერ კიდევ ბევრი რამ მაქვს
თქვენთვის სათქმელი,მაგრამ
თქვენ ახლა ვერ აიტანთ მათ.
13 მაგრამ როცა მოვა ის,
ჭეშმარიტების სული,
გაგიძღვებათ ყოველგვარ
ჭეშმარიტებაში,რადგან არ
ილაპარაკებს თავისგან;ხოლო
რაც მოისმენს,ის იტყვის და
მომავალს გაჩვენებს.
14 ის განმადიდებს მე,რადგან
მიიღებს ჩემგან და
გაჩვენებს ამას.
15 ყველა ფერი,რაც აქვს მამას,
ჩემია,ამიტომ ვთქვი:აიღებს
ჩემგან და გაჩვენებს.
16 ცოტაც და ვერ მიხილავთ მე,
და კიდევ,ცოტა ხანს და
მხილავთ მე,რადგან
მამასთან მივდივარ.
17 მაშინ ზოგიერთმა მისმა
მოწაფემ ერთმანეთში თქვა:
რა არის ეს,რასაც გვიამბობს:
ცოტა ხანს და ვერ მნახავთ,და
კიდევ,ცოტა ხანს და მნახავთ,
და რადგან მივდივარ მამამა?
18 მათ თქვეს:რა არის ეს,
რასაც ამბობს:ცოტა ხნით?
ჩვენ ვერ გვეტყვით რას
ამბობს.
19 ახლა იესომ იცოდა,რომ მათ
სურდათ ეკითხათიგი,და
უთხრა მათ:ჰკითხეთ
ერთმანეთს,რაც მე ვთქვი:
ცოტა ხანს და ვერ მნახავთ;?
20 ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,რომ
იტიროთ და იტიროთ,მაგრამ
სამყარო გაიხარებს;
21 ქალს მშობიარობისას
მწუხარება აქვს,რადგან
დადგა მისი საათი,მაგრამ
როგორც კი შობს,აღარ ახსოვს
ტანჯვა,სიხარულისგან,რომ
კაცი დაიბადა და ქვეყნად.
22 და ახლა თქვენ გაქვთ
მწუხარება,მაგრამ მე კვლავ

განახავთ და თქვენი გული
გაიხარებს და თქვენს
სიხარულს არავინ
წაგართმევთ.
23და იმ დღეს არაფერი
მკითხავთ.ჭეშმარიტად,
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:რასაც სთხოვთ მამას
ჩემი სახელით,მოგცემთ.
24აქამდე არაფერი გითხოვიათ
ჩემი სახელით:ითხოვეთ და
მიიღებთ,რათა თქვენი
სიხარული იყოს სრული.
25ეს იგავებით გითხარით,
მაგრამ დადგება დრო,როცა
აღარ გელაპარაკებით
იგავებით,არამედ გარკვევით
გაჩვენებთ მამას.
26იმ დღეს ითხოვთ ჩემი
სახელით და არ გეუბნებით,
რომ მამას ვლოცულობ
თქვენთვის.
27რამეთუ თვით მამას
უყვარხართ თქვენ,რამეთუ
შემიყვარეთ მე და გწამთ,რომ
ღვთისგან გამოვედი.
28მე გამოვედი მამისაგან და
მოვედი ქვეყნად;კვლავ
ვტოვებ ქვეყნიერებას და
მივდივარ მამასთან.
29მისმა მოწაფეებმა უთხრეს
მას:აჰა,ახლა ცხადად
ლაპარაკობ და არ ამბობ
ანდაზას.
30ახლა ჩვენ დარწმუნებული
ვართ,რომ შენ ყველაფერი იცი
და არ გჭირდება,რომ ვინმემ
გკითხოს:ამით გვწამს,რომ
გამოხვედი ღვთისგან.
31მიუგო მათ იესომ:გწამთ
ახლა?
32აჰა,მოდის ჟამი,დიახ,ახლა
დადგა,როცა გაიფანტებით,
თითოეული თავისთვის და
მარტო დამტოვებთ;და მაინც
მე არ ვარ მარტო,რადგან მამა
ჩემთანაა.
33ეს გითხარით,რათა ჩემში
გქონდეთ მშვიდობა.
ქვეყნიერებაში გექნებათ
გასაჭირი,მაგრამ გაიხარეთ;
მე დავძლიე სამყარო.

თავი 17

1ეს სიტყვები თქვა იესომ,
აღაპყრო თვალები ზეცისკენ
და თქვა:მამაო,დადგა ჟამი;
განადიდე შენი ძე,რათა
შენმა ძემაც გადიდოს შენ.
2როგორც შენ მიანიჭე მას
ძალაუფლება ყოველ
ხორციელზე,რათა მან
საუკუნო სიცოცხლე მისცეს
ყველას,ვინც შენ მიეცი მას.
3და ეს არის მარადიული
სიცოცხლე,რათა გაიცნონ შენ
ერთადერთი ჭეშმარიტი
ღმერთი და იესო ქრისტე,
რომელიც შენ გამოგზავნე.
4გადიდებ შენ მიწაზე,
დავასრულე საქმე,რომელიც
მომეცი.
5და ახლა,მამაო,განმადიდე
მე შენთან ერთად იმ დიდებით,
რომელიც მე მქონდა შენთან
ქვეყნიერებამდე.
6მე გამოვუცხადე შენი
სახელი იმ ადამიანებს,
რომლებიც მომეცი
ქვეყნიერებიდან:შენი
იყვნენ ისინი და შენ მომეცი;
და დაიცვეს შენი სიტყვა.
7ახლა მათ იცოდნენ,რომ
ყველაფერი,რაც მომეცი,
შენგანაა.
8რადგან მე მივეცი მათ
სიტყვები,რომლებიც შენ
მომეცი;და მიიღეს ისინი და
იცოდნენ,რომ შენგან
გამოვედი,და ირწმუნეს,რომ
შენ გამომიგზავნე.
9მე ვლოცულობ მათთვის:არ
ვლოცულობ
ქვეყნიერებისთვის,არამედ
მათთვის,ვინც შენ მომეცი;
რადგან ისინი შენია.
10და ყველაფერი ჩემი შენია
და შენია ჩემი;და მე
განდიდებული ვარ მათში.
11და ახლა მე აღარ ვარ
ქვეყნიერებაში,მაგრამ
ესენი არიან ქვეყნიერებაში
და მე მოვდივარ შენთან.
წმიდაო მამაო,დაიცავი შენი
სახელით ისინი,ვინც მომეცი,
რათა იყვნენ ისინი,როგორც
ჩვენ.
12სანამ მათთან ერთად
ვიყავი ქვეყნიერებაში,
ვინახავდი მათ შენი სახელით:
ისინი,რაც შენ მომეცი,მე
დავინახე და არც ერთი
მათგანი არ დაიკარგა,გარდა
დაღუპვის შვილი;რომ წმინდა
წერილი აღსრულდეს.
13და ახლა მოვედი შენთან;და
ამას ვლაპარაკობ
ქვეყნიერებაში,რათა
აღსრულდეს ჩემი სიხარული
საკუთართავში.
14მე მივეცი მათ შენი სიტყვა;
და ქვეყნიერებას სძულდა
ისინი,რადგან ისინი არ

არიან წუთისოფლისგან,ისევე
როგორც მე არ ვარ
წუთისოფლისგან.
15მე არ ვლოცულობ,რომ
წაიყვანო ისინი
ქვეყნიერებიდან,არამედ
იმისთვის,რომ დაიცვა ისინი
ბოროტებისგან.
16ისინი არ არიან
ქვეყნიერებიდან,ისევე
როგორც მე არ ვარ
ქვეყნიერებიდან.
17განწმინდე ისინი შენი
ჭეშმარიტებით:შენი სიტყვა
ჭეშმარიტებაა.
18როგორც შენ გამომიგზავნე
ქვეყნიერებაში,მეც
გავგზავნე ისინი
ქვეყნიერებაში.
19და მათი გულისთვის მე
განვწმედჩემს თავს,რათა
ისინიც განიწმინდონ
ჭეშმარიტებით.
20არც მარტო ამათთვის
ვლოცულობ,არამედ მათთვისაც,
ვინც მათი სიტყვით
დამიჯერებს;
21რომ ყველანი იყვნენ ერთი;
როგორც შენ,მამაო,ჩემში ხარ,
მე კი შენში,რათა ისინიც
ერთნი იყვნენ ჩვენში,რათა
ირწმუნოს ქვეყნიერებამ,რომ
შენ მომავლინე.
22და დიდება,რომელიც შენ
მომეცი,მე მათ მივეცი;რომ
ისინი იყვნენ ერთი,ისევე
როგორც ჩვენ ვართ ერთი:
23მე მათში და შენ ჩემში,რათა
ისინი გახდნენ
სრულყოფილები ერთში;და
რათა სამყარომ იცოდეს,რომ
შენ გამომგზავნე და
შეიყვარე ისინი,როგორც მე
შემიყვარე.
24მამაო,მე მინდა,რომ ისინიც,
ვინც შენ მომეცი,იყვნენ
ჩემთან,სადაც მე ვარ;რათა
იხილონ ჩემი დიდება,
რომელიც შენ მომეცი,რამეთუ
შემიყვარე ქვეყნიერების
დაარსებამდე.
25მართლო მამაო,
ქვეყნიერებამ არ გიცნო,მე
კი გიცნობ და ამათიცოდნენ,
რომ შენ მომავლინე.
26და მე გამოვუცხადე მათ
შენი სახელი და ვაცხადებ,
რომ სიყვარული,რომლითაც
შენ შემიყვარე,იყოს მათში
და მე მათში.

თავი 18

1ეს რომ თქვა იესომ,
გამოვიდა თავის
მოწაფეებთან ერთად
კედრონის მდინარეზე,სადაც
იყო ბაღი,რომელშიც შევიდა
ის და მისი მოწაფეები.
2იუდამაც,რომელმაც გასცა
იგი,იცოდა ეს ადგილი,რადგან
იესო ხშირად მიემართებოდა
იქ თავის მოწაფეებთან ერთად.
3მაშინ იუდამ მიიღო რაზმი
კაცებისა და
ჩინოვნიკებისგან
მღვდელმთავრებისა და
ფარისევლებისგან,მივიდა იქ
ფარნებით,ჩირაღდნებითა და
იარაღით.
4იესომ იცოდა ყველაფერი,რაც
უნდა დაემართა,გამოვიდა და
უთხრა მათ:ვის ეძიებთ?
5მიუგეს მას:იესო
ნაზარეველი.უთხრა მათ
იესომ:მე ვარის.და იუდაც,
რომელიც გამცემდა მას,
და დგა მათთან ერთად.
6როგორც კი უთხრა მათ,მე ვარ,
ისინი უკან წავიდნენ და
მიწაზე დაეცნენ.
7და კვლავ ჰკითხა მათ:ვის
ეძებთ?და თქვეს:იესო
ნაზარეველი.
8მიუგო იესომ:მე გითხარით,
რომ მე ვარ;ამიტომ თუ მეძებთ,
გაუშვით ისინი.
9რათა აღსრულდეს სიტყვა,
რომელიც მან თქვა:არცერთი
არ დავკარგე მათგან,ვინც
მომეცი.
10მაშინ სიმონ-პეტრეს
მახვილი აიღო იგი,და არტყა
მღვდელმთავრის მსახურს და
მოკვეთა მარჯვენა ყური.
მსახურს მალხუსი ერქვა.
11მაშინ უთხრა იესომ პეტრეს:
ჩადე შენი მახვილი გარსში:
სასმისი,რომელიც მამაჩემმა
მომცა,განა არ დავლევ?
12მაშინ ბანაკმა და
იუდეველთა კაპიტანმა და
ჩინოვნიკებმა წაიყვანეს
იესო და შეკრა.
13და წაიყვანა იგი ჯერ
ანასთან;ვინაიდან იგი იყო
კაიაფას სიმამრი,რომელიც
იყო იმავე წელს
მღვდელმთავარი.
14კაიაფა იყო ის,რომელმაც
ურჩია იუდეველებს,რომ
მიზანშეწონილი იყო ერთი
კაცი მოკვდეს ხალხისთვის.

15 და სიმონ პეტრე გაჰყვა
იესოს და სხვა მოწაფეც:ეს
მოწაფე იცნობდა
მღვდელმთავარს და შევიდა
იესოსთან ერთად
მღვდელმთავრის სასახლეში.
16 პეტრე კი კართან იდგა
გარეთ.მაშინ გამოვიდა
მეორე მოწაფე,რომელიც
მღვდელმთავარს იცნობდა,და
ელაპარაკა კარის მცველს და
შემოიყვანა პეტრე.
17 მაშინ კარის დამცავმა
ქალმა პეტრეს უთხრა:შენც
ხომ არ ხარ ამ კაცის
მოწაფეთაგანი?ის ამბობს,მე
არ ვარ.
18 იქ იდგნენ მსახურები და
მოხელეები,რომლებიც
ნახშირს აანთებდნენ;რადგან
ციოდა და გათბნენ,პეტრე კი
და დგა მათთან და თბებოდა.
19 მაშინ მღვდელმთავარმა
ჰკითხა იესოს თავის
მოწაფეებზე და მის
მოძღვრებაზე.
20 მიუგო მას იესომ:ღიად
ველაპარაკე ქვეყნიერებას;
მე ოდესმე ვასწავლიდი
სინაგოგაში და ტაძარში,
სადაც ებრაელები ყოველთვის
მიმართავენ;და ფარულად
არაფერი მითქვამს.
21 რატომ მეკითხები?ჰკითხეთ
მათ,ვინც მომისმინეს,რა
ვუთხარი მათ:აჰა,მათ იციან,
რაც ვთქვი.
22 და როცა ეს თქვა,ერთმა
მსახურმა,რომელიც იდგა,
დაარტყა იესოს ხელისგულით
და უთხრა:ასე უპასუხებ
მღვდელმთავარს?
23 მიუგო მას იესომ:თუ ბოროტი
ვთქვი,მოწმე ბოროტებაზე;
24 ანამ გაგზავნა იგი
შეკრული კაიაფას
მღვდელმთავარს.
25 და იდგა სიმონ პეტრე და
თბებოდა.უთხრეს მას:შენც
ხომ არ ხარ მისი
მოწაფეებიდან?მან უარყო ეს
და თქვა:მე არ ვარ.
26.
27 პეტრემ კვლავ უარყო და
მაშინვე მამალი იყივლა.
28 მაშინ მიიყვანეს იესო
კაიაფასგან სასამართლო
დარბაზში.და თვითონ არ
შევიდნენ სასამართლო
დარბაზში,რათა არ
შებილწავიდნენ;არამედ რომ
შეჭამონ პასექი.
29 მაშინ პილატე გამოვიდა
მათთან და ჰრქუა:რა ბრალს
აყენებთ ამ კაცს?
30 მიუგეს და უთხრეს მას:
ბოროტმოქმედი რომ არა,არ
გადმოგცემდით მას.
31 ჰრქუა მათ პილატემ:წაიღეთ
იგი და განსაჯეთ იგი თქვენი
რჯულისამებრ.უთხრეს მას
იუდეველებმა:ჩვენთვის
ნებადართული არ არის ვინმეს
მოკვლა.
32 რათა აღსრულდეს იესოს
სიტყვა,რომელიც მან თქვა და
მიუთითებდა,რა სიკვდილით
უნდა მოკვდეს.
33 მაშინ პილატე კვლავ
შევიდა სასამართლო
დარბაზში,მოუწოდა იესოს და
ჰრქუა მას:შენ ხარ
იუდეველთა მეფე?
34 მიუგო მას იესომ:შენ
თვითონ ამბობ ამას,თუ
სხვებმა გითხრეს ჩემზე?
35 მიუგო პილატემ:ებრაელი
ვარ?შენმა ერმა და
მღვდელმთავრებმა
გადმოგცეს მე:რა ჩაიდინე?
36 იესომ მიუგო:ჩემი სამეფო
ამქვეყნიური არ არის;ჩემი
სამეფო რომ იყოს
ამქვეყნიური,მაშინ ჩემი
მსახურები იბრძოდნენ,რომ
იუდეველებს არ მივეცე,
მაგრამ ახლა ჩემი სამეფო
აქედან არ არის.
37 ჰრქუა მას პილატე:მაშ,მეფე
ხარ?იესომ მიუგო:შენ ამბობ,
რომ მე მეფე ვარ.ამ მიზნით
დავიბადე და ამ მიზნით
მოვედი ქვეყნიერებაში,რათა
ჭეშმარიტებაზე მემოწმება.
ყოველი,ვინც ჭეშმარიტია,
ისმენს ჩემს ხმას.
38 ჰრქუა მას პილატე:რა არის
ჭეშმარიტება?ეს რომ თქვა,
კვლავ გამოვიდა
იუდეველებთან და უთხრა მათ:
მე არ ვპოულობ მასში ცოდვას.
39 მაგრამ თქვენ გაქვთ
ჩვეულება,რომ
გაგითავისუფლებთ პასექის
დროს;
40 მაშინ კვლავ შესძახეს
ყველანი და ამბობდნენ:ეს კი
არა,ბარაბა.ახლა ბარაბა
ყაჩაღი იყო.

თავი 19

1 მაშინ აიყვანა პილატემ
იესო და გაურბოდა იგი.

2და მოამზადეს
ჯარისკაცებმა ეკლის
გვირგვინი,დაადეს მას
თავზე და ჩაიცვეს იისფერი
სამოსელი.
3და თქვა:გამარჯობა,
იუდეველთა მეფეო!და სცემეს
ხელით.
4პილატე კვლავ გამოვიდა და
უთხრა მათ:აჰა,გამოგიყვანთ
თქვენთან,რათა იცოდეთ,რომ
არავითარ დანაშაულს არ
ვპოულობ მასში.
5მაშინ გამოვიდა იესო ეკლის
გვირგვინითდა მეწამული
სამოსით.უთხრა მათ პილატემ:
აჰა,კაცი!
6როცა დაინახეს იგი
მღვდელმთავრებმა და
მსახურებმა,შესძახეს და
უთხრეს:ჯვარს აცვი,ჯვარს
აცვი.ჰრქუა მათ პილატემ:
აიღეთ იგი და ჯუარს-აცუს მას,
რამეთუ არავითარ ბრალს ვერ
ვპოულობ მასში.
7იუდეველებმა მიუგეს მას:
ჩვენ გვაქვს კანონი და
ჩვენი რჯულითის უნდა
მოკვდეს,რადგან თავი ღვთის
ძედიქცა.
8ეს რომ მოისმინა პილატემ,
უფრო მეტადშეეშინდა.
9და კვლავ შევიდა
სასამართლო დარბაზში და
უთხრა იესოს:საიდან ხარ?
მაგრამ იესომ მას პასუხი არ
გასცა.
10ჰრქუა მას პილატე:არ
მელაპარაკები?არიცი,რომ მე
მაქვს შენი ჯვრისწერა და
შენი გათავისუფლების ძალა?
11იესომ უპასუხა:„არავითარი
ძალა არგქონდეს ჩემს
წინააღმდეგ,თუ ზემოდან არ
მოგცემოდა;ამიტომ,ვინც
გადამცა მე შენ,აქვს უფრო
დიდი ცოდვა.
12და ამიერიდან პილატე
ცდილობდა მისი
გათავისუფლებას,მაგრამ
იუდეველებმა შესძახეს და
თქვეს:თუ გაუშვი ეს კაცი,
კეისრის მეგობარი არ ხარ;
13ეს რომ მოისმინა პილატემ,
გამოიყვანა იესო და დაჯდა
სამსჯავროზე იმ ადგილას,
რომელსაც ქვაფენილი ჰქვია,
ხოლო ებრაულად გაბათა.
14და იყო პასექის მომზადება
და დაახლოებითმეექვსე
საათი:და უთხრა იუდეველებს:
აჰა,თქვენი მეფე!
15ისინი კი ღაღადებდნენ:
მოშორდი მას,წადი,ჯვარს
აცვი.უთხრა მათ პილატემ:
ჯვარს ავცვეთ თქვენი მეფე?
უპასუხეს მღვდელმთავრებმა:
კეისრის გარდა მეფე არ
გვყავს.
16მაშინ გადასცა იგი მათ,
რათა ჯვარს აცვეს.და
წაიყვანეს იესო და
წაიყვანეს.
17და მან თავისი ჯვარი აიღო,
წავიდა იმ ადგილას,
რომელსაც ეწოდება თავის
ქალა,რომელსაც ებრაულ
გოლგოთაში ჰქვია.
18სადაც ჯვარს აცვეს იგი და
მასთან ერთად ორი სხვა,ერთ
მხარეს და იესო შუაში.
19და დაწერა პილატემ
სათაური და დადო ჯვარზე.და
დაწერილი იყო:იესო
ნაზარეველი,იუდეველთა მეფე.
20ეს სათაური წაიკითხა
ბევრმა იუდეველმა,რადგან
ადგილი,სადაც იესო ჯვარს
აცვეს,ახლოს იყო ქალაქთან,
და დაწერილი იყო ებრაულად,
ბერძნულად და ლათინურად.
21მაშინ უთხრეს იუდეველთა
მღვდელმთავრებმა პილატეს:
ნუ დაწერ,იუდეველთა მეფეო.
მაგრამ რომ თქვა:მე ვარ
იუდეველთა მეფე.
22მიუგო პილატემ:რაც
დავწერე,დავწერე.
23მაშინ ჯარისკაცებმა,როცა
ჯვარს აცვეს იესო,აიღეს
მისი სამოსელი და გაუკეთეს
ოთხი ნაწილი,თითოეული
ჯარისკაცის ნაწილი.და
ასევე მისი ქურთუკი:ახლა
ქურთუკი ნაკერი იყო,
ზემოდან ნაქსოვი.
24მათ თქვეს ერთმანეთში:ნუ
დავგლეჯთ,არამედ წილისყრა
მივილოთ მასზე,ვისი იქნება,
რათა აღსრულდეს წერილი,
რომელიც ამბობს:ჩემი
სამოსელი მათ შორის
გაინაწილეს და ჩემს
სამოსელზე წილისყრეს.
ამიტომ აკეთებდნენ ამას
ჯარისკაცები.
25და იდგნენ იესოს ჯვართან
დედამისი და დედის და,
მარიამ კლეოფას ცოლი და
მარიამ მაგდალინელი.
26როცა იხილა იესომ
დედამისი და მოწაფე მდგომი,
რომელიც უყვარდა,უთხრა
დედას:დედა კაცო,აჰა,ძე შენი!

27 მაშინ უთხრა მოწაფეს: აჰა, დედა შენი! და იმ საათიდან მოწაფემ წაიყვანა იგი თავის სახლში.
28 ამის შემდეგ იესომ იცოდა, რომ ყველაფერი აღსრულდა, რათა აღსრულდეს წერილი, ამბობს: მწყურია.
29 და დადგეს ძმრითსავსე ჭურჭელი, აავსეს ძმრით ღრუბელი, დადეს ჰისოპზე და პირთან მიიტანეს.
30 იესომ ძმარი რომ მიიღო, თქვა: დასრულებულია, თავი დახარა და სული გასცა.
31 ამიტომ იუდეველები, რადგან მზადება იყო, რომ ცხედრები არ დარჩეს ჯვარზე შაბათს, (რადგან ის შაბათი მაღალი დღე იყო), ევედრებოდნენ პილატეს, რომ ფეხები მოეტეხათ და გაეტეხათ. წაართვეს.
32 მაშინ მოვიდნენ ჯარისკაცები და დაუმტვრიეს ფეხები პირველს და მეორეს, რომელიც ჯვარს აცვეს მასთან.
33 მაგრამ როცა მივიდნენ იესოსთან და დაინახეს, რომ უკვე მკვდარი იყო, ფეხები არ მოუტეხეს.
34 მაგრამ ერთ-ერთმა ჯარისკაცმა შუბით გვერდი აუჭრა და მაშინვე გამოვიდა სისხლი და წყალი.
35 და ვინც იხილა, მოწმობს, და მისი ჩანაწერი ჭეშმარიტია, და მან იცის, რომ ჭეშმარიტს ამბობს, რათა ირწმუნოთ.
36 რადგან ეს მოხდა, რათა აღსრულდეს წერილი: ძვალი არ გატყდება.
37 და კვლავ სხვა წერილი ამბობს: შეხედავენ მას, ვინც გახვრიტეს.
38 და ამის შემდეგ იოსებ არიმათიელმა, რომელიც იყო იესოს მოწაფე, მაგრამ ფარულად იუდეველთა შიშით, ევედრებოდა პილატეს, რომ წაეღო იესოს ცხედარი, და პილატემ ნება მისცა მას. მივიდა და აიღო იესოს ცხედარი.
39 და მოვიდა ნიკოდემოსიც, რომელიც პირველად მივიდა იესოსთან ლამით და მოიტანა მიროსა და ალოეს ნარევი, დაახლოებით ასი გირვანქა.
40 მაშინ აიღეს იესოს ცხედარი და შეახვიეს იგი სელის ტანსაცმელში სურნელებით, როგორც იუდეველთა დასაფლავებაა.
41 იმ ადგილას, სადაც ჯვარს აცვეს, იყო ბაღი; და ბაღში ახალი საფლავი, სადაც ჯერ არასოდეს ყოფილა დადებული ადამიანი.
42 იქ დაასვენეს იესო იუდეველთა მომზადების დღის გამო; რადგან საფლავი ახლოს იყო.

თავი 20

1 კვირის პირველდღეს მივიდა მარიამ მაგდალინელი ადრე, როცა ჯერ კიდევ ბნელოდა, სამარხთან და დაინახა, რომ ქვა ამოიღეს საფლავიდან.
2 მაშინ გაიქცა და მივიდა სიმონ პეტრესთან და სხვა მოწაფესთან, რომელიც უყვარდა იესოს, და უთხრა მათ: წაიყვანეს უფალი საფლავიდან და არ ვიცით, სად დაასვენეს იგი.
3 პეტრე და ის სხვა მოწაფე გამოვიდნენ და მივიდნენ საფლავთან.
4 ორივენი ერთად გაიქცნენ, მეორე მოწაფე კი პეტრეს გაუსწრო და პირველი მივიდა საფლავთან.
5 და დაიხარა და შემოიხედა და დაინახა, რომ თეთრეული იყო დაწოლილი; მაგრამ ის არ შევიდა.
6 შემდეგ მივიდა სიმონ პეტრე, შევიდა სამარხში და დაინახა, რომ თეთრეული ცვივა.
7 და ხელსახოცი, რომელიც მის გარშემო იყო, თეთრეულთან ერთად კი არ ედო, არამედ თავისთავად ერთადგილას იყო გახვეული.
8 მაშინ შევიდა მეორე მოწაფეც, რომელიც პირველად მივიდა საფლავთან, დაინახა და ირწმუნა.
9 რადგან ჯერ კიდევ არ იცოდნენ წერილი, რომ ის მკვდრეთით უნდა აღდგეს.
10 მაშინ მოწაფეები კვლავ წავიდნენ თავიანთ სახლში.
11 მაგრამ მარიამი იდგა გარეთ საფლავთან და ტიროდა;
12 და ხედავს ორ ანგელოზს, რომლებიც სხედან თეთრებში, ერთი თავთან და მეორე ფეხებთან, სადაც იესოს ცხედარი იყო.

13 და უთხრეს მას: დედაკაცო,
რატომ ტირი? ეუბნება მათ:
რადგან წაართვეს ჩემი უფალი
და არ ვიცი სად დაასვენეს.
14 და ეს რომ თქვა, შებრუნდა და
დაინახა იესო მდგარი და არ
იცოდა, რომ ეს იყო იესო.
15 უთხრა მას იესომ: დედაკაცო,
რატომ ტირი? ვის ეძებ? მან,
თვლიდა, რომ მებაღე იყო,
უთხრა: ბატონო, თუ აქედან
გაიტანე, მითხარი, სად
დაასვენე და მე წავიყვან.
16 უთხრა მას იესომ: მარიამ.
იგი შებრუნდა და უთხრა:
რაბონი; რაც ნიშნავს, ოსტატო.
17 უთხრა მას იესომ: ნუ
შემეხები მე; რამეთუ ჯერ არ
ავედი მამაჩემთან, არამედ
წადი ჩემს ძმებთან და
უთხარი მათ: ავდივარ
მამაჩემთან და
მამათქვენთან; და ჩემს
ღმერთს და შენს ღმერთს.
18 მივიდა მარიამ
მაგდალინელი და უთხრა
მოწაფეებს, რომ იხილა უფალი
და ეს უთხრა მას.
19 და იმავე დღეს საღამოს,
კვირის პირველდღეს, როცა
დაკეტილი იყო კარები, სადაც
მოწაფეები იკრიბებოდნენ
იუდეველთა შიშით, მოვიდა
იესო, და დგა შუაში და უთხრა
მათ: მშვიდობა თქვენდა.
20 და როცა ასე თქვა, აჩვენა
მათ ხელები და გვერდი. მაშინ
გაიხარეს მოწაფეებმა, როცა
იხილეს უფალი.
21 მაშინ კვლავ უთხრა მათ
იესომ: მშვიდობა იყოს
თქვენდა, როგორც მამაჩემმა
გამომგზავნა, მეც გიგზავნით
თქვენ.
22 და ეს რომ თქვა, ჩაისუნთქა
მათზე და უთხრა მათ: მიიღეთ
სული წმიდა.
23 ვისაც მიუტევებთ ცოდვებს,
მიეტევება მათ; და ვისაც
ცოდვებიც შეინარჩუნებთ,
შეინარჩუნებენ.
24 მაგრამ თომა, თორმეტიდან
ერთი, დიდიმუსი, არ იყო
მათთან, როცა იესო მოვიდა.
25 სხვა მოწაფეებმა უთხრეს
მას: ჩვენ ვიხილეთ უფალი.
მაგრამ მან უთხრა მათ: თუ არ
ვიხილავ მის ხელებში
ლურსმნების ანაბეჭდს, არ
დავიჯერებ ჩემს თითს
ლურსმნების ანაბეჭდში და
ხელი არ ჩავუვლი მას.
26 და რვა დღის შემდეგ ისევ
იყვნენ მისი მოწაფეები
შიგნით და თომაც მათთან
ერთად; მაშინ მოვიდა იესო,
კარები დაკეტილი, და დადგა
შუაში და თქვა: მშვიდობა
თქვენდა.
27 მაშინ უთხრა თომას: მიიწიე
აქ თითი და აჰა ჩემი ხელები;
და მიაღწიე აქა ურობას შენი
ხელი და ჩამყარე გვერდში და
ნუიქნები ურწმუნო, არამედ
მორწმუნე.
28 და მიუგო თომამ და უთხრა
მას: უფალო ჩემო და ღმერთო
ჩემო.
29 ჰრქუა მას იესუ: თომა,
რამეთუ გიხილე მე, ირწმუნე;
30 და მრავალი სხვა ნიშანი
მართლაც გააკეთა იესომ
თავისი მოწაფეების წინაშე,
რომლებიც არ არის დაწერილი
ამ წიგნში:
31 მაგრამ ესენი დაიწერა,
რათა ირწმუნოთ, რომ იესო
არის ქრისტე, ძე ღვთისა; და
რათა გქონდეთ სიცოცხლე მისი
სახელით.

თავი 21

1 ამის შემდეგ იესო კვლავ
ეჩვენა მოწაფეებს ტიბერიას
ზღვასთან; და ამ ჭკუით
აჩვენა თავადმა.
2 იყვნენ ერთად სიმონ პეტრე
და თომა, წოდებული დიდიმუსი,
და ნათანაელი კანელი
გალილეაში, ზებედეს ძენი და
მისი ორი სხვა მოწაფე.
3 უთხრა მათ სიმონ პეტრემ: მე
სათევზაოდ მივდივარ. უთხრეს
მას: ჩვენც შენთან
მივდივართ. გავიდნენ და
მაშინვე გემში შევიდნენ; და
იმ ღამეს მათ არაფერი
დაიჭირეს.
4 დილა რომ დადგა, იესო
ნაპირზე იდგა, მაგრამ
მოწაფეებმა არ იცოდნენ, რომ
ეს იყო იესო.
5 მაშინ უთხრა მათ იესომ:
შვილებო, გაქვთ რაიმე
საჭმელი? მათ უპასუხეს: არა.
6 და მან უთხრა მათ:
გადაყარეთ ბადე გემის
მარჯვენა მხარეს და იპოვით.
დაასხეს და ახლა ვერ შეძლეს
მისი დახატვა თევზის
სიმრავლისთვის.
7 ამიტომ მოწაფემ, რომელიც
უყვარდა იესოს, უთხრა

პეტრეს: ეს არის უფალი. სიმონ-
პეტრემ რომ გაიგო, რომ უფალი
იყო, შემოიცვა მეთევზე,
რადგან შიშველი იყო და
ზღვაში ჩავარდა.
8 და სხვა მოწაფეები
მოვიდნენ პატარა ნავით;
(რადგან ისინი შორს არ
იყვნენ ხმელეთიდან, მაგრამ
ორასი წყრთა იყო), ბადეს
ათრევდნენ თევზებით.
9 როგორც კი ხმელეთზე
მივიდნენ, დაინახეს
ნახშირის ცეცხლი და მასზე
დადებული თევზი და პური.
10 უთხრა მათ იესომ: მოიტანეთ
თევზი, რომელიც ახლა
დაიჭირეთ.
11 ავიდა სიმონ პეტრე და აიღო
ბადე ხმელეთზე, სავსე დიდი
თევზებით, ასორმოცდასამი;
და ყველა იყო ამდენი, მაგრამ
ბადე არ იყო გატეხილი.
12 ჰრქუა მათ იესუ: მოდით და
ისადილეთ. და ვერც ერთმა
მოწაფემ ვერ გაბედა ეკითხა
მას: ვინ ხარ შენ? იცოდა, რომ
ეს იყო უფალი.
13 მაშინ მოვიდა იესო, აიღო
პური და მისცა მათ და ასევე
თევზი.
14 ეს უკვე მესამედ ეჩვენა
იესო თავის მოწაფეებს, მას
შემდეგ რაც მკვდრეთით აღდგა.
15 როცა ისადილეს, უთხრა
იესომ სიმონ პეტრეს: სიმონ,
იონას ძეო, გიყვარვარ მე
ამათზე მეტად? უთხრა მას:
დიახ, უფალო; შენ იცი რომ
მიყვარხარ. უთხრა მას: აჭამე
ჩემი ბატკნები.
16 კვლავ უთხრა მას მეორედ:
სიმონ, იონას ძეო, გიყვარვარ?
უთხრა მას: დიახ, უფალო; შენ
იცი რომ მიყვარხარ. უთხრა
მას: გამომწყევლე ჩემი
ცხვარი.
17 უთხრა მას მესამედ: სიმონ,
იონას ძეო, გიყვარვარ? პეტრე
შეწუხდა, რადგან მესამედ
უთხრა მას: გიყვარვარ? და
უთხრა მას: უფალო, შენ
ყველაფერი იცი; შენ იცი რომ
მიყვარხარ. უთხრა მას იესომ:
გამოაწყო ჩემი ცხვარი.
18 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნები შენ, როცა
ახალგაზრდა იყავი,
შემოირტყი თავს და დადიოდი,
სადაც გინდოდა; მაგრამ როცა
მოხდები, გაიწოდე ხელები,
სხვა შემოგარტყამს და
წაგიყვანს იქ, სადაც გინდა.
არიქნებოდა.
19 ეს თქვა მან და მიანიშნა, რა
სიკვდილით უნდა ადიდებდეს
ღმერთს. ეს რომ თქვა, უთხრა:
გამომყევი.
20 მაშინ პეტრე შებრუნდა და
დაინახა მოწაფე, რომელიც
იესოს უყვარდა, მიჰყვება;
რომელიც ვახშამზეც მკერდზე
დაეყრდნო და თქვა: უფალო,
რომელი გამცემს?
21 პეტრემ, როცა დაინახა იგი,
უთხრა იესოს: უფალო, და რა
ქნას ამ კაცმა?
22 უთხრა მას იესომ: თუ მსურს,
რომ დარჩეს ჩემ მოსვლამდე,
რა არის შენ? გამომყევი.
23 მაშინ გავრცელდა ეს
სიტყვა ძმებს შორის, რომ არ
მოკვდეს ის მოწაფე. მაგრამ,
თუ მსურს, რომ ის დარჩეს ჩემს
მოსვლამდე, რა არის შენთვის?
24 ეს არის მოწაფე, რომელიც
მოწმობს ამის შესახებ და
დაწერა ეს, და ვიცით, რომ მისი
მოწმობა ჭეშმარიტია.
25 და კიდევ ბევრი სხვა რამ,
რაც გააკეთა იესომ,
რომლებიც, თუ ისინი ყოველი
დაწერილი უნდა იყოს,
ვფიქრობ, რომ თვითსამყაროც
კი ვერ შეიცავდა წიგნებს,
რომლებიც უნდა დაიწეროს.
ამინ.

მოციქულთა საქმეები

თავი 1

1მე გავაკეთე წინა ტრაქტატი,
თეოფილე, ყველაფრის შესახებ,
რისი გაკეთებაც დაიწყო და
ასწავლა იესომ,
2იმ დღემდე, როცა იგი
ამაღლდა, მას შემდეგ
სულიწმიდის მეშვეობით
მცნებები მისცა მოციქულებს,
რომლებიც აირჩია:
3რომელსაც ასევე ცოცხლად
გამოუცხადა თავი თავისი
ვნების შემდეგ მრავალი
უტყუარი მტკიცებულებით,
ორმოცი დღის ხილვით და
ლაპარაკობდა ღვთის
სასუფეველზე.
4და მათთან ერთად
შეკრებილმა უბრძანა, რომ არ
წასულიყვნენ
იერუსალიმიდან, არამედ
დაელოდონ მამის აღთქმას,
რომელიც, როგორც ამბობს,
გსმენიათ ჩემზე.
5რამეთუ იოანე ჭეშმარიტად
მოინათლა წყლით; მაგრამ
თქვენ მოინათლებით
სულიწმიდით არა ბევრი დღის
შემდეგ.
6როცა შეიკრიბნენ, ჰკითხეს
მას და უთხრეს: უფალო, ამ დროს
დაუბრუნებ სამეფოს ისრაელს?
7და მან უთხრა მათ: თქვენ არ
გევალებათ იცოდეთ დრო ან
დრო, რომელიც მამამ დააწესა
თავისი ძალით.
8მაგრამ თქვენ მიიღებთ
ძალას მას შემდეგ, რაც
სულიწმიდა მოვა თქვენზე: და
იქნებით ჩემი მოწმეები
როგორც იერუსალიმში, ასევე
მთელი იუდეაში, სამარიაში და
დედამიწის კიდემდე.
9და როდესაც მან თქვა ეს
ყველაფერი, სანამ ისინი
ხედავდნენ, იგი აიყვანეს; და
ღრუბელმა მიიღო იგი მათ
თვალთაგან.
10და სანამ ისინი მტკიცედ
უყურებდნენ ზეცისკენ, როცა
ის ადიოდა, აჰა, ორი კაცი იდგა
მათგვერდით თეთრ
ტანსაცმელში;
11რომელიც ასევე ამბობდა:
გალილეელნო, რატომ დგახართ
და ზეცისკენ იყურებით? ეს
იესო, რომელიც თქვენგან
ამაღლდა ზეცად, ისევე მოვა,
როგორც თქვენ იხილეთ იგი
ზეცაში წასული.
12და დაბრუნდნენ ისინი
იერუსალიმში მთიდან,
რომელსაც ეწოდება
ზეთისხილი, რომელიც არის
იერუსალიმიდან შაბათის
სავალზე.
13და როცა შევიდნენ, ავიდნენ
ზემო ოთახში, სადაც იყვნენ
პეტრე, იაკობი, იოანე, ანდრია,
ფილიპე, თომა, ბართლომე და
მათე, იაკობი ალფეოსის ძე და
სიმონ ზელოტე. და იუდა
იაკობის ძმა.
14ესენი ყველანი ერთხმად
აგრძელებდნენ ლოცვასა და
ვედრებას ქალებთან და იესოს
დედა მარიამთან და მის
ძმებთან.
15და იმ დღეებში პეტრე
წამოდგა მოწაფეებს შორის და
თქვა: (სახელები ერთად ას
ოცამდე იყო).
16კაცებო და ძმებო, ეს წერილი
უნდა შესრულებულიყო,
რომელიც სულიწმიდამ
დავითის პირით თქვა მანამდე
იუდაზე, რომელიც
ხელმძღვანელობდა მათ, ვინც
წაიყვანა იესო.
17რადგან ის ჩვენთან იყო
და თვლილი და ამ მსახურების
ნაწილი მოიპოვა.
18ახლა ამ კაცმა იყიდა
მინდორი უსამართლობის
საზღაურით; და
თავბრუდამხვევად დაეცა,
შუაში გაიფანტა და მთელი
მისი ნაწლავები ამოვარდა.
19და ეს იყო ცნობილი
იერუსალიმის ყველა
მკვიდრისთვის; იმდენად,
რამდენადაც ამ ველს მათ
ენაზე ეძახიან აცელდამა,
ანუ სისხლის ველს.
20რამეთუ წერია ფსალმუნების
წიგნში: გაპარტახდეს მისი
სამყოფელი და არავინ
დამკვიდრდეს მასში, ხოლო
მისმა ეპისკოპოსმა სხვამ
აიღოს.
21ამიტომ ამ კაცთაგან,
რომლებიც ჩვენთან ერთად
იყვნენ ყოველთვის, როცა
უფალი იესო შემოდიოდა და
გამოდიოდა ჩვენ შორის,
22იოანეს ნათლობიდან
დაწყებული, იმ დღემდე, როცა
ის ჩვენგან აიყვანეს, უნდა

და დგინდეს, რომ ჩვენთან
ერთად იყოს მისი აღდგომის
მოწმე.
23 და დანიშნეს ორი, იოსები,
სახელად ბარსაბა, რომელსაც
ერქვა იუსტუსი, და მატია.
24 და ილოცეს და თქვეს: შენ,
უფალო, რომ იცი ყველა
ადამიანის გული, აჩვენე,
აირჩიე თუ არა ამ ორიდან.
25 რათა მან მონაწილეობა
მიიღოს ამ მსახურებაში და
მოციქულობაში, საიდანაც
იუდა დაეცა დანაშაულით,
რათა წასულიყო თავის
ადგილზე.
26 და მათ გასცეს მათი წილი; და
წილისყრა დაეცა მათას; და
დაითვალა იგი თერთმეტ
მოციქულთან ერთად.

თავი 2

1 და როდესაც სულთმოფენობის
დღე დადგა, ყველანი ერთად
იყვნენ ერთად გილზე.
2 და უცებ გაისმა ზეციდან
ძლიერი ქარის ხმა და აავსო
მთელი სახლი, სადაც ისინი
ისხდნენ.
3 და გამოეცხადნენ მათ
გახეთქილი ენები, როგორც
ცეცხლის ფერი, და დაჯდა
თითოეულმა თგანზე.
4 და ყველანი აღივსო
სულიწმიდით და დაიწყეს
ლაპარაკი სხვა ენებზე,
როგორც სული აძლევდა მათ
სათქმელს.
5 და ცხოვრობდნენ
იერუსალიმში იუდეველები,
ღვთისმოსავი კაცები, ცის
ქვეშ მყოფი ყველა ერიდან.
6 როცა ეს ხმამაღლა გაისმა,
შეიკრიბა ხალხი და დაიბნა,
რადგან თითოეულმა ესმოდა
მათი საუბარი თავის ენაზე.
7 და ყველანი გაოგნებულნი და
გაოცებულნი უთხრეს
ერთმანეთს: აჰა, განა ყველა
ეს, ვინც ლაპარაკობს,
გალილეელია?
8 და როგორ გვესმის თითოეულ
კაცს საკუთარ ენაზე,
რომელშიც დავიბადეთ?
9 პართიელები, მიდიელები და
ელამელები და მცხოვრებნი
მესოპოტამიაში, იუდეაში,
კაპადოკიაში, პონტოში და
აზიაში,
10 ფრიგია და პამფილია
ეგვიპტეში და ლიბიის
მხარეებში კირენესთან და
რომის უცხოტომელნი,
იუდეველები და პროზელიტები,
11 კრეტები და არაბები, ჩვენ
გვესმის, რომ ისინი ჩვენს
ენებზე საუბრობენ ღვთის
საოცარ საქმეებზე.
12 და ყველანი გაოცებულნი
იყვნენ და დაეჭვდნენ და
ეუბნებოდნენ ერთმანეთს: რას
ნიშნავს ეს?
13 სხვები დამცინოდნენ
ამბობდნენ: ეს კაცები
სავსეა ახალი ღვინით.
14 პეტრემ კი, თერთმეტთან
ერთად წამოდგა, ხმა აღაპყრო
და უთხრა მათ: იუდეველნო და
ყველა იერუსალიმის
მცხოვრებნო, იცოდეთ ეს და
მოუსმინეთ ჩემს სიტყვებს.
15 რადგან ესენი არ არიან
მთვრალნი, როგორც თქვენ
ფიქრობთ, რადგან დღის
მესამე საათია.
16 მაგრამ ეს არის ის, რაც თქვა
წინასწარმეტყველმა იოელმა;
17 და მოხდება ბოლო დღეებში,
ამბობს ღმერთი, გადმოვღვრი
ჩემი სულიდან ყოველ
ხორციელზე: და თქვენი
ვაჟები და თქვენი ასულები
იწინასწარმეტყველებენ და
თქვენი ახალგაზრდები
იხილავენ ხილვებს და თქვენი
მოხუცები იხილავენ
სიზმრებს.:
18 და ჩემს მსახურებსა და
ჩემს ხელმწიფეებზე
გადმოვღვრი ჩემი სულის იმ
დღეებში; და
იწინასწარმეტყველებენ:
19 და ვაჩვენებ საოცრებებს
ზეცაში ზეცაში და ნიშნებს
ქვემოთ დედამიწაზე; სისხლი
და ცეცხლი და კვამლის
ორთქლი:
20 მზე სიბნელედ გადაიქცევა
და მთვარე სისხლად, ვიდრე
მოვა უფლის დიდი და
საყურადღებო დღე.
21 და იქნება ასე, რომ ვინც
მოუხმობს უფლის სახელს,
გადარჩება.
22 ისრაელიანებო, ისმინეთ ეს
სიტყვები; იესო ნაზარეველი,
თქვენ შორის ღმერთის
მოწონებული კაცი
სასწაულებით, სასწაულებითა
და ნიშნებით, რაც ღმერთმა
მის მიერ გააკეთა თქვენ
შორის, როგორც თქვენ
თვითონაც იცით.

23ღმერთის გადამწყვეტი
რჩევითა და
წინასწარმეტყველებით
იხსნით,თქვენ აიღეთ და
ბოროტი ხელებით ჯვარს აცვეთ
და მოკლეთ.
24რომელიც ღმერთმა აღადგინა,
სიკვდილის ტკივილმა
განმუხტა,რადგან არ
შეიძლებოდა დაეჭირა იგი.
25რადგან დავითი მასზე
ლაპარაკობს,მე ყოველთვის
ჩემს წინაშე
ვიწინასწარმეტყველებდი
უფალს,რადგან ის ჩემს
მარჯვნივ არის,რომ არ
განძრეულიყო.
26ამიტომ გაიხარა ჩემი გული
და გაიხარა ჩემი ენა;უფრო
მეტიც,ჩემი ხორციც
დაისვენებს იმედით:
27იმიტომ,რომ არ დატოვებ
ჩემს სულს ჯოჯოხეთში და არც
შენს წმიდას დაუშვებ,რომ
დაინახოს ხრწნილება.
28შენ გამაცანი ცხოვრების
გზები;მაბედნიერებ შენი
სახით.
29კაცებო და ძმებო,ნება
მომეცით თავისუფლად
გითხრათ პატრიარქ დავითზე,
რომ ის მკვდარიცაა და
დაკრძალულია და მისი
საფლავი ჩვენთან არის
დღემდე.
30ამიტომ იყო
წინასწარმეტყველი და იცოდა,
რომ ღმერთმა ფიცი დადო მას,
რომ მისი წელის ნაყოფი
ხორცის მიხედვით,
აღამაღლებდა ქრისტეს მის
ტახტზე დასაჯდომად;
31მან ეს ადრე რომ დაინახა,
ქრისტეს აღდგომაზე თქვა,
რომ მისი სული არ დარჩა
ჯოჯოხეთში და არც ხორცმა
დაინახა ხრწნა.
32ეს იესო აღადგინა ღმერთმა,
რისი მოწმეები ვართ ჩვენ
ყველანი.
33ამიტომ,ამაღლებულმა
ღვთის მარჯვენით და მიიღო
მამისგან სულიწმინდის
აღთქმა,მან გამოავლინა ეს,
რასაც ახლა ხედავთ და
გესმით.
34რადგან დავითი არ არის
ამაღლებული ზეცად,არამედ
თვითონ ამბობს:უთხრა
უფალმა ჩემს უფალს:დაჯექი
ჩემს მარჯვნივ.
35სანამ შენს მტრებს
ფეხქვეშ არ დავდებ.
36ამიტომ,ისრაელის მთელმა
სახლმა დანამდვილებით
იცოდეს,რომ ღმერთმა შექმნა
ის იესო,რომელიც თქვენ
ჯვარს აცვით,უფალად და
ქრისტედ.
37ეს რომ მოისმინეს,გული
გაუსკდათ და უთხრეს პეტრეს
და დანარჩენ მოციქულებს:
კაცებო და ძმებო,რა ვქნათ?
38მაშინ პეტრემ უთხრა მათ:
მოინანიეთ და მოინათლეთ
ყოველი თქვენგანი იესო
ქრისტეს სახელით ცოდვათა
მისატევებლად და მიიღებთ
სულიწმიდის ნიჭს.
39რადგან აღთქმა
თქვენთვისაა და თქვენი
შვილებისთვის და ყველა შორს,
ვისაც მოუწოდებს უფალი
ჩვენი ღმერთი.
40და მრავალი სხვა სიტყვით
მოწმობდა და აგონებდა,
ამბობდა:გადაირჩინეთ თავი
ამ უსუსური თაობისგან.
41მაშინ ისინი,ვინც
სიხარულით მიიღეს მისი
სიტყვა,მოინათლნენ და
იმავე დღეს შეემატნენ მათ
სამიათასი სული.
42და განაგრძობდნენ მტკიცედ
მოციქულთა მოძღვრებასა და
თანაზიარებაში,პურის
გატეხვასა და ლოცვებში.
43და შიშმა მოიცვა ყოველი
სული,და მრავალი სასწაული
და ნიშნები ახდენდნენ
მოციქულებს.
44და ყველა,ვინც ირწმუნა,
ერთად იყო და ყველაფერი
საერთო ჰქონდათ;
45და გაყიდეს მათი ქონება და
საქონელი,და გაუნაწილეს
ისინი ყველას,როგორც
ყველას სჭირდებოდა.
46და ისინი,ყოველდღიურად
ერთსულოვნად რჩებოდნენ
ტაძარში და წყვეტდნენ პურს
კარდაკარ და ჭამდნენ
თავიანთ ხორცს სიხარულით და
გულის ერთგულებით,
47ადიდებენ ღმერთს და ჰყავთ
მადლი მთელი ხალხის წინაშე.
და უფალი ყოველდღიურად
უმატებდა ეკლესიას ისეთს,
ვინც უნდა გადარჩენილიყო.

თავი 3

1პეტრე და იოანე ერთად
ავიდნენ ტაძარში ლოცვის
საათზე მეცხრე საათი.
2და წაიყვანეს ვიღაც კაცი
დედის მუცლიდან კოჭლი,
რომელსაც ყოველდღიურად
დებდნენ ტაძრის
კარიბჭესთან,რომელსაც
მშვენიერი ჰქვია,რათა
მოწყალება ეთხოვა ტაძარში
შესულთაგან;
3ვინც დაინახა პეტრე და
იოანე,რომლებიც ტაძარში
შედიოდნენ,მოწყალება
სთხოვა.
4პეტრემ იოანესთან ერთად
მიაპყრო თვალი მას და უთხრა:
გვიყურე.
5და მან ყურადღება მიაქცია
მათ,ელოდა მათგან რაიმეს
მიღებას.
6მაშინ პეტრემ თქვა:ვერცხლი
და ოქრო არ მაქვს;მაგრამ
ისეთს,რაც მე მაქვს,გაძლევ
შენ:იესო ქრისტეს სახელით
ნაზარეველი ადექი და იარე.
7და აიყვანა იგი მარჯვენა
ხელით,ასწია და მაშინვე
გამაგრდა მისი ფეხები და
ტერფის ძვლები.
8და წამოხტა,დადგა და
წავიდა და შევიდა მათთან
ერთად ტაძარში,დადიოდა,
ხტუნავდა და ადიდებდა
ღმერთს.
9და მთელმა ხალხმა დაინახა
იგი,მიდიოდა და ადიდებდა
ღმერთს.
10და მათ იცოდნენ,რომ ის იყო,
ვინც მოწყალებისთვის იჯდა
ტაძრის მშვენიერ
კარიბჭესთან:და აღივსნენ
გაკვირვებითა და გაოცებით
იმით,რაც მას შეემთხვა.
11და როგორც კოჭლი,რომელიც
განიკურნა,ეჭირა პეტრეს და
იოანეს,მთელი ხალხი ერთად
გაიქცა მათკენ,სოლომონის
წოდებულ ვერანდაზე,დიდი
გაკვირვებით.
12პეტრემ რომ დაინახა ეს,
მიუგო ხალხს:ისრაელიანნო,
რატომ გიკვირთ ეს?ან რატომ
გვიყურებთ ასე გულმოდგინედ,
თითქოს ჩვენი ძალითა თუ
სიწმინდით ვაიძულებდით ამ
კაცს ფეხით?
13აბრაამის,ისაკისა და
იაკობის ღმერთმა,ჩვენი
მამების ღმერთმა,განადიდა
თავისი ძე იესო;რომელიც
თქვენ გადაეცით და უარყავით
იგი პილატეს წინაშე,როცა
გადაწყვიტა მისი გაშვება.
14თქვენ კი უარყავით წმიდა
და მართალი და სურდით,რომ
მოგეცემათ მკვლელი;
15და მოკლა სიცოცხლის
უფლისწული,რომელიც ღმერთმა
აღადგინა მკვდრეთით;რომლის
მოწმეები ვართ.
16და მისმა სახელმა მისი
სახელის რწმენით გააძლიერა
ეს კაცი,რომელსაც ხედავთ და
იცნობთ:დიახ,რწმენამ,
რომელიც მის მიერ არის,
მისცა მას ეს სრულყოფილი
სიმტკიცე თქვენი ყველას
წინაშე.
17და ახლა,ძმებო,მე ვიცი,რომ
თქვენ გააკეთეთ ეს
უმეცრების გამო,ისევე
როგორც თქვენმა
მმართველებმა.
18მაგრამ ის,რაც ღმერთმა
ადრე აჩვენა თავისი ყველა
წინასწარმეტყველის პირით,
რომ ქრისტე უნდა დაეტანჯა,
მან ასე შეასრულა.
19მაშ,მოინანიეთ და მოიქცეთ,
რათა წაიშალოს თქვენი
ცოდვები,როცა
გამოცოცხლების დრო მოვა
უფლის თანდასწრებიდან;
20და გამოგზავნის იესო
ქრისტეს,რომელიც ადრე
გექადაგათ:
21რომელიც უნდა მიიღოს
ზეცამ ყველაფრის აღდგენის
დრომდე,რაც ღმერთმა თქვა
თავისი წმინდა
წინასწარმეტყველების
პირით ქვეყნიერების
დასაბამიდან.
22რადგან ჭეშმარიტად უთხრა
მოსემ მამებს:უფალი,თქვენი
ღმერთი,აღგიდგენთ
წინასწარმეტყველს თქვენს
ძმებს შორის,ჩემსავით;მას
ყველაფერში მოისმენთ,რასაც
ის გეტყვით.
23და იქნება ასე,რომ ყოველი
სული,რომელიც არ მოისმენს
იმ წინასწარმეტყველს,
განადგურდება ხალხიდან.
24დიახ,და ყველა
წინასწარმეტყველმა
სამუელიდან და მათ შემდეგ,
ვინც ლაპარაკობდა,ასევე
იწინასწარმეტყველა ამ
დღეების შესახებ.

25თქვენ ხართ
წინასწარმეტყველთა
შვილები და იმ აღთქმისა,
რომელიც ღმერთმა დადო ჩვენს
მამებთან და უთხრა აბრაამს:
და შენს შთამომავლობაში
იკურთხება დედამიწის ყველა
გვარი.
26უპირველეს ყოვლისა,
ღმერთმა აღადგინა თავისი ძე
იესო და გამოგზავნა ის,რომ
დაგლოცოთ,რათა ყოველი
თქვენგანი განეშორებინა
თავისი ურჯულოებისაგან.

თავი 4

1და როცა ელაპარაკებოდნენ
ხალხს,მღვდლები და ტაძრის
წინამძღვარი და
სადუკეველები მივიდნენ
მათზე,
2წუხდნენ,რომ ასწავლიდნენ
ხალხს და იესოს მეშვეობით
ქადაგებდნენ მკვდრეთით
აღდგომას.
3და დაადეს მათ ხელები და
დააკავეს მეორე დღისთვის,
რადგან უკვე საღამო იყო.
4თუმცა ბევრმა მათგანმა,
ვინც გაიგონა ეს სიტყვა,
ირწმუნა;ხოლო კაცთა რიცხვი
დაახლოებით ხუთი ათასი იყო.
5და იყო ასე,რომ მათი
მმართველები,უხუცესები და
მწიგნობრები,
6და ანა მღვდელმთავარი და
კაიაფა,იოანე და
ალექსანდრე და ყველანი,
ვინც მღვდელმთავრის
ნათესავებიდან იყვნენ,
შეიკრიბნენ იერუსალიმში.
7და როცა დააყენეს ისინი
შუაში,ჰკითხეს:რა ძალით ან
რა სახელით გააკეთეთ ეს?
8მაშინ პეტრემ,სულიწმიდით
აღვსილმა,უთხრა მათ:ხალხის
მთავარნო და ისრაელის
უხუცესო.
9თუ ჩვენ დღეს განვიხილავთ
უძლურ კაცს ჩადენილი კეთილი
საქმის შესახებ,რა გზით
განიკურნება იგი;
10იცოდეთ ყველამ და მთელი
ისრაელის ხალხისთვის,რომ
იესო ქრისტეს სახელით
ნაზარეველი,რომელიც თქვენ
ჯვარს აცვით,რომელიც
ღმერთმა მკვდრეთით
აღადგინა,მისი მეშვეობით
დგას ეს კაცი აქ თქვენს
წინაშე მთლიანად.
11ეს არის ის ქვა,რომელიც
თქვენ,მშენებლებმა,
დაარღვიეს,კუთხის თავი
გახდა.
12არც სხვაშია ხსნა,რადგან
არ არის ადამიანთა შორის
მოცემული სხვა სახელი ცის
ქვეშ,რომლითაც უნდა
ვიხსნათ.
13ახლა,როცა დაინახეს
პეტრესა და იოანეს
გამბედაობა და იცოდნენ,რომ
ისინი უსწავლელი და უმეცარი
კაცები იყვნენ,გაოცდნენ;და
იცოდნენ,რომ იესოსთან
იყვნენ.
14და დაინახეს კაცი,რომელიც
განიკურნა,მათთან ერთად
იდგა,ვერაფერი იტყოდნენ
ამის საწინააღმდეგოდ.
15მაგრამ როცა უბრძანეს,რომ
კრებიდან გასულიყვნენ,
ერთმანეთს დაუჯერეს,
16ამბობდა:რა ვუყოთ ამ
ადამიანებს?რადგან
იერუსალიმში
მცხოვრებთათვის ცხადია,რომ
მათმიერ მოხდა შესანიშნავი
სასწაული;და ჩვენ ვერ
უარვყოფთ მას.
17მაგრამ,რომ აღარ
გავრცელდეს ხალხში,მოდით
მკაცრად დავემუქროთ მათ,
რომ ამიერიდან არავის
ელაპარაკებიან ამ სახელით.
18და დაუძახეს მათ და
უბრძანეს,საერთოდ არ
ელაპარაკონ და არ
ესწავლებინათ იესოს
სახელით.
19ხოლო პეტრემ და იოანემ
მიუგეს და უთხრეს მათ:
განსაჯეთ,განსაჯეთ,
მართებულია თუ არა ღმრთის
თვალში,რომ მოგისმინოთ
თქვენზე მეტად.
20რადგან ჩვენ არ შეგვიძლია
არ ვილაპარაკოთ,რაც
ვნახეთ და მოვისმინეთ.
21კიდევ დაემუქრნენ მათ,
გაუშვეს ისინი და ვერაფერი
იპოვეს,როგორ დაესაჯათ
ხალხის გამო,რადგან ყველა
ადიდებდა ღმერთს,რაც მოხდა.
22რადგან ორმოც წელზე
უფროსი იყო ის კაცი,
რომელზედაც აჩვენეს ეს
განკურნების სასწაული.
23და გაუშვა,წავიდნენ
თავიანთ ჯგუფთან და
მოახსენეს ყველაფერი,რაც
მათ უთხრეს

მღვდელმთავრებმა და
უხუცესებმა.
24და ეს რომ გაიგეს,ერთხმად
აუწიეს ხმა ღმერთს და თქვეს:
უფალო,შენ ხარ ღმერთი,
რომელმაც შექმენი ცა და
დედამიწა,ზღვა და
ყველაფერი,რაც მათშია.
25ვინ თქვა შენი მსახურის
დავითის პირით:რატომ
განრისხდნენ წარმართები და
ხალხი ფუჭი რაღაცებს
იგონებდა?
26ადგნენ დედამიწის მეფეები
და შეიკრიბნენ მმართველები
უფლისა და მისი ქრისტეს
წინააღმდეგ.
27ჭეშმარიტად შეიკრიბნენ
შენი წმიდა შვილი იესოს
წინააღმდეგ,რომელიც შენ
სცხე,ჰეროდეც და პონტიუს
პილატეც წარმართებთან და
ისრაელის ხალხთან ერთად,
28იმიტომ,რომ გააკეთოის,რაც
შენმა ხელმა და შენმა
რჩევამ წინასწარ
განსაზღვრა.
29და ახლა,უფალო,აჰა მათი
მუქარა და მიეცი შენს
მსახურებს,რომ მთელი
გაბედულად თქვან შენი
სიტყვა,
30განკურნებისთვის ხელის
გაშლით;და რათა ნიშნები და
სასწაულები მოხდეს შენი
წმიდა შვილის იესოს სახელით.
31და როცა ილოცეს,შეირყა
ადგილი,სადაც ისინი
შეიკრიბნენ;და ყველანი
აღივსნენ სულიწმიდით და
ამბობდნენ ღვთის სიტყვას
გაბედულად.
32და მორწმუნეთა სიმრავლე
ერთსულოვანი იყო და ერთი
სული იყო;მაგრამ მათ
ყველაფერი საერთო ჰქონდათ.
33და დიდი ძალით მოწმობდნენ
მოციქულებმა უფლის იესოს
აღდგომის შესახებ და დიდი
მადლი იყო ყველა მათზე.
34არც ერთი მათ შორის იყო,
ვინც აკლდა,რადგან ყველა,
ვინც იყო მიწის ან სახლების
მფლობელები,გაყიდეს ისინი
და მოიტანეს გაყიდული
ნივთების ფასი.
35და დაასვენეს ისინი
მოციქულთა ფეხებთან და
დაურიგეს ყოველი
საჭიროებისამებრ.
36და იოსე,რომელსაც
მოციქულთა მიერ ერქვა
ბარნაბა,(რაც ითარგმნება:
ნუგეშის ძე),ლევიანი და
კვიპროსის ქვეყნიდან,
37მიწა ჰქონდა,გაყიდა,ფული
მოიტანეს და მოციქულთა
ფეხებთან დადო.

თავი 5

1მაგრამ ერთმა კაცმა,
სახელად ანანია,თავის ცოლ
საფირასთან ერთად გაყიდა
ქონება,
2და შეინახა ფასის ნაწილი,
მისი ცოლიც იცოდა,მოიტანა
ნაწილი და დადო მოციქულების
ფეხებთან.
3პეტრემ კი თქვა:ანანია,
რატომ აგავსა სატანამ შენი
გული სულიწმიდის მოტყუებით
და მიწის ფასის ნაწილის
შენახვა?
4სანამ ის დარჩა,განა შენი
არ იყო?და მას შემდეგ რაც
გაიყიდა,განა შენს ძალაში
არ იყო?რატომ ჩაფიქრდი ეს
შენს გულში?შენ არ მოატყუე
ადამიანები,არამედ ღმერთს.
5ანანიამ ეს სიტყვები რომ
გაიგო,დაემხო და სული გასცა
და დიდი შიში დაეუფლა ყველა
მათ,ვინც ეს მოისმინა.
6და ადგნენ ჭაბუკები,დაჭრეს
იგი,წაიყვანეს და დამარხეს.
7და ეს იყო დაახლოებით სამი
საათის შემდეგ,როცა მისმა
ცოლმა,არ იცოდა რა გაკეთდა,
შემოვიდა.
8და მიუგო პეტრემ მას:
მითხარი,ასე ძვირად გაყიდე
მიწა?და მან თქვა:დიახ,
ამდენი.
9მაშინ პეტრემ ჰრქუა მას:
რაჲ ვითარცა შეთანხმდით
უფლის სულის განსაცდელად?
აჰა,ფეხები,ვინც დამარხეს
შენი ქმარი,არის კართან და
გამოგიყვანენ.
10მაშინვე დაეცა იგი მის
ფეხებთან და გაუშვა სული:
შევიდნენ ჭაბუკები და
იპოვეს იგი მკვდარი,და
გამოიყვანეს და დამარხეს
ქმრის გვერდით.
11და დიდი შიში დაეუფლა მთელ
ეკლესიას და ყველას,ვინც ეს
მოისმინა.
12და მოციქულთა ხელით
მრავალი ნიშანი და სასწაული
ხდებოდა ხალხში;(და ყველანი
ერთხმად იყვნენ სოლომონის
ვერანდაში.

13 დანარჩენებმა ვერავინ
გაბედა მათთან შეერთება,
მაგრამ ხალხი ადიდებდა მათ.
14 და უფალს უფრო ემატებოდა
მორწმუნეები,უამრავი კაცი
და ქალი.)
15 ისე,რომ გამოიყვანეს
ავადმყოფები ქუჩებში და
დააწვინეს საწოლებსა და
დივანებზე,რათა პეტრეს
ჩრდილმა მაინც დაჩრდილოს
ზოგიერთი მათგანი.
16 მიმდებარე ქალაქებიდანაც
უამრავი ხალხი მოვიდა
იერუსალიმში,მოჰყავდა
სნეულები და უწმინდური
სულებით შეწუხებულნი და
ყველა განიკურნა.
17 ადგა მღვდელმთავარი და
ყველა მასთან მყოფი
(რომელიც სადუკეველთა
სექტაა)და აღშფოთდნენ.
18 და დაადეს ხელი
მოციქულებს და ჩასვეს ისინი
საერთო საპყრობილეში.
19 მაგრამ უფლის ანგელოზმა
ღამით გააღო ციხის კარები,
გამოიყვანა ისინი და თქვა:
20 წადი,და დექი და უთხარი
ხალხს ტაძარში ამ ცხოვრების
ყველა სიტყვა.
21 და ეს რომ გაიგეს,დილით
ადრე შევიდნენ ტაძარში და
ასწავლიდნენ.მაგრამ
მივიდნენ მღვდელმთავარი და
მასთან მყოფნი,შეკრიბეს
კრება და ისრაელიანთა მთელი
სენატი და გაგზავნეს ციხეში,
რათა მოეყვანათ ისინი.
22 მაგრამ როცა მოვიდნენ
მოხელეები და ვერ იპოვეს
ისინი ციხეში,დაბრუნდნენ
და უთხრეს:
23 ამბობდა:საპყრობილე
ჭეშმარიტად დაკეტილი
ვიპოვეთ,და მცველები
კარების გარეთ დგანან,
მაგრამ როცა გავხსენით,
შიგნით არავინ ვიპოვეთ.
24 ახლა,როცა
მღვდელმთავარმა და ტაძრის
წინამძღვარმა და
მღვდელმთავრებმა ეს გაიგეს,
დაეჭვდნენ მათში,რისკენ
მიიწევდა ეს.
25 მაშინ მივიდა ერთი და
უთხრა მათ:აჰა,ისინი,ვინც
თქვენ ჩასვით საპყრობილეში,
დგანან ტაძარში და
ასწავლიან ხალხს.
26 მაშინ წავიდა კაპიტანი
ჩინოვნიკებთან და მოიყვანა
ისინი ძალადობის გარეშე,
რადგან ეშინოდათ ხალხის,
ქვები არ ჩაქოლოთ.
27 მოიყვანეს ისინი,
წარუდგინეს ისინი საბჭოს
წინაშე და ჰკითხა მათ
მღვდელმთავარმა:
28 ამბობდა:განა მკაცრად არ
გიბრძანეთ,რომ ამ სახელით
არ ასწავლოთ?და,აჰა,თქვენ
აავსეთ იერუსალიმი თქვენი
მოძღვრებით და განზრახული
გაქვთ ამ კაცის სისხლი
ჩვენზე შემოიტანოთ.
29 მიუგეს პეტრემ და სხვა
მოციქულებმა და თქვეს:ჩვენ
უფრო მეტად ღმერთს უნდა
დავემორჩილოთ,ვიდრე
ადამიანებს.
30 ჩვენი მამების ღმერთმა
აღადგინა იესო,რომელიც
თქვენ მოკალით და ჩამოკიდეთ
ხეზე.
31 იგი ღმერთმა აამაღლა
თავისი მარჯვენა ხელით,
რათა ყოფილიყო უფლისწული და
მხსნელი,რათა მისცეს
ისრაელს მონანიება და
ცოდვათა მიტევება.
32 და ჩვენ მისი მოწმეები
ვართ ამის შესახებ;და ასევე
არის სული წმიდა,რომელიც
ღმერთმა მისცა მის მორჩილთ.
33 ეს რომ გაიგეს,გული
გაუსკდათ და ურჩიეს,
მოეკლათ ისინი.
34 მაშინ დადგა ერთი კრებაზე
ერთი ფარისეველი,სახელად
გამალიელი,რჯულის დოქტორი,
ცნობილი იყო მთელ ხალხში,და
უბრძანა მოციქულები
გამოეყენებინათ მცირე
ადგილი.
35 და უთხრა მათ:
ისრაელიანებო,
გაუფრთხილდით თავს,რას
აპირებთ ამ ადამიანებთან
შეხება.
36 რადგან ამ დღეებში ადგა
თეუდასი და თავს იწონებდა,
რომ ვიღაც იყო;რომელთაც
შეუერთდა კაცთა რაოდენობა,
დაახლოებით ოთხასამდე:
რომელიც მოკლეს;და ყველა,
ვინც მას ემორჩილებოდა,
გაიფანტა და გაქრა.
37 ამის შემდეგ ადგა იუდა
გალილეელი გადასახადის
დღეებში და მიიზიდა მრავალი
ხალხი მის უკან:ისიც
დაიღუპა;და ყველა,ვინც
ემორჩილებოდა მას,გაიფანტა.

38და ახლა მე გეუბნებით
თქვენ:თავი შეიკავეთ ამ
კაცებისგან და თავი
დაანებეთ მათ,რადგან თუ ეს
რჩევა ან ეს საქმე
ადამიანთაა,უშედეგო იქნება.
39მაგრამ თუ ღვთისგანაა,
თქვენ ვერ დაამხობთ მას;რომ
არ აღმოჩნდეთ ღმერთთან
საბრძოლველად.
40და დათანხმდნენ მას:
მოუხმეს მოციქულებს და
სცემეს ისინი,ბრძანეს,არ
ეთქვათ იესოს სახელით და
გაუშვეს ისინი.
41და ისინი წავიდნენ საბჭოს
თანდასწრებით,გაიხარეს,
რომ ღირსეულად ჩაითვალეს
მისი სახელის შერცხვენა.
42და ყოველდღე ტაძარში და
ყველა სახლში არ წყვეტდნენ
იესო ქრისტეს სწავლებას და
ქადაგებას.

თავი 6

1და იმ დღეებში,როცა
მოწაფეთა რიცხვი გამრავლდა,
გაჩნდა ბერძენთა დრტვინვა
ებრაელების წინააღმდეგ,
რადგან მათი ქვრივები
უგულებელყოფდნენ
ყოველდღიურ მსახურებას.
2მაშინ თორმეტმა მოუწოდეს
მოწაფეთა სიმრავლეს მათ და
უთხრეს:არ არის მიზეზი,რომ
დავტოვოთ ღვთის სიტყვა და
ვემსახუროთ სუფრებს.
3ამიტომ,ძმებო,მოიძიეთ
თქვენ შორის შვიდი
პატიოსანი კაცი,
სულიწმიდითა და სიბრძნით
აღსავსე,რომლებიც ჩვენ
შეგვიძლია დავნიშნოთ ამ
საქმეზე.
4მაგრამ ჩვენ მუდამ ლოცვასა
და სიტყვის მსახურებას
მივაქცევთ თავს.
5და ეს სიტყვა მოეწონა მთელ
ხალხს:და აირჩიეს სტეფანე,
რწმენითა და სულიწმიდით
აღსავსე კაცი,და ფილიპე,და
პროქორე,და ნიკანორი,და
ტიმონი,და პარმენა,და
ნიკოლოზი,ანტიოქიის
პროზელიტი.
6რომელნიც წარუდგინეს
მოციქულთა წინაშე,და
ვითარცა ილოცეს,დაადეს მათ
ხელნი.
7და გაიზარდა ღვთის სიტყვა;
და მოწაფეთა რიცხვი ძლიერ
გამრავლდა იერუსალიმში;და
მღვდელთა დიდი ჯგუფი
ემორჩილებოდა
სარწმუნოებას.
8და სტეფანე,რწმენითა და
ძალითა აღსავსე,ახდენდა დიდ
სასწაულებს და სასწაულებს
ხალხში.
9მაშინ გამოჩნდნენ
ზოგიერთი სინაგოგადან,
რომელსაც უწოდებენ
ლიბერტინელთა,კირენელთა,
ალექსანდრიელთა და
კილიკიელთა და აზიელთა
სინაგოგას,ეკამათებოდნენ
სტეფანეს.
10და მათ ვერ შეძლეს
წინააღმდეგობა გაუწიონ
სიბრძნეს და სულს,რომლითაც
ის ლაპარაკობდა.
11მაშინ მათ დაუმორჩილეს
კაცები,რომლებმაც თქვეს:
ჩვენ მოვისმინეთ,როგორ
ლაპარაკობდა მკრეხელური
სიტყვები მოსესა და ღმერთის
წინააღმდეგ.
12და აღძრა ხალხი,უხუცესები
და მწიგნობარნი,და
მიადგნენ მას,დაიჭირეს და
მიიყვანეს კრებაზე.
13და დაადგინეთ ცრუ
მოწმეები,რომლებიც
ამბობდნენ:ეს კაცი არ
წყვეტს მკრეხელობის
სიტყვებს ამ წმინდა
ადგილისა და კანონის
წინააღმდეგ.
14რადგან ჩვენ მოვისმინეთ
მისი ნათქვამი,რომ ეს იესო
ნაზარეველი დაანგრევს ამ
ადგილს და შეცვლის წეს-
ჩვეულებებს,რომლებიც
მოგვცა მოსემ.
15და ყველა,ვინც იჯდა
საკრებულოში,მტკიცედ
უყურებდა მას,დაინახა მისი
სახე,როგორც ანგელოზის
სახე.

თავი 7

1მაშინ მღვდელმთავარმა
თქვა:ასეა ეს?
2და თქვა:კაცნო,ძმებო და
მამებო,ისმინეთ;დიდების
ღმერთი გამოეცხადა ჩვენს
მამას აბრაამს,როცა
შუამდინარეთში იმყოფებოდა,
სანამ ჩარანში
დამკვიდრდებოდა.
3და უთხრა მას:წადი შენი
ქვეყნიდან და შენი

ნათესავებიდან და შედი იმ
ქვეყანაში,რომელსაც მე
გაჩვენებ.
4მაშინ გამოვიდა ქალდეელთა
ქვეყნიდან და დასახლდა
ჩარანში;და იქიდან,როცა
მამამისი გარდაიცვალა,
წაიყვანა იგი ამ ქვეყანაში,
სადაც ახლა ცხოვრობთ.
5და არ მისცა მას მასში
სამკვიდრო,არა,არც ისე,
როგორც ფეხის დადგმა;
მაგრამ დაჰპირდა,რომ
მისცემს მას სამფლობელოდ და
მის შთამომავლობას მის
შემდეგ,როცა ჯერ კიდევ
შვილი არ ჰყოლია..
6და ღმერთმა ასე თქვა,რომ
მისი შთამომავალი უცხო
ქვეყანაში ცხოვრობდეს;და
რომ მათ მონობაში მოიყვანონ
ისინი და ევედრებოდნენ მათ
ბოროტებას ოთხასი წლის
განმავლობაში.
7და იმ ერს,რომელსაც ისინი
მონობაში იქნებიან,მე
განვსჯი,თქვა ღმერთმა,და
ამის შემდეგ გამოვლენ და
მემსახურებიან ამ ადგილას.
8და მისცა მას აღთქმა
წინადაცვეთასა.და ისაკმა
შვა იაკობი;და იაკობმა შვა
თორმეტი პატრიარქი.
9და პატრიარქებმა შურით
მიჰყიდეს იოსები ეგვიპტეში,
მაგრამ ღმერთი იყო მასთან.
10და იხსნა იგი ყოველგვარი
ტანჯვისგან და მიანიჭა
მადლი და სიბრძნე ეგვიპტის
მეფის ფარაონის წინაშე;და
დანიშნა იგი ეგვიპტისა და
მთელი მისი სახლის
გამგებლად.
11ახლა იყო სიდუხჭირე მთელ
ეგვიპტისა და ქანაანის
მიწაზე და დიდი ტანჯვა;და
ჩვენმა მამებმა ვერ იპოვეს
სარჩო.
12როდესაც იაკობმა გაიგო,
რომ ეგვიპტეში სიმინდი იყო,
მან ჯერ ჩვენი მამები
გაგზავნა.
13და მეორედ იოსები ცნობილი
გახდა თავის ძმებს;და
იოსების ნათესავი ეცნობა
ფარაონს.
14გაგზავნა იოსები და
დაუძახა თავის მამას,
იაკობს და მთელ მის
ნათესავს,სამოცდათხუთმეტ
სულს.
15ჩავიდა იაკობი ეგვიპტეში
და მოკვდა ის და ჩვენი
მამები,
16და გადაიყვანეს სიქემში
და დაასვენეს სამარხში,
რომელიც იყიდა აბრაამმა
სიქემის მამის,ემორის
ვაჟებისგან.
17მაგრამ როცა მოახლოვდა
აღთქმის ჟამი,რომელიც
ღმერთმა დააფიცა აბრაამს,
ხალხი გაიზარდა და
გამრავლდა ეგვიპტეში.
18სანამ სხვა მეფე არ
წამოვიდა,რომელიც არ
იცნობდა იოსებს.
19იგივე მოექცა ჩვენს
ნათესავებს და ბოროტება
ევედრებოდა ჩვენს მამებს,
რათა განდევნეს თავიანთი
შვილები,რათა ბოლომდე არ
იცოცხლონ.
20ამ დროს დაიბადა მოსე და
იყო ძალიან ლამაზი და სამი
თვე საზრდოობდა მამის
სახლში.
21და როცა გააძევეს,
წაიყვანა იგი ფარაონის
ასულმა და თავისი
შვილისთვის ასაზრდოვა.
22და მოსე სწავლული იყო
ეგვიპტელთა მთელი სიბრძნით
და ძლიერი იყო სიტყვებში და
საქმეებში.
23და როდესაც ის ორმოცი წლის
იყო,გულში ჩაეწვია თავისი
ძმები,ისრაელიანები.
24და დაინახა,რომ ერთ-ერთი
მათგანი ცუდად იტანჯებოდა,
დაიცვა იგი და შური იძია
დაჩაგრულზე და დაარტყა
ეგვიპტელს.
25რადგან ფიქრობდა,რომ მისი
ძმები გაიგებდნენ,თუ როგორ
იხსნიდა ღმერთი მათი ხელით,
მაგრამ მათ არ ესმოდათ.
26და მეორე დღეს გამოეცხადა
მათ,როცა ისინი ჩხუბობდნენ,
და სურდა მათ კვლავ
ერთმანეთში დააყენოს და
ეთქვა:ბატონებო,თქვენ
ძმები ხართ;რატომ
უსწორდებით ერთმანეთს?
27მოყვასის შემცოდველმა კი
განდევნა იგი და უთხრა:ვინ
დაგაყენა ჩვენზე
მმართველად და მოსამართლედ?
28მომკლავ,როგორც გუშინ
ეგვიპტელს?
29მაშინ გაიქცა მოსე ამ
სიტყვით და უცხო იყო

მადიანის ქვეყანაში,სადაც
შეეძინა ორი ვაჟი.
30და როდესაც ორმოცი წელი
გავიდა,გამოეცხადა მას
სინას მთის უდაბნოში უფლის
ანგელოზი ბუჩქის ცეცხლის
ალში.
31ეს რომ დაინახა მოსემ,
გაუკვირდა ამ ხილვას;და
როცა მიუახლოვდა მის
სანახავად,უფლის ხმა
მოესმა მას,
32ამბობდა:მე ვარ შენი მამა-
პაპის ღმერთი,აბრაამის
ღმერთი,ისაკის ღმერთი და
იაკობის ღმერთი.მაშინ მოსე
შეძრწუნდა და არ გაბედა
დანახვა.
33მაშინ უთხრა მას უფალმა:
გაიხადე ფეხსაცმელი შენი
ფეხებიდან,რადგან ადგილი,
სადაც დგახარ,წმინდა მიწაა.
34ვიხილე,ვიხილე ჩემი
ხალხის ტანჯვა ეგვიპტეში,
და მესმოდა მათი კვნესა და
ჩამოვედი მათი
გადასარჩენად.ახლა კი მოდი,
გამოგიგზავნი ეგვიპტეში.
35ეს მოსე,რომელიც მათ
უარყვეს და თქვეს:ვინ
დაგაყენა მმართველად და
მოსამართლედ?იგივე
გამოგზავნა ღმერთმა
მმართველად და მხსნელად იმ
ანგელოზის ხელით,რომელიც
მას ბუჩქში გამოეცხადა.
36მან გამოიყვანა ისინი,მას
შემდეგ რაც აჩვენა
სასწაულები და ნიშნები
ეგვიპტის ქვეყანაში,წითელ
ზღვაში და უდაბნოში ორმოცი
წლის განმავლობაში.
37ეს არის ის მოსე,რომელმაც
უთხრა ისრაელის ძეებს:
უფალი,თქვენი ღმერთი,
აღგიდგებათ
წინასწარმეტყველს თქვენი
ძმებიდან,ჩემსავით;მას
მოისმენთ.
38ეს არის ის,რომელიც იყო
უდაბნოში ეკლესიაში
ანგელოზთან,რომელიც
ელაპარაკებოდა მას სინას
მთაზე,და ჩვენს მამა-
პაპასთან ერთად,რომელმაც
მიიღო ცოცხალი მცნებები
ჩვენთვის.
39რომელსაც ჩვენი მამები არ
დაემორჩილნენ,არამედ
განდევნეს იგი მათგან და
დაბრუნდნენ თავიანთ
გულებში ეგვიპტეში,
40ეუბნება აარონს:ღმერთები
გაგვაჩინე,რათა ჩვენ წინ
წავიდნენ,რადგან ამ მოსეს,
რომელმაც გამოგვიყვანა
ეგვიპტის ქვეყნიდან,არ
ვიცით,რა დაემართა მას.
41და გააკეთეს ხბოიმ
დღეებში და შესწირეს
მსხვერპლი კერპს და
გაიხარეს საკუთარი ხელით.
42მაშინ შებრუნდა ღმერთი და
მისცა ისინი ზეცის ლაშქრის
თაყვანისმცემლად;როგორც
წერია წინასწარმეტყველთა
წიგნში:ო,ისრაელის სახლო,
ხომ არ შემომწირეთ და ხოცილი
მხეცები და მსხვერპლი
ორმოცი წლის მანძილზე
უდაბნოში?
43დიახ,თქვენ აიღეთ მოლოქის
კარავი და თქვენი ღმერთის
რემფანის ვარსკვლავი,
ფიგურები,რომლებიც
შექმენით მათ
თაყვანისცემისთვის;და მე
წაგიყვანთ ბაბილონის იქით.
44ჩვენს მამებს ჰქონდათ
მოწმობის კარავი უდაბნოში,
როგორც მან დააწესა,
ესაუბრა მოსეს,რათა
გაეკეთებინა იგი ისე,
როგორც ნახა.
45რომელნიც ჩვენმა მამებმა,
რომლებიც შემდეგ მოვიდნენ,
იესოსთან ერთად მიიყვანეს
წარმართთა სამფლობელოში,
რომლებიც ღმერთმა განდევნა
ჩვენი მამების წინაშე
დავითის დღეებამდე;
46რომელმაც მოიპოვა მადლი
ღვთის წინაშე და სურდა
იაკობის ღმერთის კარვის
პოვნა.
47მაგრამ სოლომონმა მას
სახლი აუშენა.
48თუმცა უზენაესი არ
მკვიდრობს ხელნაკეთ
ტაძრებში;როგორც
წინასწარმეტყველი ამბობს,
49ცა ჩემი ტახტია,მიწა კი
ჩემი ფეხის საყრდენი;რა
სახლს ამიშენებ?ამბობს
უფალი:ან რა არის ჩემი
დასვენების ადგილი?
50განა ჩემმა ხელმა არ
შექმნა ყოველივე ეს?
51კეკლუცნო და გულითა და
ყურებით წინადაუცვეთელნო,
თქვენ ყოველთვის
ეწინააღმდეგებით
სულიწმიდას:როგორც თქვენი

მამები აკეთებდნენ,ასევე
თქვენც.
52რომელ
წინასწარმეტყველთაგან არ
დევნიან თქვენს მამებს?და
მოკლეს ისინი,ვინც ადრე
აჩვენეს მართალის მოსვლის
შესახებ;რომელთა
მოღალატეები და მკვლელები
იყავით ახლა:
53რომლებმაც მიიღეს რჯული
ანგელოზთა განწყობით და არ
დაიცვეს იგი.
54ეს რომ მოისმინეს,გულში
ჩაიჭრნენ და კბილებს
ღრჭიალებდნენ მასზე.
55ხოლო მან,სულიწმიდით
აღსავსე,მტკიცედ აიხედა
ზეცაში და იხილა ღვთის
დიდება და იესო,რომელიც
დგას ღვთის მარჯვნივ,
56და თქვა:აჰა,ვხედავ ცას
გახსნილს და ძე კაცისა,
რომელიც დგას ღვთის
მარჯვნივ.
57მაშინ დიდი ხმით შესძახეს,
ყურები დაუკრათ და ერთიანად
დარბოდნენ მასზე.
58და გააძევეს იგი
ქალაქიდან და ჩაქოლეს იგი;
59და ჩაქოლეს სტეფანე,
მოუხმობდა ღმერთს და
ამბობდა:უფალო იესო,მიიღე
სული ჩემი.
60და დაიჩოქა და ხმამაღლა
შესძახა:უფალო,ნუ
დააბრალებ მათ ამ ცოდვას.და
ეს რომ თქვა,ჩაეძინა.

თავი 8

1და საული დაეთანხმა მის
სიკვდილს.და იმ დროს იყო
დიდი დევნა ეკლესიის
წინააღმდეგ,რომელიც იყო
იერუსალიმში;და ყველანი
მიმოფანტულნი იყვნენ
იუდეასა და სამარიაში,
გარდა მოციქულებისა.
2და ღვთისმოსავმა კაცებმა
წაიყვანეს სტეფანე მის
დასაფლავებაზე და დიდი
გლოვა ატეხეს მასზე.
3რაც შეეხება საულს,ის
არღვევდა ეკლესიას,შედიოდა
ყველა სახლში და ატაცებდა
მამაკაცებსა და ქალებს
ციხეში.
4ამიტომ გაფანტულნი
ყველგან დადიოდნენ და
ქადაგებდნენ სიტყვას.
5მაშინ ფილიპე ჩავიდა ქალაქ
სამარიაში და უქადაგა მათ
ქრისტე.
6და ხალხი ერთსულოვნად
აქცევდა ყურადღებას იმას,
რასაც ფილიპე ლაპარაკობდა,
ისმენდა და ხედავდა
სასწაულებს,რასაც აკეთებდა.
7რამეთუ არაწმიდა სულები,
დიდი ხმით ღაღადებდნენ,
გამოდიოდნენ მრავალი
მათგან შეპყრობილთაგან,და
მრავალი დამბლა და კოჭლი
განიკურნა.
8და იყო დიდი სიხარული იმ
ქალაქში.
9მაგრამ იყო ერთი კაცი,
სახელად სიმონი,რომელიც
ადრე იმავე ქალაქში
ჯადოქრობას იყენებდა და
აჯადოებდა სამარიელებს და
ამბობდა,რომ თავად იყო დიდი.
10რომელსაც ყველა მ ყურად
იღო,პატარადან დიდამდე და
თქვა:ეს კაცი ღვთის დიდი
ძალაა.
11და მათ ყურადღება
მიაქციეს მას,რადგან დიდი
ხნის განმავლობაში
აჯადოებდა მათ.
12მაგრამ როცა ირწმუნეს
ფილიპე,რომელიც ქადაგებდა
ღვთის სასუფევლსა და იესო
ქრისტეს სახელს,მოინათლნენ,
კაცებიც და ქალებიც.
13მაშინ თვით სიმონმაც
ირწმუნა:და როცა მოინათლა,
ფილიპესთან გააგრძელა და
უკვირდა,ხედავდა
სასწაულებს და ნიშნებს,რაც
ხდებოდა.
14როცა იერუსალიმში მყოფმა
მოციქულებმა გაიგეს,რომ
სამარიამ მიიღო ღვთის
სიტყვა,გაუგზავნეს მათ
პეტრე და იოანე.
15რომლებიც ჩამოვიდნენ,
ლოცულობდნენ მათთვის,რათა
მიეღოთ სულიწმიდა.
16(რადგან ჯერ არც ერთ
მათგანზე არ დაეცა,მხოლოდ
ისინი მოინათლნენ უფალი
იესოს სახელით).
17და დაადეს მათ ხელები და
მიიღეს სულიწმიდა.
18და როცა დაინახა სიმონმა,
რომ მოციქულთა ხელის
დადებით სულიწმიდა მიეცა,
შესთავაზა მათ ფული.
19და ამბობდა:მომეცი მეც ეს
ძალა,რათა ვისზეც ხელი
დავადო,მიიღოს სულიწმიდა.

20ხოლო პეტრემ უთხრა მას:
შენი ფული დაიღუპება შენთან
ერთად,რადგან გგონია,რომ
ღვთის ძღვენი შეიძლება
ფულით იყიდო.
21ამ საქმეში არც წილი გაქვს
და არც წილი,რადგან შენი
გული არ არის სწორი ღვთის
წინაშე.
22მაშასადამე,მოინანიე ეს
შენი ბოროტება და ევედრე
ღმერთს,თუ შესაძლოა შენი
გულის აზრი გაპატიოს.
23რადგან მე ვხვდები,რომ შენ
ხარ სიმწარის ნაღველში და
ურჯულოების კავშირში.
24მაშინ მიუგო სიმონმა და
უთხრა:ევედრეთ უფალს
ჩემთვის,რომ არც ერთი ეს,რაც
თქვენ თქვით,არ მოვიდეს
ჩემზე.
25და ისინი,როცა მოწმობდნენ
და ქადაგებდნენ უფლის
სიტყვას,დაბრუნდნენ
იერუსალიმში და
ქადაგებდნენ სახარებას
სამარიელთა მრავალ სოფელში.
26და ელაპარაკა უფლის
ანგელოზმა ფილიპეს და უთხრა:
ადექი და წადი სამხრეთით იმ
გზით,რომელიც ჩადის
იერუსალიმიდან ღაზამდე,
რომელიც არის უდაბნო.
27და ადგა და წავიდა:და აჰა,
კაცი ეთიოპიელი,საჭურისი
დიდი ავტორიტეტით ეთიოპიის
დედოფლის კანდაკეს
მეთაურობით,რომელსაც
ევალებოდა მთელი მისი
საგანძური და იერუსალიმში
იყო ჩასული
თაყვანისცემისთვის,
28დაბრუნდა და თავის ეტლში
მჯდომმა კითხულობდა ესაია
წინასწარმეტყველს.
29და უთხრა სულმა ფილიპეს:
მიდი და შეუერთდი ამ ეტლს.
30და ფილიპე გაიქცა მისკენ
და მოისმინა,როგორ
კითხულობდა ესაია
წინასწარმეტყველს და უთხრა:
გესმის,რას კითხულობ?
31და მან თქვა:როგორ
შემიძლია,თუ ვინმემ არ
მიხელმძღვანელოს?და სურდა
ფილიპეს,რომ ამოსულა და
და ჯდომა მასთან.
32წერილის ადგილი,რომელიც
წაიკითხა,იყო ეს:ცხვარივით
მიიყვანეს საკლავზე;და
ვითარცა კრავი მუნჯი მის
მპარსელზე,ისე არ გააღო
პირი.
33მისი დამცირებით წაართვეს
სამართალი და ვინ
გამოაცხადებს მის თაობას?
რადგან მისი სიცოცხლე
ამოღებულია მიწიდან.
34მიუგო საჭურისმა ფილიპეს
და უთხრა:გევედრები,ვისზე
ამბობს ამას
წინასწარმეტყველი?
საკუთარ თავის თუ სხვა
კაცის?
35მაშინ ფილიპემ გააღო პირი
და დაიწყო იმავე წერილიდან
და უქადაგა მას იესო.
36და ვითარცა მიდიოდნენ
გზად,მივიდნენ ერთ წყალთან
და თქვა საჭურისმა:აჰა,აქ
არის წყალი;რა უშლის ხელს
ჩემს მონათვლას?
37და თქვა ფილიპემ:თუ მთელი
გულით გწამს,შეგიძლია.ხოლო
მან მიუგო და თქვა:მე მჯერა,
რომ იესო ქრისტე არის ძე
ღვთისა.
38და უბრძანა ეტლს
გაჩერებულიყო და ჩავიდნენ
წყალში ორივე,ფილიპეც და
საჭურისიც.და მონათლა იგი.
39და როცა წყლიდან
ამოვიდნენ,უფლის სულმა
შეიპყრო ფილიპე,რომ
საჭურისმა აღარ დაინახა იგი
და გახარებული წავიდა გზაზე.
40ხოლო ფილიპე იპოვეს
აზოტოსში და გაიარა და
ქადაგებდა ყველა ქალაქში,
სანამ კესარიაში არ მივიდა.

თავი 9

1და საული,მაგრამ უფლის
მოწაფეების წინააღმდეგ
მუქარას და მკვლელობას
ამბობდა,მივიდა
მღვდელმთავართან.
2და მოითხოვა მისგან
წერილები დამასკოსადმი
სინაგოგებისთვის,რათა თუ
იპოვა რომელიმე ამ გზაზე,
კაცები იყვნენ თუ ქალები,
იერუსალიმში შეკრული
ჩაეყვანა.
3და როცა მოგზაურობდა,
მივიდა დამასკოსთან და უცებ
ირგვლივ შუქი ზეციდან
გამობრწყინდა.
4და დაეცა მიწაზე და გაიგონა
ხმა,რომელიც ეუბნებოდა:
საულ,საულ,რატომ მდევნი მე?

5 და თქვა: ვინ ხარ შენ, უფალო?
და თქვა უფალმა: მე ვარ იესო,
რომელსაც შენ დევნი: ძნელია
შენთვის წიხლის დარტყმა
ძარღვებზე.
6 და აკანკალებულმა და
გაოცებულმა თქვა: უფალო, რა
გინდა, რომ გავაკეთო? უთხრა
უფალმა: ადექი და წადი
ქალაქში და გეტყვიან, რა
უნდა გააკეთო.
7 და კაცები, რომლებიც მასთან
მიდიოდნენ, უსიტყვოდ იდგნენ,
ესმოდნენ ხმა, მაგრამ
ვერავინ ნახეს.
8 და ადგა საული მიწიდან; და
ვითარცა აეხილა მისი
თვალები, ვერავინ იხილა;
9 და იყო სამი დღე უხილავად,
არც ჭამდა და არც სვამდა.
10 და იყო ერთი მოწაფე
დამასკოში, სახელად ანანია;
და უთხრა მას უფალმა
ხილვაში: ანანია. და თქვა: აჰა,
მე აქ ვარ, უფალო.
11 და უთხრა მას უფალმა: ადექი
და წადი ქუჩაზე, რომელსაც
მართალი ჰქვია, და
გამოიკითხე იუდას სახლში
საული, ტარსუსელი, რადგან,
აჰა, ის ლოცულობს.
12 და იხილა ხილვაში კაცი,
სახელად ანანია, შემოსული
და დადებული ხელი მასზე,
რათა მხედველობა ეხილა.
13 მიუგო ანანიამ: უფალო,
ბევრს მსმენია ამ კაცისგან,
რამდენი ბოროტება გაუკეთა
შენს წმინდანებს
იერუსალიმში.
14 და აი, მას აქვს
უფლება მოსილება
მღვდელმთავართაგან,
შებოჭოს ყველა, ვინც შენს
სახელს უხმობს.
15 მაგრამ უფალმა უთხრა მას:
წადი, რადგან ის ჩემთვის
რჩეული ჭურჭელია, რათა
წარმართთა, მეფეთა და
ისრაელის ძეთა წინაშე ატარო
ჩემი სახელი.
16 რადგან მე ვუჩვენებ მას,
რაოდენ დიდი რამ უნდა
გაიცადოს ჩემი სახელის
გამო.
17 წავიდა ანანია და შევიდა
სახლში; და ხელები დაადო მას
და თქვა: ძმაო საველე, უფალმა,
იესომ, რომელიც გამოგეცხადა
გზაზე, როცა მოდიხარ,
გამომგზავნა, რათა
მხედველობა გქონდეს და
აღივსო სულიწმიდით.
18 და მყისვე დაეცა მისი
თვალებიდან, როგორც ქერცლი;
19 და როცა მიიღო ხორცი,
გაძლიერდა. შემდეგ იყო
საული რამდენიმე დღე
დამასკოში მყოფ
მოწაფეებთან.
20 და მაშინვე ქადაგებდა
ქრისტეს სინაგოგებში, რომ
ის არის ძე ღვთისა.
21 მაგრამ ყველა, ვინც მას
ესმოდა, გაოცდა და თქვა; ეს არ
არის ის, ვინც გაანადგურა
ისინი, ვინც ამ სახელს
უწოდებდნენ იერუსალიმში, და
ამ მიზნით მოვიდა აქ, რათა
შეკრული მიეყვანა ისინი
მღვდელმთავრებთან?
22 მაგრამ საული სულუფრო
ძლიერდებოდა და დაბნედა
დამასკოში მცხოვრები
იუდეველები და ამტკიცებდა,
რომ ეს არის ქრისტე.
23 და მას შემდეგ, რაც მრავალი
დღე შესრულდა, იუდეველებმა
მოითხოვეს მისი მოკვლა.
24 მაგრამ მათი ლოდინი
ცნობილი იყო საულის შესახებ.
და უყურებდნენ კარიბჭეს დღე
და ღამე, რათა მოეკლათ იგი.
25 მაშინ მოწაფეებმა
წაიყვანეს იგი ღამით და
კედელთან ჩამოუშვეს
კალათით.
26 და ვითარცა მივიდა საველე
იერუსალიმში, სცადა
შეერთებოდა მოწაფეებს,
მაგრამ ყველას ეშინოდა მისი
და არ სწამდათ, რომ იგი იყო
მოწაფე.
27 მაგრამ ბარნაბამ წაიყვანა
იგი და მიიყვანა
მოციქულებთან და აუწყა, თუ
როგორ იხილა უფალი გზაზე და
რომ ელაპარაკებოდა მას და
როგორ ქადაგებდა გაბედულად
დამასკოში იესოს სახელით.
28 და იყო მათთან ერთად
იერუსალიმში შემოსული და
გამოსული.
29 და გაბედულად ლაპარაკობდა
უფლის იესოს სახელით და
ეკამათებოდა ბერძენთა
წინააღმდეგ, მაგრამ ისინი
აპირებდნენ მის მოკვლას.
30 რაც იცოდნენ ძმებმა,
ჩამოიყვანეს კესარიაში და
გაგზავნეს ტარსუსში.
31 მაშინ დაისვენეს
ეკლესიები მთელიუდეაში,

გალილეასა და სამარიაში და
აღიშენეს;და სიარული უფლის
შიშითდა სულიწმიდის
ნუგეშითგამრავლდნენ.
32და იყო ასე,როცა პეტრე
მთელს კუთხეში დადიოდა,
ისიც ჩამოვიდა
წმინდანებთან,რომლებიც
ცხოვრობდნენ ლიდაში.
33და იქ იპოვა ვილაც კაცი,
სახელად ენეასი,რომელიც
რვა წელი ინახებოდა თავის
საწოლს და დამბლით იყო
დაავადებული.
34და უთხრა მას პეტრემ:ენეას,
იესო ქრისტე განგკურნავს
შენ,ადექი და გაშალე შენი
საწოლი.და ის მაშინვე ადგა.
35და ყველა,ვინც ცხოვრობდა
ლიდასა და სარონში,დაინახა
იგი და მიუბრუნდა უფალს.
36იყო იოპაში ერთი მოწაფე,
სახელად ტაბითა,რომელსაც
თარგმნით დორკადჰქვია;
37და იყო იმ დღეებში,რომ იგი
ავად იყო და მოკვდა;როცა
გარეცხეს,დაასვენეს იგი
ზემოოთახში.
38და რაკი ლიდა ახლოს იყო
იოპასთან და მოწაფეებმა
გაიგეს,რომ პეტრე იქ იყო,
გაუგზავნეს მას ორი კაცი და
სურდათ,რომ არ დააყოვნოს
მათთან მისვლა.
39ადგა პეტრე და წავიდა
მათთან.როცა მივიდა,
შეიყვანეს იგი ზემოოთახში,
და ყველა ქვრივი იდგნენ მის
გვერდითდა ტიროდნენ და
უჩვენებდნენ ხალათებსა და
სამოსს,რაც დორკამ მათთან
იყო.
40ხოლო პეტრემ გამოაყო
ყველანი,დაჩოქილი და ილოცა.
და მიუბრუნდა სხეულს და
უთხრა:ტაბითა,ადექი.და
გაახილა თვალები და დაინახა
პეტრე,დაჯდა.
41და მისცა მას ხელი,ასწია
იგი და მოუხმო წმინდანებსა
და ქვრივებს,ცოცხლად
წარუდგინა იგი.
42და ეს ცნობილი იყო მთელ
იოპაში;და მრავალმა
ირწმუნა უფალი.
43და იყო ასე,რომ მრავალი დღე
დარჩა იოპაში ერთ სიმონ
მთრიმელთან.

თავი 10

1იყო ვილაც კაცი კესარიაში,
რომელსაც ერქვა კორნელიუსი,
ასისთავი,რომელსაც იტალიის
ბანდა ერქვა,
2ღვთისმოსავი კაცი და ღვთის
მოშიში მთელი თავისი სახლით,
რომელიც ბევრ მოწყალებას
აძლევდა ხალხს და მუდამ
ლოცულობდა ღმერთს.
3მან ხილვაში იხილა,როგორც
ჩანს,დღის მეცხრე საათზე
ღვთის ანგელოზი შემოვიდა
მასთან და უთხრა:კორნელიუს.
4და როცა შეხედა მას,
შეეშინდა და თქვა:რა არის,
უფალო?და უთხრა მას:შენი
ლოცვა და მოწყალება მოვიდა
ღვთის წინაშე
მოსახსენებლად.
5ახლა გაგზავნეთ კაცები
იოპაში და მოიწვიე ერთი
სიმონი,რომლის გვარად
პეტრეა.
6ის ცხოვრობს ერთ სიმონ
გარუჯულთან,რომლის სახლიც
ზღვის პირას არის:ის
გეტყვის,რა უნდა გააკეთო.
7და როცა ანგელოზი,რომელიც
ესაუბრებოდა კორნელიუსს,
წავიდა,მან მოუწოდა თავისი
სახლის ორი მსახური და
ერთგული ჯარისკაცი მათგან,
რომლებიც მუდმივად ელოდნენ
მას;
8და როცა უთხრა მათ ყოველივე
ეს,გაგზავნა იოპაში.
9ხვალ,როცა ისინი
მოგზაურობდნენ და ქალაქს
მიუახლოვდნენ,პეტრე ავიდა
სახლის თავზე მეექვსე
საათის სალოცავად.
10და ძალიან მოშივდა და
ჭამდა;
11და დაინახა ცა გახსნილი და
ჭურჭელი,რომელიც ჩამოდიოდა
მისკენ,როგორც დიდი
ფურცელი იყო მოქსოვილი
ოთხივე კუთხეში და
ჩამოშვებული იყო მიწაზე.
12სადაც იყვნენ დედამიწის
ყოველგვარი ოთხფეხა
მხეცები,გარეული მხეცები,
მცოცავები და ცის
ფრინველები.
13და მოესმა მას ხმა:ადექი,
პეტრე;მოკალი და ჭამე.
14ხოლო პეტრემ თქვა:არა,
უფალო;რადგან არასოდეს
მიჭამია რაიმე ჩვეულებრივი
ან უწმინდური.

15და ხმა კვლავ ეუბნებოდა
მას მეორედ:რაც ღმერთმა
განწმინდა,ნუ უწოდებ.
16ეს გაკეთდა სამჯერ და
ჭურჭელი კვლავ აიყვანეს
ზეცაში.
17მაშინ როცა პეტრე საკუთარ
თავში ეჭვობდა,რას უნდა
ნიშნავდეს ეს ხილვა,
რომელიც მან ნახა,აჰა,
კორნელიუსისგან
გამოგზავნილმა კაცებმა
გამოიკითხეს სიმონის სახლი
და იდგნენ კარიბჭის წინ.
18და დაუძახა და ჰკითხა,იყო
თუ არა იქ სიმონი,რომელსაც
პეტრე ერქვა.
19ვიდრე პეტრე ფიქრობდა
ხილვაზე,სულმა უთხრა მას:
აჰა,სამი კაცი გეძებს.
20ადექი,ჩამოდი და წადი
მათთან,არაფრის ეჭვის
გარეშე,რადგან მე
გამოვგზავნე ისინი.
21მაშინ პეტრე ჩავიდა
კორნელიუსისგან
გამოგზავნილ კაცებთან;და
თქვა:აჰა,მე ვარის,ვისაც
თქვენ ეძებთ;რა არის მიზეზი,
რისთვისაც მოხვედით?
22და მათ თქვეს:კორნელიუს
ასისთავი,მართალი კაცი და
ღვთის მოშიში და იუდეველთა
მთელ ერს შორის
კეთილსინდისიერი,
გაფრთხილებული იყო
ღვთისგან წმინდა ანგელოზის
მიერ,რომ გამოგგზავნოთ
თავის სახლში და მოესმინათ.
შენი სიტყვები.
23და მოუწოდა მათ და
დააბინავეს.მეორე დღეს
პეტრე წავიდა მათთან და
რამდენიმე ძმა იოპედან თან
ახლდნენ.
24და ხვალ შევიდნენ
კესარიაში.და კორნელიუსი
დაელოდა მათ და შეკრიბა
თავისი ნათესავები და ახლო
მეგობრები.
25და როცა პეტრე შემოდიოდა,
კორნელიუსი შეხვდა მას,
დაეცა მის ფეხებთან და
თაყვანისცა მას.
26ხოლო პეტრემ წამოიყვანა
იგი და უთხრა:ადექი;მე
თვითონაც კაცი ვარ.
27და როცა ესაუბრებოდა მას,
შევიდა და იპოვა მრავალი
ერთად შეკრებილი.
28და მან უთხრა მათ:თქვენ
იცით,რომ არაკანონიერია
იუდეველი კაცის შეკრება ან
სხვა ერთან მისვლა;მაგრამ
ღმერთმა მაჩვენა,რომ არ
უნდა ვუწოდო არავის
უწმიდესი ან უწმინდური.
29ამიტომ მოვედი თქვენთან
უსაყვედუროდ,როგორც კი
გამომიგზავნეს:მაშ,
გეკითხებით,რა განზრახვით
გამომიგზავნეთ?
30და თქვა კორნელიუსმა:ოთხი
დღის წინ ვმარხულობდი ამ
საათამდე;და მეცხრე საათზე
ვლოცულობდი ჩემს სახლში და
აჰა,კაცი იდგა ჩემს წინაშე
ნათელ ტანსაცმელში,
31და თქვა:კორნელიუს,ისმის
შენი ლოცვა და შენი
მოწყალება გაიხსენეს ღვთის
წინაშე.
32გაგზავნე იოპაში და
დაუძახე სიმონს,გვარად
პეტრე;ის ცხოვრობს ერთი
სიმონის სახლში,მთრიმლავის
ზღვის პირას,რომელიც,როცა
მოვა,გელაპარაკება.
33მაშინვე გამოგიგზავნე
შენთან;და კარგად გააკეთე,
რომ მოხვედი.ამიტომ ახლა
ჩვენ ყველანი აქ ვართ ღვთის
წინაშე,რათა მოვისმინოთ
ყველაფერი,რაც ღვთისგან
არის ნაბრძანები.
34მაშინ პეტრემ გააღო პირი
და თქვა:ჭეშმარიტად
ვხვდები,რომ ღმერთი
არაფრის მომცემია.
35მაგრამ ყოველ ერში,ვისაც
მისი ეშინია და სიმართლის
მოქმედი,მიღებულია მასთან.
36სიტყვა,რომელიც
გაუგზავნა ღმერთმა
ისრაელის ძეებს,იესო
ქრისტეს მიერ მშვიდობის
ქადაგებით:(ის არის უფალი
ყველას.)
37ეს სიტყვა,მე გეუბნებით,
თქვენ იცით,რომელიც
გამოქვეყნდა მთელ იუდეაში
და დაიწყო გალილეიდან,
ნათლობის შემდეგ,რომელიც
იოანეს ქადაგებდა;
38როგორ სცხო ღმერთმა
სულიწმიდითა და ძალით იესო
ნაზარეველი;რადგან ღმერთი
იყო მასთან.
39და ჩვენ ვართ მოწმენი
ყველაფრისა,რაც მან
გააკეთა როგორც იუდეველთა
ქვეყანაში,ასევე
იერუსალიმში;რომელიც მათ
მოკლეს და ჩამოკიდეს ხეზე:

40იგი აღადგინა ღმერთმა
მესამე დღეს და აჩვენა მას;
41არა მთელხალხს,არამედ
ღვთის წინაშე არჩეულ
მოწმეებს,ჩვენთვისაც,ვინც
მასთან ერთად ვჭამდითდა
სვამდითმას შემდეგ,რაც ის
მკვდრეთითაღდგა.
42და მან უბრძანა,გვექადაგა
ხალხისთვის და გვემოწმო,
რომ სწორედის იყო ღვთისგან
დადგენილმსაჯულად
ცოცხლებისა და მკვდრების
მოსამართლედ.
43მოწმობენ მას ყველა
წინასწარმეტყველი,რომ მისი
სახელით,ვინც მას სწამს,
მიიღებს ცოდვათა მიტევებას.
44სანამ პეტრე ჯერ კიდევ
ამბობდა ამ სიტყვებს,
სულიწმიდა დაეცა ყველა
მათზე,ვინც ესმითსიტყვა.
45და წინადაცვეთა თა
მორწმუნენი გაოცებულნი
იყვნენ პეტრესთან მისულნი,
რამეთუწარმართებზეც
გადმოიღვარა სულიწმიდის
ნიჭი.
46რადგან მოისმინეს მათი
ლაპარაკი ენებითდა
ადიდებდნენ ღმერთს.მაშინ
უპასუხა პეტრემ:
47შეიძლება ვინმემ
აუკრძალოს წყალი,რომ არ
მოინათლონ ისინი,რომლებმაც
მიიღეს სულიწმიდა ისევე
როგორც ჩვენ?
48და უბრძანა მათ
მონათლულიყვნენ უფლის
სახელით.შემდეგ
ევედრებოდნენ მას,რომ
გარკვეული დღეები
დარჩენილიყო.

თავი 11

1და მოციქულებმა და ძმებმა,
რომლებიც იყვნენ იუდეაში,
გაიგეს,რომ წარმართებმაც
მიიღეს ღვთის სიტყვა.
2და როცა პეტრე იერუსალიმში
ავიდა,წინადაცვეთილნი
შეეკამათნენ მას,
3ამბობდა:წინადაუცვეთელი
შეხვედი კაცებთან და ჭამდი
მათთან ერთად.
4მაგრამ პეტრემ თავიდანვე
განიხილა ეს საკითხი და
ბრძანებითაუხსნა მათ და
უთხრა:
5მე ვიყავი ქალაქ იოპაში და
ვლოცულობდი:და
განცვიფრებულმა ვიხილე
ხილვა:ჩამოდიოდა ჭურჭელი,
როგორც დიდი ფურცელი,
ჩამოშვებული ზეციდან ოთხი
კუთხით;და ისიც კი მომივიდა:
6მასზე,როცა თვალი დავხუჭე,
დავფიქრდი და დავინახე
დედამიწის ოთხფეხა მხეცები,
გარეული მხეცები,მცოცავები
და ცის ფრინველები.
7და გავიგონე ხმა,რომელიც
მეუბნებოდა:ადექი,პეტრე;
მოკალი და ჭამე.
8მაგრამ მე ვთქვი:ასე არ
არის,უფალო,რადგან არაფერი
უწმიდესი ან უწმინდური არ
შესულა ჩემს პირში.
9მაგრამ ხმამ კვლავ
მიპასუხა ზეციდან:რაც
განწმინდა ღმერთმა,ნუ
იძახითსაერთო.
10და ეს გაკეთდა სამჯერ:და
ყველა კვლავ ამაღლდა ზეცაში.
11და,აჰა,მაშინვე სამი კაცი
უკვე მოვიდა სახლში,სადაც
მე ვიყავი,გამოგზავნილი
კესარიიდან ჩემთან.
12და სულმა მიბრძანა მათთან
ერთად წავსულიყავი,ეჭვი არ
მეპარებოდა.გარდა ამისა,ეს
ექვსი ძმა წამომყვა და
შევედითიმ კაცის სახლში:
13და გვიჩვენა,თუროგორ
იხილა ანგელოზი თავის
სახლში,რომელიც იდგა და
უთხრა:გაგზავნე კაცები
იოპაში და მოუხმე სიმონს,
რომლის გვარად პეტრეა;
14ვინ გეტყვის სიტყვებს,
რომლითაც გადარჩები შენ და
მთელი შენი სახლი.
15და როცა დავიწყე ლაპარაკი,
სულიწმიდა დაეცა მათზე,
როგორც ჩვენზე თავიდან.
16მაშინ გამახსენდა უფლის
სიტყვა,რომ თქვა:იოანემ
მოინათლა წყლით;არამედ
სულიწმიდითმოინათლებით.
17ვინაიდან ღმერთმა მისცა
მათისეთივე ძღვენი,
როგორიც მან მოგვცა
ჩვენთვის,რომელთაც გვწამდა
უფალი იესო ქრისტე;რა
ვიყავი,რომ ღმერთს გავუძლო?
18ეს რომ მოისმინეს,
გაჩუმდნენ და ადიდებდნენ
ღმერთს და ამბობდნენ:მაშინ
ღმერთმა წარმართებსაც
მისცა სინანული
სიცოცხლისთვის.
19ახლა ისინი,რომლებიც
მიმოფანტულნი იყვნენ

სტეფანეს გამო წარმოქმნილი
დევნის გამო, გაემგზავრნენ
ფენიკამდე, კვიპროსამდე და
ანტიოქიამდე და არავის
უქადაგეს სიტყვა მხოლოდ
იუდეველთა თვის.
20 და ზოგიერთი მათგანი იყო
კვიპროსელი და კირენელი,
რომლებიც, როცა მივიდნენ
ანტიოქიაში, ესაუბრებოდნენ
ბერძნებს და ქადაგებდნენ
უფალ იესოს.
21 და უფლის ხელი იყო მათთან,
და უამრავმა ირწმუნა და
მიუბრუნდა უფალს.
22 ამის შესახებ ცნობა
მოვიდა იერუსალიმის
ეკლესიის ყურმილამდე, და
გაგზავნეს ბარნაბა, რომ
წასულიყო ანტიოქიამდე.
23 რომელიც, როცა მივიდა და
იხილა ღვთის მადლი, გაიხარა
და მოუწოდა ყველას, რომ
გულითადად მიჰყვებოდნენ
უფალს.
24 რამეთუ იგი იყო კეთილი
კაცი და სულიწმიდითა და
რწმენითა ღსავსე და მრავალი
ხალხი შეემატა უფალს.
25 წავიდა ბარნაბა ტარსუსში
საულის საძებნელად.
26 და როცა იპოვა იგი,
მიიყვანა იგი ანტიოქიაში.
და იყო ასე, რომ მთელი წელი
შეიკრიბნენ ეკლესიასთან და
ასწავლიდნენ ბევრ ხალხს.
მოწაფეებს კი ანტიოქიაში
უწოდეს ქრისტიანები.
27 და ამ დღეებში მოვიდნენ
წინასწარმეტყველები
იერუსალიმიდან ანტიოქიაში.
28 და ადგა ერთი მათგანი,
სახელად აგაბუსი, და სულით
ანიშნა, რომ დიდი სიღარიბე
უნდა ყოფილიყო მთელ
მსოფლიოში, რაც მოხდა
კლავდიუს კეისრის დღეებში.
29 მაშინ მოწაფეებმა,
თითოეულმა თავისი
შესაძლებლობებისამებრ,
გადაწყვიტეს შვება
გაეგზავნათ ძმებისთვის,
რომლებიც ცხოვრობდნენ
იუდეაში.
30 რაც ასევე გააკეთეს და
გაუგზავნეს უხუცესებს
ბარნაბას და საულის ხელით.

თავი 12

1 ამ დროს ჰეროდე მეფემ
ხელები გაუწოდა ზოგიერთ
ეკლესიას.
2 და მოკლა იაკობი იოანეს ძმა
მახვილით.
3 და რაკი დაინახა, რომ ეს
მოეწონა იუდეველებს,
განაგრძო პეტრეც წაიყვანა.
(მაშინ იყო უფუარი პურის
დღეები.)
4 და როცა შეიპყრო იგი, ჩასვა
საპყრობილეში და გადასცა
ჯარისკაცთა ოთხ ოთხეულს,
რათა შეენარჩუნებინათ იგი;
აპირებდა აღდგომის შემდეგ
გამოეყვანა იგი ხალხისთვის.
5 ამიტომ პეტრე
საპყრობილეში იმყოფებოდა,
მაგრამ ეკლესია
განუწყვეტლივ ლოცულობდა
ღმერთს მისთვის.
6 და როცა ჰეროდემ მოისურვა
მისი გამოყვანა, იმავე
ღამეს პეტრეს ეძინა ორ
ჯარისკაცს შორის, ორი
ჯაჭვით შეკრული, და კარის
წინ მცველები ინახავდნენ
ციხეს.
7 და, აჰა, უფლის ანგელოზი
მოვიდა მასზე და შუქი
ანათებდა საპყრობილეში, და
დაარტყა პეტრეს გვერდით და
წამოაყენა და უთხრა: ადექი
სასწრაფოდ. და მისი ჯაჭვები
ჩამოვარდა ხელებიდან.
8 უთხრა მას ანგელოზმა:
შემოიფარე და სანდლები
შეიკრა. და ასეც მოიქცა. და
ჰრქუა მას: აიღე შენი
სამოსელი შენსა და გამომყევ
მე.
9 და გამოვიდა და გაჰყვა მას;
და არ იცოდეთ, რომ ეს იყო
ჭეშმარიტი, რაც ანგელოზმა
გააკეთა; მაგრამ ეგონა, რომ
ხილვა ნახა.
10 როდესაც მათ გადალახეს
პირველი და მეორე პალატა,
მივიდნენ რკინის
კარიბჭესთან, რომელიც
მიჰყავს ქალაქამდე; რომელიც
თავისნებით გაუხსნა მათ და
გავიდნენ და გაიარეს ერთი
ქუჩა; და მყისვე განშორდა
მისგან ანგელოზი.
11 და როცა პეტრე მოვიდა
თავში, თქვა: ახლა ნამდვილად
ვიცი, რომ უფალმა
გამოგზავნა თავისი
ანგელოზი და მიხსნა ჰეროდეს

ხელიდან და იუდეველთა
ხალხის ყოველგვარი
მოლოდინისგან.
12და ვითარცა განიხილა ეს,
მივიდა მარიამ იოანეს
დედისა,რომლის გვარად
მარკოზი იყო;სადაც ბევრი
შეკრებილი ლოცულობდა.
13და როცა პეტრემ დააკაკუნა
კარიბჭის კარზე,მოსასმენად
მოვიდა გოგონა,სახელად
როდა.
14და როცა შეიცნო პეტრეს ხმა,
სიხარულისთვის კი არ გააღო
კარი,არამედ შევარდა და
უთხრა,როგორ იდგა პეტრე
კარიბჭის წინ.
15და უთხრეს მას:გიჟი ხარ.
მაგრამ ის მუდმივად
ამტკიცებდა,რომ ასე იყო.
მაშინ თქვეს:ეს მისი
ანგელოზია.
16პეტრე კი კვლავ
აკაკუნებდა,გააღეს კარი და
დაინახეს იგი,გაოცდნენ.
17მაგრამ მან ხელით ანიშნა,
რომ გაჩუმებულიყვნენ,უთხრა
მათ,როგორ გამოიყვანა იგი
უფალმა ციხიდან.ხოლო მან
თქვა:წადით,აჩვენეთ ეს
იაკობს და ძმებს.და წავიდა
და წავიდა სხვა ადგილას.
18როგორც კი გათენდა,არ იყო
მცირე აჟიოტაჟი
ჯარისკაცებს შორის,რა
დაემართა პეტრეს.
19და როცა ჰეროდე ეძებდა მას
და ვერ იპოვა,გამოიკვლია
მცველები და ბრძანა,
მოეკლათ ისინი.და ჩამოვიდა
იუდეიდან კესარიაში და იქ
დარჩა.
20და ჰეროდე ძლიერ
უკმაყოფილო იყო მათზე
ტვიროსისა და სიდონელების
მიმართ,მაგრამ ისინი
ერთსულოვნად მივიდნენ
მასთან და მეგობრად აქციეს
მეფის პალატა ბლასტუსი,
მოისურვეს მშვიდობა;რადგან
მათი ქვეყანა მეფის ქვეყნით
საზრდოობდა.
21და დადგენილ დღეს ჰეროდე,
სამეფო სამოსით შემოსილი,
დაჯდა თავის ტახტზე და
უთხრა მათ.
22და ყვიროდა ხალხი და
ამბობდა:ეს ღმერთის ხმაა და
არა კაცისა.
23და მაშინვე დაარტყა მას
უფლის ანგელოზმა,რადგან არ
მისცა ღმერთს დიდება;
24მაგრამ ღვთის სიტყვა
იზრდებოდა და მრავლდებოდა.
25და დაბრუნდნენ ბარნაბა და
საული იერუსალიმიდან,როცა
შეასრულეს თავიანთი
მსახურება,და წაიყვანეს
იოანე,რომლის გვარი იყო
მარკოზი.

თავი 13

1ანტიოქიის ეკლესიაში
იყვნენ
წინასწარმეტყველები და
მოძღვრები;როგორც ბარნაბა
და სიმონი,რომელსაც ნიგერი
ერქვა,ლუციუსი კირენელი და
მანაენი,რომელიც აღზრდილი
იყო ჰეროდეს ოთხთავთან და
სავლესთან.
2როცა ისინი
ემსახურებოდნენ უფალს და
მარხულობდნენ,სული წმიდამ
თქვა:გამიშორეთ ბარნაბა და
საული იმ საქმისთვის,
რისთვისაც მათ მოვუწოდე.
3და როცა მარხულობდნენ,
ილოცეს და ხელები დადეს
მათზე,გაუშვეს ისინი.
4ასე რომ,ისინი სული წმიდის
მიერ გაგზავნილნი წავიდნენ
სელევკიაში;და იქიდან
გაცურეს კვიპროსში.
5და როცა იყვნენ სალამინაში,
ქადაგებდნენ ღვთის სიტყვას
იუდეველთა სინაგოგებში და
მსახურად ჰყავდათ იოანე.
6და როცა გაიარეს კუნძული
პაფოსში,იპოვეს ერთი
ჯადოქარი,
ცრუწინასწარმეტყველი,
ებრაელი,სახელად ბარჯესუსი.
7რომელიც იყო ქვეყნის
მოადგილესთან,სერგიუს
პაულუსთან,გონიერ კაცთან;
რომელმაც მოუწოდა ბარნაბას
და საულს და სურდა ღვთის
სიტყვის მოსმენა.
8მაგრამ ჯადოქარი ელიმა
(რადგან ასეა მისი სახელი
ინტერპრეტაციით)წინ აღუდგა
მათ და ცდილობდა მოადგილის
რწმენისგან განდევნა.
9მაშინ საულმა,რომელსაც
ასევე პავლე ჰქვია,
სული წმიდით აღვსილმა,
დახედა მას.
10და თქვა:ო,ყოველგვარი
ჭკუით და ბოროტებით სავსე,
ეშმაკის შვილო,ყოველგვარი
სიმართლის მტერო,განა არ

შეწყვეტ უფლის სწორი გზების
გარყვნას?
11და ახლა, აჰა, უფლის ხელი
შენზეა და ბრმა იქნები და
მზეს ერთი დროით ვერ
დაინახავ. და მაშინვე დაეცა
მას ნისლი და სიბნელე; და
დადიოდა და ეძებდა ვინმეს,
რათა ხელით წაეყვანა.
12მაშინ მოადგილემ, როცა
დაინახა, რაც მოხდა, ირწმუნა,
გაოცებული იყო უფლის
მოძღვრებით.
13როცა პაფოსიდან პავლე და
მისი ჯგუფი გათავისუფლდნენ,
მივიდნენ პერგაში,
პამფილიაში, და იოანე
გამოვიდა მათგან და
დაბრუნდა იერუსალიმში.
14ხოლო როცა პერგადან
წავიდნენ, მივიდნენ
ანტიოქიაში, პისიდიაში, და
შაბათს შევიდნენ
სინაგოგაში და დასხდნენ.
15და სჯულისა და
წინასწარმეტყველთა
წაკითხვის შემდეგ
სინაგოგის უფროსებმა
გაუგზავნეს მათ და უთხრეს:
კაცნო და ძმებო, თუ გაქვთ
რაიმე შეგონება ხალხისთვის,
თქვით.
16მაშინ პავლე ადგა და ხელით
ანიშნა: კაცნო ისრაელიანო
და ღვთის მოშიშნო,
მოუსმინეთ.
17ამ ისრაელის ხალხის
ღმერთმა ამოირჩია ჩვენი
მამები და აამაღლა ხალხი,
როცა ისინი უცხოდ
დასახლდნენ ეგვიპტის
მიწაზე, და მაღლა მკლავით
გამოიყვანა ისინი იქიდან.
18და დაახლოებით ორმოცი
წლის განმავლობაში იტანდა
მათ ქცევას უდაბნოში.
19და როცა გაანადგურა შვიდი
ერი ქანაანის მიწაზე, დაყო
მათი მიწა წილისყრით.
20და ამის შემდეგ მისცა მათ
მოსამართლეები დაახლოებით
ოთხას ორმოცდაათი წლის
მანძილზე, სამუელ
წინასწარმეტყველამდე.
21და შემდეგ მოითხოვეს მეფე:
და ღმერთმა მისცა მათ საული,
ცისის ძე, კაცი ბენიამინის
ტომიდან, ორმოცი წლის
მანძილზე.
22და როცა მოაშორა იგი,
აღადგინა მათ დავითი მეფედ;
მასაც მისცა მოწმობა და
უთხრა: ვიპოვე დავით იესეს
ძე, კაცი ჩემი გულის
მიხედვით, რომელიც
აღასრულებს ჩემს მთელ ნებას.
23ამ კაცის შთამომავლობიდან
ღმერთმა თავისი
აღთქმისამებრ აღუდგინა
ისრაელს მხსნელი იესო.
24როცა იოანემ პირველად
უქადაგა მოსვლამდე
მონანიების ნათლობა
ისრაელის მთელ ხალხს.
25და ვითარცა აღასრულა
იოანემ თავისი გზა, თქვა: ვინ
გგონიათ, რომ მე ვარ? მე ის არ
ვარ. მაგრამ, აჰა, ჩემს შემდეგ
მოდის ერთი, რომლის
ფეხსაცმლის შეხსნის ღირსი
არ ვარ.
26კაცებო და ძმებო, აბრაამის
შთამომავლობის შვილებო, და
ვისაც თქვენ შორის ეშინია
ღმერთის, თქვენთან არის ამ
ხსნის სიტყვა.
27რადგან იერუსალიმში
მცხოვრებნი და მათმა
მმართველებმა, რადგან არ
იცნობდნენ მას და არც
წინასწარმეტყველთა ხმებს,
რომლებიც ყოველ შაბათს
იკითხება, აღასრულეს ისინი
მისი დაგმობისას.
28და თუმცა ვერ იპოვეს მასში
სიკვდილის მიზეზი, მაგრამ
სურდათ პილატეს მოკვლა.
29და როცა აღასრულეს
ყველაფერი, რაც მის შესახებ
იყო დაწერილი, ჩამოხსნეს
იგი ხიდან და დაასვენეს
საფლავში.
30მაგრამ ღმერთმა აღადგინა
იგი მკვდრეთით:
31და იხილა მრავალი დღე
გალილეიდან იერუსალიმში
მასთან მისულთაგან,
რომლებიც არიან მისი
მოწმეები ხალხისთვის.
32და ჩვენ გაუწყებთ
სასიხარულო ამბავს, რომ
აღთქმა, რომელიც მიეცა
მამებს,
33ღმერთმა იგივე შეასრულა
ჩვენთვის, მათი
შვილებისთვის, იმით, რომ მან
კვლავ აღადგინა იესო;
როგორც მეორე ფსალმუნშიც
წერია: ძე ხარ ჩემი, დღეს
გშობე შენ.
34და რაც შეეხება იმას, რომ
მან აღადგინა იგი მკვდრეთით,
ახლა აღარ დაბრუნდეს
ხრწნილებაზე, მან ასე თქვა:

მე მოგცემთ დავითის
წყალობას.
35ამიტომ სხვა ფსალმუნშიც
ამბობს: არ დაუშვა შენი
წმიდა ხრწნილების ხილვას.
36რადგან დავითმა ღვთის
ნებით ემსახურა თავის
მოდგმას, დაიძინა და დაემხო
თავის მამებს და დაინახა
ხრწნილება.
37მაგრამ ის, ვინც ღმერთმა
აღადგინა, არ იხილა
ხრწნილება.
38მაშ, იცოდეთ, კაცებო და
ძმებო, რომ ამ კაცის
მეშვეობით გექადაგებათ
ცოდვათა მიტევება.
39და მის მიერ ყველა
მორწმუნე გამართლებულია
ყველაფრისგან, საიდანაც
თქვენ ვერ გამართლდით მოსეს
კანონით.
40ამიტომ, ფრთხილად იყავით,
რომ არ მოგივიდეს ის, რაც
წინასწარმეტყველებშია
ნათქვამი;
41აჰა, საძულველნო, და
გაოცებულხართ და
დაიღუპებით: მე ვაკეთებ
საქმეს თქვენს დღეებში,
საქმეს, რომელსაც არ
დაიჯერებთ, თუმც კაცმა
გამოგიცხადოთ.
42და როცა იუდეველები
გამოვიდნენ სინაგოგიდან,
წარმართები ევედრებოდნენ,
რომ ეს სიტყვები ექადაგა
მათ მომდევნო შაბათს.
43როცა კრება დაიშალა,
მრავალი იუდეველი და
რელიგიური პროზელიტი
გაჰყვა პავლეს და ბარნაბას,
რომლებიც ესაუბრებოდნენ
მათ და დაარწმუნეს ისინი
ღვთის მადლში
დარჩენილიყვნენ.
44და მეორე შაბათს მოვიდა
თითქმის მთელი ქალაქი ღვთის
სიტყვის მოსასმენად.
45ხოლო იუდეველებმა რომ
დაინახეს ხალხი, შურით
აღივსო და ლაპარაკობდნენ
პავლეს მიერ ნათქვამზე,
ეწინააღმდეგებოდნენ და
გმობდნენ.
46მაშინ პავლე და ბარნაბა
გათამამდნენ და თქვეს:
„აუცილებელი იყო, რომ ღვთის
სიტყვა პირველრიგში გეთქვა
შენთვის, მაგრამ რაკი
შენგან გამოაცხადე და
მარადიული სიცოცხლის
უღირსად განიკითხე თავი,
აჰა, წარმართებს
მივმართავთ..
47რადგან ასე გვიბრძანა
უფალმა და თქვა: მე დაგიყენე
შენ წარმართთა სინათლედ,
რათა იყო გადარჩენისთვის
დედამიწის კიდეებამდე.
48და ეს რომ გაიგეს
წარმართებმა, გაიხარეს და
განადიდეს სიტყვა უფლისა;
49და გავრცელდა უფლის
სიტყვა მთელს მხარეში.
50მაგრამ იუდეველებმა აღძრა
ღვთისმოსავი და
პატივმოყვარე ქალები და
ქალაქის მთავარი კაცები და
დევნა აღძრეს პავლესა და
ბარნაბას წინააღმდეგ და
განდევნეს ისინი თავიანთი
ნაპირებიდან.
51მაგრამ მათ ფეხის მტვერი
შეარხიეს მათ წინააღმდეგ და
მივიდნენ იკონიაში.
52და აღივსნენ მოწაფეები
სიხარულითა და სულიწმიდით.

თავი 14

1და იყო ასე იკონიაში, რომ
ორივენი ერთად შევიდნენ
იუდეველთა სინაგოგაში და
ასე ლაპარაკობდნენ, რომ
უამრავმა ხალხმა ირწმუნა
როგორც იუდეველები, ისე
ბერძნები.
2მაგრამ ურწმუნო
იუდეველებმა აღძრა
წარმართები და ძმებზე
ბოროტად დაამტკიცა მათი
გონება.
3ამიტომ დიდხანს დარჩნენ
ისინი და თამამად
ლაპარაკობდნენ უფალში,
რომელიც მოწმობდა მისი
მადლის სიტყვას და აძლევდა
ნიშნებს და სასწაულებს მათი
ხელით.
4მაგრამ ქალაქის სიმრავლე
გაიყო: ნაწილი იუდეველთა
ხელში იყო, ნაწილი კი
მოციქულებს.
5და როცა მოხდა თავდასხმა
ორივე წარმართთაგან და
ასევე იუდეველთაგან მათ
მმართველებთან ერთად, რათა
გამოიყენონ ისინი და
ჩაქოლონ ისინი,
6შეიცნეს ეს და გაიქცნენ
ლისტრასა და დერბეში,
ლიკაონიის ქალაქებში და
ირგვლივ მდებარე მხარეში.

7და იქ ქადაგებდნენ სახარებას.
8და იჯდა ერთი კაცი ლისტრაში, ფეხებში უძლური, დედის მუცლიდან მოშლილი, რომელიც არასოდეს დადიოდა.
9მან მოისმინა პავლეს ლაპარაკი, რომელიც მტკიცედ უყურებდა მას და ხედავდა, რომ მას ჰქონდა რწმენა განკურნებაზე,
10თქვა დიდი ხმით: დადექი ფეხზე. და ახტა და დადიოდა.
11და როცა ხალხმა დაინახა, რა გააკეთა პავლემ, აიღეს ხმა და თქვეს ლიკაონიის სიტყვაში: ღმერთები ჩვენთან ადამიანთა მსგავსებად ჩამოვიდნენ.
12და უწოდეს ბარნაბა, იუპიტერი; და პავლე, მერკურიუსი, რადგან ის იყო მთავარი მოსაუბრე.
13მაშინ იუპიტერის მღვდელმა, რომელიც იყო მათი ქალაქის წინ, მიიტანა ხარები და გირლანდები კარიბჭემდე და სურდა მსხვერპლშეწირვა შეეწირა ხალხთან ერთად.
14რაც მოციქულებმა, ბარნაბამ და პავლემ გაიგეს, გაიხეხეს ტანსაცმელი და შერბოდნენ ხალხში და ღაღადებდნენ:
15და ამბობდნენ: ბატონებო, რატომ აკეთებთ ამას? ჩვენც თქვენთან ერთად ვნებების მსგავსი ადამიანები ვართ და გიქადაგებთ, რომ ამ ამაოებიდან გადახვიდეთ ცოცხალ ღმერთზე, რომელმაც შექმნა ცა და დედამიწა, ზღვა და ყველაფერი, რაც მასშია.
16ვინც წარსულში აძლევდა უფლებას ყველა ერს საკუთარი გზებით ევლო.
17მიუხედავად ამისა, მან არ დატოვა საკუთარი თავი მოწმობის გარეშე, რადგან გააკეთა სიკეთე და მოგვცა წვიმა ზეციდან და ნაყოფიერი დროები, ავსებდა ჩვენს გულებს საკვებითა და სიხარულით.
18და ამ სიტყვებით მწირად აკავებდნენ ხალხს, რომ მსხვერპლი არ შეეწირათ მათთვის.
19და მოვიდნენ რამდენიმე იუდეველი ანტიოქიიდან და იკონიიდან, რომლებმაც დაარწმუნეს ხალხი და ჩაქოლეს პავლე და გაიყვანა იგი ქალაქიდან, ვითომ მკვდარი იყო.
20მაგრამ, როცა მოწაფეები მის ირგვლივ იდგნენ, ადგა და შევიდა ქალაქში და მეორე დღეს წავიდა ბარნაბასთან ერთად დერბეში.
21და როცა იქადაგა სახარება იმ ქალაქში და ბევრს ასწავლიდნენ, კვლავ დაბრუნდნენ ლისტრაში, იკონიაში და ანტიოქიაში.
22და ადასტურეთ მოწაფეების სულები და მოვუწოდებთ მათ, განაგრძონ რწმენა, და რომ ბევრი გასაჭირით უნდა შევიდეთ ღვთის სასუფეველში.
23და როცა დანიშნეს ისინი უხუცესებად ყველა ეკლესიაში და ლოცულობდნენ მარხვით, მიანდეს ისინი უფალს, რომელსაც სწამდათ.
24და მას შემდეგ, რაც გაიარეს პისიდიაში, მივიდნენ პამფილიაში.
25და როცა ქადაგეს სიტყვა პერგაში, ჩავიდნენ ატალიაში.
26და იქიდან მიცურავდნენ ანტიოქიაში, საიდანაც ისინი ღვთის მადლზე იყვნენ რეკომენდირებული იმ საქმისთვის, რომელიც შეასრულეს.
27და როცა მოვიდნენ და შეკრიბეს ეკლესია, განიხილეს ყველაფერი, რაც ღმერთმა გააკეთა მათთან და როგორ გაუღო რწმენის კარი წარმართებს.
28და იქ დიდხანს დარჩნენ მოწაფეებთან.

თავი 15

1და ზოგიერთმა კაცმა, რომლებიც ჩამოვიდნენ იუდეიდან, ასწავლიდნენ ძმებს და უთხრეს: თუ არ წინადაცვეთილი იქნებით მოსეს წესით, ვერ გადარჩებით.
2ამიტომ, როდესაც პავლესა და ბარნაბას არ ჰქონდათ მცირე უთანხმოება და კამათი მათთან, მათ გადაწყვიტეს, რომ პავლე და ბარნაბა და ზოგიერთი სხვა მათგანი იერუსალიმში ასულიყვნენ მოციქულებთან და უხუცესებთან ამ საკითხთან დაკავშირებით.

3და მიიყვანეს ეკლესიამ,
გაიარეს ფინიკეა და სამარია
და აცხადებდნენ წარმართთა
მოქცევას და დიდი სიხარული
მოახდინეს ყველა ძმას.
4და როცა მივიდნენ
იერუსალიმში,მიიღეს
ეკლესიამ,მოციქულებმა და
უხუცესებმა და განაცხადეს
ყველაფერი,რაც ღმერთმა
გააკეთა მათთან.
5ხოლო ფარისეველთა
სექტათაგან აღდგნენ,
რომელნიც ირწმუნეს და თქვეს:
საჭიროიყო მათი
წინადაცვეთა და მოსეს
რჯულის დაცვა.
6და მოციქულები და
უხუცესები შეიკრიბნენ ამ
საკითხის განსახილველად.
7და როცა დიდი კამათი იყო,
პეტრე ადგა და უთხრა მათ:
ძმებო,თქვენ იცით,რომ კარგა
ხნის წინ ღმერთმა ჩვენ
შორის არჩევანი გააკეთა,
რომ წარმართებმა ჩემი პირით
მოესმინათ სახარების
სიტყვა.და დაიჯერე.
8და ღმერთმა,რომელიც იცნობს
გულებს,მოწმობდა მათ,მისცა
მათ სული წმიდა,ისევე,
როგორც მან მოგვცა;
9და ნუ განსხვავდებით
ჩვენსა და მათ შორის,
განიწმინდეთ მათი გული
რწმენით.
10მაშ,რატომ ცდილობთ ღმერთს,
რათა მოწაფეებს კისერზე
დაადოთ უღელი,რომლის ატანა
ვერც ჩვენმა მამებმა და
ვერც ჩვენ შეგვეძლო?
11მაგრამ ჩვენ გვჯერა,რომ
უფალი იესო ქრისტეს მადლით
ჩვენ გადარჩებით,ისევე
როგორც ისინი.
12მაშინ მთელი ხალხი
გაჩუმდა და ბარნაბას და
პავლეს აუდიოდნენ და
ამბობდნენ,რა სასწაულები
და სასწაულები მოახდინა
ღმერთმა წარმართებს შორის
მათ მიერ.
13და მას შემდეგ,რაც
დადუმდნენ,მიუგო იაკობმა
და უთხრა:კაცებო და ძმებო,
მომისმინეთ მე.
14სიმეონმა გამოაცხადა,თუ
როგორ მოინახულა ღმერთი
პირველად წარმართებს,რათა
გამოეყვანა მათგან ხალხი
თავისი სახელით.
15და ამას ეთანხმება
წინასწარმეტყველთა
სიტყვები;როგორც წერია,
16ამის შემდეგ მე
დავბრუნდები და კვლავ
ავაშენებ დავითის დანგრეულ
კარავს;და კვლავ ავაშენებ
მის ნანგრევებს და დავდებ
მას.
17რათა ადამიანთა
ნარჩენებმა ეძიონ უფალი და
ყველა წარმართი,რომელზედაც
დასახელებულია ჩემი სახელი,
ამბობს უფალი,რომელიც
აკეთებს ყოველივე ამას.
18ღმერთისთვის ცნობილია
მისი ყველა საქმე სამყაროს
დასაბამიდან.
19ამიტომ ჩემი სასჯელია,რომ
არ შევაწუხოთ ისინი,
წარმართთაგან ღვთისკენ
მოქცეულნი.
20მაგრამ ჩვენ მივწეროთ მათ,
რომ თავი შეიკავონ კერპების
ბინძურებისგან,სიძვისგან,
დახრჩობისგან და
სისხლისგან.
21რადგან მოსეს ძველდროში
ჰყავს ყველა ქალაქში,ვინც
მას ქადაგებს,სინაგოგებში
ყოველ შაბათს კითხულობენ.
22მაშინ მოეწონათ
მოციქულებს და უხუცესებს
მთელ ეკლესიასთან ერთად,
გაეგზავნათ რჩეული კაცები
თავიანთი ჯგუფიდან
ანტიოქიაში პავლესა და
ბარნაბასთან ერთად;კერძოდ,
იუდა,გვარად ბარსაბა,და
სილა,ძმების თავკაცები.
23და წერდნენ მათ წერილებს
ამგვარად;მოციქულები,
უხუცესები და ძმები
ულოცავენ ანტიოქიაში,
სირიაში და კილიკიაში
წარმართთა ძმებს:
24რადგან გავიგეთ,რომ
ჩვენგან გამოსულებმა
სიტყვებით შეგაწუხათ,
დაარღვიეს თქვენი სულები და
თქვეს:წინადაცვეთილი უნდა
იყოთ და დაიცავით კანონი,
ვისაც ასეთი მცნება არ
მივეცი.
25კარგი გვეჩვენა,
ერთსულოვნად შეკრებილნი,
გამოგგზავნათ რჩეული
კაცები ჩვენს საყვარელ
ბარნაბასთან და პავლესთან
ერთად,
26კაცები,რომლებმაც
თავიანთი სიცოცხლე

საფრთხეში ჩააგდეს ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს
სახელისთვის.
27ჩვენ გამოვგზავნეთ იუდა
და სილა, რომლებიც ასევე
მოგიყვებიან იმავეს პირით.
28რადგან სული წმიდას და
ჩვენთვის კარგი მოეჩვენა,
რომ არ დაგეკისრათ მეტი
ტვირთი, ვიდრე ეს
აუცილებელი რამ;
29რომ თავი შეიკავოთ
კერპებისთვის შესაწირავი
ჭამისგან, სისხლისგან,
დამხრჩვალისაგან და
სიძვისგან, რომლიდანაც, თუ
თავს იკავებთ, კარგად
იქცევით. კარგად იარე.
30და როცა გაათავისუფლეს,
მივიდნენ ანტიოქიაში,
შეკრიბეს ხალხი და გადასცეს
ეპისტოლე.
31რომელიც წაიკითხეს,
გაიხარეს ნუგეშისთვის.
32და იუდა და სილა, თავადაც
წინასწარმეტყველნი იყვნენ,
მრავალი სიტყვით
შეაგონებდნენ ძმებს და
დაადასტურეს ისინი.
33და მას შემდეგ, რაც ისინი იქ
დარჩნენ, მშვიდობით გაუშვეს
ისინი ძმებისგან
მოციქულებთან.
34თუმცა სილას სიამოვნებდა
იქ დარჩენა.
35პავლე და ბარნაბაც
ანტიოქიაში ასწავლიდნენ და
ქადაგებდნენ უფლის სიტყვას,
სხვა მრავალთან ერთად.
36და რამდენიმე დღის შემდეგ
პავლემ უთხრა ბარნაბას:
მოდით, კვლავ წავიდეთ და
მოვინახულოთ ჩვენი ძმები
ყველა ქალაქში, სადაც
ვაქადაგეთ უფლის სიტყვა და
ვნახოთ, როგორ აკეთებენ
ისინი.
37და გადაწყვიტა ბარნაბამ
წაეყვანა იოანე, რომლის
გვარი იყო მარკოზი.
38მაგრამ პავლე არ ფიქრობდა,
რომ წაეყვანა თავისთან,
რომელიც წავიდა მათგან
პამფილიიდან და არ წავიდა
მათთან სამუშაოდ.
39და იყო მათ შორის კამათი
იმდენად, რომ ისინი
განცალკევდნენ
ერთმანეთისგან.
40და პავლემ აირჩია სილა და
წავიდა, ძმების მიერ ღვთის
მადლისთვის რეკომენდაცია.
41და გაიარა სირიასა და
კილიკიაში და ამტკიცებდა
ეკლესიებს.

თავი 16

1მაშინ მივიდა დერბესა და
ლისტრაში, და აჰა, იყო ერთი
მოწაფე, სახელად ტიმოთე, ძე
ერთი ქალისა, რომელიც იყო
იუდეველი და ირწმუნა;
მაგრამ მისი მამა ბერძენი
იყო:
2რაც კარგად მოახსენეს
ლისტრასა და იკონიაში მყოფ
ძმებს.
3ის რომ პავლე უნდა წასულიყო
მასთან; და აიღეს და
წინადაცვეთეს იგი იმ
მხარეში მყოფი იუდეველთა
გამო, რადგან იცოდნენ, რომ
მამა მისი ბერძენი იყო.
4და როცა გადიოდნენ
ქალაქებში, გადასცემდნენ
მათ დადგენილებებს, რომ
დაიცვან იერუსალიმში მყოფი
მოციქულები და უხუცესები.
5ასე დამკვიდრდა ეკლესიები
რწმენაში და დღითიდღე
იზრდებოდა რიცხვი.
6როცა მოიარეს ფრიგიასა და
გალატიის მხარეში და
სულიწმიდისგან აუკრძალეს
სიტყვის ქადაგება აზიაში,
7მიზიაში მისვლის შემდეგ
ცდილობდნენ ბითინიაში
წასვლას, მაგრამ სულმა არ
დაუშვა მათ.
8და ისინი, რომლებიც
გაივლიდნენ მიზიას,
ჩამოვიდნენ ტროადაში.
9და ეჩვენა პავლეს ღამით
ხილვა; იდგა კაცი
მაკედონიელი და ლოცულობდა
მას და ეუბნებოდა: შემოდი
მაკედონიაში და დაგვეხმარე.
10და მას შემდეგ, რაც მან
იხილა ხილვა, ჩვენ მაშინვე
შევეცადეთ მაკედონიაში
წასვლა, დარწმუნებით
შევკრიბეთ, რომ უფალმა
მოგვიწოდა, რომ სახარება
გვექადაგა მათთვის.
11ამიტომ დავკარგეთ ტროადან
და პირდაპირ მივედით
სამოტრაკიაში, მეორე დღეს
კინეაპოლისში;
12და იქიდან ფილიპემდე,
რომელიც არის მაკედონიის იმ
მხარის მთავარი ქალაქი და
კოლონია.

13და შაბათს გავედით
ქალაქიდან მდინარის
ნაპირას,სადაც ლოცვა
სჩვევიათ;ჩვენ დავსხედით
და ვესაუბრეთიქ მოსულ
ქალებს.
14და ერთმა ქალმა,სახელად
ლიდიამ,მეწამულის
გამყიდველმა,ქალაქ
თიატირადან,რომელიც
თაყვანს სცემდა ღმერთს,
მოგვისმინა,რომლის გულიც
უფალმა გახსნა,რათა მიელო
პავლეს ნათქვამი.
15და როცა მოინათლა იგი და
მისი ოჯახი,ევედრებოდა
ჩვენ და ამბობდა:თუ უფლის
ერთგულად განსაჯეთ,შედით
ჩემს სახლში და დარჩითიქ.და
მან შეგვიზღუდა.
16და იყო ასე,როცა ლოცვაზე
წავედით,შეგვხვდა
მკითხაობის სულით
გატაცებული გოგონა,რამაც
მის ბატონებს დიდი
სარგებლობა მოუტანა მაგის
სიტყვებით:
17იგი გაჰყვა პავლეს და ჩვენ,
და ღაღადებდა და ამბობდა:ეს
კაცები არიან უზენაესი
ღმერთის მსახურები,
რომლებიც გვიჩვენებენ
ხსნის გზას.
18და ეს გააკეთა მან მრავალი
დღის განმავლობაში.მაგრამ
პავლე დამწუხრებული
შებრუნდა და უთხრა სულს:
გიბრძანებ იესო ქრისტეს
სახელით გამოხვიდე მისგან.
და იმავე საათში გამოვიდა.
19და როცა დაინახეს მისმა
ბატონებმა,რომ გაქრა მათი
მოგების იმედი,დაიჭირეს
პავლე და სილა და მიიტანეს
ისინი ბაზარში
მმართველებთან.
20და მიიყვანა ისინი
მსაჯულებთან და უთხრეს:ეს
ადამიანები,იუდეველები,
ძალიან აწუხებენ ჩვენს
ქალაქს.
21და ასწავლეთ წეს-
ჩვეულებები,რომელთა მიღება
რომაელებისთვის არ არის
ნებადართული ჩვენთვის და
არც დაცვა.
22და ადგა ხალხი ერთად მათ
წინააღმდეგ,და მსაჯულებმა
გამოხიეს მათი ტანსაცმელი
და უბრძანეს ცემა.
23და როცა მათ ბევრი დარტყმა
მიაყენეს მათ,ჩასვეს ისინი
ციხეში და დაავალეს ციხის
მცველს,შეენარჩუნებინა
ისინი.
24რომელმაც მიიღო ასეთი
ბრალდება,ჩასვა ისინი შიდა
საპყრობილეში და დაამაგრა
ფეხები მარაგში.
25შუაღამისას პავლე და სილა
ლოცულობდნენ და უგალობდნენ
ღმერთს,და პატიმრებმა
ისმინეს ისინი.
26და უეცრად იყო დიდი
მიწისძვრა,ისე რომ შეირყა
საპყრობილის საძირკველი;და
მაშინვე გაიღო ყველა კარი
და ყველას ბორკილები
გაუქმდა.
27ციხის მცველმა გაიღვიძა
და დაინახა ციხის კარები
ღია,ამოიღო ხმალი და მოიკლა
თავი,ეფიქრა,რომ პატიმრები
გაქცეულიყვნენ.
28პავლე კი ყვიროდა დიდი
ხმით და ამბობდა:ნუ აშავებ
შენს თავს,რადგან ყველანი
აქ ვართ.
29მაშინ მოიხმო სინათლე,
შემოვიდა,მოვიდა მოწიწებით
და დაეცა პავლესა და სილას
წინაშე.
30და გამოიყვანა ისინი და
თქვა:ბატონებო,რა ვქნა,რომ
გადავრჩე?
31და თქვეს:ირწმუნე უფალი
იესო ქრისტე და გადარჩები
შენ და შენი სახლი.
32და უთხრეს მას უფლის
სიტყვა და ყველას,ვინც მის
სახლში იყო.
33და აიღო ისინი ღამის იმავე
საათზე და ჩამოიბანა მათი
ზოლები;და მოინათლა იგი და
ყოველნი მისი,მაშინვე.
34და როცა მიიყვანა ისინი
თავის სახლში,და დგა მათ
წინაშე ხორცი და გაიხარა,
ირწმუნა ღმერთი მთელი
თავისი სახლით.
35და როცა გათენდა,
მსაჯულებმა გაგზავნეს
მსახურები და უთხრეს:
გაუშვით ისინი.
36ციხის მცველმა ეს უთხრა
პავლეს:მსაჯულებმა
გამოგზავნეს გასაშვებად,
ახლა კი წადი და წადი
მშვიდობით.
37ხოლო პავლემ ჰრქუა მათ:
ცხადად სცემეს ჩუენ,
რომაელნი,და შეგვყარეს
საპყრობილეში;და ახლა
ჩუმად გამოგვაგდეს?არა

ნამდვილად;ოღონდ თვითონ
მოვიდნენ და გამოგვიყვანონ.
38და მსახურებმა უთხრეს ეს
სიტყვები მსაჯულებს:და
შეეშინდათ,როცა გაიგეს,რომ
რომაელები იყვნენ.
39და მივიდნენ,
ევედრებოდნენ მათ,
გამოიყვანეს და სურდათ
გასულიყვნენ ქალაქიდან.
40და გამოვიდნენ ციხიდან და
შევიდნენ ლიდიის სახლში,და
დაინახეს ძმები,ანუგეშა
ისინი და წავიდნენ.

თავი 17

1ამფიპოლისსა და
აპოლონიაში რომ გაიარეს,
მივიდნენ თესალონიკში,
სადაც იყო იუდეველთა
სინაგოგა.
2და პავლე,თავისი წესით,
შევიდა მათთან და სამი
შაბათი დღე ესაუბრებოდა მათ
წერილებიდან.
3გახსნა და ამტკიცებდა,რომ
ქრისტეს უნდა ტანჯულიყო და
მკვდრეთით აღმდგარიყო;და
რომ ეს იესო,რომელსაც მე
გიქადაგებთ,არის ქრისტე.
4ზოგიერთმა მათგანმა
ირწმუნა და პავლესა და
სილას შეუერთდა;და
მორწმუნე ბერძენთაგან დიდი
სიმრავლე და მთავარი ქალები
არა ცოტანი.
5მაგრამ იუდეველებმა,
რომლებსაც არ სწამდათ,
შურით აღძრული,მიიყვანეს
მათთან რამდენიმე ულიმღამო
ადამიანი,შეკრიბეს რაზმი
და მთელი ქალაქი ააფეთქეს,
დაესხნენ იასონის სახლს და
ცდილობდნენ მათ გამოყვანას.
ხალხს.
6და როცა ვერ იპოვეს ისინი,
მიიყვანეს იასონი და
რამდენიმე ძმა ქალაქის
მმართველებთან და
ღაღადებდნენ:ისინი,ვინც
სამყარო დაატრიალეს,აქაც
მოვიდნენ;
7რომელიც იასონმა მიიღო და
ეს ყველა ეწინააღმდეგება
კეისრის ბრძანებებს და
ამბობენ,რომ არის სხვა მეფე,
ერთი იესო.
8და შეაშფოთეს ხალხი და
ქალაქის მმართველები,როცა
ეს გაიგეს.
9და აიღეს იასონსა და სხვათა
უზრუნველობა,გაუშვეს ისინი.
10და ძმებმა მყისვე ღამით
გაგზავნეს პავლე და სილა
ბერეაში,რომლებიც იქ
მივიდნენ იუდეველთა
სინაგოგაში.
11ესენი უფრო კეთილშობილნი
იყვნენ,ვიდრე
თესალონიკელნი,რომ მიიღეს
სიტყვა მთელი გონებით და
ყოველდღიურად ეძებდნენ
წმინდა წერილებს,იყო თუ არა
ეს ასე.
12ამიტომ ბევრმა მათგანმა
ირწმუნა;ასევე ღირსეული
ქალები,რომლებიც იყვნენ
ბერძენი,და კაცები,არც თუ
ცოტა.
13მაგრამ როცა
თესალონიკელმა ებრაელებმა
შეიტყვეს,რომ ღვთის სიტყვა
იყო ქადაგებული პავლეს მიერ
ბერეაში,ისინიც მივიდნენ
იქაც და აღაშფოთეს ხალხი.
14და მაშინვე გაუშვეს
ძმებმა პავლე,რათა
წასულიყო ზღვაზე,ხოლო სილა
და ტიმოთე დარჩნენ იქ.
15და მათ,ვინც პავლე
მიჰყავდათ,მიიყვანეს იგი
ათენში,და მიიღეს მცნება
სილასა და ტიმოთეოსს,რომ
სასწრაფოდ მისულიყვნენ
მასთან და წავიდნენ.
16ხოლო როცა პავლე ელოდა მათ
ათენში,სული აღიძრა მასში,
როცა იხილა ქალაქი მთლიანად
კერპთაყვანისმცემლობისთვ
ის მიცემული.
17ამიტომ ეკამათებოდა იგი
სინაგოგაში იუდეველებთან
და ღვთისმოსავებთან და
ყოველდღიურად ბაზარში
მასთან შეხვედრებთან.
18მაშინ ეპიკურელებისა და
სტოიკების ზოგიერთი
ფილოსოფოსი შეხვდნენ მას.
ზოგმა თქვა:რას იტყვის ეს
ჭორფლი?ზოგს,როგორც ჩანს,
უცხო ღმერთების
დამფუძნებელია,რადგან
უქადაგა მათ იესო და
აღდგომა.
19და წაიყვანეს იგი და
მიიყვანეს არეოპაგში და
უთხრეს:შეგვიძლია ვიცოდეთ,
რა არის ეს ახალი მოძღვრება,
რომელზეც შენ ამბობ?
20რამეთუ რაღაც უცნაურ
რამეს აწვდი ჩვენს ყურამდე:

ჩვენ გვეცოდინება, რას ნიშნავს ეს.
21(რადგან იქ მყოფმა ყველა ათენელმა და უცნობმა დრო სხვა არაფერში გაატარა, თუ არა ახლის სათქმელად ან მოსასმენად).
22მაშინ პავლე დადგა მარსის ბორცვის შუაგულში და თქვა: ათენელებო, მე მესმის, რომ ყველაფერში მეტისმეტად ცრუმორწმუნე ხართ.
23რადგან, როცა გავიარე და დავინახე თქვენი ერთგულებები, ვიპოვე სამსხვერპლო ამ წარწერით, უცნობ ღმერთს. მაშ, რომელსაც თქვენ უგუნურად სცემთ თაყვანს, მას მე გაუწყებთ თქვენ.
24ღმერთი, რომელმაც შექმნა სამყარო და ყველაფერი, რაც მასშია, რადგან ხედავს, რომ ის არის უფალი ცისა და მიწისა, არ მკვიდრობს ხელნაკეთ ტაძრებში;
25არც თაყვანს სცემენ ადამიანთა ხელებით, თითქოს რაიმე სჭირდეს, რადგან ის აძლევს ყველას სიცოცხლეს, სუნთქვას და ყველაფერს;
26და შექმნა ერთი სისხლისაგან ადამიანთა ყველა ერი, რათა დასახლდნენ დედამიწის ზურგზე და დაადგინა წინასწარ განსაზღვრული დროები და მათი საცხოვრებლის საზღვრები;
27რათა ეძიონ უფალი, თუ შეიძლება მოინდომონ და იპოვონ იგი, თუმცა ის არ არის შორს თითოეული ჩვენგანისგან.
28ვინაიდან მასში ვცხოვრობთ, ვმოძრაობთ და გვაქვს ჩვენი არსებობა; როგორც ზოგიერთმა თქვენმა პოეტმა თქვა: ჩვენც მისი შთამომავლები ვართ.
29ვინაიდან ჩვენ ღვთის შთამომავლები ვართ, არ უნდა ვიფიქროთ, რომ ღმრთეება ჰგავს ოქროს, ვერცხლს ან ქვას, ხელოვნებითა და ადამიანის ჩანაფიქრით ამოკვეთილი.
30და ამ უმეცრების დროს ღმერთმა თვალი ჩაუკრა; მაგრამ ახლა ყველას უბრძანებს, ყველგან მოინანიონ:
31იმიტომ, რომ მან დანიშნა დღე, როდესაც ის განიკითხავს სამყაროს სიმართლით იმ კაცის მიერ, რომელიც მან დაადგინა; რისთვისაც მან უზრუნველყო ყველა ადამიანს, რომ აღადგინა იგი მკვდრეთით.
32და როცა გაიგეს მკვდრეთით აღდგომის შესახებ, ზოგი დასცინოდა, ზოგი კი ამბობდა: კვლავ მოგისმენთ ამ საკითხზე.
33წავიდა პავლე მათ შორის.
34ხოლო ზოგიერთნი მიჰყვნენ მას და ირწმუნეს: მათ შორის იყო დიონისე არეოპაგელი და დედაკაცი, სახელად დამარისი და სხვები მათთან ერთად.

თავი 18

1ამის შემდეგ პავლე წავიდა ათენიდან და მოვიდა კორინთში.
2და იპოვა ერთი ებრაელი, სახელად აკვილა, პონტოში დაბადებული, ბოლო დროს იტალიიდან ჩამოსული, თავის ცოლთან პრისკილასთან ერთად; (რადგან კლავდიუსმა უბრძანა ყველა ებრაელს რომიდან გასვლა:) და მივიდა მათთან.
3და რადგანაც იგი იმავე ხელობის იყო, დაბინავდა მათთან და შრომობდა, რადგან მათი საქმით ისინი კარვების მშენებლები იყვნენ.
4და ყოველ შაბათს მსჯელობდა სინაგოგაში და არწმუნებდა იუდეველებს და ბერძნებს.
5და როცა სილა და ტიმოთე ჩამოვიდნენ მაკედონიიდან, პავლეს სული ჩაეჭიდა და დაუმოწმა იუდეველებს, რომ იესო იყო ქრისტე.
6და როცა ისინი წინააღმდეგობდნენ საკუთარ თავს და გმობდნენ, მან შეარხია თავისი სამოსი და უთხრა მათ: თქვენი სისხლი თქვენს თავზე იყოს; მე სუფთა ვარ: ამიერიდან წარმართებთან წავალ.
7და წავიდა იქიდან და შევიდა ვიღაც კაცის სახლში, სახელად იუსტუსი, ღმერთის თაყვანისმცემელი, რომლის სახლიც სინაგოგას უერთდებოდა.
8და კრისპუსმა, სინაგოგის მთავარმა, ირწმუნა უფალი

მთელი თავისი სახლით; და
მრავალმა კორინთელმა
მოისმინა ირწმუნა და
მოინათლა.
9მაშინ უფალი ღამით ხილვით
ელაპარაკა პავლეს: ნუ
გეშინია, არამედ ილაპარაკე
და ნუ გაჩუმდები.
10რადგან მე შენთან ვარ და
არავინ შეგაწუხებს, რადგან
ბევრი ხალხი მყავს ამ
ქალაქში.
11და დარჩა იქ წელიწადსა და
ექვს თვეს და ასწავლიდა მათ
შორის ღვთის სიტყვას.
12და როცა გალიონი იყო
აქაიას მოადგილე,
იუდეველები ერთხმად
აჯანყდნენ პავლეს
წინააღმდეგ და მიიყვანეს
იგი სასამართლო სკამზე.
13ამბობს: ეს არწმუნებს
ადამიანებს, თაყვანი სცენ
ღმერთს კანონის
საწინააღმდეგოდ.
14და როცა პავლე პირის
გაღებას აპირებდა, გალიონმა
უთხრა იუდეველებს: თუ საქმე
ბოროტი ან ბოროტი
სისაძაგლეა, იუდეველებო,
იფიქრეთ, რომ აგიტანოთ.
15მაგრამ თუ საქმე ეხება
სიტყვებს, სახელებს და
თქვენს კანონს, შეხედეთ მას;
რამეთუ მე არ ვიქნები
მსაჯული ასეთ საკითხებზე.
16და განდევნა ისინი
სასამართლო სკამიდან.
17მაშინ ყველა ბერძენმა
წაიყვანა სოსთენე,
სინაგოგის უფროსი, და
სცემეს იგი სასამართლოს წინ.
და გალიონს არცერთი ეს არ
ზრუნავდა.
18ამის შემდეგ პავლე კიდევ
კარგა ხანს დარჩა იქ, და
დატოვა ძმები და გაცურა
იქიდან სირიაში და მასთან
ერთად პრისკილა და აკვილა;
რომელმაც კენხრეაში თავი
მოიკვეთა: რადგან აღთქმა
ჰქონდა.
19და მივიდა ეფესოში და
დატოვა ისინი იქ, თვითონ კი
შევიდა სინაგოგაში და
ელაპარაკებოდა იუდეველებს.
20როცა მათ სურდათ, რომ
მათთან მეტი დრო
დარჩენილიყო, არ დათანხმდა;
21მაგრამ დაემშვიდობა მათ
და უთხრა: აუცილებლად უნდა
აღვნიშნო ეს დღესასწაული,
რომელიც მოვა იერუსალიმში,
მაგრამ ისევ თქვენთან
დავბრუნდები, თუ ღმერთი
ინებებს. და გაცურდა
ეფესოდან.
22და როცა ჩავიდა კესარიაში,
ავიდა და მიესალმა ეკლესიას,
ჩავიდა ანტიოქიაში.
23და მას შემდეგ, რაც მან
გარკვეული დრო გაატარა იქ,
წავიდა და მოიარა მთელი
გალატია და ფრიგია, რათა
გააძლიერა ყველა მოწაფე.
24და მივიდა ეფესოში ერთი
იუდეველი, სახელად აპოლოსი,
დაბადებული ალექსანდრიაში,
მჭევრმეტყველი და წმინდა
წერილებში ძლიერი.
25ეს კაცი უფლის გზაზე იყო
დასწავლული; და სულით
მხურვალე ლაპარაკობდა და
გულმოდგინედ ასწავლიდა
უფლის საქმეებს, იცოდა
მხოლოდ იოანეს ნათლობა.
26და დაიწყო გაბედულად
ლაპარაკი სინაგოგაში:
აკვილამ და პრისკილამ რომ
გაიგეს, წაიყვანეს თავისთან
და უფრო სრულყოფილად
აუხსნეს მას ღვთის გზა.
27და როცა განიზრახეს
გასულიყო აქაიაში, ძმებმა
და წერეს და მოუწოდეს
მოწაფეებს, მიეღოთ იგი: ვინც
მოვიდა, მადლით მორწმუნეებს
ეხმარებოდა.
28რადგან მან ძლიერად
დაარწმუნა იუდეველები და ეს
საჯაროდ, აჩვენა წმინდა
წერილებით, რომ იესო იყო
ქრისტე.

თავი 19

1და იყო ასე, როცა აპოლოსი
კორინთოში იყო, პავლე ზემო
სანაპიროებს რომ გაივლიდა
ეფესოში და იპოვა რამდენიმე
მოწაფე,
2მან უთხრა მათ: მიიღეთ
სულიწმიდა მას შემდეგ, რაც
ირწმუნეთ? და მათ უთხრეს მას:
ჩვენ არ გვსმენია, არის თუ
არა სულიწმიდა.
3და უთხრა მათ: რითი
მოინათლეთ? და მათ თქვეს:
იოანეს ნათლობისთვის.
4მაშინ თქვა პავლემ: იოანემ
ჭეშმარიტად მოინათლა
სინანულის ნათლით და უთხრა
ხალხს, რომ ერწმუნათის,

რომელიც უნდა მოსულიყო მის
შემდეგ, ანუ ქრისტე იესოს.
5ეს რომ გაიგეს, მოინათლნენ
უფალი იესოს სახელით.
6და როცა პავლემ დაადო
ხელები მათზე, სული წმიდა
გადმოვიდა მათზე; და ენით
ლაპარაკობდნენ და
წინასწარმეტყველებდნენ.
7და ყველა კაცი თორმეტი იყო.
8და შევიდა სინაგოგაში და
გაბედულად ლაპარაკობდა
სამი თვის მანძილზე,
კამათობდა და არწმუნებდა
ღვთის სასუფეველს.
9მაგრამ როდესაც
მყვინთავებმა გამაგრდნენ
და არ ირწმუნეს, არამედ
ბოროტად ლაპარაკობდნენ
ხალხის წინაშე, განშორდა
მათ და განაცალკევდა
მოწაფეებს, ყოველდღე
კამათობენ ერთი ტირანის
სკოლაში.
10და ეს გაგრძელდა ორი წლის
მანძილზე; ასე რომ, ყველამ,
ვინც აზიაში ცხოვრობს,
ისმინა უფალი იესოს სიტყვა,
იუდეველებიც და ბერძნებიც.
11და ღმერთმა
განსაკუთრებული
სასწაულები მოახდინა
პავლეს ხელით:
12ასე რომ, მისი სხეულიდან
მოჰქონდათ თავადმყოფებს
ცხვირსახოცი ან წინსაფარი,
და სნეულებები გაქრა მათგან
და ბოროტი სულები
გამოვიდნენ მათგან.
13მაშინ ზოგიერთმა
მაწანწალა იუდეველმა,
ეგზორცისტებმა, აიღეს
თავიანთი ნება, ეძახდნენ
ბოროტ სულებს უფალი იესოს
სახელით და თქვეს: გაფიცებთ
იესოს, რომელსაც პავლე
ქადაგებს.
14და იყო ერთი სკევას შვიდი
ვაჟი, ებრაელი და
მღვდელმთავრის, ვინც ასე
მოიქცა.
15მიუგო ბოროტმა სულმა და
თქვა: მე ვიცი იესო და ვიცი
პავლე. მაგრამ ვინ ხარ?
16და კაცი, რომელშიც ბოროტი
სული იყო, გადახტა მათზე,
სძლია და სძლია მათ, ისე რომ
ისინი გაიქცნენ იმ სახლიდან
შიშველები და დაჭრილები.
17და ეს იცოდა ყველა
იუდეველმა და ბერძენმა,
რომლებიც ცხოვრობდნენ
ეფესოში; და შიში დაეცა მათ
ყოველთა და განდიდდა სახელი
უფალი იესოსა.
18და მრავალი მორწმუნე
მოვიდა, აღიარა და აჩვენა
თავისი საქმეები.
19ბევრმა მათგანმა, ვინც
ცნობისმოყვარე ხელოვნებას
იყენებდა, შეკრიბა თავისი
წიგნები და დაწვეს ყველა
ადამიანის წინაშე,
დაითვალეს მათი ფასი და
იპოვეს ორმოცდაათი ათასი
ვერცხლი.
20ასე ძლიერ გაიზარდა ღვთის
სიტყვა და გაიმარჯვა.
21ამის დასრულების შემდეგ
პავლემ განიზრახა სულით,
მაკედონიასა და აქაიაში რომ
გაიარა, წასულიყო
იერუსალიმში და უთხრა: იქ
ყოფნის შემდეგ რომიც უნდა
ვნახო.
22გაგზავნა მაკედონიაში ორი
მომსახური, ტიმოთე და
ერასტო; მაგრამ ის თვითონ
დარჩა აზიაში ერთი სეზონი.
23და ამავე დროს არიყო მცირე
აჟიოტაჟი იმ გზაზე.
24რამეთუ ერთმა კაცმა,
სახელად დიმიტრიუსმა,
ვერცხლის მჭედელმა, რომელიც
ვერცხლის სალოცავებს
ამზადებდა დიანას, მცირე
მოგება მოუტანა ხელოსნებს;
25რომელთაც მოუწოდა მსგავსი
საქმის მუშაკებთან ერთად და
უთხრა: ბატონებო, თქვენ იცით,
რომ ამ ხელობით გვაქვს
ჩვენი სიმდიდრე.
26გარდა ამისა, თქვენ ხედავთ
და გესმით, რომ არა მარტო
ეფესოში, არამედ თითქმის
მთელ აზიაში, ამ პავლემ
დაარწმუნა და განდევნა
მრავალი ხალხი და თქვა, რომ
ისინი არ არიან ხელებით
შექმნილი ღმერთები.
27ასე რომ, არა მხოლოდ ეს
ჩვენი ხელობა ემუქრება
ჩაქრობის საფრთხეს; არამედ
ისიც, რომ დიდი ქალღმერთის
დიანას ტაძარი უნდა
შეურაცხყოს და განადგურდეს
მისი დიდებულება, რომელსაც
მთელი აზია და მსოფლიო
თაყვანს სცემს.
28და ვითარცა ესმათა ეს
სიტყვები, აღივსო რისხვით
და ღაღადებდნენ და თქვეს:
დიდია დიანა ეფესელთა.

29და მთელი ქალაქი
არეულობამ მოიცვა და
დაიჭირეს გაიუსი და
არისტარქე, მაკედონიელი
კაცები, პავლეს
თანამგზავრები
მოგზაურობისას, ერთხმად
შევარდნენ თეატრში.
30და როცა პავლე უნდოდა
შესულიყო ხალხთან,
მოწაფეებმა არ დაუშვეს იგი.
31და ზოგიერთმა აზიის
მთავარმა, რომლებიც მისი
მეგობრები იყვნენ,
გაგზავნეს მასთან, სურდათ,
რომ თეატრში
თავგადასავლებით არ
წასულიყო.
32ზოგნი ერთს ღაღადებდნენ
და ზოგნი – სხვას, რამეთუ
კრებული დაბნეული იყო; და
მეტმა ნაწილმა არიცოდა,
რისთვის შეიკრიბნენ.
33და გამოიყვანეს
ალექსანდრე სიმრავლიდან,
იუდეველები წამოაყენეს. და
ალექსანდრემ ხელით ანიშნა
და ხალხისთვის თავის დაცვას
სურდა.
34მაგრამ როცა იცოდნენ, რომ
ის ებრაელი იყო, ყველამ
ერთხმად შესძახა
დაახლოებით ორი საათის
განმავლობაში: დიდია
ეფესელთა დიანა.
35და როცა ქალაქის მერმა
დაამშვიდა ხალხი, თქვა:
ეფესონო, ვინ არის იქ, ვინც არ
იცის, რომ ეფესელთა ქალაქი
არის დიდი ქალღმერთის
დიანას თაყვანისმცემელი და
იუპიტერიდან ჩამოვარდნილი
გამოსახულების
თაყვანისმცემელი.?
36იმის გათვალისწინებით,
რომ ამის წინააღმდეგ არ
შეიძლება ლაპარაკი, თქვენ
უნდა იყოთ ჩუმად და არაფერი
გააკეთოთ დაუფიქრებლად.
37რადგან თქვენ მოიყვანეთ
აქ ეს კაცები, რომლებიც არც
ეკლესიების მძარცველნი
არიან და არც თქვენი
ქალღმერთის გმობენ.
38ამიტომ, თუ დემეტრეს და
მასთან მყოფ ხელოსნებს
საქმე აქვთ ვინმეს
წინააღმდეგ, კანონი ღიაა და
არიან მოადგილეები: და ე,
ერთმანეთს აჰყვეს.
39მაგრამ თუ რაიმეს
იკითხავთ სხვა საკითხებთან
დაკავშირებით, ეს კანონიერ
შეკრებაზე უნდა გადაწყდეს.
40რადგან ჩვენ გვემუქრება
დაკითხვა დღევანდელი
მღელვარების გამო, არ
არსებობს მიზეზი, რომლითაც
ჩვენ შეგვიძლია აღვნიშნოთ
ეს ჯგუფი.
41და ეს რომ თქვა, დაშალა
კრებული.

თავი 20

1და მას შემდეგ რაც შეწყდა
აურზაური, პავლემ მოუწოდა
მოწაფეებს, მოეხვია მათ და
გაემგზავრა მაკედონიაში
წასასვლელად.
2და როცა გაიარა იმ მხარეში
და ბევრი შეაგონა,
საბერძნეთში მივიდა,
3და დარჩა იქ სამი თვე. და
როცა იუდეველები მას
ელოდნენ, როცა სირიაში
გაცურვას აპირებდა,
განიზრახა მაკედონიის
გავლით დაბრუნებული ყო.
4და თან ახლდა მას აზიაში
სოფატრი ბერეელი; ხოლო
თესალონიკელთაგან
არისტარქე და სეკუნდუსი; და
გაიოს დერბეელი და ტიმოთე;
აზიიდან კი ტიქიკოსი და
ტროფიმე.
5ესენი წინამორბედნი
დარჩნენ ჩვენთვის ტროადაში.
6და ჩვენ გავცურეთ
ფილიპედან უფუარობის
დღეების შემდეგ და ხუთ
დღეში მივედით მათთან
ტროადაში; სადაც შვიდი დღე
დავრჩით.
7და კვირის პირველდღეს,
როცა მოწაფეები შეიკრიბნენ
პურის გასატეხად, პავლე
უქადაგებდა მათ, მზად იყო
ხვალ წასასვლელად; და
შუაღამემდე განაგრძო
სიტყვა.
8და იყო მრავალი მნათობი
ზედა ოთახში, სადაც ისინი
შეკრებილი ყვნენ.
9და იჯდა სარკმელში ერთი
ახალგაზრდა კაცი, სახელად
ევტიქე, ღრმა ძილში
ჩავარდნილი; და როცა პავლე
დიდხანს ქადაგებდა, ძილში
ჩაიძირა, დაეცა მესამე
სართულიდან და მკვდარი
აიყვანეს.
10და ჩავიდა პავლე, დაეცა მას
და მოეხვია და თქვა: ნუ

შეწუხდებით;რადგან მისი
სიცოცხლე მასშია.
11როცა კვლავ ავიდა,გატეხა
პური,ჭამდა და დიდხანს
ლაპარაკობდა,დღის
დადგომამდე,და წავიდა.
12და მოიყვანეს ჭაბუკი
ცოცხალი და ცოტა არიყოს
ნუგეშისცემით.
13და ჩვენ წინ წავედით გემად
და გავცურეთ ასოსში,სადაც
განზრახული ვიყავით პავლეს
წაყვანა,რადგანაც ასე
დანიშნა მან,სურდა ფეხით
წასულიყო.
14და როცა შეგვხვდა ასოსში,
შევიყვანეთ იგი და მივედით
მიტილენში.
15და გავცურეთ იქიდან და
მეორე დღეს მივედით ქიოსის
წინაადმდეგ;და მეორე დღეს
მივედით სამოსში და დავრჩით
ტროგილიუმში;და მეორე დღეს
მივედით მილეტში.
16რადგან პავლემ გადაწყვიტა
ეფესოში გაცურვა,რადგან არ
სურდა დროის გატარება
აზიაში,რადგან ჩქარობდა,თუ
ეს შესაძლებელი იყო,
სულთმოფენობის დღეს
იერუსალიმში ყოფილიყო.
17და მილეტიდან გაგზავნა
ეფესოში და მოუწოდა
ეკლესიის უხუცესებს.
18და როცა მივიდნენ მასთან,
უთხრა მათ:იცით,პირველი
დღიდან,რაც მოვედი აზიაში,
როგორ ვიყავი თქვენთან
ყველა დროს,
19ემსახურე უფალს მთელი
გონებით თავმდაბლობით,
მრავალი ცრემლით და
განსაცდელებით,რომლებიც
შემემთხვა იუდეველთა
ლოდინის გამო.
20და როგორ არ დავიხიე
არაფერი,რაც შენთვის იყო
მომგებიანი,გარდა იმისა,
რომ გაჩვენე და გასწავლე
საჯაროდ და კარდაკარ,
21მოწმობს იუდეველებსაც და
ბერძნებსაც,ღვთისადმი
მონანიება და ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს რწმენა.
22და ახლა,აჰა,სულით შეკრული
მივდივარ იერუსალიმში,არ
ვიცი,რა დამემართება იქ:
23გარდა იმისა,რომ
სულიწმიდა მოწმობს ყველა
ქალაქში და ამბობს,რომ
ბორკილები და ტანჯვა მრჩება.
24მაგრამ არცერთი მათგანი
არ მაიძულებს,არც ჩემს
სიცოცხლეს ვთვლი ძვირფასად,
რათა დავასრულო ჩემი გზა
სიხარულით და მსახურება,
რომელიც მივიღე უფალი
იესოსგან,ღვთის მადლის
სახარების დასამოწმებლად..
25და ახლა,აჰა,მე ვიცი,რომ
თქვენ ყველანი,რომელთა
შორისაც მე წავედი ღვთის
სასუფევლის საქადაგებლად,
აღარ იხილავთ ჩემს სახეს.
26ამიტომ მიგიყვანთ ამ დღის
ჩასაწერად,რომ სუფთა ვარ
ყველა ადამიანის
სისხლისგან.
27რადგან მე არ მოვერიე,რომ
გამოგიცხადოთ ღვთის მთელი
რჩევა.
28ამიტომ გაუფრთხილდით
საკუთარ თავს და მთელ
სამწყსოს,რომელზედაც
სულიწმიდამ დაგაყენა
ზედამხედველად,რათა
გამოკვებოდეთ ღვთის
ეკლესია,რომელიც მან
თავისი სისხლით შეიძინა.
29რადგან მე ვიცი ეს,რომ ჩემი
წასვლის შემდეგ თქვენ შორის
შევლენ მგლები,რომლებიც არ
დაზოგავენ ფარას.
30ასევე საკუთარი თავისგან
გამოჩნდებიან კაცები,
რომლებიც უკუღმართობას
იტყვიან,რათა მოწაფეები
უკან წაიყვანონ.
31ამიტომ იფხიზლე და
დაიმახსოვრე,რომ სამი წლის
განმავლობაში არ
შევწყვეტდი გაფრთხილებას
ყოველღამე და დღე
ცრემლებით.
32და ახლა,ძმებო,მე გაძლევთ
ღმერთს და მისი მადლის
სიტყვას,რომელსაც ძალუძს
აგაშენოთ და მოგცეთ
მემკვიდრეობა ყველა
განწმენდილთა შორის.
33არავის ვერცხლი,ოქრო ან
სამოსი არ მსურს.
34დიახ,თქვენ თვითონ იცით,
რომ ეს ხელები
ემსახურებოდნენ ჩემს
საჭიროებებს და მათ,ვინც
ჩემთან იყვნენ.
35მე გიჩვენეთ ყველაფერი,თუ
როგორ უნდა შრომობდეთ
სუსტთა დასახმარებლად და
გაიხსენოთ უფალი იესოს
სიტყვები,როგორ თქვა:უფრო

კურთხეულია გაცემა, ვიდრე მიღება.

36 და როცა ეს თქვა, დაიჩოქა და ილოცა ყველასთან ერთად.
37 და ყველანი ატირდნენ, დაეცათ პავლეს კისერზე და აკოცეს მას.
38 ყველაზე მეტად ვწუხვარ იმ სიტყვების გამო, რაც მან თქვა, რომ აღარ ენახათ მისი სახე. და თან ახლდნენ გემამდე.

თავი 21

1 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ჩვენ მათგან გავეშურეთ და ავედით, პირდაპირ მივედით კუსში, ხოლო მომდევნო დღეს როდოსამდე და იქიდან პატარამდე:
2 და ვიპოვეთ გემი, რომელიც მიცურავდა ფინიკიისკენ, ჩავედით ბორტზე და გავედით.
3 როცა აღმოვაჩინეთ კვიპროსი, და ვტოვეთ იგი მარცხენა მხარეს, გავცურეთ სირიაში და ჩავჯექით ტვიროსში, რადგან იქ ხომალდი უნდა გაეხსნა მისი ტვირთი.
4 და ვიპოვნეთ მოწაფეები, და ვრჩით იქ შვიდი დღე, რომელმაც უთხრა პავლეს სულით, რომ არ ავიდეს იერუსალიმში.
5 და როცა დავასრულეთ ის დღეები, წამოვედით და წავედით; და ყველანი მიგვიყვანეს გზად ცოლებითა და შვილებით ქალაქგარეთ გასვლამდე.
6 და როცა დავტოვეთ ერთმანეთი, გემი ავიღეთ; და ისევ სახლში დაბრუნდნენ.
7 და როდესაც დავასრულეთ ჩვენი გზა ტვიროსიდან, მივედით პტოლემაიდაში, მივესალმეთ ძმებს და ერთ დღეს დავრჩით მათთან.
8 და მეორე დღეს ჩვენ, რომელნი ვიყავით პავლესგან, წავედით და მივედით კესარიაში, და შევედით ფილიპე მახარებლის სახლში, რომელიც იყო შვიდთაგანი. და ცხოვრობდა მასთან.
9 და იმავე კაცს ჰყავდა ოთხი ქალწული ქალწული, რომლებიც წინასწარმეტყველებდნენ.
10 და როცა იქ მრავალი დღე დავრჩით, ჩამოვიდა იუდეიდან ერთი წინასწარმეტყველი, სახელად აგაბუსი.
11 და როცა ჩვენთან მოვიდა, აიღო პავლეს სარტყელი, შეკრა თავისი ხელები და ფეხები და თქვა: ასე ამბობს სული წმიდა: ასე შეკრავს იერუსალიმში მყოფი იუდეველები ამ სარტყლის მფლობელი კაცს და ჩააბარებენ მას. წარმართთა ხელებს.
12 და ეს რომ მოვისმინეთ, ჩვენც და იმ ადგილის მცხოვრებლებმაც ვევედრებოდით, არ ასულიყო იერუსალიმში.
13 მაშინ პავლემ მიუგო: რას ნიშნავს ტირილი და ჩემი გულის დამტვრევა? რადგან მზად ვარ არა მხოლოდ შებოჭილი ვიყო, არამედ მოვკვდე იერუსალიმში უფალი იესოს სახელისთვის.
14 და რაკი მას არ სურდა, შევწყვიტეთ და ვთქვით: აღსრულდეს ნება უფლისა.
15 და იმ დღეების შემდეგ ავიღეთ ჩვენი ეტლები და ავედით იერუსალიმში.
16 ჩვენთან ერთად წავიდნენ კესარიელი მოწაფეებიც და მოიყვანეს ერთი მნასონი კვიპროსელი, ძველი მოწაფე, რომელთანაც უნდა დავბინავდეთ.
17 და როცა მივედით იერუსალიმში, ძმებმა სიხარულით მიგვიღეს.
18 და მომდევნო დღეს პავლე შემოვიდა ჩვენთან იაკობთან; და ყველა უხუცესი იყო.
19 და როცა მიესალმა მათ, განსაკუთრებით გამოაცხადა ის, რაც ღმერთმა მოახდინა წარმართებს შორის თავისი მსახურებით.
20 და ეს რომ მოისმინეს, ადიდებდნენ უფალს და უთხრეს მას: ხედავ, ძმაო, რამდენი ათასი იუდეველია მორწმუნე; და ყველანი რჯულის მოშურნენი არიან:
21 და მათ შეატყობინეს შენზე, რომ შენ ასწავლი ყველა იუდეველს, რომელიც წარმართთა შორის არიან, მოსეს მიტოვებას და ამბობ, რომ არ უნდა წინადაიცვითონ თავიანთი შვილები და არ იარონ ჩვეულების მიხედვით.

22 მაშ რა არის ეს? სიმრავლე
უნდა შეიკრიბოს, რადგან
გაიგებენ, რომ მოხვედი.
23 ასე მოიქეცი, რასაც
გეუბნებით: ოთხი კაცი
გვყავს, რომლებსაც აქვთ
აღთქმა;
24 აიღე ისინი და განიწმინდე
მათთან ერთად და დაემორჩილე
მათ, რათა გაიპარსონ თავი;
არამედ შენც წესიერად იარე
და იცავ რჯულს.
25 რაც შეეხება მორწმუნე
წარმართებს, ჩვენ დავწერეთ
და დავასკვნათ, რომ ისინი არ
იცავენ ასეთრამეს, გარდა
იმისა, რომ დაიცვან თავი
კერპებისთვის
შესაწირავისაგან,
სისხლისგან, და მხრჩვალისა
და სიძვისგან.
26 მაშინ პავლემ წაიყვანა
კაცები და მეორე დღეს
მათთან ერთად განწმენდილი
შევიდა ტაძარში, რათა
აღენიშნა განწმენდის
დღეების დასრულება, სანამ
შესაწირავი არ შესწირა
თითოეულმათგანს.
27 და როცა შვიდი დღე თითქმის
დასრულდა, აზიელ
იუდეველებმა, როცა დაინახეს
იგი ტაძარში, აღაძრწუნეს
მთელი ხალხი და დაადეს
მასზე ხელი.
28 ღაღადებდა, ისრაელო
კაცებო, დაეხმარეთ: ეს არის
ის კაცი, რომელიც ყველგან
ასწავლის ხალხს ხალხის,
კანონისა და ამ ადგილის
წინააღმდეგ; და შემოიყვანა
ბერძნებიც ტაძარში და
დააბინძურა ეს წმინდა
ადგილი.
29 (რადგან ადრე ნახეს მასთან
ერთად ქალაქში ტროფიმე
ეფესელი, რომელიც ეგონათ,
რომ პავლემ ტაძარში
შეიყვანა.)
30 და მთელი ქალაქი შეძვრა და
ხალხი ერთად გაიქცა,
წაიყვანეს პავლე და
გამოიყვანეს ტაძრიდან, და
მაშინვე დაიხურა კარები.
31 და როცა მის მოკვლას
აპირებდნენ, ბანდის უფროსს
ამბავი მოვიდა, რომ მთელი
იერუსალიმი აურზაური იყო.
32 რომელმაც მყისვე აიყვანა
ჯარისკაცები და ასისთავი და
მივარდა მათთან და დაინახეს
მთავარსარდალი და
ჯარისკაცები, დატოვეს
პავლეს ცემა.
33 მაშინ მივიდა მთავარი
კაპიტანი, წაიყვანა იგი და
უბრძანა, ორი ჯაჭვით
შეეკრათ. და მოითხოვა ვინ
იყო და რა გააკეთა.
34 და ზოგი ერთს ტიროდა, ზოგი
სხვას, ხალხში, და როდესაც
მან ვერ იცოდა მღელვარების
სიზუსტე, უბრძანა, ციხეში
წაეყვანათ.
35 და როცა კიბეზე მივიდა, ისე
იყო, რომ მას ჯარისკაცები
აიყვანეს ხალხის ძალადობის
გამო.
36 რადგან ხალხის სიმრავლე
უკან მიჰყვებოდა და
ღაღადებდა: წადი მას.
37 და როცა პავლე ციხეში უნდა
შეიყვანონ, მან უთხრა
მთავარსარდალს: შემიძლია
გელაპარაკო? ვინ თქვა,
შეგიძლია ბერძნულად
საუბარი?
38 არ ხარ ეგვიპტელი,
რომელმაც ამ დღეებში ატეხა
აურზაური და გაიყვანა
უდაბნოში ოთხი ათასი კაცი,
რომლებიც იყვნენ მკვლელები?
39 ხოლო პავლემ თქვა: მე ვარ
კაცი იუდეველი ტარსუსისა,
ქალაქ კილიკიისა, უბრალო
ქალაქის მოქალაქე, და
გევედრები, ნება მომეცით
ველაპარაკო ხალხს.
40 და როცა მისცა მას უფლება,
პავლე დადგა კიბეზე და
ხელით ანიშნა ხალხს. და როცა
დიდი სიჩუმე ჩამოვარდა,
უთხრა მათ ებრაულენაზე და
უთხრა:

თავი 22

1 კაცებო, ძმებო და მამებო,
ისმინეთ ჩემი დაცვა,
რომელსაც ახლა
გამოგიცხადებთ.
2 (და როცა გაიგეს, რომ ებრაულ
ენაზე ელაპარაკებოდა მათ,
უფრო მეტად გაჩუმდნენ და
თქვა:)
3 ჭეშმარიტად მე ვარ კაცი,
რომელიც ებრაელი ვარ,
დაბადებული ტარსუსში, ქალაქ
კილიკიაში, მაგრამ აღზრდილი
ამ ქალაქში გამალიელის
ფეხებთან, და ვასწავლი
მამათა სჯულის სრულყოფილად
და იყო გულმოდგინე. ღმერთო,
როგორც ყველანი ხართ დღეს.

4 და მე ვიდევნიდი ამ გზით
სიკვდილამდე, ვამაგრებდი და
საპყრობილეში ჩავბარებდი
მამაკაცებსაც და ქალებსაც.
5 როგორც მღვდელმთავარი
მოწმობს მე და უხუცესთა
მთელი ქონება: ვისგანაც
მივიღე წერილები ძმებს და
წავედი დამასკოში, რათა იქ
მყოფნი იერუსალიმში
ჩამომეყვანა დასასჯელად.
6 და იყო ასე, რომ, როცა გზას
გავუდექი და შუადღისას
დამასკოს მივუახლოვდი, უცებ
ზეციდან დიდი სინათლე აინთო
ჩემს ირგვლივ.
7 და დავეცი მიწაზე და
გავიგონე ხმა, რომელიც
მეუბნებოდა: საულ, საულ,
რატომ მდევნი?
8 და მე ვუპასუხე: ვინ ხარ შენ,
უფალო? და მან მითხრა: მე ვარ
იესო ნაზარეველი, რომელსაც
შენ დევნი.
9 და ჩემთან მყოფებმა იხილეს
სინათლე და შეშინდნენ;
მაგრამ მათ არ გაუგიათ ხმა
იმისი, ვინც მელაპარაკებოდა.
10 და მე ვთქვი: რა ვქნა, უფალო?
და მითხრა უფალმა: ადექი და
წადი დამასკოში; და იქ
გეტყვიან ყველაფერზე, რისი
გაკეთებაც დაგევალათ.
11 და როცა ვერ დავინახე იმ
სინათლის დიდება, ჩემთან
მყოფთა ხელით მიმყავდა,
ჩავედი დამასკოში.
12 და ერთი ანანია, რჯულის
მიხედვით ღვთისმოსავი კაცი,
რომელსაც კარგი მოხსენება
ჰქონდა იქ მცხოვრები ყველა
იუდეველის შესახებ,
13 მოვიდა ჩემთან, დადგა და
მითხრა: ძმაო საულ, დაინახე.
და იმავე საათში შევხედე
მას.
14 და თქვა: ჩვენი მამა-პაპის
ღმერთმა აგირჩიათ, რათა
იცოდე მისი ნება და იხილო ის
მართალი და მოისმინო მისი
ბაგეების ხმა.
15 რადგან შენ იქნები მისი
მოწმე ყველასთვის, რაც
გინახავს და გსმენია.
16 და ახლა რატომ ჩერდები?
ადექი და მოინათლე და
განიბანე შენი ცოდვები
უფლის სახელის მოხმობით.
17 და იყო ასე, რომ, როცა ისევ
მოვედი იერუსალიმში,
მაშინაც კი, როცა ტაძარში
ვლოცულობდი, განცვიფრებაში
ვიყავი;
18 და დავინახე, რომ
მეუბნებოდა: იჩქარე და მალე
გამოდი იერუსალიმიდან,
რადგან არ მიიღებენ შენს
მოწმობას ჩემზე.
19 და მე ვთქვი: უფალო, მათ
იციან, რომ ყველა
სინაგოგაში დავაპატიმრე და
ვცემე შენს მორწმუნეებს.
20 და როცა დაიღვარა შენი
მოწამე სტეფანეს სისხლი,
მეც ვიდექი და ვეთანხმებოდი
მის სიკვდილს და ვინახავდი
მის მოკლულთა სამოსს.
21 და მან მითხრა: წადი, რადგან
შორს გამოგიგზავნი
წარმართებთან.
22 და მათ უსმენდნენ მას ამ
სიტყვას, შემდეგ აიღეს
ხმები და თქვეს: განდევნეთ
ასეთი ადამიანი მიწიდან,
რადგან არ ვარგა, რომ ის
იცოცხლოს.
23 და ვითარცა ღაღადებდნენ,
იძლიეს ტანსაცმელი და
მტვერი იყარეს ჰაერში,
24 მთავარმა კაპიტანმა
ბრძანა, რომ იგი ციხეში
შეეყვანათ და ბრძანა, რომ
მას გასინჯულიყვნენ. რომ
იცოდა, რატომ ტიროდნენ ასე
მის წინააღმდეგ.
25 და ვითარცა აკინძეს იგი
თასმებით, უთხრა პავლემ
ასისთავთან, რომელიც
მდგარიყო: ნებადართულია
რომაელი და დაუსჯელი კაცის
გაჯავრება?
26 ეს რომ გაიგო ასისთავმა,
წავიდა და უთხრა
მთავარსარდალს:
გაუფრთხილდი, რას აკეთებ,
რადგან ეს კაცი რომაელია.
27 მაშინ მივიდა უფროსი
კაპიტანი და უთხრა მას:
მითხარი, რომაელი ხარ? მან
თქვა, დიახ.
28 და უპასუხა მთავარმა
კაპიტანმა: დიდი თანხით
მოვიპოვე ეს თავისუფლება.
და თქვა პავლემ: მაგრამ მე
თავისუფლად დავიბადე.
29 მაშინვე წავიდნენ მისგან,
ვინც უნდა გამოეკითხა;
30 ხვალ, რაკი იცოდა
დანამდვილებით, რისთვის
სდებდნენ ბრალს
იუდეველთაგან, გამოეხსნა
იგი ბანძებიდან და უბრძანა
გამოცხადებულიყვნენ

მღვდელმთავრებს და მთელმათ
კრებას, ჩამოიყვანა პავლე
და წარუდგინა მათ.

თავი 23

1 და პავლემ გულმოდგინედ
დაინახა კრება და თქვა:
ძმებო, მე ვცხოვრობ ღვთის
წინაშე მთელი სინდისით
დღემდე.
2 და მღვდელმთავარმა
ანანიამ უბრძანა მის
გვერდით მდგომთ, პირზე
დაარტყმა.
3 ჰრქუა მას პავლემ: ღმერთი
შეგრტყამს შენ, გათეთრებულო
კედელო, რამეთუ ზიხარ, რათა
კანონის მიხედვით
განმკითხო და რჯულის
საწინააღმდეგოდ მიბრძანო?
4 და იქ მდგომებმა თქვეს:
აკრიტიკებ ღვთის
მღვდელმთავარს?
5 მაშინ თქვა პავლემ: არ
ვიცოდი, ძმებო, რომ ის იყო
მღვდელმთავარი, რადგან
დაწერილია: ბოროტს ნუ იტყვი
შენი ხალხის მთავარზე.
6 მაგრამ პავლემ, როცა მიხვდა,
რომ ერთი ნაწილი
სადუკევლები იყვნენ, მეორე
კი ფარისევლები, შეჰყვირა
კრებაზე: კაცნო და ძმებო, მე
ვარ ფარისეველი, ფარისევლის
ძე; მიცვალებულთა იმედისა
და აღდგომისა ვარ
მოწოდებული. კითხვაზე.
7 და როცა ეს თქვა,
უთანხმოება წარმოიშვა
ფარისევლებსა და
სადუკევლებს შორის, და
გაიყო ხალხი.
8 რადგან სადუკევლები
ამბობენ, რომ არ არის
აღდგომა, არც ანგელოზი და
არც სული, ფარისევლები კი
ორივეს აღიარებენ.
9 და ატყდა დიდი ღალადი,
ადგნენ ფარისეველთაგანი
მწიგნობარნი და იბრძოდნენ
და ამბობდნენ: ამ კაცში
ბოროტებას ვერ ვპოულობთ;
ღმერთო.
10 და როცა დიდი უთანხმოება
წარმოიშვა, მთავარმა
კაპიტანმა, იმის შიშით, რომ
პავლე მათგან ნაწილებად არ
გაენადგურებინათ, უბრძანა
ჯარისკაცებს ჩასულიყვნენ
და ძალით წაეყვანათ იგი
მათგან და ციხეში შეიყვანეს.

11 და მომდევნო ღამეს უფალი
დაუდგა მას გვერდით და
უთხრა: გაიხარე, პავლე,
რადგან როგორც შენ მოწმობ
ჩემზე იერუსალიმში, ასევე
უნდა აჩვენო რომშიც.
12 და როცა გათენდა,
რამდენიმე იუდეველი
შეიკრიბნენ და წყევლის ქვეშ
შედგნენ და თქვეს, რომ არც
ჭამდნენ და არც სვამდნენ,
სანამ არ მოკლავდნენ პავლეს.
13 და ისინი ორმოცზე მეტნი
იყვნენ, რომლებმაც გააკეთეს
ეს შეთქმულება.
14 მივიდნენ
მღვდელმთავრებთან და
უხუცესებთან და უთხრეს:
ჩვენ დიდი წყევლა გვაქვს
შეკრული, რომ არაფერი
ვჭამოთ, სანამ არ მოვკლავთ
პავლეს.
15 ახლა თქვენ საბჭოსთან
ერთად ანიშნებთ მთავარ
კაპიტანს, რომ ხვალ
ჩამოიყვანოს იგი თქვენთან,
თითქოს რაიმე უფრო
სრულყოფილად გკითხოთ მის
შესახებ: და ჩვენ, ან ოდესმე
ის მოვა, მზად ვართ მოვკლათ
იგი.
16 და როცა გაიგო პავლეს დის
ძემ მათი სამლოცველო,
წავიდა და შევიდა ციხეში და
უთხრა პავლეს.
17 მაშინ მოუხმო პავლემ ერთი
ასისთავი და უთხრა:
მიიყვანე ეს ჭაბუკი
მთავარსარდალთან, რამეთუ
აქვს მას სათქმელი.
18 წაიყვანა იგი და მიიყვანა
იგი მთავარსარდალთან და
უთხრა: პავლე პატიმარმა
მიმიძახა და მთხოვა, რომ
მომეყვანა ეს ჭაბუკი შენთან,
რომელსაც აქვს შენთვის
სათქმელი.
19 მაშინ მთავარმა კაპიტანმა
აიტაცა ხელი, წავიდა მასთან
ცალკე და ჰკითხა: რა უნდა
მითხრა?
20 და მან თქვა: იუდეველები
შეთანხმდნენ, რომ გინდოდეს,
რომ ხვალ პავლე ჩამოიყვანო
კრებაზე, თითქოს უფრო
სრულყოფილად დეკითხებოდნენ
მას.
21 ოღონდ დარ დანებდე მათ,
რადგან ორმოცზე მეტი კაცი
ელოდება მას, რომელნიც
ფიცით არიან შეკრულნი, რომ
არც ჭამენ და არც სვამენ,

სანამ არ მოკლავენ; და ახლა
მზად არიან. შენგან
დაპირებას ვეძებ.
22 ასე რომ, მთავარმა
კაპიტანმა გაუშვა ჭაბუკი და
უბრძანა: ნურავის უთხარი,
რომ ეს მაჩვენე.
23 და მოუწოდა მას ორ
ცენტურიონს და უთხრა:
მოამზადე ორასი ჯარისკაცი
წასასვლელად კესარიაში,
სამოცდაათი მხედრები და
ორასი მხედრები ღამის
მესამე საათზე.
24 და მიაწოდეთ მათ მხეცები,
რათა დააყენონ პავლე და
უსაფრთხოდ მიიყვანონ იგი
ფელიქს გამგებელთან.
25 და დაწერა წერილი
ამგვარად:
26 კლავდიუს ლისია ულოცავს
ჩინებულ მმართველს ფელიქსს.
27 ეს კაცი წაიყვანეს
იუდეველთაგან და უნდა
მოეკლათ ისინი: მაშინ მე
მოვედი ჯარით და
გადავარჩინე იგი, რადგან
მივხვდი, რომ რომაელი იყო.
28 და როცა ვიცოდი მიზეზი,
რისთვისაც ისინი
ადანაშაულებდნენ მას, მე
გამოვიყვანე იგი მათ
საბჭოში:
29 რომელნიც მივიჩნიე, რომ
ბრალდებულები იყვნენ მათი
კანონის საკითხებში, მაგრამ
არაფერი აკისრებდნენ მის
ბრალს სიკვდილის ან
ბორკილის ღირსი.
30 და როცა მითხრეს,
იუდეველები ამ კაცს როგორ
შეუდგნენ, მაშინვე
გამოვგზავნე შენთან და მის
ბრალმდებლებსაც ვუბრძანე,
ეთქვათ შენს წინაშე, რაც
ჰქონდათ მის წინააღმდეგ.
დამშვიდობება.
31 მაშინ ჯარისკაცებმა,
როგორც უბრძანეს, წაიყვანეს
პავლე და ღამით
ანტიპატრისში მიიყვანეს.
32 ხვალ დატოვეს ცხენოსნები
მასთან წასასვლელად და
ციხეში დაბრუნდნენ.
33 ვინც მივიდნენ კესარიაში
და გადასცეს ეპისტოლე
მმართველს, პავლეც
წარუდგინა მას.
34 და როცა ხელმწიფემ
წაიკითხა წერილი, ჰკითხა,
რომელი პროვინცია იყო. და
როცა მიხვდა, რომ კილიკიელი
იყო;
35 მოგისმენ, თქვა მან, როცა
შენი ბრალმდებლებიც
მოვიდნენ. და უბრძანა იგი
ჰეროდეს სამსჯავროს
დარბაზში შეენახათ.

თავი 24

1 და ხუთი დღის შემდეგ
ჩამოვიდა მღვდელმთავარი
ანანია უხუცესებთან და ერთ
ორატორთან, სახელად
ტერტულოსთან, რომელმაც
ამცნო მმართველს პავლეს
წინააღმდეგ.
2 და როცა ის გამოიძახეს,
ტერტულისმა დაუწყო
ბრალდება და უთხრა: შენს
მიერ ვტკბებით დიდი
სიმშვიდით და რომ ღირსეული
საქმეები ჩაუდენია ამ ერს
შენი განგებულებით.
3 ჩვენ ამას ვიღებთ
ყოველთვის და ყველგან,
კეთილშობილო ფელიქს, მთელი
მადლიერებით.
4 მიუხედავად იმისა, რომ არ
ვიყო უფრო დამღლელი შენთვის,
გევედრები, რომ რამდენიმე
სიტყვა მოგვისმინო შენი
მოწყალების შესახებ.
5 რადგან ჩვენ ვიპოვნეთ ეს
კაცი მავნებელი და
ამბოხების მომტანი მთელ
მსოფლიოში იუდეველთა შორის
და ნაზარეველთა სექტის
მეთაური.
6 ვინც ასევე წავიდა ტაძრის
შებღალავად, რომელიც ჩვენ
ავიყვანეთ და ჩვენი
რჯულისამებრ ვიმსჯელეთ.
7 მაგრამ მთავარი კაპიტანი
ლისია მოგვიდგა და დიდი
ძალადობით წაგვართვა
ხელიდან.
8 უბრძანა მის ბრალმდებლებს,
მოვიდნენ შენთან: ვისი
გამოკვლევით შეგიძლია
შეიტყო ყოველივე ეს, რაზეც
ჩვენ მას ვადანაშაულებთ.
9 და იუდეველებიც
დაეთანხმნენ და თქვეს, რომ
ასე იყო.
10 მაშინ პავლემ, მას შემდეგ
რაც მმართველმა ანიშნა,
ეთქვა, უპასუხა: რაკი ვიცი,
რომ მრავალი წლის
განმავლობაში ხარ ამ ერის
მოსამართლე, უფრო

ხალისიანად ვპასუხობ ჩემს
თავზე:
11 იმიტომ, რომ შენ გაიგო, რომ
კიდევ თორმეტი დღე დარჩა
მას შემდეგ, რაც ავედი
იერუსალიმში
თაყვანისცემისთვის.
12 და არც მე მიპოვეს ტაძარში
ვინმესთან კამათში, არც
ხალხის აღმართვაში, არც
სინაგოგებში და არც ქალაქში.
13 ვერც იმას ამტკიცებენ,
რაშიც ახლა მაბრალებენ.
14 მაგრამ ამას ვაღიარებ შენ,
რომ იმ გზის მიხედვით,
რომელსაც ისინი ერესს
უწოდებენ, ასე თაყვანს ვცემ
ჩემი მამათა ღმერთს, მწამს
ყოველივე, რაც წერია
კანონში და
წინასწარმეტყველებში.
15 და გქონდეთ ღმერთის იმედი,
რასაც ისინი თავად უშვებს,
რომ იქნება მკვდრეთით
აღდგომა, როგორც მართალთა,
ასევე უსამართლოთა.
16 და აქ მე ვვარჯიშობ, რომ
ყოველთვის მქონდეს
შეურაცხმყოფელი სინდისი
ღვთისა და ადამიანების
მიმართ.
17 მრავალი წლის შემდეგ
მოვედი ჩემს ერს
მოწყალებისა და შესაწირის
მოსატანად.
18 რის შემდეგაც ზოგიერთმა
ებრაელმა აზიიდან მიპოვა
ტაძარში განწმენდილი, არც
სიმრავლითა და არც
მღელვარებით.
19 ვინ უნდა ყოფილიყო აქ
შენამდე და
ეწინააღმდეგებოდა ჩემს
წინააღმდეგ.
20 ან თორემ თქვეს ამათ
აქაურებმა, თუ იპოვეს ჩემში
რაიმე ბოროტება, როცა მე
ვიდექი საბჭოს წინაშე,
21 გარდა ამ ერთი ხმისა, რომ
ვყვიროდი მათ შორის მდგარმა:
მკვდრეთით აღდგომას
შევეხები დღეს თქვენგან
კითხვის ნიშნის ქვეშ.
22 და როცა ფელიქსმა ეს გაიგო,
უფრო სრულყოფილად იცოდა ეს
გზა, გადადო და თქვა: როცა
ლისია, მთავარი კაპიტანი
ჩამოვა, მე გავიგებ შენს
საქმეს.
23 და უბრძანა ასისთავის,
შეენარჩუნებინა პავლე და
მიეცეს თავისუფლება, და
არავის აეკრძალა თავის
ნაცნობს მსახურება ან
მასთან მისვლა.
24 და რამდენიმე დღის შემდეგ,
როცა მოვიდა ფელიქსი თავის
ცოლთან დრუსილასთან ერთად,
რომელიც ებრაელი იყო,
გაგზავნა პავლე და მოისმინა
იგი ქრისტესადმი რწმენის
შესახებ.
25 და როცა ის მსჯელობდა
სიმართლეზე, ზომიერებაზე და
მომავალ სამართალზე,
ფელიქსი შეძრწუნდა და
უპასუხა: წადი ამჯერად; როცა
ხელსაყრელი სეზონი მექნება,
დაგირეკავ.
26 ასევე იმედოვნებდა, რომ
ფული უნდა მიეცა პავლისგან,
რათა დაეხსნა იგი; ამიტომ
უფრო ხშირად უგზავნიდა მას
და ესაუბრებოდა მას.
27 მაგრამ ორი წლის შემდეგ
პორციუს ფესტუსი შევიდა
ფელიქსის ოთახში და
ფელიქსმა სურდა იუდეველთა
სიამოვნება გამოეჩინა,
პავლე შეკრული დატოვა.

თავი 25

1 ფესტუსი რომ შევიდა
პროვინციაში, სამი დღის
შემდეგ ავიდა კესარიიდან
იერუსალიმში.
2 მაშინ მღვდელმთავარმა და
იუდეველთა მთავარმა
აცნობეს მას პავლეს
წინააღმდეგ და
ევედრებოდნენ მას:
3 და სურდა წყალობა მის
წინააღმდეგ, რათა
გამოეგზავნა იერუსალიმში
და გზაზე აჩერებდა მის
მოკვლას.
4 მაგრამ ფესტუსმა უპასუხა,
რომ პავლე კესარიაში უნდა
დაეტოვებინათ და თვითონაც
მალე წავიდეს იქ.
5 მაშ, თქვა მან, ვისაც თქვენ
შორის შეუძლია, ჩამოვიდნენ
ჩემთან და დაადანაშაულონ ეს
კაცი, თუკი მასში რაიმე
ბოროტებაა.
6 და ათი დღეზე მეტი რომ
დარჩა მათ შორის, ჩავიდა
კესარიაში; და მეორე დღეს
სამსჯავროზე მჯდომმა
ბრძანა პავლეს მოყვანა.
7 და როცა მოვიდა, ირგვლივ
იდგნენ იერუსალიმიდან
ჩამოსული იუდეველები და

მრავალი და მძიმე ჩივილი
წამოუყენეს პავლეს
წინააღმდეგ,რაც მათ ვერ
დაამტკიცეს.
8ხოლო მან თავისთვის
უპასუხა:არც იუდეველთა
კანონის წინააღმდეგ,არც
ტაძრის წინააღმდეგ და არც
კეისრის წინააღმდეგ,მე
არაფერი შეურაცხყოფა
მივაყენე.
9ხოლო ფესტუსმა,რომელსაც
სურდა იუდეველთა
სიამოვნება მიეღო,მიუგო
პავლეს და უთხრა:ახვიდე
იერუსალიმში და იქ
განიკითხო ჩემ წინაშე?
10მაშინ თქვა პავლემ:
ვდგავარ კეისრის
სამსჯავროზე,სადაც უნდა
განმკითხონ:იუდეველებს არ
დავუშავებივარ,როგორც შენ
კარგად იცი.
11რადგან,თუ მე ვარ
დამნაშავე,ან ჩავიდინე
რაიმე,რომელიც სიკვდილის
ღირსია,მე უარს ვამბობ არ
მოვკვდე;მაგრამ თუ არცერთი
არარის,რაშიც ისინი
მაბრალებენ,ვერავინ
მიმცემს მათ.მივმართავ
კეისარს.
12მაშინ ფესტუსმა,როცა
ისაუბრა კრებაზე,მიუგო:
კეისარს მიმართე?
კეისართან წახვალ.
13და რამდენიმე დღის შემდეგ
მეფე აგრიპა და ბერნიკე
მივიდნენ კესარიაში
ფესტუსის მოსალოცად.
14და როცა მრავალი დღე
იყვნენ იქ,ფესტუსმა აუწყა
მეფეს პავლეს საქმე და
უთხრა:ფელიქსმა დარჩა
ბორკილები.
15რომლის შესახებაც,როცა
იერუსალიმში ვიყავი,
მღვდელმთავრებმა და
იუდეველთა უხუცესებმა
შემატყობინეს,რომ სურდათ
მისი განკითხვა.
16რომელებსაც ვუპასუხე:
რომაელებს არ ჰგვანან
ვინმეს სიკვდილისთვის
გადაცემა,ვიდრე ბრალდებულს
ჰყავდეს ბრალდებულები
პირისპირ და ჰქონდეს უფლება,
პასუხი აგოს მის წინააღმდეგ
ჩადენილი დანაშაულის გამო.
17ამიტომ,როცა ისინი აქ
მივიდნენ,ხვალყოველგვარი
შეფერხების გარეშე დავჯექი
სამსჯავროს სკამზე და
ვუბრძანე კაცის გამოყვანას.
18ვის წინააღმდეგ,როდესაც
ბრალდებულები ადგნენ,მათ
არ წაუყენეს ბრალდება ისეთი
რამ,როგორც მე მეგონა:
19მაგრამ გარკვეული
კითხვები ჰქონდათ მის
წინააღმდეგ მათი
ცრურწმენის და ერთი მკვდარი
იესოს შესახებ,რომელსაც
პავლე ამტკიცებდა,რომ
ცოცხალი იყო.
20და რადგან ეჭვი
მეპარებოდა ამგვარ
კითხვებზე,ვკითხე,
წავიდოდა თუ არა
იერუსალიმში და იქ
განიკითხავდნენ ამ
საკითხებზე.
21მაგრამ როცა პავლემ
მოითხოვა ავგუსტუსის
მოსასმენად დაკავება,მე
ვუბრძანე მისი შენახვა
კეისართან გაგზავნამდე.
22მაშინ აგრიპამ უთხრა
ფესტუსს:მეც მოვუსმენდი ამ
კაცს.ხვალ,თქვა მან,შენ
მოუსმენ მას.
23და ხვალ,როცა მოვიდნენ
აგრიპა და ბერნიკე დიდი
პომპეზურობით და შევიდნენ
სმენის ადგილზე,
მთავარსარდლებთან და
ქალაქის მთავარ კაცებთან
ერთად,ფესტუსის ბრძანებით
გამოიყვანეს პავლე.
24და ფესტუსმა თქვა:მეფე
აგრიპა და ყველანი,ვინც აქ
არიან ჩვენთან,ხედავთ ამ
კაცს,რომლის შესახებაც
იუდეველთა მთელი სიმრავლე
მელაპარაკებოდა
იერუსალიმშიც და ასევე აქაც,
რომ ყვიროდა,რომ არ უნდა
იცხოვროს აღარ.
25მაგრამ როცა აღმოვაჩინე,
რომ მან სიკვდილის ღირსი
არაფერი ჩაიდინა და
თვითონაც მიმართა
ავგუსტუსს,გადავწყვიტე
მისი გაგზავნა.
26რომელთა შესახებაც არ
მაქვს გარკვეული რამ
მივწერო ჩემს ბატონს.
მაშასადამე,მე გამოვიტანე
იგი შენს წინაშე და
განსაკუთრებით შენს წინაშე,
მეფე აგრიპა,რათა
შემოწმების შემდეგ რაღაცის
დაწერა მომიწიოს.

27რადგან არაგონივრულად
მეჩვენება პატიმრის
გაგზავნა და არა მის
წინააღმდეგ ჩადენილი
დანაშაულების აღნიშვნა.

თავი 26

1მაშინ აგრიპამ უთხრა
პავლეს:ნება დართული ხარ
შენთვის ლაპარაკი.მაშინ
პავლემ ხელი გაუწოდა და
თავისთვის უპასუხა:
2თავს ბედნიერად ვთვლი,
მეფეო აგრიპა,რადგან დღეს
შენს წინაშე პასუხს გავცემ
ყველა ფერზე,რაზეც
მადანაშაულებენ
იუდეველები.
3განსაკუთრებითიმიტომ,რომ
მე გიცნობ,რომ მცოდნე ხარ
ყველა ჩვეულებისა და
საკითხში,რაც ებრაელებს
შორისაა,ამიტომ გევედრები,
მომისმინო მოთმინებით.
4ჩემი ცხოვრების წესი ჩემი
ყრმობიდან,რომელიც
პირველად იყო ჩემს ერს
შორის იერუსალიმში,ყველა
ებრაელმა იცის;
5რომლებიც თავიდანვე
მიცნობდნენ,თუ მოწმობდნენ,
რომ ჩვენი რელიგიის ყველაზე
მკაცრი სექტის შემდეგ მე
ფარისეველი ვცხოვრობდი.
6და ახლა მე ვდგავარ და
განმსჯელებული ვარ ღვთის
მიერ ჩვენს მამებს მიცემული
აღთქმის იმედით:
7და პირებასაც ჩვენი
თორმეტი ტომი,რომელიც
მყისიერად ემსახურება
ღმერთს დღედაღამ,იმედი
აქვს მოვა.რისი იმედის
გულისთვის,მეფე აგრიპა,მე
მაბრალებენ ებრაელებს.
8რატომ უნდა გეგონოთ
წარმოუდგენელი რამ,რომ
ღმერთმა უნდა აღადგინოს
მკვდრები?
9მე ნამდვილად ვფიქრობდი,
რომ ბევრი რამ უნდა
გამეკეთებინა იესო
ნაზარეველის სახელის
საწინააღმდეგოდ.
10რაც მეც გავაკეთე
იერუსალიმში,და ბევრი
წმიდანი ჩავკეტე
საპყრობილეში,
მღვდელმთავრებისგან
უფლებამოსილება რომ მივიღე.
და როცა მოკვდნენ,ხმა
გავეცი მათწინააღმდეგ.
11და მე ხშირად ვსაჯობდი მათ
ყველა სინაგოგაში და
ვაიძულებდი მათგმობა
ეთქვათ;და ძალიან
გავბრაზდი მათზე,ვდევნიდი
მათუცხოქალაქებამდეცკი.
12როცა წავედი დამასკოში
მღვდელმთავრების
უფლებამოსილებითა და
დავალებათ,
13შუადღისას,მეფეო,ვიხილე
გზაზე შუქი ზეციდან,მზის
სიკაშკაშის ზემოთ,რომელიც
ანათებდა ჩემს ირგვლივ და
მათ,ვინც ჩემთან ერთად
მოგზაურობდა.
14და როცა ყველანი მიწაზე
დავეცი,მე გავიგონე ხმა,
რომელიც მელაპარაკებოდა და
ებრაულენაზე მეუბნებოდა:
საულ,საულ,რატომ მდევნი მე?
შენთვის ძნელია წიხლის ცემა.
15და მე ვთქვი:ვინ ხარშენ,
უფალო?ხოლო მან თქვა:მე ვარ
იესო,რომელსაც შენ დევნი.
16ოღონდ ადექი და დადექი
ფეხზე:რადგან მე ამ მიზნით
გამოვჩნდი შენ,რათა
გაგხადო მსახური და მოწმე
იმ ყველაფრისა,რაც შენ
იხილე,და იმის,რაც მე
გამოგიჩნდები;
17გიხსნი ხალხისგან და
წარმართებისგან,
რომლებთანაც ახლა გიგზავნი,
18რათა გაახილონ მათი
თვალები და გადააქციონ
ისინი სიბნელიდან
სინათლეზე და სატანის
ძალიდან ღმერთამდე,რათა
მიიღონ ცოდვების მიტევება
და მემკვიდრეობა მათშორის,
რომლებიც განწმენდილია
ჩემში რწმენით.
19ამიტომ,მეფეო აგრიპა,მე არ
ვიყავი ზეციური ხილვის
ურჩობა.
20მაგრამ აჩვენა ჯერ
დამასკოელებს და
იერუსალიმში და იუდეის მთელ
სანაპიროზე,შემდეგ კი
წარმართებს,რომ მოინანიონ
და ღმერთს მიმართონ და
აკეთონ მონანიებისთვის
შესაფერისი საქმეები.
21ამის გამოიუდეველებმა
დამიჭირეს ტაძარში და ჩემს
მოკვლას აპირებდნენ.
22მაშასადამე,ღმერთისგან
შემწეობა რომ მივიღე,მე

ვაგრძელებ დღემდე, ვამოწმებ
როგორც წვრილს, ისე დიდს და
სხვას არაფერს ვამბობ,
გარდა იმისა, რაც
წინასწარმეტყველებმა და
მოსემ თქვეს, რომ მოსულიყო:
23 რომ ქრისტე უნდა იტანჯოს
და ის იყოს პირველი, ვინც
მკვდრეთით აღმდგარიყო და
უნდა აჩვენოს სინათლე ხალხს
და წარმართებს.
24 და როცა ასე ლაპარაკობდა
თავისთვის, ფესტუსმა თქვა
დიდი ხმით: პავლე, შენ თავის
გვერდით ხარ; ბევრი სწავლა
გაგიჟებს.
25 მაგრამ მან თქვა: მე არ
ვგიჟდები, დიდებულო ფესტუს;
არამედ ვთქვით
ჭეშმარიტებისა და
სიფხიზლის სიტყვები.
26 ვინაიდან მეფემ იცის ეს
ყველაფერი, რომლის წინაშეც
თავისუფლად ვლაპარაკობ,
რადგან დარწმუნებული ვარ,
რომ არცერთი ეს არ არის
დამალული მისთვის; რადგან
ეს საქმე კუთხეში არ
გაკეთებულა.
27 მეფეო აგრიპა, გჯერა
წინასწარმეტყველთა? ვიცი,
რომ გჯერა.
28 მაშინ აგრიპამ უთხრა
პავლეს: თითქმის შენ
დამარწმუნე, რომ ქრისტიანი
ვიყო.
29 და თქვა პავლემ: ღმერთს
ვისურვებდი, რომ არა მხოლოდ
შენ, არამედ ყველა, ვინც
ისმის ჩემი დღეს, თითქმის და
სრულიად დაც ისეთი იყო,
როგორიც მე ვარ, გარდა ამ
ბორკილებისა.
30 და როცა ეს თქვა, ადგა მეფე,
მმართველი და ბერნიკა და
მათთან მსხდომნი.
31 და როცა განზე წავიდნენ,
ისაუბრეს ერთმანეთში და
თქვეს: ეს კაცი არაფერს
აკეთებს სიკვდილისა და
შებოჭვის ღირსი.
32 ჰრქუა აგრიპამ ფესტოსს: ეს
კაცი შეიძლებოდა
გათავისუფლდეს, კეისარს რომ
არ მიემართა.

თავი 27

1 და როდესაც გადაწყდა, რომ
ჩვენ უნდა გავცუროთ
იტალიაში, მათ გადასცეს
პავლე და რამდენიმე სხვა
პატიმარი ერთს, სახელად
იულიუსს, ავგუსტუსის რაზმის
ცენტურიონს.
2 და შევედით ადრამიტის
ხომალდში, ჩავფრინდით, რაც
ნიშნავს აზიის
სანაპიროებზე გაცურვას;
ჩვენთან არის ერთი
არისტარქე, მაკედონელი
თესალონიკელი.
3 მეორე დღეს კი სიდონს
შევეხეთ. და იულიუსმა
თავაზიანად შეევედრა
პავლეს და მისცა
თავისუფლება წასულიყო
თავის მეგობრებთან, რათა
განეწყო.
4 და როცა იქიდან გავედით,
კვიპროსის ქვეშ გავცურეთ,
რადგან საპირისპირო ქარები
იყო.
5 და როცა გადავცურეთ
კილიკიისა და პამფილიის
ზღვაზე, მივედით მირაში,
ქალაქ ლიკიაში.
6 და იქ ასისთავმა იპოვა
ალექსანდრიის ხომალდი,
რომელიც მიცურავდა
იტალიაში; და მან ჩაგვყარა
მასში.
7 და როცა მრავალი დღე ნელა
ვიცურებდით და კნიდუსს
ძლივს მივადექით, ქარი არ
გვაწუხებდა, გავცურეთ
კრეტას ქვეშ, სალმონის
წინააღმდეგ;
8 და, ძლივს გავიარეთ, მივიდა
იმ ადგილას, რომელსაც ჰქვია
მშვენიერი თავშესაფარი;
ახლოს იყო ქალაქი ლასეა.
9 როცა დიდი დრო გავიდა და
ნაოსნობა სახიფათო იყო,
რადგან მარხვა უკვე გასული
იყო, პავლე შეაგონებდა მათ:
10 და უთხრა მათ: ბატონებო, მე
მესმის, რომ ეს მოგზაურობა
დაზარალდება და დიდი ზიანი
ექნება არა მხოლოდ ტვირთსა
და გემს, არამედ ჩვენს
სიცოცხლესაც.
11 მაგრამ ასისთავმა უფრო
მეტადირწმუნა ბატონისა და
გემის პატრონის, ვიდრე
პავლეს მიერ ნათქვამი.
12 და იმის გამო, რომ
თავშესაფარი არ იყო
ზამთრისთვის ხელსაყრელი,
უფრო მეტმა ნაწილმა ურჩია
გასულიყო იქიდანაც, თუ
რაიმე გზით მიაღწიეს
ფენიკას და იქ ზამთრისთვის;
რომელიც არის კრეტას

თავშესაფარი და მდებარეობს
სამხრეთ-დასავლეთით და
ჩრდილო-დასავლეთით.
13და როცა სამხრეთის ქარმა
რბილად დაუბერა, ეგონათ, რომ
მიაღწიეს თავიანთ მიზანს,
დაკარგეს იქიდან, გაცურეს
კრეტასთან ახლოს.
14მაგრამ ცოტა ხნის შემდეგ
მის წინააღმდეგ ატყდა
ქარიშხლიანი ქარი, სახელად
ევროკლიდონი.
15და როცა გემი დაიჭირეს და
ვერ გაუძლო ქარს, ჩვენ მას
ვაძლევდით ტარებას.
16და გავიარეთ კუნძულის
ქვეშ, რომელსაც კლაუდა
ჰქვია, ნავით ბევრი საქმე
გვქონდა მოსასვლელი.
17რომელნიც აიღეს,
იყენებდნენ დამხმარეებს
გემის ქვეშ; და იმის შიშით,
რომ არ ჩავარდნენ ცივ
ქვიშაში, აფრები დაარტყეს
და ასე გაძევდნენ.
18და ჩვენ ძალზედ დაგვატყდა
ქარიშხალმა, მეორე დღეს მათ
შეამსუბუქეს გემი;
19და მესამე დღეს ჩვენ
საკუთარი ხელით გამოვყარეთ
გემის საყრდენი.
20და როცა არც მზე და არც
ვარსკვლავები გამოჩენილა
მრავალ დღეებში, და არც ერთი
პატარა ქარიშხალი არ
დაგვატყდა თავს, ყველა
იმედი, რომ უნდა
გადარჩენილიყავით, მაშინ
წაიშალა.
21მაგრამ დიდი ხნის
თავშეკავების შემდეგ პავლე
დადგა მათ შორის და თქვა:
ბატონებო, თქვენ უნდა
მომესმინათ ჩემი და არ
დაშორებულიყავით კრეტადან
და არ მიგეღოთ ეს ზიანი და
ზარალი.
22ახლა კი მოგიწოდებთ,
გაიხარეთ, რადგან თქვენ
შორის არ იქნება ვინმეს
სიცოცხლე, გარდა ხომალდისა.
23რადგან ამ ღამით დამიდგა
გვერდით ღვთის ანგელოზი,
რომლის მე ვარ და რომელსაც
ვემსახურები,
24ამბობდა: ნუ გეშინია, პავლე;
კეისრის წინაშე უნდა
წაგიყვანონ და, აჰა, ღმერთმა
მოგცა ყველა, ვინც შენთან
ერთად მცურავს.
25ამიტომ, ბატონებო,
გაიხარეთ, რადგან მე მჯერა
ღმერთის, რომ ისე იქნება,
როგორც მითხრეს.
26თუმცა ჩვენ უნდა
გადაგვეყაროს გარკვეულ
კუნძულზე.
27მაგრამ როცა მეთოთხმეტე
ღამე დადგა, როცა ადრიაში
მაღლა და ქვევით
გადაგვყავდა, შუაღამისას
გემებმა ჩათვალეს, რომ
რომელიმე ქვეყანას
მიუახლოვდნენ;
28და გაისმა და იპოვა ოცი
ფატომი;
29მაშინ, იმის შიშით, რომ
კლდეებს არ დავეცემით,
გამოაგდეს ოთხი სამაგრი
ღრმულიდან და მოისურვა დღე.
30და როცა გემთმცველები
ხომალდიდან გაქცევას
აპირებდნენ, როცა ნავი
ზღვაში ჩაუშვეს, ისეთი
ფერებით, თითქოს წინა
გემიდან წამყვანები
გადაეგდოთ,
31უთხრა პავლემ ასისთავთან
და ჯარისკაცებს: ესენი რომ
არ დარჩნენ ხომალდზე, ვერ
გადარჩებით.
32მაშინ ჯარისკაცებმა ნავს
თოკები მოჭრეს და დაეცა.
33და ვითარცა დღე იდგა, პავლე
ევედრებოდა მათ, რომ მიეღოთ
ხორცი და უთხრა: დღეს
მეთოთხმეტე დღეა, რაც
დადექით და მარხულობდით,
არაფერი აიღეთ.
34ამიტომ გევედრებით, რომ
ჭამოთ ხორცი, რადგან ეს
თქვენი
ჯანმრთელობისთვისაა,
რადგან არც ერთ თქვენგანს
თავზე თმა არ ჩამოუვარდება.
35და ეს რომ თქვა, აიღო პური
და მადლობა შესწირა ღმერთს
ყველას წინაშე და როცა
გატეხა, დაიწყო ჭამა.
36მაშინ ყველანი გაიხარეს
და ხორციც მიიღეს.
37და სულ ორას
სამოცდათექვსმეტი სული
ვიყავით გემზე.
38და როცა საკმარისად ჭამეს,
შეამსუბუქეს ხომალდი და
გადაყარეს ხორბალი ზღვაში.
39და როდესაც გათენდა, მათ არ
იცოდნენ მიწა, მაგრამ
აღმოაჩინეს ნაპირი ნაპირით,
რომელშიც აპირებდნენ, თუკი
შესაძლებელი იყო, გემს
ჩაეძვრნენ.

40და როცა აიღეს წამყვანები,
მიიღეს თავი ზღვას და
გაშალეს საჭის ზოლები და
აიღეს მთავარი იალქანი
ქართან და გაემართნენ
ნაპირისაკენ.
41და ჩავარდნენ იმ ადგილას,
სადაც ორი ზღვა ერთმანეთს
ხვდებოდა,გემი დაეცა;და
წინა მხარე სწრაფად
იკვებებოდა და უცვლელი
რჩებოდა,მაგრამ უკანა
ნაწილი ტალღების ძალით
გატყდა.
42და ჯარისკაცების რჩევა
იყო,მოეკლათ ტყვეები,რომ
რომელიმე მათგანი არ
გაცუროს და გაქცეული იყო.
43მაგრამ ასისთავმა,
რომელსაც სურდა პავლეს
გადარჩენა,დაიცავდა ისინი
განზრახვისგან;და უბრძანა,
რომ ცურვის მცოდნეებმა ჯერ
ზღვაში ჩასხდნენ და
ხმელეთზე ჩასული ყვნენ.
44და ნარჩენები,ზოგი ბორტზე,
ზოგიც გემის გატეხილ
ნაჭრებზე.და ასეც მოხდა,რომ
ისინი ყველა უსაფრთხოდ
გაიქცნენ მიწაზე.

თავი 28

1და როცა გაიქცნენ,მაშინ
იცოდნენ,რომ კუნძულს
მელიტა ერქვა.
2და ბარბაროსებმა არცთუ
მცირე სიკეთე გამოგვიჩინეს:
მათ ცეცხლი აანთეს და
მიგვიღეს ყოველი
დღევანდელი წვიმისა და
სიცივის გამო.
3და როცა პავლემ ჯოხების
შეკვრა შეკრიბა და ცეცხლზე
დადო,სიცხისგან გველგესლა
გამოვიდა და ხელზე მიაკრა.
4და როცა ბარბაროსებმა
დაინახეს ხელზე
ჩამოკიდებული შხამიანი
მხეცი,უთხრეს ერთმანეთს:
ეჭვგარეშეა,ეს კაცი არის
მკვლელი,რომელიც ზღვას
გადაურჩა,მაგრამ
შურისძიება არ იცოცხლებს.
5მან შეაძრო მხეცი ცეცხლში
და არ იგრძნო ზიანი.
6თუმცა მათ უყურეს,როდის
უნდა შეშუპებული ყოან
მოულოდნელად მკვდარი
ჩამოვარდნილი ყო;მაგრამ მას
შემდეგ,რაც დიდი ხნის
განმავლობაში იყურებოდნენ
და ნახეს,რომ მას რაიმე
ზიანი არ მოუვიდა,
გადაიფიქრეს და თქვეს,რომ
ის ღმერთი იყო.
7იმავე ადგილას იყო
კუნძულის მთავარი კაცის
ქონება,რომლის სახელი იყო
პუბლიუსი;რომელმაც მიგვიღო
და სამი დღე თავაზიანად
დაგვასახლა.
8და იყო ასე,რომ პუბლიუსის
მამა იწვა ციებ-ცხელებითა
და სისხლიანი ნაკადით,
რომელსაც პავლე შევიდა და
ილოცა,და ადო მასზე ხელები
და განკურნა იგი.
9ეს რომ გაკეთდა,მოვიდნენ
და განიკურნენ სხვებიც,
რომლებსაც კუნძულზე
სნეულებები ჰქონდათ.
10ვინც ჩვენც მრავალი
პატივით გვაცხოვა;და როცა
წამოვედით,დაგვაბარეს
საჭირო ნივთებით.
11და სამი თვის შემდეგ
გავემგზავრეთ
ალექსანდრიის ხომალდით,
რომელიც გამოზამთრებოდა
კუნძულზე,რომლის ნიშანი
იყო კასტორი და პოლუქსი.
12სირაკუზაში ჩავედით და იქ
სამი დღე დავრჩით.
13და იქიდან ავიღეთ კომპასი
და მივედით რეგიუმში,და
ერთი დღის შემდეგ სამხრეთის
ქარი დაუბერა და მეორე დღეს
მივედით პუტეოლში.
14სადაც ვიპოვეთ ძმები და
გვინდოდა მათთან შვიდი დღე
დავრჩენილიყავით და ასე
წავედით რომში.
15და იქიდან,როცა ძმებმა
გაიგეს ჩვენზე,მოვიდნენ
ჩვენთან შესახვედრად აპიის
ფორუმამდე და სამ
ტავერნამდე:რომლებიც
დაინახა პავლემ,მადლობა
გადაუხადა ღმერთს და გაბედა.
16და როცა მივედით რომში,
ასისთავმა ტყვეები მცველთა
კაპიტანს გადასცა;
17და იყო ასე,რომ სამი დღის
შემდეგ პავლემ მოუწოდა
იუდეველთა მთავარს და როცა
შეიკრიბნენ,უთხრა მათ:
ძმებო,ძმებო,თუმცა მე
არაფერი ჩამიდენია ხალხის
წინააღმდეგ და ჩვენი
მამების ჩვეულებები.,
მაგრამ იერუსალიმიდან
რომაელების ხელში
ჩამიყვანეს ტყვედ.

18ვინც გამომკითხეს,
გამიშვებდნენ,რადგან
სიკვდილის მიზეზი არ იყო
ჩემში.
19მაგრამ როცა იუდეველები
ამის წინააღმდეგ
ლაპარაკობდნენ,მე
იძულებული ვიყავი კეისარს
მივმართო;არა ის,რომ მე უნდა
დამედანაშაულებინა ჩემი
ერი.
20ამიტომ მოგიწოდეთ,რომ
განახოთ და გელაპარაკოთ,
რადგან ისრაელის
იმედისთვის ვარ შეკრული ამ
ჯაჭვით.
21და მათ უთხრეს მას:ჩვენ არ
მიგვიღია წერილები
იუდეიდან შენზე,არც ერთმა
ძმამ,რომელიც მოვიდა,არ
გაჩვენა ან თქვა რაიმე
ბოროტება შენზე.
22ჩვენ კი გვსურს,
მოვისმინოთ შენგან,რასაც
ფიქრობ,რადგან ამ სექტის
შესახებ ვიცით,რომ ყველგან,
სადაც ის წინააღმდეგია.
23და როცა დაუნიშნეს მას დღე,
ბევრი მივიდა მასთან მის
საცხოვრებელში;რომელსაც
უხსნიდა და ამოწმებდა ღვთის
სასუფეველს,არწმუნებდა მათ
იესოს შესახებ,როგორც
მოსეს რჯულიდან,ისე
წინასწარმეტყველთაგან,
დილიდან საღამომდე.
24და ზოგმა ირწმუნა
ნათქვამი,ზოგმა კი არ
ირწმუნა.
25და რაკი ერთმანეთში არ
შეთანხმდნენ,წავიდნენ,მას
შემდეგ რაც პავლემ ერთი
სიტყვა თქვა:კარგად უთხრა
სულიწმიდა ესაია
წინასწარმეტყველის მიერ
ჩვენს მამებს.
26ამბობდა:წადი ამ ხალხთან
და უთხარი:მოისმენთ და ვერ
გაიგებთ;და ხილვით იხილავთ
და ვერ შეამჩნევთ:
27რადგან ამ ხალხის გული
უხეშია,მათი ყურები
მოსასმენია და თვალები
დახუჭული აქვს;რათა არ
დაინახონ თავიანთი თვალით
და მოისმინონ ყურით და არ
გაიგონ თავიანთი გულით და
არ მოიქცნენ და მე
განვკურნა ისინი.
28იცოდეთ თქვენ,რომ ღვთის
ხსნა გაგზავნილია
წარმართებისთვის და ისინი
მოისმენენ ამას.
29და როცა თქვა ეს სიტყვები,
წავიდნენ იუდეველები და
დიდი მსჯელობა ჰქონდათ
ერთმანეთთან.
30და იცხოვრა პავლემ მთელი
ორი წელი თავის დაქირავებულ
სახლში და მიიღო ყველა,ვინც
მასთან შედიოდა.
31ქადაგებდა ღვთის
სასუფეველს და ასწავლიდა
იმას,რაც ეხება უფალ იესო
ქრისტეს,მთელი
თავდაჯერებულობით,არავინ
კრძალავს მას.

რომაელები

თავი 1

1პავლე,იესო ქრისტეს
მსახური,მოციქულად
მოწოდებული,ღვთის
სახარებისთვის
განცალკევებული,
2(რაც მან ადრე დაჰპირდა
თავის წინასწარმეტყველებს
წმინდა წერილებში)
3მისი ძის,იესო ქრისტეს,
ჩვენი უფლის შესახებ,
რომელიც შეიქმნა დავითის
შთამომავლობისგან
ხორციელად;
4და მკვდრეთით აღდგომით
გამოცხადდა ღვთის ძედ ძალით,
სიწმინდის სულის მიხედვით.
5რომლითაც მივიღეთ მადლი და
მოციქულობა ყველა ერში
რწმენის მორჩილებისთვის,
მისი სახელისთვის.
6რომელთა შორის თქვენც ხართ
იესო ქრისტეს მოწოდებული:
7ყველას,ვინც რომშია,ღვთის
საყვარელო,წმიდად
მოწოდებულს:მადლი თქვენდა
და მშვიდობა ჩვენი მამა
ღმერთისაგან და უფალი იესო
ქრისტესგან.
8უპირველეს ყოვლისა,
მადლობას ვუხდი ჩემს ღმერთს
იესო ქრისტეს მეშვეობით
თქვენ ყველასთვის,რომ
თქვენს რწმენაზე
ლაპარაკობენ მთელ
მსოფლიოში.
9რადგან ღმერთია ჩემი მოწმე,
რომელსაც ჩემი სულით
ვემსახურები მისი ძის
სახარებაში,რომ უწყვეტად
მოგახსენებთ თქვენს
ლოცვებში;
10თხოვნით,თუკი ახლა
ხანგრძლივად შემეძლო
აყვავებული მოგზაურობა
მქონდეს ღვთის ნებით,რომ
მოვიდე თქვენთან.
11რადგან ძალიან მსურს
თქვენი ნახვა,რათა მოგცეთ
რაიმე სულიერი საჩუქარი,
რათა ბოლომდე განმტკიცდეთ;
12ესე იგი,რომ მე და თქვენთან
ერთად ვანუგეშოთ ჩემი და
თქვენი ურთიერთრწმენით.
13ახლა,ძმებო,არ მინდა,რომ
უცოდინარი გქონდეთ,რომ
ხშირად განზრახული მქონდა
თქვენთან მოსვლა,(მაგრამ
აქამდე მიშვებული მქონდა),
რათა თქვენშიც მქონოდა
ნაყოფი,ისევე როგორც სხვა
წარმართებს შორის.
14მე მოვალე ვარ როგორც
ბერძნების,ისე
ბარბაროსების წინაშე;
ბრძენსაც და უგუნურსაც.
15ასე რომ,რამდენადაც
ჩემშია,მზად ვარ სახარება
გიქადაგოთ თქვენ რომშიც.
16რადგან მე არ მრცხვენია
ქრისტეს სახარების,რადგან
ის არის ღვთის ძალა ყოველი
მორწმუნის გადასარჩენად;
ჯერ ებრაელს და ასევე
ბერძენს.
17ვინაიდან მასში ვლინდება
ღვთის სიმართლე რწმენიდან
რწმენამდე:როგორც
დაწერილია:მართალი
იცოცხლებს რწმენით.
18რადგან ღვთის რისხვა
გამოცხადებულია ზეციდან
ყოველგვარი უღმერთობისა და
უსამართლობის წინააღმდეგ
ადამიანთა,რომლებიც
ჭეშმარიტებას უსამართლოდ
იცავენ;
19იმიტომ,რომ ის,რაც
შეიძლება ღმერთმა შეიცნოს,
ცხადია მათში;რადგან
ღმერთმა აჩვენა ეს მათ.
20რადგან სამყაროს
შექმნიდან მოყოლებული მისი
უხილავი რამ ნათლად ჩანს,
შექმნილთაგან გასაგები,
მისი მარადიული ძალა და
ღმრთეება;ისე რომ ისინი
საბაბის გარეშე არიან:
21რადგან,როცა იცნობდნენ
ღმერთს,არ ადიდებდნენ მას,
როგორც ღმერთს და არც
მადლიერნი იყვნენ;მაგრამ
ამაოგახდნენ თავიანთი
ფანტაზიით და დაბნელდა მათი
უგუნური გული.
22ამტკიცებდნენ,რომ
ბრძენნი იყვნენ და სულელები
გახდნენ,
23და შეცვალა უხრწნელი
ღმერთის დიდება ხრწნადი
ადამიანის,ფრინველების,
ოთხფეხა მხეცებისა და
მცოცავების მსგავსებად.
24ამიტომ ღმერთმაც მიაბარა
ისინი უწმინდურებას
საკუთარი გულის ვნებებით,
რათა შეურაცხყოთ საკუთარი
სხეულები ერთმანეთში.
25რომელმაც შეცვალა ღვთის
ჭეშმარიტება სიცრუეში და
თაყვანისცა და ემსახურა

ქმნილებას უფრო მეტად,
ვიდრე შემოქმედს,რომელიც
კურთხეულია მარადიულად.
ამინ.
26ამ მიზეზით ღმერთმა
გადასცა ისინი საძაგელ
სიყვარულს,რადგან მათმა
ქალებმაც კი შეცვალეს
ბუნებრივი გამოყენება
ბუნების საწინააღმდეგოდ.
27და ასევე მამაკაცები,
რომლებიც ტოვებენ ქალის
ბუნებრივ სარგებლობას,
დაწვნენ თავიანთ ვნებაში
ერთმანეთის მიმართ;კაცები
კაცებთან ერთად მუშაობენ ის,
რაც უხამსია და იღებენ
საკუთართავში საზღაურს
თავიანთი შეცდომის გამო.
28და მიუხედავად იმისა,რომ
მათ არ სურდათ ღმერთის
შენახვა თავიანთ ცოდნაში,
ღმერთმა გადასცა ისინი
საყვედურ გონებას,რათა
გაეკეთებინათ ის,რაც არ
არის მოსახერხებელი;
29სავსენი ყოველგვარი
უსამართლობით,სიძვით,
ბოროტებით,სიხარბით,
ბოროტებით;სავსე შურით,
მკვლელობით,კამათით,
მოტყუებით,ბოროტებით;
ჩურჩულები,
30მყვირალა,ღმერთის მოძულე,
ამპარტავანი,ამპარტავანი,
ტრაბახი,ბოროტების
გამომგონებლები,მშობლების
ურჩები,
31გაგების გარეშე,აღთქმის
დამრღვევნი,ბუნებრივი
სიყვარულის გარეშე,
შეუბრალებელნი,
დაუნდობელნი.
32ვინც იცის ღვთის განაჩენი,
რომ ისინი,ვინც ასეთ
რამეებს სჩადიან,სიკვდილის
ღირსნი არიან,არა მხოლოდ
იგივეს აკეთებენ,არამედ
სიამოვნებთ მათ,ვინც ამას
აკეთებს.

თავი 2

1ამიტომ შენ უპატიებელი ხარ,
ადამიანო,ვინც არ უნდა იყო
მსაჯული;რამეთუ შენ
მსაჯული იგივეს აკეთებ.
2მაგრამ ჩვენ
დარწმუნებულები ვართ,რომ
ღვთის განაჩენი
ჭეშმარიტებისამებრ არის
მათზე,ვინც ასეთ რამეებს
სჩადის.
3და გგონია,ადამიანო,რომ
განიკითხავ მათ,ვინც ასეთ
რამეებს აკეთებენ,და
იგივეს აკეთებ,რომ
გადაურჩები ღვთის განაჩენს?
4ან ზიზღი ხარ მისი სიკეთისა
და შემწყნარებლობისა და
სულგრძელობისა;არ იცი,რომ
ღვთის სიკეთე მიგიყვანს
სინანულამდე?
5მაგრამ შენი სიმკაცრისა და
მოუნანიებელი გულის შემდეგ
შეინახე რისხვა რისხვის
დღისა და ღვთის სამართლიანი
სამსჯავროს გამოცხადების
წინააღმდეგ;
6ვინც გადაუხდის თითოეულს
თავისი საქმეების მიხედვით:
7მათ,ვინც მოთმინებით
ეძებენ დიდებას,პატივს და
უკვდავებას,მარადიული
სიცოცხლე.
8ხოლო მათ,ვინც კამათობს და
არ ემორჩილება სიმართლეს,
არამედ ემორჩილება
უსამართლობას,რისხვას და
რისხვას,
9გასაჭირი და ტანჯვა,ყოველი
სული კაცის,ვინც ბოროტს
აკეთებს,უპირველეს ყოვლისა
იუდეველის და ასევე
წარმართის;
10მაგრამ დიდება,პატივი და
მშვიდობა ყოველკაცს,ვინც
კეთილს აკეთებს,ჯერ
იუდეელს და ასევე წარმართს.
11რადგან ღმერთთან არ არის
პატივისცემა.
12რადგან ვინც შესცოდა
კანონის გარეშე,ასევე
დაიღუპება კანონის გარეშე;
13(რადგან კანონის
მსმენელები კი არ არიან
მართლები ღვთის წინაშე,
არამედ კანონის
შემსრულებლები
გამართლდებიან.
14რადგან,როცა წარმართები,
რომლებსაც არ აქვთ კანონი,
ბუნებით აკეთებენ იმას,რაც
კანონშია,ესენი კანონის
გარეშე არიან თავისთვის
კანონი.
15რომლებიც აჩვენებენ მათ
გულებში დაწერილ რჯულის
საქმეს,მათ სინდისსაც
მოწმობს და მათ აზრებს
საზიზღრობას,როცა
ადანაშაულებენ ან
ამართლებენ ერთმანეთს;)

16იმ დღეს,როცა ღმერთი
განიკითხავს ადამიანთა
საიდუმლოებებს იესო
ქრისტეს მიერ ჩემი
სახარების მიხედვით.
17აჰა,შენ იუდეველი ხარ,და
განისვენებ რჯულში და ამაყობ
ღმერთით.
18და იცის მისი ნება და
ამტკიცებს უფრო ჩინებულს,
რჯულიდან მოძღვრებული;
19და დარწმუნებული ხარ,რომ
შენ ხარ ბრმების წინამძღოლი,
სიბნელეში მყოფთა სინათლე,
20უგუნურთა მოძღვარი,
ჩვილების მოძღვარი,
რომელსაც აქვს რჯულის
ცოდნისა და ჭეშმარიტების
სახე.
21შენ,ვინც სხვას ასწავლი,
შენ თვითონ არ ასწავლი?შენ,
ვინც კაცს ქადაგებ,არ იპარო,
იპარავ?
22შენ რომ ამბობ,რომ კაცმა არ
იმრუშო,იმრუშობ?კერპებს
რომ ეზიზღები,სჯულობ?
23შენ,ვინც კანონით
ტრაბახობ,კანონის
დარღვევით შეურაცხყოფ
ღმერთს?
24რადგან ღვთის სახელი
გმობენ წარმართებს შორის
თქვენი მეშვეობით,როგორც
დაწერილია.
25რამეთუ ჭეშმარიტად
სარგებელს მოაქვს
წინადაცვეთა,თუ იცავ რჯულს,
ხოლო თუ კანონის დამრღვევი
ხარ,შენი წინადაცვეთა
წინადაუცვეთელია.
26ამიტომ,თუ
წინადაუცვეთელი იცავს
კანონის სიმართლეს,განა
მისი წინადაუცვეთელობა არ
ჩაითვლება წინადაცვეთად?
27და განა
წინადაუცვეთელობამ,
რომელიც ბუნებით არის,თუ ის
ასრულებს კანონს,არ
განსჯის შენ,ვინც ასოებითა
და წინადაცვეთილებით
არღვევ რჯულს?
28რადგან ის არ არის
იუდეველი,რომელიც ერთია
გარეგნულად;არც
წინადაცვეთაა,რომელიც
გარეგნულად არის ხორცში.
29მაგრამ ის იუდეველია,რაც
შინაგანადერთია;და
წინადაცვეთა არის გულისა,
სულითა და არა ასოთი;რომლის
ქება არა კაცთა,არამედ
ღვთისა.

თავი 3

1მაშინ რა უპირატესობა აქვს
ებრაელს?ან რა სარგებელი
მოაქვს წინადაცვეთას?
2უმეტესად ყოველმხრივ:
უპირველეს ყოვლისა,იმიტომ,
რომ მათ ეწეოდა თღვთის
სიტყვა.
3რა მოხდება,თუ ზოგს არ
სწამდა?განა მათი
ურწმუნოება უშედეგოგახდის
ღვთის რწმენას?
4ღმერთმა ნუ ქნას:დიახ,
ღმერთი იყოს ჭეშმარიტი,
მაგრამ ყველა ადამიანი
მატყუარა;როგორც წერია,რომ
გამართლდე შენს სიტყვებში
და გაიმარჯვო,როცა
განიკითხავ.
5მაგრამ თუ ჩვენი
უსამართლობა განადიდებს
ღვთის სიმართლეს,რას
ვიტყვით?არის ღმერთი
უსამართლო,რომელიც შურს
იძიებს?(მამაკაცურად
ვლაპარაკობ)
6ღმერთმა ნუ ქნას:მაშინ
როგორ განიკითხავს ღმერთი
სამყაროს?
7თუკი ღმერთის
ჭეშმარიტებამ უფრო
გამრავლდა ჩემი სიცრუით მის
სადიდებლად;რატომ
მაინცდამაინც ცოდვილი ვარ?
8და არა,(როგორც
ცილისწამებით
მოგვითხრობენ და როგორც
ზოგიერთები ამტკიცებენ,რომ
ჩვენ ვამბობთ:ბოროტება
ვიმოქმედოთ,რომ სიკეთე
მოვიდეს?რომლის წყევლა
სამართლიანია.
9მერე რა?ჩვენ მათზე უკეთ
ვართ?არა,არავითარ
შემთხვევაში,რადგან ჩვენ
ადრე დავამტკიცეთ
იუდეველებიც და
წარმართებიც,რომ ყველანი
ცოდვის ქვეშ არიან;
10როგორც წერია,არც ერთი
მართალი არ არის,არც ერთი.
11არავინ არის,ვინც ესმის,არ
არის ის,ვინც ეძებს ღმერთს.
12ისინი ყველანი გზიდან
წავიდნენ,ერთად გახდნენ
უსარგებლო;არ არსებობს
სიკეთის გამკეთებელი,არა,
არც ერთი.

13მათი ყელი ღია საფლავია;
ენითიყენებდნენ მოტყუებას;
ასპის შხამი მათ ტუჩების
ქვეშ არის:
14რომლის პირი სავსეა
ლანძღვითა და სიმწარით.
15მათი ფეხები სწრაფია
სისხლის დასაღვრელად.
16განადგურება და უბედურება
მათ გზაზეა.
17და მშვიდობის გზა არ იციან.
18არ არის ღვთის შიში მათ
თვალწინ.
19ახლა ჩვენ ვიცით, რომ რასაც
რჯული ამბობს, ის ეუბნება
მათ, ვინც რჯულის ქვეშ არიან,
რათა შეჩერდეს ყოველი პირი
და მთელი მსოფლიო გახდეს
დამნაშავე ღვთის წინაშე.
20ამიტომ რჯულის საქმეებით
არ გამართლდება ხორცი მის
წინაშე, რადგან კანონით
არის ცოდვის შეცნობა.
21ახლა კი ღვთის სიმართლე
კანონის გარეშე ვლინდება,
რასაც რჯული და
წინასწარმეტყველები
მოწმობენ;
22ღმერთის სიმართლეც,
რომელიც იესო ქრისტეს
რწმენით არის ყველასთვის და
ყველა მორწმუნეზე, რადგან
არ არის განსხვავება.
23რადგან ყველამ შესცოდა და
მოკლებულია ღვთის დიდებას;
24თავისუფლად გამართლებული
მისი მადლით ქრისტე იესოში
გამოსყიდვით.
25რომელიც ღმერთმა
გამოავლინა შესაწირავად
მისი სისხლის რწმენით, რათა
გამოაცხადოს თავისი
სიმართლე წარსულის ცოდვათა
მისატევებლად, ღვთის
შემწყნარებლობით;
26მე ვამბობ, რომ ამ დროს
გამოვაცხადო მისი სიმართლე,
რათა იყოს მართალი და
გამამართლებელი მისი, ვისაც
სწამს იესო.
27მაშინ სად არის ტრაბახი?
გამორიცხულია. რა კანონით?
სამუშაოების? არა: მაგრამ
რწმენის კანონით.
28ამიტომ ჩვენ ვასკვნით, რომ
ადამიანი გამართლებულია
რწმენით კანონის საქმეების
გარეშე.
29ის მხოლოდ იუდეველთა
ღმერთია? ისიც
წარმართთაგან არ არის? დიახ,
წარმართთაგანაც:
30ხედავთ, რომ ერთია ღმერთი,
რომელიც გაამართლებს
წინადაცვეთას რწმენით და
წინადაცვეთას რწმენით.
31მაშ, ვაბათილებთ კანონს
რწმენით? ღმერთმა ქნას: დიახ,
ჩვენ ვადგენთ კანონს.

თავი 4

1რაღა ვთქვათ, რომ იპოვა
აბრაამმა, ჩვენმა მამამ,
ხორცთან დაკავშირებით?
2რადგან თუ აბრაამი
გამართლდა საქმეებით, მას
აქვს სადიდებელი; მაგრამ
არა ღვთის წინაშე.
3რას ამბობს წერილი?
აბრაამმა ირწმუნა ღმერთი და
ეს სიმართლედ ჩაითვალა.
4ახლა, ვინც მუშაობს, ჯილდო
არ არის მადლით, არამედ
ვალით.
5ხოლო ვინც არ მუშაობს,
მაგრამ სწამს, ვინც
ამართლებს უღმერთოს, მისი
რწმენა სიმართლედ ითვლება.
6ისევე, როგორც დავითი ასევე
აღწერს იმ კაცის კურთხევას,
რომელსაც ღმერთი უთმობს
სიმართლეს საქმეების
გარეშე,
7ამბობდა: ნეტარ არიან ისინი,
ვისი ცოდვები მიეტევებათ და
ცოდვები დაფარულია.
8ნეტარია ის კაცი, რომელსაც
უფალი ცოდვას არ მიაწერს.
9ეს ნეტარება მხოლოდ
წინადაცვეთაზე მოდის თუ
წინადაუცვეთელებზეც?
რადგან ჩვენ ვამბობთ, რომ
რწმენა ჩაითვალა აბრაამს
სიმართლისთვის.
10როგორ იქნა გათვლილი? როცა
წინადაცვეთაში იყო თუ
წინადაუცვეთელი? არა
წინადაცვეთაში, არამედ
წინადაცვეთაში.
11და მიიღო წინადაცვეთას
ნიშანი, რწმენის სიმართლის
ბეჭედი, რომელიც ჯერ კიდევ
წინადაუცვეთელი იყო, რათა
ყოფილიყო ყველა მორწმუნის
მამა, თუმცა ისინი არ იყვნენ
წინადაცვეთილი; რათა მათაც
მიეწეროს სიმართლე:
12და წინადაცვეთის მამა
მათთვის, ვინც მხოლოდ
წინადაცვეთადან არ არის,
არამედ ისინიც დადიან ჩვენი
მამის, აბრაამის რწმენის

კვალზე,რომელიც ჯერ კიდევ
წინადაუცვეთელი იყო.
13რადგან დაპირება,რომ ის
უნდა ყოფილიყო სამყაროს
მემკვიდრე,არ იყო
აბრაამისთვის ან მისი
შთამომავლებისთვის
კანონის მეშვეობით,არამედ
რწმენის სიმართლით.
14რადგან თუ კანონის
მემკვიდრეები არიან,რწმენა
ბათილია და აღთქმა უშედეგოა.
15იმიტომ,რომ კანონი
რისხვას ახდენს,რადგან
სადაც არ არის კანონი,არ
არის დანაშაული.
16ამიტომ ეს არის რწმენით,
რათა იყოს მადლით;ბოლომდე
დაპირება შეიძლება იყოს
დარწმუნებული ყველა
თესლისთვის;არა მხოლოდ
იმას,რაც რჯულიდანაა,
არამედ იმასაც,რაც
აბრაამის რწმენიდანაა;ვინ
არის ჩვენი ყველას მამა,
17(როგორც წერია,მრავალი
ერის მამად გაგხადე)მის
წინაშე,ვისი სწამდა,ღმერთი,
რომელიც აცოცხლებს
მკვდრებს და უწოდებს იმას,
რაც არ არის თითქოს.
18ვინც იმედის
საწინააღმდეგოდ ირწმუნა
იმედით,რომ გამხდარიყო
მრავალი ხალხის მამა,
ნათქვამის მიხედვით:ასე
იქნება შენი შთამომავლობა.
19და არ იყო სარწმუნოებით
სუსტი,არ მიიჩნია თავისი
სხეული ახლა მკვდრად,როცა
ის დაახლოებით ასი წლის იყო,
არც სარას საშვილოსნოს
მკვდარი.
20ურწმუნოების გამო არ
შეძრწუნდა ღვთის აღთქმაზე;
არამედ მტკიცე იყო რწმენით
და ადიდებდა ღმერთს;
21და დარწმუნებული იყო,რომ,
რაც დაჰპირდა,მასაც შეეძლო
შეესრულებინა.
22და ამიტომ მიეწერებოდა
მას სიმართლედ.
23ახლა მხოლოდ მისი
გულისთვის არ იყო დაწერილი,
რომ მას მიეწერებოდა;
24არამედ ჩვენთვისაც,ვისაც
ეს მიეწერება,თუ გვწამს,
ვინც მკვდრეთით აღადგინა
ჩვენი უფალი იესო;
25რომელიც გადაეცა ჩვენი
ცოდვებისთვის და აღდგა
ჩვენი გამართლებისთვის.

თავი 5

1ამიტომ,რწმენით
გამართლებულები,მშვიდობა
გვაქვს ღმერთთან ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს
მეშვეობით.
2რომლის მეშვეობითაც ჩვენ
გვაქვს რწმენით წვდომა ამ
მადლში,რომელშიც ვდგავართ
და ვხარობთ ღვთის დიდების
იმედით.
3და არა მხოლოდ ასე,არამედ
გასაჭირშიც ვამაყობთ:ვიცით,
რომ გასაჭირი მოთმინებას
ახდენს;
4და მოთმინება,გამოცდილება;
და გამოცდილება,იმედი:
5და იმედი არ არცხვენს;
იმიტომ,რომ ღვთის
სიყვარული ჩვენს გულებში
იღვრება სულიწმინდის მიერ,
რომელიც მოგვეცა.
6რადგან,როცა ჯერ კიდევ
უძლურები ვიყავით,თავის
დროზე ქრისტე მოკვდა
უღმერთოთათვის.
7მართალი კაცისთვის ძლივს
მოკვდება ერთი,მაგრამ
კარგი კაცისთვის შეიძლება
ვინმემ სიკვდილიც კი
გაბედოს.
8მაგრამ ღმერთი აფასებს
თავის სიყვარულს ჩვენს
მიმართ იმით,რომ სანამ ჩვენ
ჯერ კიდევ ცოდვილები
ვიყავით,ქრისტე მოკვდა
ჩვენთვის.
9მით უფრო,რომ ახლა მისი
სისხლით გამართლებულები
ვართ,მისი მეშვეობით
რისხვას გადავარჩენთ.
10რადგან,როცა მტრები
ვიყავით,შევურიგდით ღმერთს
მისი ძის სიკვდილით,მით
უფრო,რომ შერიგებულები
ვიყავით,მისი სიცოცხლით
გადავრჩებით.
11და არა მხოლოდ ასე,არამედ
ჩვენც ვხარობთ ღმერთში
ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მეშვეობით,რომლის
მეშვეობითაც ახლა მივიღეთ
გამოსყიდვა.
12ამიტომ,როგორც ერთი
ადამიანის მიერ ცოდვა
შემოვიდა სამყაროში და
სიკვდილი ცოდვით;და ასე
გადავიდა სიკვდილი ყველა
ადამიანზე,რადგან ყველამ
შესცოდა:

13(რადგან კანონმდებლობამდე
ცოდვა იყო ქვეყნიერებაში,
მაგრამ ცოდვა არ ითვლება,
როცა კანონი არ არის.
14მიუხედავად ამისა,
სიკვდილი მეფობდა ადამიდან
მოსემდე, მათზეც კი, ვინც არ
შესცოდა ადამის დანაშაულის
მსგავსი, რომელიც არის მისი
ფიგურა, რომელიც უნდა
მოსული იყო.
15მაგრამ არა როგორც
დანაშაული, ასევე არის
უსასყიდლო. რამეთუ თუ ერთის
ცოდვით მრავალი მკვდარია,
მით უმეტეს ღვთის მადლი და
ძღვენი მადლით, რომელიც
არის ერთი კაცის, იესო
ქრისტეს მიერ, მრავალთათვის.
16და არა როგორც ერთი
შესცოდა, ისე არის ძღვენი:
რადგან სასამართლო განსჯა
იყო ერთის მიერ, მაგრამ
უსასყიდლო ძღვენი არის
მრავალი დანაშაული
გასამართლებლად.
17რამეთუ თუ ერთი კაცის
ცოდვით სიკვდილი სუფევდა
ერთის მიერ; მით უმეტეს,
ისინი, ვინც იღებენ მადლისა
და სიმართლის ძღვენის
სიმრავლეს, იმეფებენ
ცხოვრებაში ერთი, იესო
ქრისტეს მიერ.)
18მაშასადამე, როგორც ერთი
განაჩენის დანაშაული, ყველა
კაცს მსჯავრი დაედო; ასე რომ,
ერთის სიმართლით უსასყიდლო
ძღვენი მოვიდა ყველა
ადამიანზე სიცოცხლის
გასამართლებლად.
19რადგან როგორც ერთი
ადამიანის ურჩობით ბევრი
გახდა ცოდვილი, ასევე ერთის
მორჩილებით ბევრი გახდება
მართალი.
20გარდა ამისა, კანონი
შემოვიდა, რომ დანაშაული
გამრავლებული იყო. მაგრამ იქ,
სადაც ცოდვა გამრავლდა,
მადლი გაცილებით მეტი იყო:
21რათა, როგორც ცოდვამ
მეფობა სიკვდილამდე, ასევე
მადლი იმეფოს სიმართლით
მარადიულ სიცოცხლემდე
ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მიერ.

თავი 6

1რა ვთქვათ მაშინ?
განვაგრძოთ ცოდვაში, რომ
მადლი გამრავლდეს?
2ღმერთმა ქნას. ჩვენ,
ცოდვისგან მკვდარი, როგორ
ვიცხოვროთ მასში?
3არ იცით, რომ ბევრი
ჩვენგანი, ვინც მოვინათლეთ
იესო ქრისტეში, მოვინათლეთ
მის სიკვდილში?
4ამიტომ ჩვენ მასთან ერთად
დავიმარხავთ სიკვდილში
ნათლით: როგორც ქრისტე
აღდგა მკვდრეთით მამის
დიდებით, ასევე ჩვენც
ვიაროთ სიცოცხლის ახალში.
5რადგან, თუ ჩვენ ერთად ვართ
დარგული მისი სიკვდილის
მსგავსებაში, ჩვენც
ვიქნებით მისი აღდგომის
მსგავსებაში.
6ვიცით ეს, რომ ჩვენი მოხუცი
ჯვარს აცვეს მასთან, რათა
განადგურდეს ცოდვის სხეული,
რათა ამიერიდან არ
ვემსახუროთ ცოდვას.
7რადგან მკვდარი
ცოდვისაგან თავისუფლდება.
8ახლა, თუ ქრისტესთან ერთად
მკვდრები ვართ, გვწამს, რომ
მასთან ერთად ვიცხოვრებთ.
9იცის, რომ ქრისტე მკვდრეთით
აღმდგარი აღარ კვდება;
სიკვდილს აღარ აქვს მასზე
ბატონობა.
10რადგან იმით, რომ მოკვდა,
ერთხელ მოკვდა ცოდვისთვის;
11ასევე, თქვენც თვლით, რომ
მკვდრები ხართ ცოდვისთვის,
მაგრამ ცოცხლები
ღმერთისთვის ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს მეშვეობით.
12ამიტომ ნუ მეფობს ცოდვას
თქვენს მოკვდავ სხეულში,
რათა დაემორჩილოთ მას მის
ვნებებში.
13ნურც თქვენი წევრები
ცოდვას მიუძღვით
უსამართლობის იარაღად,
არამედ მიეცით თავი ღმერთს,
როგორც მკვდრეთით ცოცხლები,
და თქვენი წევრები, როგორც
სიმართლის იარაღები ღმერთს.
14რამეთუ ცოდვა არ იქნება
თქვენზე ბატონობაზე, რადგან
თქვენ არ ხართ კანონის ქვეშ,
არამედ მადლის ქვეშ.
15მერე რა? შევცოდეთ, რადგან
რჯულის ქვეშ კი არ ვართ,

არამედ მადლის ქვეშ ვართ?
ღმერთმა ქნას.
16 არ იცით, რომ ვისაც თავს
აძლევთ მსახურებს, რათა
დაემორჩილოთ, მისი
მსახურები ხართ, ვისაც
ემორჩილებით; ცოდვისა
სიკვდილისა თუ მორჩილებისა
სიმართლისა?
17 მაგრამ მადლობა ღმერთს,
რომ იყავით ცოდვის
მსახურები, მაგრამ გულით
დაემორჩილეთ მოძღვრების იმ
ფორმას, რომელიც გადმოგეცით.
18 მაშინ განთავისუფლდით
ცოდვისაგან, თქვენ გახდით
სიმართლის მსახურები.
19 მე ვლაპარაკობ ადამიანთა
საქციელზე თქვენი ხორცის
უძლურების გამო, რადგან,
როგორც თქვენ მიაწოდეთ
თქვენი წევრები
უწმინდურების მსახურებს და
ურჯულოებას - ურჯულოებას;
ასე რომ, ახლა მიეცით თქვენი
წევრები სიმართლისთვის
მსახურები სიწმინდისთვის.
20 რადგან, როცა ცოდვის
მსახურები იყავით,
თავისუფალი იყავით
სიმართლისგან.
21 რა ნაყოფი გქონდათ მაშინ
იმაში, რის გამოც ახლა
გრცხვენიათ? რადგან ამ
ყველაფრის დასასრული
სიკვდილია.
22 მაგრამ ახლა
გათავისუფლდით ცოდვისაგან
და გახდით ღვთის მსახურები,
გაქვთ თქვენი ნაყოფი
სიწმინდემდე და დასასრულს -
მარადიული სიცოცხლე.
23 რადგან ცოდვის საზღაური
სიკვდილია; მაგრამ ღვთის
საჩუქარი არის მარადიული
სიცოცხლე ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს მეშვეობით.

თავი 7

1 არ იცით, ძმებო, (რადგან
რჯულის მცოდნეებს
ველაპარაკები) როგორ
ბატონობს კანონი ადამიანზე,
სანამ ის ცოცხალია?
2 რადგან ქალს, რომელსაც
ქმარი ჰყავს, კანონით არის
შეკრული თავის ქმარს, სანამ
ის ცოცხალია; ხოლო თუ ქმარი
მკვდარია, იგი
განთავისუფლდება ქმრის
კანონისაგან.
3 ასე რომ, თუ მისი ქმარი
ცოცხალია, ის სხვა კაცზე
იქნება გათხოვილი, მრუშად
იწოდება; ისე რომ არ იყოს
მრუში, თუმცა სხვა კაცზე
იყოს დაქორწინებული.
4 ამიტომ, ჩემო ძმებო, თქვენც
მკვდრები გახდით კანონის
მიმართ ქრისტეს სხეულით;
რომ სხვაზე დაქორწინდეთ,
მკვდრეთით აღმდგარზე, რათა
მივიღოთ ნაყოფი
ღმერთისთვის.
5 რადგან, როდესაც ჩვენ
ხორცში ვიყავით, ცოდვების
მოძრაობა, რომელიც კანონით
იყო, მოქმედებდა ჩვენს
წევრებში, რათა გამოეღოთ
ნაყოფი სიკვდილამდე.
6 მაგრამ ახლა ჩვენ
გათავისუფლდით რჯულისგან,
მკვდრებისაგან, რომლებშიც
შევიჭერით; რომ სულის
სიახლეში ვემსახუროთ და არა
ასოს სიძველეს.
7 რა ვთქვათ მაშინ? კანონი
ცოდვაა? ღმერთმა ქნას. არა,
მე არ ვიცოდი ცოდვა, არამედ
რჯულით, რადგან არ ვიცოდი
ვნება, თუ კანონი არ ეთქვა: არ
ისურვო.
8 მაგრამ ცოდვამ, რომელიც
მცნებას იღებდა, ჩემში
ყოველგვარი
მიზანდასახულობა
გამოიწვია. რადგან კანონის
გარეშე ცოდვა მკვდარი იყო.
9 რადგან ერთხელ ვიყავი
კანონის გარეშე, მაგრამ
როცა მცნება მოვიდა, ცოდვა
გაცოცხლდა და მე მოვკვდი.
10 და მცნება, რომელიც იყო
განსაზღვრული
სიცოცხლისთვის, მე მივხვდი,
რომ სიკვდილამდე იყო.
11 რამეთუ ცოდვამ,
მცნებათაგან შემთხვევის
გამო, მომატყუა და მომკლა.
12 ამიტომ კანონი წმინდაა,
მცნება კი წმიდა,
სამართლიანი და კეთილი.
13 მაშინ ის, რაც კარგია,
მომაკვდა? ღმერთმა ქნას.
ოღონდ ცოდო, რათა გამოჩნდეს
ცოდვა, სიკეთით ჩემში
სიკვდილის მომტანი; რომ
მცნებათა ცოდვა მეტად
ცოდვილი გახდეს.
14 რადგან ვიცით, რომ კანონი
სულიერია, მე კი ხორციელი
ვარ, ცოდვის ქვეშ გაყიდული.

15იმის გამო,რასაც ვაკეთებ,
არ ვუშვებ;მაგრამ რაც მძულს,
იმას ვაკეთებ.
16მაშინ თუ ვაკეთებ იმას,რაც
არ მინდა,ვეთანხმები
კანონს,რომ ის კარგია.
17მაშ,მე კი აღარ ვარ ამის
ვაკეთებ,არამედ ცოდვა,
რომელიც მკვიდრობს ჩემში.
18რამეთუ ვიცი,რომ ჩემში (ანუ
ჩემს ხორცში)სიკეთე არ
ბინადრობს,რადგან ნება
ჩემთანაა;მაგრამ როგორ
შევასრულო ის,რაც კარგია,მე
ვერ ვხვდები.
19სიკეთეს,რაც მსურს,არ
ვაკეთებ,ხოლო ბოროტებას,
რაც არ მინდა,ვაკეთებ.
20ახლა თუ ვაკეთებ იმას,რაც
არ მინდა,მე კი არ ვაკეთებ
ამას,არამედ ცოდვა,რომელიც
მკვიდრობს ჩემში.
21მაშინ ვპოულობ კანონს,რომ
როცა სიკეთეს ვაკეთებ,
ბოროტებაც ჩემთანაა.
22ვინაიდან შინაგანი კაცის
მიხედვით ვტკბები ღვთის
კანონით.
23მაგრამ ჩემს წევრებში
სხვა კანონს ვხედავ,
რომელიც ებრძვის ჩემი
გონების კანონს და მაქცევს
ცოდვის კანონის ტყვეობაში,
რომელიც ჩემს წევრებშია.
24ო,საწყალი კაცი რომ ვარ!
ვინ მიხსნის ამ სიკვდილის
სხეულიდან?
25მადლობა ღმერთს ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს
მეშვეობით.ასე რომ,გონებით
მე თვითონ ვემსახურები
ღვთის კანონს;მაგრამ
ხორცით ცოდვის კანონი.

თავი 8

1მაშასადამე,ახლა არ არის
განსჯა მათ,ვინც ქრისტე
იესოშია,რომლებიც დადიან
არა ხორცის მიხედვით,
არამედ სულის მიხედვით.
2რადგან ქრისტე იესოში
სიცოცხლის სულის კანონმა
გამათავისუფლა ცოდვისა და
სიკვდილის კანონისგან.
3იმის გამო,რისი გაკეთებაც
რჯულმა ვერ შეძლო,რომ ის
ხორცით სუსტი იყო,ღმერთმა
გამოგზავნა თავისი ძე
ცოდვილი ხორცის მსგავსად,
და ცოდვის გამო დაგმო ცოდვა
ხორციელში.
4რათა აღსრულდეს რჯულის
სიმართლე ჩვენში,ვინც
ხორცის მიხედვით კი არ
დავდივართ,არამედ სულის
მიხედვით.
5რადგან ისინი,ვინც ხორცს
ემორჩილებიან,ფიქრობენ
ხორციელზე;ხოლო ისინი,ვინც
სულის მიხედვით არიან,
სულიერნი არიან.
6რადგან ხორციელად
აზროვნება სიკვდილია;
მაგრამ სულიერად აზროვნება
არის სიცოცხლე და მშვიდობა.
7რადგან ხორციელი გონება
არის მტრობა ღმერთის
წინააღმდეგ,რადგან ის არ
ემორჩილება ღვთის კანონს და
არც შეიძლება.
8ასე რომ,ისინი,ვინც ხორცში
არიან,ვერ ასიამოვნებენ
ღმერთს.
9მაგრამ თქვენ ხორცში კი არ
ხართ,არამედ სულში,თუკი
ღვთის სული ბინადრობს
თქვენში.ახლა თუ ვინმეს არ
აქვს ქრისტეს სული,ის მისი
არ არის.
10და თუ ქრისტე არის თქვენში,
სხეული მკვდარია ცოდვის
გამო;მაგრამ სული
სიცოცხლეა სიმართლის გამო.
11მაგრამ თუ მისი სული,ვინც
იესო მკვდრეთით აღადგინა,
თქვენში ცხოვრობს,ის,ვინც
ქრისტე მკვდრეთით აღადგინა,
ასევე გააცოცხლებს თქვენს
მოკვდავ სხეულებს მისი
სულით,რომელიც თქვენში
მკვიდრობს.
12ამიტომ,ძმებო,ჩვენ
მოვალენი ვართ და არა
ხორცის,რომ ვიცხოვროთ
ხორცის მიხედვით.
13რადგან თუ ხორცის
მიხედვით იცოცხლებთ,
მოკვდებით,ხოლო თუ სულით
აკვდებით სხეულის საქმეებს,
იცოცხლებთ.
14რადგან ვინც ღვთის სულით
ხელმძღვანელობს,ისინი
ღვთის შვილები არიან.
15რამეთუ არ მიგიღიათ
მონობის სული,რათა კვლავ
გეშინოდეთ;მაგრამ თქვენ
მიიღეთ შვილობის სული,
რომლითაც ჩვენ ვღაღადებთ:
აბა,მამაო.
16თვით სული მოწმობს ჩვენს
სულთან ერთად,რომ ჩვენ
ღვთის შვილები ვართ.

17და თუ შვილები,მაშინ
მემკვიდრეები;ღვთის
მემკვიდრეები და ქრისტეს
თანამემკვიდრეები;თუ ასეა,
რომ ვიტანჯოთ მასთან ერთად,
რათა ჩვენც ერთად ვიდიდოთ.
18რადგან მე ვფიქრობ,რომ
ამჟამინდელი ტანჯვა არ არის
ღირსი შედარება დიდებასთან,
რომელიც გამოცხადდება
ჩვენში.
19რადგან ქმნილების
გულწრფელი მოლოდინი ელის
ღვთის ძეთა გამოცხადებას.
20რადგან ქმნილება
დაემორჩილა ამაოებას,არა
ნებით,არამედ იმის გამო,
ვინც მას დაემორჩილა იმედით,
21რადგან თავად ქმნილებაც
გადაიხსნება ხრწნილების
მონობიდან ღვთის შვილების
დიდებულთა ვისუფლებაში.
22რადგან ჩვენ ვიცით,რომ
მთელი ქმნილება ერთად
კვნესის და ტკივილს
განიცდის აქამდე.
23და არა მარტო ისინი,არამედ
ჩვენც,რომლებსაც გვაქვს
სულის პირველი ნაყოფი,ჩვენ
თვითონაც ვკვნესავთ
საკუთარ თავში და ველოდებით
ჩვენი სხეულის შვილად
აყვანის,გონების
გამოსყიდვას.
24რამეთუ იმედით ვართ
გადარჩენილი,მაგრამ ხილული
იმედი იმედი არ არის,რადგან
რასაც ხედავს ადამიანი,
რატომ აქვს ჯერ კიდევ იმედი?
25მაგრამ თუ იმის იმედი
გვაქვს,რომ ვერ ვხედავთ,
მოთმინებით ველით ამას.
26ასევე სული გვეხმარება
ჩვენს უძლურებაზე,რადგან
არ ვიცით,რისთვის უნდა
ვილოცოთ,როგორც უნდა,
არამედ თავად სული
შუამავლობს ჩვენთვის
გამოთქმადი კვნესით.
27და ვინც იკვლევს გულებს,
იცის რა არის სულის გონება,
რადგან ის შუამავლობს
წმინდანთათვის ღვთის ნების
მიხედვით.
28და ჩვენ ვიცით,რომ
ყველაფერი ერთად მუშაობს
სიკეთისთვის მათთვის,ვისაც
უყვარს ღმერთი,მათთვის,
ვინც მოწოდებულია მისი
განზრახვის მიხედვით.
29ვინც მან წინასწარ იცოდა,
ასევე წინასწარ განსაზღვრა
თავისი ძის ხატის
შესაფერისად,რათა ყოფილიყო
პირმშო მრავალ ძმას შორის.
30ვინც წინასწარ განსაზღვრა,
მათაც მოუწოდა,და ვისაც
მოუწოდა,ისინიც გაამართლა
და ვინც გაამართლა,ისინიც
განადიდა.
31რა ვუთხრათ ამათ?თუ ღმერთი
ჩვენთანაა,ვინ შეიძლება
იყოს ჩვენს წინააღმდეგ?
32ვინც არ შეიწყალა თავისი
ძე,არამედ გადასცა იგი
ყველას ჩვენთვის,როგორ არ
მოგვცემს მასთან ერთად
ყოველივე უსასყიდლოდ?
33ვინ დაადანაშაულებს ღვთის
რჩეულებს?ღმერთია,რომელიც
ამართლებს.
34ვინ არის ის,ვინც გმობს?ეს
არის ქრისტე,რომელიც
მოკვდა,უფრო სწორად,აღდგა,
რომელიც არის ღვთის
მარჯვნივ,რომელიც ასევე
შუამავლობს ჩვენთვის.
35ვინ დაგვაშორებს ქრისტეს
სიყვარულს?გასაჭირი,ან
გასაჭირი,ან დევნა,ან
შიმშილი,ან სიშიშვლე,ან
საფრთხე,თუ მახვილი?
36როგორც წერია:შენს გამო
ვხოცავთ მთელი დღე;ჩვენ
ჩავთვლით სასაკლაო
ცხვრებად.
37არა,ამ ყველაფერში ჩვენ
უფრო მეტი ვართ,ვიდრე
დამპყრობლები მისი
მეშვეობით,ვინც შეგვიყვარა.
38რადგან დარწმუნებული ვარ,
რომ არც სიკვდილი,არც
სიცოცხლე,არც ანგელოზები,
არც სამთავროები,არც
ძალები,არც აწმყო და არც
მომავალი,
39ვერც სიმაღლე,ვერც სიღრმე
და ვერც სხვა ქმნილება ვერ
დაგვაშორებს ღვთის
სიყვარულს,რომელიც არის
ჩვენს უფალ ქრისტე იესოში.

თავი 9

1ჭეშმარიტებას ვამბობ
ქრისტეში,არ ვიტყუები,ჩემი
სინდისიც მოწმობს
სულიწმიდით,
2რომ დიდი სიმძიმე და
მუდმივი მწუხარება მაქვს
გულში.
3ვისურვებდი,რომ ჩემი
ძმებისთვის,ჩემი ხორციელი
ნათესავებისთვის,

ქრისტესგან დაწყევლილი
ვყოფილიყავი.
4ვინ არიან ისრაელები;
რომელსაც ეხება შვილობა,
დიდება,აღთქმები,კანონის
მიცემა,ღვთის მსახურება და
დაპირებები;
5რომელთაგანაც არიან
მამები და რომელთაგანაც
ხორციელად მოვიდა ქრისტე,
რომელიც არის ყველაზე,
კურთხეული ღმერთი
უკუნისამდე.ამინ.
6არა ისე,თითქოს ღვთის
სიტყვას არანაირი ეფექტი არ
მოჰყოლია.რადგან ყველა
ისრაელი არ არის,
ისრაელიანები.
7არც იმიტომ,რომ ისინი
აბრაამის შთამომავლები
არიან,ყველანი შვილები
არიან,არამედ:ისააკში
დაირქმევა შენი
შთამომავალი.
8ესე იგი,ხორციელი შვილები
არ არიან ღვთის შვილები,
არამედ აღთქმის შვილები
ითვლებიან თესლად.
9რადგან ეს არის აღთქმის
სიტყვა:ამ დროს მოვალ და
სარას ეყოლება ვაჟი.
10და არა მხოლოდ ეს;მაგრამ
როდესაც რებეკაც დაორსულდა
ერთზე,ჩვენს მამა ისააკზე;
11(რადგან ბავშვები ჯერ არ
დაბადებულან,არც სიკეთე და
არც ბოროტება გაუკეთებიათ,
რათა ღვთის განზრახვა
არჩევის მიხედვით დადგეს
არა საქმის,არამედ მისი
მოწოდებისა;)
12უთხრეს მას:უფროსი
ემსახურება უმცროსს.
13როგორც წერია:იაკობი
მიყვარდა,ესავი კი მძულდა.
14რა ვთქვათ მაშინ?არის თუ
არა უსამართლობა ღმერთთან?
ღმერთმა ქნას.
15რადგან ის ეუბნება მოსეს:
მე შემიწყალებს,ვისაც
შევიწყალებ,და შემიწყალებს,
ვისაც შემიბრალებ.
16მაშ,მისგან კი არ არის
მსურველი,არც გარბის,
არამედ ღმერთის,ვინც
წყალობას ავლენს.
17რადგანაც წერილი ეუბნება
ფარაონს:სწორედ ამ მიზნით
აღვზარდე შენ,რათა
მეჩვენებინა ჩემი ძალა
შენში და ჩემი სახელი
გამოცხადდეს მთელ
დედამიწაზე.
18ამიტომ შეიწყალებს ის,
ვისაც შეიწყალებს და ვისაც
უნდა,გაამკაცრებს.
19მაშინ მეტყვი:რატომ
სცოდავს?ვინ
შეეწინააღმდეგა მის ნებას?
20არა,მაგრამ,ადამიანო,ვინ
ხარ შენ,ვინც ღმერთს
პასუხობ?განა ქმნილება
ეტყვის მის შემქმნელს:
რატომ შემქმენი ასე?
21განა არ აქვს ჭურჭელს ძალა
თიხაზე,ერთი და იგივე
ჭურჭლის გასაკეთებლად ერთი
ჭურჭელი საპატიოდ და მეორე
საპატიო?
22რა მოხდებოდა,თუ ღმერთი,
რომელსაც სურს გამოავლინოს
თავისი რისხვა და
გამოაცხადოს თავისი ძალა,
დიდი სულგრძელობით
მოითმინა რისხვის ჭურჭელი,
რომელიც მორგებულია
განადგურებისთვის.
23და რათა მან აჩვენოს
თავისი დიდების სიმდიდრე
წყალობის ჭურჭელზე,რომელიც
მან ადრე მოამზადა
სადიდებლად,
24ჩვენც,ვინც მან მოგვიწოდა,
არა მხოლოდ იუდეველთაგან,
არამედ წარმართთაგანაც?
25როგორც ამბობს ასევე
ოსეეში,მე ვუწოდებ მათ ჩემს
ხალხს,რომელიც არ იყო ჩემი
ხალხი;და მისი საყვარელი,
რომელიც არ იყო საყვარელი.
26და იქნება ასე,რომ იმ
ადგილას,სადაც მათ უთხრეს:
თქვენ არ ხართ ჩემი ხალხი;იქ
იწოდებიან ისინი ცოცხალი
ღმერთის შვილებად.
27ესაია ასევე ღაღადებს
ისრაელზე:ისრაელის ძეთა
რიცხვი რომ იყოს ზღვის
ქვიშასავით,გადარჩება
ნარჩენი.
28რადგან ის დაასრულებს
საქმეს და შეაკლებს მას
სიმართლით,რადგან მოკლე
საქმეს გააკეთებს უფალი
დედამიწაზე.
29და როგორც ესაიამ თქვა
ადრე,თუ საბაოთის უფალმა არ
დაგვიტოვა შთამომავალი,
სოდომასავით ვიქნებოდით და
გომორას გავხდებოდით.
30რა ვთქვათ მაშინ?რომ
წარმართებმა,რომლებიც არ
მისდევდნენ სიმართლეს,

მიაღწიეს სიმართლეს,
რწმენის სიმართლეს.
31მაგრამ ისრაელი,რომელიც
მიჰყვებოდა სიმართლის
კანონს,ვერ მიაღწია
სიმართლის კანონს.
32რატომ?რადგან ისინი ამას
რწმენით კი არ ეძებდნენ,
არამედ რჯულის საქმეებით.
რადგან დაბრკოლდნენ იმ
დაბრკოლების ქვაზე;
33როგორც წერია:აჰა,მე ვდებ
სიონში დაბრკოლების ქვას და
დანაშაულის კლდეს,და ვინც
მას სწამს,არ შერცხვება.

თავი 10

1ძმებო,ჩემი გულის სურვილი
და ლოცვა ღმერთს
ისრაელისთვის ის არის,რომ
ისინი გადარჩნენ.
2რადგან მე ვამოწმებ მათ,
რომ მათ აქვთ ღვთის
მოშურნეობა,მაგრამ არა
ცოდნის მიხედვით.
3რადგან მათ არ იციან ღვთის
სიმართლე და აპირებენ
თავიანთი სიმართლის
დამკვიდრებას,არ
დაემორჩილნენ ღვთის
სიმართლეს.
4რადგან ქრისტე არის
კანონის დასასრული
სიმართლისთვის ყოველი
მორწმუნისათვის.
5რადგან მოსე აღწერს
სიმართლეს,რომელიც
კანონისგან არის,რომ
ადამიანი,ვინც ამას
აკეთებს,იცოცხლებს მათით.
6მაგრამ სიმართლე,რომელიც
რწმენისგან არის,ასე
ლაპარაკობს:ნუ ამბობ შენს
გულში:ვინ ავა ზეცაში?(ანუ
ქრისტეს ზემოდან
ჩამოყვანა:)
7ან ვინ ჩავა სიღრმეში?(ანუ
ქრისტეს მკვდრეთით აღდგომა.)
8მაგრამ რას ამბობს?სიტყვა
ახლოს არის შენთან,შენს
პირში და შენს გულში:ეს არის
სიტყვა რწმენისა,რომელსაც
ჩვენ ვქადაგებთ;
9რომ,თუ შენი პირით აღიარებ
უფალ იესოს და შენს გულში
გწამს,რომ ღმერთმა
აღადგინა იგი მკვდრეთით,
გადარჩები.
10ვინაიდან გულით სწამს
ადამიანს სიმართლისთვის;და
პირით აღსარება ხდება
ხსნისათვის.
11ვინაიდან წერილი ამბობს:
ვინც მას სწამს,არ
შერცხვება.
12რამეთუ არავითარი
განსხვავება არ არის
იუდეველსა და ბერძენს შორის,
რადგან ერთი და იგივე უფალი
ყველასათვის მდიდარია
ყველასთვის,ვინც მას
მოუხმობს.
13რადგან ვინც მოუხმობს
უფლის სახელს,გადარჩება.
14მაშ,როგორ მოუხმობენ მას,
ვისაც არ სწამდათ?და როგორ
დაიჯერონ ის,ვისი
შესახებაც არ სმენიათ?და
როგორ მოისმენენ
მქადაგებლის გარეშე?
15და როგორ ქადაგებენ,თუ არ
იქნებიან გაგზავნილი?
როგორც წერია:რა
მშვენიერია ფეხები მათ,
ვინც მშვიდობის სახარებას
ქადაგებს და სიკეთეს
ახარებს!
16მაგრამ ისინი ყველა არ
დაემორჩილნენ სახარებას.
ვინაიდან ესაია ამბობს:
უფალო,ვინ ირწმუნა ჩვენი
ცნობა?
17ასე რომ,რწმენა მოსმენით
მოდის და მოსმენა ღვთის
სიტყვით.
18მაგრამ მე ვამბობ:არ
გაუგიათ?დიახ,ჭეშმარიტად,
მათი ხმა მთელ დედამიწას
მოედო და მათი სიტყვები
მსოფლიოს კიდემდე.
19მაგრამ მე ვამბობ:არ იცოდა
ისრაელმა?უპირველეს
ყოვლისა,მოსემ თქვა:შურს
გამოგაყენებთ უხალხოებით
და უგუნური ერი გაგაბრაზებთ.
20მაგრამ ესაია ძალიან
გაბედულია და ამბობს:მე
ვიპოვე ისინი,ვინც არ
მეძებდა;გამოვეცხადე მათ,
ვინც არ მთხოვდა ჩემს
შემდეგ.
21მაგრამ ის ეუბნება
ისრაელს:მთელი დღე ხელები
გავუწოდე ურჩ და მოძალადე
ხალხს.

თავი 11

1მე ვამბობ:განა განდევნა
ღმერთმა თავისი ხალხი?
ღმერთმა ქნას.რადგან მეც
ისრაელი ვარ,აბრაამის

შთამომავლიდან,ბენიამინის
ტომიდან.
2ღმერთმა არ განდევნა
თავისი ხალხი,რომელიც მან
წინასწარ იცოდა.არ იცით,რას
ამბობს წერილი ელიას
შესახებ?როგორ მიმართავს
ღმერთს ისრაელის
წინააღმდეგ და ამბობს:
3უფალო,დახოცეს შენი
წინასწარმეტყველები და
გათხარეს შენი
სამსხვერპლოები;მე დავრჩი
მარტო და ისინი ჩემს
სიცოცხლეს ეძებენ.
4მაგრამ რას ეუბნება მას
ღმერთის პასუხი?მე
დავინახე შვიდი ათასი კაცი,
რომელთაც მუხლი არ დაუყრიათ
ბაალის ხატს.
5ასე რომ,ახლაც არის
დარჩენილი მადლის არჩევის
მიხედვით.
6და თუ მადლით,მაშინ აღარ
არის საქმეები,თორემ მადლი
აღარ არის მადლი.მაგრამ თუ
საქმეებია,მაშინ აღარ არის
მადლი:თორემ შრომა აღარ
არის სამუშაო.
7მერე რა?ისრაელს არ მიუღია
ის,რასაც ეძებს;მაგრამ
არჩევანმა მოიპოვა იგი და
დანარჩენები დაბრმავდნენ
8(როგორც წერია,ღმერთმა
მისცა მათ ძილის სული,
თვალები,რომ არ დაინახონ და
ყურები,რომ არ მოისმინონ;)
დღემდე.
9და თქვა დავითმა:იყოს მათი
სუფრა მახე,მახე,
დაბრკოლება და საზღაური
მათთვის.
10დაბნელდეს მათი თვალები,
რომ არ დაინახონ და მუდამ
ზურგი ქედს იხრიან.
11მაშ მე ვამბობ:
დაბრკოლდნენ,რომ დაეცნენ?
ღმერთმა ნუ ქნას,არამედ
მათი დაცემით მოვიდა ხსნა
წარმართთათვის,რათა მათ
შურს აღძრას.
12ახლა,თუ მათი დაცემა არის
სამყაროს სიმდიდრე,და მათი
შემცირება -წარმართთა
სიმდიდრე;რამდენად მეტია
მათი სისრული?
13რადგან მე გელაპარაკებით
თქვენ,წარმართნო,
რამდენადაც წარმართთა
მოციქული ვარ,ვადიდებ ჩემს
თანამდებობას.
14თუ რაიმე საშუალებით
შემიძლია გავაბრაზო,რომ
მივბაძო მათ,ვინც ჩემი
ხორცია,და გადავარჩინო
ზოგიერთი მათგანი.
15რადგან თუ მათი განდევნა
ქვეყნიერების შერიგებაა,რა
იქნება მათი მიღება,თუ არა
სიცოცხლე მკვდრეთით?
16რადგან თუ პირველი ნაყოფი
წმინდაა,ერთიანადაც
წმინდაა;და თუ ფესვი
წმინდაა,ტოტებიც წმინდაა.
17და თუ ტოტებიდან ზოგიერთი
მოიკვეთა და შენ,ველური
ზეთისხილის ხე ხარ,მათ
შორის ნამყენი იქნები და
მათთან ერთად მიიორთმევ
ზეთისხილის ხის ფესვსა და
სიმსუქნეს;
18ნუ იკვეხნი ტოტებით.
მაგრამ თუ იკვეხნი,ფესვს კი
არ ატარებ,არამედ შენს
ფესვს.
19მაშინ იტყვი:ტოტები
დამიმტვრეს,რათა
დამემესვათ.
20კარგად;ურწმუნოების გამო
გაწყვიტეს,შენ კი რწმენით
დგახარ.ნუ იქნებით
მოაზროვნე,არამედ
გეშინოდეთ:
21რადგან თუ ღმერთმა არ
დაინდო ბუნებრივი ტოტები,
გაუფრთხილდი,რომ მანაც არ
დაინდო შენ.
22მაშ,აჰა,ღმერთის სიკეთე და
სიმკაცრე;მაგრამ შენდამი,
სიკეთე,თუ მის სიკეთეში
განაგრძობ,თორემ შენც
მოიკვეთება.
23და ისინიც,თუ კვლავ ვაცარ
დარჩებიან ურწმუნოებაში,
დაემყნობიან,რადგან ღმერთს
ძალუძს მათი ხელახლა
დამყნობი.
24რადგან თუ ბუნებით ველური
ზეთისხილის ხისგან
გამოგლიჯე და კარგ
ზეთისხილის ხეზე ბუნების
საწინააღმდეგოდ
დაგამყენეს,რამდენად უფრო
მეტად ეს,ბუნებრივი ტოტები,
უნდა დაიკრას საკუთარ
ზეთისხილის ხეზე?
25რადგან არ მინდა,ძმებო,რომ
თქვენ არ იცოდეთ ეს
საიდუმლო,რათა არ იყოთ
ბრძენი თქვენი აზრით;რომ
ნაწილობრივ სიბრმავე
დაემართა ისრაელს მანამ,

სანამ არ მოვა წარმართთა
სისავსე.
26და ასე გადარჩება მთელი
ისრაელი:როგორც დაწერილია:
გამოვა სიონიდან მხსნელი და
აშორებს უღმერთობას იაკობს.
27რადგან ეს არის ჩემი
აღთქმა მათთან,როცა
მოვიხსნი მათ ცოდვებს.
28რაც შეეხება სახარებას,
ისინი მტრები არიან თქვენი
გულისთვის,ხოლო რაც
შეეხება არჩევანს,ისინი
საყვარლები არიან მამების
გულისთვის.
29რადგან ღვთის ძღვენი და
მოწოდება მონანიების
გარეშეა.
30რადგან,როგორც წარსულში
არ გწამდათ ღმერთი,ახლა კი
მოიპოვეთ წყალობა მათი
ურწმუნოებით.
31ახლაც არ სწამდათ მათაც,
რომ თქვენი წყალობის
წყალობით მათაც მოიპოვონ
წყალობა.
32რადგან ღმერთმა დაასრულა
ისინი ყველა ურწმუნოებით,
რათა შეიწყალოს ყველა.
33ო,ღმერთის სიბრძნისა და
ცოდნის სიმდიდრის სიღრმე!
რამდენად შეუსწავლელია
მისი განსჯა და მისი
წარსული გზები!
34ვინ შეიცნო უფლის გონება?
ან ვინ იყო მისი მრჩეველი?
35ან ვინ მისცა პირველმა მას
და კვლავ აუნაზღაურდება მას?
36რამეთუ მისგან,მის მიერ და
მის მიერ არის ყოველივე:
დიდება უკუნითი უკუნისამდე.
ამინ.

თავი 12

1ამიტომ გევედრებით,ძმებო,
ღვთის წყალობის წყალობით,
რომ თქვენი სხეულები
წარმოადგინოთ ცოცხალ
მსხვერპლად,წმინდად,
ღვთისთვის მოსაწონად,რაც
არის თქვენი გონივრული
სამსახური.
2და ნუ დაემსგავსებით ამ
სამყაროს,არამედ
გარდაიქმნეთ თქვენი
გონების განახლებით,რათა
დაამტკიცოთ,რა არის ღვთის
ნება კარგი,მისაღები და
სრულყოფილი.
3რადგან მე ვამბობ,ჩემდამი
მოცემული მადლით,ყოველ
ადამიანს,ვინც თქვენ
შორისაა,არ იფიქროს იმაზე
მეტად,ვიდრე უნდა იფიქროს;
არამედ ფხიზლად ვიფიქროთ,
როგორც ღმერთმა ყველა
ადამიანს სარწმუნოების
საზომი მისცა.
4რადგან ერთ სხეულში
მრავალი წევრი გვყავს და
ყველა წევრს ერთი და იგივე
თანამდებობა არ აქვს.
5ასე რომ,ჩვენ,მრავალნი,
ერთი სხეული ვართ ქრისტეში
და თითოეული მეორის წევრები.
6მაშ,რომ გვქონდეს
განსხვავებული მადლის
მიხედვით,
წინასწარმეტყველება,
რწმენის თანაფარდობის
მიხედვით
ვიწინასწარმეტყველოთ;
7ან მსახურება,დაველოდოთ
ჩვენს მსახურებას,ან ვინც
ასწავლის,სწავლებას;
8ან ვინც ამხნევებს,
შეგონებაზე;ვინც მართავს,
გულმოდგინებით;ვინც
მოწყალებას გამოხატავს,
ხალისით.
9დაე,სიყვარული იყოს
გაურკვეველი.ზიზღი რაც
არის ბოროტი;მიჰყევით იმას,
რაც კარგია.
10იყავით ერთმანეთის მიმართ
ძმური სიყვარულით;
პატივისცემით
უპირატესობას ანიჭებენ
ერთმანეთს;
11არ არის ზარმაცი ბიზნესში;
მხურვალე სულით;უფალს
ემსახურება;
12იხარებს იმედით;პაციენტი
გასაჭირში;მყისიერი ლოცვის
გაგრძელება;
13წმინდანთა საჭიროების
დარიგება;
სტუმართმოყვარეობას მიეცა.
14აკურთხეთ ისინი,ვინც
გდევნით:აკურთხეთ და ნუ
წყევლით.
15იხარეთ მათთან ერთად,ვინც
ხარობს და იტირე მათთან
ერთად,ვინც ტირის.
16იყავით ერთნაირები
ერთმანეთის მიმართ.იზრუნეთ
არა მაღალ საკითხებზე,
არამედ პატივს მიაგეთ
დაბალ ქონების
ადამიანებზე.ნუ იქნები
ბრძენი საკუთარ თავში.
17არავის გადაუხადოთ ბოროტი
ბოროტებით.მიაწოდეთ

ყველაფერი პატიოსანი ყველა
კაცის თვალწინ.
18თუ შესაძლებელია,
რამდენიც თქვენშია,
მშვიდობიანად იცხოვრეთ
ყველა ადამიანთან.
19საყვარელნო, შურს ნუ
იძიებთ საკუთარ თავზე,
არამედ მიეცით ადგილი
რისხვას, რადგან დაწერილია:
შურისძიება ჩემია; მე
გადავიხდი, ამბობს უფალი.
20ამიტომ, თუ შენს მტერს
მოშივდა, აჭამე; თუ სწყურია,
დალიე, რადგან ამით
ცეცხლოვან ნახშირს
დააგროვებ თავზე.
21ნუ დაძლევ ბოროტებას,
არამედ სძლიე ბოროტებას
სიკეთით.

თავი 13

1ყოველი სული დაემორჩილოს
უმაღლეს ძალებს. რადგან არ
არსებობს ძალა, გარდა
ღმერთისა: ძალები, რომლებიც
არიან, ღვთისგან არიან
დადგენილები.
2ამიტომ, ვინც
წინააღმდეგობას უწევს
ძალას, ეწინააღმდეგება
ღვთის განკარგულებას;
3რადგან მმართველები
საშინელებაა არა კეთილი
საქმეებისთვის, არამედ
ბოროტებისთვის. მაშინ არ
გეშინია ძალაუფლების?
აკეთე ის, რაც კარგია და შენ
გექნება მისი ქება:
4რადგან ის არის შენთვის
ღვთის მსახური სიკეთისთვის.
მაგრამ თუ ბოროტს აკეთებ,
გეშინოდეს; რადგან ტყუილად
არ ატარებს მახვილს, რადგან
ის არის ღვთის მსახური,
შურისმაძიებელი, რათა
აღასრულოს რისხვა
ბოროტების მოქმედზე.
5ამიტომ თქვენ უნდა
დაემორჩილოთ არა მხოლოდ
რისხვისთვის, არამედ
სინდისის გულისთვისაც.
6ამისთვის თქვენც იხდით
ხარკს, რადგან ისინი ღვთის
მსახურნი არიან და
გამუდმებით ავკირდებიან
ამას.
7მაშასადამე, გადაუხადეთ
ყველა მათკუთვნილს: ხარკი,
ვისაც ხარკი ეკისრება;
საბაჟო ვის ჩვეულება; შიში
ვის შიში; პატივი ვის პატივი.
8არავის არაფერი უნდა
გქონდეთ, გარდა იმისა, რომ
გიყვარდეთ ერთმანეთი,
რადგან ვინც სხვა უყვარს,
აღასრულა კანონი.
9ამისთვის არ იმრუშო, არ
მოკლა, არ მოიპარო,
ცრუმოწმობა არ გამოავლინო,
არ ისურვო; და თუ არის რაიმე
სხვა მცნება, ის მოკლედ არის
გაგებული ამ გამონათქვამში,
კერძოდ, გიყვარდეს მოყვასი
შენი, როგორც საკუთარი თავი.
10სიყვარული მოყვასს ცუდს
არ მოაქვს; ამიტომ
სიყვარული კანონის
შესრულებაა.
11და რომ ვიცით დრო, რომ ახლა
დროა გამოვფხიზლდეთ
ძილისგან, რადგან ახლა უფრო
ახლოს არის ჩვენი ხსნა,
ვიდრე მაშინ, როცა გვწამდა.
12ღამე შორს გავიდა, დღე
მოახლოებულია: მაშ,
მოვიშოროთ სიბნელის
საქმეები და შევიმოსოთ
სინათლის საჭურველი.
13ვიაროთ პატიოსნად, როგორც
დღისით; არა აჯანყებასა და
სიმთვრალეში, არც პალატაში
და უგუნურობაში, არც
კამათსა და შურში.
14ოღონდ შეიმოსეთ უფალი
იესო ქრისტე და ნუ იზრუნებთ
ხორცზე, რათა აღასრულოთ
მისი ვნებები.

თავი 14

1რწმენაში სუსტი მიიღეთ,
მაგრამ არა საეჭვო
კამათისთვის.
2რადგან ერთს სწამს, რომ
ყველაფერს ჭამოს, მეორეს,
სუსტი, ბალახეულს ჭამს.
3, ვინც ჭამს, ნუ შეურაცხყოფს
მას, ვინც არ ჭამს; და ვინც არ
ჭამს, ნუ განიკითხავს
მჭამელს, რადგან ღმერთმა
მიიღო იგი.
4ვინ ხარ შენ, რომ
განიკითხავ სხვის მსახურს?
საკუთარ ბატონს დგას ან
ეცემა. დიახ, ის შეჩერდება,
რადგან ღმერთს შეუძლია მისი
დადგენა.
5ერთი ადამიანი ერთ დღეს
აფასებს მეორეზე მეტად,
მეორე კი ყოველდღეს
ერთნაირად აფასებს. დაე,

ყოველი ადამიანი სრულად
დაარწმუნოს საკუთარ
გონებაში.
6ვინც აფასებს დღეს, მას
უფალს უყურებს; და ვინც არ
თვლის დღეს, უფალს არ აქცევს
მას. ვინც ჭამს, უფალს ჭამს,
რადგან ღმერთს მადლობას
უხდის; და ვინც არ ჭამს, უფალს
არ ჭამს და ღმერთს მადლობას
უხდის.
7რადგან არც ერთი ჩვენგანი
არ ცოცხლობს თავისთვის და
არც არავინ კვდება
თავისთვის.
8რადგან ვცხოვრობთ, ჩვენ
ვცხოვრობთ უფლისთვის; და
მოვკვდებით, უფლისთვის
მოვკვდებით: ვიცოცხლებთ თუ
მოვკვდებით, უფალს ვართ.
9ამ მიზნით ქრისტეც მოკვდა,
აღდგა და აღდგა, რათა
ყოფილიყო მკვდრებისა და
ცოცხლების უფალი.
10მაგრამ რატომ განიკითხავ
შენს ძმას? ან რატომ ანებებ
შენს ძმას? რადგან ჩვენ
ყველანი დავდგებით ქრისტეს
სამსჯავროს წინაშე.
11რადგან დაწერილია: მე
ცოცხალი ვარ, ამბობს უფალი,
ყოველი მუხლი მომიხრება და
ყოველი ენა აღიარებს ღმერთს.
12ასე რომ, ყოველი ჩვენგანი
თავის თავზე აგებს პასუხს
ღმერთს.
13მაშ, ნუ განვიკითხავთ
ერთმანეთს, არამედ
ვიმსჯელოთ იმაზე, რომ ძმის
გზაზე დაბრკოლება ან მიზეზი
არ დადგეს.
14მე ვიცი და დარწმუნებული
ვარ უფალი იესოს მიერ, რომ
არაფერია უწმინდური
თავისთავად;
15მაგრამ თუ შენი ძმა წუხს
შენი ჭამით, ახლა არ იარე
ქველმოქმედებით. არ
გაანადგურო ის შენი ხორცით,
ვისთვისაც მოკვდა ქრისტე.
16მაშ, თქვენი სიკეთე არ იყოს
ბოროტად ლაპარაკი.
17რადგან ღვთის სასუფეველი
არ არის ხორცი და სასმელი;
არამედ სიმართლე და
მშვიდობა და სიხარული
სულიწმიდით.
18რადგან ის, ვინც ამაში
ემსახურება ქრისტეს,
მოსაწონია ღვთისთვის და
ადამიანთაგან მოწონებული.
19ამიტომ მივყვეთ იმას, რაც
მშვიდობას უწყობს ხელს და
იმას, რითაც ერთმა შეიძლება
მეორეს ააშენოს.
20ხორცისთვის ნუ გაანადგურებ
ღვთის საქმე. ყველაფერი
მართლაც სუფთაა; მაგრამ
ბოროტებაა იმ კაცისთვის,
ვინც ცოდვით ჭამს.
21კარგია არც ხორცის ჭამა,
არც ღვინის დალევა და არც
რაიმე, რომლითაც შენი ძმა
დაბრკოლდება, ან
შეურაცხყოფს, ან დასუსტდება.
22რწმენა გაქვს? გქონდეს ის
ღვთის წინაშე. ბედნიერია ის,
ვინც საკუთარ თავს არ გმობს
იმაში, რასაც ნებას რთავს.
23და ვინც ეჭვობს,
დაწყევლილია, თუ ჭამს,
რადგან რწმენით არ ჭამს,
რადგან რაც რწმენით არ არის,
ცოდვაა.

თავი 15

1მაშ, ჩვენ, ძლიერებმა, უნდა
ავიტანოთ სუსტთა უძლურება
და არა საკუთარი თავის
სიამოვნება.
2თითოეულმა ჩვენგანმა
ასიამოვნოს მოყვასს მისი
სიკეთისთვის აღსაშენებლად.
3რადგან თვით ქრისტესაც არ
ესიამოვნა; მაგრამ, როგორც
წერია, დამეწია შენს
გაკიცხვის საყვედურები.
4რადგან ყველაფერი, რაც ადრე
დაიწერა, ჩვენი სწავლისთვის
დაიწერა, რათა მოთმინებითა
და წმინდა წერილების
ნუგეშის წყალობით გვქონდეს
იმედი.
5ახლა მოთმინებისა და
ნუგეშის ღმერთმა მოგცეთ,
რომ იყოთ ერთმანეთის მიმართ
ქრისტე იესოს მიხედვით.
6რათა ერთი გონებითა და ერთი
პირით ადიდოთ ღმერთი, ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს მამა.
7ამიტომ მიიღეთ ერთმანეთი,
როგორც ქრისტემ მიგვიღო
ჩვენც ღვთის სადიდებლად.
8ახლა მე ვამბობ, რომ იესო
ქრისტე იყო წინადაცვეთას
მსახური ღვთის
ჭეშმარიტებისთვის, რათა
დაემტკიცებინა
მამებისთვის მიცემული
დაპირებები:
9და რათა წარმართებმა
განადიდონ ღმერთი მისი

წყალობისთვის;როგორც წერია:
ამისთვის ვაღიარებ შენ
წარმართებს შორის და
გიგალობ შენს სახელს.
10და კვლავ ამბობს:იხარეთ,
წარმართნო,მის ხალხთან
ერთად.
11და კიდევ:ადიდეთ უფალი,
ყველა წარმართნო;და ადიდეთ
იგი,ყველა ხალხო.
12და კვლავ,ესაია ამბობს:
იქნება იესეს ფესვი და ის,
ვინც აღდგება წარმართებზე
მეფობისთვის;წარმართები
მას ენდობიან.
13ახლა იმედის ღმერთმა
გაგავსეთ მთელი სიხარულით
და სიმშვიდით რწმენით,რათა
გამრავლდეთ იმედით
სულიწმინდის ძალით.
14და მეც დარწმუნებული ვარ
თქვენში,ჩემო ძმებო,რომ
თქვენც სავსე ხართ სიკეთით,
სავსე ხართ ყოველგვარი
ცოდნით,ასევე შეგიძლიათ
ერთმანეთის შეგონება.
15მიუხედავად ამისა,ძმებო,
მე უფრო თამამად მოგწერეთ,
რომ მხედველობაში მივიღოთ,
ღვთისგან მონიჭებული
მადლის გამო.
16რომ ვიყო იესო ქრისტეს
მსახური წარმართებისთვის,
ვემსახურო ღვთის სახარებას,
რათა წარმართთა შესაწირავი
იყოს მისაღები,სულიწმიდის
მიერ განწმენდილი.
17მაშასადამე,მე მაქვს ის,
რითაც შემიძლია ვიდიდო იესო
ქრისტეს მეშვეობით იმ
საქმეებში,რაც ღმერთს
ეხება.
18რადგან მე ვერ გავბედავ
ვილაპარაკო იმაზე,რაც
ქრისტემ არ ჩაუდენია ჩემს
მიერ წარმართების
დასამორჩილებლად,სიტყვით
და საქმით,
19ძლევამოსილი ნიშნებითა და
სასწაულებით,ღვთის სულის
ძალით;ასე რომ,
იერუსალიმიდან და ირგვლივ
ილირიკამდე სრულად
ვქადაგებდი ქრისტეს
სახარებას.
20დიახ,ასე ვცდილობდი
სახარების ქადაგებას და არა
იქ,სადაც ქრისტე იყო
დასახელებული,რათა არ
ავაშენო სხვის საძირკველზე:
21მაგრამ როგორც წერია:
ვისაც არ ეთქვა,იხილავენ და
ვინც არ გაუგია გაიგებს.
22ამიტომაც ძალიან შემიშალა
თქვენთან მოსვლა.
23მაგრამ ახლა აღარ აქვს
ადგილი ამ მხარეებში და
დიდი სურვილი აქვს ამ
მრავალი წლის განმავლობაში
თქვენთან მოსვლას;
24როცა ესპანეთში
გავემგზავრები,შენთან
მოვალ,რადგან მჯერა,რომ
გნახავ ჩემს მოგზაურობაში
და მიმიყვანს იქამდე,თუ ჯერ
რამდენადმე შენი ხვედრით
ვივსები.
25ახლა კი მივდივარ
იერუსალიმში წმინდანთა
მოსამსახურებლად.
26რადგან მოეწონათ
მაკედონიასა და აქაიას,რომ
გარკვეული წვლილი შეეწირათ
იერუსალიმში მყოფი ღარიბი
წმინდანებისთვის.
27ეს მათ ნამდვილად
მოეწონათ;და მათი
მოვალეები არიან.რადგან თუ
წარმართები მათი სულიერი
საგნების თანაზიარნი
გახდნენ,მათი მოვალეობაა
აგრეთვე ემსახურონ მათ
ხორციელ საქმეებში.
28მაშასადამე,როცა ამას
გავაკეთებ და დავბეჭდავ მათ
ამ ხილს,თქვენთან ერთად
მოვალ ესპანეთში.
29და დარწმუნებული ვარ,რომ
როცა მოვალ თქვენთან,მოვალ
ქრისტეს სახარების
კურთხევის სისრულით.
30ახლა გევედრებით,ძმებო,
უფლის იესო ქრისტეს
გულისთვის და სულის
სიყვარულისთვის,რომ
იბრძოლოთ ჩემთან ერთად
ღმერთთან ლოცვებში ჩემთვის;
31რათა ვიხსნა მათგან,ვისაც
არ სწამს იუდეა;და რათა ჩემი
სამსახური,რომელიც მე
მაქვს იერუსალიმისთვის,
მიიღეს წმინდანთაგან;
32რომ ღვთის ნებით
სიხარულით მოვიდე თქვენთან
და გამოვცოცხლდე.
33ახლა მშვიდობის ღმერთი
იყოს თქვენთან ერთად.ამინ.

თავი 16

1გაგიწევთთქვენ,ჩვენს დას,
ფებეს,რომელიც არის
კენკრეას ეკლესიის მსახური:
2რომ მიიღოთიგი უფალში,
როგორც წმინდანებს,და
დაეხმაროთმას ნებისმიერ
საქმეში,რაც მას სჭირდება
თქვენგან,რადგან ის იყო
მრავალი მხარდამჭერი და
ჩემიც.
3მოიკითხეთპრისკილა და
აკვილა ჩემი თანაშემწეები
ქრისტე იესოში:
4რომელნიც ჩემს სიცოცხლეს
სდებდნენ კისერი,რომელთაც
არა მარტომე ვმადლობ,
არამედწარმართთა ყველა
ეკლესიაც.
5ასევე მოიკითხეთეკლესია,
რომელიც მათსახლშია.
მიესალმეთჩემოსაყვარელო
ეპანეტი,რომელიც არის
აქაიის პირველი ნაყოფი
ქრისტესთვის.
6მოიკითხეთმარიამი,
რომელმაც ბევრი შრომა
მოგვცა.
7მიესალმეთანდრონიკეს და
იუნიას,ჩემს ნათესავებს და
ჩემს თანაპატიმრებს,
რომლებიც საყურადღებოა
მოციქულთა შორის,რომლებიც
ასევე იყვნენ ქრისტეში
ჩემამდე.
8მოიკითხეთამპლია,ჩემი
საყვარელი უფალში.
9მიესალმეთურბანე,ჩვენი
შემწე ქრისტეში,და სტაქიე,
ჩემი საყვარელი.
10მიესალმეთქრისტეში
დამტკიცებულაპელეს.
მიესალმეთარისტობულის
საგვარეულოდან.
11მიესალმეთჰეროდიონი ჩემს
ნათესავს.მიესალმეთ
ნარცისის სახლეულობას,
რომლებიც არიან უფალში.
12მიესალმეთტრიფენა და
ტრიფოსა,რომლებიც მუშაობენ
უფალში.მიესალმეთსაყვარელ
პერსისს,რომელიც ბევრს
შრომობდა უფალში.
13მიესალმეთუფალში რჩეულ
რუფუსს და მის დედას და
ჩემსას.
14მიესალმეთასინკრიტეს,
ფლეგონს,ერმასს,პატრობას,
ჰერმესს და მათთან მყოფ
ძმებს.
15მიესალმეთფილოლოგოს და
იულია,ნერეოსს და მის დას,
ოლიმპას და მათთან მყოფ
ყველა წმინდანს.
16მიესალმეთერთმანეთს
წმინდა ამბორით.ქრისტეს
ეკლესიები მოგესალმებიან.
17ახლა გევედრებით,ძმებო,
მონიშნეთისინი,რომლებიც
იწვევენ განხეთქილებას და
შეურაცხყოფას იმ
მოძღვრების
საწინააღმდეგოდ,რომელიც
თქვენ ისწავლეთ;და
მოერიდეთმათ.
18რადგან ისინი,ვინც არიან,
ემსახურებიან არა ჩვენს
უფალიესო ქრისტეს,არამედ
საკუთარ მუცელს;და კარგი
სიტყვებითა და სამართლიანი
სიტყვითა ცდუნებს
უბრალოების გულებს.
19რადგანაც თქვენი
მორჩილება ყველასთვის
მიღწეულია.მაშასადამე,
მიხარია თქვენისახელით,
მაგრამ მაინც გინდოდათ
ბრძენი სიკეთისთვის და
უბრალო ბოროტების მიმართ.
20და მშვიდობის ღმერთი მალე
გაანადგურებს სატანას
თქვენს ფეხქვეშ.ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს მადლი
იყოს თქვენთან.ამინ.
21მოგესალმებათტიმოთე,
ჩემი თანამშრომელი,ლუციუსი,
იასონი და სოსიპატრე,ჩემი
ნათესავები.
22მე ტერციუსმა,რომელმაც
დაწერა ეს ეპისტოლე,
მოგესალმები უფალში.
23მოგესალმებათგაიოს ჩემი
მასპინძელი და მთელი
ეკლესიისა.მოგესალმებათ
ქალაქის კალათა ერასტი და
ძმა კვართუსი.
24ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მადლი ყველა თქვენთან იყოს.
ამინ.
25ახლა მას,ვისაც ძალა აქვს,
რომ გაგამყაროს ჩემი
სახარების და იესო ქრისტეს
ქადაგების მიხედვით,
საიდუმლოს გამოცხადების
მიხედვით,რომელიც
საიდუმლოდიყო დაცული
ქვეყნიერების დასაბამიდან,
26მაგრამ ახლა გამოცხადდა
და წინასწარმეტყველთა
წერილებით,მარადიული
ღმერთის ბრძანების
მიხედვით,ცნობილი გახდა

ყველა ერისთვის რწმენის
მორჩილებისთვის.
27 მხოლოდ ბრძენ ღმერთს,
დიდება იესო ქრისტეს
მეშვეობით მარადიულად. ამინ.
(დაეწერა რომაელებს
კორინთოსიდან და გაუგზავნა
კენკრეას ეკლესიის
მსახურმა ფებამ.)

1 კორინთელები

თავი 1

1პავლე, ღვთის ნებით
მოწოდებული იესო ქრისტეს
მოციქული და ძმა ჩვენი
სოსთენე,
2ღვთის ეკლესიას, რომელიც
არის კორინთში, ქრისტე
იესოში განწმიდებულებს,
წმინდანად მოწოდებულებს,
ყველა, ვინც ყველგან
მოუხმობს ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს სახელს, მათაც და
ჩვენსაც.
3მადლი თქვენდა და მშვიდობა
ჩვენი მამისაგან
ღმერთისგან და უფალი იესო
ქრისტესგან.
4ყოველთვის ვმადლობ ჩემს
ღმერთს თქვენი სახელით,
ღვთის მადლისთვის, რომელიც
მოგეცემათ იესო ქრისტეს
მიერ;
5რომ ყველაფერში
გამდიდრდით მისგან,
ყოველგვარი სიტყვითა და
ცოდნით;
6როგორც ქრისტეს ჩვენება
დადასტურდა თქვენში:
7ასე რომ თქვენ არ
ჩამორჩებით საჩუქარს;
ველოდებით ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს მოსვლას:
8ვინც ასევე დაგამტკიცებს
ბოლომდე, რათა იყოთ
უმწიკვლოები ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს დღეს.
9ერთგულია ღმერთი, რომლითაც
თქვენ მოწოდებულნი ხართ
მისი ძის, ჩვენი უფლის, იესო
ქრისტეს საზიარებლად.
10ახლა გევედრებით, ძმებო,
ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
სახელით, რომ ყველამ ერთსა
და იმავეს ილაპარაკოთ და არ
იყოს განხეთქილება თქვენ
შორის; არამედ სრულყოფილად
გაერთიანებული ყავით ერთი
და იმავე გონებითა და
განსჯით.
11რადგან გამომიცხადეს
თქვენზე, ჩემო ძმებო, ქლოეს
სახლთან მყოფთა მიერ, რომ
თქვენს შორის კამათია.
12ახლა ამას ვამბობ, რომ
ყოველი თქვენგანი ამბობს:
მე პავლესა ვარ; და მე
აპოლოსისა; და მე კეფას; და მე
ქრისტესი.
13გაიყო ქრისტე? პავლე ჯვარს
აცვეს შენთვის? ან პავლეს
სახელით მოინათლეთ?
14ვმადლობ ღმერთს, რომ
არავინ მოგნათლა, გარდა
კრისპოსისა და გაიუსისა;
15ვინმემ არ თქვას, რომ ჩემი
სახელით მოვინათლე.
16და მოვინათლე სტეფანეს
ოჯახიც, გარდა ამისა, არ ვიცი,
სხვას მოვინათლე თუ არა.
17რამეთუ ქრისტემ
გამომგზავნა არა
მოსანათლად, არამედ
სახარების საქადაგებლად:
არა სიტყვის სიბრძნით, რათა
ჯვარი ქრისტესი არ დაკარგოს.
18რადგან ჯვრის ქადაგება
უგუნურებაა
წარწყმედილთათვის; მაგრამ
ჩვენთვის, ვინც
გადარჩენილნი ვართ, ეს არის
ღვთის ძალა.
19რადგან დაწერილია:
გავანადგურებ ბრძენთა
სიბრძნეს და გავაუქმებ
გონიერთა გონიერებას.
20სად არის ბრძენი? სად არის
მწიგნობარი? სად არის ამ
სამყაროს მეკარე? განა
ღმერთმა არ გააბრიყვა ამ
წუთისოფლის სიბრძნე?
21ვინაიდან მას შემდეგ, რაც
ღმერთის სიბრძნით სამყარომ
სიბრძნით ვერ იცნობდა
ღმერთს, ღმერთს მოეწონა
ქადაგების სისულელე, რომ
გადაერჩინა მორწმუნეები.
22რადგან იუდეველები ნიშანს
ითხოვენ, ბერძნები კი
სიბრძნეს ეძებენ.
23მაგრამ ჩვენ ვქადაგებთ
ჯვარცმულ ქრისტეს,
იუდეველთათვის
დაბრკოლებას, ხოლო
ბერძნებისთვის სისულელეს;
24ხოლო მოწოდებულთათვის,
იუდეველთაც და
ბერძენთათვის, ქრისტე ღვთის
ძალაა და ღვთის სიბრძნე.
25რადგან ღმერთის სისულელე
ადამიანებზე ბრძენია; და
ღმერთის სისუსტე
ადამიანებზე ძლიერია.
26რადგან ხედავთ თქვენს
მოწოდებას, ძმებო, რომ არა
ბევრი ბრძენი ხორციელი, არც
ბევრი ძლევამოსილი, არც
ბევრი კეთილშობილი იწოდება.
27მაგრამ ღმერთმა აირჩია
სამყაროს სისულელეები, რათა

შეარცხვინოს ბრძენი; და
ღმერთმა აირჩია
ქვეყნიერების სუსტი
საგნები, რათა შეურაცხყოფა
მიაყენოს ძლიერებს;
28და ამქვეყნიური საგნები
და საძულველი, ღმერთმა
აირჩია, დიახ, და რაც არ არის,
რათა გააუქმოს ის, რაც არის:
29რომ არც ერთმა ხორციელმა
არ იქადოს მის წინაშე.
30თქვენ კი მისგან ხართ
ქრისტე იესოში, რომელიც
ღვთისგან შეიქმნა ჩვენთვის
სიბრძნე, სიმართლე,
განწმენდა და გამოსყიდვა.
31რომ, როგორც წერია: ვინც
ადიდებს, იდიდოს უფალში.

თავი 2

1და მე, ძმებო, როცა მოვედი
თქვენთან, არ მოვსულვარ
სიტყვის ან სიბრძნის
ბრწყინვალებით, რათა
გაგიცხადოთ ღვთის მოწმობა.
2რადგან გადავწყვიტე
არაფერი ვიცოდე თქვენ შორის,
გარდა იესო ქრისტესი და
ჯვარცმულისა.
3და მე ვიყავი თქვენთან
სისუსტით, შიშით და დიდი
კანკალით.
4და ჩემი ლაპარაკი და ჩემი
ქადაგება არ იყო ადამიანური
სიბრძნის მაცდური
სიტყვებით, არამედ სულისა
და ძალის გამოვლენა.
5რომ თქვენი რწმენა არ
დადგეს ადამიანთა
სიბრძნეში, არამედ ღვთის
ძალაში.
6თუმცა სიბრძნეზე
ვლაპარაკობთ სრულყოფილთა
შორის, მაგრამ არა ამ
წუთისოფლის სიბრძნეზე და
არც ამ წუთისოფლის
მთავრებზე, რომელნიც
ფუჭდება.
7მაგრამ ჩვენ ვამბობთ
ღმერთის სიბრძნეს
საიდუმლოში, ფარულ
სიბრძნესაც, რომელიც
ღმერთმა დააწესა სამყაროს
წინაშე ჩვენს სადიდებლად.
8რაც ამქვეყნიური
მთავრებიდან არცერთმა არ
იცოდა, რადგან რომ
სცოდნოდათ, დიდების უფალს
არ ჯვარს აცვეს.
9მაგრამ როგორც წერია:
თვალმა არ უხილა, ყურს არ
გაუგია და არ შესულა
ადამიანის გულში, რაც
მოამზადა ღმერთმა მის
მოყვარულთათვის.
10მაგრამ ღმერთმა
გამოგვიცხადა ისინი თავისი
სულით: რადგან სული იკვლევს
ყველაფერს, დიახ, ღვთის ღრმა
საკითხებს.
11რამეთუ რომელმა ადამიანმა
იცის ადამიანის საქმეები,
გარდა ადამიანის სულისა,
რომელიც მასშია? ასე რომ,
ღვთის საქმეები არავინ იცის,
თუ არა ღვთის სულმა.
12ახლა ჩვენ მივიღეთ არა
წუთისოფლის სული, არამედ
სული, რომელიც არის
ღვთისგან; რათა ვიცოდეთ ის,
რაც უსასყიდლოდ მოგვცა
ღვთისგან.
13რასაც ჩვენ ასევე ვამბობთ,
არა იმ სიტყვებით,
რომლებსაც ასწავლის
ადამიანის სიბრძნე, არამედ
რასაც სული წმიდა
გვასწავლის; სულიერი
საგნების შედარება
სულიერთან.
14მაგრამ ბუნებრივი
ადამიანი არ იღებს ღვთის
სულის ნივთებს, რადგან
ისინი უგუნურებაა მისთვის
და ვერც შეიცნობს მათ,
რადგან სულიერად
განიხილება.
15სულიერი კი ყველაფერს
განსჯის, თვითონ კი
არავისგან განიკითხება.
16ვინ შეიცნო უფლის გონება,
რათა ასწავლოს იგი? მაგრამ
ჩვენ გვაქვს ქრისტეს გონება.

თავი 3

1და მე, ძმებო, არ შემეძლო
გესაუბროთ, როგორც
სულიერებს, არამედ როგორც
ხორციელს, ისევე როგორც
ჩვილებს ქრისტეში.
2რძით გაჭმევდით და არა
ხორცით, რადგან აქამდე ვერ
იტანდით და არც ახლა
შეგიძლიათ.
3რადგან თქვენ ჯერ კიდევ
ხორციელი ხართ, რადგან
თქვენ შორის არის შური,
ჩხუბი და განხეთქილება,
განა თქვენ არ ხართ
ხორციელი და არ დადიხართ
როგორც ადამიანები?

4ვინაიდან ერთი ამბობს:
პავლესგან ვარ;და მეორე:მე
ვარ აპოლოსისა;ხორციელნი არ
ხართ?
5ვინ არის პავლე და ვინ არის
აპოლოსი,თუ არა მსახურები,
რომლებითაც ირწმუნეთ,
როგორც უფალმა მისცა ყველას?
6მე დავთესე,აპოლოსმა
მორწყა;მაგრამ ღმერთმა
გაზარდა.
7მაშ,არც ის არის,ვინც რგავს
რამეს,არც ის,ვინც რწყავს;
მაგრამ ღმერთი,რომელიც
ზრდის.
8ახლა,ვინც რგავს და ის,ვინც
რწყავს,ერთია:და ყოველი
მიიღებს თავის საზღაურს
თავისი შრომის მიხედვით.
9რამეთუ ჩვენ ვართ
მშრომელნი ღმერთთან:თქვენ
ხართ ღმრთის მეურნეობა,
თქვენ ხართ ღმერთის
ნაგებობა.
10ღვთის მადლის მიხედვით,
რომელიც მომეცემა ჩემთვის,
როგორც ბრძენმა ოსტატმა,მე
ჩავყარე საფუძველი და სხვა
აშენებს მასზე.მაგრამ
ყოველმა ადამიანმა
გაითვალისწინოს,როგორ
აშენებს მასზე.
11რადგან სხვა საფუძველს
ვერავინ ჩაუყრის,გარდა
იმისა,რაც დადებულია,რაც
არის იესო ქრისტე.
12ახლა თუ ვინმე ააშენებს ამ
საძირკველზე ოქრო,ვერცხლი,
ძვირფასი ქვები,ხე,თივა,
ნაღველი;
13ყოველი ადამიანის საქმე
გამოცხადდება,რადგან დღე
გამოაცხადებს მას,რადგან
ცეცხლით გამოცხადდება;და
ცეცხლი მოსინჯავს ყოველი
ადამიანის საქმეს,როგორიც
არის.
14თუ ვინმეს საქმე დარჩება,
რომელიც მან ააშენა მასზე,
ის მიიღებს ჯილდოს.
15თუ ვინმეს საქმე დაიწვება,
ზარალდება,თვითონ კი
გადარჩება;ჯერ ისე როგორც
ცეცხლით.
16არ იცით,რომ თქვენ ხართ
ღვთის ტაძარი და რომ ღვთის
სული მკვიდრობს თქვენში?
17თუ ვინმე შებილწავს ღვთის
ტაძარს,ღმერთი დაანგრევს
მას;რამეთუ წმიდა არს
ტაძარი ღმრთისა,რომელი
ტაძარი ხართ თქვენ.
18არავინ მოიტყუოს თავი.თუ
რომელიმე თქვენგანს
მოეჩვენება,რომ ბრძენია
ამქვეყნად,დაე,სულელი
გახდეს,რათა იყოს ბრძენი.
19რადგან ამ წუთისოფლის
სიბრძნე სისულელეა
ღმერთთან.რადგან დაწერილია:
ბრძენებს თავისი
მზაკვრობით იყვანს.
20და კიდევ,უფალმა იცის
ბრძენთა აზრები,რომ ისინი
ამაოა.
21ამიტომ ნურავინ იდიდებს
ადამიანებში.რამეთუ
ყველაფერი შენია;
22პავლე,აპოლოსი,კეფა,
სამყარო,სიცოცხლე,
სიკვდილი,აწმყო თუ
მომავალი;ყველაფერი შენია;
23და თქვენ ქრისტესნი ხართ;
და ქრისტე ღმერთია.

თავი 4

1დაე,ადამიანმა შეგვაფასოს
ჩვენ,როგორც ქრისტეს
მსახურები და ღვთის
საიდუმლოების მმართველები.
2უფრო მეტიც,მეურვეებს
მოეთხოვებათ,რომ ადამიანი
ერთგული იყოს.
3მაგრამ ჩემთან ერთად
ძალიან მცირეა,რომ განსაჯო
შენს ან ადამიანთა განსჯის
გამო:დიახ,მე არ ვიმსჯელებ
საკუთარ თავს.
4რადგან მე თვითონ არაფერი
ვიცი;მაგრამ მე ამით არ
ვმართლდები,არამედ ის,ვინც
მე განმკითხავს,არის უფალი.
5ამიტომ არაფერი
განიკითხოთ დროზე ადრე,
ვიდრე მოვა უფალი,რომელიც
გამოავლენს სინათლეს
სიბნელის და ფარულს და
გამოავლენს გულთა რჩევებს
და მაშინ ყველას ექნება
ქება ღვთისგან.
6და ეს ყველაფერი,ძმებო,
თქვენი გულისთვის გადავეცი
ჩემს თავს და აპოლოსს;რათა
ისწავლოთ ჩვენში,რომ არ
იფიქროთ ადამიანებზე
იმაზე მეტად,რაც დაწერილია,
რომ არც ერთი თქვენგანი არ
იყოს ამპარტავნებული
ერთმანეთის წინააღმდეგ.
7ვინ განასხვავებს შენ
სხვისგან?და რა გაქვს რაც არ
მიგიღია?ახლა თუ მიიღე,

რატომ იდიდებ, თითქოს არ
მიგიღია?
8ახლა სავსე ხართ, ახლა
მდიდარი ხართ, მეფობდით
როგორც მეფეები ჩვენ გარეშე;
9რამეთუ მე ვფიქრობ, რომ
ღმერთმა დაგვიდგინა ჩვენ
მოციქულები უკანასკნელად,
როგორც სიკვდილისთვის
დანიშნულნი, რამეთუ ჩვენ
ვართ სანახაობა
ქვეყნიერებისა და
ანგელოზებისა და
ადამიანებისთვის.
10ჩვენ სულელები ვართ
ქრისტეს გამო, თქვენ კი
ბრძენი ხართ ქრისტეში; ჩვენ
სუსტები ვართ, თქვენ კი
ძლიერები; თქვენ საპატიო
ხართ, მაგრამ ჩვენ
საძულველნი ვართ.
11ამ ჟამამდე ჩვენ ორივე
გვშია, გვწყურია, და შიშველი
ვართ, დაბნეულები ვართ და არ
გვაქვს გარკვეული
სამყოფელი;
12და ვშრომობთ, ვმუშაობთ
საკუთარი ხელით: ლანძღვით
ვაკურთხებთ; დევნილები
ვიტანჯებით:
13ცილისწამებისას ჩვენ
ვევედრებით: ჩვენ ვართ
შექმნილი, როგორც სამყაროს
სიბინძურე და ვართ
ყველაფრის შთამომავლობა
დღემდე.
14ამას თქვენი
შერცხვენისთვის კი არ ვწერ,
არამედ როგორც ჩემს
საყვარელ შვილებს
გაფრთხილებთ.
15რამეთუ ათი ათასი
მოძღვარი გყავთ ქრისტეში,
მაგრამ ბევრი მამა არა
გყავთ, რადგან ქრისტე
იესოში გაგიჩინეთ
სახარებით.
16ამიტომ გევედრებით,
იყავით ჩემი მიმდევრები.
17ამ მიზეზით გამოგიგზავნეთ
ტიმოთე, რომელიც არის ჩემი
საყვარელი ძე და ერთგული
უფალში, რომელიც
გაგახსენებთ ჩემს გზას,
რომელიც არის ქრისტეში,
როგორც მე ვასწავლი ყველგან,
ყოველ ეკლესიაში.
18ახლა ზოგი ადიდებულია,
თითქოს არ მინდა შენთან
მოსვლა.
19მაგრამ მე მოვალ თქვენთან
მალე, თუ უფალი ინებებს და
შეიტყობს არა
ამპარტავნულთა ლაპარაკს,
არამედ ძალას.
20რადგან ღვთის სასუფეველი
სიტყვით კი არ არის, არამედ
ძალით.
21რას აპირებთ? მოვალ
თქვენთან კვერთხით თუ
სიყვარულით და თვინიერების
სულით?

თავი 5

1გავრცელებულია ნათქვამი,
რომ თქვენ შორის არის სიძვა
და ისეთი სიძვა, როგორიც
არაა წარმართებში, რომ
მამის ცოლი ჰყავდეს.
2და თქვენ ადიდებულხართ და
უფრო მეტად არ გლოვობთ, რათა
ის, ვინც ჩაიდინა ეს საქმე,
წაერთვა თქვენგან.
3რადგან მე, ჭეშმარიტად,
როგორც სხეულში არ მყოფი,
მაგრამ სულით მყოფი, უკვე
ვიმსჯელე, თითქოს მე
ვყოფილიყავი მის შესახებ,
ვინც ასე ჩაიდინა ეს საქმე,
4ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
სახელით, როცა შეიკრიბებით
თქვენ და ჩემი სული ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს ძალით,
5გადასცეს ასეთი სატანას
ხორცის დასაღუპავად, რათა
სული გადარჩეს უფალი იესოს
დღეს.
6შენი დიდება არ არის კარგი.
არ იცით, რომ ცოტა ოდენი
საფუარი აფუვებს მთელ
ნაყენს?
7მაშ, გაწმინდეთ ძველი
საფუარი, რათა იყოთ ახალი
ცომი, როგორც უფუარი ხართ.
რადგან ქრისტეც ჩვენი
პასექი შეწირულია ჩვენთვის:
8მაშასადამე, დღესასწაულს
აღვასრულებთ არა ძველი
საფუარით, არც ბოროტებისა
და ბოროტების საფუარით;
არამედ გულწრფელობისა და
ჭეშმარიტების უსაფუარო
პურით.
9მე მოგწერე ეპისტოლეში, რომ
მეძავებთან არ შევეშვათ.
10და არა სრულებით
ამქვეყნიური მეძავებთან, ან
მტაცებლებთან, ან
მძარცველებთან, ან
კერპთაყვანისმცემლებთან;
რადგან მაშინ თქვენ უნდა
წახვიდეთ ქვეყნიერებიდან.

11მაგრამ ახლა მოგწერეთ,რომ
არ იყოთ თანამონაწილე,თუ
ვინმე,რომელსაც ძმად
ეძახიან,არის მეძავი,ან
მტაცებელი,ან
კერპთაყვანისმცემელი,ან
მთვრალი,ან მძალველი;
ასეთთან არა არჭამო.
12რა და უნდა გავასამართლო
ისინიც,ვინც გარეთ არიან?არ
განიკითხავთ მათ,ვინც
შიგნით არიან?
13ღმერთის გარეშე მყოფნი კი
განსჯის.ამიტომ მოაშორეთ
ეს ბოროტი თქვენგან.

თავი 6

1გაბედავს რომელიმე
თქვენგანს,როცა საქმე აქვს
სხვის წინააღმდეგ,
სასამართლოს მიმართოს
უსამართლოთა წინაშე და არა
წმინდანთა წინაშე?
2არ იცით,რომ წმინდანები
განიკითხავენ სამყაროს?და
თუ სამყარო თქვენ მიერ
განიკითხება,არ ხართ ღირსი
უმცირესი საკითხების
განსჯა?
3არ იცით,რომ ჩვენ განვსჯით
ანგელოზებს?კიდევ რამდენი
რამ ეხება ამ ცხოვრებას?
4მაშ,თუ თქვენ გაქვთ განსჯა
ამ ცხოვრების შესახებ,
დაადგინეთ ისინი,ვინც
ყველაზე ნაკლებად აფასებენ
ეკლესიაში.
5მე ვლაპარაკობ შენს
სირცხვილზე.ასე,რომ თქვენ
შორის ბრძენი კაცი არ არის?
არა,არა,ვინც შეძლებს თავის
ძმებს შორის განსჯას?
6ძმა კი ძმასთან ერთად წავა
სამართალში და ეს
ურწმუნოების წინაშე.
7მაშასადამე,თქვენ შორის
არის სრული დანაშაული,
რადგან ერთმანეთში სჯულობთ.
რატომ არ სჯობთ არასწორად?
რატომ არ აძლევთ თავს
მოტყუებას?
8არა,თქვენ აკეთებთ ცუდს და
ატყუებთ და ამას თქვენი
ძმები.
9არ იცით,რომ უსამართლონი
ვერ დაიმკვიდრებენ ღვთის
სამეფოს?ნუ მოტყუვდებით:
არც მეძავები,არც
კერპთაყვანისმცემლები,არც
მრუშები,არც მდედრობითი
სქესის წარმომადგენლები,
არც კაცობრიობის
მოძალადეები,
10არც ქურდები,არც
მზაკვრები,არც მთვრალები,
არც მლანძღავნი,არც
მძალველები ვერ
დაიმკვიდრებენ ღვთის
სასუფეველს.
11და ასეთები იყავით
ზოგიერთი თქვენგანი:მაგრამ
განბანილნი ხართ,მაგრამ
განწმიდებულნი ხართ,მაგრამ
გამართლდით უფალი იესოს
სახელით და ჩვენი ღმერთის
სულით.
12ყველა ფერი ნებადართულია
ჩემთვის,მაგრამ ყველა ფერი
არ არის მიზანშეწონილი:
ყველა ფერი ნებადართულია
ჩემთვის,მაგრამ მე არ
მოვექცევი არავის
ძალაუფლებას.
13ხორცი მუცლისთვის,
მუცელი კი ხორცს,მაგრამ
ღმერთი მოსპობს მასაც და
მათაც.ახლა სხეული
სიძვისთვის კი არ არის,
არამედ უფლისთვის;და უფალი
სხეულისთვის.
14და ღმერთმა აღადგინა
უფალი და ასევე აღგვადგენს
ჩვენ თავისი ძალით.
15არ იცით,რომ თქვენი
სხეულები ქრისტეს წევრები
არიან?მაშ ავიღო ქრისტეს
წევრები და გავხადო ისინი
მეძვის წევრებად?ღმერთმა
ქნას.
16რა?არ იცით,რომ მეძავს
შეერთებული ერთი სხეულია?
რადგან ორი,ამბობს ის,
იქნება ერთი ხორცი.
17მაგრამ უფალთან
შეერთებული ერთი სულია.
18გაერიდეთ სიძვას.ყოველი
ცოდვა,რომელსაც ადამიანი
სჩადის,სხეულის გარეშეა;
ხოლო ვინც მეძავს,სცოდავს
თავის სხეულს.
19რა?არ იცით,რომ თქვენი
სხეული არის სულიწმიდის
ტაძარი,რომელიც თქვენშია,
რომელიც თქვენ გაქვთ
ღვთისგან,და თქვენ არ ხართ
საკუთარი?
20რამეთუ ნაყიდი ხართ ფასით;
ამიტომ განადიდეთ ღმერთი
თქვენი სხეულით და თქვენი
სულით,რომლებიც ღვთისა
არიან.

თავი 7

1ახლა რაც შეეხება იმას,რის
შესახებაც თქვენ მომწერეთ:
კარგია კაცისთვის,არ
შეეხოს ქალს.
2მიუხედავადამისა,სიძვის
თავიდან ასაცილებლად,ყველა
კაცს ჰყავდეს თავისი ცოლი
და ყველა ქალს ჰყავდეს
თავისი ქმარი.
3ქმარმა ცოლს სათანადო
კეთილგანწყობა მისცეს და
ასევე ცოლი ქმარს.
4ცოლს არა აქვს ძალა თავისი
სხეულისა,არამედ ქმარი;
ასევე ქმარსაც აქვს არა
საკუთარი სხეულის ძალა,
არამედ ცოლი.
5ნუ მოატყუებთ ერთმანეთს,თუ
არ იქნება თანხმობით
გარკვეული დროით,რათა
დაუთმოთ თავი მარხვას და
ლოცვას;და კვლავ შეიკრიბეთ,
რათა სატანამ არ შეგაცდინოთ
თქვენი შეუკავებლობის გამო.
6მაგრამ მე ამას ნებართვით
ვამბობ და არა მცნებად.
7ვისურვებდი,რომ ყველა
ადამიანი ისეთივე იყოს,
როგორც მე.მაგრამ ყველა
ადამიანს აქვს ღვთისგან
თავისი ნიჭი,ერთს ასე და
მეორეს შემდეგ.
8ამიტომ ვეუბნები
დაუქორწინებლებს და
ქვრივებს:მათთვის კარგია,
თუ ისინი დარჩებიან როგორც
მე.
9მაგრამ თუ ვერ შეიკავებენ,
დაე დაქორწინდნენ,რადგან
ჯობია დაქორწინება,ვიდრე
დაწვა.
10და დაქორწინებულებს
ვბრძანებ,მაგრამ არა მე,
არამედ უფალი:ცოლი ნუ
განეშორება ქმარს.
11ხოლო თუ წავა,დარჩეს
გაუთხოვარი ან შეურიგდეს
თავის ქმარს,და ქმარმა ცოლი
არ გააცილოს.
12და ნარჩენებს კი მე
ველაპარაკები და არა უფალი:
თუ რომელიმე ძმას ჰყავს
ცოლი,რომელიც არ სწამს და
მას სიამოვნებს მასთან
ცხოვრება,ნუ გაუშვებს მას.
13და ქალს,რომელსაც ჰყავს
ქმარი ურწმუნო,და თუ მას
სურს მასთან ცხოვრება,ნუ
მიატოვებს მას.
14რადგან ურწმუნო ქმარი
განიწმინდება ცოლით,ხოლო
ურწმუნო ცოლი განიწმინდება
ქმრის მიერ.მაგრამ ახლა
ისინი წმინდანი არიან.
15ხოლო თუ ურწმუნო წავიდეს,
წავიდეს.ძმა ან და არ არის
მონობაში ასეთ
შემთხვევებში,მაგრამ
ღმერთმა მოგვიწოდა
მშვიდობისაკენ.
16რა იცი შენ,ცოლო,
გადაარჩინე თუ არა შენი
ქმარი?ან საიდან იცი,კაცო,
იხსნა თუ არა შენი ცოლი?
17მაგრამ როგორც ღმერთმა
დაურიგა ყველა ადამიანს,
როგორც უფალმა მოუწოდა
ყველას,ისე იაროთ.და ასე
ვაწესებ ყველა ეკლესიაში.
18ვინმეს წინადაცვეთილი
ჰქვია?არ გახდეს
წინადაუცვეთელი.არის
ვინმეს წინადაცვეთაში
წოდებული?არ იყოს
წინადაცვეთილი.
19წინადაცვეთა არაფერია და
წინადაცვეთა არაფერია,თუ
არა ღვთის მცნებების დაცვა.
20დაე,ყველამ დარჩეს იმავე
მოწოდებაში,რომელშიც იყო
მოწოდებული.
21მსახურად გქვია?ნუ
იზრუნებ მასზე:მაგრამ თუ
შეგიძლია გათავისუფლდე,
უფრო მეტად გამოიყენე იგი.
22რადგან უფალში მოწოდებული,
მსახური,უფლის თავისუფალია;
ასევე,ვინც თავისუფალია,
ქრისტეს მსახურია.
23თქვენ ნაყიდი ხართ ფასით;
ნუ იქნებით კაცთა მსახურები.
24ძმებო,ყოველი ადამიანი,
სადაც არის მოწოდებული,იქ
დარჩეს ღმერთთან.
25ხოლო ქალწულებთან
დაკავშირებით,უფლის მცნება
არ მაქვს,მაგრამ მე ვაგებ
ჩემს განსჯას,როგორც მას,
ვინც შეიძინა უფლის წყალობა,
რომ იყოს ერთგული.
26ამიტომ ვფიქრობ,რომ ეს
კარგია ახლანდელი
გასაჭირისთვის,მე ვამბობ,
რომ კარგია კაცისთვის ასე
იყოს.
27ცოლთან ხარ შეკრული?ეცადე
არ დაიკარგო.ცოლისგან
დაშორებული ხარ?ნუ ეძებ
ცოლს.
28მაგრამ თუ გათხოვდები,არ
შესცოდავ;და თუ ქალწული

გათხოვდა, არ შესცოდა.
მაგრამ ასეთებს ხორციელი
უბედურება ექნებათ, მაგრამ
მე გწყალობთ თქვენ.
29მაგრამ ამას გეუბნები,
ძმებო, დრო ცოტაა: რჩება, რომ
ცოლები ორივე ჰყავდეს,
თითქოს არ ჰყოლიათ;
30და ისინი, ვინც ტირიან,
თითქოს არ ტიროდნენ; და
რომელნიც იხარებენ, ვითარცა
არა უხაროდეს; და ვინც
ყიდულობს, თითქოს არ
ფლობდეს;
31და ისინი, ვინც იყენებენ ამ
ქვეყნიერებას, როგორც არ
ბოროტადიყენებენ მას,
რადგან ამ წუთისოფლის მოდა
გადადის.
32მაგრამ მე მსურს თქვენ
უყურადღებოდ. ის, ვინც
გაუთხოვარია, ზრუნავს
უფლისთვის, როგორ
ასიამოვნოს უფალს:
33და ქორწინებული კი ზრუნავს
ამქვეყნიური
საქმეებისთვის, როგორ
ასიამოვნოს თავის ცოლს.
34ასევე არის განსხვავება
ცოლსა და ქალწულს შორის.
გაუთხოვარი ქალი ზრუნავს
უფლის საქმეებზე, რათა
წმიდა იყოს სხეულით და
სულით;
35და ამას მე ვლაპარაკობ
თქვენი სარგებლისთვის; არა
იმისთვის, რომ მახე
მოგაყენო, არამედ
მშვენიერის გამო და უფალს
დაუფიქრებლად მიხედოთ.
36მაგრამ თუ ვინმეს ჰგონია,
რომ უხამსად ექცევა თავის
ქალწულს, თუ მან გადალახა
თავისი ასაკის ყვავილი და
ასე უნდა მოითხოვოს, აკეთოს
ის, რაც უნდა, ის არ სცოდავს:
დაქორწინდეს.
37მიუხედავად ამისა, ის, ვინც
მტკიცედ დგას თავის გულში,
არ აქვს საჭიროება, მაგრამ
აქვს ძალაუფლება საკუთარ
ნებაზე და ისე აქვს
გადაწყვეტილი გულში, რომ
შეინარჩუნოს თავისი
ქალწული, კარგად აკეთებს.
38ასე რომ, ვინც გათხოვებს
მას, კარგად აკეთებს; ხოლო
ვინც ცოლად არ გასცემს,
უკეთესს აკეთებს.
39ცოლი კანონით არის
შეკრული, სანამ მისი ქმარი
ცოცხალია; მაგრამ თუ მისი
ქმარი მკვდარია, მას უფლება
აქვს დაქორწინდეს ვისთანაც
სურს; მხოლოდ უფალში.
40მაგრამ ის უფრო ბედნიერია,
თუ ასე დარჩება, ჩემი
განკითხვის შემდეგ, და
ვფიქრობ, რომ მაქვს ღვთის
სული.

თავი 8

1რაც შეეხება კერპებს
შესაწირავს, ვიცით, რომ
ყველას გვაქვს ცოდნა. ცოდნა
ადიდებს, მაგრამ
ქველმოქმედება ადიდებს.
2და თუ ვინმე ფიქრობს, რომ
რაღაც იცის, მან ჯერ არაფერი
იცის, როგორც უნდა იცოდეს.
3მაგრამ თუ ვინმეს უყვარს
ღმერთი, ის ცნობილია მის
შესახებ.
4რაც შეეხება კერპებს
მსხვერპლად შეწირულ ჭამას,
ვიცით, რომ კერპი არაფერია
ქვეყნად და რომ არ არსებობს
სხვა ღმერთი ერთის გარდა.
5რაკი ღმერთად წოდებულნი
არიან ცაში თუ მიწაზე,
(როგორც ბევრი ღმერთია და
ბევრი ბატონი)
6მაგრამ ჩვენთვის მხოლოდ
ერთია ღმერთი, მამა,
რომლისგანაც არის
ყველაფერი და ჩვენ მასში; და
ერთი უფალი იესო ქრისტე,
რომლის მიერ არის ყველაფერი,
და ჩვენ მის მიერ.
7თუმცა არ არის ყველა
ადამიანში ეს ცოდნა: რადგან
ზოგიერთი კერპის სინდისით
ჭამს მას, როგორც კერპს
შესაწირავს; და მათი
სინდისი, რომელიც სუსტია,
წაბილწულია.
8მაგრამ ხორცი არ გვაძლევს
ღმერთს, რადგან არც ვჭამთ,
უკეთესები ვართ; არც თუ არ
ვჭამთ, უარესები ვართ.
9მაგრამ ფრთხილად იყავით,
რომ ეს თქვენი თავისუფლება
არ გახდეს დაბრკოლება
სუსტებისთვის.
10ვინაიდან, თუ ვინმე
გხედავს შენ, ვისაც ცოდნა
გაქვს, კერპთა ტაძარში
ზიხარ, სუსტი სინდისი არ
გათამამდება, რომ შეჭამოს
ის, რაც კერპებს შეეწირა;
11და შენი ცოდნით დაიღუპება
სუსტი ძმა, რომლისთვისაც
მოკვდა ქრისტე?

12მაგრამ როცა ასე სცოდავთ
ძმებს და აზიანებთ მათ სუსტ
სინდისს, თქვენ სცოდავთ
ქრისტეს წინააღმდეგ.
13ამიტომ, თუ ხორცი
შეურაცხყოფს ჩემს ძმას, მე
არ ვჭამ ხორცს, სანამ
ქვეყნიერება დგას, რათა
ჩემი ძმა არ შეურაცხყოს.

თავი 9

1მე არ ვარ მოციქული?
თავისუფალი არ ვარ? არ
მინახავს ჩვენი უფალი იესო
ქრისტე? ჩემი საქმე არ ხართ
უფალში?
2თუ მე არ ვიქნები მოციქული
სხვებისთვის, უეჭველია, მე
ვარ თქვენთვის, რადგან ჩემი
მოციქულობის ბეჭედი თქვენ
ხართ უფალში.
3ჩემი პასუხი მათ, ვინც
გამომკითხავენ, არის ეს:
4არ გვაქვს ჭამისა და
სასმელის ძალა?
5განა ჩვენ არ გვაქვს ძალა,
ვიხელმძღვანელოთ დასთან,
ცოლთან, ისევე როგორც სხვა
მოციქულებთან, როგორც უფლის
ძმებთან და კეფასთან?
6ანუ მხოლოდ მე და ბარნაბა,
განა არ გვაქვს ძალა, რომ
თავი დავანებოთ მუშაობას?
7ვინ მიდის ომში თავისი
ნებით? ვინ რგავს ვენახს და
არ ჭამს მისი ნაყოფისგან? ან
ვინ აჭმევს ფარას და არ ჭამს
ფარის რძით?
8ამას კაცად ვამბობ? ან
იგივეს არ ამბობს კანონი?
9რადგან მოსეს რჯულში წერია:
ნუ აყუჩებ ხარს, რომელიც
სიმინდის თელავს. ღმერთი
ზრუნავს ხარებზე?
10თუ ამბობს ის საერთოდ
ჩვენი გულისთვის? ჩვენი
გულისთვის, უეჭველად, ასე
წერია: რომ ხვნას იმედით
ხვნას; და ის, ვინც
იმედოვნებს, მისი იმედის
თანაზიარი იყოს.
11თუ ჩვენ დავთესეთ
თქვენთვის სულიერი რამ,
დიდია თუ მოვიმკით თქვენს
ხორციელნივთებს?
12თუ სხვები არიან თქვენზე
ამ ძალაუფლების თანაზიარი,
ჩვენ უფრო არა? მიუხედავად
ამისა, ჩვენ არ
გამოგვიყენებია ეს ძალა;
მაგრამ ყველაფერი
განიცადეთ, რათა ხელი არ
შეგვიშალოს ქრისტეს
სახარებას.
13განა არ იცით, რომ ისინი,
ვინც წმინდა საქმეებს
ემსახურებიან, ტაძრისგან
ცხოვრობენ? და
სამსხვერპლოსთან
მოლოდინები არიან
სამსხვერპლოსთან
თანაზიარი?
14უფალმაც ასე დააწესა, რომ
ისინი, ვინც სახარებას
ქადაგებენ, სახარებით
ცხოვრობდნენ.
15მაგრამ მე არ
გამომიყენებია ეს
ყველაფერი და არც დავწერე
ეს, რომ ასე მომემართოს,
რადგან სჯობდა ჩემი
სიკვდილი, ვიდრე ვინმემ
გააბათილოს ჩემი დიდება.
16რამეთუ მე ვქადაგებ
სახარებას, არაფერი მაქვს
სადიდებელი, რამეთუ
აუცილებლობა დამეკისრება;
დიახ, ვაი მე, თუ არ ვქადაგებ
სახარებას!
17რადგან, თუ ამას ნებით
ვაკეთებ, მე მაქვს საზღაური,
ხოლო თუ ჩემი ნების
საწინააღმდეგოდ, სახარების
დარიგება მომედება.
18მაშინ რა არის ჩემი ჯილდო?
ჭეშმარიტად, როცა სახარებას
ვქადაგებ, შემიძლია
უსასყიდლოდ ვაკეთო ქრისტეს
სახარება, რათა არ
გამოვიყენო ჩემი ძალა
სახარებაში.
19რადგან, მიუხედავად იმისა,
რომ მე თავისუფალი ვარ
ყოველი ადამიანისგან, მაინც
გავხდი ჩემი თავი ყველას
მსახური, რათა მეტი
მოვიპოვო.
20და იუდეველთათვის გავხდი
იუდეველი, რათა შემეძლოს
იუდეველები; რჯულის ქვეშ
მყოფთათვის, როგორც რჯულის
ქვეშ, რათა მოვიპოვო ისინი,
ვინც რჯულის ქვეშ არიან;
21კანონის გარეშე
მყოფთათვის, ვითარცა რჯულის
გარეშე, (უფლის კანონის
გარეშე კი არა, ქრისტეს
რჯულის ქვეშ ვარ), რათა
მოვიპოვო ისინი, ვინც
კანონის გარეშე არიან.
22სუსტებთან გავხდი, როგორც
სუსტი, რათა შემეძლოს სუსტი;

23და ამას ვაკეთებ
სახარების გულისთვის,რათა
ვიყო მისი თანაზიარი.
24არ იცით,რომ ისინი,ვინც
რბოლაში გარბიან,ყველა
დარბის,მაგრამ ერთი იღებს
პრიზს?ასე რომ,გაიქეცით,
რომ მიიღოთ.
25და ყოველი ადამიანი,ვინც
იბრძვის ბატონობისთვის,
ყველაფერში ზომიერია.ახლა
ამას აკეთებენ
კორუმპირებული გვირგვინის
მოსაპოვებლად;მაგრამ ჩვენ
უხრწნელი.
26მაშასადამე,მე ასე
გავრბივარ და არა
გაურკვევლად;ასე რომ,მე
ვიბრძოლებ,არა როგორც
ჰაერს რომ სცემს:
27მაგრამ მე ვინახავ ჩემს
სხეულს და ვიმორჩილებ მას,
რათა არავითარ შემთხვევაში,
როცა სხვებს ვქადაგებ,მე
თვითონ არ ვიყო განდევნილი.

თავი 10

1უფრო მეტიც,ძმებო,არ მინდა,
რომ არ იცოდეთ,როგორ იყვნენ
ჩვენი მამები ღრუბლის ქვეშ
და ყველამ გაიარა ზღვაში;
2და ყველანი მოინათლნენ
მოსეს ღრუბელში და ზღვაში;
3და ყველა ერთსა და იმავე
სულიერ ხორცს ჭამდა;
4და ყველამ სვამდა ერთსა და
იმავე სულიერ სასმელს,
რადგან სვამდნენ იმ სულიერი
კლდიდან,რომელიც მათ
მიჰყვებოდა,და ეს კლდე იყო
ქრისტე.
5მაგრამ ბევრმათგანს
ღმერთს არ ესიამოვნა,
რადგან უდაბნოში დამხობილი
იყვნენ.
6ახლა ეს იყო ჩვენი
მაგალითები,რათა არ
გვინდოდეს ბოროტება,როგორც
მათ სურდათ.
7ნუ იქნებით
კერპთაყვანისმცემლები,
როგორც ზოგიერთი მათგანი;
როგორც წერია:ხალხი დაჯდა
საჭმელად და დასალევად და
ადგა სათამაშოდ.
8არც სიძვა ჩავიდინოთ,
როგორც ზოგიერთმა ჩაიდინა
და ერთდღეში ოცდასამი
ათასი დაეცა.
9არც ქრისტეს გამოვცდით,
როგორც ზოგიერთმა მათგანმა
ცდუნება და გველებისგან
განადგურდა.
10არც დრტვინავთ,როგორც
ზოგიერთი მათგანი
დრტვინავდა და განადგურდა
დამღუპველისაგან.
11ახლა ყოველივე ეს მოხდა
მათნიმუშებად და დაწერილია
ჩვენი შეგონებისთვის,
რომელზედაც მოდის სამყაროს
აღსასრული.
12ამიტომ,ვინც თვლის,რომ
დგას,უფრთხილდეს,რომ არ
დაეცეს.
13არავითარი განსაცდელი არ
მოგიტანიათ,გარდა
ადამიანისა,მაგრამ ღმერთი
ერთგულია,რომელიც არ
დაგიშვებთ,რომ თქვენზე
მეტად განიცადოთ,ვიდრე
შეძლებთ;მაგრამ
განსაცდელთან ერთად
გაქცევის გზასაც შეგიქმნით,
რათა შეძლოთ მისი ატანა.
14ამიტომ,ჩემო ძვირფასო,
გაექცეთ
კერპთაყვანისმცემლობას.
15მე ვლაპარაკობ,როგორც
ბრძენკაცებს;განსაჯეთ
რასაც ვამბობ.
16კურთხევის სასმისი,
რომელსაც ჩვენ ვაკურთხებთ,
განა ეს არ არის ქრისტეს
სისხლის ზიარება?პური,
რომელსაც ჩვენ ვტეხავთ,
განა ეს არ არის ქრისტეს
სხეულის ზიარება?
17რადგან ჩვენ მრავალნი
ვართ ერთი პური და ერთი
სხეული,რადგან ყველანი
თანაზიარი ვართ ერთი პურის.
18აჰა,ისრაელი ხორცის
მიხედვით:განა ისინი,ვინც
მსხვერპლს ჭამენ,
სამსხვერპლოში მონაწილენი
არ არიან?
19მაშინ რას ვიტყვი?რომ
კერპი არის რაიმე,ან ის,რაც
კერპებს სწირავენ
მსხვერპლად?
20მე კი ვამბობ:რასაც
წარმართები სწირავენ,
ეშმაკებს სწირავენ და არა
ღმერთს,და არ მინდა,რომ
ეშმაკებთან თანაზიარება
გქონდეთ.
21თქვენ არ შეგიძლიათ
დალიოთ უფლის სასმისი და
ეშმაკთა სასმისი;
22ვიწვევთ თუ არა უფალს შურს?
ჩვენ მასზე ძლიერები ვართ?

23 ყველაფერი ნებადართულია ჩემთვის, მაგრამ ყველაფერი არ არის მიზანშეწონილი: ყველაფერი ნებადართულია ჩემთვის, მაგრამ ყველაფერი არ აშენებს.
24 ნურავინ ეძებს თავისას, არამედ ყველას სხვის სიმდიდრეს.
25 რაც არ უნდა გაიყიდოს ჭურჭელში, ჭამეთ, სინდისის გულისთვის არ დაუსვათ კითხვა.
26 რადგან უფლისაა დედამიწა და მისი სისრულე.
27 თუ რომელიმე ურწმუნო გთავაზობთ დღესასწაულზე და განზრახული ხართ წახვიდეთ; რაც დაგიდგებათ, ჭამეთ, სინდისის გულისთვის ნუ დაუსვამთ კითხვას.
28 ხოლო თუ ვინმე გეტყვით: ეს შეწირულია კერპებისთვის, ნუ ჭამთ მისი მხილველის და სინდისის გულისთვის, რადგან უფალს ეკუთვნის მიწა და მისი სისრულე.
29 სინდისი, მე ვამბობ, არა შენი, არამედ სხვისი: რატომ განიკითხება ჩემი თავისუფლება სხვისი სინდისით?
30 რადგან, თუ მე მადლით ვიმყოფები თანაზიარი, რატომ ვლაპარაკობ ბოროტად იმის გამო, რისთვისაც მადლობელი ვარ?
31 ამიტომ ჭამთ, სვამთ, თუ რასაც აკეთებთ, ყველაფერი გააკეთეთ ღვთის სადიდებლად.
32 ნურაფერს შეურაცხყოფთ, არც იუდეველებს, არც წარმართებს და არც ღვთის ეკლესიას.
33 როგორც მე ვახარებ ყველა ადამიანს ყველაფერში, არა ჩემს სარგებელს ვეძებ, არამედ ბევრის სარგებელს, რათა გადარჩეს.

თავი 11

1 იყავით ჩემი მიმდევრები, როგორც მე ქრისტეს ვარ.
2 ახლა გაქებთ თქვენ, ძმებო, რომ ყველაფერში მახსოვხართ და იცავთ წეს-ჩვეულებებს, როგორც გადმოგეცით.
3 მაგრამ მინდა იცოდეთ, რომ ყოველი კაცის თავი ქრისტეა; და ქალის თავი კაცია; ხოლო ქრისტეს თავი ღმერთია.
4 ყოველი, ვინც ლოცულობს ან წინასწარმეტყველებს, თავდაფარებული, შეურაცხყოფს თავის თავს.
5 ხოლო ყოველი ქალი, რომელიც ლოცულობს ან წინასწარმეტყველებს თავდაუფარავი, შეურაცხყოფს თავის თავს, რადგან ეს ყველაფერი ერთია, თითქოს გაპარსული.
6 რადგან თუ ქალი არ დაიფარება, ისიც მოიპარსოს;
7 რადგან კაცმა არ უნდა დაიფაროს თავი, რადგან ის ღვთის ხატება და დიდებაა, ქალი კი მამაკაცის დიდებაა.
8 რადგან კაცი დედაკაცი არ არის; მაგრამ კაცის ქალი.
9 არც კაცი შექმნილა ქალისთვის; მაგრამ ქალი კაცისთვის.
10 ამიტომ ქალს ანგელოზების გამო ძალაუფლება უნდა ჰქონდეს თავზე.
11 თუმცა არც კაცია ქალის გარეშე და არც ქალი კაცის გარეშე უფალში.
12 რადგან როგორც ქალი არის კაცისგან, ასევე კაციც ქალის მიერ; არამედ ყოველივე ღვთისა.
13 თავად განსაჯეთ: მშვენიერია, რომ ქალმა ღმერთს დაუფარავად ილოცოს?
14 განა თვით ბუნებაც კი არ გასწავლით, რომ თუ კაცს გრძელი თმა აქვს, სირცხვილია მისთვის?
15 ხოლო თუ ქალს გრძელი თმა აქვს, ეს მისთვის დიდებაა, რადგან თმა გადასაფარებლად არის მიცემული.
16 მაგრამ თუ ვინმე ეჩვენება, რომ კამათობს, ჩვენ არ გვაქვს ასეთი ჩვეულება და არც ღვთის ეკლესიები.
17 ახლა, როცა გაცხადებთ, არ გაქებთ თქვენ, რომ იკრიბებით არა უკეთესობისთვის, არამედ უარესისთვის.
18 უპირველეს ყოვლისა, როცა შეიკრიბებით ეკლესიაში, მესმის, რომ თქვენ შორის განხეთქილებაა; და ნაწილობრივ მჯერა.
19 რადგან აც უნდა იყოს თქვენ შორის მწვალებლობაც, რათა მოწონებულნი გამოცხადდნენ თქვენ შორის.

20ამიტომ,როცა შეიკრიბებით
ერთად გილას,ეს არ არის
უფლის ვახშმის საჭმელად.
21რამეთუ ჭამისას ყოველი
თავის ვახშამს იღებს სხვის
წინაშე:და ერთი მშია,მეორე
კი მთვრალი.
22რა?არ გაქვთ სახლები
საჭმელად და დასალევად?ან
სძულთ ღვთის ეკლესიას და
არცხვენთ მათ,ვისაც არ აქვს?
რა ვთქვა შენთვის?შეგაქებ
ამაში?მე შენ არ გაქებ.
23რადგან უფლისგან მივიღე
ის,რაც გადმოგეცით,რომ
უფალმა იესომ იმავე ღამეს,
როცა გასცეს,აიღო პური.
24და როცა მადლი შესწირა,
გატეხა და თქვა:აიღე,ჭამე,
ეს არის ჩემი სხეული,
რომელიც შენთვის
დამტვრეულია,ეს გააკეთე
ჩემი გასახსენებლად.
25ასევე აიღო სასმისი,როცა
ჭამდა,თქვა:ეს სასმისი
ახალი აღთქმაა ჩემს სისხლში.
26რადგან რამდენჯერაც ჭამთ
ამ პურს და სვამთ სასმისს,
აჩვენებთ უფლის სიკვდილს,
სანამ ის მოვა.
27ამიტომ,ვინც შეჭამს ამ
პურს და სვამს უფლის ამ
სასმისს,უღირსად,
დამნაშავე იქნება უფლის
სხეულსა და სისხლში.
28ოღონდ ადამიანმა
გამოიკვლიოს თავი და ჭამოს
ამ პურიდან და დალიოს ამ
თასიდან.
29რადგან ის,ვინც უღირსად
ჭამს და სვამს,ჭამს და სვამს
თავის წყევლას,არ ცნობს
უფლის სხეულს.
30ამისთვის ბევრია თქვენ
შორის სუსტი და ავადმყოფი
და ბევრს სძინავს.
31რადგან თუ ჩვენ
ვიმსჯელებთ საკუთარ თავს,
არ უნდა განვსჯით.
32მაგრამ როცა განვიკითხავთ,
უფლისგან ვგმობთ,რათა
სამყაროსთან ერთად არ
ვიმსჯელოთ.
33ამიტომ,ჩემო ძმებო,როცა
შეიკრიბებით საჭმელად,
და ელოდეთ ერთმანეთს.
34და თუ ვინმეს მოშივდა,
სახლში ჭამოს;რომ არ
შეიკრიბოთ განსასჯელად.
დანარჩენს კი მოვაწესრიგებ
როცა მოვალ.

თავი 12

1რაც შეეხება სულიერ ძღვენს,
ძმებო,არ მინდა,რომ
უცოდინარი იყოთ.
2თქვენ იცით,რომ წარმართები
იყავით,წაყვანილნი ამ მუნჯ
კერპებთან,როგორც
მიგიყვანდნენ.
3ამიტომ გაძლევთ იმის
გაგებას,რომ არავინ,ვინც
ღვთის სულით ლაპარაკობს,არ
უწოდებს იესოს დაწყევლილს
და რომ ვერავინ იტყვის,რომ
იესო არის უფალი,თუ არა
სულიწმიდის მიერ.
4ახლა არის საჩუქრების
მრავალფეროვნება,მაგრამ
ერთი და იგივე სული.
5და არის განსხვავებები
ადმინისტრაციაში,მაგრამ
ერთი და იგივე უფალი.
6და არსებობს მოქმედებების
მრავალფეროვნება,მაგრამ ეს
არის იგივე ღმერთი,რომელიც
ყველაფერში მოქმედებს.
7მაგრამ სულიწმიდის
გამოვლინება ყოველ
ადამიანს ეძლევა
სარგებლისთვის.
8რადგან ერთს სულით ეძლევა
სიბრძნის სიტყვა;მეორეს
ცოდნის სიტყვა იმავე სულით;
9სხვას რწმენას იმავე სულით;
სხვას იმავე სულით
განკურნების ნიჭი;
10სხვას სასწაულების ქმნა;
სხვა
წინასწარმეტყველებამდე;
სულების სხვა გამჭრიახობას;
სხვას სხვადასხვა სახის
ენები;მეორეს ენების
ინტერპრეტაცია:
11მაგრამ ყოველივე ეს
მოქმედებს ერთი და იგივე
სული,რომელიც ყოფს
თითოეულს ცალ-ცალკე,როგორც
სურს.
12ვინაიდან,როგორც სხეული
ერთია და მრავალი წევრი
აქვს,და ერთი სხეულის ყველა
წევრი,მრავალნი,ერთი
სხეულია,ასევეა ქრისტეც.
13რადგან ერთი სულით
ვინათლებით ყველანი ერთ
სხეულში,იუდეველები თუ
წარმართები,მონანი თუ
თავისუფლები;და ყველანი
დასალევად იქნა ერთ სულში.
14ვინაიდან სხეული ერთი
წევრი კი არ არის,არამედ
მრავალი.

15 თუ ფეხი იტყვის: რაკი ხელი
არ ვარ, ტანიდან არ ვარ;
მაშასადამე, ის სხეულისგან
არ არის?
16 და თუ ყური იტყვის: რაკი
თვალი არ ვარ, სხეულში არ ვარ;
მაშასადამე, ის სხეულისგან
არ არის?
17 თუ მთელი სხეული თვალი იყო,
სადღა იყო სმენა? თუ მთელი
ესმოდა, სადღა იყო სუნი?
18 ახლა კი ღმერთმა დაადგინა
წევრები სხეულში, როგორც ეს
მოეწონა.
19 და თუ ყველა ერთი წევრი იყო,
სადღა იყო სხეული?
20 მაგრამ ახლა ისინი
მრავალი წევრია, მაგრამ
ერთი სხეული.
21 და თვალი ვერ ეტყვის ხელს:
არ მჭირდები, არც თავი
ფეხებს, არ მჭირდებით.
22 არა, უფრო მეტად საჭიროა
სხეულის ის ნაწილები,
რომლებიც უფრო სუსტი ჩანს:
23 და სხეულის იმ წევრებს,
რომლებიც ჩვენ გვგონია, რომ
ნაკლებად პატივცემულნი
არიან, მათ უფრო დიდ პატივს
ვაძლევთ; და ჩვენს
უსიამოვნო ნაწილებს უფრო
უხვი მშვენიერება აქვთ.
24 რადგან ჩვენს მშვენიერ
ნაწილებს არ სჭირდებათ,
არამედ ღმერთმა დაამშვიდა
სხეული და უფრო მეტი პატივი
მისცა ნაკლულ ნაწილს.
25 რომ არ იყოს განხეთქილება
სხეულში; მაგრამ წევრებს
ერთნაირი ზრუნვა უნდა
ჰქონდეთ ერთმანეთის მიმართ.
26 და თუ ერთი წევრი იტანჯება,
ყველა წევრი იტანჯება
მასთან ერთად; ან ერთი წევრი
იყოს პატივი, ყველა წევრი
ხარობს მასთან ერთად.
27 ახლა თქვენ ხართ ქრისტეს
სხეული და განსაკუთრებით
წევრები.
28 და ღმერთმა დაადგინა
ეკლესიაში ზოგი, ჯერ
მოციქულები, მეორედ
წინასწარმეტყველები,
მესამედ მასწავლებლები,
ამის შემდეგ სასწაულები,
შემდეგ კურნების ძღვენი,
დახმარება, მთავრობები,
ენების მრავალფეროვნება.
29 ყველა მოციქულია? ყველა
წინასწარმეტყველია? ყველა
მასწავლებელია? ყველა
სასწაულმოქმედია?
30 გაქვთ განკურნების ყველა
ნიჭი? ყველა ენებზე
საუბრობს? ყველა
ინტერპრეტაციას აკეთებს?
31 მაგრამ გულმოდგინედ
მოისურვეთ საუკეთესო
ძღვენი, და მაინც გიჩვენებთ
უფრო ჩინებულ გზას.

თავი 13

1 თუმცა ადამიანთა და
ანგელოზთა ენებით
ვლაპარაკობ და არ მქონდეს
ქველმოქმედება, ვიქცევი
როგორც ჟღერადი სპილენძი,
ან ციმბალი.
2 თუმცა მე მაქვს
წინასწარმეტყველების ნიჭი
და მესმის ყველა საიდუმლო
და მთელი ცოდნა; და თუმც
მთელი რწმენა მაქვს, რომ
მთები მოვაშორო და
ქველმოქმედება არ მქონდეს,
არაფერი ვარ.
3 და თუკი მთელ ჩემს ქონებას
ვაჩუქებ ღარიბების
გამოსაკვებად და თუკი ჩემს
სხეულს დასაწვავად მივცემ
და ქველმოქმედება არ
მქონდეს, არაფერი
მომგებიანია.
4 ქველმოქმედება დიდხანს
იტანჯება და კეთილია;
ქველმოქმედება არ შურს;
ქველმოქმედება არ ამაყობს
თავის თავს, არ ადიდებს,
5 არ იქცევა უხერხულად, არ
ეძებს საკუთარს, არ არის
ადვილად გაღიზიანებული, არ
ფიქრობს ბოროტებაზე;
6 არ უხარია ურჯულოებით,
არამედ ხარობს
ჭეშმარიტებით;
7 ყველაფერს იტანს,
ყველაფერს სწამს, ყველაფრის
იმედი აქვს, ყველაფერს
იტანს.
8 ქველმოქმედება არასოდეს
ცდება; ენები იქნება,
შეწყვეტენ; იქნება თუ არა
ცოდნა, ის გაქრება.
9 რადგან ნაწილობრივ ვიცით
და ნაწილობრივ
ვწინასწარმეტყველებთ.
10 მაგრამ როცა მოვა ის, რაც
არის სრულყოფილი, მაშინ ის,
რაც არის ნაწილობრივ,
განადგურდება.
11 ბავშვობაში ბავშვურად
ვლაპარაკობდი, ბავშვობაში
მესმოდა, ბავშვობაში

ვფიქრობდი, მაგრამ როცა
გავხდი მამაკაცი, ბავშვური
რაღაცეები გადავდე.
12 ახლა ჩვენ ვხედავთ ჭიქით,
ბნელად; მაგრამ შემდეგ
პირისპირ: ახლა ნაწილობრივ
ვიცი; მაგრამ მაშინ ვიცოდე
ისევე, როგორც მე ვარ
ცნობილი.
13 და ახლა რჩება რწმენა,
იმედი, ქველმოქმედება, ეს
სამი; მაგრამ მათგან
ყველაზე დიდი
ქველმოქმედებაა.

თავი 14

1 მიჰყევით ქველმოქმედებას
და მოისურვეთ სულიერი
ძღვენი, არამედ, რომ
წინასწარმეტყველოთ.
2 რადგან ის, ვინც უცნობ
ენაზე ლაპარაკობს,
ადამიანებს კი არ ესაუბრება,
არამედ ღმერთს, რადგან
არავის ესმის მისი; თუმცა
სულით ლაპარაკობს
საიდუმლოებით.
3 მაგრამ ის, ვინც
წინასწარმეტყველებს,
ესაუბრება ადამიანებს
აღზრდის, შეგონებისა და
ნუგეშის მიზნით.
4 ვინც უცნობ ენაზე
ლაპარაკობს, თავად აშენებს
თავს; ხოლო ვინც
წინასწარმეტყველებს
აღაშენებს ეკლესიას.
5 ვისურვებ, რომ ყველამ
ენებით ლაპარაკობდეთ,
არამედ
წინასწარმეტყველებდეთ,
რადგან უფრო დიდია ის, ვინც
წინასწარმეტყველებს, ვიდრე
ენებზე მოლაპარაკე, თუ არ
განმარტავს, რათა ეკლესიამ
მიიღოს აღმშენებლობა.
6 ახლა, ძმებო, თუ მოვალ
თქვენთან ენებზე
სალაპარაკოდ, რა მოგიტანთ,
თუ არ გელაპარაკებით
გამოცხადებით, ან ცოდნით, ან
წინასწარმეტყველებით, ან
მოძღვრებით?
7 და ისეთებიც კი, რომლებიც
არ იძლევა ხმას, იქნება ეს
მილი თუ არფა, თუ ისინი არ
განსხვავდებიან ბგერებში,
როგორ უნდა გაიგოს, რა არის
მილი ან არფა?
8 რადგან თუ საყვირი
გაურკვეველ ხმას გასცემს,
ვინ მოემზადება
ბრძოლისთვის?
9 ასევე თქვენც, თუ არ
წარმოთქვამთ ენით ადვილად
გასაგებ სიტყვებს, საიდან
უნდა გაიგოს ნათქვამი?
რადგან ჰაერში ილაპარაკებთ.
10 შეიძლება იყოს ამდენი
სახის ხმა მსოფლიოში და არც
ერთი მათგანი არ არის
მნიშვნელობის გარეშე.
11 ამიტომ, თუ არ ვიცი ხმის
მნიშვნელობა, მე ვიქნები
მისთვის, ვინც ლაპარაკობს
ბარბაროსად, და ვინც
ლაპარაკობს, ბარბაროსი
იქნება ჩემთვის.
12 ასეც თქვენ, რადგან
სულიერი ნიჭების მოშურნე
ხართ, ეძიეთ, რომ შეძლოთ
ეკლესიის აღმშენებლობა.
13 ამიტომ, ვინც უცნობ ენაზე
ლაპარაკობს, ილოცოს, რომ
შეძლოს ინტერპრეტაცია.
14 რადგან, თუ მე ვლოცულობ
უცნობი ენით, ჩემი სული
ლოცულობს, მაგრამ ჩემი
გონება უნაყოფოა.
15 მაშინ რა არის? სულით
ვლოცულობ და გონებითაც
ვილოცებ: სულით ვიმღერებ და
გონებითაც ვიმღერებ.
16 თორემ როცა სულით
აკურთხებ, როგორ იტყვის ის,
ვინც უსწავლელთა ოთახს
იკავებს შენს
მადლიერებისას ამინ, რადგან
ვერ ხვდება, რას ამბობ?
17 რამეთუ ჭეშმარიტად
კეთილად მადლობელი ხარ,
მაგრამ სხვა არ არის
აღშენებული.
18 ვმადლობ ჩემს ღმერთს,
თქვენ ყველაზე მეტად ენებზე
ვლაპარაკობ.
19 მაგრამ ეკლესიაში მე
მირჩევნია მეთქვა ხუთი
სიტყვა ჩემი გონებით, რათა
ჩემი ხმით სხვებსაც
ვასწავლო, ვიდრე ათი ათასი
სიტყვა უცნობი ენით.
20 ძმებო, ნუ იქნებით შვილები
გონებით, მაგრამ ბოროტებით
შვილები იყავით, ხოლო
გონიერებით კაცები.
21 კანონში წერია: სხვა ენითა
და სხვა ბაგეებით
ველაპარაკები ამ ხალხს; და
მაინც, ვინც არ მომისმენს,
ამბობს უფალი.
22 ამიტომ ენები ნიშანია არა
მორწმუნეებისთვის, არამედ

ურწმუნოებისთვის, მაგრამ
წინასწარმეტყველება არ
ემსახურება ურწმუნოებს,
არამედ მორწმუნეებს.
23მაშ, თუ მთელი ეკლესია
შეიკრიბება ერთ ადგილას და
ყველა ლაპარაკობს ენებზე და
შემოვიდნენ უსწავლელები ან
ურწმუნოები, განა არ
იტყვიან, რომ შეშლილი ხართ?
24მაგრამ თუ ყველა
იწინასწარმეტყველებს და
შემოვა ურწმუნო ან
უსწავლელი, ყველაფერში
დარწმუნდება, ყველასგან
განიკითხება.
25და ასე ცხადდება მისი
გულის საიდუმლოებები; ასე
რომ, პირქვე დაემხო, თაყვანს
სცემს ღმერთს და
შეატყობინებს, რომ ღმერთი
შენშია ჭეშმარიტი.
26მაშინ როგორ არის, ძმებო?
როცა შეიკრიბებით, თითოეულ
თქვენგანს აქვს ფსალმუნი,
აქვს მოძღვრება, აქვს ენა,
აქვს გამოცხადება, აქვს
განმარტება. დაე ყველაფერი
გაკეთდეს აღზრდისთვის.
27თუ ვინმე უცნობ ენაზე
ლაპარაკობს, ორმა, ან
მაქსიმუმ სამმა და ისიც, რა
თქმა უნდა; და მოდით ერთი
ინტერპრეტაცია.
28მაგრამ თუ არ არის
თარჯიმანი, დაე, გაჩუმდეს
ეკლესიაში; და ელაპარაკოს
თავის თავს და ღმერთს.
29წინასწარმეტყველებმა
ილაპარაკონ ორმა ან სამმა
და მეორემ განსაჯოს.
30თუ რამე გამოცხადდება
სხვა მჯდომარესთან,
პირველმა გაჩუმდეს.
31რადგან ყველამ შეიძლება
იწინასწარმეტყველოთ
სათითაოდ, რათა ყველამ
ისწავლოს და ყველამ
ნუგეშისცემა.
32და წინასწარმეტყველთა
სულები ემორჩილებიან
წინასწარმეტყველებს.
33რადგან ღმერთი არ არის
აღრევის, არამედ მშვიდობის
ავტორი, როგორც წმინდანთა
ყველა ეკლესიაში.
34დაე, თქვენი ქალები ჩუმად
იყვნენ ეკლესიებში, რადგან
არ არის ნება დართული მათ
ლაპარაკი; მაგრამ მათ
ევალებათ მორჩილება, როგორც
რჯულიც ამბობს.
35და თუ რამეს ისწავლიან,
ქმრებს სახლში ჰკითხონ,
რადგან სირცხვილია
ქალებისთვის ეკლესიაში
ლაპარაკი.
36რა? გამოვიდა თქვენგან
ღვთის სიტყვა? ან მხოლოდ
შენთან მოვიდა?
37თუ ვინმე ფიქრობს, რომ არის
წინასწარმეტყველი ან
სულიერი, დაე, აღიაროს, რომ ის,
რასაც მე გწერ, უფლის
მცნებებია.
38ხოლო თუ ვინმე უცოდინარია,
იყოს უმეცარი.
39ამიტომ, ძმებო, ისურვეთ
წინასწარმეტყველება და არ
აუკრძალოთ ენებზე ლაპარაკი.
40დაე, ყველაფერი იყოს
წესიერად და წესიერად.

თავი 15

1გარდა ამისა, ძმებო, მე
გაუწყებთ სახარებას,
რომელიც მე გიქადაგეთ,
რომელიც ასევე მიიღეთ და
რომელშიც დგახართ;
2ამით თქვენც გადარჩებით, თუ
დაიმახსოვრებთ იმას, რაც მე
გიქადაგეთ, თუ ამაოდ არ
ირწმუნეთ.
3რადგან მე გადმოგეცით,
უპირველეს ყოვლისა, რაც
ასევე მივიღე, რომ ქრისტე
მოკვდა ჩვენი ცოდვებისთვის
წმინდა წერილების მიხედვით;
4და რომ დაკრძალეს და აღდგა
მესამე დღეს წმინდა
წერილების მიხედვით:
5და რომ იხილა კეფასმა,
შემდეგ თორმეტმა.
6ამის შემდეგ ის ერთდროულად
ხუთასზე მეტი ძმა გამოჩნდა;
რომელთაგან უმეტესობა
დღემდე რჩება, ზოგს კი
ჩაეძინა.
7ამის შემდეგ დაინახა
იაკობი; შემდეგ ყველა
მოციქულის.
8და ბოლოს ისიც მე მეჩვენა,
როგორც დროზე დაბადებული.
9რადგან მოციქულთა შორის
უმცირესი ვარ, მოციქულად
წოდება არ ვარ, რადგან
ვდევნიდი ღვთის ეკლესიას.
10მაგრამ ღვთის მადლით მე
ვარის, რაც ვარ; მაგრამ მე
მათზე მეტად ვიშრომე,
მაგრამ არა მე, არამედ ღვთის
მადლი, რომელიც ჩემთან იყო.

11ამიტომ,მე თუ ისინი,ასე ვქადაგებთ და თქვენ ასე ირწმუნეთ.
12ახლა,თუ ქრისტეს ქადაგებენ,რომ ის მკვდრეთით აღდგა,როგორ ამბობენ ზოგიერთი თქვენგანი,რომ არ არის მკვდრეთით აღდგომა?
13მაგრამ თუ არ იქნება მკვდრეთით აღდგომა,მაშინ ქრისტე არ აღდგა.
14და თუ ქრისტე არ აღდგა, ფუჭია ჩვენი ქადაგება და ფუჭია თქვენი რწმენაც.
15დიახ,და ჩვენ აღმოვჩნდით ღვთის ცრუ მოწმეები;რადგან ჩვენ ვამოწმეთ ღმერთზე,რომ მან აღადგინა ქრისტე, რომელიც არ აღადგინა,თუ მკვდრები არ აღდგებიან.
16რადგან თუ მკვდრები არ აღდგებიან,მაშინ არც ქრისტე აღმდგარა.
17და თუ ქრისტე არ აღდგება, ამაოა თქვენი რწმენა;თქვენ ჯერ კიდევ თქვენს ცოდვებში ხართ.
18მაშინ ისინიც,ვინც დაიძინეს ქრისტეში, დაიღუპნენ.
19თუ მხოლოდ ამ ცხოვრებაში გვაქვს ქრისტეს იმედი, ყველა ადამიანში ყველაზე უბედურნი ვართ.
20მაგრამ ახლა ქრისტე აღდგა მკვდრეთით და გახდა პირველი ნაყოფი მიძინებულთა.
21ვინაიდან,რადგან ადამიანის მიერ მოვიდა სიკვდილი,ადამიანის მიერ იყო მკვდრეთით აღდგომაც.
22რადგან როგორც ადამში ყველა იღუპება,ასევე ქრისტეში ყველა გაცოცხლდება.
23მაგრამ ყოველი თავის რიგით:ქრისტე პირველი ნაყოფი;შემდეგ ისინი,ვინც ქრისტეს არიან მისი მოსვლისას.
24მაშინ მოდის აღსასრული, როცა ის გადასცემს სამეფოს ღმერთს,მამას;როცა დაანგრევს ყოველგვარ მმართველობას,ყოველგვარ ძალაუფლებას და ძალაუფლებას.
25რადგან ის უნდა იმეფოს მანამ,სანამ ყველა მტერს ფეხქვეშ არ დააყენებს.
26უკანასკნელი მტერი, რომელიც განადგურდება,არის სიკვდილი.
27რადგან მან ყველაფერი დაუდო მის ფეხქვეშ.მაგრამ როდესაც ის ამბობს,რომ ყველაფერი დაქვემდებარებულია, აშკარაა,რომ ის არის გამონაკლისი,რომელმაც ყველაფერი დაუმორჩილა მას.
28და როცა ყველაფერი დაემორჩილება მას,მაშინ თავად ძეც დაემორჩილება მას, ვინც ყველაფერს დაუმორჩილებს მას,რათა ღმერთი იყოს ყველაფერი ყველაში.
29თორემ რას ქნან მკვდრეთით მონათლულებმა,თუ მკვდრები საერთოდ არ აღდგებიან? რატომ ინათლებიან ისინი მკვდრებისთვის?
30და რატომ ვართ ყოველ საათში საფრთხის წინაშე?
31მე ვაპროტესტებ თქვენს სიხარულს,რომელიც მაქვს ჩვენს უფალ ქრისტე იესოში, ყოველდღე ვკვდები.
32თუ ადამიანთა წესით ვიბრძოდი ეფესოში მხეცებთან,რა მიხარია,თუ მკვდრები არ აღდგებიან? ვჭამოთ და დავლიოთ;რადგან ხვალ ჩვენ მოვკვდებით.
33ნუ მოტყუვდებით:ბოროტი საუბრები აფუჭებს კეთილ ქცევას.
34გაიღვიძეთ სიმართლისთვის და ნუ შესცოდავთ;რადგან ზოგს არ აქვს ღმერთის ცოდნა: ამას თქვენს შერცხვენისთვის ვამბობ.
35მაგრამ ვიღაც იტყვის: როგორ აღდგებიან მკვდრები? და რა სხეულით მოდიან?
36სულელო,რასაც თესავ,არ ცოცხლდება,თუ არ მოკვდება.
37და რასაც თესავ,იმ სხეულს კი არ თესავ,რომელიც იქნება, არამედ შიშველ მარცვლეულს, შეიძლება ხორბალი ან სხვა მარცვალი იყოს.
38მაგრამ ღმერთი აძლევს მას სხეულს,როგორც მას მოეწონა, და ყოველ თესლს თავის სხეულს.
39ყოველი ხორცი ერთი და იგივე ხორცი არ არის:სხვაა კაცთა ხორცი,სხვაა მხეცის ხორცი,სხვაა თევზის და სხვა ფრინველისა.

40არის აგრეთვე ციური
სხეულები და სხეულები
მიწიერი,მაგრამ სხვაა
ციურთა დიდება და სხვაა
მიწიერთა დიდება.
41სხვაა მზის დიდება,სხვაა
მთვარის დიდება და სხვა
დიდება ვარსკვლავთა,რადგან
ერთი ვარსკვლავი
განსხვავდება სხვა
ვარსკვლავისგან დიდებით.
42ასევეა მკვდრეთით აღდგომა.
ის დათესილია კორუფციაში;
ის აღზრდილია უხრწნელობაში:
43სირცხვილში ითესება;
აღდგება დიდებაში:ითესება
უძლურებაში;ის ამაღლებულია
ხელისუფლებაში:
44ითესება ბუნებრივი სხეული;
იგი ამაღლებულია სულიერი
სხეულით.არსებობს
ბუნებრივი სხეული და
არსებობს სულიერი სხეული.
45და ასე წერია:პირველი კაცი
ადამი ცოცხალი სული გახდა;
უკანასკნელი ადამი
მაცოცხლებელ სულად იქცა.
46თუმცა ეს არ იყო პირველი
სულიერი,არამედ ის,რაც
ბუნებრივია;და შემდეგ ის,
რაც სულიერია.
47პირველი ადამიანი
მიწიერია,მიწიერი,მეორე
კაცი არის უფალი ზეციდან.
48ვითარცა მიწიერი,ესენი
არიან მიწიერნი,და ვითარცა
ზეციურნი,ზეციერნი არიან.
49და როგორც ჩვენ ვატარებთ
მიწიერს,ჩვენ ასევე
ავიტანთ ზეციურს.
50ახლა ამას ვამბობ,ძმებო,
რომ ხორცი და სისხლი ვერ
დაიმკვიდრებენ ღვთის
სასუფეველს;არც კორუფცია
დაიმკვიდრებს უხრწნელობას.
51აჰა,მე გიჩვენებთ
საიდუმლოს;ყველას არ
დავიძინებთ,მაგრამ ყველანი
შევიცვლით,
52წამში,თვალის
დახამხამებაში,ბოლო
საყვირის დროს:საყვირი
გაისმა და მკვდრები
აღდგებიან უხრწნელად და
ჩვენ შევიცვლებით.
53რადგან ამ ხრწნილს უნდა
შეიმოსოს უხრწნელობა და ამ
მოკვდავმა უნდა შეიმოსოს
უკვდავება.
54ასე რომ,როცა ეს ხრწნადი
შეიმოსება უხრწნელობა და ეს
მოკვდავი შეიმოსება
უკვდავება,მაშინ
აღსრულდება ნათქვამი,
რომელიც დაწერილია:
სიკვდილი შთანთქა
გამარჯვებით.
55სიკვდილო,სად არის შენი
ნაკბენი?საფლავო,სად არის
შენი გამარჯვება?
56სიკვდილის ნაკბენი ცოდვაა;
და ცოდვის ძალა კანონია.
57მაგრამ მადლობა ღმერთს,
რომელიც გვაძლევს
გამარჯვებას ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს მეშვეობით.
58ამიტომ,ჩემო საყვარელო
ძმებო,იყავით მტკიცენი,
ურყევი,მუდამ უხვად უფლის
საქმეში,რადგან იცით,რომ
თქვენი შრომა ამაო არ არის
უფალში.

თავი 16

1რაც შეეხება წმინდანთა
შეგროვებას,როგორც მე
ვუბრძანე გალატიის
ეკლესიებს,თქვენც ასე
მოიქეცით.
2კვირის პირველ დღეს
ყოველმა თქვენგანმა
დაასვენოს მის გვერდით,
როგორც ღმერთმა გაახარა იგი,
რათა არ იყოს შეკრება,როცა
მოვალ.
3და როცა მოვალ,ვისაც
თქვენი წერილებით
დაამტკიცებთ,
გამოგიგზავნით,რათა თქვენი
სიკეთე იერუსალიმში
წაიყვანონ.
4და თუ დაკმაყოფილდება,რომ
მეც წავალ,ისინი ჩემთან
ერთად წამოვლენ.
5ახლა მე მოვალ თქვენთან,
როცა მაკედონიას გავივლი,
რადგან მაკედონიაში
გავივლი.
6და შესაძლოა,ვიყო,დიახ,და
გამოვიზამთრო თქვენთან,
რათა მიმიყვანოთ ჩემს
მოგზაურობაში,სადაც არ
უნდა წავიდე.
7სხვათა შორის ახლა ვერ
გნახავ;მაგრამ მე მჯერა,რომ
ცოტა ხანს დავრჩები
თქვენთან,თუ უფალი ინებებს.
8მაგრამ მე დავრჩები
ეფესოში სულთმოფენობამდე.
9რადგან დიდი და ეფექტური
კარი გაიღო ჩემთვის და
ბევრი მოწინააღმდეგეა.

10ახლა თუ მოვა ტიმოთე,ნახე,
რომ ის შენთან იყოს შიშის
გარეშე,რადგან ის ასრულებს
უფლის საქმეს,როგორც მე.
11მაშ,ნურავინ შეურაცხყოფს
მას,არამედ წაიყვანეთ იგი
მშვიდობით,რათა მოვიდეს
ჩემთან,რადგან ვეძებ მას
ძმებთან ერთად.
12რაც შეეხება ჩვენს ძმას,
აპოლოს,დიდად მოვინდომე,
რომ შენთან მოსულიყო
ძმებთან ერთად;მაგრამ ის
მოვა,როცა ხელსაყრელი დრო
ექნება.
13იფხიზლეთ,მტკიცედ
დადექით რწმენაში,თავი
დაანებეთ კაცებივით,
გაძლიერდით.
14და ე,ყველაფერი შენი
ქველმოქმედებით იყოს.
15გევედრებით,ძმებო,(თქვენ
იცით სტეფანეს სახლი,რომ ის
აქაიას პირველი ნაყოფია და
ისინი წმინდათა
მსახურებაზე არიან
დამოკიდებულნი).
16რომ დაემორჩილოთ ასეთებს
და ყველას,ვინც გვეხმარება
და შრომობს.
17მიხარია სტეფანას,
ფორტუნატისა და აქაიკოსის
მოსვლა,რადგან რაც აკლდა,
მათ მიაწოდეს.
18რადგან მათ განაახლეს
ჩემი და შენი სული;ამიტომ
აღიარეთ ისინი,ვინც
ასეთები არიან.
19მოგესალმებათ აზიის
ეკლესიები.აკვილა და
პრისკილა მოგესალმებიან
უფალში იმ ეკლესიასთან
ერთად,რომელიც მათ სახლშია.
20მოგესალმებათ ყველა ძმა.
მიესალმეთ ერთმანეთს
წმინდა ამბორით.
21ჩემი პავლეს მისალმება
ჩემი ხელით.
22თუ ვინმეს არ უყვარს უფალი
იესო ქრისტე,იყოს ანათემა
მარანათა.
23ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მადლი იყოს თქვენთან.
24ჩემი სიყვარული ყველა
თქვენთან იყოს ქრისტე
იესოში.ამინ.(პირველი
ეპისტოლე კორინთელთა
მიმართ დაიწერა ფილიპედან
სტეფანას და ფორტუნატუსმა,
აქაიკემ და ტიმოთეუსმა.)

2 კორინთელები

თავი 1

1პავლე, ღვთის ნებითი იესო
ქრისტეს მოციქული, და ჩვენი
ძმა ტიმოთე, ღვთის ეკლესიას,
რომელიც არის კორინთოში,
მთელ აქაიაში მყოფ
წმინდანებთან ერთად.
2მადლი და მშვიდობა იყოს
თქვენდა მამა ღმერთისაგან
და უფალი იესო ქრისტესგან.
3კურთხეული ა ღმერთი, ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს მამა,
წყალობის მამა და
ყოველგვარი ნუგეშის ღმერთი;
4რომელიც გვანუგეშებს
ჩვენს ყველა გასაჭირში,
რათა შეგვეძლოს ვანუგეშოთ
ისინი, ვინც ნებისმიერ
გასაჭირში არიან, იმ
ნუგეშით, რომლითაც ჩვენ
თვითონ ვართ
ნუგეშისმცემლები ღვთისგან.
5რადგან, როგორც ქრისტეს
ტანჯვა მრავლდება ჩვენში,
ასევე მრავლდება ჩვენი
ნუგეშიც ქრისტეს მიერ.
6და ვიტანჯებით თუ არა, ეს
თქვენი ნუგეშისა და
ხსნისთვისაა, რაც ეფექტურია
იმავე ტანჯვის გადასატანად,
რომელსაც ჩვენ ასევე
ვიტანჯებით;
7და თქვენი იმედი მტკიცეა,
რადგან ვიცით, რომ როგორც
ტანჯვის თანაზიარი ხართ,
ისე იქნებით ნუგეშიც.
8რადგან არ გვინდოდა, ძმებო,
არ იცოდეთ ჩვენი უბედურება,
რომელიც მოგვივიდა აზიაში,
რომ ზედმეტად, ძალზე
ზედმეტად შევიწროებული
ვიყავით, რომ სიცოცხლესაც
კი სასოწარკვეთილება
მივიჩნიეთ.
9მაგრამ ჩვენ გვქონდა
სასიკვდილო განაჩენი
საკუთარ თავში, რათა არ
მივენდოთ საკუთარ თავს,
არამედ ღმერთს, რომელიც
მკვდრებს აღადგენს.
10რომელმაც გვიხსნა ასეთი
დიდი სიკვდილისგან და
გვიხსნის;
11თქვენც ერთად გვეხმარებით
ლოცვით ჩვენთვის, რათა
მრავალმა მადლიერება
გადაიხადოს ჩვენთვის
მრავალი ადამიანის მიერ
მონიჭებული ძღვენისთვის.
12რადგან ჩვენი სიხარული ეს
არის ჩვენი სინდისის
მოწმობა, რომ უბრალოებითა
და ღვთიური გულწრფელობით,
არა ხორციელი სიბრძნით,
არამედ ღვთის მადლით,
ვისაუბრეთ სამყაროში და
უფრო უხვად თქვენთან.
13რადგან სხვას არ გწერთ,
გარდა იმისა, რასაც
კითხულობთ ან აღიარებთ; და
მე მჯერა, რომ თქვენ ბოლომდე
აღიარებთ;
14როგორც ნაწილობრივ
გაგვაცანი, რომ ჩვენ ვართ
თქვენი სიხარული, ისევე
როგორც თქვენ ჩვენი ხართ
უფალი იესოს დღეს.
15და ამ დარწმუნებით, მე
განზრახული მქონდა, რომ
მომეხვია თქვენთან, რათა
გქონოდათ მეორე სარგებელი;
16და გავივლო შენთან
მაკედონიაში და ისევ
გამოვიდე მაკედონიიდან
შენთან და წავიყვან ჩემს
გზაზე იუდეაში.
17ამიტომ, როცა ასე
ვფიქრობდი, ვიყენებდი
სიმსუბუქეს? ან იმას, რასაც
ვაპირებ, ხორციელად ვზრუნავ,
რომ ჩემთან იყოს დიახ, და არა,
არა?
18მაგრამ როგორც ღმერთი
ჭეშმარიტია, ჩვენი სიტყვა
თქვენს მიმართ არ იყო დიახ
და არა.
19რამეთუ ძე ღმრთისა, იესუ
ქრისტე, რომელი ვიქადაგეთ
თქვენ შორის ჩვენ მიერ, მე და
სილვანუსმა და ტიმოთეოსმა,
არა იყო დიახ და არა, არამედ
მასში იყო დიახ.
20რადგან მასში ღვთის ყველა
დაპირება არის დიახ, და
მასში ამინ, ჩვენ მიერ ღვთის
სადიდებლად.
21ახლა ის, ვინც თქვენთან
ერთად გვამყარებს ქრისტეში
და გვცხებს, არის ღმერთი;
22რომელმაც ასევე
დაგვიბეჭდა და მოგვცა სულის
ღვაწლი ჩვენს გულებში.
23გარდა ამისა, მე მოვუწოდებ
ღმერთს ჩანაწერისთვის ჩემს
სულზე, რომ შენს შესანახად
ჯერ არ მოვსულვარ კორინთში.
24არა იმიტომ, რომ ჩვენ
ვფლობთ თქვენს რწმენას,
არამედ თქვენი სიხარულის

შემწევართ,რადგან რწმენით
დგახართ.

თავი 2

1მაგრამ მე გადავწყვიტე ეს
ჩემით,რომ აღარ
მოვსულიყავი შენთან
სიმძიმით.
2რამეთუ მე რომ გაგაწუხებ,
ვინ არის ის,ვინც
გამახარებს,თუ არა ის,ვინც
ჩემგან აწუხებს?
3და ეს მოგწერე,რომ,როცა
მოვალ,მწუხარება არ
მქონოდა მათგან,ვისთანაც
უნდა ვიხაროდე;ყველა
თქვენში მჯერა,რომ ჩემი
სიხარული თქვენი ყველას
სიხარულია.
4რადგან ბევრი ტანჯვისა და
გულის ტანჯვის გამო
მოგწერეთ მრავალი ცრემლით;
არა იმისთვის,რომ გწყინდეთ,
არამედ იმისთვის,რომ
იცოდეთ სიყვარული,რომელიც
უფრო უხვად მაქვს თქვენდამი.
5ხოლო თუ ვინმემ მწუხარება
მოახდინა,მან კი არ
შემამწუხა,არამედ
ნაწილობრივ,რათა არ
დაგამძიმოთ ყველა.
6საკმარისია ასეთი
კაცისთვის ეს სასჯელი,
რომელიც ბევრს დაუდეს.
7ასე რომ,პირიქით,თქვენ
უნდა აპატიოთ მას და
ნუგეშინისცემათ,რათა ასეთი
დიდი მწუხარება არ შთანთქოს.
8ამიტომ გევედრები,რომ
დაადასტურო შენი სიყვარული
მის მიმართ.
9ამისთვისაც დავწერე,რათა
ვიცოდე თქვენი
მტკიცებულება,ხართ თუ არა
ყველაფერში მორჩილი.
10ვისაც რაიმეს აპატიებთ,
მეც ვპატიობ,რადგან თუ მე
ვაპატიე რამე,ვისაც
ვაპატიე,თქვენი გულისთვის
ვაპატიე ქრისტეს სახით;
11რათა სატანამ არ
მოგვიტანოს უპირატესობა,
რადგან ჩვენ არ ვართ
უგულებელყოფილი მისი
განზრახვების შესახებ.
12გარდა ამისა,როცა მივედი
ტროადაში ქრისტეს
სახარების საქადაგებლად და
უფლის კარი გამიღო,
13სულში მოსვენება არ
მქონდა,რადგან ვერ ვიპოვე
ჩემი ძმა ტიტე;
14ახლა მადლობა ღმერთს,
რომელიც ყოველთვის
გვაძლევს გამარჯვებას
ქრისტეში და ავლენს ჩვენ
მიერ მისი ცოდნის სურნელს
ყველგან.
15რადგან ჩვენ ღვთისთვის
ვართ ქრისტეს ტკბილი
სურნელი,გადარჩენილებში და
წარწყმედილებში.
16მას ჩვენ ვართ სიკვდილის
სურნელი სიკვდილამდე;ხოლო
მეორეს სიცოცხლის სურნელი
სიცოცხლისთვის.და ვინ არის
საკმარისი ამისთვის?
17რამეთუ არა ვართ მრავალნი,
რომელნიც ვახრწნით ღმრთის
სიტყვას,არამედ გულწრფელად,
არამედ ვითარცა ღმერთისა,
ღვთის წინაშე ვლაპარაკობთ
ქრისტეში.

თავი 3

1ისევ ვიწყებთ საკუთარი
თავის შექებას?ან
გვჭირდება ჩვენ,როგორც
სხვებს,შექების
ეპისტოლეები თქვენგან,ან
შექების წერილები თქვენგან?
2თქვენ ხართ ჩვენი ეპისტოლე
დაწერილი ჩვენს გულებში,
ცნობილი და წაკითხული ყველა
ადამიანისგან:
3ვინაიდან თქვენ აშკარად
გამოცხადდით,რომ ხართ
ჩვენს მიერ მოწოდებული
ქრისტეს ეპისტოლე,დაწერილი
არა მელნით,არამედ ცოცხალი
ღმერთის სულით;არა ქვის,
არამედ გულის ხორციან
ტრაპეზებში.
4და ასეთი მინდობა გვაქვს
ქრისტეს მეშვეობით ღმერთზე:
5არა ის,რომ ჩვენ
საკმარისად ვართ იმისთვის,
რომ რაიმე ვიფიქროთ საკუთარ
თავზე;მაგრამ ჩვენი
საკმარისობა ღვთისგანაა;
6რომელმაც ასევე მოგვცა
ახალი აღთქმის მსახურები;
ასოს კი არა,სულის,რადგან
ასო კლავს,სული კი
აცოცხლებს.
7მაგრამ თუ სიკვდილის
მსახურება,დაწერილი და
ქვებზე ამოტვიფრული,
დიდებული იყო,ისე,რომ
ისრაელის ძეებს არ შეეძლოთ

მტკიცედ და ენახათ მოსეს
სახე მისი სახის
დიდებისთვის; რომელი დიდება
უნდა განადგურდეს:
8 როგორ არ იქნება დიდებული
სულის მსახურება?
9 რადგან, თუ მსჯავრის
მსახურება დიდებაა,
სიმართლის მსახურება
ბევრად აღემატება დიდებას.
10 რადგან იმას აც კი, რაც
განდიდდა, არ ჰქონდა დიდება
ამ მხრივ, ბრწყინვალე
დიდების გამო.
11 ვინაიდან, თუ ის, რაც
მოხსნილი იყო, დიდებული იყო,
მით უფრო დიდებულია ის, რაც
დარჩა.
12 იმის გათვალისწინებით,
რომ ასეთი იმედი გვაქვს,
მეტყველების დიდ სიცხადეს
ვიყენებთ:
13 და არა როგორც მოსე,
რომელმაც პირზე ფარდა
გადააფარა, რათა ისრაელის
ძეებმა ბოლომდე ვერ შეხედონ
გაუქმებულს.
14 მაგრამ მათი გონება
დაბრმავდა: რადგან დღემდე
იგივე ფარდა რჩება მოხსნილი
ძველი აღთქმის კითხვაში;
რომელი საფარველი იშლება
ქრისტეში.
15 მაგრამ დღემდე, როცა მოსეს
კითხულობენ, ფარდა დევს მათ
გულზე.
16 მიუხედავად მისა, როცა ის
უფალს მიუბრუნდება, ფარდა
წაიღება.
17 ახლა უფალი არის სული; და
სადაც არის უფლის სული, იქ
არის თავისუფლება.
18 მაგრამ ჩვენ ყველანი, ღია
სახით, როგორც ჭიქაში
ვხედავთ უფლის დიდებას,
ვიცვლით იმავე ხატად
დიდებიდან დიდებამდე, ისევე
როგორც უფლის სულით.

თავი 4

1 ამიტომ, როცა ეს მსახურება
გვაქვს, როგორც მოწყალება
მივიღეთ, არ ვიღლებით;
2 ოლონდ უარი თქვით
უპატიოსნობის ფარულზე, არ
ივლით მზაკვრობით და არ
ეპყრობით ღვთის სიტყვას
მოტყუებით; არამედ
ჭეშმარიტების გამოვლენით,
ყოველი ადამიანის სინდისს
მივაწოდებთ ღვთის წინაშე.
3 მაგრამ თუ ჩვენი სახარება
დაფარულია, დაკარგულთათვის
არის დაფარული.
4 რომლებშიც ამ სამყაროს
ღმერთმა დაუბრმავა გონება
მათ, ვისაც არ სწამს, რათა არ
გაბრწყინდეს მათზე ქრისტეს
დიდებული სახარების შუქი,
რომელიც არის ღვთის ხატება.
5 რადგან ჩვენ თვითონ კი არ
ვქადაგებთ, არამედ ქრისტე
იესო უფალს; ჩვენ კი თქვენი
მსახურები იესოს გულისთვის.
6 რადგან ღმერთმა, რომელმაც
ბრძანა სინათლე სიბნელიდან
გამონათება, ანათებდა ჩვენს
გულებში, რათა მისცეს
ნათელი ღმერთის დიდების
შემეცნების შესახებ იესო
ქრისტეს სახეში.
7 მაგრამ ჩვენ გვაქვს ეს
საგანძური თიხის ჭურჭელში,
რათა ძალა უფლების
აღმატებულება იყოს
ღვთისგან და არა ჩვენგანი.
8 ყოველი მხრიდან
შეწუხებულები ვართ, მაგრამ
არ ვწუხვართ; დაბნეულები
ვართ, მაგრამ არა
სასოწარკვეთილნი;
9 დევნილი, მაგრამ არა
მიტოვებული; ჩამოგდებული,
მაგრამ არა განადგურებული;
10 ყოველთვის ვატარებთ
სხეულში უფალი იესოს
სიკვდილს, რათა იესოს
სიცოცხლეც გამოცხადდეს
ჩვენს სხეულში.
11 რადგან ჩვენ, ვინც
ცოცხლები ვართ, მუდამ
სიკვდილს გადავცემთ იესოს
გულისთვის, რათა იესოს
სიცოცხლეც გამოცხადდეს
ჩვენს მოკვდავ ხორცში.
12 ასე რომ, სიკვდილი
მოქმედებს ჩვენში, ხოლო
სიცოცხლე თქვენში.
13 ჩვენ გვაქვს რწმენის
იგივე სული, როგორც
დაწერილია: მე მწამდა და
ამიტომ ვთქვი; ჩვენც გვჯერა
და ამიტომ ვლაპარაკობთ;
14 ვიცით, რომ ის, ვინც
აღადგინა უფალი იესო, ჩვენც
აღგვადგენს იესოს მიერ და
წარმოგიდგენთ თქვენთან
ერთად.
15 რადგან ყველაფერი
თქვენთვისაა, რათა უხვი
მადლი მრავალთა
მადლიერებით გამრავლდეს
ღვთის სადიდებლად.

16რისთვისაც არვიღლებით;
მაგრამ მიუხედავად იმისა,
რომ ჩვენი გარეგნული
ადამიანი იღუპება, შინაგანი
ადამიანი დღითი დღე
განახლდება.
17რადგან ჩვენი მსუბუქი
ტანჯვა, რომელიც მხოლოდ
ერთი წუთია, გვაძლევს
დიდების ბევრად უფრო დიდ და
მარადიულ წონას;
18ხოლო ჩვენ არ ვუყურებთ
ხილულს, არამედ უხილავს,
რადგან ხილული არის
დროებითი; მაგრამ რაც არ
ჩანს, მარადიულია.

თავი 5

1რადგან ვიცით, რომ თუ ჩვენი
მიწიერი სახლი ამ კარავში
დაიშალა, ჩვენ გვექნება
ღვთის შენობა, ხელნაკეთი
სახლი, მარადიული ცაში.
2ამით ჩვენ ვკვნივართ,
გულმოდგინედ გვსურს
შემოვიცვათ ჩვენი სახლი,
რომელიც ზეციდანაა.
3თუ ასე ჩაცმულნი,
შიშველები არ აღმოვჩნდებით.
4რადგან ჩვენ, ვინც ამ
კარავში ვართ, ვკვნივართ
დამძიმებულები: იმიტომ კი
არ გვსურს, რომ ჩავიცვათ,
არამედ ჩავიცვათ, რათა
მოკვდავობა სიცოცხლემ
შთანთქა.
5ახლა ის, ვინც ჩვენ
შეგვქმნა ერთი და იგივე
საქმისთვის, არის ღმერთი,
რომელმაც ასევე მოგვცა
სულის ღვაწლი.
6ამიტომ ჩვენ ყოველთვის
დარწმუნებული ვართ, რადგან
ვიცით, რომ სანამ სახლში
ვართ სხეულში, არ ვართ
უფლისგან.
7(რადგან ჩვენ დავდივართ
რწმენით და არა ხილვით.)
8ჩვენ დარწმუნებული ვართ,
ვამბობ მე, და უფრო გვსურს, არ
ვიყოთ სხეულიდან და ვიყოთ
უფალთან.
9ამიტომ ჩვენ ვშრომობთ, რათა
ვიყოთ მისგან, მყოფნი თუ
არყოფნა.
10რადგან ჩვენ ყველანი უნდა
გამოვჩნდეთ ქრისტეს
სამსჯავროს წინაშე; რათა
ყველამ მიიღოს ის, რაც
კეთდება თავის სხეულში,
იმის მიხედვით, რაც გააკეთა,
იქნება ეს კარგი თუ ცუდი.
11ამიტომ ვიცით უფლის
საშინელება, ვარწმუნებთ
ადამიანებს; მაგრამ ჩვენ
გამოვცხადდით ღმერთისთვის;
და მჯერა, რომ შენს
სინდისშიც გამოვლინდება.
12რადგან ჩვენ კვლავ არ
გიცხადებთ საკუთარ თავს,
არამედ გაძლევთ
შესაძლებლობას, იამაყოთ
ჩვენთვის, რათა გქონდეთ
პასუხის გაცემა მათ, ვინც
ამაყობს გარეგნულად და არა
გულით.
13რადგან, უგულოდ ვიქნებით,
ეს ღვთისთვისაა, თუ
ფხიზლები ვართ, ეს
თქვენთვისაა.
14რამეთუ ქრისტეს სიყვარული
გვზღუდავს; რადგან ჩვენ ასე
განვსჯით, რომ თუ ერთი
მოკვდა ყველასთვის, მაშინ
ყველა მკვდარი იყო.
15და რომ ის მოკვდა
ყველასთვის, რათა ცოცხლებმა
ამიერიდან საკუთარი
თავისთვის კი არ იცოცხლონ,
არამედ მისთვის, ვინც
მოკვდა მათთვის და აღდგა.
16მაშასადამე, ამიერიდან
ჩვენ არავინ ვიცნობთ
ხორციელად: დიახ, თუმცა ჩვენ
ვიცნობთ ქრისტეს ხორცის
მიხედვით, ახლა კი აღარ
ვიცნობთ მას.
17ამიტომ, თუ ვინმე არის
ქრისტეში, ის ახალი
ქმნილებაა: ძველი გადავიდა;
აჰა, ყველაფერი ახალი გახდა.
18და ყველაფერი ღვთისგანაა,
რომელმაც შეგვირიგა
ჩვენთან იესო ქრისტეს მიერ
და მოგვცა შერიგების
მსახურება;
19რა თქმა უნდა, რომ ღმერთი
იყო ქრისტეში, შეურიგდა
ქვეყნიერებას საკუთარ
თავთან და არ მიაწერდა მათ
შეცოდებებს; და მოგვცა
შერიგების სიტყვა.
20მაშ, ჩვენ ვართ ელჩები
ქრისტესთვის, თითქოს ღმერთი
გევედრებით ჩვენ მიერ:
გევედრებით ქრისტეს
ნაცვლად, შეურიგდით ღმერთს.
21რამეთუ მან ის ცოდვად
აქცია ჩვენთვის, ვინც არ
იცოდა ცოდვა; რათა მასში
ღვთის სიმართლე გავხდეთ.

თავი 6

1 მაშ, ჩვენ, როგორც მასთან
ერთად მუშები, გევედრებით
თქვენც, რომ ტყუილად არ
მიიღოთ ღვთის მადლი.
2 (რადგან ის ამბობს: მე
მომისმინე შენთვის მიღებულ
ჟამს, და ხსნის დღეს მე
დაგეხმარე: აჰა, ახლა არის
მიღებული დრო; აჰა, ახლა არის
ხსნის დღე.)
3 არაფერში შეურაცხყოფის
მიყენება, რათა მსახურება
არ დაბრალდეს:
4 მაგრამ ყველაფერში
ვიწონებთ თავს, როგორც
ღვთის მსახურებს, დიდი
მოთმინებით, გასაჭირში,
აუცილებლობაში, გასაჭირში,
5 ზოლებში, პატიმრობაში,
მღელვარებაში, შრომაში,
ყურებაში, მარხვაში;
6 სიწმინდით, ცოდნით,
სულგრძელობით, სიკეთით,
სულიწმიდით, უტყუარი
სიყვარულით,
7 ჭეშმარიტების სიტყვით,
ღვთის ძალით, სიმართლის
საჭურველით მარჯვნივ და
მარცხნივ,
8 პატივითა და შეურაცხყოფით,
ბოროტი ცნობითა და კეთილი
ცნობით: როგორც მატყუარა,
მაგრამ ჭეშმარიტი;
9 როგორც უცნობი, მაგრამ
კარგად ცნობილი; როგორც
მომაკვდავი და, აჰა,
ვცოცხლობთ; როგორც გასჯილი
და არა მოკლული;
10 ვითარცა მწუხარე, მაგრამ
მუდამ გახარებული; როგორც
ღარიბები, მაგრამ ბევრს
მდიდრებს; როგორც არაფრის
ქონა და ყველაფრის ფლობა.
11 კორინთელნო, ჩვენი პირი
ღიაა თქვენთვის, ჩვენი გული
გადიდებულია.
12 თქვენ არ ხართ დაძაბული
ჩვენში, არამედ დაძაბული
ხართ საკუთარ ნაწლავებში.
13 ახლა ამაში სანაცვლოდ (მე
როგორც ჩემს შვილებს
ვესაუბრები), თქვენც
გადიდდით.
14 ნუ იქნებით უთანასწორო
უღელში ურწმუნოებთან,
რადგან რა კავშირი აქვს
სიმართლეს
უსამართლობასთან? და რა
კავშირი აქვს სინათლეს
სიბნელეს?
15 და რა თანხმობა აქვს
ქრისტეს ბელიალთან? ან რა
ნაწილი აქვს მორწმუნეს
ურწმუნოსთან?
16 და რა შეთანხმება აქვს
ღვთის ტაძარს კერპებთან?
რამეთუ თქვენ ხართ ტაძარი
ცოცხალი ღმერთისა; როგორც
ღმერთმა თქვა: მე
დავმკვიდრდები მათში და
ვივლი მათში; და მე ვიქნები
მათი ღმერთი და ისინი
იქნებიან ჩემი ხალხი.
17 ამიტომ გამოდით მათგან და
განცალკევდით, ამბობს უფალი,
და არ შეეხოთ უწმინდურს; და
მე მიგიღებ,
18 და იქნებით თქვენთვის
მამა, და იქნებით ჩემი
ვაჟები და ასულები, ამბობს
უფალი ყოვლისშემძლე.

თავი 7

1 მაშ, ამ დაპირებების
გათვალისწინებით,
საყვარელნო, განვიწმინდოთ
ხორცისა და სულის
ყოველგვარი სიბინძურისგან,
ღვთის შიშით დავასრულოთ
სიწმინდე.
2 მიგვიღე; არავის დავაშავეთ,
არავის გავურბივართ,
არცერთს არ მოვტყუვდით.
3 ამას იმიტომ არ ვამბობ, რომ
დაგმო, რადგან ადრეც ვთქვი,
რომ ჩვენს გულებში ხართ, რომ
მოკვდეთ და ვიცხოვროთ
თქვენთან ერთად.
4 დიდია ჩემი გაბედულება
შენთან მიმართებაში, დიდია
ჩემი დიდება შენდამი:
აღვსილი ვარ ნუგეშით,
უზომოდ ვხარობ ყველა ჩვენს
გასაჭირში.
5 რადგან, როცა მაკედონიაში
შევედით, ჩვენს ხორცს
მოსვენება არ ჰქონდა,
მაგრამ ყოველი მხრიდან
ვწუხდით; გარეშე იყო ჩხუბი,
შიგნით იყო შიშები.
6 მიუხედავადამისა, ღმერთმა,
რომელიც ანუგეშებს
დაჩაგრულებს, გვანუგეშებს
ტიტუსის მოსვლით;
7 და არა მხოლოდ მისი მოსვლით,
არამედ ნუგეშით, რომლითაც
იგი ანუგეშებდა თქვენში,
როცა გვითხრა თქვენი
გულწრფელი სურვილი, თქვენი
გლოვა, თქვენი მხურვალე

გონება ჩემს მიმართ;ისე რომ
უფრო გამიხარდა.
8ვინაიდან,თუმცა წერილით
გაგაწუხე,არ ვნანობ,თუმცა
მოვინანიე,რადგან ვხვდები,
რომ იმავე ეპისტოლემ
შეგაწუხა,თუმც დროზე იყო.
9ახლა მიხარია,რომ არა იმით,
რომ შეწუხდით,არამედ იმით,
რომ სინანულით დარდობდით,
რამეთუ შეწუხდით ღვთიური
წესით,რათა არაფრით
მიგიღოთ ზიანი.
10რამეთუ ღვთიური მწუხარება
მოაქვს სინანულს ხსნისთვის,
რომლისთვისაც არ უნდა
მოინანიოთ,ხოლო წუთისოფლის
მწუხარება იწვევს სიკვდილს.
11რადგან,აჰა,ეს იგივეა,რაც
თქვენ დარდობდით ღვთიური
ჯიშის გამო,რა სიფრთხილე
გამოიჩინა თქვენში,დიახ,
როგორი განწმენდა,დიახ,რა
აღშფოთება,დიახ,რა შიში,
დიახ,რა მძაფრი სურვილი,
დიახ,რა გულმოდგინება,დიახ,
რა შურისძიება!ყველაფერში
თქვენ მოიწონეთ თქვენი თავი,
რომ ნათლად იყოთ ამ
საკითხში.
12ამიტომ,მიუხედავად იმისა,
რომ მოგწერე,მე ეს არ
გავაკეთე მისი მიზეზის გამო,
ვინც არასწორად ჩაიდინა,და
არც მისი მიზეზის გამო,
რომელიც განიცადა არასწორი,
არამედ იმისთვის,რომ
თქვენზე ჩვენი ზრუნვა ღვთის
წინაშე გამოგეჩინათ.
13ამიტომ ჩვენ ნუგეშინი
ვიყავით თქვენი ნუგეშით:
დიახ,და მით უფრო
გაგვიხარდა ტიტუსის
სიხარული,რადგან მისი სული
განიკურნა ყველა თქვენგან.
14რამეთუ რამე ვიტრაბახო
მას შენით,არ მრცხვენია;
მაგრამ როგორც ყველაფერი
ჭეშმარიტებით გეუბნებოდით,
ჭეშმარიტებაა ჩვენი
ტრაბახი,რომელიც ტიტეს
წინაშე გავაკეთე.
15და მისი შინაგანი
სიყვარული უფრო უხვია
თქვენს მიმართ,მაშინ როცა
ახსოვს თქვენი ყველა
მორჩილება,როგორ მიიღეთ
იგი შიშით და კანკალით.
16ამიტომ მიხარია,რომ
ყველაფერში შენი ნდობა
მაქვს.

თავი 8

1უფრო მეტიც,ძმებო,ჩვენ
ვაფასებთ მაკედონიის
ეკლესიებზე მინიჭებულ
ღვთის მადლს;
2როგორ ადიდდა ტანჯვის დიდ
განსაცდელში მათი
სიხარულის სიუხვე და მათი
ღრმა სიღარიბე მათი
სიმდიდრის სიმდიდრემდე.
3რადგან მათი
ძალაუფლებისთვის მე
ვადასტურებ,დიახ,და მათი
ძალის მიღმა მათ სურდათ
საკუთარი თავი;
4დიდი ვედრებით ვლოცულობთ,
რომ მივიღოთ ძღვენი და
მივიღოთ წმიდათა
მსახურების თანაზიარება.
5და ეს გააკეთეს არა ისე,
როგორც ჩვენ გვინდოდა,
არამედ ჯერ საკუთარი თავი
დაუთმეს უფალს და ჩვენთვის
ღვთის ნებით.
6იმდენად,რამდენადაც
გვინდოდა ტიტეს,რომ როგორც
მან დაიწყო,ასევე თქვენშიც
იგივე მადლი დაესრულებინა.
7ამიტომ,როგორც უხვად ხართ
ყველაფერში,რწმენით,
სიტყვით,ცოდნით და
ყოველგვარი მონდომებით და
ჩვენს მიმართ თქვენს
სიყვარულში,ნახეთ,რომ ამ
მადლითაც გამრავლდეთ.
8მე არ ვლაპარაკობ
მცნებებით,არამედ სხვების
წინდახედულობის გამო და
თქვენი სიყვარულის
გულწრფელობის
დასამტკიცებლად.
9რადგან თქვენ იცით ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს მადლი,
რომ თუმც მდიდარი იყო,
მაგრამ თქვენი გულისთვის
გაღატაკდა,რათა მისი
სიღარიბის წყალობით
გამდიდრდეთ.
10და აქვე ვაძლევ ჩემს
რჩევას:რადგან ეს
მიზანშეწონილია თქვენთვის,
ვინც ადრე დაიწყეთ,არა
მხოლოდ ამის გაკეთება,
არამედ წინ სვლაც ერთი წლის
წინ.
11ახლა კი შეასრულეთ ამის
გაკეთება;რომ როგორც იყო
ნებისყოფის მზადყოფნა,
ასევე შეიძლება იყოს
შესრულება იმისგან,რაც
თქვენ გაქვთ.

12რადგან თუ ჯერ არის
ნებისყოფა, ის მიღებულია
იმის მიხედვით, რაც აქვს
ადამიანს და არა იმის
მიხედვით, რაც არ აქვს.
13რადგან მე არ ვგულისხმობ
იმას, რომ სხვა კაცები
შემსუბუქდნენ და თქვენ
დამძიმდეთ.
14ოღონდ თანასწორობით, რომ
ახლა ამ დროს თქვენი
სიმრავლე იყოს მათი
უქონლობის მარაგი, რომ მათი
სიუხვეც იყოს თქვენი
საჭიროების მარაგი: რომ
იყოს თანასწორობა.
15როგორც წერია: ვინც ბევრი
შეაგროვა, არაფერი აკლდა; და
ვინც ცოტა შეკრიბა, არ აკლდა.
16მაგრამ მადლობა ღმერთს,
რომელმაც ტიტეს გულში იგივე
ზრუნვა მოახდინა თქვენზე.
17რადგან მან მიიღო
შეგონება; მაგრამ უფრო
წინდახედული, თავისი ნებით
წავიდა თქვენთან.
18და ჩვენ გავგზავნეთ
მასთან ძმა, რომლის ქება
სახარებაშია ყველა
ეკლესიაში;
19და არა მხოლოდ ეს, არამედ ის,
ვინც ასევე აირჩია
ეკლესიებიდან ჩვენთან
ერთად სამოგზაუროდ ამ
მადლით, რომელიც ჩვენ მიერ
არის მოწოდებული იმავე
უფლის სადიდებლად და თქვენი
მზადყოფნის
გამოცხადებისთვის.
20ამას მოვერიდეთ, რომ არავინ
დაგვაბრალოს ამ სიმრავლეში,
რომელსაც ჩვენ ვმართავთ.
21პატიოსანი საქმეების
მოვლა არა მხოლოდ უფლის,
არამედ ადამიანთა წინაშეც.
22და ჩვენ მათთან ერთად
გავგზავნეთ ჩვენი ძმა,
რომელიც ბევრჯერ
გამოვავლინეთ გულმოდგინე
ბევრ რამეში, ახლა კი ბევრად
უფრო გულმოდგინე, იმ დიდი
ნდობის გამო, რომელიც მე
მაქვს თქვენდამი.
23ეკითხება თუ არა ვინმე
ტიტეს, ის არის ჩემი
თანაშემწე და თანაშემწე
თქვენთან დაკავშირებით; ან
ჩვენი ძმები იკითხეთ, ისინი
არიან ეკლესიების მაცნეები
და ქრისტეს დიდება.
24ამიტომ აჩვენეთ მათ და
ეკლესიების წინაშე თქვენი
სიყვარულისა და თქვენი
ტრაბახის მტკიცებულება.

თავი 9

1რადგან, რაც შეეხება
წმინდანთა მსახურებას,
ზედმეტია მოგწეროთ:
2რადგან ვიცი თქვენი
გონების სისწრაფე,
რისთვისაც ვიკვეხნი
მაკედონიელებთან, რომ აქაია
მზად იყო ერთი წლის წინ; და
შენმა გულმოდგინებამ ბევრი
გააღიზიანა.
3მაგრამ მე გავაგზავნე
ძმები, რათა ამისთვის ჩვენი
ტრაბახი არ იყოს ამაო; რომ,
როგორც ვთქვი, მზად იყოთ:
4რათა მაკედონიელები
ჩემთან ერთად მოვიდნენ და
მოუმზადებლად დაგინახონ,
ჩვენ (რომ არ ვიტყვით, თქვენ)
შეგვრცხვენოს იმავე
თავდაჯერებული ტრაბახით.
5ამიტომ საჭიროდ მივიჩნიე
ძმებს შევეხვეწო, რომ ისინი
წინ წასულიყვნენ თქვენთან
და წინასწარ შეადგინონ
თქვენი სიკეთე, რაც ადრე
შენიშნეთ, რათა ის მზად
ყოფილიყო, როგორც
სიკეთისთვის, და არა როგორც
სიხარბის გამო..
6მაგრამ ამას მე ვამბობ:
ვინც რბილად თესავს,
ზომიერად მოიმკის; და ვინც
უხვად თესავს, უხვად
მოიმკის.
7ყოველმა კაცმა, როგორც
გულში განიზრახა, ისე
მისცეს; არა უხალისოდ, ან
აუცილებლობის გამო, რადგან
ღმერთს უყვარს მხიარული
გამცემი.
8და ღმერთს ძალუძს
ყოველგვარი მადლი
გაამრავლოს შენდამი; რათა
თქვენ, ყოველთვის გქონდეთ
საკმარისი ყველაფერში,
უხვად იყოთ ყოველი კეთილი
საქმისთვის:
9(როგორც წერია, მან
გაიფანტა, მისცა ღარიბებს:
მისი სიმართლე მარადიულად
რჩება.
10ახლა ის, ვინც თესლს
ემსახურება, როგორც პურს
ემსახურება თქვენს
საკვებად, ასევე
გაამრავლებს დათესილ თესლს

და გაზრდის თქვენი
სიმართლის ნაყოფს;)
11ყველა ფერში გამდიდრებული
ყოველგვარი სიკეთისთვის,
რაც ჩვენს მეშვეობით იწვევს
ღვთისადმი მადლიერებას.
12რამეთუ ამ სამსახურის
აღსრულება არა მხოლოდ
აწესებს წმინდანთა
სიღარიბეს, არამედ უხვადაა
ღვთისადმი მრავალი
მადლიერებით;
13მიუხედავად იმისა, რომ ამ
მსახურების ექსპერიმენტით
ისინი ადიდებენ ღმერთს
ქრისტეს სახარებისადმი
თქვენი გამოცხადებული
მორჩილებისთვის და თქვენი
თავისუფალი
განაწილებისთვის მათზე და
ყველა ადამიანზე;
14და მათი ლოცვით შენთვის,
რომლებიც გთხოვენ შენში
ღვთის უდიდესი მადლისთვის.
15მადლობა ღმერთს მისი ენით
აუწერელი ძღვენისთვის.

თავი 10

1ახლა მე, პავლე, გევედრები
ქრისტეს თვინიერებითა და
სიმშვიდით, რომელიც თქვენს
შორის ძირი ვარ, მაგრამ
არყოფნისას გაბედული ვარ
თქვენ მიმართ.
2მაგრამ გევედრები, რომ არ
ვიყო გაბედული, როცა
ვიმყოფები იმ
თავდაჯერებულობით,
რომლითაც ვფიქრობ, რომ
გავბედო ზოგიერთების
წინააღმდეგ, რომლებიც
ფიქრობენ ჩვენზე, თითქოს
ხორციელად ვიარეთ.
3რადგან ხორცით დავდივართ,
მაგრამ ხორცის მიხედვით არ
ვიბრძვით.
4(რადგან ჩვენი საომარი
იარაღი ხორციელი კი არ არის,
არამედ ძლევამოსილია
ღმერთის მიერ ძლიერების
დასანგრევად;)
5ჩამოგდება ფანტაზიები და
ყოველი მაღალი, რაც
ამაღლებს თავს ღვთის ცოდნის
წინააღმდეგ და ყოველი აზრის
ტყვეობაში მოყვანა ქრისტეს
მორჩილებამდე;
6და მზად ხართ შური იძიოთ
ყოველგვარ ურჩობაზე, როცა
თქვენი მორჩილება
აღსრულდება.
7უყურებ საგნებს
გარეგნულად? თუ ვინმე
იმედოვნებს საკუთარ თავს,
რომ ის არის ქრისტესი, დაე
კიდევ ერთხელ იფიქროს
საკუთარ თავზე, რომ როგორც
ის არის ქრისტეს, ასევე
ჩვენც ქრისტესნი ვართ.
8რამეთუ უფრო მეტად რომ
ვიამაყო ჩვენი ავტორიტეტით,
რომელიც უფალმა მოგვცა
აღსაშენებლად და არა თქვენი
დასაღუპავად, არ უნდა
მრცხვენოდეს.
9რომ არ მომეჩვენოს, თითქოს
წერილებით შეგაშინოთ.
10რადგან მისი წერილები,
ამბობენ, წონიანი და
ძლიერია; მაგრამ მისი
სხეული სუსტია და მისი
მეტყველება საზიზღარი.
11ასე იფიქროს ასეთმა, რომ
როგორც ვიქნებით სიტყვით
ასოებით, როცა არ ვართ, ისეთი
ვიქნებით საქმითაც, როცა
ვიქნებით.
12რადგან ჩვენ ვერ ვბედავთ
რიცხოვნობას ან შედარებას
ზოგიერთთან, ვინც თავის
თავს აქებს, მაგრამ ისინი,
ვინც საკუთარ თავს ზომავენ
და ერთმანეთს ადარებენ, არ
არიან ბრძენი.
13მაგრამ ჩვენ არ
დავიკვეხნით რამით ჩვენი
საზომის გარეშე, არამედ იმ
წესის მიხედვით, რომელიც
ღმერთმა დაგვინაწილა,
თქვენამდე მისასვლელად.
14რადგან ჩვენ არ ვიწექით
ჩვენს ზომაზე მეტად, თითქოს
თქვენამდე ვერ მივაღწიეთ,
რადგან თქვენამდეც მოვედით
ქრისტეს სახარების
ქადაგებით.
15არ ვიტრაბახოთ ჩვენი
უზომოდ, ანუ სხვისი შრომით;
მაგრამ იმედი გვაქვს, როცა
რწმენა გაგიძლიერდებათ,
ჩვენი წესისამებრ
გავმრავლდებით თქვენ მიერ,
16რომ იქადაგოთ სახარება
თქვენს მიღმა მდებარე
მხარეებში და არ ვიამაყოთ
სხვისი ჩვენი ხელთ
მომზადებული ნივთებით.
17ხოლო ვინც ადიდებს, იდიდოს
უფალში.
18რადგან მოწონებულია არა
ის, ვინც თავის თავს აქებს,
არამედ ვისაც უფალი აქებს.

თავი 11

1ნეტავ ღმერთს შეგეძლოთ
ჩემი სისულელეების ატანა და
ჭეშმარიტად მოითმინეთ.
2რამეთუ მოშურნე ვარ შენზე
ღვთიური შურით, რამეთუ ერთ
ქმარს შეგიყვანე, რათა
ქრისტეს წინაშე წმინდა
ქალწულად წარმოგიდგინო.
3მაგრამ მევშიშობ, რომ
არავითარ შემთხვევაში,
როგორც გველმა აცდუნა ევა
თავისი ცბიერებით, ისე
თქვენი გონება არ დაირღვეს
ქრისტეში არსებული
უბრალოებისგან.
4რადგან, თუ ის, ვინც მოდის,
ქადაგებს სხვა იესოს,
რომელსაც ჩვენ არ
ვუქადაგებთ, ან თუ მიიღებთ
სხვა სულს, რომელიც არ
მიგიღიათ, ან სხვა
სახარებას, რომელიც არ
მიგიღიათ, თქვენ კარგად
აიტანთ მას.
5ვფიქრობ, მე სულაც არ
ჩამოვრჩებოდი უმთავრეს
მოციქულებს.
6თუმცა უხეში ვარ ლაპარაკში,
მაგრამ არა ცოდნაში; მაგრამ
ჩვენ ყველაფერში
გამოვცხადდით თქვენ შორის.
7დანაშაული ჩავიდინე იმით,
რომ დავიმცირე ჩემი თავი,
რათა ამაღლდეთ, რადგან
უსასყიდლოდ გიქადაგეთ
თქვენ ღვთის სახარება?
8სხვა ეკლესიები გავძარცვე
და ხელფასს ვიღებ, რათა
გემსახურო.
9და როცა მე ვიყავი თქვენთან
და მსურდა, არავის
ვაკისრებდი
პასუხისმგებლობას, რადგან
მაკედონიიდან ჩამოსულმა
ძმებმა მაკედონიიდან
მოსულმა ძმებმა მომაწოდეს
თავი; თავს ვიკავებ.
10რადგან ქრისტეს
ჭეშმარიტება ჩემშია,
ვერავინ შემაკავებს ამ
ტრაბახს აქაიის მხარეებში.
11რატომ? იმიტომ რომ არ
მიყვარხარ? ღმერთმა იცის.
12მაგრამ რასაც ვაკეთებ,
იმას გავაკეთებ, რათა
მოვუწყვეტ შემთხვევა მათ,
ვისაც შემთხვევა სურთ; რათა
იქ, სადაც ისინი
განადიდებენ, ისინიც
ჩვენნაირი აღმოჩნდნენ.
13რადგან ასეთები არიან
ცრუმოციქულები, ცრუმუშები,
რომლებიც იქცევიან ქრისტეს
მოციქულებად.
14და არა საკვირველი; რადგან
თავად სატანა გარდაიქმნება
სინათლის ანგელოზად.
15ამიტომ არ არის დიდი, თუ
მისი მსახურებიც
გარდაიქმნებიან სიმართლის
მსახურებად; რომელთა
დასასრული მათი საქმეების
მიხედვით იქნება.
16კიდევ ერთხელ ვიტყვი:
არავინ მეგონოს სულელად;
სხვაგვარად, როგორც სულელმა
მიმიღეთ, რომ ცოტათი
ვიამაყო.
17რასაც ვლაპარაკობ, უფლის
მიხედვით კი არ ვამბობ,
არამედ, როგორც უგუნურად, ამ
ტრაბახის ნდობით.
18ვხედავ, რომ ბევრი იდიდებს
ხორციელად, მეც ვიდიდებ.
19რადგან სიხარულით
იტანჯებით სულელებს, რადგან
ბრძენი ხართ.
20რამეთუ იტანჯებით, თუ
ვინმე მონობაში მიგიყვანთ,
თუ ვინმე შეგჭამთ, თუ ვინმე
წაგართმევთ, თუ კაცმა თავი
აიმაღლოს, თუ კაცმა
დაგიკრათ სახეზე.
21შეურაცხყოფაზე
ვლაპარაკობ, თითქოს სუსტები
ვიყოთ. თუმცა, სადაც ვინმე
გაბედულია, (სულელურად
ვლაპარაკობ), მეც გაბედული
ვარ.
22ისინი ებრაელები არიან?
მეც. ისრაელიანები არიან?
მეც ვარ. ისინი აბრაამის
შთამომავლები არიან? მეც
ასე ვარ.
23არიან ისინი ქრისტეს
მსახურები? (სულელივით
ვლაპარაკობ) მე უფრო ვარ;
შრომა უფრო უხვი, ზოლებით
მაღლა, ციხეებში უფრო ხშირი,
სიკვდილი ხშირად.
24იუდეველთაგან ხუთჯერ
მივიღე ორმოცი დარტყმა
ერთის გარდა.
25სამჯერ მცემეს ჯოხებით,
ერთხელ ჩაქოლეს, სამჯერ
ჩავვარდი გემის ჩაძირვას,
ღამე და დღე ღრმად ვიყავი;
26ხშირად მოგზაურობისას,
წყლის საფრთხეებში,
მძარცველთა საშიშროებაში,
ჩემი თანამემამულეების
საშიშროებაში, წარმართების

საშიშროებაში,ქალაქში,
უდაბნოში საშიშროებაში,
ზღვაში საშიშროებაში,
სიცრუეს შორის.ძმები;
27და ღლილობასა და ტკივილში,
ხშირად ყურებაში,შიმშილსა
და წყურვილში,ხშირად
მარხვაში,სიცივესა და
სიშიშვლეში.
28გარდა იმისა,რაც გარეთ
არის,რაც მოდის ჩემზე
ყოველდღიურად,ყველა
ეკლესიის ზრუნვა.
29ვინ არის სუსტი და მე არ ვარ
სუსტი?ვინ არის
განაწყენებული და მე არ
ვწვები?
30თუ მჭირდება დიდება,
ვიდიდებ ჩემს უძლურებებს.
31ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
ღმერთმა და მამამ,რომელიც
კურთხეულია უკუნისამდე,
იცის,რომ არ ვცრუობ.
32დამასკოში,მეფის
არეტასის მმართველმა,
გარნიზონით დაიცვა
დამასკელთა ქალაქი,ჩემი
დაჭერის სურვილით.
33და კალათის ფანჯრიდან
კედელთან დამაშვეს და
ხელიდან გავექცე.

თავი 12

1ჩემთვის მიზანშეწონილი არ
არის დიდება.მე მოვალ უფლის
ხილვებსა და
გამოცხადებებზე.
2მე ვიცნობდი კაცს ქრისტეში
თოთხმეტი წლის წინ,(სხეულში,
ვერ გეტყვით,თუ სხეულიდან
გამოსული,ვერ გეტყვით:
ღმერთმა იცის;)ასეთი იყო
მესამე ცამდე.
3და მე ვიცნობდი ასეთ კაცს,
(სხეულში თუ სხეულის გარეთ,
ვერ გეტყვით:ღმერთმა იცის;)
4როგორ შეიპყრეს იგი
სამოთხეში და მოისმინა ენით
აუწერელი სიტყვები,რომელთა
წარმოთქმაც არ არის
ნებადართული კაცისთვის.
5ასეთს განვადიდებ,მაგრამ
ჩემით კი არ ვიქნები,არამედ
ჩემი უძლურებით.
6რადგანაც რომ მსურს დიდება,
სულელი არ ვიქნები;რადგან
სიმართლეს ვიტყვი:ახლა კი
თავს ვიკავებ,რათა ვინმემ
ჩემზე იმაზე მეტად არ
იფიქროს,როგორც ხედავს,ან
ჩემს შესახებ ისმენს.
7და გამოცხადებების
სიმრავლით რომ არ
ამაღლებულიყავი,ხორციელში
ეკალი მომეცა,სატანის
მაცნე,რომ დამეჩხუბა,რათა
არ ამაღლებულიყავი.
8ამის გამო სამჯერ
ვევედრებოდი უფალს,რომ
განმეშორებინა.
9და მან მითხრა:ჩემი მადლი
საკმარისია შენთვის,რადგან
ჩემი ძალა სრულდება
სისუსტეში.მაშასადამე,
დიდი სიამოვნებით ვიდიდებ
ჩემს უძლურებებს,რათა
ქრისტეს ძალა დაისვენოს
ჩემზე.
10ამიტომ ვტკბები
უძლურებებით,საყვედურებით,
საჭიროებებით,დევნათა და
გასაჭირით ქრისტეს გამო,
რადგან როცა სუსტი ვარ,
მაშინ ვარ ძლიერი.
11სულელი გავხდი დიდებაში;
თქვენ მაიძულეთ მე,რადგან
მე უნდა მქონოდა თქვენგან
შექება,რადგან არაფრით
ჩამოვრჩები უმთავრეს
მოციქულებს,თუმცა მე
არაფერი ვარ.
12ჭეშმარიტად მოციქულის
ნიშნები აღიძრა თქვენ შორის
მთელი მოთმინებით,ნიშნებით,
სასწაულებითა და
ძლევამოსილებით.
13რამეთუ რითი იყავით სხვა
ეკლესიებთან შედარებით,
გარდა იმისა,რომ მე არ
ვყოფილვარ ტვირთად
თქვენთვის?მაპატიე ეს
არასწორი.
14აჰა,მესამედ ვარ მზად
თქვენთან მისასვლელად;და
მე არ ვიქნები შენთვის
ტვირთი,რადგან მე არ ვეძებ
შენსას,არამედ შენს,რადგან
შვილებმა არ უნდა დონ
მშობლებისთვის,არამედ
მშობლები შვილებისთვის.
15და მე დიდი სიამოვნებით
დავხარჯავ და ვიხარჯები
შენთვის;თუმცა რაც უფრო
უხვად მიყვარხარ,მით უფრო
ნაკლებად მეყვარები.
16ოღონდ ასე იყოს,მე არ
დაგამძიმებინე,მაგრამ
მზაკვრობით დაგიჭირე
მზაკვრობით.
17მე მოვიგე შენგან
რომელიმე მათგანით,ვინც
გამოგიგზავნე?

18მოვისურვე ტიტე და მასთან
ერთად გავგზავნე ძმა. მოიგო
ტიტუსმა შენგან? ერთი სულით
არ ვიარეთ? ჩვენ არ ვიარეთ
იგივე ნაბიჯებით?
19ისევ, გგონიათ, რომ ჩვენ
თავს ვიმართლებთ? ჩვენ
ვლაპარაკობთ ღვთის წინაშე
ქრისტეში, მაგრამ ყველაფერს
ვაკეთებთ, საყვარელნო,
თქვენი აღზრდისთვის.
20რადგან მეშინია, როცა
მოვალ, ვერ გპოვო ისეთს,
როგორსაც ვისურვებდი, და
ისეთი აღმოვჩნდე, როგორიც
არ გსურს: არ იყოს კამათი,
შური, რისხვა, ჩხუბი, ლანძღვა,
ჩურჩული, შეშუპება,
აურზაური:
21და რომ, როცა ისევ მოვალ,
ჩემმა ღმერთმა დამიმდაბლოს
მე თქვენ შორის, და ვიტირო
ბევრს, ვინც უკვე შესცოდა და
არ მოინანია უწმინდურება,
სიძვა და სისაძაგლე,
რომელიც მათ ჩაიდინეს.

თავი 13

1მესამედ მოვდივარ
თქვენთან. ორი ან სამი
მოწმის პირით უნდა
დადგინდეს ყოველი სიტყვა.
2ადრე გითხარი და
გიწინასწარმეტყველებ,
თითქოს მეორედ ვიყო; და ახლა
არყოფნისას ვწერ მათ, ვინც
აქამდე შესცოდა, და ყველა
სხვას, რომ თუ ისევ მოვალ, არ
დავზოგავ.
3ვინაიდან თქვენ ეძებთ
მტკიცებულებას, რომ ქრისტე
ლაპარაკობს ჩემში, რომელიც
თქვენთვის სუსტი კი არ არის,
არამედ ძლიერია თქვენში.
4ვინაიდან უძლურებით ჯვარს
აცვეს, მაგრამ ღვთის ძალით
ცხოვრობს. ვინაიდან ჩვენც
სუსტები ვართ მასში, მაგრამ
მასთან ერთად ვიცხოვრებთ
ღვთის ძალით თქვენდამი.
5გამოიკვლიეთ საკუთარი
თავი, ხართ თუ არა რწმენაში;
დაამტკიცეთ საკუთარი თავი.
თქვენ არ იცით თქვენი თავი,
როგორ არის თქვენში იესო
ქრისტე, თუ არ ხართ საბრალო?
6მაგრამ მე მჯერა, რომ თქვენ
გეცოდინებათ, რომ ჩვენ არ
ვართ საბრალო.
7ახლა მე ვლოცულობ ღმერთს,
რომ არ ჩაიდინოთ ბოროტება;
არა იმისთვის, რომ
მოწონებულები გამოვიჩინოთ,
არამედ იმისთვის, რომ თქვენ
აკეთოთ ის, რაც პატიოსანია,
თუმც ჩვენ ვიქნებით როგორც
საყვედურები.
8რადგან ჩვენ ვერაფერს
ვაკეთებთ ჭეშმარიტების
წინააღმდეგ, გარდა
ჭეშმარიტებისთვის.
9ვინაიდან ჩვენ გვიხარია,
როცა სუსტები ვართ, თქვენ კი
ძლიერები, და ეს გვინდა,
თქვენი სრულყოფილებაც.
10ამიტომ ვწერ ამას
არყოფნისას, რათა ყოფნისას
არ გამოვიყენო სიმკვეთრე,
იმ ძალის მიხედვით, რომელიც
უფალმა მომცა აღსაშენებლად
და არა დასაღუპად.
11ბოლოს, ძმებო, მშვიდობით.
იყავით სრულყოფილი, იყავით
კარგი კომფორტით, იყავით
ერთსულოვანი, იცხოვრეთ
მშვიდად; და სიყვარულისა და
მშვიდობის ღმერთი იყოს
თქვენთან.
12მიესალმეთ ერთმანეთს
წმინდა ამბორით.
13მოგესალმებათ ყველა
წმინდანი.
14უფალი იესო ქრისტეს მადლი
და ღვთის სიყვარული და
სულიწმიდის ზიარება ყველა
თქვენთან იყოს. ამინ.
(კორინთელთა მიმართ მეორე
ეპისტოლე მაკედონიის ქალაქ
ფილიპედან დაიწერა ტიტუსმა
და ლუკასმა.)

გალატელები

თავი 1

1პავლე,მოციქული,(არა
კაცთაგანი,არც კაცის მიერ,
არამედ იესო ქრისტეს და
მამა ღმერთის მიერ,
რომელმაც ის მკვდრეთით
აღადგინა;)
2და ყველა ძმა,რომლებიც
ჩემთან არიან,გალატიის
ეკლესიებში.
3მადლი და მშვიდობა იყოს
თქვენდა მამა ღმერთისაგან
და ჩვენი უფლის იესო
ქრისტესგან,
4რომელმაც თავი გასწირა
ჩვენი ცოდვებისთვის,რათა
გვიხსნას ამ ახლანდელი
ბოროტი ქვეყნიერებიდან,
ღვთისა და ჩვენი მამის
ნებით.
5რომელსაც დიდება უკუნითი
უკუნისამდე.ამინ.
6მიკვირს,რომ ასე მალე
განშორდით მას,ვინც
მოგიწოდათ ქრისტეს მადლში
სხვა სახარებაში:
7რაც სხვა არ არის;მაგრამ
არიან ისეთებიც,რომლებიც
შეგაწუხებთ და ქრისტეს
სახარებას ამახინჯებენ.
8მაგრამ თუ ჩვენ,ან
ანგელოზი ზეციდან,სხვა
სახარებას გიქადაგოთ,გარდა
იმისა,რაც ჩვენ გიქადაგეთ,
იყოს იგი.
9როგორც ადრე ვთქვით,ახლაც
ვიტყვი:თუ ვინმე სხვა
სახარებას გიქადაგებთ,
ვიდრე მიიღეთ,და წყევლილი
იყოს.
10ახლა მე ვარწმუნებ
ადამიანებს,თუ ღმერთს?ან მე
ვცდილობ მამაკაცების
სიამოვნებას?რამეთუ თუ მე
მაინც ვისიამოვნე კაცთა,არ
ვიყო ქრისტეს მსახური.
11მაგრამ მე გარწმუნებთ
თქვენ,ძმებო,რომ სახარება,
რომელიც იქადაგეს ჩემზე,არ
არის ადამიანის მიმდევარი.
12რადგან არც კაცისგან
მიმიღია და არც მისწავლია,
არამედ იესო ქრისტეს
გამოცხადებით.
13რადგან გსმენიათ ჩემი
საუბარი წარსულში
იუდეველთა რელიგიაში,როგორ
ვდევნიდი ღვთის ეკლესიას და
ვფლანგავდი მას.
14და ვისარგებლე იუდეველთა
რელიგიით ჩემს ერში ჩემს
ბევრთანასწორზე მეტად,
ჩემი მამების
ტრადიციებისადმი მეტად
გულმოდგინე.
15მაგრამ როცა მოეწონა
ღმერთს,რომელმაც
გამომიყვანა დედაჩემის
მუცლიდან და მომიძახა
თავისი მადლით,
16რათა გამოავლინოს ჩემში
თავისი ძე,რათა ვიქადაგო
იგი წარმართებს შორის;
მაშინვე არ მივეცი ხორცი და
სისხლი:
17არც მე ავედი იერუსალიმში
მათთან,ვინც ჩემამდე
მოციქულები იყვნენ;მაგრამ
მე არაბეთში წავედი და ისევ
დამასკოში დავბრუნდი.
18სამი წლის შემდეგ ავედი
იერუსალიმში პეტრეს
სანახავად და დავრჩი მასთან
თხუთმეტ დღეს.
19სხვა მოციქულთაგან კი მე
არავინ მინახავს,გარდა
იაკობის უფლის ძმისა.
20ახლა რასაც გწერთ,აჰა,
ღვთის წინაშე,არ ვიტყუები.
21ამის შემდეგ მივედი
სირიისა და კილიკიის
მხარეებში;
22და პირით უცნობი იყო
იუდეის ეკლესიებისთვის,
რომლებიც იყვნენ ქრისტეში:
23მაგრამ მათ მხოლოდ
ისმოდათ,რომ ის,ვინც
გვდევნიდა წარსულში,ახლა
ქადაგებს რწმენას,რომელიც
ოდესღაც გაანადგურა.
24და ადიდებდნენ ღმერთს
ჩემში.

თავი 2

1თოთხმეტი წლის შემდეგ ისევ
ავედი იერუსალიმში
ბარნაბასთან და ტიტეც
წავიყვანე ჩემთან.
2და მე ავედი გამოცხადებით
და ვაცნობე მათ ის სახარება,
რომელსაც ვქადაგებ
წარმართებს შორის,ოღონდ
პირადად მათ,ვინც
სახელგანთქმული იყო,რათა
რაიმე გზით არ გამეპარა,ან
ტყუილად გავიქეცი.
3მაგრამ არც ტიტე,რომელიც
ჩემთან იყო,ბერძენი იყო,არ
იყო იძულებული წინადაცვეთა.

4და რომ შემოვიდნენ ცრუ
ძმების გამო, რომლებიც
შევიდნენ ფარულად, რათა
თვალყური ადევნონ ჩვენს
თავისუფლებას, რომელიც
გვაქვს ქრისტე იესოში, რათა
მოგვიყვანონ მონობაში.
5ვისაც ჩვენ მივეცით ადგილი
მორჩილებით, არა, არა ერთი
საათით; რომ სახარების
ჭეშმარიტება გაგრძელდეს
თქვენთან ერთად.
6მაგრამ ამათგან, ვინც
რაღაცნაირად ჩანდა, (რაც არ
უნდა იყვნენ ისინი, ჩემთვის
არაფერ შუაშია: ღმერთი
არავის არ ღებულობს:) რადგან
ისინი, ვინც რაღაცნაირად
შეხვედრაზე ჩანდნენ,
არაფერი დამამატეს.
7პირიქით, როცა ნახეს, რომ
წინადაუცვეთელობის
სახარება იყო მოწოდებული მე,
როგორც წინადაცვეთას
სახარება პეტრეს;
8(რადგან ის, ვინც პეტრეში
მოქმედებდა წინადაცვეთას
მოციქულობისთვის, ის იყო
ჩემში ძლევამოსილი
წარმართების მიმართ.)
9და როცა იაკობმა, კეფამ და
იოანემ, რომლებიც თითქოს
სვეტები იყვნენ, შენიშნეს
მადლი, რომელიც მომეცი, მათ
მომცეს მე და ბარნაბას
თანაზიარების მარჯვენა
ხელი; რომ ჩვენ
წარმართებთან მივიდეთ,
ისინი კი წინადაცვეთაში.
10მხოლოდ მათ სურთ, რომ
გვახსოვდეს ღარიბები; იგივე,
რის გაკეთებასაც მე ასევე
მოუთმენლად ვაპირებდი.
11ხოლო პეტრე ანტიოქიაში
რომ მივიდა, პირისპირ
შევეწინააღმდეგე მას,
რადგან დამნაშავე იყო.
12რამეთუ იაკობისგან
ზოგიერთის მოსვლამდე,
წარმართებთან ერთად ჭამდა,
მაგრამ როცა მოვიდნენ,
განშორდა და განშორდა
წინადაცვეთათა შიშით.
13და სხვა იუდეველებიც ასე
იშლებოდნენ მასთან; იმდენად,
რომ ბარნაბაც გაიტაცა მათმა
ჭკუაზე.
14მაგრამ როცა დავინახე, რომ
ისინი არ დადიოდნენ
სამართლიანად სახარების
ჭეშმარიტებისამებრ,
ვუთხარი პეტრეს ყველას
წინაშე: თუ შენ, ებრაელი ხარ,
წარმართთა წესით ცხოვრობ და
არა როგორც იუდეველები,
რატომ აიძულებ?
წარმართებმა იცხოვრონ ისე,
როგორც ებრაელები?
15ჩვენ, ბუნებით იუდეველები
ვართ და არა წარმართთა
ცოდვილნი,
16იმის ცოდნა, რომ ადამიანი
არ არის გამართლებული
კანონის საქმეებით, არამედ
იესო ქრისტეს რწმენით,
ჩვენც გვწამს იესო ქრისტე,
რათა გავმართლდეთ ქრისტეს
რწმენით და არა კანონის
საქმეებით.: რადგან რჯულის
საქმეებით არ გამართლდება
ხორცი.
17მაგრამ თუ ქრისტეს მიერ
გამართლებას ვცდილობთ, ჩვენ
თვითონაც ცოდვილები
აღმოვჩნდებით, არის თუ არა
ქრისტე ცოდვის მსახური?
ღმერთმა ქნას.
18რადგან თუ ხელახლა
ავაშენებ იმას, რაც
გავანადგურე, თავს
დამნაშავედ ვხდი.
19რადგან მე კანონით
მკვდარი ვარ რჯულისთვის,
რათა ვიცოცხლო ღვთისთვის.
20მე ჯვარს აცვეს
ქრისტესთან ერთად, მაგრამ
ვცოცხლობ; მაგრამ არა მე,
არამედ ქრისტე ცხოვრობს
ჩემში; და სიცოცხლე,
რომელსაც ახლა ვცხოვრობ
ხორციელად, ვცხოვრობ ღვთის
ძის რწმენით, რომელმაც
შემიყვარა და თავი გაიღო
ჩემთვის.
21მე არ ვარღვევ ღვთის მადლს,
რადგან თუ სიმართლე
რჯულიდან მოდის, მაშინ
ქრისტე ამაოდ მოკვდა.

თავი 3

1უგუნური გალატელებო, ვინ
მოგაჯადოვეთ, რომ არ
დაემორჩილოთ ჭეშმარიტებას,
რომლის თვალწინაც აშკარად
გამოცხადდა იესო ქრისტე,
ჯვარს აცვეს თქვენ შორის?
2მხოლოდ ამას ვისწავლი
თქვენგან: მიიღეთ სული
რჯულის საქმეებით თუ
რწმენის მოსმენით?
3ასეთი სულელი ხარ? სულით
რომ დაიწყეთ, ახლა

ხორციელად ხართ
სრულყოფილნი?
4ამაოდ განიცადეთ ამდენი
რამ? თუ ეს ჯერ კიდევ
უშედეგოა.
5მაშ, ვინც სულს
გემსახურებათ და თქვენს
შორის სასწაულებს ახდენს,
რჯულის საქმეებით აკეთებს
ამას თუ რწმენის მოსმენით?
6როგორც აბრაამმა ირწმუნა
ღმერთი და ეს მას სიმართლედ
ჩაეთვალა.
7ამიტომ იცოდეთ, რომ ისინი,
ვინც რწმენით არიან,
აბრაამის შვილები არიან.
8და წმინდა წერილმა,
განჭვრეტა რომ ღმერთი
გაამართლებდა წარმართებს
რწმენით, უქადაგა სახარება
აბრაამს და უთხრა: შენში
იკურთხება ყველა ერი.
9ასე რომ, ისინი, ვინც
მორწმუნეები არიან,
კურთხეულნი არიან ერთგული
აბრაამით.
10ვინაიდან ყველა, ვინც
რჯულის საქმეებიდან არის,
წყევლის ქვეშაა, რადგან
დაწერილია: დაწყევლილია
ყოველი, ვინც არ აგრძელებს
მათ შესრულებას ყველა ფერში,
რაც კანონის წიგნშია
დაწერილი.
11მაგრამ ცხადია, რომ
კანონით არავინ
გამართლდება ღვთის წინაშე,
რადგან მართალი იცოცხლებს
რწმენით.
12და რჯული რწმენით არ არის,
არამედ: ვინც მათ ასრულებს,
იცხოვრებს მათში.
13ქრისტემ გამოგვისყიდა
რჯულის წყევლისგან და
წყევლა გახდა ჩვენთვის,
რადგან დაწერილია:
დაწყევლილია ყოველი ხეზე
ჩამოკიდებული.
14რათა აბრაამის კურთხევა
მოვიდეს წარმართებზე იესო
ქრისტეს მეშვეობით; რომ
რწმენით მივიღოთ სულის
აღთქმა.
15ძმებო, მე ადამიანური
წესით ვლაპარაკობ; თუმცა ეს
მხოლოდ კაცის შეთანხმებაა,
მაგრამ თუ ის დადასტურდა,
არავინ გააუქმებს ან არ
დაამატებს მას.
16ახლა აბრაამს და მის
შთამომავლობას იყო
აღთქმები. არ ამბობს: და
თესლს, როგორც მრავალს;
არამედ როგორც ერთი და შენს
შთამომავალს, რომელიც არის
ქრისტე.
17და ამას მე ვამბობ, რომ
აღთქმა, რომელიც დადასტურდა
ღვთის წინაშე ქრისტეში,
კანონი, რომელიც იყო ოთხას
ოცდაათი წლის შემდეგ, არ
შეუძლია გააუქმოს დაპირება
უშედეგოდ.
18რადგან თუ მემკვიდრეობა
რჯულიდანაა, აღარ არის
დაპირება, არამედ ღმერთმა
დაპირებით მისცა აბრაამს.
19მაშ, რატომ ემსახურება
კანონს? იგი დაემატა
დანაშაულების გამო, სანამ
არ მოვა თესლი, რომელსაც
აღთქმა მიეცა; და განაწესეს
ანგელოზთა მიერ შუამავლის
ხელით.
20ახლა შუამავალი არ არის
ერთის შუამავალი, არამედ
ღმერთი ერთია.
21მაშ, კანონი
ეწინააღმდეგება ღვთის
დაპირებებს? ღმერთმა ნუ
ქნას, რადგან კანონი რომ
ყოფილიყო მოცემული,
რომელსაც სიცოცხლის მოცემა
შეეძლო, ჭეშმარიტად
სიმართლე კანონით უნდა
ყოფილიყო.
22მაგრამ წერილმა დაასრულა
ყველაფერი ცოდვის ქვეშ,
რათა იესო ქრისტეს რწმენით
აღთქმა მიეცეს მორწმუნეებს.
23მაგრამ სანამ რწმენა
მოვიდოდა, ჩვენ ვიყავით
რჯულის ქვეშ, ჩაკეტილნი იმ
რწმენისთვის, რომელიც
შემდგომ უნდა
გამოეცხადებინათ.
24ამიტომ კანონი იყო ჩვენი
სკოლის მასწავლებელი, რათა
მიგვეყვანა ქრისტესთან,
რათა გაგვემართლებინა
რწმენით.
25მაგრამ ამ რწმენის
მოსვლის შემდეგ, ჩვენ აღარ
ვართ სკოლის მოძღვრის ქვეშ.
26რადგან თქვენ ყველანი
ღვთის შვილები ხართ ქრისტე
იესოს რწმენით.
27რადგან, ვინც ქრისტეში
მოინათლეთ, ქრისტე შეიმოსეთ.
28არც იუდეველია და არც
ბერძენი, არც მონაა და არც
თავისუფალი, არც მამრი და
არც ქალი, რადგან ყველანი
ერთნი ხართ ქრისტე იესოში.

29და თუ ქრისტესნი ხართ,
მაშინ ხართ აბრაამის
შთამომავლობა და
დაპირებისამებრ
მემკვიდრეები.

თავი 4

1ახლა მე ვამბობ,რომ
მემკვიდრე,სანამ ის
ბავშვია,არაფრით
განსხვავდება მსახურისგან,
თუმცა ის იყოს ყველაფრის
ბატონი;
2მაგრამ არის
აღმზრდელებისა და
მმართველების ქვეშ მამის
დანიშნულ დრომდე.
3ჩვენც ბავშვობაში ვიყავით
მონობაში ამქვეყნიური
ელემენტების ქვეშ.
4მაგრამ როცა დადგა ჟამის
სისრულე,ღმერთმა
გამოგზავნა თავისი ძე,
ქალისგან შექმნილი,კანონის
ქვეშ მყოფი,
5რჯულის ქვეშ მყოფთა
გამოსასყიდად,რათა მივიღოთ
შვილები.
6და რადგან შვილები ხართ,
ღმერთმა გამოგზავნა თქვენი
ძის სული თქვენს გულებში და
ღაღადებდა:აბა,მამაო.
7ამიტომ აღარ ხარ მსახური,
არამედ ძე;ხოლო თუ ძე,მაშინ
ღმერთის მემკვიდრე ქრისტეს
მეშვეობით.
8თუმცა,როცა არ იცნობდით
ღმერთს,ემსახურეთ მათ,
რომლებიც ბუნებით არ არიან
ღმერთები.
9მაგრამ ახლა,მას შემდეგ
რაც იცნობთ ღმერთს,უფრო
სწორად,ღმერთს გიცნობთ,
როგორ მიუბრუნდებით ისევ
სუსტ და მათხოვრულ
ელემენტებს,რომლებზეც
კვლავ გსურთ იყოთ მონობაში?
10თქვენ აკვირდებით დღეებს,
თვეებს,დროებს და წლებს.
11მეშინია შენი,ტყუილად არ
გაგიწიო შრომა.
12ძმებო,გევედრებით,იყავით
როგორც მე;რამეთუ მე ვარ
ვითარცა თქუენ ხართ:არსად
არ დამიშავეთ.
13თქვენ იცით,როგორ
ხორციელი უძლურებით
გიქადაგეთ სახარება
თავიდან.
14და ჩემი განსაცდელი,
რომელიც იყო ჩემს ხორცში,
თქვენ არ უარყავით და არ
უარყავით;მაგრამ მიმიღო
როგორც ღვთის ანგელოზად,
როგორც ქრისტე იესო.
15მაშ სად არის ნეტარება,
რომელზეც თქვით?რადგან მე
ვადასტურებ,რომ ეს რომ
შესაძლებელი ყოფილიყო,
ამოიღებდით თქვენს თვალებს
და მომცემდით მათ.
16ამიტომ გავხდი თქვენი
მტერი,რადგან ჭეშმარიტებას
გეუბნებით?
17ისინი გულმოდგინედ
მოქმედებენ თქვენზე,მაგრამ
არა კარგად;დიახ,ისინი
გამორიცხავდნენ თქვენ,რათა
მათზე გავლენა მოახდინოთ.
18მაგრამ კარგია,რომ
გულმოდგინედ ვიყოთ
ყოველთვის კეთილსაქმეში და
არა მხოლოდ მაშინ,როცა
თქვენთან ვარ.
19ჩემო შვილებო,რომელთაგან
ისევ მტკივა,სანამ ქრისტე
არ ჩამოყალიბდება თქვენში,
20მინდა ახლა შენთან ვიყო და
ხმა შევიცვალო;რადგან მე
შენში ეჭვი მეპარება.
21მითხარით,თქვენ,ვისაც
გინდათ იყოთ კანონის ქვეშ,
არ გესმით კანონი?
22რადგან წერია,რომ აბრაამს
ჰყავდა ორი ვაჟი,ერთი
მსახურისაგან,მეორე კი
თავისუფალი ქალისგან.
23ხოლო ის,ვინც მონათაგან
იყო,ხორციელად დაიბადა;
მაგრამ ის თავისუფალი ქალი
იყო დაპირებით.
24რაც ალეგორიაა,რადგან ეს
არის ორი შეთანხმება;ერთი
სინას მთიდან,რომელიც
სქესის მონობას იძენს,
რომელიც არის აგარი.
25რადგან ეს აგარ არის სინას
მთა არაბეთში და პასუხობს
იერუსალიმს,რომელიც ახლა
არის და მონობაშია თავის
შვილებთან.
26ხოლო ზემო იერუსალიმი
თავისუფალია,რომელიც არის
ჩვენი ყოველის დედა.
27რამეთუ წერია:გიხაროდენ,
უნაყოფო,რომელმან არა
მშობიარელო;გამოხვედი და
იყვირე,მტკივნეულო,რადგან
მიტოვებულს ქმარი მეტი
შვილი ჰყავს.
28ახლა ჩვენ,ძმებო,როგორც
ისააკი იყო,აღთქმის
შვილები ვართ.

29მაგრამ როგორც მაშინ
ხორციელად შობილი დევნიდა
სულის მიხედვით დაბადებულს,
ასეა ახლაც.
30მაგრამ რას ამბობს წერილი?
განდევნე ყმა და მისი ვაჟი,
რადგან მონას ვაჟი
თავისუფალი ქალის შვილთან
ერთად არ იქნება მემკვიდრე.
31მაშ, ძმებო, ჩვენ მონას კი
არა, თავისუფლების შვილები
ვართ.

თავი 5

1მაშ, დადექით მყარად იმ
თავისუფლებით, რომლითაც
ქრისტემ გაგვათავისუფლა და
ნუ იქნებით ხელახლა მონობის
უღელში ჩაბმა.
2აჰა, მე, პავლე, გეუბნებით
თქვენ, რომ თუ
წინადაცვეთილი იქნებით,
ქრისტე არაფერს მოგცემთ.
3რადგან მე კიდევ ერთხელ
ვამოწმებ ყველა
წინადაცვეთილს, რომ ის
მოვალეა მთელი კანონის
შესრულება.
4ქრისტე არაფერ შუაშია
თქვენთვის, ვინც თქვენგანი
გამართლებულია კანონით;
მადლისაგან დაცემული ხართ.
5რადგან ჩვენ სულის
მეშვეობით ველით რწმენით
სიმართლის იმედს.
6რადგან იესო ქრისტეში არც
წინადაცვეთას არა აქვს რაიმე
სარგებლობა და არც
წინადაცვეთას; არამედ
რწმენა, რომელიც მოქმედებს
სიყვარულით.
7კარგად გარბოდით; ვინ
შეგიშალა ხელი, რომ არ
დაემორჩილოთ სიმართლეს?
8ეს დარწმუნება არ მოდის
მისგან, ვინც გიხმობს.
9ცოტაოდენი საფუარი აფუებს
მთელ სიმსივნეს.
10მე მჯერა თქვენზე უფლის
მეშვეობით, რომ სხვაგვარად
არ იქნებით, მაგრამ ვინც
შეგაწუხებთ, ვინც არ უნდა
იყოს იგი, აიღებს მის
განაჩენს.
11და მე, ძმებო, თუ ჯერ კიდევ
წინადაცვეთას ვქადაგებ,
რატომ ვიტანჯები ჯერ კიდევ?
მაშინ წყდება ჯვრის
დანაშაული.
12ვისურვებდი, რომ ისინიც კი
გაწყდნენ, რაც გაწუხებთ.
13რადგან, ძმებო, თქვენ
მოწოდებულნი ხართ
თავისუფლებისთვის; მხოლოდ
არ გამოიყენოთ თავისუფლება
ხორციელი შემთხვევისთვის,
არამედ სიყვარულით
ემსახურეთ ერთმანეთს.
14ვინაიდან მთელი კანონი
ერთი სიტყვით სრულდება,
ამაშიც კი; შეიყვარე
მოყვასი შენი თავივით.
15მაგრამ თუ კბენთ და
შთანთქავთ ერთმანეთს,
ფრთხილად იყავით, რომ არ
დაიღუპოთ ერთმანეთი.
16მაშ, ამას ვამბობ: იარეთ
სულით და არ შეასრულებთ
ხორციელ სურვილს.
17ვინაიდან ხორცს სურს
სულის წინააღმდეგ, სული კი
ხორცს, და ესენი
ეწინააღმდეგებიან
ერთმანეთს, ასე რომ, თქვენ არ
შეგიძლიათ გააკეთოთ ის, რაც
გსურთ.
18მაგრამ თუ სულით მიგყავთ,
თქვენ არ ხართ კანონის ქვეშ.
19ახლა აშკარაა ხორციელი
საქმეები, რომლებიც არის ეს;
მრუშობა, სიძვა,
უწმინდურება, გარყვნილება,
20კერპთაყვანისმცემლობა,
ჯადოქრობა, სიძულვილი,
განსხვავებები, მიბაძვები,
რისხვა, ჩხუბი, აჯანყებები,
ერესები,
21შური, მკვლელობა,
სიმთვრალე, ქეიფი და
მსგავსი რამ, რასაც ადრე
გეუბნებით, როგორც ადრეც
გითხარით, რომ ისინი, ვინც
ასეთ რამეს აკეთებენ, ვერ
დაიმკვიდრებენ ღვთის
სასუფეველს.
22სულის ნაყოფი კი არის
სიყვარული, სიხარული,
მშვიდობა, სულგრძელობა,
სიმშვიდე, სიკეთე, რწმენა,
23თვინიერება, თავშეკავება:
ასეთის წინააღმდეგ კანონი
არ არსებობს.
24ხოლო მათ, ვინც ქრისტესნი
არიან, ჯვარს აცვეს ხორცს
სიყვარულითა და ვნებებით.
25თუ სულით ვცხოვრობთ, ჩვენც
სულით ვიაროთ.
26ნუ გვსურს ამაოდიდება,
ერთმანეთის გაბრაზება,
ერთმანეთის შური.

თავი 6

1ძმებო,თუ ვინმე შეცდომით
დაემართება,თქვენ
სულიერებო,აღადგინეთ ასეთი
თვინიერების სულით;იზრუნე
შენზე,რათა შენც არ
განიცადო.
2იტვირთეთ ერთმანეთის
ტვირთი და ასე აღასრულეთ
ქრისტეს კანონი.
3რადგან თუ ადამიანი თავს
რაღაცად თვლის,როცა ის
არაფერია,ის თავს იტყუებს.
4ოღონდ ყოველმა ადამიანმა
დაამტკიცოს თავისი საქმე და
მაშინ გაიხარებს მარტო
თავისით და არა სხვით.
5რადგან ყოველმა კაცმა
თავისი ტვირთი იტვირთოს.
6და ე,ვინც ისწავლება
სიტყვაში,მიაწოდოს მას,
ვინც ასწავლის ყველა
სიკეთეს.
7არ მოტყუვდეთ;ღმერთს არ
დასცინიან,რადგან რასაც
დათესავს ადამიანი,იმას
მოიმკის.
8რადგან ის,ვინც თავის
ხორცზე თესავს,ხორციდან
მოიმკის ხრწნილებას;ხოლო
ვინც სულს თესავს,
სულისაგან მოიმკის საუკუნო
სიცოცხლეს.
9და არ დავიღალოთ კეთილს
კეთებით,რადგან თავის
დროზე მოვიმკით,თუ არ
დავიღალეთ.
10ამიტომ,როგორც გვაქვს
შესაძლებლობა,სიკეთე ვუყოთ
ყველა ადამიანს,
განსაკუთრებით მათ,ვინც
რწმენის ოჯახიდან არიან.
11ხედავთ,რა დიდი წერილი
მოგწერეთ ჩემი ხელით.
12ვისაც სურს ხორცში
კეთილგანწყობა,აიძულებენ
წინადაცვეთას;მხოლოდ
იმისთვის,რომ არ განიცადონ
დევნა ქრისტეს ჯვრის გამო.
13რადგან არც
წინადაცვეთილნი იცავენ
კანონს;მაგრამ გსურს,რომ
წინადაცვეთა,რათა იდიდონ
შენი ხორცით.
14მაგრამ ღმერთმა ნუ ქნას,
რომ მე ვიდიდებდე,გარდა
ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
ჯვარში,რომლის მეშვეობითაც
სამყარო ჯვარს აცვეს
ჩემთვის,მე კი
ქვეყნიერებისთვის.
15რამეთუ ქრისტე იესოში არც
წინადაცვეთას სარგებლობა
აქვს და არც წინადაცვეთას,
არამედ ახალქმნილებას.
16და ვინც დადის ამ წესის
მიხედვით,მშვიდობა იყოს
მათზე და წყალობა და ღვთის
ისრაელზე.
17ამიერიდან არავინ
შემაწუხოს,რადგან მე
ვატარებ ჩემს სხეულში უფალი
იესოს კვალს.
18ძმებო,ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს მადლი თქვენს
სულთან იყოს.ამინ.
(გალატელთა მიმართ დაწერილი
რომიდან.)

ეფესოელები

თავი 1

1პავლე, იესო ქრისტეს
მოციქული ღვთის ნებით,
ეფესოში მყოფ წმინდანებს და
ქრისტე იესოში მორწმუნეებს:
2მადლი და მშვიდობა იყოს
თქვენდა მამა ღმერთისაგან
და უფალი იესო ქრისტესგან.
3კურთხეულია ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს ღმერთი და
მამა, რომელმაც დაგვაკურთხა
ყველა სულიერი კურთხევით
ზეციერ ადგილებში ქრისტეში:
4როგორც მან აგვირჩია მასში
სამყაროს დაარსებამდე, რათა
ვიყოთ წმინდები და
უდანაშაულო მის წინაშე
სიყვარულით.
5წინასწარ დაგვიდგინა იესო
ქრისტეს მიერ შვილების
შვილად აყვანის მიზნით,
მისი ნების შესაბამისად,
6მისი მადლის დიდების
სადიდებლად, რომლითაც მან
შეგვქმნა ჩვენთვის
საყვარელი.
7რომელშიაც გვაქვს
გამოსყიდვა მისი სისხლით,
ცოდვათა მიტევება მისი
მადლის სიმდიდრის მიხედვით;
8სადაცის გამრავლდა ჩვენ
მიმართ მთელი სიბრძნითა და
წინდახედულებით;
9გაგვიმხილა თავისი ნების
საიდუმლო, მისი
კეთილგანწყობის
შესაბამისად, რომელიც მან
საკუთარ თავში განიზრახა:
10რათა დროთა სისრულის
დამოუკიდებლობაში მან
შეკრიბოს ყველა ფერი
ქრისტეში, როგორც ზეცაში,
ასევე დედამიწაზე; თუნდაც
მასში:
11რომელშიაც ჩვენ მივიღეთ
სამკვიდრო, წინასწარ
განვსაზღვრეთ მისი
განზრახვის მიხედვით, ვინც
ყველა ფერს აკეთებს თავისი
ნების რჩევის მიხედვით.
12რომ ჩვენ ვადიდებდეთ მის
დიდებას, ვინც პირველად
მიენდო ქრისტეს.
13რომელზედაც თქვენც
მიენდეთ, მას შემდეგ რაც
მოისმინეთ ჭეშმარიტების
სიტყვა, თქვენი ხსნის
სახარება;
14რომელიც არის ჩვენი
მემკვიდრეობის ღონე ნაყიდი
ქონების გამოსყიდვამდე
მისი დიდების სადიდებლად.
15ამიტომ მეც, მას შემდეგ რაც
გავიგე თქვენი რწმენის
შესახებ უფალი იესო და
სიყვარული ყველა წმინდანის
მიმართ,
16არ შევწყვიტო შენთვის
მადლიერება, ჩემს ლოცვებში
შენი ხსენება;
17რომ ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს ღმერთმა, დიდების
მამამ, მოგცეთ სიბრძნისა და
გამოცხადების სული მის
შეცნობაში.
18შენი გონების თვალები
გაბრწყინებულია; რათა
იცოდეთ, რა არის მისი
მოწოდების იმედი და რა არის
მისი მემკვიდრეობის
დიდების სიმდიდრე
წმინდანებში,
19და რა არის მისი ძალის
უდიდესი სიდიადე ჩვენთვის,
ვინც გვწამს, მისი
ძლევამოსილი ძალის
მოქმედების მიხედვით,
20რაც მან ჩაიდინა ქრისტეში,
როცა მკვდრეთით აღადგინა და
თავის მარჯვნივ დააყენა
ზეციერ ადგილებში,
21ყოველგვარ სამთავროზე,
ძალაუფლებაზე, ძლიერებაზე,
ბატონობაზე და ყოველგვარ
სახელზე, რომელიც
დასახელებულია არა მხოლოდ
ამქვეყნად, არამედ
მომავალზეც.
22და დაუდო ყველა ფერი მის
ფეხქვეშ და მისცა მას
ეკლესიის წინამძღოლად,
23რომელიც არის მისი სხეული,
მისი სისავსე, რომელიც
ავსებს ყველა ფერს
ყველა ფერში.

თავი 2

1და თქვენ გააცოცხლა მან,
ვინც მკვდარი იყავით
ცოდვებში და ცოდვებში;
2სადაც წარსულში თქვენ
დადიოდით ამ წუთისოფლის
მსვლელობის მიხედვით,
ჰაერის ძალის მთავრის
მიხედვით, სული, რომელიც
ახლა მოქმედებს ურჩობის
შვილებში:
3რომელთა შორისაც ჩვენ
ყველას გვქონდა საუბარი
წარსულში ჩვენი ხორციელი

ვნებებით, ხორციელისა და
გონების სურვილების
აღსრულება; და ბუნებით
იყვნენ რისხვის შვილები,
ისევე როგორც სხვები.
4მაგრამ ღმერთი, რომელიც
მდიდარია წყალობით, თავისი
დიდი სიყვარულისთვის,
რომლითაც შეგვიყვარა,
5მაშინაც კი, როცა ცოდვებში
მკვდრები ვიყავით,
გვაცოცხლა ქრისტესთან
ერთად, (მადლით გადარჩებით;)
6და აგვამაღლა ერთად და
დაგვაჯდა ერთად ზეციურ
ადგილებში ქრისტე იესოში.
7რათა მომავალსა უკუნეებში
მან გამოავლინოს თავისი
მადლის უდიდესი სიმდიდრე
ჩვენს მიმართ სიკეთით
ქრისტე იესოს მეშვეობით.
8რადგან მადლით ხართ
გადარჩენილი რწმენით; და ეს
არა თქვენგან, ეს ღვთის
საჩუქარია.
9არა საქმეების, რათა ვინმემ
არ დაიკვეხნოს.
10რადგან ჩვენ ვართ მისი
ქმნილება, შექმნილი ქრისტე
იესოში კეთილი
საქმეებისთვის, რომლებიც
ღმერთმა ადრე დააწესა, რომ
მათში ვიაროთ.
11ამიტომ დაიმახსოვრე, რომ
დროდადრო ხორციელი
წარმართები ყოფილხართ,
რომლებსაც
წინადაუცვეთელები ჰქვიათ,
რასაც ხელით შექმნილ
ხორციელში წინადაცვეთა
ეწოდება;
12რომ იმ დროს ქრისტეს
გარეშე იყავით, ისრაელის
თანამეგობრობისგან უცხონი
და აღთქმის აღთქმებიდან
უცხონი, იმედი არ გქონდათ და
სამყაროში ღმერთის გარეშე.
13ახლა კი ქრისტე იესოში
თქვენ, რომლებიც ხანდახან
შორს იყავით, ახლოს ხართ
ქრისტეს სისხლით.
14რადგან ის არის ჩვენი
მშვიდობა, რომელმაც ორივე
ერთი გახადა და დაანგრია
ჩვენს შორის გამყოფი შუა
კედელი;
15გააუქმა თავის ხორცში
მტრობა, მცნებების კანონი,
რომელიც შეიცავს
განკარგულებებს; რათა
საკუთართავში შექმნას ორი
ერთი ახალი კაცი, ასე
დაამყაროს მშვიდობა;
16და რათა შეურიგდეს ღმერთს
ორივეს ერთსხეულში ჯვრით
და ამით მოკლა მტრობა.
17და მოვიდა და გექადაგა
მშვიდობა თქვენ შორს და
ახლომყოფთ.
18რადგან მისი მეშვეობით
ჩვენ ორივეს ერთი სულით
გვაქვს წვდომა მამასთან.
19მაშასადამე, თქვენ აღარ
ხართ უცხონი და უცხონი,
არამედ თანამოქალაქენი
ხართ წმინდანებთან და ღვთის
სახლისა;
20და აგებულია მოციქულთა და
წინასწარმეტყველთა
საძირკველზე, თვითიესო
ქრისტე არის მთავარი
ქვაკუთხედი;
21რომელშიაც მთელი შენობა,
რომელიც კარგადარის
შეკრული, იზრდება უფალში
წმინდა ტაძრად.
22რომლებშიც თქვენც ერთად
აშენდითღვთის
სამკვიდრებლად სულით.

თავი 3

1ამიტომ მე პავლე, იესო
ქრისტეს ტყვე თქვენ,
წარმართებო,
2თუ გსმენიათღვთის მადლის
დარიგების შესახებ, რომელიც
მოგეცემათთქვენზე:
3როგორ, რომ გამოცხადებით
მან გამომიცხადა საიდუმლო;
(როგორც რამდენიმე სიტყვით
დავწერე,
4რომლითაც, როცა კითხულობთ,
შეგიძლიათგაიგოთჩემი
ცოდნა ქრისტეს საიდუმლოში)
5რომელიც სხვა ეპოქაში არ
იყო ცნობილი ადამიანთა
ძეებისთვის, როგორც ეს ახლა
ეცხადება მის წმინდა
მოციქულებს და
წინასწარმეტყველებს სულით;
6რომ წარმართები იყვნენ
თანამემკვიდრეები და იმავე
სხეულისა და თანაზიარინი
მის აღთქმაში ქრისტეში
სახარებით.
7რისი მსახური გავხდი, ღვთის
მადლის ძღვენის მიხედვით,
რომელიც მომეცა მისი ძალის
ეფექტიანი მოქმედებით.
8მე, რომელიც ყველა
წმინდანზე უმცირესს ვარ, ეს
მადლი მოეცა, რომ

წარმართებს შორის ვიქადაგო
ქრისტეს შეუსწავლელი
სიმდიდრე;
9და რათა ყველამ დაინახოს,
რა არის საიდუმლოს
თანაზიარება, რომელიც
სამყაროს დასაბამიდან
იმალებოდა ღმერთში,
რომელმაც შექმნა ყველაფერი
იესო ქრისტეს მიერ.
10იმ განზრახვით, რომ ახლა
ზეციურ ადგილებში
სამთავროებს და
ძალაუფლებებს ეკლესიის
მიერ ეცნოთ ღვთის
მრავალგვარი სიბრძნე,
11მარადიული განზრახვის
მიხედვით, რომელიც მან
განიზრახა ჩვენს უფალ
ქრისტე იესოში:
12რომელზედაც ჩვენ გვაქვს
გაბედულება და წვდომა მისი
რწმენით.
13ამიტომ მსურს, რომ არ
დაიღალოთ ჩემს გასაჭირზე
თქვენთვის, რაც თქვენი
დიდებაა.
14ამისთვის მუხლებს
ვეყრდნობი ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს მამის წინაშე,
15რომელთაგანაც
დასახელებულია მთელი ოჯახი
ცაში და დედამიწაზე,
16რომ მოგცეთ, მისი დიდების
სიმდიდრის მიხედვით,
გაძლიერებული ყავით მისი
სულით შინაგან ადამიანში;
17რათა ქრისტე დამკვიდრდეს
თქვენს გულებში რწმენით;
რომ თქვენ, სიყვარულში
ფესვგადგმული და
დასაბუთებული,
18შეიძლება ყველა
წმინდანთან ერთად გაიგოს,
რა არის სიგანე, სიგრძე,
სიღრმე და სიმაღლე;
19და იცოდეთ ქრისტეს
სიყვარული, რომელიც
აღემატება ცოდნას, რათა
გაივსოთ ღვთის მთელი
სისრულით.
20ახლა მას, ვისაც შეუძლია
გააკეთოს იმაზე მეტი, რაც
ჩვენ ვთხოვთ ან ვფიქრობთ, იმ
ძალის მიხედვით, რომელიც
მოქმედებს ჩვენში,
21მას დიდება ეკლესიაში
ქრისტე იესოს მიერ ყველა
საუკუნეში, უსასრულო
სამყაროში. ამინ.

თავი 4

1ამიტომ, მე, უფლის პატიმარი,
გევედრებით, რომ ღირსეულად
იაროთ იმ მოწოდებისა,
რომლითაც ხართ მოწოდებული,
2მთელი თავმდაბლობითა და
თვინიერებით, სულგრძელობით,
სიყვარულით ერთმანეთის
მოთმინებით;
3ცდილობთ შეინარჩუნოთ
სულის ერთიანობა მშვიდობის
კავშირში.
4ერთია სხეული და ერთი სული,
როგორც თქვენ მოწოდებულნი
ხართ თქვენი მოწოდების ერთი
იმედით;
5ერთი უფალი, ერთი რწმენა,
ერთი ნათლობა,
6ერთი ღმერთი და ყველას მამა,
რომელიც არის ყველაფერზე
მაღლა, ყველას მეშვეობით და
ყველა თქვენში.
7მაგრამ თითოეულ ჩვენგანს
ეძლევა მადლი ქრისტეს
ძღვენის ზომით.
8ამიტომ ამბობს, როცა მაღლა
ავიდა, ტყვედ წაიყვანა და
საჩუქრები მისცა
ადამიანებს.
9(ახლა, როცა ის ავიდა, რა არის
ის, თუ არა ის, რომ პირველად
ჩამოვიდა დედამიწის ქვედა
ნაწილებში?
10ის, ვინც ჩამოვიდა, იგივეა,
ვინც მაღლა ავიდა ყველა
ცაზე, რათა შეავსო
ყველაფერი.)
11და მისცა რამდენიმე,
მოციქულნო; და ზოგიერთი,
წინასწარმეტყველი; ხოლო
ზოგნი, მახარებლები; და
ზოგიერთი, პასტორები და
მასწავლებლები;
12წმინდანთა სრულყოფისთვის,
მსახურების საქმისთვის,
ქრისტეს სხეულის
აღმშენებლობისთვის.
13ვიდრე ჩვენ ყველანი
მივალთ რწმენისა და ღვთის
ძის შემეცნების
ერთიანობაში, სრულყოფილ
ადამიანამდე, ქრისტეს
სისრულის სიმაღლის ზომით.
14რომ ამიერიდან ჩვენ აღარ
ვიყოთ ბავშვები, გადაყრილი
და მოძღვრების ყოველი ქარით
მიტაცებული, ადამიანთა
ცბიერებითა და მზაკვრული
მზაკვრობით, რომლითაც ისინი
სამლოცველოში დგანან, რათა
მოატყუონ;

15მაგრამ ჭეშმარიტების თქმა
სიყვარულით შეიძლება
გაიზარდოს მასში
ყველაფერში, რომელიც არის
თავი, ქრისტე.
16რომლისგანაც მთელი სხეული
სათანადოდ შეერთებული და
შეკუმშული იმით, რასაც
ყოველი სახსარი
უზრუნველყოფს, ყოველი
ნაწილის მოქმედების
მიხედვით, აძლიერებს სხეულს
სიყვარულით საკუთარი თავის
აღზრდისთვის.
17ამიტომ, ამას ვამბობ და
ვმოწმობ უფალში, რომ
ამიერიდან არ იაროთ ისე,
როგორც სხვა წარმართები
დადიან თავიანთი გონების
ამაოებით,
18დაბნელდა გონიერება და
გაუცხოებულნი არიან ღვთის
ცხოვრებისგან მათში
არსებული უმეცრების გამო,
მათი გულის სიბრმავის გამო.
19ვინც წარსულში ჩავარდნილი
იყო, მიეცა სიძუნწეს, რათა
ყოველგვარი უწმინდურება
გაუმაძღრობით მოემოქმედათ.
20მაგრამ თქვენ ასე არ
გისწავლიათ ქრისტე;
21თუ ასეა, რომ გსმენიათ იგი
და გასწავლით მისგან,
როგორც ჭეშმარიტებაა
იესოში.
22რომ თქვენ გადადებთ წინა
საუბარში მოხუცს, რომელიც
მზაკვრული ვნებების
მიხედვით არის გახრწნილი;
23და განახლდით თქვენი
გონების სულში;
24და ჩაიცვით ახალი
ადამიანი, რომელიც ღმერთის
მიხედვით შეიქმნა
სიმართლითა და ჭეშმარიტი
სიწმინდით.
25მაშასადამე, უარი თქვით
სიცრუეს, უთხარით ყველამ
სიმართლე თავის მოყვასს,
რადგან ერთმანეთის წევრები
ვართ.
26განრისხდით და ნუ
შესცოდავთ: ნუ ჩასვლის მზე
თქვენს რისხვაზე.
27არც ეშმაკს დაუთმოთ
ადგილი.
28ის, ვინც მოიპარა, აღარ
მოიპაროს, არამედ იშრომოს
თავისი ხელებით, რაც კარგია,
რათა მისცეს მას, ვისაც
სჭირდება.
29არავითარი გაფუჭებული
სიტყვა არ გამოვიდეს თქვენი
პირიდან, არამედ ის, რაც
კარგია აღმშენებლობისთვის,
რათა მადლი შესწიროს
მსმენელებს.
30და ნუ დაამწუხრებთ ღვთის
სულიწმიდა, რომლითაც თქვენ
დაბეჭდილი ხართ
გამოსყიდვის დღისთვის.
31მოიშორეთ ყოველგვარი
სიმწარე, რისხვა, რისხვა,
ღრიალი და ბოროტი ლაპარაკი,
ყოველგვარი ბოროტებით.
32და იყავით ერთმანეთის
მიმართ კეთილი, გულთბილი,
მიუტევეთ ერთმანეთი, როგორც
ღმერთმა გაპატია ქრისტეს
გამო.

თავი 5

1ამიტომ იყავით ღვთის
მიმდევრები, როგორც
ძვირფასი შვილები;
2და იარეთ სიყვარულით,
როგორც ქრისტემ შეგვიყვარა
ჩვენ და მისცა თავი
ჩვენთვის შესაწირავი და
მსხვერპლი ღმერთისთვის
ტკბილი სურნელისთვის.
3მაგრამ სიძვა და
ყოველგვარი უწმინდურება ან
სიხარბე, ერთხელაც არ
დასახელდეს თქვენ შორის,
როგორც წმინდანებს;
4არც სიბინძურე, არც უგუნური
ლაპარაკი, არც ხუმრობა, რაც
არ არის მოსახერხებელი,
არამედ მადლობის გამოხატვა.
5ეს თქვენ იცით, რომ არც ერთ
მეძავს, არც უწმინდურს, არც
მზაკვარს,
კერპთაყვანისმცემელს, არ
აქვს მემკვიდრეობა
ქრისტესა და ღვთის
სასუფეველში.
6ნურავინ მოგატყუებთ ამაო
სიტყვებით, რადგან ამის
გამო მოდის ღვთის რისხვა
ურჩობის შვილებზე.
7ამიტომ ნუ იქნებით მათთან
თანაზიარი.
8რადგან ხანდახან სიბნელე
იყავით, ახლა კი ნათელი ხართ
უფალში: იარეთ როგორც
სინათლის შვილები.
9(რადგან სულის ნაყოფი არის
ყოველგვარ სიკეთეში,
სიმართლეში და
ჭეშმარიტებაში;)

10იმის დამტკიცება, თუ რა
არის უფლისთვის მისაღები.
11და ნუ იზიარებთ სიბნელის
უნაყოფო საქმეებს, არამედ
გაკიცხავთ მათ.
12რადგან სირცხვილია იმაზე
ლაპარაკი, რაც მათ ფარულად
კეთდება.
13მაგრამ ყველაფერი, რაც
გაკიცხვა, ნათელი ხდება,
რადგან რაც ცხადყოფს,
სინათლეა.
14ამიტომ ამბობს: გაიღვიძე
მძინარე და აღდექი
მკვდრეთით და ქრისტე
გაგანათებს შენ.
15მაშ, ნახეთ, რომ ფრთხილად
დადიხართ არა როგორც
სულელები, არამედ როგორც
ბრძენი,
16დროის გამოსყიდვა, რადგან
დღეები ბოროტია.
17ამიტომ ნუ იქნებით
უგუნური, არამედ გესმით, რა
არის უფლის ნება.
18და ნუ დათვრებით ღვინით,
რომელშიც ზედმეტია; არამედ
აღივსო სულით;
19ესაუბრეთ საკუთარ თავს
ფსალმუნებით,
საგალობლებითა და სულიერი
სიმღერებით, უგალობდით და
ამღერდით თქვენს გულში
უფალს;
20მუდამ მადლიერება
ყველაფრისთვის ღმერთს და
მამას ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს სახელით;
21დაემორჩილეთ ერთმანეთს
ღვთის შიშით.
22ცოლებო, დაემორჩილეთ
თქვენს ქმრებს, როგორც
უფალს.
23ვინაიდან ქმარი ცოლის
თავია, როგორც ქრისტე არის
ეკლესიის თავი, და ის არის
სხეულის მხსნელი.
24ამიტომ, როგორც ეკლესია
ემორჩილება ქრისტეს, ისე
ცოლები დაემორჩილონ
თავიანთ ქმრებს ყველაფერში.
25ქმრებო, გიყვარდეთ თქვენი
ცოლები, როგორც ქრისტემ
შეიყვარა ეკლესია და თავი
გაიღო მისთვის;
26რათა განწმინდოს და
განწმინდოს იგი სიტყვით
წყლის სარეცხით,
27რათა მან წარუდგინოს იგი
თავის დიდებულ ეკლესიას,
რომელსაც არ აქვს ლაქა,
ნაოჭი ან რაიმე მსგავსი;
არამედ წმინდა და უმანკო
იყოს.
28ასე რომ, კაცებს უნდა
უყვარდეთ ცოლები, როგორც
საკუთარი სხეული. ვისაც
უყვარს ცოლი, უყვარს
საკუთარი თავი.
29რადგან არავის ჯერ კიდევ
არ სძულდა საკუთარი ხორცი;
მაგრამ საზრდოობს და
უფრთხილდება მას, როგორც
უფალი ეკლესია:
30ვინაიდან ჩვენ ვართ მისი
სხეულის, მისი ხორცისა და
მისი ძვლების წევრები.
31ამ მიზეზით კაცი
მიატოვებს მამას და დედას
და შეუერთდება თავის ცოლს
და ორივენი ერთი ხორცი
იქნებიან.
32ეს დიდი საიდუმლოა, მაგრამ
მე ვლაპარაკობ ქრისტეზე და
ეკლესიაზე.
33მიუხედავად მისა,
თითოეულთქვენგანს ისე
უყვარდეს თავისი ცოლი,
როგორც საკუთარი თავი; და
ცოლი ხედავს, რომ პატივს
სცემს თავის ქმარს.

თავი 6

1შვილებო, დაემორჩილეთ
თქვენს მშობლებს უფალში,
რადგან ეს მართალია.
2პატივი ეცი მამას და დედას;
(რომელიც პირველი მცნებაა
დაპირებით;)
3რომ კარგი იყოს შენთვის და
დიდხანს იცოცხლო
დედამიწაზე.
4და, მამებო, ნუ გააბრაზებთ
თქვენს შვილებს, არამედ
აღზარდეთ ისინი უფლის
აღზრდით და შეგონებით.
5მსახურებო, დაემორჩილეთ
მათ, ვინც თქვენი ხორციელი
ბატონები არიან, შიშითა და
კანკალით, თქვენი გულის
ერთობაში, როგორც ქრისტეს
მიმართ;
6არა მხედველობითი
მსახურებით, როგორც
კაცთმოყვარე; არამედ როგორც
ქრისტეს მსახურები,
ასრულებენ ღვთის ნებას
გულიდან;
7კეთილი ნებით ემსახურეთ,
როგორც უფალს და არა
ადამიანებს.
8იცის, რომ ნებისმიერი
სიკეთე, რასაც აკეთებს

ადამიანი, იგივეს მიიღებს
უფლისგან, იქნება იგი მონა
თუ თავისუფალი.
9 და, ბატონებო, იგივე
გააკეთეთ მათ მიმართ,
მოერიდეთ მუქარას: იცოდეთ,
რომ თქვენი მოძღვარიც არის
ზეცაში; არც პიროვნების
პატივისცემაა მასთან.
10 და ბოლოს, ჩემო ძმებო,
გაძლიერდით უფალში და მისი
ძალის ძალით.
11 შეიმოსეთ ღვთის მთელი
საჭურველი, რათა შეგეძლოთ
ეშმაკის მზაკვრებთან
წინააღმდეგობა.
12 რადგან ჩვენ არ ვიბრძვით
ხორცსა და სისხლს, არამედ
სამთავროებს, ძალებს,
ამქვეყნიური სიბნელის
მმართველებს, სულიერ
ბოროტებას მაღალ ადგილებში.
13 ამიტომ, აიღეთ ღვთის მთელი
საჭურველი, რათა შეგეძლოთ
წინააღმდეგობა გაუწიოთ
ბოროტ დღეს და, როცა
ყველაფერი გააკეთეთ, დადგეთ.
14 მაშ, ადექით, ჭეშმარიტებით
შემოსილი წელში და
სიმართლის სამკერდეზე;
15 და დაიფარეთ თქვენი
ფეხები მშვიდობის
სახარების მომზადებით;
16 უპირველეს ყოვლისა, აიღეთ
რწმენის ფარი, რომლითაც
შეძლებთ ბოროტების ყველა
ცეცხლოვანი ისრის ჩაქრობას.
17 და აიღეთ ხსნის მუზარადი
და სულის მახვილი, რომელიც
არის ღვთის სიტყვა.
18 მუდამ ილოცეთ მთელი
ლოცვითა და ვედრებით სულით
და უყურეთ მას მთელი
დაჟინებითა და ვედრებით
ყველა წმინდანისთვის;
19 და ჩემთვის ეს სიტყვა
მომეცეს, რათა გაბედულად
გავაღო ჩემი ბაგე, რათა
გამეგო სახარების საიდუმლო,
20 რისთვისაც ელჩი ვარ
ბორკილებში, რათა იქ
ვილაპარაკო გაბედულად,
როგორც უნდა ვილაპარაკო.
21 მაგრამ თქვენც რომ იცოდეთ
ჩემი საქმეები და როგორ
ვაკეთებ, ტიქიკოსი,
საყვარელი ძმა და ერთგული
მსახური უფალში, ყველაფერს
გაგაცნობთ.
22 რომელიც გამოგიგზავნეთ
იმავე მიზნით, რათა იცოდეთ
ჩვენი საქმეები და მან
დაგეწყნარებინა თქვენი
გულები.
23 მშვიდობა იყოს ძმებს და
სიყვარული რწმენით, მამა
ღმერთისა და უფალი იესო
ქრისტესგან.
24 მადლი იყოს ყველა მათთან,
ვისაც გულწრფელად უყვარს
უფალი ჩვენი იესო ქრისტე.
ამინ. (ეფესელებს დაწერილი
რომიდან, ტიქიკოსის მიერ.)

ფილიპელები

თავი 1

1პავლე და ტიმოთე, იესო
ქრისტეს მსახურები, ყველა
წმინდანს ქრისტე იესოში,
რომლებიც არიან ფილიპეში,
ეპისკოპოსებთან და
დიაკვნებთან ერთად:
2მადლი თქვენდა და მშვიდობა
ჩვენი მამისაგან
ღმერთისგან და უფალი იესო
ქრისტესგან.
3მადლობას ვუხდი ჩემს
ღმერთს თქვენი ყოველი
გახსენებისას,
4ყოველ ჩემს ლოცვაში
ყოველთვის სიხარულით
ვთხოვთ ყველას,
5თქვენი თანაზიარებისთვის
სახარებაში პირველი დღიდან
დღემდე;
6და რწმუნებული იყავით
ამაში, რომ ვინც თქვენში
დაიწყო კეთილი საქმე,
შეასრულებს მას იესო
ქრისტეს დღემდე.
7როგორც მიზანშეწონილია
ვიფიქროეს თქვენზე, რადგან
გულში მყავთ; რამდენადაც
როგორც ჩემს ობლიგაციებში,
ისე სახარების დაცვასა და
დადასტურებაში, თქვენ
ყველანი ხართ ჩემი მადლის
მონაწილენი.
8რადგან ღმერთი არის ჩემი
ჩანაწერი, რაოდენ დიდი
სურვილი მაქვს თქვენ ყველას
იესო ქრისტეს წიაღში.
9და ამას ვლოცულობ, რომ
თქვენი სიყვარული უფრო და
უფრო მეტი იყოს ცოდნაში და
ყოველგვარ განსჯაში;
10რათა დაამტკიცოთ ის, რაც
შესანიშნავია; რათა იყოთ
გულწრფელები და უდანაშაულო
ქრისტეს დღემდე;
11აღვსება სიმართლის
ნაყოფით, რომელიც არის იესო
ქრისტეს მიერ, ღვთის
სადიდებლად და სადიდებლად.
12მაგრამ ვისურვებდი, რომ
გესმოდეთ, ძმებო, რომ ის, რაც
დამემართა, უფრო მეტად
სახარების წინ წავიდა;
13ასე რომ, ჩემი ობლიგაციები
ქრისტეში ვლინდება ყველა
სასახლეში და ყველა სხვა
ადგილას;
14და მრავალი ძმა უფალში,
ჩემი ბორკილებით
დარწმუნებულნი, ბევრად უფრო
გაბედულები არიან სიტყვის
შიშის გარეშე წარმოთქმაში.
15ზოგიერთი მართლაც
ქადაგებს ქრისტეს შურისა და
ჩხუბის გამო; და ზოგიერთი
ასევე კეთილი ნების:
16ვინც ქადაგებს ქრისტეს
კამათს და არა გულწრფელად,
თითქოს ტანჯვას მატებს ჩემს
ბორკილებს.
17მეორე კი სიყვარულისა,
რადგან ვიცი, რომ სახარების
დასაცავად ვარ დაყენებული.
18მერე რა? მიუხედავადამისა,
ყოველმხრივ, პრეტენზიით თუ
ჭეშმარიტებით, ქრისტე
იქადაგება; და მე მასში
ვხარობ, დიახ, და ვიხარებ.
19რადგან ვიცი, რომ ეს იქნება
ჩემი ხსნა შენი ლოცვით და
იესო ქრისტეს სულის
მომარაგებით,
20ჩემი გულწრფელი
მოლოდინისა და იმედის
მიხედვით, რომ არაფრით არ
შემრცხვება, არამედ მთელი
გაბედულებით, როგორც
ყოველთვის, ახლაც ქრისტე
გადიდდება ჩემს სხეულში,
იქნება ეს სიცოცხლე თუ
სიკვდილი.
21რადგან ჩემთვის სიცოცხლე
ქრისტეა, სიკვდილი კი
მოგებაა.
22მაგრამ თუ ხორცში
ვცხოვრობ, ეს ჩემი შრომის
ნაყოფია, მაგრამ რას
ავირჩევ, არ ვიცი.
23რადგან მე ვარ სიძნელეში
ორს შორის, მაქვს სურვილი
წავიდე და ვიყო ქრისტესთან;
რაც ბევრად უკეთესია:
24მიუხედავად ამისა,
ხორციელად დარჩენა უფრო
საჭიროა თქვენთვის.
25და ამ ნდობის მქონე, ვიცი,
რომ დავრჩები და ვიქნები
თქვენთან ერთად თქვენი
წინსვლისა და რწმენის
სიხარულისთვის;
26რათა თქვენი სიხარული
უფრო მეტი იყოს ჩემთვის
იესო ქრისტეში, ისევ
თქვენთან მოსვლით.
27მხოლოდ თქვენი საუბარი
იყოს ისე, როგორც ქრისტეს
სახარებაა: რომ მოვალ და
გნახავ, თუ არ ვიქნები,
გავიგო თქვენი საქმეების
შესახებ, რომ მყარად დიდგეთ

ერთი სულით,ერთი გონებით და
რწმენისთვის.სახარების;
28და არაფრის შეშინებული
თქვენი
მოწინააღმდეგეებისგან,რაც
მათთვის დაღუპვის აშკარა
ნიშანია,თქვენ კი
გადარჩენისა და ღვთისა.
29რადგან თქვენ მოგეცემათ
ქრისტეს სახელით,არა
მხოლოდმისი რწმენა,არამედ
მისი გულისთვის ტანჯვაც;
30იგივე კონფლიქტი,რაც
ჩემში დაინახეთდა ახლა
გესმით,რომ ჩემშია.

თავი 2

1მაშ,თუ არის რაიმე ნუგეში
ქრისტეში,თუ რაიმე
ნუგეშისცემა სიყვარულისა,
თუ რაიმე სულის თანაზიარება,
თუ რაიმე ნაწლავები და
წყალობა,
2აღასრულეთ ჩემი სიხარული,
რომ იყოთ თანამოაზრეები,
გქონდეთ ერთი და იგივე
სიყვარული,იყვნენ
ერთსულოვნები,
ერთსულოვნები.
3დაე,არაფერი მოხდეს ჩხუბის
ან ამაოების გზით;მაგრამ
გონების სიმდაბლეში ნება
მიეცით თითოეულმა შეაფასოს
სხვა საკუთარ თავზე
უკეთესად.
4ყოველი ადამიანი თავის
საქმეს კი არ უყურებს,
არამედ სხვის საქმეებსაც.
5ეს აზრი იყოს თქვენში,რაც
იყო ქრისტე იესოშიც:
6ვინც ღვთის სახით იყო,
ძარცვად არ მიაჩნდა
ღმერთთან თანასწორობა.
7მაგრამ თავი არ დაუკარგა და
მსახურის სახე მიიღო და
ადამიანთა მსგავსებად იქცა.
8და აღმოჩნდა მოდაში,როგორც
კაცი,დაიმდაბლა თავი და
მორჩილი გახდა სიკვდილამდე,
ჯვრის სიკვდილამდე.
9ამიტომაც ღმერთმა
აღამაღლა იგი და მისცა
სახელი,რომელიც ყველა
სახელზე მაღლა დგას.
10რათა იესოს სახელით
მოიდრიკოს ყოველი მუხლი
ზეცაში,მიწაზე და
მიწისქვეშეთში;
11და რომ ყოველმა ენამ
აღიაროს,რომ იესო ქრისტე
არის უფალი,მამა ღმერთის
სადიდებლად.
12მაშასადამე,ჩემო
საყვარელო,როგორც
ყოველთვის ემორჩილებოდით
არა მხოლოდ ჩემს
თანდასწრებით,არამედ ახლა
უფრო მეტად ჩემს არყოფნისას,
შიშითა და კანკალით
იმუშავეთ თქვენს ხსნაზე.
13რადგან ღმერთია,რომელიც
მოქმედებს თქვენში,როგორც
ნებაზე,ასევე მის
კეთილგანწყობაზე.
14ყველაფერი გააკეთე
დრტვინვისა და კამათის
გარეშე.
15რათა იყოთ უმწიკვლო და
უწყინარი,ღვთის შვილებო,
საყვედურის გარეშე,
გარყვნილი და გარყვნილი
ერის შუაგულში,რომელთა
შორისაც თქვენ ანათებთ,
როგორც შუქები მსოფლიოში;
16სიცოცხლის სიტყვის
შენარჩუნება;რომ ვიხაროდე
ქრისტეს დღით,ტყუილად არ
ვირბინე და ამაოდ არ
ვიშრომე.
17დიახ,და თუ შემწირავ
მსხვერპლს და თქვენი
რწმენის მსახურებას,
ვიხარებ და ვხარობ თქვენთან
ერთად.
18თქვენც ასევე იხარეთ და
იხარეთ ჩემთან ერთად.
19მაგრამ მე ვენდობი უფალ
იესოს,რომ მალე
გამოგიგზავნო ტიმოთე,რათა
მეც ვიმშვიდო,როცა ვიცნობ
შენს მდგომარეობას.
20მე არ მყავს მსგავსი
მოაზროვნე კაცი,რომელიც
ბუნებრივად იზრუნებს შენს
მდგომარეობაზე.
21რადგან ყველა თავისას
ეძებს და არა იმას,რაც იესო
ქრისტესია.
22მაგრამ თქვენ იცით მისი
მტკიცებულება,რომ,როგორც
ძე მამასთან,მემსახურა
ჩემთან სახარებაში.
23ამიტომ,იმედი მაქვს,რომ
ახლავე გამოგიგზავნი,
როგორც კი ვნახავ,როგორ
გამომდის.
24მაგრამ მე მჯერა უფალში,
რომ მეც მალე მოვალ.
25მაგრამ საჭიროდ ვთვლიდი,
რომ გამოგგზავნა
ეპაფროდიტე,ჩემი ძმა,
შრომის თანამებრძოლი და

თანამებრძოლი, მაგრამ შენი
მოციქული და ის, ვინც ჩემს
მოთხოვნილებებს
ემსახურებოდა.
26რამეთუ ისურვებდა თქვენ
ყველას და სავსე იყო
სიმძიმით, რადგან გსმენიათ,
რომ ავადიყო.
27რამეთუ იგი სნეული იყო
სიკვდილამდე, მაგრამ
ღმერთმა შეიწყალა იგი; და
არა მხოლოდ მასზე, არამედ
ჩემზეც, რათა მწუხარება
მწუხარებით არ მქონდეს.
28ამიტომ გავგზავნე იგი მით
უფრო ფრთხილად, რათა, როცა
კვლავ იხილავთ, გაიხაროთ და
მე ნაკლებად დამწუხრებული
ვიყო.
29ამიტომ მიიღეთ იგი უფალში
მთელი სიხარულით; და
ჰქონდეთ ასეთი რეპუტაცია:
30იმიტომ, რომ ქრისტეს
საქმისთვის ის სიკვდილამდე
იყო, არა თავის
სიცოცხლესთან
დაკავშირებით, რათა
მოეხდინა თქვენი
მსახურების ნაკლებობა ჩემს
მიმართ.

თავი 3

1ბოლოს, ჩემო ძმებო, იხარეთ
უფალში. იგივეს დაწერა
შენთვის, ჩემთვის ნამდვილად
არ არის სამარცხვინო,
მაგრამ შენთვის უსაფრთხოა.
2უფრთხილდით ძაღლებს,
უფრთხილდით ბოროტ მუშაკებს,
უფრთხილდით შეკრებას.
3რადგან ჩვენ ვართ
წინადაცვეთა, რომელნიც
სულით ვეთაყვანებით ღმერთს
და ვხარობთ ქრისტე იესოში
და არა გვაქვს ხორციელი
იმედი.
4თუმცა შეიძლება ხორცზეც
მქონდეს ნდობა. თუ ვინმე
სხვას ჰგონია, რომ მას აქვს
ხორცზე ნდობა, მე უფრო:
5წინადაცვეთილი მერვე დღეს
ისრაელის შტოდან,
ბენიამინის ტომიდან,
ებრაელი ებრაელი; რაც
შეეხება კანონს, ფარისეველი;
6რაც შეეხება
გულმოდგინებას, ეკლესიის
დევნას; ეხება რჯულში
არსებულ სიმართლეს,
უმწიკვლო.
7მაგრამ ის, რაც ჩემთვის
მოგება იყო, ის წაგებად
მივიჩნიე ქრისტესთვის.
8დიახ, ეჭვგარეშეა, და მე
ყველაფერს ვთვლი, გარდა
დანაკლისისა, ჩემი უფლის
ქრისტე იესოს ცოდნის
სრულყოფილებისთვის,
რომლისთვისაც მე განვიცადე
ყოველივე და ღუპვა და ვთვლი
მათ გარდა ნაგლისა, რათა
მოვიგო ქრისტე,
9და ვპოვნე მასში, რომელსაც
არ აქვს ჩემი სიმართლე,
რომელიც რჯულიდან არის,
არამედ ის, რაც ქრისტეს
რწმენით არის, სიმართლე,
რომელიც ღვთისგან არის
რწმენით.
10რათა ვიცოდე იგი და მისი
აღდგომის ძალა და მისი
ტანჯვის თანაზიარება, მისი
სიკვდილის შესაფერისად;
11თუ რაიმე საშუალებით
შემეძლო მივაღწიო
მკვდრეთით აღდგომას.
12არა ისე, თითქოს უკვე
მივაღწიე, ან უკვე
სრულყოფილი ვიყავი, არამედ
მივყვები, თუ შევძლებ იმის
შეცნობას, რისთვისაც
შევიჭერი ქრისტე იესოს.
13ძმებო, მე არ მიმაჩნია, რომ
დავიჭირე, მაგრამ მხოლოდ
ამას ვაკეთებ: ვივიწყებ
იმას, რაც უკან არის და
წინსვლისკენ მივიწევ, რაც
იყო,
14ქრისტე იესოში ღმერთის
მაღალი მოწოდების
პრიზისკენ ვიწექი
ნიშნისკენ.
15ამიტომ, ყველანი, ვინც
სრულყოფილები ვართ, ასე
ვიყოთ მოაზროვნე: და თუ
რამეზე სხვაგვარად ფიქრობთ,
ღმერთი გაგიცხადებთ ამას.
16მიუხედავად ამისა, სადაც
უკვე მივაღწიეთ, მოდით
ვიაროთ იმავე წესით,
ვიფიქროთ იმავეზე.
17ძმებო, იყავით ჩემი
მიმდევრები და მონიშნეთ
ისინი, ვინც ისე დადიან,
როგორც თქვენ გაქვთ ნიმუშად.
18(რადგან ბევრი დადის,
რომელთა შესახებაც ხშირად
გითხარით, ახლა კი ტირილით
გეუბნებით, რომ ისინი
ქრისტეს ჯვრის მტრები არიან.
19ვისი დასასრული არის
განადგურება, ვისი ღმერთია

მათი მუცელი და ვისი
დიდებაა მათი სირცხვილი,
ვინც ფიქრობს მიწიერზე.)
20რადგან ჩვენი საუბარი
ზეცაშია;საიდანაც ვეძებთ
მაცხოვარს,უფალიესო
ქრისტეს:
21ვინც შეცვლის ჩვენს
სახიზღარსხეულს,რათა მისი
დიდებული სხეულის მსგავსი
იყოს,იმ მოქმედების
მიხედვით,რომლითაც მას
შეუძლია ყველაფერი
თავისთვის დაიმორჩილოს.

თავი 4

1ამიტომ,ჩემო საყვარელო და
სანატრელძმებო,ჩემო
სიხარულო და გვირგვინო,ასე
რომ,მტკიცედ დადექით
უფალში,ჩემო საყვარელო.
2ევოდიას და სინტიქეს
ვევედრები,რომ ერთნაირი
აზროვნება იყვნენ უფალში.
3და გევედრები შენც,
ჭეშმარიტო თანამემამულე,
დაეხმარე იმ ქალებს,
რომლებიც მუშაობდნენ
ჩემთან ერთად სახარებაში,
ასევე კლიმენტთან და სხვა
ჩემს თანამოაზრეებთან,
რომელთა სახელები
სიცოცხლის წიგნშია.
4იხარეთ უფალში მუდამ და
კვლავ ვიტყვი:იხარეთ.
5დაე,თქვენი ზომიერება
ცნობილი იყოს ყველასთვის.
უფალი ხელთარის.
6ფრთხილად იყავით
არაფრისთვის;მაგრამ
ყველაფერში ლოცვითა და
ვედრებითმადლიერებით
აცნობეთღმერთს თქვენი
თხოვნა.
7და ღვთის მშვიდობა,რომელიც
აღემატება ყოველგვარ
გონებას,დაიცავს თქვენს
გულებსა და გონებას ქრისტე
იესოს მეშვეობით.
8და ბოლოს,ძმებო,რაც არ უნდა
იყოს ჭეშმარიტი,რაც
პატიოსანია,რაც
სამართლიანია,რაც წმინდაა,
რაც მშვენიერია,რაც კარგია;
თუ არის რაიმე სათნოება და
თუ არის ქება,იფიქრეთამაზე.
9ის,რაც ისწავლეთ,მიიღეთ,
მოისმინეთდა იხილეთჩემში,
გააკეთეთდა მშვიდობის
ღმერთი იქნება თქვენთან.
10მაგრამ მე ძალიან
გამიხარდა უფალში,რომ ახლა,
ბოლოს და ბოლოს,კვლავ
აყვავდა ჩემზე თქვენი
ზრუნვა;სადაც თქვენც
ფრთხილად იყავით,მაგრამ
შესაძლებლობა არგქონდათ.
11არა იმიტომ,რომ
სიღარიბეზე ვლაპარაკობ,
რადგან ვისწავლე,რომელ
მდგომარეობაშიც ვიყო,
კმაყოფილი ვიყო.
12ვიცი დამცირებაც და ვიცი
სიმრავლე:ყველგან და
ყველაფერში დავალებული ვარ
ვიყოსავსე და მშიერი,
სიმრავლე და გაჭირვება.
13მე შემიძლია ყველაფერი
გავაკეთო ქრისტეს
მეშვეობით,რომელიც
მაძლიერებს.
14მიუხედავად იმისა,რომ
კარგად გააკეთეთ,რომ
ესაუბრეთჩემს ტანჯვას.
15ახლა თქვენ ფილიპელებმაც
იცით,რომ სახარების
დასაწყისში,როცა მე
გამოვედი მაკედონიიდან,არც
ერთი ეკლესია არ
მელაპარაკებოდა გაცემასა
და მიღებაზე,არამედ მხოლოდ
თქვენ.
16რადგანაც კი თესალონიკში
თქვენ გაგზავნეთერთხელდა
ისევ ჩემი საჭიროებისთვის.
17არა იმიტომ,რომ ძღვენი
მსურს,არამედ ნაყოფი მსურს,
რომელიც უხვადიქნება შენს
ანგარიშზე.
18მაგრამ მე მაქვს
ყველაფერი და ბევრია:სავსე
ვარ,რომ მივიღე
ეპაფროდიტესგან ის,რაც
თქვენგან იყო გამოგზავნილი,
ტკბილი სურნელი,მსხვერპლი
მოსაწონი,ღვთისთვის
სასიამოვნო.
19მაგრამ ჩემი ღმერთი
მოაგვარებს თქვენს ყველა
საჭიროებას თავისი
სიმდიდრის მიხედვითქრისტე
იესოს დიდებით.
20ახლა ღმერთს და ჩვენს
მამას დიდება უკუნითი
უკუნისამდე.ამინ.
21მიესალმეთყველა წმინდანს
ქრისტე იესოში.ჩემთან
მყოფი ძმები მოგესალმებათ.
22მოგესალმებათყველა
წმინდანი,უმთავრესად
კეისრის საგვარეულოდან.

23 ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მადლი ყველა თქვენთან იყოს.
ამინ. (ფილიპელებს
ეპაფროდიტეს მიერ რომიდან
დაწერილი.)

კოლოსელები

თავი 1

1პავლე, ღვთის ნებით იესო ქრისტეს მოციქული და ჩვენი ძმა ტიმოთე,
2წმიდანებსა და ქრისტეში ერთგულ ძმებს, რომლებიც არიან კოლოსაში: მადლი თქვენდა და მშვიდობა, ჩვენი მამისაგან ღმერთისგან და უფალ იესო ქრისტესგან.
3ჩვენ ვმადლობთ ღმერთს და ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მამას, მუდამ ვლოცულობთ თქვენთვის,
4რადგან გავიგეთ თქვენი რწმენის შესახებ ქრისტე იესოში და სიყვარულის შესახებ, რომელიც გაქვთ ყველა წმინდანის მიმართ,
5იმ იმედისთვის, რომელიც დადებულია თქვენთვის ზეცაში, რომლის შესახებაც ადრე გსმენიათ სახარების ჭეშმარიტების სიტყვაში;
6რომელიც მოვიდა თქვენთან, როგორც მთელ მსოფლიოში; და გამოაქვს ნაყოფს, როგორც თქვენში, იმ დღიდან, როცა გაიგეთ და ჭეშმარიტად შეიცანი ღვთის მადლი.
7როგორც თქვენ შეიტყვეთ ეპაფრაზე, ჩვენს ძვირფას თანამსახურზე, რომელიც თქვენთვის არის ქრისტეს ერთგული მსახური;
8რომელმაც ასევე გამოგვიცხადა თქვენი სიყვარული სულით.
9ამიტომ ჩვენც, იმ დღიდან, რაც ეს მოვისმინეთ, არ ვწყვეტთ თქვენთვის ლოცვას და არ გვსურს, რომ თქვენ აღივსოთ მისი ნების ცოდნით მთელი სიბრძნითა და სულიერი გაგებით;
10იმისათვის, რომ თქვენ იაროთ უფლის ღირსი ყოველგვარი მოსაწონი, იყოთ ნაყოფიერი ყოველ კეთილ საქმეში და გაიზარდოთ ღვთის შემეცნებაში;
11გაძლიერებული მთელი ძალით, მისი დიდებული ძალის მიხედვით, ყოველგვარი მოთმინებისა და სულგრძელობისათვის სიხარულით;
12მადლობა მამას, რომელმაც შეგვქმნა წმინდანთა მემკვიდრეობის თანაზიარი ნათელში.
13რომელმაც გვიხსნა სიბნელის ძალისაგან და გადაგვყვანა თავისი საყვარელი ძის სასუფეველში.
14რომელშიც გვაქვს გამოსყიდვა მისი სისხლით, ცოდვათა მიტევებაც.
15ვინ არის ხატება უხილავი ღმერთისა, ყოველი ქმნილების პირმშო.
16რადგან მის მიერ შეიქმნა ყველა ფერი, რაც არის ზეცაშიც და დედამიწაზეც, ხილული და უხილავი, იქნება ეს ტახტები, თუ სამფლობელოები, თუ სამთავროები, თუ ძალაუფლებები: ყველა ფერი მის მიერ და მისთვის შეიქმნა.
17და ის არის ყოველივეს წინაშე და ყველა ფერი მისგან შედგება.
18და ის არის თავი სხეულისა, ეკლესიისა, რომელიც არის დასაწყისი, პირმშო მკვდრეთით; რომ ყველა ფერში მას შეეძლო ჰქონდეს უპირატესობა.
19რამეთუ მოეწონა მამას, რომ მასში დამკვიდრდეს მთელი სისავსე;
20და დადგა მშვიდობა მისი ჯვრის სისხლით, რათა შეურიგდეს ყოველივე თავის თავს; მის მიერ ვამბობ, იქნება ეს მიწაზე, თუ ზეცაში.
21და თქვენ, რომლებიც ოდესღაც გაუცხოებული და მტრები იყავით თქვენს გონებაში ბოროტი საქმეებით, ახლა კი ის შეურიგდა
22მისი ხორცის სხეულში სიკვდილის გზით, რათა წარმოგიდგინოთ მის წინაშე წმიდა, უბიწო და დაუსაბუთებელი.
23თუ თქვენ განაგრძობთ რწმენაში და ფუძნებულ და დამკვიდრებულს და არ ჩამოშორდებით სახარების იმედს, რომელიც მოისმინეთ და რომელიც ექადაგა ყოველ ქმნილებას, რომელიც არის ცის ქვეშ; რომლის მსახურად მე პავლე გავხდი;
24ვინც ახლა ხარობს ჩემი ტანჯვით შენთვის და ავსებს ჩემს ხორცს, რაც არის

ქრისტეს ტანჯვის მიღმა,
მისი სხეულისთვის, რომელიც
არის ეკლესია.
25რომლის მსახური ვარ, ღვთის
დარიგების მიხედვით,
რომელიც მომეცემა
თქვენთვის, რათა აღვასრულო
ღვთის სიტყვა;
26საიდუმლოც კი, რომელიც
დაფარული უკუნითი
უკუნისამდე და თაობიდან
თაობამდე, ახლა კი ცხადი
ხდება მის წმინდანებთან.
27ვისაც ღმერთმა აცნობა, რა
არის ამ საიდუმლოს დიდების
სიმდიდრე წარმართებს შორის;
რომელია შენში ქრისტე,
დიდების იმედი:
28რომელსაც ჩვენ ვქადაგებთ,
ვაფრთხილებთ ყოველ
ადამიანს და ვასწავლით
ყოველ ადამიანს მთელი
სიბრძნით; რათა
წარმოვადგინოთ ყოველი კაცი
სრულყოფილად ქრისტე იესოში:
29რისთვისაც მეც ვშრომობ,
ვიბრძვი მისი საქმის
მიხედვით, რომელიც ძლიერად
მოქმედებს ჩემში.

თავი 2

1ვისურვებდი, რომ იცოდეთ, რა
დიდი კონფლიქტი მაქვს
თქვენთვის და მათთვის
ლაოდიკეაში, და ვისაც არ
უნახავს ჩემი სახე ხორცში;
2რათა მათი გული იყოს
ნუგეშისმცემელი
სიყვარულით შეკრული და
გონების სრული გარანტიით
მთელი სიმდიდრით, ღმერთის
და მამის და ქრისტეს
საიდუმლოების
აღიარებისთვის;
3რომელშიც იმალება
სიბრძნისა და ცოდნის მთელი
საგანძური.
4და ამას გეუბნები, რათა
ვინმემ არ მოგატყუოთ
მაცდური სიტყვებით.
5რადგან, მიუხედავად იმისა,
რომ ხორციელად არ ვარ, სულით
თქვენთან ვარ, ვხარობ და
ვხედავ შენს ბრძანებას და
ქრისტეში შენი რწმენის
სიმტკიცეს.
6როგორც მიიღეთ ქრისტე იესო
უფალი, ისე იარეთ მასში.
7მასში დაფესვიანებულნი და
აშენებულნი და რწმენით
დამკვიდრებულნი, როგორც
თქვენ გასწავლეს,
მადლიერებით უხვად.
8ფრთხილად იყავით, ვინმემ არ
გაგიფუჭოთ ფილოსოფიით და
ამაო მოტყუებით, ადამიანური
ტრადიციის მიხედვით,
სამყაროს საფუძვლების
მიხედვით და არა ქრისტეს
შემდეგ.
9რადგან მასში მკვიდრობს
ღვთაების მთელი სისავსე
სხეულებრივ.
10და თქვენ სრული ხართ მასში,
რომელიც არის ყოველგვარი
სამთავროსა და ძალაუფლების
სათავე.
11რომლებშიც თქვენც
წინადაცვეთილი ხართ
უხერხული წინადაცვეთით,
ქრისტეს წინადაცვეთით
ხორციელი ცოდვების სხეულს.
12მასთან ერთად დაკრძალეს
ნათლობით, სადაც თქვენც
აღდგებით მასთან ერთად
ღვთის მოქმედების რწმენით,
რომელმაც ის მკვდრეთით
აღადგინა.
13და თქვენ, მკვდარი თქვენი
ცოდვებში და თქვენი ხორცის
წინადაუცვეთელობაში,
გააცოცხლა მასთან ერთად და
მოგიტევა ყველა დანაშაული;
14წაშალეთ ჩვენს წინააღმდეგ
განკარგულებების ხელწერა,
რომელიც ეწინააღმდეგებოდა
ჩვენს წინააღმდეგ, და
წაართვა იგი გზიდან და
მიაკრა თავის ჯვარზე;
15და გაანადგურა
სამთავროები და
ძალაუფლებები, მან აშკარად
აჩვენა ისინი და გაიმარჯვა
მათზე.
16ნურავინ განსჯით თქვენ
ჭამაში, სასმელში,
დღესასწაულზე,
ახალმთვარეზე ან შაბათის
დღეებში.
17რომლებიც მომავალის
ჩრდილია; მაგრამ სხეული
არის ქრისტესი.
18ნურავინ მოგატყუებთ
თქვენს ჯილდოს
ნებაყოფლობითი
თავმდაბლობითა და
ანგელოზთა თაყვანისცემით,
ჩაერევით იმას, რაც არ
უნახავს, ამაოდ ადიდებულმა
თავისი ხორციელი გონებით.
19და არ ეჭირა თავი, საიდანაც
მთელი სხეული სახსრებითა
და თასმებით საზრდოობს და

ერთმანეთში ერწყმის,
იზრდება ღმერთის ზრდასთან
ერთად.
20ამიტომ,თუ ქრისტესთან
ერთად მკვდარი ხართ
სამყაროს საწყისებიდან,
რატომ ემორჩილებით წეს-
ჩვეულებებს,თითქოს
სამყაროში ცხოვრობთ,
21(არ შეეხოთ;არ დააგემოვნოთ;
ხელი არ მოკიდოთ;
22რომელი დაიღუპება
ხმარებით;)ადამიანთა
მცნებებისა და მოძღვრების
მიხედვით?
23რასაც მართლაც აქვს
სიბრძნის ჩვენება
თაყვანისცემაში,
თავმდაბლობაში და სხეულის
უგულებელყოფაში;არავითარი
პატივი ხორციელად
დაკმაყოფილებისთვის.

თავი 3

1თუ ქრისტესთან ერთად
აღდგებით,ეძიეთ ის,რაც
მაღლაა,სადაც ქრისტე ზის
ღვთის მარჯვნივ.
2აჩვენეთ თქვენი სიყვარული
ზემოდან და არა მიწიერზე.
3რადგან მკვდრები ხართ და
თქვენი სიცოცხლე
ქრისტესთან არის დაფარული
ღმერთში.
4როცა გამოჩნდება ქრისტე,
რომელიც არის ჩვენი
სიცოცხლე,მაშინ თქვენც
გამოჩნდებით მასთან ერთად
დიდებით.
5მაშ,მოკვდით თქვენი
წევრები,რომლებიც
დედამიწაზე არიან;სიძვა,
უწმინდურება,უზომო
სიყვარული,ბოროტი ლტოლვა
და სიხარბე,რაც
კერპთაყვანისმცემლობაა.
6რისთვისაც ღვთის რისხვა
მოდის ურჩობის შვილებზე:
7რომელშიც თქვენც იარეთ
გარკვეული დრო,როცა მათში
ცხოვრობდით.
8მაგრამ ახლა თქვენც
გადადებთ ყოველივე ამას;
რისხვა,რისხვა,ბოროტება,
მკრეხელობა,ბინძური
კომუნიკაცია თქვენი
პირიდან.
9ნუ მოატყუებთ ერთმანეთს,
რადგან მოხუცი მისი
საქმეებით განდევნეთ;
10და ჩაიცვით ახალი
ადამიანი,რომელიც
განახლებულია ცოდნით მისი
შემქმნელის ხატის მიხედვით.
11სადაც არ არის არც ბერძენი
და არც იუდეველი,არც
წინადაცვეთა და არც
წინადაუცვეთელი,ბარბაროსი,
სკვითი,მონა და თავისუფალი,
არამედ ქრისტეა ყველაფერი
და ყველაფერში.
12მაშ,შეიმოსეთ,როგორც
ღვთის რჩეულები,წმიდა და
საყვარელი,წყალობის
წიაღები,სიკეთე,გონების
სიმდაბლე,თვინიერება,
სულგრძელობა;
13მოითმინეთ ერთმანეთი და
აპატიეთ ერთმანეთს,თუ
ვინმეს ვინმეს უთანხმოება
აქვს:როგორც ქრისტემ
გაპატიათ,ასევე თქვენც.
14და ამ ყოველივეზე
უმთავრესად ჩაიცვით
ქველმოქმედება,რომელიც
არის სრულყოფილების
კავშირი.
15და დაე,ღვთის მშვიდობა
იყოს თქვენს გულებში,
რომლისკენაც თქვენ
მოწოდებულნი ხართ ერთ
სხეულში;და იყავით მადლიერი.
16დაე,ქრისტეს სიტყვა
დამკვიდრდეს თქვენში უხვად
მთელი სიბრძნით;ასწავლეთ
და შეაგონებდით ერთმანეთს
ფსალმუნებით,
საგალობლებითა და სულიერი
სიმღერებით,მადლით
უგალობდით თქვენს გულებში
უფალს.
17და რასაც აკეთებთ სიტყვით
თუ საქმით,ყველაფერი
აკეთეთ უფალი იესოს სახელით,
მადლიერებით ღმერთს და
მამას მის მიერ.
18ცოლებო,დაემორჩილეთ
თქვენს ქმრებს,როგორც ეს
უხდება უფალს.
19ქმრებო,გიყვარდეთ თქვენი
ცოლები და ნუ იქნებით მათზე
გამწარებული.
20შვილებო,ყველაფერში
დაემორჩილეთ თქვენს
მშობლებს,რადგან ეს
სასიამოვნოა უფლისთვის.
21მამებო,ნუ აღაშფოთებთ
თქვენს შვილებს,რომ არ
დათრგუნონ.
22მსახურნო,ყველაფერში
დაემორჩილეთ თქვენს
ხორციელ ბატონებს;არა

თვალის სერვისით, როგორც
მამაკაცების სიამოვნებით;
მაგრამ ერთი გულით, ღვთის
მოშიში:
23 და რასაც აკეთებთ,
გააკეთეთ გულითადად, როგორც
უფალს და არა ადამიანებს;
24 იცოდეთ, რომ უფლისაგან
მიიღებთ საზღაურს
სამკვიდროდან, რადგან
ემსახურებით უფალ ქრისტეს.
25 ხოლო ვინც ცუდს სჩადის,
მიიღებს ცოდვას, რაც
ჩაიდინა;

თავი 4

1 ბატონებო, მიეცით თქვენს
მსახურებს სამართლიანი და
თანასწორი; იცოდეთ, რომ
თქვენც გყავთ მოძღვარი
ზეცაში.
2 განაგრძეთ ლოცვაში და
იფხიზლეთ მასზე
მადლიერებით;
3 ჩვენთვისაც ლოცულობთ, რომ
ღმერთმა გაგვიღოს სათქმელი
კარი, რათა ვილაპარაკოთ
ქრისტეს საიდუმლოზე,
რისთვისაც მეც ვარ შებოჭილი.
4 რათა გავამჟღავნო, როგორც
უნდა ვილაპარაკო.
5 სიბრძნით იარეთ გარეთ
მყოფთა მიმართ, გამოისყიდეთ
დრო.
6 თქვენი ლაპარაკი
ყოველთვის მადლით იყოს,
მარილით შეზავებული, რათა
იცოდეთ, როგორ უნდა
უპასუხოთ თითოეულ ადამიანს.
7 მთელი ჩემი სახელმწიფო
გამოგიცხადებთ ტიქიკოსმა,
რომელიც ხართ საყვარელი ძმა
და ერთგული მსახური და
თანამსახური უფალში:
8 რომელიც გამოგიგზავნეთ
იმავე მიზნით, რათა იცოდეს
თქვენი ქონება და
ნუგეშისცემა თქვენს
გულებში;
9 ონისიმესთან, ერთგულ და
საყვარელ ძმასთან, რომელიც
ერთ-ერთი თქვენგანია.
გაგაცნობთ ყველაფერს, რაც
აქ ხდება.
10 მოგესალმებათ არისტარქე
ჩემი თანაპატიმარი და
მარკუსი, დის ვაჟი ბარნაბას,
(რომელსაც თქვენ მიიღეთ
მცნებები: თუ ის მოვა
თქვენთან, მიიღეთ იგი;)
11 და იესო, რომელსაც იუსტუსი
ჰქვია, წინადაცვეთათაგანი.
მხოლოდ ესენი არიან ჩემი
თანამოაზრეები ღვთის
სასუფეველში, რომლებიც
ნუგეში იყო ჩემთვის.
12 ეპაფრა, რომელიც ერთ-ერთი
თქვენგანია, ქრისტეს
მსახური, მოგესალმებათ,
მუდამ გულმოდგინედ შრომობს
თქვენთვის ლოცვებში, რათა
დადგეთ სრულყოფილები და
სრული ღვთის ნებაში.
13 რადგან მე ვამოწმებ მას,
რომ მას დიდი მოშურნეობა
აქვს თქვენზე და ლაოდიკეაში
მყოფთა და იერაპოლისში
მყოფთა მიმართ.
14 მოგესალმებათ ლუკა,
საყვარელი ექიმი და დემა.
15 მოიკითხეთ ლაოდიკეაში
მყოფი ძმები, ნიმფა და
ეკლესია, რომელიც არის მის
სახლში.
16 და როცა ეს ეპისტოლე
წაიკითხება თქვენ შორის,
იკითხეთ ლაოდიკეელთა
ეკლესიაშიც; და თქვენც
ასევე წაიკითხეთ ეპისტოლე
ლაოდიკეიდან.
17 და უთხარი არქიპოსს:
გაუფრთხილდი მსახურებას,
რომელიც მიიღე უფალში, რათა
შეასრულო იგი.
18 მისალმება ჩემი პავლეს
ხელით. დაიმახსოვრე ჩემი
ობლიგაციები. მადლი შენთან
იყოს. ამინ. (დაწერილი
რომიდან კოლასელებს
ტიქიკოსისა და ონისიმეს
მიერ.)

1 თესალონიკელები

თავი 1

1 პავლე, სილვანე და ტიმოთე,
თესალონიკელთა ეკლესიას,
რომელიც არის მამა ღმერთში
და უფალ იესო ქრისტეში:
მადლი თქვენდა და მშვიდობა,
ჩვენი მამისაგან ღვთისაგან
და უფალ იესო ქრისტესგან.
2 ჩვენ მუდამ ვმადლობთ
ღმერთს თქვენი ყველასთვის
და თქვენს ლოცვებში
მოგახსენებთ;
3 დაუსრულებლად გაიხსენეთ
თქვენი რწმენის შრომა,
სიყვარულის შრომა და ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს იმედის
მოთმინება, ღვთისა და ჩვენი
მამის წინაშე;
4 იცოდეთ, საყვარელო ძმებო,
თქვენი რჩეული ღვთისაგან.
5 რადგან ჩვენი სახარება
მოგივიდათ არა მხოლოდ
სიტყვით, არამედ ძალით,
სულიწმიდით და დიდი
გარანტიით; როგორც იცით,
როგორი ადამიანები ვიყავით
თქვენ შორის თქვენი
გულისთვის.
6 და თქვენ გახდით ჩვენი და
უფლის მიმდევრები, მიიღეთ
სიტყვა დიდი ტანჯვით,
სულიწმინდის სიხარულით.
7 ასე რომ, თქვენ იყავით
ნიმუშები მაკედონიისა და
აქაიის ყველა
მორწმუნესთვის.
8 რადგან თქვენგან გაჟღერდა
უფლის სიტყვა არა მხოლოდ
მაკედონიაში და აქაიაში,
არამედ ყველგან არის
გავრცელებული თქვენი
ღვთისადმი რწმენა. ისე, რომ
ჩვენ არ უნდა ვილაპარაკოთ
რაიმეზე.
9 რადგან ისინი თავად
გვიჩვენებენ ჩვენზე, როგორი
შემოსვლა გვქონდა თქვენთან
და როგორ მიუბრუნდით ღმერთს
კერპებიდან, რათა ემსახუროთ
ცოცხალ და ჭეშმარიტ ღმერთს;
10 და ველოდოთ მის ძეს
ზეციდან, რომელიც მან
მკვდრეთით აღადგინა, იესოს,
რომელმაც გვიხსნა მომავალი
რისხვისგან.

თავი 2

1 თქვენ, ძმებო, იცოდეთ ჩვენი
შესვლა თქვენთან, რომ ფუჭი
არ იყო.
2 მაგრამ მას შემდეგაც კი,
რაც ადრე ვიტანჯებოდით და
სამარცხვინოდ გვთხოვდნენ,
როგორც იცით, ფილიპეში, ჩვენ
გაბედულები ვიყავით ჩვენს
ღმერთში, გეთქვათ ღვთის
სახარება დიდი კამათით.
3 რადგან ჩვენი შეგონება არ
იყო მოტყუება, არც
უწმინდურება და არც
მზაკვრობა.
4 მაგრამ, როგორც ღვთისგან
ნება დართეს, სახარებას
მივენდოთ, ასევე ვლაპარაკობთ;
არა როგორც ადამიანთა
მოსაწონი, არამედ ღმერთი,
რომელიც სცდის ჩვენს გულებს.
5 რადგან არც ერთდროს
გამოგვიყენებია მაამებელი
სიტყვები, როგორც
მოგეხსენებათ, არც სიხარბის
სამოსი; ღმერთი მოწმეა:
6 არც ადამიანთაგან
ვეძიებდით დიდებას, არც
თქვენგანს და არც სხვებს,
როცა შეგვეძლო ვიყოთ ტვირთი,
როგორც ქრისტეს მოციქულები.
7 ჩვენ კი თვინიერნი ვიყავით
თქვენ შორის, როგორც
მედუქნე უფრთხილდება თავის
შვილებს.
8 ასე რომ, თქვენი სიყვარულით
გვინდოდა, ჩვენ მზად
ვიყავით გაგვეცნო, არა
მხოლოდ ღვთის სახარება,
არამედ ჩვენი სულებიც,
რადგან ჩვენთვის
ძვირფასები იყავით.
9 რადგან გახსოვთ, ძმებო,
ჩვენი შრომა და ტანჯვა:
დღე და ღამ შრომისთვის,
რადგან არ გვინდოდა
რომელიმე თქვენგანის
წინაშე პასუხისმგებლობა,
ჩვენ გიქადაგეთ ღვთის
სახარება.
10 თქვენ ხართ მოწმეები და
ღმერთიც, რამდენად წმინდად,
სამართლიანად და უმწიკვლოდ
მოვიქეცით თქვენს
მორწმუნეებს შორის.
11 მოგეხსენებათ, როგორ
ვამხნევებდით, ვანუგეშებთ
და ვაბარებდით თითოეულ
თქვენგანს, როგორც მამა
აკეთებს თავის შვილებს,

12რომ იაროთ ღვთის ღირსად,
რომელმაც მოგიწოდათ თავის
სასუფეველსა და დიდებაში.
13ამ მიზეზით ასევე
ვმადლობთ ღმერთს
განუწყვეტლივ,რადგან,როცა
მიიღეთ ღვთის სიტყვა,
რომელიც ჩვენგან მოისმინეთ,
მიიღეთ არა როგორც
ადამიანთა სიტყვა,არამედ
როგორც ეს არის ჭეშმარიტად,
ღვთის სიტყვა,რომელიც
ფაქტობრივად ასევე
მოქმედებს თქვენში,ვინც
გწამთ.
14რადგან თქვენ,ძმებო,
გახდით ღვთის ეკლესიების
მიმდევრები,რომლებიც
იუდეაში არიან ქრისტე
იესოში;
15რომლებმაც მოკლეს უფალი
იესო და მათი
წინასწარმეტყველნი და
გვდევნიდნენ ჩვენ;და ისინი
არ მოსწონთ ღმერთს და
ეწინააღმდეგებიან ყველა
ადამიანს.
16გვიკრძალავს
წარმართებთან ლაპარაკს,
რათა გადარჩნენ,რათა მუდამ
აავსონ მათი ცოდვები,
რადგან რისხვა სრულდება
მათზე.
17ჩვენ კი,ძმებო,მცირე ხნით
მოგართვეს თან დასწრებით და
არა გულით,უფრო მეტად
ვცდილობდით თქვენი სახის
დანახვას დიდი სურვილით.
18ამიტომ გვინდოდა თქვენთან
მოსული ყავით,მე კი პავლე,
ერთხელ და ისევ;მაგრამ
სატანამ ხელი შეგვიშალა.
19რა არის ჩვენი იმედი,
სიხარული ან სიხარულის
გვირგვინი?თქვენც არ ხართ
ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
წინაშე მისი მოსვლისას?
20რადგან თქვენ ხართ ჩვენი
დიდება და სიხარული.

თავი 3

1ამიტომ,როცა ვეღარ
მოვითმინეთ,სჯობდა ათენში
მარტო დარჩენა;
2და გამოგზავნა ტიმოთე,
ჩვენი ძმა და ღვთის მსახური
და ჩვენი თანამოღვაწე
ქრისტეს სახარებაში,რათა
დაგამყაროს და გაგანუგეშოს
შენი რწმენის გამო.
3რომ არავინ შეძრას ამ
გაჭირვებამ,რადგან თქვენ
თვითონ იცით,რომ ჩვენ
ამისთვის ვართ დანიშნული.
4ჭეშმარიტად,როცა თქვენთან
ვიყავით,ადრე გითხარით,რომ
გასაჭირი უნდა განვიცადოთ;
როგორც იქნა მოხდა და თქვენ
იცით.
5ამ მიზეზით,როცა ვეღარ
მოვითმინე,გავგზავნე
თქვენი რწმენის შესაცნობად,
რათა რამენაირად არ
გამოგცდინოთ მაცდური და
ჩვენი შრომა ამაო იყოს.
6ახლა კი,როცა ტიმოთე
თქვენგან მოვიდა ჩვენთან და
მოგვიტანა სასიხარულო
ამბავი თქვენი რწმენისა და
მოწყალების შესახებ,და რომ
თქვენ ყოველთვის კარგად
გვახსოვთ ჩვენზე,ძალიან
გსურს ჩვენი ნახვა,როგორც
ჩვენც შენი ნახვა.
7ამიტომ,ძმებო,მთელი ჩვენი
ტანჯვისა და გასაჭირში
ნუგეშინი ვიყავით თქვენი
რწმენით.
8ახლა ჩვენ ვცოცხლობთ,თუ
მყარად დგახართ უფალში.
9რა მადლიერება შეგვიძლია
ისევ ღმერთს თქვენთვის,
მთელი იმ სიხარულისთვის,
რომლითაც ვხარობთ თქვენი
გულისთვის ჩვენი ღმერთის
წინაშე;
10ღამე და დღე ძალიან
ვლოცულობთ,რათა დავინახოთ
თქვენი სახე და დავასრულოთ
ის,რაც აკლია თქვენს
რწმენას?
11ახლა თვით ღმერთი და ჩვენი
მამა,და ჩვენი უფალი იესო
ქრისტე,მიგვიძღვით
თქვენსკენ.
12და უფალმა გაგამრავლოთ და
გაგაძლიეროთ სიყვარული
ერთმანეთის მიმართ და ყველა
ადამიანის მიმართ,ისევე
როგორც ჩვენ ვაკეთებთ
თქვენს მიმართ.
13მან შეიძლება დაამტკიცეს
თქვენი გულები უბიწოდ
სიწმინდით ღმერთის,ჩვენი
მამის წინაშე,ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს მოსვლისას მის
ყველა წმინდანთან ერთად.

თავი 4

1გარდა ამისა,გევედრებით,
ძმებო,და შეგაგონებთ უფალ

იესოს მიერ,რომ როგორც
მიგიღიათ ჩვენგან,როგორ
უნდა იაროთ და ასიამოვნოთ
ღმერთს,ასე უფრო და უფრო
გამრავლდეთ.
2რადგან თქვენ იცით,რა
მცნებები მოგეცით უფალ
იესოს მიერ.
3რადგან ეს არის ღვთის ნება,
თქვენი განწმენდა,რომ
თავი შეიკავოთ სიძვისგან.
4რათა თითოეულმა
თქვენგანმა იცოდეს,როგორ
ფლობდეს თავის ჭურჭელს
სიწმინდითა და პატივით;
5არა მიზანდასახულობის
სურვილში,როგორც
წარმართები,რომლებიც არ
იცნობენ ღმერთს.
6რომ არავინ გასცდეს და არ
მოატყუოს თავისი ძმა
არაფერში,რადგან უფალი
შურისმაძიებელია ყველა
მათგანზე,როგორც ჩვენც
წინასწარ გაგაფრთხილეთ და
დავამოწმეთ.
7რადგან ღმერთმა არ
მოგვიწოდა
უწმინდურებისაკენ,არამედ
სიწმინდისაკენ.
8ამიტომ,ვინც სძულს,სძულს
არა ადამიანს,არამედ
ღმერთს,რომელმაც მოგვცა
ჩვენთვის მისი წმინდა სული.
9მაგრამ ძმურ სიყვარულთან
დაკავშირებით არ გჭირდებათ,
რომ მოგწეროთ,რადგან თქვენ
თვითონ ხართ ნასწავლი
ღვთისგან,გიყვარდეთ
ერთმანეთი.
10და ჭეშმარიტად თქვენ
აკეთებთ ამას ყველა ძმის
მიმართ,რომლებიც არიან
მთელ მაკედონიაში;
11და ისწავლეთ,რომ იყოთ
მშვიდად და აკეთოთ თქვენი
საქმე და იმუშაოთ საკუთარი
ხელით,როგორც გიბრძანეთ;
12რათა პატიოსნად იაროთ
გარეთ მყოფთა მიმართ და
არაფრის ნაკლებობა გქონდეთ.
13მაგრამ არ მინდა,ძმებო,
იყოთ უცოდინარი მძინარეთა
მიმართ,რათა არ ინერვიულოთ,
როგორც სხვებს,რომლებსაც
იმედი არა აქვთ.
14რადგან თუ გვწამს,რომ იესო
მოკვდა და აღდგა,ასევე,
იესოში მიძინებულებსაც
ღმერთი მოიყვანს მასთან.
15ამისთვის ჩვენ გეუბნებით
თქვენ უფლის სიტყვით,რომ
ჩვენ,ვინც ცოცხლები ვართ და
დავრჩებით უფლის მოსვლამდე,
არ შევუშლით ხელს
მიძინებულებს.
16რადგან თავად უფალი
ჩამოვა ზეციდან შეძახილით,
მთავარანგელოზის ხმითა და
ღვთის საყვირით და ქრისტეში
მკვდრები აღდგებიან
პირველნი.
17მაშინ ჩვენ,ცოცხლები და
დარჩენილები,მათთან ერთად
დავიჭერით ღრუბლებში,რათა
შევხვდეთ უფალს ჰაერში და
ასე ვიქნებით მუდამ უფალთან.
18ამიტომ ანუგეშეთ
ერთმანეთი ამ სიტყვებით.

თავი 5

1მაგრამ დროთა და დროებით,
ძმებო,არ გჭირდებათ,რომ
მოგწეროთ.
2თქვენ თვითონ იცით,რომ
უფლის დღე ისე მოდის,როგორც
ქურდი ღამით.
3რადგან როცა იტყვიან:
მშვიდობა და უსაფრთხოება;
მაშინ უეცარი განადგურება
მოვა მათზე,როგორც ორსულ
ქალს;და ისინი არ
გაექცევიან.
4თქვენ კი,ძმებო,სიბნელეში
არ ხართ,რომ ის დღე
მოგივიდეს როგორც ქურდი.
5თქვენ ყველანი სინათლის
შვილები ხართ და დღის
შვილები:ჩვენ არ ვართ
ღამისა და არც სიბნელის.
6ამიტომ ნუ დავიძინებთ,
როგორც სხვებს;მაგრამ
ვუყუროთ და ვიყოთ ფხიზელი.
7რადგან მძინარეებს ღამე
სძინავთ;და მთვრალნი
მთვრალნი არიან ღამით.
8ჩვენ კი,დღის მყოფნი,ვიყოთ
ფხიზლები,ვიცვათ რწმენისა
და სიყვარულის სამკერდე;
მუზარადისთვის კი ხსნის
იმედი.
9რადგან ღმერთმა არ
დაგვინიშნა რისხვისთვის,
არამედ ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს მიერ ხსნის
მოსაპოვებლად,
10ვინც ჩვენთვის მოკვდა,
რათა ვიღვიძოთ თუ დავიძინოთ,
მასთან ერთად ვიცხოვროთ.
11ამიტომ ნუგეშინისცემით
ერთად და აღაშენეთ
ერთმანეთი,ისევე,როგორც
თქვენ აკეთებთ.

12და გევედრებით,ძმებო,
იცოდეთისინი,ვინც თქვენ
შორის შრომობენ და თქვენზე
არიან უფალში და შეგაგონებთ;
13და შეაფასონ ისინი
თავიანთი საქმის გამო
სიყვარულით.და მშვიდად
იყავითერთმანეთთან.
14ახლა კი შეგაგონებთ,ძმებო,
გააფრთხილეთურჩი,ანუგეშეთ
უძლურებს,მხარი დაუჭირეთ
სუსტებს,იყავითმომთმენი
ყველა ადამიანის მიმართ.
15დააკვირდით,რომ არავინ
გადაუხადოს ბოროტს
ბოროტებითვინმესთვის;
მაგრამ ყოველთვის მიჰყევით
იმას,რაც არის კარგი,როგორც
თქვენ შორის,ისე ყველა
ადამიანისთვის.
16იხარეთმარადის.
17ილოცეთშეუწყვეტლად.
18ყველა ფერში მადლობა
გადაუხადეთ,რადგან ეს არის
ღვთის ნება ქრისტე იესოში
თქვენზე.
19ნუ ჩაქრი სული.
20ზიზღი ნუგექნებათ
წინასწარმეტყველებებს.
21დაამტკიცე ყველა ფერი;
დაიჭირე რაც კარგია.
22თავი შეიკავეთყოველგვარი
ბოროტებისგან.
23და მშვიდობის ღმერთმა
განწმინდოს თქვენ მთლიანად;
და ვევედრები ღმერთს,რომ
მთელი შენი სული,სული და
სხეული უმანკოიყოს ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს
მოსვლამდე.
24ერთგულია ის,ვინც გიხმობს,
ისიც გააკეთებს ამას.
25ძმებო,ილოცეთჩვენთვის.
26მოიკითხეთყველა ძმა
წმინდა ამბორით.
27გიბრძანებთუფლის მიერ,
რომ ეს ეპისტოლე წაიკითხოს
ყველა წმინდა ძმებს.
28ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მადლი იყოს თქვენთან.ამინ.
(პირველი ეპისტოლე
თესალონიკელთა მიმართ
დაიწერა ათენიდან).

2 თესალონიკელები

თავი 1

1პავლე, სილვანე და ტიმოთე,
თესალონიკელთა ეკლესიას
ღმერთში, ჩვენს მამაში და
უფალ იესო ქრისტეში.
2მადლი თქვენდა და მშვიდობა
ჩვენი მამა ღმერთისა და
უფალი იესო ქრისტესგან.
3ჩვენ ვალდებულნი ვართ
მუდამ მადლობა გადავუხადოთ
ღმერთს თქვენთვის, ძმებო,
რადგან ეს თქვენი რწმენა
ძლიერ იზრდება და ყოველი
თქვენთაგანის სიყვარული
ერთმანეთის მიმართ
მრავლდება;
4რათა ჩვენ თვითონ ვიდიდოთ
თქვენში ღვთის ეკლესიებში
თქვენი მოთმინებისა და
რწმენისთვის ყველა თქვენს
დევნასა და გასაჭირში,
რომელსაც გადაიტანთ.
5რაც აშკარა ნიშანია ღვთის
სამართლიანი განკითხვისა,
რათა ღირსი იყოთ ღვთის
სასუფევლისა, რისთვისაც
თქვენც იტანჯებით:
6იმის დანახვა, რომ ღვთის
წინაშე სამართლიანია
გასაჭირის ანაზღაურება
მათთვის, ვინც გაწუხებს;
7და თქვენ, ვინც შეწუხებულ
ხართ, დაისვენეთ ჩვენთან,
როცა გამოცხადდება უფალი
იესო ზეციდან თავის
ძლევამოსილ ანგელოზებთან
ერთად,
8ანთებულ ცეცხლში
შურისძიება მათზე, ვინც არ
იცნობს ღმერთს და არ
ემორჩილება ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს სახარებას.
9ვინც დაისჯება მარადიული
განადგურებით უფლის
თანდასწრებით და მისი ძალის
დიდებიდან;
10როცა მოვა, რათა განდიდდეს
თავის წმინდანებში და
აღფრთოვანებული იყოს ყველა
მორწმუნეთი (რადგან ჩვენი
ჩვენება თქვენს შორის
ირწმუნა) იმ დღეს.
11ამიტომ ჩვენც ყოველთვის
ვლოცულობთ თქვენთვის, რომ
ჩვენმა ღმერთმა ჩათვალოს
თქვენ ამ მოწოდების ღირსად
და აღასრულოს თავისი
სიკეთის ყველა სიამოვნება
და რწმენის საქმე ძალით.
12რათა ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს სახელი განდიდდეს
თქვენში და თქვენ მასში
ჩვენი ღმერთისა და უფალი
იესო ქრისტეს მადლისამებრ.

თავი 2

1ახლა გევედრებით, ძმებო,
ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მოსვლით და მასთან შეკრებით,
2რათა მალე არ შეგეძლოთ
გონება და არ შეგაწუხოთ არც
სულით, არც სიტყვით, არც
წერილით, როგორც ჩვენგან,
როგორც მოახლოებულია
ქრისტეს დღე.
3ნურავინ მოგატყუებთ
არავითარ შემთხვევაში,
რადგან არ მოვა ის დღე, თუ ჯერ
არ დადგება დაცემა და არ
გამოცხადდება ცოდვის კაცი,
დაღუპვის ძე;
4ვინც ეწინააღმდეგება და
ამაღლებს თავს ყველა ფერზე
მეტად, რასაც ღმერთს
უწოდებენ, ან თაყვანს
სცემენ; ასე რომ, ის, როგორც
ღმერთი, ზის ღვთის ტაძარში
და ეჩვენება, რომ ის არის
ღმერთი.
5არ გახსოვთ, რომ, როცა ჯერ
კიდევ თქვენთან ვიყავი, ეს
გეუბნებოდი?
6და ახლა თქვენ იცით, რა
უშლის ხელს მის
გამოცხადებას თავის დროზე.
7რამეთუ უსჯულოების
საიდუმლო უკვე მოქმედებს:
მხოლოდ ის, ვინც ახლა ნებას
რთავს, დაუშვებს, სანამ
გზიდან არ გაიყვანს.
8და მაშინ გამოცხადდება ის
ბოროტი, რომელსაც უფალი
შთანთქავს თავისი პირის
სულით და მოსპობს თავისი
მოსვლის სიკაშკაშეთ.
9ისიც, რომლის მოსვლაც ხდება
სატანის მოქმედების შემდეგ
მთელი ძალით, ნიშნებითა და
ტყუილი სასწაულებით,
10და ყოველგვარი მატყუარა
უმართლობისა მათში, ვინც
დაიღუპება; რადგან მათ არ
მიიღეს ჭეშმარიტების
სიყვარული, რათა
გადაერჩინათ.
11და ამ მიზეზით ღმერთი
გაუგზავნის მათ ძლიერ
ცდუნებას, რათა დაიჯერონ
ტყუილი.
12რათა დაწყევლილიყვნენ
ყველა, ვისაც არ სწამდა

ჭეშმარიტება, მაგრამ
სიამოვნებდა უსამართლობი.
13მაგრამ ჩვენ ვალდებულნი
ვართ მუდამ მადლობა
გადავუხადოთ ღმერთს
თქვენთვის, უფლის საყვარელო
ძმებო, რადგან ღმერთმა
თავიდანვე აგირჩიათ
გადარჩენისთვის სულის
განწმენდით და
ჭეშმარიტების რწმენით.
14რაზეც მოგიწოდათ ჩვენი
სახარებით, ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს დიდების
მოსაპოვებლად.
15ამიტომ, ძმებო, დადექით
მყარად და დაიცავით
ტრადიციები, რომლებიც
გასწავლეთ, სიტყვით თუ
ჩვენი ეპისტოლეთ.
16თავად ჩვენმა უფალმა იესო
ქრისტემ და ღმერთმა, ჩვენმა
მამამ, რომელმაც შეგვიყვარა
და მოგვცა მარადიული ნუგეში
და კარგი იმედი მადლით,
17ნუგეშისცემით თქვენი
გულები და გაგამაგრეთ ყოველ
კეთილ სიტყვასა და საქმეში.

თავი 3

1ბოლოს, ძმებო, ილოცეთ
ჩვენთვის, რათა უფლის
სიტყვას ჰქონდეს
თავისუფალი კურსი და
განდიდდეს, როგორც
თქვენთანაა.
2და რათა ვიხსნათ უგუნური და
ბოროტი ადამიანებისგან,
რადგან ყველა ადამიანს არ
აქვს რწმენა.
3მაგრამ ერთგულია უფალი,
რომელიც გაგამაგრებს და
დაგიცავს ბოროტებისგან.
4და ჩვენ გვჯერა, რომ უფალი
შეგეხებათ, რომ თქვენ
აკეთებთ და შეასრულებთ იმას,
რასაც ჩვენ გიბრძანებთ.
5და უფალმა მიმართავს
თქვენს გულებს ღვთის
სიყვარულში და ქრისტეს
მოლოდინში.
6ახლა ჩვენ გიბრძანებთ,
ძმებო, ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს სახელით, რომ თავი
დაანებოთ ყოველ ძმას,
რომელიც უწესრიგოდ დადის და
არა იმ გადმოცემის მიხედვით,
რომელიც მან მიიღო ჩვენგან.
7თქვენ თვითონ იცით, როგორ
უნდა მოგვყვეთ, რადგან
უწესრიგოდ არ ვიქცეოდით
თქვენ შორის;
8არც ვინმეს პურს ვჭამდით
ტყუილად; არამედ შრომითა და
ტანჯვით დღე და ღამ, რათა არ
ვიყოთ პასუხისმგებელი
რომელიმე თქვენგანის
წინაშე.
9იმიტომ კი არა, რომ ჩვენ არ
გვაქვს ძალა, არამედ
იმისთვის, რომ ნიმუშად
გავხდეთ თქვენთვის, რომ
მოგვყვეთ.
10რადგან თქვენთან ერთად
რომ ვიყავით, ეს გიბრძანეთ,
რომ თუ ვინმეს არ სურდა
მუშაობა, არც ჭამოს.
11რადგან გვესმის, რომ არიან
თქვენ შორის, რომლებიც
უწესრიგოდ დადიან, სულაც არ
მუშაობენ, არამედ
საქმიანები არიან.
12ახლა ასეთებს ვუბრძანებთ
და ვაგონებთ ჩვენი უფლის
იესო ქრისტეს, რომ მშვიდად
იმუშაონ და საკუთარი პური
ჭამონ.
13თქვენ კი, ძმებო, არ
დაიღალოთ კეთილსაქმით.
14და თუ ვინმე არ
დაემორჩილება ჩვენს
სიტყვას ამ ეპისტოლეში,
შენიშნეთ ეს კაცი და ნუ
იქნებით მასთან ერთად, რათა
შერცხვეს.
15მაგრამ მტრად ნუ ჩათვლე,
ძმად შეაგონე.
16ახლა მშვიდობის უფალმა
მოგცეთ მშვიდობა ყოველთვის
ყოველმხრივ. უფალი იყოს
თქვენთან ერთად.
17პავლეს მისალმება ჩემი
ხელით, რომელიც არის ნიშანი
ყველა ეპისტოლეში: ასე ვწერ.
18ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მადლი ყველა თქვენთან იყოს.
ამინ. (მეორე ეპისტოლე
თესალონიკელთა მიმართ
დაიწერა ათენიდან).

1 ტიმოთე

თავი 1

1 პავლე, იესო ქრისტეს
მოციქული ჩვენი მაცხოვრის
ღმერთის და უფლის იესო
ქრისტეს ბრძანებით, რომელიც
არის ჩვენი იმედი;
2 ტიმოთეს, ჩემს შვილს
სარწმუნოებით: მადლი,
წყალობა და მშვიდობა ჩვენი
მამი ღმერთისაგან და ჩვენი
უფლის იესო ქრისტესგან.
3 როგორც გევედრები, რომ
დარჩე ეფესოში, როცა
მაკედონიაში მივედი, რათა
ავალდე ზოგიერთებს, რომ
სხვა მოძღვრება არ ასწავლონ.
4 არც იგავ-არაკებსა და
გაუთავებელ გენეალოგიებს,
რომლებიც კითხვის ნიშნის
ქვეშ აყენებენ, ყურადღებას
ნუ მიაქცევთ, ვიდრე ღვთიური
აღზრდას, რომელიც რწმენაშია.
5 ახლა მცნების დასასრული
არის ქველმოქმედება სუფთა
გულით, კეთილი სინდისით და
უტყუარი რწმენით.
6 საიდანაც ზოგიერთები
გადაუხვიეს, ფუჭი ხრიკს
გადაუხვიეს;
7 კანონის მასწავლებლების
სურვილი; ეს მითარც რას
ამბობენ და არც იმას, რასაც
ამტკიცებენ.
8 მაგრამ ჩვენ ვიცით, რომ
კანონი კარგია, თუ ადამიანი
კანონიერად იყენებს მას;
9 ეს იცოდეთ, რომ კანონი
მართალთათვის კი არ არის
შექმნილი, არამედ
ურჯულოებისთვის და
ურჩებისთვის,
ულმერთოებისთვის და
ცოდვილებისთვის,
უწმინდურებისთვის და
უწმინდურებისთვის, მამათა
მკვლელებისთვის და დედათა
მკვლელებისთვის,
მკვლელებისთვის,
10 მეძავებისთვის, მათთვის,
ვინც ბილწავს თავს
კაცობრიობით, კაცთა
მოპარვისთვის,
მატყუარასთვის,
ცრუმორწმუნეებისთვის და თუ
არის რაიმე სხვა, რაც
ეწინააღმდეგება ჯანსაღ
მოძღვრებას;
11 კურთხეული ღმერთის
დიდებული სახარების
მიხედვით, რომელიც ჩემს
ნდობაზე იყო მოწოდებული.
12 და მადლობელი ვარ ქრისტე
იესოს, ჩვენს უფალს,
რომელმაც მომცა საშუალება,
რომ ერთგულად ჩამათვალა,
მსახურებაში დამაყენა;
13 ვინც იყო ღვთისმგმობელი,
მდევნელი და მავნებელი,
მაგრამ შემიწყალე, რადგან
ურწმუნოებით გავაკეთე ეს
უმეცრად.
14 და ჩვენი უფლის მადლი იყო
უხვი რწმენითა და
სიყვარულით, რომელიც არის
ქრისტე იესოში.
15 ეს არის ერთგული სიტყვა და
ყოველგვარი მიღების ღირსი,
რომ ქრისტე იესო მოვიდა
სამყაროში ცოდვილთა
გადასარჩენად; რომლის
უფროსი ვარ.
16 თუმცა ამ მიზეზით მე
მოვიპოვე წყალობა, რათა ჯერ
ჩემში გამოეჩინა იესო
ქრისტემ მთელი სულგრძელობა,
როგორც მაგალითი მათთვის,
ვინც შემდგომში უნდა
ირწმუნონ მისი მარადიული
სიცოცხლე.
17 ახლა მეფეს მარადიული,
უკვდავი, უხილავი,
ერთადერთი ბრძენი ღმერთი,
პატივი და დიდება უკუნითი
უკუნისამდე. ამინ.
18 ამ ბრალდებას გდებ, შვილო
ტიმოთე,
წინასწარმეტყველების
მიხედვით, რომლებიც შენზე
ადრე იყო, რომ მათ მიერ
აებრძოლო კარგი ბრძოლა;
19 რწმენა და კეთილი სინდისი;
რომელიც ზოგიერთებმა
რწმენის გამოუარყვეს, გემი
ჩაძირეს:
20 რომელთაგან არის
ჰიმენეუსი და ალექსანდრე;
რომლებიც მე მივეცი სატანას,
რათა ისწავლონ არ გმობა.

თავი 2

1 ამიტომ მოგიწოდებთ, რომ,
უპირველეს ყოვლისა, ვედრება,
ლოცვა, შუამდგომლობა და
მადლიერება იყოს ყველა
ადამიანისთვის;
2 მეფეებისთვის და
ყველასათვის, ვინც
ხელისუფლებაშია; რომ ჩვენ
შეგვიძლია ვიცხოვროთ

მშვიდი და მშვიდობიანი
ცხოვრება მთელი
ღვთისმოსაობითა და
პატიოსნებით.
3რადგან ეს კარგი და
მისაღებია ჩვენი მაცხოვრის
ღმერთის წინაშე;
4ვისაც ექნება ყველა
ადამიანი გადარჩენისა და
ჭეშმარიტების
შემეცნებამდე მისასვლელად.
5ვინაიდან ერთია ღმერთი და
ერთი შუამავალი ღმერთსა და
ადამიანებს შორის,კაცი
ქრისტე იესო;
6რომელმაც თავისი თავი
ყველას გამოსასყიდად მისცა,
რათა დროულად ემოწმებინა.
7რომელზედაც მე
ხელდასხმული ვარ
მქადაგებლად და მოციქულად,
(მართალს ვამბობ ქრისტეში
და არ ვცრუობ;)წარმართთა
მოძღვრად რწმენითა და
ჭეშმარიტებით.
8ამიტომ,მე მინდა,რომ
ადამიანებმა ილოცონ
ყველგან,აღმართონ წმინდა
ხელები,რისხვის და ეჭვის
გარეშე.
9ასევე,რომ ქალები თავს
ამშვენებენ მოკრძალებულ
სამოსში,სირცხვილითა და
სიფხიზლით;არა ნაწნავი
თმით,ან ოქროთი,ან
მარგალიტით,ან
ძვირადღირებული მასივით;
10მაგრამ (რაც ხდება
ღვთისმოსაობის მომხრე
ქალები)კეთილი საქმეებით.
11დაე,ქალმა ისწავლოს ჩუმად
მთელი მორჩილებით.
12მაგრამ მე არ ვაძლევ
უფლებას ქალს ასწავლოს და
არ მიითვისოს ძალაუფლება
მამაკაცზე,არამედ ჩუმად
იყოს.
13რადგან ჯერ ადამი შეიქმნა,
შემდეგ კი ევა.
14და ადამი არ იყო
მოტყუებული,მაგრამ ქალი,
რომელიც მოტყუვდა,ცოდვაში
იყო.
15მიუხედავად ამისა,ის
გადარჩება მშობიარობისას,
თუ ისინი სიფხიზლით
განაგრძობენ რწმენას,
ქველმოქმედებას და
სიწმინდეს.

თავი 3

1ეს არის ჭეშმარიტი
გამონათქვამი:თუ ადამიანს
სურს ეპისკოპოსის
თანამდებობა,მას სურს
კარგი საქმე.
2ეპისკოპოსი უნდა იყოს
უმწიკვლო,ერთი ცოლის ქმარი,
ფხიზლად,ფხიზელი,კარგი
ქცევის მქონე,
სტუმართმოყვარე,სწავლების
უნარი;
3არ არის მიცემული
ღვინისთვის,არც დამრტყმელი,
არც ბინძური შემოსავლის
ხარბი;ოღონდ მომთმენი,არა
მეჩხუბარი,არა მზაკვარი;
4ვინც კარგად მართავს თავის
სახლს და ჰყავს თავისი
შვილები მთელი სიმძიმით;
5(რადგან თუ ადამიანმა არ
იცის როგორ უნდა განაგებდეს
საკუთარ სახლს,როგორ უნდა
იზრუნოს ღვთის ეკლესიაზე?)
6ახალბედა არ არის,რათა
სიამაყით აღმართული არ
ჩავარდეს ეშმაკის განსჯაში.
7გარდა ამისა,მას უნდა
ჰქონდეს კარგი მოხსენება
მათზე,რომლებიც გარეთ
არიან;რომ არ ჩავარდეს
საყვედურში და ეშმაკის
მახეში.
8ასევე დიაკვნები უნდა
იყვნენ საფლავები,არ უნდა
იყვნენ ორენოვანი,არ
მიეცათ ბევრ ღვინოს,არ უნდა
იყვნენ ხარბნი ბინძური
სარგებლისა;
9რწმენის საიდუმლოს დაცვა
სუფთა სინდისში.
10და ესენიც პირველ რიგში
დადასტურდეს;მაშინ
ისარგებლონ დიაკვნის
თანამდებობით,უმწიკვლო
აღმოჩნდნენ.
11ასეც უნდა იყვნენ მათი
ცოლები მძიმე,არა
ცილისმწამებლები,
ფხიზლები,ყველაფერში
ერთგულნი.
12დიაკვნები იყვნენ ერთი
ცოლის ქმრები და კარგად
განაგებდნენ თავიანთ
შვილებს და საკუთარ სახლებს.
13რადგან ისინი,ვინც კარგად
იყენებდნენ დიაკვნის
თანამდებობას,ყიდულობენ
თავისთვის კარგ ხარისხს და
დიდ გაბედულებას რწმენაში,
რომელიც არის ქრისტე იესოში.

14ამას გწერ, იმ იმედით, რომ
მალე მოვალ შენთან:
15მაგრამ თუ დიდხანს
დავიცდი, რომ იცოდე, როგორ
უნდა მოიქცე ღვთის სახლში,
რომელიც არის ცოცხალი
ღმერთის ეკლესია,
ჭეშმარიტების სვეტი და
საფუძველი.
16და უთანხმოების გარეშე
დიდია ღვთისმოსაობის
საიდუმლო: ღმერთი გამოჩნდა
ხორცში, გამართლდა სულით,
ხილული იყო ანგელოზებით,
იქადაგეს წარმართებს,
ირწმუნეს სამყაროში,
ამაღლდნენ დიდებაში.

თავი 4

1ახლა სული პირდაპირ
საუბრობს, რომ უკანასკნელ
ხანებში ზოგი გადაუხვევს
რწმენას და ყურადღებას
აქცევს მაცდუნებელ სულებს
და ეშმაკთა მოძღვრებებს;
2სიცრუის ლაპარაკი
თვალთმაქცობაში; სინდისი
ცხარე რკინით შეწვით;
3ქორწინების აკრძალვა და
ჭამისგან თავის შეკავების
ბრძანება, რომელიც ღმერთმა
შექმნა მადლიერებით მათი
მორწმუნე და ჭეშმარიტების
მცოდნე.
4რადგან ღვთის ყოველი
ქმნილება კარგია და
არაფერია უარს, თუ
მადლიერებით მიიღება.
5რადგან ის განწმენდილია
ღვთის სიტყვითა და ლოცვით.
6თუ ძმებს ახსოვთეს
ყველაფერი, იქნებით იესო
ქრისტეს კარგი მსახური,
აღზრდილი რწმენისა და კარგი
მოძღვრების სიტყვებით,
რასაც მიაღწიეთ.
7ოღონდ უარი თქვით უწმიდურ
და მოხუცი ცოლების
ზღაპრებზე და უფრო მეტად
ღვთიურობისთვის იმოქმედეთ.
8რადგან სხეულებრივ
ვარჯიშს მცირე სარგებლობა
მოაქვს, მაგრამ
ღვთისმოსაობა ყველასთვის
სასარგებლოა, აქვს აღთქმა
ახლანდელ სიცოცხლეზე და
მომავალზე.
9ეს არის ერთგული სიტყვა და
ყოველგვარი მიღების ღირსი.
10ამიტომ ჩვენ ვშრომობთ და
ვიტანჯებით შეურაცხყოფას,
რადგან ვენდობით ცოცხალ
ღმერთს, რომელიც არის
მხსნელი ყველა ადამიანისა,
განსაკუთრებით მორწმუნეთა.
11ამას უბრძანე და ასწავლე.
12ნურავინ შეურაცხყოფს შენს
ახალგაზრდობას; მაგრამ
იყავი მაგალითი მორწმუნეთა
სიტყვით, საუბრით,
ქველმოქმედებით, სულით,
რწმენით, სიწმინდით.
13სანამ მოვალ, დაესწარით
კითხვას, შეგონებას,
მოძღვრებას.
14ნუ უგულებელყოფ შენში
არსებულ ძღვენს, რომელიც
მოგეცა
წინასწარმეტყველებით,
მღვდელმთავრის ხელის
დადებისას.
15და ფიქრდით ამ საკითხებზე;
მიეცით თავი მთლიანად მათ;
რომ შენი სარგებელი ყველას
ეჩვენოს.
16გაუფრთხილდი შენს თავს და
მოძღვრებას; გააგრძელე
მათში, რადგან ამით იხსნი
თავსაც და მათაც, ვინც შენ
გესმის.

თავი 5

1ნუ უსაყვედურებ უფროსს,
არამედ ევედრე მას, როგორც
მამას; და უმცროსებს ძმებად;
2უფროსი ქალები, როგორც
დედები; უმცროსები როგორც
დები, მთელი სიწმინდით.
3პატივი ეცით ქვრივ
ქვრივებს.
4მაგრამ თუ რომელიმე ქვრივს
ჰყავს შვილები ან
ძმისშვილები, ისწავლოს ჯერ
სახლში ღვთისმოსაობა და
მშობლების საზღაური, რადგან
ეს კარგი და მისაღებია
ღვთის წინაშე.
5ჭეშმარიტად და ქვრივებული
და გაპარტახებული, ღმერთს
ენდობა და აგრძელებს
ვედრებასა და ლოცვას ღამე
და დღე.
6მაგრამ ის, ვინც
სიამოვნებით ცხოვრობს,
მკვდარია სანამ ის ცოცხალია.
7და ეს ყველაფერი დაავალეთ,
რათა უბიწოები იყვნენ.
8მაგრამ თუ ვინმე არ ზრუნავს
თავისთვის და
განსაკუთრებით საკუთარი
სახლისთვის, მან უარყო

რწმენა და ურწმუნოზე
უარესია.
9ქვრივი არ ჩაითვალოს სამოც
წლამდე,რომელიც ერთი კაცის
ცოლი იყო,
10კარგად მოხსენებული კარგი
საქმეებისთვის;თუ მან
აღზარდა შვილები,თუ მან
დააბინავა,თუ მან დაბანა
ფეხები წმინდანებს,თუ მან
გაათავისუფლა შეწუხებული,
თუ მან გულმოდგინედ მიჰყვა
ყოველ კეთილ საქმეს.
11მაგრამ უმცროსი ქვრივები
უარს ამბობენ,რადგან,როცა
დაიწყებენ ბოროტებას
ქრისტეს წინააღმდეგ,
დაქორწინდებიან;
12წყევლა,რადგან მათ უარი
თქვეს პირველ რწმენაზე.
13და ამასთან ერთად
სწავლობენ უსაქმურობას,
კარდაკარ ხეტიალს;და არა
მარტო უსაქმურები,არამედ
ცელქიც და საქმიანები,
ლაპარაკობენ იმას,რაც არ
უნდა.
14ამიტომ მინდა,რომ უმცროსი
ქალები დაქორწინდნენ,
შვილები გააჩინონ,სახლს
გაუძღვეს და
მოწინააღმდეგეს
საყვედურის სათქმელი
არავის მივცეთ.
15რადგან ზოგი უკვე სატანის
გვერდით არის მოქცეული.
16თუ რომელიმე მორწმუნე
კაცს ან ქალს ჰყავს
ქვრივები,და ე,შეუმსუბუქოს
ისინი და ეკლესიას არ
დაეკისროს
პასუხისმგებლობა;რათა
დაამშვიდოს ისინი,ვინც
მართლაც არიან ქვრივნი.
17და ე,უხუცესები,რომლებიც
კარგად მართავენ,ორმაგი
პატივის ღირსნი იყვნენ,
განსაკუთრებით ისინი,ვინც
შრომობენ სიტყვასა და
მოძღვრებაში.
.და,მუშა ღირსია მისი ჯილდო.
19უხუცესის წინააღმდეგ
წაიკითხეთ არა ბრალდება,
არამედ ორი ან სამი მოწმის
წინაშე.
20ცოდვილებს გააკიცხავთ
ყველას წინაშე,რათა
სხვებმაც შეშინდნენ.
21გიბრძანებთ ღმერთის,
უფლის იესო ქრისტეს და
რჩეული ანგელოზების წინაშე,
რომ დაიცვან ეს ყველაფერი
ერთმანეთის წინაშე
უპირატესობის გარეშე,
მიკერძოებით არაფერი
გააკეთოთ.
22ხელები უცებ არავის დაუდო
და ნუ იქნები სხვისი
ცოდვების თანაზიარი:
დაიცავი თავი სუფთა.
23აღარ დალიო წყალი,არამედ
მოიხმარე ცოტა ღვინო შენი
კუჭისა და ხშირად
უძლურებისთვის.
24ზოგიერთი ადამიანის ცოდვა
წინასწარ ღიაა,
სასამართლომდე მიდის;და
ზოგიერთ კაცს მიჰყვებიან.
25ასევე ზოგიერთის კეთილი
საქმეები წინასწარ
ცხადდება;და ისინი,ვინც
სხვაგვარად არიან,ვერ
დაიმალება.

თავი 6

1და ე,ყველა მსახურმა,ვინც
უღელშია,მიიჩნიოს თავისი
ბატონები ყოველგვარი
პატივის ღირსად,რათა არ
გმობდეს ღვთის სახელი და
მისი მოძღვრება.
2და ვისაც მორწმუნე
ბატონები ჰყავთ,ნუ
შეურაცხყოფენ მათ,რადგან
ძმები არიან;არამედ
ემსახურეთ მათ,რადგან
ერთგულნი და საყვარლები
არიან,სარგებლობის
მონაწილენი.ეს ყველაფერი
ასწავლის და აგონებს.
3თუ ვინმე სხვაგვარად
ასწავლის და არ ეთანხმება
ჯანსაღ სიტყვებს,ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს
სიტყვებს და ღვთისმოსაობის
მოძღვრებას;
4ის ამაყობს,არაფერი იცის,
მაგრამ სწყურია კითხვებსა
და სიტყვებზე ჩხუბის გამო,
საიდანაც მოდის შური,
კამათი,მოაჯირები,ბოროტი
ვარაუდები,
5გარყვნილი გონების
გარყვნილი და ჭეშმარიტების
გარეშე ადამიანთა
გარყვნილი კამათი,რომ
თვლიან,რომ ეს მოგება
ღვთისმოსაობაა:თავი
დაანებეთ ასეთებს.
6მაგრამ ღვთისმოსაობა
კმაყოფილებით დიდი მოგებაა.
7რადგან ჩვენ არაფერი
შემოვიტანეთ ამქვეყნად და

დარწმუნებულია,რომ
ვერაფერს შევძლებთ.
8და გვქონდეს საჭმელი და
სამოსი,კმაყოფილი ვიყოთ
ამით.
9მაგრამ მდიდრები
ვარდებიან განსაცდელში და
მახეში და მრავალუგუნურ და
მავნე ვნებებში,რომლებიც
ახრჩობენ ადამიანებს
განადგურებასა და
დაღუპვაში.
10რამეთუ ფულის სიყვარული
არის ყოველგვარი ბოროტების
სათავე,რომელიც ზოგიერთს
სურდა,რწმენისგან განიცადა
და მრავალი მწუხარება
მოახდინა.
11შენ კი,ღვთის კაცო,გაექცე
ამ ყველაფერს;და მიჰყევით
სიმართლეს,ღვთისმოსაობას,
რწმენას,სიყვარულს,
მოთმინებას,თვინიერებას.
12იბრძოლე რწმენის კეთილ
ბრძოლაში,ჩაეჭიდე საუკუნო
სიცოცხლეს,რომლისთვისაც
შენ ხარ მოწოდებული და
მრავალი მოწმის წინაშე
აღიარე კარგი საქმე.
13მე გაძლევ
პასუხისმგებლობას ღვთის
წინაშე,რომელიც აცოცხლებს
ყველაფერს,და ქრისტე იესოს
წინაშე,რომელიც პონტიუს
პილატეს წინაშე იყო კარგი
აღსარების მოწმე;
14რომ დაიცვან ეს მცნება
უბიწო,და უსაბუთებელი,
ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
გამოჩენამდე.
15რომელიც თავის დროზე
გვიჩვენებს,რომელიც არის
კურთხეული და ერთადერთი
ძლევამოსილი,მეფეთა მეფე
და უფალთა უფალი;
16რომელსაც აქვს მხოლოდ
უკვდავება,რომელიც
ცხოვრობს შუქში,რომელსაც
ვერავინ მიუახლოვდება;
რომელიც არავის უნახავს და
ვერც ხედავს,რომელსაც
მარადიული პატივი და
ძალაუფლება.ამინ.
17დაავალე თამქვეყნად
მდიდრებს,რომ არიყვნენ
მოაზროვნეები და არენდონ
გაურკვეველსიმდიდრეს,
არამედცოცხალღმერთს,
რომელიც გვაძლევს უხვად
ყველაფერს
სიამოვნებისთვის;
18რომ აკეთებენ სიკეთეს,
იყვნენ მდიდრები კეთილი
საქმეებით,მზადიყვნენ
გასავრცელებლად,სურდათ
ურთიერთობისთვის;
19მოამზადეს საკუთარი
თავისთვის კარგი საფუძველი
მომავალი დროის წინააღმდეგ,
რათა დაიჭირონ მარადიული
სიცოცხლე.
20ტიმოთე,დაიცავი შენი
ნდობა,მოერიდე უაზრო და
ამაო ბაბუას და მეცნიერების
წინააღმდეგობებს,ე.წ.
21რაც ზოგიერთმა
აღიარებულმა შეცდა
სარწმუნოებაში.მადლი იყოს
შენთან.ამინ.(პირველი
ტიმოთეს დაიწერა
ლაოდიკეიდან,რომელიც არის
ფრიგიის უმთავრესი ქალაქი
პაკატიანა.)

2 ტიმოთე

თავი 1

1პავლე,იესო ქრისტეს
მოციქული ღვთის ნებით,
სიცოცხლის აღთქმის
მიხედვით,რომელიც არის
ქრისტე იესოში,
2ტიმოთეს,ჩემს საყვარელ
შვილს:მადლი,წყალობა და
მშვიდობა მამა ღმერთისა და
ჩვენი უფლის ქრისტე
იესოსგან.
3ვმადლობ ღმერთს,რომელსაც
წმინდა სინდისით
ვემსახურები ჩემი
წინაპრებისგან,რომ
განუწყვეტლივ გახსენდები
შენზე ჩემს ლოცვებში დღე და
ღამე;
4დიდად მსურს შენი ხილვა,
მახსოვდეს შენი ცრემლები,
რათა აღვივსო სიხარულით;
5როცა გავიხსენო შენში
არსებული უტყუარი
სარწმუნოება,რომელიც
პირველრიგში შენს ბებიას
ლოისსა და დედაშენს ევნიკეს
ემკვიდრა;და დარწმუნებული
ვარ,რომ შენშიც.
6ამიტომ გახსენებთ,რომ
აღძრავთ ღვთის ძღვენს,
რომელიც არის შენში ჩემი
ხელების ტარებით.
7რადგან ღმერთმა არ მოგვცა
შიშის სული;არამედ
ძალაუფლებისა და
სიყვარულისა და საღი
გონებისა.
8მაშ,ნუ შეგრცხვება ჩვენი
უფლის მოწმობისა და არც
ჩემი მისი ტყვეობისა,
არამედ იყავი სახარების
ტანჯვის მონაწილე ღვთის
ძალით;
9რომელმაც გადაგვარჩინა და
მოგვიწოდა წმიდა მოწოდებით,
არა ჩვენი საქმეების
მიხედვით,არამედ თავისი
განზრახვისა და მადლის
მიხედვით,რომელიც მოგვეცა
ქრისტე იესოში სამყაროს
დაბადებამდე,
10მაგრამ ახლა ცხადი ხდება
ჩვენი მაცხოვრის იესო
ქრისტეს გამოჩენით,
რომელმაც გააუქმა სიკვდილი
და გამოავლინა სიცოცხლე და
უკვდავება სახარების
მეშვეობით:
11რისთვისაც დავინიშნე
მქადაგებლად,მოციქულად და
წარმართთა მოძღვრად.
12რისთვისაც მეც ვიტანჯები
ამას:თუმცა არ მრცხვენია,
რადგან ვიცი,ვისი მწამდა და
დარწმუნებული ვარ,რომ მას
შეუძლია შეინარჩუნოს ის,
რაც მე ჩავდე მას იმ დღეს.
13დაიჭირე საღი სიტყვების
ფორმა,რომელიც გსმენია
ჩემგან,რწმენითა და
სიყვარულით,რომელიც არის
ქრისტე იესოში.
14ის სიკეთე,რაც მოგევლინა,
შეინახე სულიწმინდის მიერ,
რომელიც მკვიდრობს ჩვენში.
15ეს შენ იცი,რომ ყველანი,
ვინც აზიაში არიან,
მოშორდნენ ჩემგან;
რომელთაგან არიან ფიგელუსი
და ჰერმოგენესი.
16უფალმა შეიწყალოს
ონისიფორეს სახლი;რადგან
ის ხშირად მაცოცხლებდა და
არ რცხვენოდა ჩემი ჯაჭვისა:
17მაგრამ,როცა რომში იყო,
ძალიან გულმოდგინედ
მეძებდა და მიპოვა.
18უფალმა მისცეს მას,რომ
იპოვნოს უფლის წყალობა იმ
დღეს:და რამდენი რამ
მემსახურა ეფესოში,შენ
კარგად იცი.

თავი 2

1ასე რომ,შენ,შვილო,
გაძლიერდი იმ მადლით,
რომელიც არის ქრისტე იესოში.
2და რაც გსმენია ჩემგან
მრავალმოწმეს შორის,იგივე
მიეცი ერთგულკაცებს,
რომლებსაც შეუძლიათ
სხვების სწავლებაც.
3ამიტომ,შენ იტანს სიმტკიცე,
როგორც იესო ქრისტეს კარგი
ჯარისკაცი.
4არც ერთი მეომარი არ ერევა
ამ ცხოვრების საქმეებში;
რათა მან ასიამოვნოს მას,
ვინც აირჩია იგი ჯარისკაცად.
5და თუ ადამიანი ასევე
იბრძვის ბატონობისთვის,ის
არ არის გვირგვინი,თუ
კანონიერად არ იბრძვის.
6მევენახე,რომელიც შრომობს,
პირველრიგში ნაყოფის
თანაზიარი უნდა იყოს.
7დაფიქრდი,რას გეუბნები;და
უფალმა გაგაჩინოს
ყველაფერში.

8გახსოვდეს, რომ იესო ქრისტე
დავითის შთამომავლიდან
მკვდრეთით აღდგა ჩემი
სახარების მიხედვით:
9სადაც მე ვიტან უბედურებას,
როგორც ბოროტმოქმედს,
ბორკილებსაც კი; მაგრამ
ღვთის სიტყვა არ არის
შეკრული.
10ამიტომ მე ვიტან
ყველაფერს რჩეულთა
გულისთვის, რათა მათაც
მიიღონ ხსნა, რომელიც არის
ქრისტე იესოში მარადიული
დიდებით.
11ერთგული სიტყვაა: თუ
მასთან ერთად მოვკვდებით,
მასთან ერთად ვიცხოვრებთ.
12თუ ჩვენ ვიტანჯებით, ჩვენც
ვიმეფებთ მასთან: თუ
უარვყოფთ მას, ისიც
გვიარყოფს ჩვენ.
13თუ ჩვენ არ გვწამს, ის მაინც
ერთგული რჩება: საკუთარ
თავს ვერ უარყოფს.
14ამის შესახებ გაიხსენეთ
ისინი და დაავალეთ უფლის
წინაშე, რომ სიტყვებზე არ
იბრძოდნენ უსარგებლოდ,
არამედ მსმენელთა
დასამარცხებლად.
15ისწავლე, რათა გამოავლინო
შენი თავი ღვთისთვის
მოწონებული, მუშაკი,
რომელსაც არ სჭირდება
სირცხვილი, მართებულად ყოფს
ჭეშმარიტების სიტყვას.
16ოღონდ მოერიდეთ ბილწ და
ამაო ლაპარაკს, რადგან
ისინი უფრო მეტად
გაიზრდებიან
უღმერთოებამდე.
17და მათი სიტყვა შეჭამს,
როგორც ჭინჭრის ციება;
18ვინც შეცდა ჭეშმარიტებაში
და თქვა, რომ აღდგომა უკვე
წარსულია; და დაამხოს ზოგს
რწმენა.
19მიუხედავად ამისა,
ღმერთის საფუძველი მტკიცედ
დგას, რომელსაც აქვს ეს
ბეჭედი: უფალი იცნობს მათ,
ვინც მისია. და ყოველი, ვინც
ქრისტეს სახელს ასახელებს,
განშორდეს ურჯულოებას.
20მაგრამ დიდ სახლში არის
არა მხოლოდ ოქროსა და
ვერცხლის ჭურჭელი, არამედ
ხის და მიწისა; და ზოგს
პატივსაცემად და ზოგს
შეურაცხყოფად.
21მაშასადამე, თუ ადამიანი
განიწმინდება ამისგან, ის
იქნება საპატიო ჭურჭელი,
განწმენდილი და შესახვედრი
ბატონისთვის და მზად იქნება
ყოველი კარგი საქმისთვის.
22გაერიდეთ ახალგაზრდულ
ვნებებს, მაგრამ მიჰყევით
სიმართლეს, რწმენას,
მოწყალებას, მშვიდობას
მათთან ერთად, ვინც წმინდა
გულით მოუხმობს უფალს.
23მაგრამ უგუნურ და
დაუსწავლელ კითხვებს
მოერიდეთ, რადგან იცით, რომ
ისინი გენდერულ
დაპირისპირებას იწვევს.
24და უფლის მსახური არ უნდა
იბრძოდეს; მაგრამ იყავით
ნაზი ყველა ადამიანის
მიმართ, მოძღვრების უნარი,
მომთმენი,
25თვინიერებით ასწავლის მათ,
ვინც საკუთარ თავს
ეწინააღმდეგება; თუ ღმერთი,
შესაძლოა, მისცემს მათ
სინანულს ჭეშმარიტების
აღიარებისთვის;
26და რათა მათთავი დააღწიონ
ეშმაკის მახეში, რომლებიც
მისი ნებით არიან
დატყვევებულნი.

თავი 3

1ესეც იცოდეთ, რომ ბოლო
დღეებში სახიფათო დრო მოვა.
2რადგან ადამიანები
იქნებიან საკუთარი თავის
მოყვარენი, ანგარები,
ტრაბახები, ამაყები,
ღვთისმგმობლები, მშობლების
ურჩები, უმადურები,
უწმინდურები,
3ბუნებრივი სიყვარულის
გარეშე, ზავის დამრღვევნი,
ცრუბრალმდებლები,
თავშეუკავებლები,
სასტიკები, კეთილების
საძულველნი,
4მოღალატეები,
თავჩაქინდრული,
თავზარდამცემი,
სიამოვნების მოყვარულნი
უფრო მეტად, ვიდრე ღვთის
მოყვარულნი;
5აქვს ღვთისმოსაობის ფორმა,
მაგრამ უარყოფს მის ძალას:
გადაუხვიეთ ასეთებს.
6რადგან ასეთები არიან
ისინი, ვინც სახლებში
შედიან და ტყვედ მიჰყავთ

ცოდვებით და ტვირთულ უგუნურ
ქალებს, სხვადასხვა
ვნებებით წაყვანილს,
7 ოდესმე სწავლობს და
ვერასოდეს შეძლებ
ჭეშმარიტების შეცნობას.
8 ახლა, როგორც იანესი და
იამბრესი დაუპირისპირდნენ
მოსეს, ესენიც
ეწინააღმდეგებიან
ჭეშმარიტებას: გაფუჭებული
გონების კაცები, საყვედურნი
რწმენის გამო.
9 მაგრამ ისინი აღარ
გააგრძელებენ, რადგან მათი
სისულელე გამოცხადდება
ყველასთვის, როგორც მათი
იყო.
10 შენ კი სრულად იცი ჩემი
მოძღვრება, ცხოვრების წესი,
მიზანი, რწმენა,
სულგრძელობა,
ქველმოქმედება, მოთმინება,
11 დევნა, ტანჯვა, რომელიც
მომივიდა ანტიოქიაში,
იკონიაში, ლისტრაში; რა
დევნა გადავიტანე, მაგრამ
ყველა მათგანისგან მიხსნა
უფალმა.
12 დიახ, და ყველა, ვინც ქრისტე
იესოში ღვთისმოშიშად
იცხოვრებს, დევნას განიცდის.
13 მაგრამ ბოროტი ადამიანები
და მაცდუნებლები უარესი და
უარესი ხდებიან, ატყუებენ
და მოტყუვდებიან.
14 მაგრამ შენ გააგრძელე ის,
რაც ისწავლე და
დარწმუნებული იყავი, იმის
ცოდნა, ვისზეც ისწავლე
ისინი;
15 და რომ ბავშვობიდანვე იცი
წმიდა წერილები, რომელთაც
ძალუძთ გაგიბრძენონ
გადასარჩენად რწმენით,
რომელიც არის ქრისტე იესოში.
16 მთელი წერილი ღვთის
შთაგონებით არის მოცემული
და მომგებიანია
მოძღვრებისთვის,
გაკიცხვისთვის,
გამოსასწორებლად,
სიმართლის სწავლებისთვის.
17 რათა ღმერთის კაცი იყოს
სრულყოფილი, სრულყოფილად
მომზადებული ყველა კეთილი
საქმისთვის.

თავი 4

1 მაშასადამე, გბრძანებთ
ღმერთისა და უფლის იესო
ქრისტეს წინაშე, რომელიც
განიკითხავს ცოცხლებსა და
მკვდრებს მისი გამოჩენისა
და მისი სამეფოს დროს;
2 იქადაგე სიტყვა; იყოს
მყისიერი სეზონში, სეზონის
გარეთ; გაკიცხვა, გაკიცხვა,
შეგონება მთელი
სულგრძელობითა და
დოქტრინით.
3 რადგან დადგება დრო, როცა
ისინი არ გაუძლებენ სალი
მოძღვრებას; მაგრამ
საკუთარი ვნების მიხედვით
აგროვებენ თავის თავს
მოძღვრებს, რომლებსაც
ყურები ქავილით;
4 და ისინი აშორებენ ყურს
ჭეშმარიტებისგან და იგავ-
არაკებისკენ იქნებიან
მიმართული.
5 მაგრამ შენ იფხიზლე
ყველაფერში, დაითმინე
ტანჯვა, აკეთე მახარებლის
საქმე, დაამტკიცე შენი
მსახურება.
6 რადგან ახლა მზადვარ
შესაწირავად და მოახლოვდა
ჩემი წასვლის დრო.
7 კარგი ბრძოლა ვიბრძოლე,
დავასრულე ჩემი გზა,
შევინარჩუნე რწმენა.
8 ამიერიდან დამდებულია
სიმართლის გვირგვინი,
რომელსაც მომცემს უფალი,
მართალი მსაჯული იმ დღეს, და
არა მხოლოდ მე, არამედ
ყველას, ვისაც უყვარს მისი
გამოჩენა.
9 ეცადე, რომ მალე მოხვიდე
ჩემთან:
10 რადგან დემასმა მიმატოვა
ეს ქვეყნიერება და წავიდა
თესალონიკში; კრესკენი
გალატიაში, ტიტე დალმაციაში.
11 მხოლოდ ლუკაა ჩემთან.
წაიყვანე მარკოზი და
წამოიყვანე შენთან, რადგან
ის ჩემთვის სასარგებლოა
მსახურებისთვის.
12 და ტიქიკოსი გავგზავნე
ეფესოში.
13 მოსასხამი, რომელიც
დავტოვე ტროას კარპუსთან,
როცა მოხვალ, თან მოიტანე
წიგნები, განსაკუთრებით
პერგამენტები.
14 ალექსანდრე სპილენძმა
ბევრი ბოროტება გამიკეთა:
უფალმა დააჯილდოვა მისი
საქმეების ამებრ.

15 ვისზეც იფრთხილე; რადგან
მან დიდად გაუძლო ჩვენს
სიტყვებს.
16 ჩემს პირველ პასუხზე
არავინ დადგა ჩემთან ერთად,
მაგრამ ყველამ მიმატოვა:
ღმერთს ვევედრები, რომ ეს არ
დაეკისროს მათ.
17 მაგრამ უფალი დადგა
ჩემთან და გამაძლიერა; რათა
ჩემ მიერ ქადაგება სრულად
იყოს ცნობილი და ყველა
წარმართმა გაიგოს.
18 და უფალი მიხსნის მე
ყოველგვარი ბოროტი
საქმისაგან და დამიხსნის
თავის ზეციურ სასუფეველში,
რომელსაც დიდება უკუნითი
უკუნისამდე. ამინ.
19 მიესალმეთ პრისკას და
აკვილას და ონისიფორეს
სახლს.
20 ერასტი კორინთში
ცხოვრობდა, ტროფიმე კი
მილეტუმში ავადმყოფი
დავტოვე.
21 იზრუნე ზამთრამდე
მისვლაზე. გილოცავს
ევბულუსი, პუდენსი, ლინუსი,
კლაუდია და ყველა ძმა.
22 უფალი იესო ქრისტე იყოს
შენს სულთან. მადლი შენთან
იყოს. ამინ. (მეორე ეპისტოლე
ტიმოთეოსადმი, ხელდასხმული
ეფესელთა ეკლესიის პირველ
ეპისკოპოსად, დაიწერა
რომიდან, როცა პავლე მეორედ
წარუდგინეს ნერონის წინაშე).

ტიტუს

თა ვ ი 1

1 პავლე, ღვთის მსახური და იესო ქრისტეს მოციქული, ღვთის რჩეულთა რწმენით და ჭეშმარიტების აღიარებით, რომელიც ღვთისმოსაობის შემდეგაა;
2 მარადიული სიცოცხლის იმედით, რომელიც ღმერთმა, რომელსაც არ შეუძლია ტყუილი, აღუთქვა სამყაროს დაწყებამდე;
3 მაგრამ თავის დროზე მან გამოავლინა თავისი სიტყვა ქადაგებით, რომელიც მოწოდებულია მე ჩვენი მაცხოვრის ღმერთის ბრძანების მიხედვით;
4 ტიტეს, ჩემს შვილს საერთო რწმენის მიხედვით: მადლი, წყალობა და მშვიდობა, მამა ღმერთისა და უფლის იესო ქრისტესგან, ჩვენი მხსნელისგან.
5 ამიტომ დაგტოვე კრეტაზე, რათა მოაწესრიგო გაჭირვებული საქმეები და დაადგინო უხუცესები ყველა ქალაქში, როგორც მე დაგნიშნე.
6 თუ ვინმე არის უმწიკვლო, ერთი ცოლის ქმარი, რომელსაც ჰყავს ერთგული შვილები, რომლებიც არ ადანაშაულებენ ბუნტში ან უმართავობაში.
7 რადგან ეპისკოპოსი უნდა იყოს უმწიკვლო, როგორც ღვთის მმართველი; არა თვითნებური, არც მალე გაბრაზებული, არც ღვინოს მიცემული, არც დამრტყმელი, არც ბინძური სარგებელის მიცემა;
8 მაგრამ სტუმართმოყვარე, კეთილი ადამიანების მოყვარული, ფხიზელი, სამართლიანი, წმიდა, ზომიერი;
9 მტკიცედ დაიჭირეთ ერთგული სიტყვა, როგორც მას ასწავლიდნენ, რათა შეეძლოს ჯანსაღი მოძღვრებით, როგორც შეგონება, ასევე დაარწმუნოს მომხსენებლები.
10 რადგან ბევრია უმართავი და ამაო მოლაპარაკე და მატყუარა, განსაკუთრებით წინადაცვეთა.
11 ვისი პირი უნდა შეაჩერონ, რომლებიც ანგრევენ მთელ სახლებს და ასწავლიან იმას, რაც არ უნდა, ბინძური სარგებელის გულისთვის.
12 ერთმა მათგანმა, თვით წინასწარმეტყველმაც კი თქვა: კრეტელები მუდამ მატყუარა არიან, ბოროტი მხეცები, ნელი მუცლები.
13 ეს მოწმე მართალია. ამიტომ მკაცრად უსაყვედურე ისინი, რათა მტკიცედ იყვნენ სარწმუნოებაში;
14 არ აქცევს ყურადღებას იუდეველთა ზღაპრებს და ადამიანთა მცნებებს, რომლებიც ჭეშმარიტებას აშორებენ.
15 წმიდათათვის ყველაფერი წმინდაა; მაგრამ მათი გონება და სინდისიც კი შებილწულია.
16 ისინი აღიარებენ, რომ იცნობენ ღმერთს; მაგრამ საქმეებში ისინი უარყოფენ მას, რადგან არიან საზიზღრები და ურჩები და ყოველგვარი კეთილი საქმისადმი უარმყოფელი.

თავი 2

1 მაგრამ ილაპარაკე ის, რაც საღი მოძღვრება ხდება:
2 რომ მოხუცები იყვნენ ფხიზელი, მძიმე, ზომიერი, საღი რწმენაში, ქველმოქმედებაში, მოთმინებაში.
3 ხანდაზმულ ქალებსაც, რათა სიწმინდის საქციელი იყვნენ, არა ცრუ ბრალმდებლები, ბევრი ღვინის მიცემა, სიკეთის მასწავლებლები;
4 რათა ასწავლონ ახალგაზრდა ქალებს სიფხიზლე, ქმრის სიყვარული, შვილების სიყვარული,
5 იყვნენ გონიერები, უბიწოები, სახლის მცველები, კეთილები, თავიანთი ქმრების მორჩილი, რათა ღვთის სიტყვა არ გმობდეს.
6 ახალგაზრდები ასევე მოუწოდებენ იყვნენ ფხიზელი.
7 ყველაფერში აჩვენე საკუთარი თავი კეთილი საქმეების ნიმუშს: დოქტრინაში, უხრწნელობის, სიმძიმის, გულწრფელობის ჩვენება,
8 ჯანსაღი მეტყველება, რომელიც არ შეიძლება დაგმო; რომ საპირისპირო ნაწილს შერცხვეს და არავითარი ბოროტება არ ჰქონდეს შენზე სათქმელი.
9 მოუწოდეთ მსახურებს, იყვნენ მორჩილნი თავიანთი ბატონების მიმართ და ყველაფერში ასიამოვნონ მათ; აღარ პასუხობს;
10 არა ტირილი, არამედ ყოველგვარი ერთგულების გამოვლენა; რათა ყველაფერში დაამშვენონ ჩვენი მაცხოვრის ღმერთის მოძღვრება.
11 რადგან ღვთის მადლი, რომელიც მოაქვს ხსნას, გამოეცხადა ყველა ადამიანს,
12 გვასწავლის, რომ უღმერთობისა და ამქვეყნიური ვნებების უარყოფით უნდა ვიცხოვროთ ფხიზლად, სამართლიანად და ღვთისმოსაად ამ ქვეყნიერებაში;
13 ველოდებით იმ კურთხეულ იმედს და დიდებული ღმერთისა და ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს დიდებულ გამოჩენას;
14 რომელმაც თავი გასცა ჩვენთვის, რათა გამოგვესყიდა ყოველგვარი ურჯულოებისაგან და განწმინდა თავისთვის განსაკუთრებული ხალხი, კეთილი საქმეების მოშურნე.
15 ეს ილაპარაკე, შეაგონე და გაკიცხე მთელი ძალაუფლებით. ნურავინ შეგამციროს.

თავი 3

1 დაიმახსოვრე ისინი, რომ დაემორჩილონ სამთავროებს და უფლებამოსილებებს, დაემორჩილონ მაგისტრატებს, იყვნენ მზად ყოველი კარგი საქმისთვის,
2 არავისზე ბოროტი ლაპარაკი, არ იყოს მეჩხუბე, არამედ თვინიერი, გამოავლინოს ყველა თვინიერება ყველა ადამიანის მიმართ.
3 ჩვენ თვითონაც ხანდახან უგუნურები, ურჩები, მოტყუებულები ვიყავით, ვემსახურებოდით სხვადასხვა ვნებებს და სიამოვნებებს, ვცხოვრობდით ბოროტებასა და შურში, სიძულვილი და ერთმანეთის მოძულე.
4 მაგრამ ამის შემდეგ გამოჩნდა ჩვენი მაცხოვრის ღმერთის სიკეთე და სიყვარული ადამიანის მიმართ,
5 არა სიმართლის საქმეებით, რაც ჩვენ გავაკეთეთ, არამედ მისი წყალობისამებრ, მან გადაგვარჩინა აღორძინებითა და სულიწმინდის განახლებით;
6 რომელიც მან უხვად დაგვიღვარა ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს მეშვეობით;
7 რომ მისი მადლით გამართლებულები გავხდეთ მემკვიდრეები მარადიული სიცოცხლის იმედის მიხედვით.
8 ეს არის ერთგული სიტყვა და მე მსურს ეს, რომ მუდმივად განამტკიცო, რათა მათ, ვინც ირწმუნეს ღმერთი, ფრთხილად იყვნენ კარგი საქმეების შესასრულებლად. ეს ყველაფერი კარგი და მომგებიანია კაცებისთვის.
9 მაგრამ მოერიდეთ სულელურ კითხვებს, გენეალოგიებს, კამათს და რჯულის წინააღმდეგ ბრძოლას; რადგან ისინი წამგებიანი და ამაოა.
10 ერეტიკოსი პირველი და მეორე შეგონების შემდეგ უარყოს;
11 იცის, რომ ის, ვინც ასეთია, ძირს უთხრის და სცოდავს საკუთარი თავის მსჯავრს.
12 როცა გამოგიგზავნი არტემასს, ან ტიქიკოსს, გულმოდგინედ მოდი ჩემთან ნიკოპოლისში, რადგან მე გადავწყვიტე იქ ზამთარი.
13 გულმოდგინედ მიიყვანეთ ზენასი ადვოკატი და აპოლოსი, რათა მათ არაფერი მოეკლოთ.
14 და ჩვენმაც ისწავლოს კარგი საქმეების შენარჩუნება საჭირო მიზნებისთვის, რათა არ იყოს უნაყოფო.
15 მოგესალმებათ ყველა ჩემთან მყოფი. მივესალმოთ მათ, ვინც გვიყვარს რწმენით. მადლი იყოს თქვენთან ერთად. ამინ. (ეს ეწერა ტიტუსს, ხელდასხმულს კრეტიელთა ეკლესიის პირველ ეპისკოპოსად მაკედონიის ნიკოპოლიდან).

ფილიმონი

თავი 1

1 პავლე, იესო ქრისტეს პატიმარი, და ტიმოთე, ჩვენი ძმა, ფილიმონს, ჩვენს საყვარელს და
თანამშრომელს,
2 და ჩვენს საყვარელ აპფიას და არქიპეს ჩვენს თანამებრძოლს და ეკლესიას შენს სახლში:
3 მადლი თქვენდა და მშვიდობა ჩვენი მამა ღმერთისა და უფალ იესო ქრისტესგან.
4 მადლობას ვუხდი ჩემს ღმერთს, რომ ყოველთვის გახსენდები შენს ლოცვებში,
5 ისმინე შენი სიყვარულისა და რწმენის, რაც გაქვს უფალ იესოს და ყველა წმინდანის მიმართ;
6 რათა შენი რწმენის ცნობა ეფექტური გახდეს ყოველი სიკეთის აღიარებით, რაც შენშია
ქრისტე იესოში.
7 რადგანაც დიდი სიხარული და ნუგეში გვაქვს შენს სიყვარულში, რადგან წმინდანთა
ნაწლავები შენგან გამოცოცხლებულია, ძმაო.
8 ამიტომ, მიუხედავად იმისა, რომ მე შემეძლო ძალიან გაბედული ვიყო ქრისტეში, რომ
მოგაწოდო ის, რაც ხელსაყრელია,
9 მაგრამ სიყვარულის გამო მე უფრო გევედრები, რომ ხარ ისეთი, როგორც მოხუცებული
პავლე და ახლაც იესო ქრისტეს ტყვე.
10 გევედრები ჩემი ძე ონისიმესთვის, რომელიც შევიძინე ჩემს ტყვეობაში.
11 რომელიც წარსულში შენთვის არასახარბიელო იყო, ახლა კი შენთვის და ჩემთვის
მომგებიანი.
12 რომელიც მე კვლავ გავგზავნე: ამიტომ მიიღე იგი, ანუ ჩემი ნაწლავები.
13 რომელსაც ვისურვებდი ჩემთან შემენარჩუნებინა, რათა შენს ნაცვლად მემსახურა
სახარების ბორკილებით.
14 მაგრამ შენი გონების გარეშე არაფერს გავაკეთებდი; რომ შენი სარგებელი არ იყოს ისე,
როგორც ეს იყო საჭირო, არამედ ნებით.
15 რამეთუ, შესაძლოა, ის დროისთვის წავიდა, რათა სამუდამოდ მიგეღო იგი;
16 ახლა არა როგორც მსახური, არამედ მსახურზე მეტი, ძმა საყვარელია, განსაკუთრებით
ჩემთვის, მაგრამ რამდენად უფრო მეტად შენთვის, როგორც ხორცში, ასევე უფალში?
17 მაშ, თუ მე თანამოაზრედ მიმთვლი, მიიღე იგი ჩემს თავს.
18 თუ მან შეგაწუხა, ან ვალდებული გქონდეს, ეს ჩემს ანგარიშზე გადაიტანე;
19 მე, პავლე, ჩემი ხელით დავწერე, მე გადაგიხდი, თუმცა არ გეუბნები, თუ როგორ ხარ ჩემს
მიმართ საკუთარი თავის გარდა.
20 დიახ, ძმაო, ნება მომეცით, ვიხაროდე შენგან უფალში: განაახლე ჩემი ნაწლავები უფალში.
21 შენს მორჩილებაში დარწმუნებულმა მოგწერე, რადგან ვიცოდი, რომ შენც იმაზე მეტს
გააკეთებ, ვიდრე მე ვამბობ.
22 ოღონდ მომიმზადე საცხოვრებელიც, რადგან მჯერა, რომ შენი ლოცვით მოგეცემა.
23 მოგესალმები შენ ეპაფრა, ჩემი თანაპატიმარი ქრისტე იესოში;
24 მარკუსი, არისტარქე, დემასი, ლუკასი, ჩემი თანამოაზრეები.
25 ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მადლი თქვენს სულთან იყოს. ამინ.
pilimoni

ებრაელები

თავი 1

1ღმერთო,რომელიც წარსულში
სხვადასხვა დროსა და
სხვაგვარად ესაუბრებოდა
მამებს წინასწარმეტყველთა
მიერ,
2ამ უკანასკნელ დღეებში
გველაპარაკა მისმა ძემ,
რომელიც დანიშნა ყოველივეს
მემკვიდრედ,რომლის
მეშვეობითაც მან შექმნა
სამყარო;
3ვინც იყო მისი დიდების
სიკაშკაშე და მისი
პიროვნების გამომხატველი
ხატი და იცავდა ყველაფერს
თავისი ძალის სიტყვით,როცა
თვითონ განიწმინდა ჩვენი
ცოდვები,დაჯდა
უდიდებულესობის მარჯვნივ,
მაღლა;
4ანგელოზებზე ბევრად
უკეთესი გახდა,რადგან
მემკვიდრეობით მიიღო მათზე
შესანიშნავი სახელი.
5რადგან ანგელოზთაგან
რომელს უთხრა:შენ ხარ ჩემი
ძე,დღეს მე გშობე?და კიდევ:
მე ვიქნები მისთვის მამა და
ის იქნება ჩემთვის ძე?
6და კვლავ,როდესაც
შემოიყვანს პირველშობილს
ქვეყნიერებაში,ამბობს:და
ღვთის ყველა ანგელოზმა
თაყვანი სცეს მას.
7და ანგელოზთა შესახებ
ამბობს:ვინც თავის
ანგელოზებს სულებს აქცევს
და თავის მსახურებს ცეცხლის
ალად აქცევს.
8ხოლო ძეს ეუბნება:შენი
ტახტი,ღმერთო,უკუნითი
უკუნისამდეა.
9შენ გიყვარდა სიმართლე და
შეიძულე ურჯულოება;
მაშასადამე,ღმერთმა,შენმა
ღმერთმა,შენს
თანამოძმეებზე მაღლა სცხო
სიხარულის ზეთი.
10და შენ,უფალო,თავიდანვე
ჩაეყარე საფუძველი
დედამიწას;და ცა შენი ხელის
საქმეა:
11ისინი დაიღუპებიან;
მაგრამ შენ რჩები;და
ყველანი დაძველდებიან,
როგორც სამოსი;
12და,როგორც სამოსელი,
დაკეცავ მათ და შეიცვლებიან;
მაგრამ შენ იგივე ხარ და
შენი წლები არ შემცირდება.
13მაგრამ რომელ
ანგელოზთაგანს უთხრა:
დაჯექი ჩემს მარჯვნივ,
სანამ შენს მტრებს ფეხქვეშ
არ დავდებ?
14განა ისინი არ არიან ყველა
მომსახურე სულები,
გაგზავნილი,რათა ემსახურონ
მათთვის,რომლებიც იქნებიან
ხსნის მემკვიდრეები?

თავი 2

1ამიტომ,ჩვენ უფრო
გულმოდგინედ უნდა
მივაქციოთ ყურადღება იმას,
რაც მოვისმინეთ,რათა არ
გავუშვათ ისინი.
2თუკი ანგელოზების მიერ
ნათქვამი სიტყვა მტკიცე იყო
და ყოველი დანაშაული და
ურჩობა მიიღო სამართლიანი
საზღაური;
3როგორ გავექცეთ,თუ
უგულებელვყოფთ ამხელა
ხსნას;რომელიც
თავდაპირველად დაიწყო
უფლის მიერ ლაპარაკი და
დადასტურდა ჩვენთვის,ვინც
ის უსმენდა მას;
4ღმერთიც უმოწმებს მათ,
როგორც ნიშნებითა და
სასწაულებით,ასევე
სხვადასხვა სასწაულებითა
და სულიწმიდის ნიჭებით,
თავისი ნებით?
5რადგან ანგელოზებს არ
დაუმორჩილებია მომავალი
ქვეყნიერება,რომელზეც ჩვენ
ვსაუბრობთ.
6მაგრამ ერთმა ერთადგილას
მოწმობდა და თქვა:რა არის
ადამიანი,რომ მას ახსოვდე?
ან კაცის ძე,რომ ეწვიოთ მას?
7შენ ის ანგელოზებზე ცოტათი
დაბლა დაასვენე;შენ
ადასრულე იგი დიდებითა და
პატივით და დააყენე იგი
შენი ხელების საქმეებზე.
8შენ ყველაფერი დაუმორჩილე
მის ფეხქვეშ.რადგან მან
ყველაფერი დაუმორჩილა,
არაფერი დაუტოვა,რაც არ
დაემორჩილა.მაგრამ ახლა
ჩვენ ვხედავთ,რომ ჯერ კიდევ
არ არის ყველაფერი
დაქვემდებარებული.
9მაგრამ ჩვენ ვხედავთ იესოს,
რომელიც ანგელოზებზე

ცოტათი დაბალი იყო
სიკვდილის ტანჯვის გამო,
დაგვირგვინებულია
დიდებითა და პატივით;რომ
მან ღვთის მადლით სიკვდილი
გემოს ყოველი კაცისთვის.
10ვინაიდან მას გახდა,
ვისთვისაც არის ყველა ფერი
და ვის მიერ არის ყველა ფერი,
მრავალი ვაჟის დიდებამდე
მიყვანისას,რათა ტანჯვით
სრულყოფილი გაეხადა თმათი
ხსნის კაპიტანი.
11რადგან განმწმენდელიც და
წმიდანიც ყველანი ერთნი
არიან,რისთვისაც არ
რცხვენია მათი ძმები უწოდოს.
12ამბობდა:მე ვაცხადებ შენს
სახელს ჩემს ძმებს,
ეკლესიის შუაგულში გიგალობ
შენ.
13და ისევ,მე მას ვენდობი.და
კიდევ:აჰა,მე და ბავშვები,
რომლებიც ღმერთმა მომცა.
14ვინაიდან შვილები ხორცსა
და სისხლს ეზიზღებიან,
მანაც ასევე მიიღო
მონაწილეობა;რომ სიკვდილით
გაენადგურებინა ის,ვისაც
ჰქონდა სიკვდილის ძალა,ანუ
ეშმაკი;
15და გადაარჩინე ისინი,ვინც
სიკვდილის შიშით იყვნენ
დამორჩილებულნი მთელი
სიცოცხლის მანძილზე.
16რადგან ჭეშმარიტად მან არ
მიიღო ანგელოზების ბუნება;
მაგრამ მან აბრაამის
შთამომავალი მიიღო.
17მაშასადამე,ყველა ფერში
მას სჭირდებოდა,
დაემსგავსებინა თავის
ძმებს,რათა ყოფილიყო
მოწყალე და ერთგული
მღვდელმთავარი ღმერთთან
დაკავშირებულ საქმეებში,
ხალხის ცოდვების
შესარიგებლად.
18რადგანაც მან განიცადა
განსაცდელი,მას შეუძლია
დაეხმაროს განსაცდელებს.

თავი 3

1ამიტომ,წმიდა ძმებო,
ზეციური მოწოდების
მონაწილენო,განიხილეთ
ჩვენი პროფესიის მოციქული
და მღვდელმთავარი,ქრისტე
იესო;
2ვინც ერთგული იყო მისი
დანიშნულების,ისევე როგორც
მოსე ერთგული იყო მთელ
თავის სახლში.
3რადგან ეს კაცი მოსეზე მეტი
დიდების ღირსი იყო,რადგან
მას,ვინც სახლი ააშენა,
სახლზე მეტი პატივი აქვს.
4რადგან ყოველი სახლი ვიღაც
კაცის მიერ არის აშენებული;
მაგრამ ის,ვინც ყველა ფერი
ააშენა,ღმერთია.
5და მოსე ჭეშმარიტად
ერთგული იყო მთელ თავის
სახლში,როგორც მსახური,
იმის დასამოწმებლად,რაც
უნდა ეთქვა;
6ხოლო ქრისტე,როგორც ძე
საკუთარ სახლზე;ვისი სახლი
ვართ ჩვენ,თუ ბოლომდე
მტკიცედ შევინარჩუნებთ
იმედის ნდობას და სიხარულს.
7ამიტომ (როგორც სული წმიდა
ამბობს:დღეს თუ მოისმენთ
მის ხმას,
8ნუ გაგიმაგრებთ გულებს,
როგორც განსაცდელში,
უდაბნოში განსაცდელის დღეს.
9როცა თქვენმა მამებმა
გამომცდიდნენ,გამომცნეს და
იხილეს ჩემი საქმეები
ორმოცი წლის განმავლობაში.
10ამიტომ ვწუხდი იმ თაობის
გამო და ვთქვი:ისინი
ყოველთვის ცდებიან თავიანთ
გულში;და მათ არ იცოდნენ
ჩემი გზები.
11ასე დავიფიცე ჩემს
რისხვაში,ისინი არ შევლენ
ჩემს დასვენებაში.)
12ფრთხილად იყავით,ძმებო,
რომ რომელიმე თქვენგანს არ
აღმოჩნდეს ურწმუნოების
ბოროტი გული ცოცხალი
ღმერთის განშორებით.
13ოღონდ შეაგონეთ ერთმანეთს
ყოველდღიურად,ვიდრე დღეს
ჰქვია;რათა რომელიმე
თქვენგანი არ გამაგრდეს
ცოდვის მოტყუებით.
14რადგან ჩვენ გავხდით
ქრისტეს თანაზიარნი,თუკი
ბოლომდე მტკიცედ
შევინარჩუნებთ ჩვენი
ნდობის საწყისს;
15ხოლო ნათქვამია:დღეს თუ
მოისმენთ მის ხმას,ნუ
გაამკაცრებთ გულებს,როგორც
აღშფოთებას.
16ზოგიერთმა,როცა გაიგო,
აბრაზებდა,მაგრამ არა
ყველა,ვინც მოსეს მიერ
ეგვიპტიდან გამოვიდა.

17მაგრამ ვისთან იყო
მწუხარება ორმოცი წელი?
განა არ იყო მათთან, ვინც
შესცოდა, რომელთა გვამები
დაეცა უდაბნოში?
18და ვის დაიფიცა, რომ არ უნდა
შევიდნენ მის განსვენებაში,
თუ არა მათ, ვინც არ ირწმუნა?
19ასე რომ, ჩვენ ვხედავთ, რომ
ისინი ვერ შევიდნენ
ურწმუნოების გამო.

თავი 4

1ამიტომ, გვეშინოდეს, რომ
მის განსვენებაში შესვლის
დაპირება არ დაგვტოვოს,
რომელიმე თქვენგანს არ
მოეჩვენოს.
2რამეთუ სახარება
გვიქადაგა ჩვენთვის და
მათაც;
3ვინაიდან ჩვენ, რომელნიც
ვირწმუნეთ, შევდივართ
განსვენებაში, როგორც მან
თქვა: როგორც დავიფიცე ჩემს
რისხვაში, თუ შევლენ ჩემს
განსვენებაში, თუმცა
საქმეები დასრულებულია
ქვეყნიერების დასაბამიდან.
4რადგან მან მეშვიდე დღის
გარკვეულ ადგილას თქვა ასე,
და ღმერთმა დაისვენა
მეშვიდე დღეს ყველა მისი
საქმისგან.
5და ისევ ამ ადგილას, თუ
შევლენ ჩემს დასვენებაში.
6მაშასადამე, რჩება, რომ
ზოგიერთი უნდა შევიდეს
მასში, და ისინი, ვისაც ეს
პირველად ექადაგა, არ
შევიდნენ ურწმუნოების გამო.
7კვლავ ზღუდავს გარკვეულ
დღეს და ამბობს დავითში:
დღეს, ამდენი ხნის შემდეგ;
როგორც ნათქვამია: დღეს თუ
მოისმენთ მის ხმას, ნუ
გაიმაგრებთ გულებს.
8რადგან იესომ რომ დაასვენა
ისინი, არ იტყოდა შემდეგ
სხვა დღეს.
9ამიტომ რჩება დასვენება
ღვთის ხალხს.
10რადგან ის, ვინც შევიდა
თავის დასვენებაში, მან
ასევე შეწყვიტა თავისი
საქმეები, როგორც ღმერთმა
გააკეთა მისი.
11მაშ, ვიშრომოთ, რომ შევიდეთ
ამ დასვენებაში, რათა ვინმე
არ დაეცეს ურწმუნოების
იმავე მაგალითს.
12რადგან ღვთის სიტყვა არის
სწრაფი და ძლიერი, და უფრო
ბასრი, ვიდრე ნებისმიერი
ორლესლიანი მახვილი,
რომელიც ჭრის სულისა და
სულის, სახსრებისა და
ტვინის გამყოფამდეც კი, და
არის გულის აზრებისა და
ზრახვების გამრჩეველი.
13არც ერთი არსება არ არის
გამოჩენილი მის თვალში,
არამედ ყველაფერი შიშველია
და ღიაა მის თვალში,
ვისთანაც ჩვენ გვაქვს საქმე.
14მაშ, რომ გვყავს ზეცად
გადასული დიდი
მღვდელმთავარი, იესო, ღვთის
ძე, მტკიცედ შევინარჩუნოთ
ჩვენი პროფესია.
15რადგან არ გვყავს
მღვდელმთავარი, რომელსაც არ
შეეხო ჩვენი უძლურების
გრძნობა; მაგრამ
ყველანაირად განიცადა და
ჩვენნაირი, მაგრამ უცოდველი.
16ამიტომ, მოდით, თამამად
მივიდეთ მადლის ტახტთან,
რათა მივიღოთ წყალობა და
ვიპოვოთ მადლი გაჭირვების
დროს დასახმარებლად.

თავი 5

1რადგან ადამიანთაგან
აღებული ყოველი
მღვდელმთავარი
დაწესებულია კაცთათვის
ღმერთთან დაკავშირებით,
რათა შესწიროს ძღვენიც და
მსხვერპლიც ცოდვებისთვის.
2ვისაც შეუძლია შეიწყალოს
უცოდინარი და გზადაგზა;
რადგან თვითონაც უძლურებაა
მოცული.
3და ამის გამო, როგორც ხალხს,
ისე თავისთვისაც უნდა
შესწიროს ცოდვებისთვის.
4და არავინ იღებს ამ პატივს
თავისთვის, გარდა ღვთისგან
მოწოდებულის, როგორც აარონი.
5ასევე ქრისტემ არ განადიდა
თავი მღვდელმთავრად; ხოლო
რომელმან ჰრქუა მას: შენ ხარ
ჩემი ძე, დღეს მე გშობე შენ.
6როგორც სხვაგანაც ამბობს:
შენ ხარ სამუდამოდ მღვდელი
მელქისედეკის წესით.
7ვინც თავისი ხორცის
დღეებში, როცა ლოცვები და
ვედრება აღავლინა ძლიერი
ტირილითა და ცრემლებით მას,
ვისაც შეეძლო მისი

გადარჩენა სიკვდილისგან,და
ისმოდა,რომ ეშინოდა;
8მართალია ძე იყო,მაგრამ
მორჩილება ისწავლა იმით,
რაც განიცადა;
9და სრულყოფილი გახდა,ის
გახდა მარადიული ხსნის
ავტორი ყველა მათთვის,ვინც
მას ემორჩილება;
10მელქისედეკის ბრძანების
მიხედვით ღვთის
მღვდელმთავრად წოდებული.
11რომელთა შესახებაც ბევრი
რამ გვაქვს სათქმელი და
ძნელი სათქმელი,რადგან
სმენა დაღლილი ხართ.
12რადგან იმ დროისთვის,როცა
უნდა იყოთ მასწავლებლები,
გჭირდება ის,რომ კვლავ
გასწავლოთ,რომელია ღვთის
ორაკულების პირველი
პრინციპები;და გახდნენ
ისეთები,რომლებსაც რძე
სჭირდებათ და არა ძლიერი
ხორცი.
13რამეთუ ყოველი,ვინც რძეს
ჭამს,უნიჭოა სიმართლის
სიტყვაში,რადგან ჩვილია.
14მაგრამ ძლიერი ხორცი
მიეკუთვნება
სრულწლოვანებს,მათაც კი,
რომლებსაც ხმარების გამო
გრძნობები აქვთ
განსწავლული სიკეთისა და
ბოროტების გასარჩევად.

თავი 6

1ამიტომ,დავტოვოთ ქრისტეს
მოძღვრების პრინციპები,
წავიდეთ სრულყოფილებამდე;
აღარ ჩაუყარა საფუძველი
მკვდარი საქმეების
მონანიებისა და ღვთისადმი
რწმენის საფუძველს,
2ნათლობის,ხელის დების,
მკვდრეთით აღდგომისა და
მარადიული განკითხვის
შესახებ მოძღვრებაზე.
3და ამას გავაკეთებთ,თუ
ღმერთი ინებებს.
4რადგან შეუძლებელია
მათთვის,ვინც ოდესღაც
განინათლა და გასინჯა
ზეციური ძღვენი და გახდა
სულიწმიდის თანაზიარი,
5და გესმოდა ღვთის კეთილი
სიტყვა და მომავალი
წუთისოფლის ძალები,
6თუ ისინი დაეცემა,რათა
განაახლონ ისინი კვლავ
მონანიებისთვის;და ინახეს,
რომ ხელახლა ჯვარს აცვეს
თავისთვის ღვთის ძეს და
შეურაცხყოფენ მას.
7რადგან დედამიწა,რომელიც
სვამს წვიმას,რომელიც
მასზე ხშირად მოდის,და
გამოაქვს შესაფერის ბალახს,
ვის მიერ არის ჩაცმული,
იღებს კურთხევას ღვთისგან:
8მაგრამ ის,რაც ატარებს
ეკლებს და წიწვებს,
უარყოფილია და წყევლასთან
ახლოსაა;რომლის ბოლო უნდა
დაიწვას.
9მაგრამ,საყვარელნო,ჩვენ
დარწმუნებულნი ვართ
თქვენზე უკეთესზე და ხსნაზე,
თუმცა ასე ვლაპარაკობთ.
10რადგან ღმერთი არარის
უსამართლო,რომ დაივიწყოს
თქვენი საქმე და სიყვარულის
შრომა,რომელიც გამოავლინეთ
მისი სახელით,რომ
ემსახურეთ წმინდანებს და
ემსახურებით.
11და ჩვენ გვსურს,რომ
თითოეულმა თქვენგანმა
გამოიჩინოს იგივე
შრომისმოყვარეობა ბოლომდე
იმედის სრული
დარწმუნებისთვის:
12რომ არ იყოთ ზარმაცები,
არამედ მათი მიმდევრები,
რომლებიც რწმენითა და
მოთმინებით დაიმკვიდრებენ
დანაპირებს.
13რადგან,როცა ღმერთმა
დაჰპირდა აბრაამს,რადგან
მას არ შეეძლო უფრო დიდის
დაფიცება,მან თავის თავზე
დაიფიცა,
14ამბობდა:გაკურთხებ შენ,და
გამრავლებით გაგიმრავლებ.
15ასე რომ,მოთმინების
შემდეგ მან მიიღო აღთქმა.
16რადგან ადამიანები
ჭეშმარიტად იფიცებენ უფრო
დიდს,და ფიცი
დამადასტურებელი არის
მათთვის ყოველგვარი შუღლის
დასასრული.
17სადაც ღმერთმა უფრო უხვად
სურდა ეჩვენებინა აღთქმის
მემკვიდრეებს თავისი
რჩევის უცვლელობა,
დაადასტურა იგი ფიცით:
18რომ ორი უცვლელი რამით,
რომლებშიც ღმერთის
მოტყუება შეუძლებელი იყო,
ძლიერი ნუგეში გვქონდეს,
ვინც თავშესაფრად გაიქცა,

რათა დაემყარებინა ჩვენს
წინაშე დასახული იმედი:
19 იმედი გვაქვს, როგორც
სულის წამყვანად, როგორც
მტკიცე, ისე მტკიცე, და
რომელიც შედის ფარდის
შიგნით;
20 სადაც ჩვენთვის
წინამორბედია, შევიდა იესომ,
მელქისედეკის წესისამებრ
სამუდამოდ მღვდელმთავარი.

თავი 7

1 ეს მელქისედეკი, სალემის
მეფე, უზენაესი ღმერთის
მღვდელი, რომელიც შეხვდა
აბრაამს მეფეთა
მკვლელობიდან დაბრუნებულს
და აკურთხა იგი;
2 რომელსაც აბრაამმაც მისცა
ყველაფრის მეათედი; ჯერ
სიმართლის მეფეა, შემდეგ კი
სალემის მეფე, რომელიც არის
მშვიდობის მეფე;
3 მამის გარეშე, დედის გარეშე,
შთამომავლობის გარეშე, არც
დღეების დასაწყისი აქვს და
არც სიცოცხლის დასასრული;
არამედ ღვთის ძის მსგავსი;
მუდმივად რჩება მღვდელი.
4 ახლა დაფიქრდით, რამდენად
დიდი იყო ეს კაცი, რომელსაც
პატრიარქმა აბრაამმაც კი
მისცა ნადავლის მეათედი.
5 და ჭეშმარიტად, ლევის
ძეთაგან, რომლებიც იღებენ
მღვდელმსახურებას, აქვთ
მცნება, აიღონ მეათედი
ხალხისგან კანონის
მიხედვით, ანუ მათი
ძმებისგან, თუმცა ისინი
აბრაამის წიაღიდან არიან.:
6 მაგრამ ის, ვისი
წარმომავლობაც არ არის
ჩათვლილი მათგან, მიიღო
აბრაამის მეათედი და
აკურთხა ის, ვისაც ჰქონდა
აღთქმები.
7 და ყოველგვარი
წინააღმდეგობის გარეშე რაც
ნაკლებია უკეთესის
კურთხევა.
8 და აქ კაცები, რომლებიც
კვდებიან, იღებენ მეათედს;
მაგრამ იქ იღებს მათ,
ვისზედაც მოწმდება, რომ
ცოცხალია.
9 და როგორც შემიძლია ვთქვა,
ლევიც, რომელიც იღებს
მეათედს, გადაიხადა მეათედი
აბრაამში.
10 რადგან ის ჯერ კიდევ მამის
წიაღში იყო, როცა
მელქისედეკი შეხვდა მას.
11 მაშ, თუ სრულყოფილება იყო
ლევიანთა
მღვდელმსახურებით, (რადგან
მის ქვეშ ხალხმა მიიღო
კანონი), კიდევ რა საჭირო იყო
სხვა მღვდელი მელქისედეკის
წესით აღმდგარიყო და
აარონის წესით არ
გამოეწოდებინათ?
12 იმის გამო, რომ მღვდლობა
იცვლება, აუცილებელია
კანონის შეცვლაც.
13 რადგან ის, ვისზეც ეს
ნათქვამია, ეკუთვნის სხვა
ტომს, რომლისგანაც არავინ
დაესწრო სამსხვერპლოზე.
14 რადგან აშკარაა, რომ ჩვენი
უფალი წარმოიშვა იუდიდან;
რომელტომზე მოსემ არაფერი
თქვა მღვდლობის შესახებ.
15 და ეს კიდევ უფრო ცხადია:
რადგან მელქისედეკის
მსგავსების შემდეგ აღდგება
სხვა მღვდელი,
16 რომელიც შექმნილია არა
ხორციელი მცნების კანონის
მიხედვით, არამედ უსასრულო
სიცოცხლის ძალის მიხედვით.
17 რადგან ის მოწმობს: შენ ხარ
სამუდამოდ მღვდელი
მელქისედეკის წესით.
18 ვინაიდან, ჭეშმარიტად,
არსებობს მცნების გაუქმება
მისი სისუსტისა და
უსარგებლობის გამო.
19 რადგან რჯულმა ვერაფერი
დაასრულა, არამედ უკეთესი
იმედის შემოტანა; რომლითაც
ჩვენ ვუახლოვდებით ღმერთს.
20 და რამდენადაც არა ფიცის
გარეშე იგი მღვდლად შეიქნა:
21 (რადგან ეს მღვდლები ფიცის
გარეშე შექმნეს, მაგრამ ეს
იმ ფიცით, რომელმაც უთხრა:
დაიფიცა უფალმა და არ
ინანიებს, შენ ხარ
სამუდამოდ მღვდელი
მელქისედეკის წესით.
22 ამით იესომ უკეთესი
აღთქმა დადო.
23 და ისინი ჭეშმარიტად
ბევრი მღვდელი იყვნენ,
რადგან სიკვდილის გამო არ
აძლევდნენ ნებას.
24 მაგრამ ამ კაცს, რადგან
მარადიულად რჩება, აქვს
უცვლელი მღვდლობა.
25 ამიტომ მას ასევე შეუძლია
ბოლომდე გადაარჩინოს ისინი,

ვინც მის მიერ ღმერთთან
მივიდნენ, რადგან ხედავს,
რომ ის ყოველთვის ცოცხალია,
რათა შუამავლობდეს მათთვის.
26 რადგან ასეთი
მღვდელმთავარი გავხდით
ჩვენ, რომელიც ვართ წმიდა,
უვნებელი, უბიწო,
ცოდვილთაგან
განცალკევებული და ზეცაზე
მაღალი;
27 ვისაც არ სჭირდება
ყოველდღიურად, როგორც იმ
მღვდელმთავრებს,
მსხვერპლის შეწირვა ჯერ
საკუთარი ცოდვებისთვის,
შემდეგ კი ხალხისთვის,
რადგან ეს გააკეთა ერთხელ,
როცა თავი შესწირა.
28 რადგან კანონი აწესებს
უძლურების
მღვდელმთავრებად; მაგრამ
ფიცის სიტყვა, რომელიც იყო
რჯულიდან, აჩენს ძეს,
რომელიც აკურთხებს
უკუნისამდე.

თავი 8

1 ახლა, რაც ვთქვით, ეს არის
ჯამი: ჩვენ გვყავს ასეთი
მღვდელმთავარი, რომელიც
ზეცაში დიდებულების ტახტის
მარჯვნივ არის დაყენებული;
2 მსახური საწმიდარისა და
ჭეშმარიტი კარვისა, რომელიც
უფალმა ააგო და არა
ადამიანი.
3 რადგან ყოველი
მღვდელმთავარი
დაწესებულია ძღვენისა და
მსხვერპლშეწირვის
შესაწირავად; ამიტომ
აუცილებელია, რომ ამ კაცს
რაღაც შესწიროს.
4 რადგან დედამიწაზე რომ
ყოფილიყო, მღვდელი არ უნდა
ყოფილიყო, რადგან არიან
მღვდლები, რომლებიც კანონის
მიხედვით ძღვენს ჩუქნიან.
5 რომლებიც ემსახურებიან
ზეციური საგნების მაგალითს
და ჩრდილს, როგორც მოსეს
შეაგონებდა ღვთისგან, როცა
კარვის აშენებას აპირებდა,
რადგან, ნახე, ამბობს ის, რომ
ყველაფერს ქმნი მთაზე
გაჩვენებული ნიმუშის
მიხედვით.
6 მაგრამ ახლა მან მოიპოვა
უფრო შესანიშნავი
მსახურება, რამდენადაც ის
არის უკეთესი აღთქმის
შუამავალი, რომელიც
დამყარდა უკეთეს
დაპირებებზე.
7 რადგან თუ ეს პირველი
შეთანხმება იყო უნაკლო,
მაშინ ადგილი არ უნდა ეძია
მეორესთვის.
8 იმის გამო, რომ მათ
დაადანაშაულა, ის ამბობს:
აჰა, დადგება დღეები, ამბობს
უფალი, როცა ახალ
შეთანხმებას დავდებ
ისრაელის სახლთან და იუდას
სახლთან.
9 არა იმ აღთქმის მიხედვით,
რომელიც დავდე მამამებთან
იმ დღეს, როცა ხელში
ავიყვანე ისინი ეგვიპტის
ქვეყნიდან გამოსაყვანად;
რადგან ისინი არ დარჩნენ
ჩემს აღთქმაში და მე არ
ვუყურებდი მათ, ამბობს
უფალი.
10 რადგან ეს არის აღთქმა,
რომელსაც დავდებ ისრაელის
სახლთან იმ დღეების შემდეგ,
ამბობს უფალი; ჩემს
კანონებს ჩავდებ მათ
გონებაში და ჩავწერ მათ
გულებში, ვიქნები მათთვის
ღმერთი და ისინი იქნებიან
ჩემთვის ხალხი.
11 და არ უნდა ასწავლონ
თითოეულმა თავის მეზობელს
და თითოეულმა თავის ძმას და
თქვას: შეიცანი უფალი,
რადგან ყველა მიცნობს მე,
პატარადან დიდამდე.
12 რადგან მოწყალე ვიქნები
მათი უსამართლობის მიმართ
და მათი ცოდვები და მათი
ურჯულოება აღარ გავიხსენებ.
13 მან თქვა: ახალი აღთქმა, მან
დაამტკიცა პირველი. ახლა ის,
რაც ფუჭდება და ბერდება,
მზად არის გაქრეს.

თავი 9

1 მაშინ, ჭეშმარიტად, პირველ
შეთანხმებას ასევე ჰქონდა
ღვთაებრივი სამსახურის წეს-
ჩვეულებები და ამქვეყნიური
საწმინდარი.
2 იქ იყო კარავი გაშენებული;
პირველი, რომელშიც იყო
სასანთლე, სუფრა და
საჩვენებელი პური; რომელსაც
სიწმინდე ჰქვია.

3და მეორე ფარდის შემდეგ,
კარავი, რომელსაც უწმიდესი
უწოდეს;
4რომელსაც ჰქონდა ოქროს
საცეცხლე და აღთქმის
კიდობანი გარშემო ოქროთი
გადაფარებული, რომელშიც იყო
ოქროს ჭურჭელი, რომელსაც
ჰქონდა მანანა, და აარონის
კვერთხი, რომელიც
ბუტბუტებდა, და აღთქმის
ტრაფარეტები;
5და მასზე დიდების
ქერუბიმები ჩრდილავდნენ
მოწყალების ადგილს; რაზეც
ახლა კონკრეტულად ვერ
ვისაუბრებთ.
6ახლა, როცა ეს ყველაფერი
ასე დაწესდა, მღვდლები
ყოველთვის შედიოდნენ
პირველკარავში და
ასრულებდნენ ღვთის
მსახურებას.
7მეორეში კი ყოველწლიურად
ერთხელ მიდიოდა
მღვდელმთავარი მარტო,
სისხლის გარეშე, რომელსაც
სწირავდა თავისთვის და
ხალხის ცოდვებისთვის.
8სული წმიდა ეს ნიშნავს, რომ
გზა უწმინდესისკენ ჯერ
კიდევ არ იყო გამოცხადებული,
როცა ჯერ კიდევ პირველი
კარავი იდგა.
9რაც იყო იმდროინდელი
ფიგურა, რომელშიც
შესთავაზეს ძღვენიც და
მსხვერპლებიც, რამაც ვერ
გახადა ის, ვინც ასრულებდა
მსახურებას, როგორც სინდისს
ეხებოდა;
10რომელიც მხოლოდ ხორცსა და
სასმელში იდგა, მრავალგვარი
სარეცხი და ხორციელი წეს-
ჩვეულებები, დაწესებული მათ
გამოსწორების ჟამამდე.
11მაგრამ ქრისტე მოვიდა,
მომავალი სიკეთის
მღვდელმთავარი, უფრო დიდი
და სრულყოფილი კარავით,
ხელნაკეთი, ანუ არა ამ
შენობისგან;
12არც თხისა და ხბოს სისხლით,
არამედ თავისი სისხლით
შევიდა ერთხელ წმიდა
ადგილას და მოიპოვა
ჩვენთვის საუკუნო
გამოსყიდვა.
13რადგან თუ ხარების და თხის
სისხლი და უწმინდურს
ასველებს ცხვრის ფერფლი,
განწმენდს ხორცის
განწმენდას.
14უფრო მეტად ქრისტეს
სისხლი, რომელმაც მარადიული
სულის მეშვეობით უბიწოდ
შესწირა თავი ღმერთს,
განწმენდს თქვენს სინდისს
მკვდარი საქმეებისგან, რათა
ემსახუროთ ცოცხალ ღმერთს?
15და ამ მიზეზითთის არის
ახალი აღთქმის შუამავალი,
რათა სიკვდილის გზით,
ცოდვების გამოსყიდვისთვის,
რომლებიც იყო პირველი
აღთქმის ქვეშ,
მოწოდებულებმა მიიღონ
მარადიული მემკვიდრეობის
აღთქმა.
16რადგან სადაც არის
ანდერძი, აუცილებლად უნდა
იყოს მოანდერძის სიკვდილიც.
17რადგან ანდერძი ძალაა
ადამიანთა სიკვდილის
შემდეგ, თორემ მას
არავითარი ძალა არაქვს,
სანამ მოანდერძე ცოცხალია.
18რის გამოც არც პირველი
აღთქმა არ იყო მიძღვნილი
უსისხლოდ.
19რადგან მოსემ რჯულისამებრ
უთხრა მთელ ხალხს ყველა
მცნებას, აიღო ხბოებისა და
თხების სისხლი წყლით,
ალისფერი მატყლით და
ჰისოპით, და მოასხურა წიგნი
და მთელი ხალხი.
20ამბობდა: ეს არის აღთქმის
სისხლი, რომელიც ღმერთმა
მოგცათ.
21სისხლით მოასხურა კარავიც
და მსახურების ყველა
ჭურჭელი.
22და თითქმის ყველაფერი
კანონით არის განწმენდილი
სისხლით; და სისხლის
დაღვრის გარეშე არ არის
რემისია.
23ამიტომ საჭირო იყო, რომ
ზეცაში არსებული ნიმუშები
ამით განწმენდილიყო; მაგრამ
თავად ზეციური
მსხვერპლშეწირვებით
უკეთესი.
24რადგან ქრისტე არ შევიდა
ხელნაკეთ წმინდა ადგილებში,
რომლებიც ჭეშმარიტების
ფიგურებია; არამედ თავად
ზეცაში, ახლა რომ გამოჩნდეს
ჩვენთვის ღვთის წინაშე:
25არც ის, რომ ხშირად
შესწიროს თავი, როგორც
მღვდელმთავარი

ყოველწლიურად შედის წმიდა
ადგილას სხვისი სისხლით;
26რადგან მაშინ მას ხშირად
უნდა ტანჯულიყო სამყაროს
დაარსებიდან: ახლა კი
ერთხელ ქვეყნიერების
აღსასრულში გამოჩნდა, რათა
თავი დაეღწია ცოდვის
მსხვერპლით.
27და როგორც ადამიანებს
აქვთ დანიშნული ერთხელ
სიკვდილი, ამის შემდეგ კი
სასამართლო:
28ასე რომ, ერთხელ ქრისტე
შესთავაზეს ბევრის
ცოდვების ასატანად; და მათ,
ვინც მას ეძებენ, მეორედ
გამოცხადდება ცოდვის
გარეშე გადარჩენისთვის.

თავი 10

1ვინაიდან კანონი, რომელსაც
აქვს მომავალი სიკეთის
ჩრდილი და არა საგანთა ხატი,
ვერასოდეს შეძლებს იმ
მსხვერპლშეწირვით,
რომელსაც ისინი
ყოველწლიურად სწირავდნენ,
განუწყვეტლივ
სრულყოფილებისკენ
მიმავალნი.
2რადგან მაშინ არ
შეწყვეტდნენ მათ
შეთავაზებას? რადგან
ოდესღაც განწმენდილ
თაყვანისმცემლებს
ცოდვების სინდისი აღარ უნდა
ჰქონოდათ.
3მაგრამ ამ მსხვერპლში
ყოველწლიურად კვლავ ხდება
ცოდვების ხსოვნა.
4რადგან არ შეიძლება
ხარების და თხის სისხლი
ცოდვებს წაართვას.
5ამიტომ, როდესაც ის მოვა
ქვეყნიერებაში, ამბობს: არ
გინდოდეს მსხვერპლი და
შესაწირავი, მაგრამ სხეული
გამიმზადე.
6დასაწვავი შესაწირავი და
ცოდვის მსხვერპლი არ
გსიამოვნებდა.
7მაშინ ვთქვი: აჰა, მოვედი
(წიგნის ტომში ჩემზეა
დაწერილი), რათა აღვასრულო
შენი ნება, ღმერთო.
8ზემოთ, როცა თქვა:
მსხვერპლშეწირვა და
შესაწირავი, აღსავლენი და
შესაწირავი ცოდვისთვის არ
გინდოდა და არც
გსიამოვნებდა. რომლებსაც
კანონი გვთავაზობს;
9მაშინ თქვა: აჰა, მოვედი
შენი ნების შესასრულებლად,
ღმერთო. წაართმევს პირველს,
რათა დაამყაროს მეორე.
10რომელი ნებით ვართ
განწმედილი იესო ქრისტეს
სხეულის ერთხელ სამუდამოდ
შეწირვით.
11და ყოველი მღვდელი
ყოველდღიურად დგას
მსახურებაში და ხშირად
სწირავს იმავე მსხვერპლს,
რომელიც ვერასოდეს აშორებს
ცოდვებს.
12მაგრამ ეს კაცი, მას შემდეგ,
რაც მან ერთი მსხვერპლი
შესწირა ცოდვებისთვის
სამუდამოდ, დაჯდა ღვთის
მარჯვნივ;
13ამიერიდან ელოდება, სანამ
მისი მტრები ფეხქვეშ
გახდებიან.
14რადგან ერთი შესაწირით
მან დაასრულა სამუდამოდ
განწმიდებულნი.
15რისი მოწმეა ჩვენთვის
სული წმიდაც, რადგან ამის
შემდეგ მან თქვა ადრე:
16ეს არის აღთქმა, რომელსაც
დავდებ მათთან იმ დღეების
შემდეგ, ამბობს უფალი,
ჩავდებ ჩემს კანონებს მათ
გულებში და მათგონებაში
დავწერ;
17და მათი ცოდვები და
ურჯულოება აღარ გავიხსენებ.
18ახლა, სადაც არის მათი
მიტევება, აღარ არის ცოდვის
შესაწირავი.
19ამიტომ, ძმებო, გამბედაობა,
რომ შევიდეთ უწმინდესში
იესოს სისხლით,
20ახალი და ცოცხალი გზით,
რომელიც მან აკურთხა
ჩვენთვის ფარდის, ანუ მისი
ხორცის მეშვეობით;
21და ჰყავდეს მღვდელმთავარი
ღვთის სახლზე;
22მოდი, მივუახლოვდეთ
ჭეშმარიტი გულით რწმენის
სრული დარწმუნებით, ჩვენი
გული ბოროტი სინდისისაგან
დაღვრილი და ჩვენი სხეული
სუფთა წყლით გარეცხილი.
23მტკიცედ დავიჭიროთ ჩვენი
რწმენის აღიარება ურყევად;
(რადგან აღთქმული
ერთგულია;)

24და მივხედოთ ერთმანეთს
სიყვარულისა და კეთილი
საქმეების აღმძვრელად.
25არ მივატოვოთ საკუთარი
თავის შეკრება, როგორც
ზოგიერთის წესია; არამედ
შევაგონებდეთ ერთმანეთს და
მით უფრო, როგორც ხედავთ
დღის მოახლოებას.
26რადგან თუ ჩვენ განზრახ
ვცოდავთ მას შემდეგ, რაც
მივიღეთ ჭეშმარიტების
ცოდნა, აღარ რჩება
მსხვერპლი ცოდვებისთვის,
27მაგრამ განკითხვის
შიშისმომგვრელი მოლოდინი
და ცეცხლოვანი რისხვა,
რომელიც შთანთქავს
მოწინააღმდეგეებს.
28ვინც აბუჩად იგდებდა
მოსეს რჯულს, მოკვდა
უმოწყალოდ ორი ან სამი
მოწმის ქვეშ.
29რამდენად სასტიკი სასჯელი,
წარმოიდგინეთ, ღირსად
ჩაითვლება ის, ვინც ფეხით
დააბიჯა ღვთის ძეს და
დათვალა შეთანხმების
სისხლი, რომლითაც იგი
განიწმინდა, უწმინდესია და
ჩაუდენია მადლის სული?
30რადგან ჩვენ ვიცნობთ მას,
ვინც თქვა: შურისძიება მე
მეკუთვნის, მე ვანაზღაურებ,
ამბობს უფალი. და ისევ, უფალი
განსჯის თავის ხალხს.
31საშინელებაა ცოცხალი
ღმერთის ხელში ჩავარდნა.
32ოღონდ გაიხსენეთ წინა
დღეები, რომლებშიც
განათების შემდეგ
გადაიტანეთ ტანჯვის დიდი
ბრძოლა;
33ნაწილობრივ, მაშინ, როცა
თქვენ გახდით მზერა
საყვედურებითა და ტანჯვით;
და ნაწილობრივ, სანამ თქვენ
გახდით მათი თანამგზავრები,
რომლებიც ასე გამოიყენეს.
34რამეთუ შემიწყალეთ
ჩემდამი ჩემს ობლებში და
სიხარულით მიიღეთ თქვენი
საქონლის გაპარტახება,
რადგან იცით, რომ თქვენ
გაქვთ ზეცაში უკეთესი და
გამძლე ნივთი.
35მაშ, ნუ განდევნით თქვენი
ნდობა, რომელსაც დიდი
საზღაური აქვს.
36რადგან თქვენ გჭირდებათ
მოთმინება, რათა, ღვთის
ნების შესრულების შემდეგ,
მიიღოთ აღთქმა.
37კიდევ ცოტა ხნით, და ვინც
მოვა, მოვა და არ დაყოვნებს.
38ახლა მართალი იცოცხლებს
რწმენით, მაგრამ თუ ვინმე
უკან დაიხევს, ჩემს სულს არ
სიამოვნებს იგი.
39მაგრამ ჩვენ არ ვართ
მათგან, ვინც უკან იხევს
წარწყმედისკენ; არამედ მათ,
ვისაც სწამს სულის
გადარჩენისა.

თავი 11

1ახლა რწმენა არის იმის
საფუძველი, რისი იმედიც
გვაქვს, მტკიცებულება იმისა,
რაც არ ჩანს.
2რადგან ამით უხუცესებმა
კარგი ამბავი მიიღეს.
3რწმენით ჩვენ გვესმის, რომ
სამყაროები ღვთის სიტყვით
იყო მოქცეული, ასე რომ, რაც
ჩანს, არ შეიქმნა
ხილულისაგან.
4რწმენით აბელმა შესწირა
ღმერთს კაენზე უკეთესი
მსხვერპლი, რომლითაც მან
მიიღო მოწმობა, რომ ის იყო
მართალი, ღმერთი მოწმობდა
მის ძღვენებზე;
5რწმენით ენოქი ითარგმნა,
რომ არ ენახა სიკვდილი; და
ვერ იპოვეს, რადგან ღმერთმა
თარგმნა იგი, რადგან მის
თარგმნამდე მას ეს მოწმობა
ჰქონდა, რომ ღმერთს
ახარებდა.
6მაგრამ რწმენის გარეშე
შეუძლებელია მას ასიამოვნო,
რადგან ვინც ღმერთთან მიდის,
უნდა სწამდეს, რომ ის არის და
ის არის ჯილდო მათთვის, ვინც
გულმოდგინედ ეძებს მას.
7რწმენით ნოემ,
გაფრთხილებულმა ღმერთმა
ჯერ კიდევ უხილავზე, შიშით
შეძრწუნებულმა მოამზადა
კიდობანი თავისი სახლის
გადასარჩენად; რომლითაც მან
დაგმო სამყარო და გახდა
რწმენით გამოწვეული
სიმართლის მემკვიდრე.
8რწმენით აბრაამი, როცა
მოუწოდეს წასულიყო იმ
ადგილას, რომელიც მას
შემდეგ უნდა მიეღო
სამკვიდროდ, დაემორჩილა; და
გავიდა, არ იცოდა სად წავიდა.

9რწმენით ცხოვრობდა
აღთქმის ქვეყანაში,როგორც
უცხო ქვეყანაში,ცხოვრობდა
კარვებში ისააკთან და
იაკობთან,მასთან ერთად
იმავე აღთქმის
მემკვიდრეებთან.
10რადგან ის ეძებდა ქალაქს,
რომელსაც აქვს საფუძველი,
რომლის აღმშენებელი და
შემქმნელი ღმერთია.
11რწმენით თავად სარამაც
მიიღო ძალა,რომ დაორსულდა
თესლი და შეეძინა შვილი,
როცა ის იყო,რადგან ის
ერთგულად განიხილა,ვინც
აღთქმული იყო.
12ამიტომ აღმოცენდა იქ ერთი
და მკვდარივით კარგი,ცის
ვარსკვლავებივით სიმრავლე
და ქვიშასავით,რომელიც
ზღვის სანაპიროზეა
უთვალავი.
13ესენი ყველანი მოკვდნენ
რწმენით,არ მიიღეს
აღთქმები,არამედ დაინახეს
ისინი შორიდან და
დაარწმუნეს ისინი,მოიცვა
ისინი და აღიარეს,რომ ისინი
უცხონი და მომლოცველები
იყვნენ დედამიწაზე.
14რადგან ისინი,ვინც ასე
ამბობენ,ცხადად აცხადებენ,
რომ ისინი ეძებენ ქვეყანას.
15და ჭეშმარიტად,მათ რომ
ახსოვდეთ ის ქვეყანა,
საიდანაც ისინი გამოვიდნენ,
მათ შეეძლოთ დაბრუნების
შესაძლებლობა.
16მაგრამ ახლა მათ სურთ
უკეთესი ქვეყანა,ანუ
ზეციური,ამიტომ ღმერთს არ
რცხვენია მათი ღმერთად
წოდება,რადგან მან
მოამზადა მათთვის ქალაქი.
17რწმენით აბრაამმა,როცა
გამოსცადეს,შესწირა ისააკი,
ხოლო ვინც მიიღო აღთქმები,
შესწირა თავისი
მხოლოდშობილი ძე.
18ვისზეც ითქვა:ისაკში
იწოდება შენი შთამომავალი.
19იმის გათვალისწინებით,
რომ ღმერთმა შეძლო მისი
მკვდრეთით აღდგომა;
საიდანაც ასევე მიიღო იგი
ფიგურაში.
20რწმენით აკურთხა ისაკმა
იაკობი და ესავი მომავალი
მოვლენების შესახებ.
21რწმენით იაკობმა,როცა
მომაკვდავი იყო,აკურთხა
იოსების ორივე ვაჟი;და
თაყვანს სცემდა თავისი
კვერთხის თავზე
დაყრდნობილი.
22რწმენით იოსებმა,როცა
მოკვდა,ახსენა ისრაელიანთა
წასვლა;და მისცა მცნება
მისი ძვლების შესახებ.
23რწმენით მოსე,როცა
დაიბადა,სამი თვის
განმავლობაში დაიმალა
თავის მშობლებს,რადგან მათ
დაინახეს,რომ ის სწორი
შვილი იყო.და არ ეშინოდათ
მეფის ბრძანებისა.
24რწმენით მოსემ,როცა
მიაღწია წლებს,არ თქვა
ფარაონის ასულის ძე;
25არჩია ღვთის ხალხთან
ერთად ტანჯვა,ვიდრე
დროებით დატკბე ცოდვის
სიამოვნებით;
26ქრისტეს შეურაცხყოფას
ეგვიპტეში არსებულ
საგანძურზე უფრო დიდი
სიმდიდრე აფასებდა,რადგან
მან პატივი სცა ჯილდოს
საზღაურს.
27რწმენით მიატოვა ეგვიპტე,
მეფის რისხვის არ ეშინოდა,
რადგან მოითმინა,როგორც
უხილავი.
28რწმენით აღასრულა პასექი
და სისხლის ღვრა,რათა
პირმშოს დამღუპველი მათ არ
შეეხოს.
29რწმენით გაიარეს წითელ
ზღვაზე,როგორც ხმელეთზე,და
რომელნიც ეგვიპტელები
ცდილობდნენ,დაიხრჩო.
30რწმენით იერიხონის
კედლები დაინგრა,მას
შემდეგ,რაც დაახლოებით
შვიდი დღე შემოერტყნენ.
31რწმენით არ მოკვდა მეძავი
რახაბი ურწმუნოებთან,როცა
მშვიდობით მიიღო
მზვერავები.
32და მეტი რა ვთქვა?რადგან
დრო არ მომიყვება გედეონზე,
ბარაკზე,სამსონზე და
იფთაზე;დავითისა და
სამუელისა და
წინასწარმეტყველთა:
33ვინც რწმენით დაიმორჩილა
სამეფოები,აღასრულა
სიმართლე,მიიღო აღთქმები,
შეაჩერა ლომების პირი,
34ჩააქრო ცეცხლის ძალადობა,
გადაურჩა ხმლის კიდეს,
სისუსტის გამოგაძლიერდნენ,
ბრძოლაში ვაჟკაცები

გახდნენ, უცხოთა ლაშქარს
გაქცევა მოექცნენ.
35 ქალებმა მიიღეს მკვდრები,
რომლებიც აღდგნენ ხელახლა;
რომ მათ შეეძლოთ უკეთესი
აღდგომა მიეღოთ:
36 და სხვებს ჰქონდათ
სასამართლო პროცესი
სასტიკი დაცინვისა და
ტანჯვის, დიახ, უფრო მეტიც,
ბორკილებისა და პატიმრობის
შესახებ:
37 ჩაქოლეს, განიხილეს,
განიცადეს, მახვილით
დახოცეს: ცხვრისა და თხის
ტყავებით დახეტიალობდნენ;
გაჭირვებული, ტანჯული,
ტანჯული;
38 (რომლის ღირსიც არ იყო
ქვეყნიერება:)
დახეტიალობდნენ
უდაბნოებში, მთებში, მიწის
ბუხრებში და
გამოქვაბულებში.
39 და ამ ყველამ, რწმენით
კარგი მოხსენების მიღებით,
არ მიიღო აღთქმა:
40 ღმერთმა უკეთესი რამ
მოგვცა, რათა ისინი ჩვენს
გარეშე არ გახდნენ
სრულყოფილები.

თავი 12

1 ამიტომ, ჩვენც მოწმეთა
ამხელა ღრუბლით ვართ
მოცულნი, თავი დავანებოთ
ყოველგვარ სიმძიმეს და
ცოდვას, რომელიც ასე
ადვილად გვეუფლება, და
მოთმინებით გავიაროთ რბოლა,
რომელიც ჩვენს წინაშეა
დაყენებული,
2 შევხედოთ იესოს, ჩვენი
რწმენის ავტორს და
შემსრულებელს; რომელმაც მის
წინაშე დაყენებული
სიხარულის გამო დაითმინა
ჯვარი, აბუჩად იგდო
სირცხვილი და დაჯდა ღვთის
ტახტის მარჯვნივ.
3 განიხილე ის, ვინც
გადაიტანა ცოდვილთა ასეთი
წინააღმდეგობა საკუთარი
თავის წინააღმდეგ, რათა არ
დაიღალოთ და გონებაში არ
დაგღალოთ.
4 თქვენ ჯერ არ გაგიწევიათ
წინააღმდეგობა სისხლამდე,
ცოდვის წინააღმდეგ
ბრძოლაში.
5 და შენ დაგავიწყდა
შეგონება, რომელიც
გელაპარაკება, როგორც
ბავშვებს: შვილო, ნუ
შეურაცხყოფ უფლის დასჯას და
ნუ დაღონდები, როცა მას
საყვედურობენ:
6 რადგან ვინც უყვარს უფალს,
ის სჯის და სჯის ყოველ შვილს,
ვისაც მიიღებს.
7 თუ დაითმენთ დასჯას, ღმერთი
ისე გექცევა, როგორც ვაჟებს;
რამეთუ რომელი ძეა ის, ვისაც
მამა არ სჯის?
8 მაგრამ თუ თქვენ ხართ
სასჯელის გარეშე, რომლის
მონაწილენიც ყველანი არიან,
მაშინ თქვენ ნაძირლები ხართ
და არა ვაჟები.
9 გარდა ამისა, გვყავდა ჩვენი
ხორციელი მამები, რომლებიც
გაგვისწორებდნენ და ჩვენ
მათ პატივს ვცემდით: ნუთუ
უფრო მეტად არ უნდა ვიყოთ
სულების მამისადმი
მორჩილება და ვიცხოვროთ?
10 რადგან ისინი ჭეშმარიტად
რამდენიმე დღის
განმავლობაში გვსჯიდნენ
თავიანთი სიამოვნების
მიხედვით; მაგრამ ის ჩვენი
სარგებლისთვის, რათა ვიყოთ
მისი სიწმინდის თანაზიარი.
11 ახლა არავითარი სასჯელი
არ ჩანს სასიხარულო, არამედ
მტკივნეულად: მიუხედავად
ამისა, იგი იძლევა
სიმართლის მშვიდობიან
ნაყოფს მათ, ვინც ამით
ახორციელებს.
12 ამიტომ აწიეთ
ჩამოკიდებული ხელები და
უსუსური მუხლები;
13 და გაუკეთეთ სწორი
ბილიკები თქვენს ფეხებს,
რათა კოჭლი არ გადაიჭრას
გზიდან; არამედ განიკურნოს
იგი.
14 დაიცავით მშვიდობა
ყველასთან და სიწმინდე,
რომლის გარეშეც ვერავინ
იხილავს უფალს.
15 გულმოდგინედ შეხედეთ, რომ
ვინმემ არ დაკარგოს ღვთის
მადლი; რომ არ შეგაწუხოთ
რაიმე სიმწარის ფესვმა და
ამით ბევრი არ გაიწმინდოს;
16 რომ არ იყოს მეძავი ან
ბილწი, როგორც ესავი,
რომელიც ერთ ნაჭერ ხორცზე
გაყიდა თავისი პირმშო.

17რადგან იცით, რომ შემდეგ,
როცა მას სურდა კურთხევის
მემკვიდრეობა, ის უარყვეს,
რადგან მან ვერ იპოვა
მონანიების ადგილი, თუმცა
გულდასმით ეძებდა მას
ცრემლებით.
18რადგან თქვენ არ მოხვედით
მთაზე, რომელზედაც შეიძლება
შეხება და ცეცხლით დამწვარი,
არც სიბნელე, სიბნელე და
ქარიშხალი,
19და საყვირის ხმა და
სიტყვების ხმა; რომელი ხმა
მოისმინეს ევედრებოდნენ,
რომ სიტყვა აღარ ეთქვათ
მათთვის:
20(რადგან მათ ვერ
გაუძლებდნენ იმას, რაც იყო
ნაბრძანები, და თუ მხეცი
შეეხო მთას, ჩაქოლეს, ან
ისრით გაძვრება.
21და ისეთი საშინელი იყო ეს
სანახაობა, რომ მოსემ თქვა:
ძალიან მეშინია და
ვკანკალებ.
22თქვენ კი მიხვედით სიონის
მთაზე და ცოცხალი ღმერთის
ქალაქთან, ზეციურ
იერუსალიმთან და ანგელოზთა
ურიცხვ ჯგუფთან,
23საერთო კრებას და
პირმშოთა ეკლესიას,
რომლებიც დაწერილია ზეცაში,
და ღმერთს, ყოველთა მსაჯულს,
და მართალ ადამიანთა სულებს,
სრულყოფილს.
24და იესოს, ახალი აღთქმის
შუამავალს და მსხვრევის
სისხლს, რომელიც აბელისაზე
უკეთ ლაპარაკობს.
25ნახეთ, რომ არ უარყოთ ის,
ვინც ლაპარაკობს. რადგან თუ
ისინი არ გადაურჩნენ, ვინც
უარი თქვა მასზე, ვინც
ლაპარაკობს დედამიწაზე, მით
უმეტეს, ჩვენ ვერ
გავექცევით, თუ ზეციდან
მოლაპარაკეს გადავუხვიეთ.
26რომლის ხმამ შეარყია
მაშინ მიწა, ახლა კი
დაჰპირდა და თქვა: კიდევ
ერთხელ შევურყევ არა მხოლოდ
მიწას, არამედ ცასაც.
27და ეს სიტყვა, კიდევ ერთხელ,
ნიშნავს მოცილებას იმ
შერყეულისა, ისევე როგორც
შექმნილთაგან, რათა დარჩეს
ის, რაც არ შერყევა.
28ამიტომ, ჩვენ ვიღებთ
სასუფეველს, რომელიც არ
შეიძლება გადაადგილდეს,
გვქონდეს მადლი, რომლითაც
შეგვიძლია ვემსახუროთ
ღმერთს მოსაწონად
პატივისცემით და
ღვთისმოშიშებით.
29რადგან ჩვენი ღმერთი არის
შთამნთქმელი ცეცხლი.

თავი 13

1ძმური სიყვარული
გაგრძელდეს.
2ნუ დაივიწყებთ უცხოების
გართობას, რადგან ამით
ზოგიერთებმა ანგელოზები
შეუმჩნევლად უმასპინძლეს.
3დაიმახსოვრე ისინი, ვინც
ბორკილებში არიან, როგორც
მათთან შეკრულნი; და ისინი,
ვინც განიცდიან უბედურებას,
როგორც თქვენ ხართ სხეულში.
4ქორწინება ყველასთვის
საპატიოა და საწოლი უბიწოა,
მეძავებსა და მრუშებს კი
ღმერთი განიკითხავს.
5თქვენი საუბარი სიხარბის
გარეშე იყოს; და კმაყოფილი
იყავით იმით, რაც გაქვთ,
რადგან მან თქვა: არასოდეს
მიგატოვებ და არ მიგატოვებ.
6რათა თამამად ვთქვათ: უფალი
არის ჩემი შემწე და არ
მეშინია, რას დამიშავებს
ადამიანი.
7გაიხსენეთ ისინი, ვინც
თქვენზე მეფობენ, ვინც
გეუბნებათ ღვთის სიტყვა,
რომელთა რწმენაც მოჰყვება
მათ საუბრის დასასრულს.
8იესო ქრისტე იგივეა გუშინ
და დღეს და სამუდამოდ.
9ნუ იქნებით მყვინთავებითა
და უცნაური დოქტრინებით.
რამეთუ კარგია გული მადლითა
დამკვიდრდეს; არა ხორცით,
რომელიც არ სარგებლობდა
მათში დაკავებულებისთვის.
10ჩვენ გვაქვს სამსხვერპლო,
რომლის ჭამის უფლება არ
აქვთ, რომლებიც კარავს
ემსახურებიან.
11რადგან იმ მხეცების
სხეულები, რომელთა სისხლს
მღვდელმთავარი ცოდვის გამო
საწმიდარში მოაქვს, ბანაკის
გარეშე იწვება.
12ამიტომ იესოც, რათა თავისი
სისხლით გაეწმინდა ხალხი,
იტანჯა კარიბჭის გარეშე.
13მოდით წავიდეთ მასთან
ბანაკის გარეშე, ავიტანოთ
მისი შეურაცხყოფა.

14რადგან აქ არ გვაქვს
მუდმივი ქალაქი,მაგრამ
ვეძებთ მომავალს.
15მაშ,მუდმივი მის მიერ
შევწიროთ სადიდებელი
მსხვერპლი ღმერთს,ანუ
ჩვენი ბაგეების ნაყოფი მისი
სახელის მადლიერებით.
16მაგრამ სიკეთის კეთება და
საუბარი არ დაივიწყო,
რადგან ასეთი მსხვერპლი
ღმერთს სიამოვნებს.
17დაემორჩილეთ თქვენზე
მბრძანებლებს და
დაემორჩილეთ,რადგან ისინი
ფრთხილობენ თქვენს სულებს,
როგორც პასუხისმგებელნი,
რათა გააკეთონ ეს სიხარულით
და არა მწუხარებით,რადგან
ეს არასახარბიელოა
თქვენთვის.
18ილოცეთ ჩვენთვის,რადგან
გვჯერა,რომ სუფთა სინდისი
გვაქვს და ყველაფერში
გვინდა პატიოსნად
ვიცხოვროთ.
19მაგრამ გევედრები,რომ ეს
უფრო მოიქცე,რათა უფრო ადრე
დავბრუნდე შენთან.
20მშვიდობის ღმერთი,
რომელმაც მკვდრეთით
აღადგინა ჩვენი უფალი იესო,
ცხვრის დიდი მწყემსი,
მარადიული აღთქმის სისხლით,
21გაგხდით სრულყოფილნი
ყოველ კეთილ საქმეში,რათა
შეასრულოთ მისი ნება და
თქვენში შეასრულოთ ის,რაც
სასიამოვნოა მის თვალში,
იესო ქრისტეს მეშვეობით;
ვისაც დიდება უკუნითი
უკუნისამდე.ამინ.
22და გევედრებით,ძმებო,
დაითმინეთ გამამხნევებელი
სიტყვა,რადგან მე მოგწერეთ
წერილი რამდენიმე სიტყვით.
23იცოდეთ,რომ ჩვენი ძმა
ტიმოთე გათავისუფლებულია;
ვისთან ერთად,თუ მალე მოვა,
გნახავ.
24მიესალმეთ ყველა თქვენზე
მმართველს და ყველა
წმინდანს.იტალიელები
გილოცავენ.
25მადლი იყოს თქვენთან
ერთად.ამინ.

ჯეიმსი

თავი 1

1იაკობი, ღვთისა და უფალი
იესო ქრისტეს მსახური,
მისალმება თორმეტ ტომს,
რომლებიც გაფანტულნი არიან.
2ჩემო ძმებო, სიხარულად
ჩათვალეთ, როცა სხვადასხვა
განსაცდელში ჩავარდებით;
3იცოდეთ, რომ თქვენი
რწმენის ცდა მოთმინებას
იწვევს.
4ოღონდ მოთმინებას ჰქონდეს
თავისი სრულყოფილი საქმე,
რათა იყოთ სრულყოფილები და
სრულყოფილები, არაფრის
გსურს.
5თუ რომელიმე თქვენგანს
აკლია სიბრძნე, სთხოვოს
ღმერთს, რომელიც ყველას
აძლევს უხვად და არ
ლანძღავს; და მიეცემა მას.
6მაგრამ დაე, ითხოვოს
რწმენით, არაფერი მერყევი.
რადგან მერყევი ზღვის
ტალღას ჰგავს, რომელსაც
ქარი ამოძრავებს და
გადააგდებს.
7რამეთუ არ იფიქროს იმ კაცმა,
რომ რაიმეს მიიღებს
უფლისგან.
8ორმაგი მოაზროვნე კაცი
არასტაბილურია ყველა თავის
გზაზე.
9დაიხაროს დაბალი ხარისხის
ძმამ, რომ ამაღლებულია.
10მდიდარი კი იმით, რომ
დამცირდება, რადგან ბალახის
ყვავილივით გადავა.
11რადგან მზე არ ამოდის
მძვინვარე სიცხით, არამედ
აშრობს ბალახს და მისი
ყვავილი ცვივა და მისი
მოდაში მოქცევის მადლი
ქრება; ასევე გაქრება
მდიდარი კაცი თავის გზაზე.
12ნეტარია განსაცდელის
მოთმენა, რადგან როცა
განიცდება, მიიღებს
სიცოცხლის გვირგვინს,
რომელიც უფალმა აღუთქვა
თავის მოყვარულებს.
13ნურავინ იტყვის
განსაცდელისას: მე ღვთისგან
ვარ განსაცდელი, რადგან
ღმერთი ბოროტებით ვერ
განიცდება და არც ვინმეს
ცდის.
14მაგრამ ყოველი ადამიანი
ცდუნებას განიცდის, როცა
თავისივე ვნებათა ღელვას
აშორებს და აცდუნებს.
15მაშინ, როცა ვნება
დაორსულდება, შობს ცოდვას,
და ცოდვა, როცა დასრულდება,
შობს სიკვდილს.
16ნუ ცდებით, ჩემო საყვარელო
ძმებო.
17ყოველი კეთილი ძღვენი და
ყოველი სრულყოფილი ძღვენი
ზემოდან არის და ჩამოდის
მნათობის მამისგან,
რომელთანაც არ არის
ცვალებადობა და არც
მოქცევის ჩრდილი.
18თავისი ნებით გვშობა
ჭეშმარიტების სიტყვით, რათა
ვიყოთ მისი ქმნილებების
ერთგვარი პირველი ნაყოფი.
19ამიტომ, ჩემო საყვარელო
ძმებო, ყოველი იყოს სმენაში
სწრაფი, ლაპარაკში ნელი,
რისხვაში ნელი.
20რადგან ადამიანის რისხვა
არ ახდენს ღვთის სიმართლეს.
21ამიტომ განდევნეთ
ყოველგვარი სიბინძურე და
უხამსობის ზედმეტობა და
მიიღეთ თვინიერებით
ნამყენი სიტყვა, რომელსაც
შეუძლია თქვენი სულების
გადარჩენა.
22მაგრამ იყავით სიტყვის
შემსრულებლები და არა
მხოლოდ მსმენელები,
საკუთარი თავის მოტყუებით.
23რადგან თუ ვინმე არის
სიტყვის მსმენელი და არა
შემსრულებელი, ის ჰგავს
ადამიანს, რომელიც ხედავს
მის ბუნებრივ სახეს ჭიქაში.
24რადგან ის ხედავს საკუთარ
თავს და მიდის თავის გზაზე
და მაშინვე ავიწყდება,
როგორი ადამიანი იყო.
25მაგრამ ვინც ჩახედავს
თავისუფლების სრულყოფილ
კანონს და აგრძელებს მასში,
რადგან ის არ არის
დავიწყებული მსმენელი,
არამედ საქმის
შემსრულებელი, ეს კაცი
კურთხეული იქნება თავის
საქმეში.
26თუ რომელიმე თქვენგანი
მორწმუნე გეჩვენებათ და
ენას არ იჭერს ლაგამი,
არამედ ატყუებს საკუთარ
გულს, ამაოა ამ კაცის
რელიგია.

27წმინდა და უბიწო რელიგია
ღვთისა და მამის წინაშე, ეს
არის ობოლთა და ქვრივთა
გასაჭირში მონახულება და
წუთისოფლისგან უმწიკვლო
შენახვა.

თავი 2

1ჩემო ძმებო, არ გქონდეთ
რწმენა ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს, დიდების უფლისა,
პიროვნების მიმართ.
2რადგან თუ მოვა თქვენს
შეკრებაზე კაცი ოქროს
ბეჭდით, ლამაზად სამოსით, და
ასევე მოვა ღარიბი კაცი
საზიზღარი სამოსით;
3და პატივს სცემ მას, ვინც
გეის ტანსაცმელს ატარებს და
უთხარი მას: დაჯექი აქ კარგ
ადგილას; და უთხარი
ღარიბებს: დადექი იქ, ან
დაჯექი აქ ჩემს ფეხქვეშ.
4მაშ, არ ხართ მიკერძოებულნი
და არ გახდით ბოროტი
აზრების მსაჯულები?
5ისმინეთ, ჩემო საყვარელო
ძმებო, განა ღმერთმა არ
აირჩია ამ სამყაროს
ღარიბები რწმენით მდიდარნი
და სამეფოს მემკვიდრეები,
რომელიც დაჰპირდა თავის
მოყვარულებს?
6მაგრამ თქვენ აბუჩად
იგდებთ ღარიბებს. მდიდრები
არ გჩაგრავენ და არ
გიზიდავენ სასამართლოს წინ?
7განა ისინი არ გმობენ იმ
ღირსეულ სახელს, რომლითაც
თქვენ გეძახიან?
8თუ თქვენ შეასრულებთ
სამეფო კანონს წმინდა
წერილის მიხედვით:
გიყვარდეს მოყვასი შენი,
როგორც საკუთარი თავი,
კარგად იქცევი.
9მაგრამ თუ თქვენ გაქვთ
პატივისცემა პიროვნების
მიმართ, თქვენ ჩადენთ
ცოდვას და დარწმუნებული
ხართ კანონში, როგორც
დამრღვევები.
10რადგან ვინც იცავს მთელ
რჯულს და ერთ რამეში
ადანაშაულებს, ის არის
ყველაფერში დამნაშავე.
11რადგან ვინც თქვა: არ
იმრუშო, ისიც თქვა: ნუ მოკლავ.
ახლა თუ არ იმრუშობ, მაგრამ
თუ მოკლავ, კანონის
დამრღვევი გახდები.
12ასე ილაპარაკეთ და
მოიქეცით, როგორც ისინი,
ვინც განიკითხება
თავისუფლების კანონით.
13რადგან მას ექნება
უმოწყალო განაჩენი, ვინც არ
გამოიჩინა წყალობა; და
წყალობა ხარობს განკითხვის
წინააღმდეგ.
14რა სარგებლობა მოაქვს,
ჩემო ძმებო, თუ ადამიანი
ამბობს, რომ რწმენა აქვს და
საქმეები არ აქვს? შეუძლია
თუ არა რწმენას მისი
გადარჩენა?
15თუ და-ძმა შიშველი და
ყოველდღიური საკვების
ნაკლებობაა,
16და ერთმა თქვენგანმა
უთხრა მათ: წადით მშვიდობით,
გათბეთ და სავსე იყავით;
მიუხედავად იმისა, რომ
თქვენ არ აძლევთ მათ
სხეულისთვის საჭირო
ნივთებს; რა მოგება აქვს?
17რწმენაც, თუ საქმეები არ
აქვს, მკვდარია, მარტოდ
მყოფი.
18დიახ, ადამიანმა შეიძლება
თქვას: შენ გაქვს რწმენა და
მე მაქვს საქმეები: მაჩვენე
შენი რწმენა შენი საქმეების
გარეშე და მე გაჩვენებ ჩემს
რწმენას ჩემი საქმეებით.
19შენ გწამს, რომ ერთია
ღმერთი; კარგად აკეთებ:
ეშმაკებსაც სწამთ და
კანკალებენ.
20მაგრამ გინდა იცოდე, ფუჭი
ადამიანო, რომ რწმენა
საქმეების გარეშე მკვდარია?
21განა საქმეებით არ
გამართლდა ჩვენი მამა
აბრაამი, როცა
სამსხვერპლოზე შესწირა
თავისი ვაჟი ისააკი?
22ხედავ, როგორ იმოქმედა
რწმენამ მის საქმეებთან
ერთად და რწმენა სრულყოფილ
იქნა საქმეებით?
23და აღსრულდა წერილი,
რომელიც ამბობს: ირწმუნა
აბრაამმა ღმერთი, და ეს
მიიჩნიეს მას სიმართლედ, და
ეწოდა მას ღმერთის მეგობარი.
24მაშ, თქვენ ხედავთ, რომ
საქმეებით ადამიანი
მართლდება და არა მხოლოდ
რწმენით.
25ასევე არ გამართლდა
საქმეებით მეძავი რახაბი,

როცა მიიღო მაცნეები და
სხვა გზით გაგზავნა?
26რადგან როგორც სხეული
მკვდარია სულის გარეშე,
ასევე რწმენა საქმეების
გარეშე მკვდარია.

თავი 3

1ჩემო ძმებო, ნუ იქნებით
ბევრი ბატონი, რადგან იცით,
რომ უფრო დიდ მსჯავრს
მივიღებთ.
2რადგან ბევრრამეში
ვაწყენინებთ ყველას. თუ
ვინმე სიტყვით არ
შეურაცხყოფს, ის არის
სრულყოფილი ადამიანი და
შეუძლია მთელი სხეულის
აღვირახსნილობა.
3აჰა, ცხენებს პირში ვდებთ
ნაჭრებს, რათა
დაგვიმორჩილონ; და ჩვენ
ვტრიალებთ მთელ მათ სხეულზე.
4აჰა აგრეთვე ხომალდები,
რომლებიც, მართალია,
იმდენად დიდები არიან და
სასტიკი ქარები
ამოძრავებენ, მაგრამ ისინი
ძალიან მცირე საჭით
ტრიალებენ, სადაც კი
გუბერნატორს სურს.
5ასე რომ, ენა არის პატარა
წევრი და ამაყობს დიდებით.
აჰა, რა დიდ საქმეს ანთებს
პატარა ცეცხლი!
6ენა კი ცეცხლია, ურჯულოების
სამყარო: ენა ჩვენს წევრებს
შორისაცარის, რომ ბილწავს
მთელ სხეულს და ცეცხლს
უკიდებს ბუნების გზას; და ის
ჯოჯოხეთის ცეცხლს ეკიდება.
7რადგან ყველა სახის
მხეცები, ფრინველები,
გველები და ზღვაში მყოფი
საგნები მოთვინიერებულია
და მოთვინიერებულია
კაცობრიობისგან.
8მაგრამ ენას ვერავინ
დაამშვიდებს; ეს არის
დაუმორჩილებელი ბოროტება,
სავსე სასიკვდილო შხამით.
9ამით ვაკურთხებთ ღმერთს,
მამას; და ამით ვწყევლით
ჩვენ კაცნი, რომელნიც
შექმნილნი ვართ ღმერთის
მსგავსი.
10ერთი პირიდან გამოდის
კურთხევა და წყევლა. ჩემო
ძმებო, ეს ასე არ უნდა იყოს.
11აფრქვევს თუ არა წყარო
იმავე ადგილას ტკბილ წყალს
და მწარეს?
12შეუძლია ლეღვის ხეს, ჩემო
ძმებო, ზეთისხილის კენკრა
ატაროს? ან ვაზი, ლეღვი? ასე
რომ, არ შეიძლება შადრევანი
გამოიღოს როგორც მარილიანი,
ასევე სუფთა წყალი.
13ვინ არის თქვენ შორის
ბრძენი და ცოდნით
დაჯილდოებული? დაე, კარგი
საუბრისას აჩვენოს თავისი
საქმეები სიბრძნის
თვინიერებით.
14მაგრამ თუ თქვენ გაქვთ
მწარე შური და ჩხუბი თქვენს
გულებში, ნუ იდიდებთ და ნუ
იტყუებით ჭეშმარიტების
წინააღმდეგ.
15ეს სიბრძნე არ ჩამოდის
ზემოდან, არამედ არის
მიწიერი, გრძნობითი, ეშმაკი.
16რადგან სადაც არის შური და
ჩხუბი, იქ არის დაბნეულობა
და ყოველგვარი ბოროტი საქმე.
17მაგრამ სიბრძნე, რომელიც
ზემოდანაა, ჯერ წმინდაა,
შემდეგ მშვიდობისმყოფელი,
ნაზი და ადვილად მოსაქცევი,
სავსეა წყალობითა და კეთილი
ნაყოფით, მიკერძოებისა და
თვალთმაქცობის გარეშე.
18და სიმართლის ნაყოფი
ითესება მშვიდობის
დამყარებულთა შორის.

თავი 4

1საიდან მოდის თქვენ შორის
ომები და ჩხუბები? არ მოდიან
ისინი, თუნდაც თქვენი
ვნებები, რომლებიც ებრძვიან
თქვენს წევრებს?
2გნებავთ და არა გაქვთ:
კლავთ და გსურთ გქონდეთ და
არ შეგიძლიათ მიიღოთ;
იბრძვით და იბრძვით, მაგრამ
არ გაქვთ, რადგან არ ითხოვთ.
3ითხოვთ და არ იღებთ, რადგან
არასწორად ითხოვთ, რათა
მოიხმაროთ იგი თქვენს
ვნებებზე.
4მრუშნო და მრუშნო, არ იცით,
რომ წუთისოფლის მეგობრობა
ღმერთთან მტრობაა? მაშ, ვინც
ქვეყნიერების მეგობარი
იქნება, ღმერთის მტერია.
5გგონიათ, რომ წერილი
ტყუილად ამბობს: სული,
რომელიც მკვიდრობს ჩვენში,
შური სურს?

6მაგრამ ის უფრო მეტ მადლს
იძლევა. ამიტომ ამბობს:
ღმერთი ეწინააღმდეგება
ამპარტავანს, მაგრამ მადლს
აძლევს თავმდაბალს.
7ამიტომ დაემორჩილეთ
ღმერთს. წინააღმდეგობა
გაუწიე ეშმაკს და ის შენგან
გაიქცევა.
8მიუახლოვდით ღმერთს და ის
მოგიახლოვდება თქვენ.
განიწმინდეთ ხელები,
ცოდვილნო; და განიწმინდე
გული შენი, ორაზროვნო.
9იტანჯეთ, გლოვობთ და იტირეთ:
თქვენი სიცილი გლოვად
გადაიქცეს და თქვენი
სიხარული სიმძიმედ.
10დამდაბლდით უფლის წინაშე
და ის აგიმაღლებთ.
11ძმებო, ერთმანეთს
ბოროტებას ნუ ამბობთ. ვინც
ცუდს ლაპარაკობს თავის
ძმაზე და განიკითხავს თავის
ძმას, ის ცუდს ამბობს რჯულზე
და განიკითხავს რჯულს;
12არის ერთი კანონმდებელი,
რომელსაც ძალუძს გადარჩენა
და განადგურება: ვინ ხარ შენ,
რომელიც სხვას განიკითხავ?
13ახლავე წადით, ვინც ამბობთ:
დღეს თუ ხვალ შევალთ ასეთ
ქალაქში და გავაგრძელებთ იქ
წელიწადს, ვიყიდით და
გავყიდით და მოგებას
მივიღებთ.
14ხოლო თქვენ არ იცით, რა
იქნება ხვალ. რისთვის არის
შენი ცხოვრება? ეს არის
ორთქლიც კი, რომელიც ცოტა
ხნით ჩნდება და შემდეგ
ქრება.
15ამისთვის უნდა თქვათ: თუ
უფალი ინებებს, ჩვენ
ვიცოცხლებთ და გავაკეთებთ
ამას ან იმას.
16ახლა კი იხარეთ თქვენი
ტრაბახობით: ყოველი ასეთი
სიხარული ბოროტებაა.
17ამიტომ, ვინც იცის სიკეთის
კეთება და არ აკეთებს,
მისთვის ცოდვაა.

თავი 5

1ახლავე წადით, მდიდარო,
იტირეთ და იტირეთ თქვენი
უბედურების გამო, რომელიც
დაგემართებათ.
2შენი სიმდიდრე
გაფუჭებულია და შენი სამოსი
გაფუჭებულია.
3შენი ოქრო და ვერცხლი
გაფუჭებულია; და მათი ჟანგი
იქნება მოწმე შენს
წინააღმდეგ და შეჭამს შენს
ხორცს ცეცხლივით. თქვენ
დააგროვეთ ერთად განძი ბოლო
დღეებისთვის.
4აჰა, თქვენი მინდვრების
მომკის მუშათა ანაზღაურება,
რომელიც თქვენგან
თაღლითობით არის დაცული,
ტირის;
5თქვენ იცხოვრეთ
სიამოვნებით დედამიწაზე და
იყავით უსუსური; იკვებეთ
თქვენი გული, როგორც
საკლავის დღეს.
6თქვენ დაგმეთ და მოკალით
მართალი; და ის
წინააღმდეგობას არ გიწევს.
7ასე რომ, მოთმინებით იყავით,
ძმებო, უფლის მოსვლამდე. აჰა,
მევენახე ელოდება
დედამიწის ძვირფას ნაყოფს
და დიდი მოთმინება აქვს მას,
სანამ არ მიიღებს ადრეულ და
უკანასკნელ წვიმას.
8თქვენც მომთმენი იყავით;
განამტკიცეთ თქვენი გული,
რადგან ახლოვდება უფლის
მოსვლა.
9ნუ სძულთ ერთმანეთს, ძმებო,
რომ არ დაგმოდეთ: აჰა,
მსაჯული დგას კარის წინ.
10აიღეთ, ჩემო ძმებო,
წინასწარმეტყველები,
რომლებიც ლაპარაკობდნენ
უფლის სახელით, ტანჯვისა და
მოთმინების მაგალითად.
11აჰა, ჩვენ ბედნიერად
ვთვლით მათ, ვინც უძლებს.
გსმენიათ იობის მოთმინება
და იხილეთ უფლის აღსასრული;
რომ უფალი ძალზე საწყალი და
მოწყალეა.
12მაგრამ უპირველეს ყოვლისა,
ჩემო ძმებო, ნუ დაიფიცებთ
არც ცას, არც მიწას და არც
სხვა ფიცი, არამედ თქვენი
დიახ იყოს დიახ; და შენი არა,
არა; რომ არ ჩავარდეთ
განსჯაში.
13თქვენგან ვინმე ტანჯულია?
დაე ილოცოს. რაიმე
მხიარულია? გალობს
ფსალმუნები.
14თქვენ შორის არის ვინმე
ავად? დაუძახოს ეკლესიის
უხუცესებს; და ილოცონ მასზე
და სცხონ ზეთი უფლის
სახელით.

15და რწმენის ლოცვა
გადაარჩენს ავადმყოფს და
უფალი აღადგენს მას; და თუ
მან ჩაიდინა ცოდვები,
მიეტევება მას.
16აღიარეთ თქვენი ცოდვები
ერთმანეთს და ილოცეთ
ერთმანეთისთვის, რათა
განიკურნოთ. მართალი კაცის
ქმედითი მხურვალე ლოცვა
ბევრს მოაქვს.
17ელია კაცი იყო ისეთივე
ვნებებით, როგორიც ჩვენ
ვართ და გულმოდგინედ
ლოცულობდა, რომ არ წვიმდა, და
არ წვიმდა დედამიწაზე სამი
წელი და ექვსი თვე.
18და კვლავ ილოცა და ზეცამ
წვიმა და მიწამ გამოიღო
თავისი ნაყოფი.
19ძმებო, თუ რომელიმე
თქვენგანი ცდება
ჭეშმარიტებას და მოაქცევს
მას;
20აცნობეთ მას, რომ ის, ვინც
ცოდვილს გადააქცევს თავისი
ცოდვისგან, იხსნის სულს
სიკვდილისგან და დაფარავს
ცოდვების სიმრავლეს.

1 პეტრე

თავი 1

1 პეტრე, იესო ქრისტეს
მოციქული, პონტოში,
გალატიაში, კაპადოკიაში,
აზიასა და ბითინიაში
მიმოფანტულ უცნობებს,
2 არჩეული მამა ღმერთის
წინასწარი შეცნობით, სულის
განწმენდით,
მორჩილებისთვის და იესო
ქრისტეს სისხლის
მოსასხურებლად: მადლი
თქვენდა და მშვიდობა
გამრავლდეს.
3 კურთხეული იყოს ღმერთი და
მამა ჩვენი უფლის იესო
ქრისტეს, რომელმაც თავისი
უხვი წყალობისამებრ
აღგვძინა ცოცხალი იმედად
იესო ქრისტეს მკვდრეთით
აღდგომით,
4 უხრწნელ და უბიწო
სამკვიდროსკენ, რომელიც არ
ქრებოდა, ზეცაში თქვენთვის
დაცული,
5 რომლებიც ინახება ღვთის
ძალით რწმენით
გადარჩენისთვის, რომლებიც
მზად არიან გამოცხადდეს
უკანასკნელ დროში.
6 რაშიც დიდად გიხარიათ,
თუმცა ახლა დროით, თუ საჭირო
იქნება, სიმძიმეში ხართ
მრავალი ცდუნების გამო:
7 რათა თქვენი რწმენის
განსაცდელი, რომელიც ბევრად
უფრო ძვირფასია, ვიდრე ოქრო,
რომელიც იღუპება, თუმც იგი
ცეცხლშია გამოსაცდელი, იესო
ქრისტეს გამოჩენისას ქება-
დიდება, პატივი და დიდება.
8 ვინც არ გინახავთ, გიყვართ;
რომელსაც ახლა ვერ ხედავთ,
მაგრამ გწამთ, სიხარულით
გიხარიათ ენითაუწერელი და
დიდებით სავსე.
9 მიიღე შენი რწმენის
დასასრული, შენი სულების
ხსნაც.
10 რომლის ხსნასაც იძიებდნენ
და გულმოდგინედ ეძებდნენ
წინასწარმეტყველები,
რომლებიც
წინასწარმეტყველებდნენ იმ
მადლის შესახებ, რომელიც
უნდა მოგივიდეს თქვენთან:
11 რა, ან რა დროს ნიშნავდა
ქრისტეს სული, რომელიც იყო
მათში, როცა წინასწარ
ამოწმებდა ქრისტეს ტანჯვას
და დიდებას, რომელიც
მოჰყვებოდა.
12 რომელთაც გამოეცხადა, რომ
არა საკუთარ თავს, არამედ
ჩვენთვის ემსახურებოდნენ
იმას, რაც ახლა მოგახსენეთ
მათმიერ, ვინც გიქადაგეთ
სახარება ზეციდან
გამოგზავნილი სულიწმიდით;
რაც ანგელოზებს სურთ
შეხედონ.
13 ამიტომ შემოარტყით თქვენი
გონების წელზე, იყავით
ფხიზელი და ბოლომდე
იმედოვნებთ იმ მადლის,
რომელიც მოგიტანთ იესო
ქრისტეს გამოცხადებისას;
14 როგორც მორჩილი შვილები,
თქვენი უცოდინრობით არ
გამოიყურებოდეს წინა
ვნებების მიხედვით.
15 მაგრამ როგორც წმიდაა ის,
ვინც მოგიწოდათ, ასევე
იყავით წმინდანი ყოველგვარ
საუბარში;
16 რადგან დაწერილია: წმიდა
იყავით; რამეთუ წმიდა ვარ.
17 და თუ მოუხმობთ მამას,
რომელიც ყოველი ადამიანის
საქმის მიხედვით მსჯელობს,
შიშით გაატარეთ აქ ყოფნის
დრო.
18 ვინაიდან იცით, რომ არ
გამოისყიდეთ ხრწნადი
ნივთებით, როგორც ვერცხლი
და ოქრო, თქვენი მამებისგან
მიღებული ტრადიციით
მიღებული ამაო საუბრისგან;
19 ოღონდ ქრისტეს ძვირფასი
სისხლით, როგორც კრავის
უნაკლო და უნაკლო.
20 რომელიც ჭეშმარიტად იყო
წინასწარ განსაზღვრული
ქვეყნიერების დაარსებამდე,
მაგრამ გამოჩნდა თქვენთვის
ამ უკანასკნელ დროს,
21 რომელთაც მისით სწამთ
ღმერთი, რომელმაც აღადგინა
იგი მკვდრეთით და მისცა
დიდება; რომ შენი რწმენა და
იმედი ღმერთში იყოს.
22 რაკი ხედავთ, რომ თქვენ
განიწმინდეთ თქვენი სულები
ჭეშმარიტების მორჩილებით
ძმების უტყუარ
სიყვარულამდე, ნახეთ, რომ
გიყვარდეთ ერთმანეთი სუფთა
გულით მხურვალედ.
23 ხელახლა დაბადებული არა
ხრწნილი თესლისგან, არამედ
უხრწნელისაგან, ღვთის

სიტყვით, რომელიც ცოცხლობს
და რჩება მარადიულად.
24 რადგან ყოველი ხორცი
ბალახივითაა და ადამიანის
მთელი დიდება, როგორც
ბალახის ყვავილი. ბალახი
ხმება და მისი ყვავილი
ცვივა:
25 მაგრამ უფლის სიტყვა
მარადიულია. და ეს არის
სიტყვა, რომელიც სახარებით
გიქადაგებთ.

თავი 2

1 ამიტომ, თავი დაანებეთ
ყოველგვარ ბოროტებას,
ყოველგვარ მზაკვრობას,
თვალთმაქცობას, შურს და
ყოველგვარ ბოროტ ლაპარაკს,
2 როგორც ახალშობილ
ბავშვებს, მოისურვეთ
სიტყვის გულწრფელი რძე,
რათა გაიზარდოთ ამით:
3 თუ ასეა, თქვენ გასინჯეთ,
რომ უფალი მოწყალეა.
4 რომელთანაც მოსვლა, როგორც
ცოცხალ ქვასთან,
ადამიანთაგან აკრძალული
იყო, მაგრამ ღვთისგან
რჩეული და ძვირფასი,
5 თქვენც, როგორც ცოცხალი
ქვები, აშენებთ სულიერ
სახლს, წმინდა
სამღვდელოებას, რათა
შესწიროთ სულიერი
მსხვერპლი, ღვთისთვის
მისაღები იესო ქრისტეს მიერ.
6 ამიტომაც შეიცავს წმინდა
წერილში: აჰა, მე დავდებ
სიონში ქვა კუთხედის მთავარ
ქვას, რჩეულს, ძვირფასს და
ვინც მას სწამს, არ
შერცხვება.
7 მაშ, თქვენთვის, ვინც გწამთ,
ის ძვირფასია, ხოლო
ურჩთათვის, ქვა, რომელიც
მშენებლებმა აკრძალეს, იგი
კუთხის თავია.
8 და დაბრკოლების ქვა და
შეცდომის კლდე მათთვის,
ვინც სიტყვაზე
დაბრკოლდებიან, ურჩები,
რისთვისაც ისინიც იყვნენ
დანიშნული.
9 მაგრამ თქვენ ხართ რჩეული
თაობა, სამეფო სამღვდელოება,
წმინდა ერი, თავისებური
ხალხი; რათა გამოავლინოთ
ქება მისი, ვინც სიბნელიდან
გამოგიძახათ თავის საოცარ
ნათელში:
10 რომლებიც წარსულში არ
იყვნენ ხალხი, ახლა კი ღვთის
ხალხია, რომლებმაც არ
მოიპოვეს წყალობა, მაგრამ
ახლა მოიპოვეს წყალობა.
11 ძვირფასო საყვარელნო,
გევედრებით, როგორც
უცნობებს და მომლოცველებს,
მოერიდეთ ხორციელ ვნებებს,
რომლებიც ებრძვიან სულს;
12 წარმართებს შორის
გულწრფელი საუბარი გქონდეთ,
რათა ადიდებდეს ღმერთს
მონახულების დღეს თქვენი
კეთილი საქმეებით,
რომლებსაც იხილავენ.
13 დაემორჩილეთ ადამიანთა
ყოველ წესს უფლის გულისთვის,
იქნება ეს მეფეს, როგორც
უზენაესს;
14 ან მმართველებს, როგორც
მის მიერ გაგზავნილნი
ბოროტმოქმედთა დასასჯელად
და კეთილის მოქმედთა
სადიდებლად.
15 რადგან ასეა ღვთის ნება,
რომ სიკეთის კეთებით
გააჩუმოთ უგუნური
ადამიანების უმეცრება.
16 როგორც თავისუფალნი და არ
იყენებთ თქვენს
თავისუფლებას ბოროტების
მოსასხამად, არამედ როგორც
ღვთის მსახურებს.
17 პატივი ეცი ყველა
ადამიანს. მიყვარს ძმობა.
ღმერთის გეშინოდეს. პატივი
ეცი მეფეს.
18 მსახურნო, დაემორჩილეთ
თქვენს ბატონებს მთელი
შიშით; არა მარტო კარგსა და
ნაზს, არამედ ცბიერსაც.
19 ეს მადლიერია, თუ ღვთის
წინაშე სინდისის მქონე
ადამიანი ითმენს
მწუხარებას, უსამართლოდ
იტანჯება.
20 რა დიდებაა ეს, თუ თქვენი
შეცდომის გამო დაგეცემით,
მოთმინებით მოეკიდეთ მას?
მაგრამ თუ კარგს აკეთებთ და
იტანჯებით, მოთმინებით
მოეკიდებით, ეს მისაღებია
ღმერთისთვის.
21 რადგანაც ამისთვის ხართ
მოწოდებულნი, რადგან
ქრისტეც იტანჯებოდა
ჩვენთვის და დაგვიტოვა
მაგალითი, რომ მიჰყვეთ მის
ნაკვალევს.
22 ვინც არ შესცოდა და არც
მზაკვრობა იპოვა მის პირში.

23რომელიც,როცა
ლანძღავდნენ,აღარ
ლანძღავდნენ;როცა
იტანჯებოდა,არ ემუქრებოდა;
არამედ მიედო თავი მას,ვინც
სამართლიანად განიკითხავს:
24რომელმაც ჩვენი ცოდვები
თავის სხეულში აიღო ხეზე,
რათა ჩვენ,ცოდვებისთვის
მკვდრები,ვიცოცხლოთ
სიმართლისთვის,რომლის
წყლულებით განიკურნეთ.
25რამეთუ თქუენ ვითარცა
ცხვარი ცოდვა;მაგრამ ახლა
დაბრუნდნენ თქვენი სულების
მწყემსსა და ეპისკოპოსთან.

თავი 3

1ასევე,ცოლებო,დაემორჩილეთ
თქვენს ქმრებს;რომ,თუ
რომელიმე სიტყვას არ
ემორჩილება,მათაც უსიტყვოდ
მოიგოს ცოლების საუბარი;
2სანამ ისინი ხედავენ შენს
პატიოსან საუბარს შიშთან
ერთად.
3ვისი მორთულობა არ იყოს
თმის შეკერვა,ოქროს ტარება
ან ტანსაცმლის ჩაცმა
გარეგნული მორთულობა;
4მაგრამ ეს იყოს გულის
ფარული ადამიანი,რაც არ
არის ხრწნადი,თუნდაც
თვინიერი და მშვიდი სულის
ორნამენტი,რომელიც
ძვირფასია ღვთის თვალში.
5რადგან ძველდროში წმინდა
ქალებიც,რომლებიც ღმერთზე
იყვნენ მინდობილნი,
ამშვენებდნენ თავს და
ემორჩილებოდნენ თავიანთ
ქმრებს.
6ისევე,როგორც სარა
დაემორჩილა აბრაამს და
უწოდა მას ბატონი:ვისი
ასულები ხართ,სანამ კარგად
იქცევით და არ შეგეშინდებათ.
7ასევე,ქმრებო,დასახლდით
მათთან ცოდნის მიხედვით,
პატივი სცეთ ცოლს,როგორც
სუსტ ჭურჭელს და როგორც
სიცოცხლის მადლის ერთად
მემკვიდრეებს;რომ შენი
ლოცვა არ შეფერხდეს.
8და ბოლოს,იყავით ყველა
ერთსულოვანი,თანაუგრძნობთ
ერთმანეთს,გიყვარდეთ
ძმებივით,იყავით საწყალნი,
იყავით თავაზიანნი.
9არა ბოროტების გაწევა
ბოროტების ნაცვლად,და
აჯანყება მოაჯირის ნაცვლად,
არამედ კურთხევა;იცოდეთ,
რომ თქვენ მასზე ხართ
მოწოდებული,რათა
დაიმკვიდროთ კურთხევა.
10რადგან ვისაც სიცოცხლე
უყვარს და კარგ დღეებს
ნახავს,ენა ბოროტებისგან
თავის შეკავებას და ბაგეებს,
რომ არ თქვან მზაკვრობა.
11მოერიდოს ბოროტებას და
აკეთოს სიკეთე;დაე,
მშვიდობა ეძიოს და მოჰყვეს
მას.
12რადგან უფლის თვალი
მართალზეა და ყურები ღიაა
მათი ლოცვებისთვის,მაგრამ
უფლის სახე არის ბოროტების
მოქმედთა წინააღმდეგ.
13და ვინ არის ის,ვინც ზიანს
მოგაყენებთ,თუ კეთილის
მიმდევრები ხართ?
14ხოლო თუ სიმართლისთვის
იტანჯებით,ბედნიერნი ხართ;
15ოღონდ განწმინდეთ უფალი
ღმერთი თქვენს გულებში და
ყოველთვის მზად იყავით,რომ
პასუხი გასცეთ ყველა
ადამიანს,ვინც გკითხავთ
თქვენში არსებული იმედის
მიზეზს თვინიერებითა და
შიშით.
16სუფთა სინდისი;რათა ცუდს
ლაპარაკობენ შენზე,როგორც
ბოროტმოქმედზე,შერცხვნენ,
რომ ტყუილად დანაშაულებენ
შენს კეთილ საუბარს
ქრისტეში.
17უკეთესია,თუ ღვთის ნება
ასეა,იტანჯოთ სიკეთის
კეთებისთვის,ვიდრე
ბოროტების კეთებისთვის.
18რადგან ქრისტეც ერთხელ
იტანჯა ცოდვებისთვის,
მართალმა უსამართლოთათვის,
რათა ღმერთთან მიგვეყვანა,
ხორციელად მოკლული,მაგრამ
სულით გაცოცხლებული.
19რომლითაც ისიც წავიდა და
უქადაგა სულებს ციხეში;
20რომლებიც ოდესღაც ურჩები
იყვნენ,როცა ოდესღაც ღვთის
სულგრძელობა ელოდა ნოეს
დღეებში,როცა კიდობანი
მზადდებოდა,სადაც
რამდენიმე,ანუ რვა სული
იხსნა წყალმა.
21მსგავსი ფიგურა,რომლითაც
ნათლობაც კი გვიხსნის (არა
ხორციელი სიბინძურის
მოშორება,არამედ კეთილი
სინდისის პასუხი ღვთის

წინაშე) იესო ქრისტეს
აღდგომით.
22რომელიც წავიდა ზეცაში და
არის ღვთის მარჯვნივ;
ანგელოზები და ხელისუფალნი
და ძალები ექვემდებარებიან
მას.

თავი 4

1მაშ, რაკი ქრისტემ
ხორციელად გაიცადა
ჩვენთვის, იმავე გონებით
შეიარაღდით თქვენც, რადგან
ვინც ხორციელად იტანჯებოდა,
ცოდვას შეწყვიტა;
2რომ ხორციელში დარჩენილი
დრო აღარ იცხოვროს
ადამიანთა ვნებებზე, არამედ
ღვთის ნებაზე.
3რადგან ჩვენი ცხოვრების
წარსული დრო შეიძლება
საკმარისი იყოს წარმართთა
ნების აღსრულება, როცა
ვიარეთ სიძუნწეში,
ვნებათაღელვაში, ზედმეტ
ღვინოში, ქეიფებში,
ბანკეტებში და საზიზღარ
კერპთაყვანისმცემლობაში.
4მათ უცნაურად ჰგონიათ, რომ
არ გარბიხართ მათთან ერთად
იმავე აჯანყებისკენ და
თქვენზე ბოროტებას იტყვიან.
5ვინც პასუხს აგებს მას,
ვინც მზადაა განიკითხოს
ცოცხლები და მკვდრები.
6რადგან ამისთვის ექადაგა
სახარება მკვდრებსაც, რათა
განიკითხონ ხორციელად
კაცთა მიხედვით, ხოლო სულით
ღმერთის მიხედვით იცხოვრონ.
7მაგრამ ყველაფრის
დასასრული მოახლოებულია:
იყავით ფხიზელი და იფხიზლეთ
ლოცვისთვის.
8და უპირველეს ყოვლისა,
გქონდეთ მხურვალე წყალობა
ერთმანეთთან, რადგან
სიყვარული დაფარავს
ცოდვათა სიმრავლეს.
9გამოიყენეთ
სტუმართმოყვარეობა
ერთმანეთის მიმართ წყენის
გარეშე.
10როგორც ყველამ მიიღო
ძღვენი, ისე ემსახურეთ
ერთმანეთს, როგორც ღვთის
მრავალმხრივი მადლის კარგი
მმართველები.
11თუ ვინმე ლაპარაკობს,
ილაპარაკოს, როგორც ღვთის
ორაკულები; თუ ვინმე
ემსახურება, აკეთოს ეს იმ
უნარის მიხედვით, რომელსაც
ღმერთი იძლევა, რათა ღმერთი
ყველაფერში განდიდდეს იესო
ქრისტეს მეშვეობით,
რომელსაც ქება და ბატონობა
უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.
12საყვარელნო, უცნაურად არ
გეჩვენებათ ცეცხლოვანი
განსაცდელი, რომელიც უნდა
გაგსინჯოთ, თითქოს რაღაც
უცნაური შეგემთხვათ.
13მაგრამ იხარეთ, რადგან
ქრისტეს ტანჯვის თანაზიარი
ხართ; რათა, როცა მისი დიდება
გამოცხადდება, თქვენც
გაიხაროთ დიდი სიხარულით.
14თუ გაკიცხავთ ქრისტეს
სახელის გამო, ბედნიერნი
ხართ; რამეთუ დიდებისა და
ღმერთის სული შენზეა
დასვენებული: მათი მხრიდან
მასზე ბოროტად ლაპარაკობენ,
შენგან კი ის განდიდებულია.
15მაგრამ არც ერთი
თქვენგანი ნუ იტანჯება
როგორც მკვლელი, არც ქურდი,
ან როგორც ბოროტმოქმედი, ან
როგორც სხვისი საქმეებით
დაკავებული.
16მაგრამ თუ ვინმე იტანჯება
როგორც ქრისტიანი, ნუ
შერცხვება; ოღონდ ამით
ადიდოს ღმერთს.
17რადგან დადგა დრო, როცა
სასამართლო უნდა დაიწყოს
ღვთის სახლიდან: და თუ ჯერ
ჩვენგან დაიწყება, რა
იქნება დასასრული მათთვის,
ვინც არ ემორჩილება ღვთის
სახარებას?
18და თუ მართალი ძლივს
გადარჩება, სად
გამოჩნდებიან უღმერთო და
ცოდვილი?
19მაშასადამე, და ე, ღვთის
ნების მიხედვით
იტანჯებოდნენ, თავიანთი
სულები მიაბარონ მას კეთილ
საქმეებში, როგორც ერთგულ
შემოქმედს.

თავი 5

1თქვენს შორის მყოფ
უხუცესებს ვაგონებ,
რომლებიც ასევე არიან
უხუცესი და ქრისტეს ტანჯვის
მოწმე და თანაზიარი
დიდებისა, რომელიც
გამოცხადდება:

2გამოკვებეთ თქვენს შორის
მყოფი ღვთის ფარა და
აკონტროლებთ მას არა
შეზღუდვით, არამედ ნებით;
არა ბინძური
შემოსავლისთვის, არამედ მზა
გონებისთვის;
3არა როგორც ღვთის
მემკვიდრეობის ბატონობა,
არამედ სამწყსოს ნიმუშები.
4და როდესაც მთავარი
მწყემსი გამოჩნდება, თქვენ
მიიღებთ დიდების გვირგვინს,
რომელიც არ ქრებოდა.
5ასევე, უმცროსო,
დაემორჩილეთ უფროსს. დიახ,
ყველანი დაემორჩილეთ
ერთმანეთს და შეიმოსეთ
თავმდაბლობა, რადგან ღმერთი
ეწინააღმდეგება
ამპარტავანს და მადლს
აძლევს თავმდაბალს.
6მაშ, დაიმდაბლეთ ღვთის
ძლევამოსილი ხელის ქვეშ,
რათა თავის დროზე აგამაღლოთ.
7მთელი თქვენი ზრუნვა მასზე
მიიტანეთ; რადგან ის
ზრუნავს შენზე.
8იყავი ფხიზელი, ფხიზლად;
რადგან თქვენი
მოწინააღმდეგე ეშმაკი,
როგორც მღელვარე ლომი,
დადის და ეძებს ვის
შთანთქავს.
9რომელთაც წინააღმდეგობა
გაუწიეთ მტკიცედ რწმენაში,
რადგან იცით, რომ იგივე
ტანჯვა ხვდება თქვენს ძმებს,
რომლებიც მსოფლიოში არიან.
10მაგრამ ყოველი მადლის
ღმერთი, რომელმაც მოგვიწოდა
თავის მარადიულ დიდებაში
ქრისტე იესოს მიერ, მას
შემდეგ, რაც თქვენ
იტანჯებით, გაგასრულეთ,
დაგამყაროთ, გაგაძლიეროთ,
დაგამშვიდოთ.
11მას დიდება და ბატონობა
უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.
12სილვანუსის მიერ,
თქვენთვის ერთგული ძმის
მიერ, როგორც ვფიქრობ,
მოკლედ დავწერე, ვაგონებ და
ვამოწმებ, რომ ეს არის ღვთის
ჭეშმარიტი მადლი, რომელშიც
თქვენ დგახართ.
13თქვენთან ერთად არჩეული
ბაბილონის ეკლესია
მოგესალმებათ; და მარკუსი
ჩემი შვილიც.
14მოიკითხეთ ერთმანეთი
ქველმოქმედების ამბორით.
მშვიდობა თქვენდა ყველას,
ვინც ქრისტე იესოში ხართ.
ამინ.

პეტრეს მეორე ეპისტოლე

თავი 1

1სიმონ პეტრე, იესო ქრისტეს
მსახური და მოციქული, მათ,
ვინც ჩვენთან ერთად მოიპოვა
ძვირფასი რწმენა ღვთისა და
ჩვენი მაცხოვრის იესო
ქრისტეს სიმართლით:
2გამრავლდეს თქვენზე მადლი
და მშვიდობა ღვთისა და
ჩვენი უფლის იესოს ცოდნით,
3როგორც მისმა ღვთაებრივმა
ძალამ მოგვცა ყველაფერი,
რაც ეხება სიცოცხლეს და
ღვთისმოსაობას, მისი ცოდნით,
ვინც მოგვიწოდა დიდებისა და
სათნოებისკენ:
4რომლითაც გვეძლევა
მეტისმეტად დიდი და
ძვირფასი დაპირებები: რომ
ამით იყოთ ღვთაებრივი
ბუნების თანაზიარი, გაექცეთ
ხრწნილებას, რომელიც არის
სამყაროში ვნების გამო.
5და ამას გარდა, მთელი
მონდომებით, დაამატეთ
თქვენს რწმენას სათნოება;
და ცოდნის სათნოება;
6და ცოდნის ზომიერებამდე; და
ზომიერებამდე მოთმინება; და
მოთმინებისაკენ
ღვთისმოსაობა;
7და ღვთისმოსაობისთვის
ძმური სიკეთე; და ძმური
სიკეთის ქველმოქმედებას.
8რადგან, თუ ეს ყველაფერი
თქვენშია და უხვადარის, ის
გაიძულებთ, რომ არ იქნებით
უნაყოფო და უნაყოფო ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს ცოდნით.
9მაგრამ ვისაც ეს აკლია,
ბრმაა და შორს ვერ ხედავს და
დაავიწყდა, რომ განიწმინდა
თავისი ძველი ცოდვებისაგან.
10ამიტომ, ძმებო, იზრუნეთ
თქვენი მოწოდებისა და
არჩევის უზრუნველსაყოფად,
რადგან თუ ამას აკეთებთ,
არასოდეს დაეცემით.
11რადგან ასე უხვად
შეგემსახურებათ
შესასვლელი ჩვენი უფლისა და
მაცხოვრის იესო ქრისტეს
მარადიულ სასუფეველში.
12ამიტომ, მე არ ვიქნები
უგულებელყოფილი, რომ
ყოველთვის დაგამახსოვროთ
ეს ყველაფერი, თუმცა თქვენ
იცით ისინი და
დამკვიდრდებით დღევანდელ
ჭეშმარიტებაში.
13დიახ, მე მგონია, სანამ ამ
კარავში ვიქნები, უნდა
გაგაღვიძოთ თქვენი
გახსენებით;
14ვიცი, რომ მალე უნდა
გადავდო თეს ჩემი კარავი,
როგორც მაჩვენა ჩვენმა
უფალმა იესო ქრისტემ.
15უფრო მეტიც, მე ვეცდები, რომ
თქვენ შეძლოთ ჩემი
სიკვდილის შემდეგ,
ყოველთვის გქონდეთ ეს
ყველაფერი ხსოვნაში.
16რადგან ჩვენ არ გავყევით
ეშმაკურად შეთხზულ
ზღაპრებს, როცა გაგიმხილეთ
ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
ძალა და მოსვლა, არამედ
ვიყავით მისი დიდებულების
თვითმხილველნი.
17ვინაიდან მან მიიღო
პატივი და დიდება მამა
ღმერთისაგან, როცა მოესმა
მას ასეთი ხმა დიდების
დიდებიდან: ეს არის ჩემი
საყვარელი ძე, რომელიც მე
მომეწონა.
18და ეს ხმა, რომელიც მოვიდა
ზეციდან, ჩვენ გავიგეთ, როცა
მასთან ვიყავით წმინდა
მთაზე.
19ჩვენ ასევე გვაქვს
წინასწარმეტყველების უფრო
საიმედო სიტყვა; რასაც
კარგად აკეთებთ, რომ
უფრთხილდეთ, როგორც
სინათლეს, რომელიც ანათებს
ბნელ ადგილას, გათენებამდე
და დღის ვარსკვლავი თქვენს
გულებში აღმოჩნდება.
20უპირველეს ყოვლისა,
იცოდეთ ეს, რომ წმინდა
წერილის არც ერთი
წინასწარმეტყველება არ
არის პირადი ინტერპრეტაცია.
21რადგან
წინასწარმეტყველება არ იყო
ძველადროში ადამიანის ნებით,
არამედ ღვთის წმინდა კაცები
ლაპარაკობდნენ სულიწმინდის
მიერ აღძრული.

თავი 2

1მაგრამ იყვნენ
ცრუწინასწარმეტყველებიც
ხალხში,ისევე როგორც
თქვენს შორის იქნებიან ცრუ
მასწავლებლები,რომლებიც
ფარულად მოიყვანენ სასტიკი
მწვალებლობას,უარჰყოფენ
კიდეც უფალს,რომელმაც
ისინი იყიდა და სწრაფ
განადგურებას მოუტანს
საკუთარ თავს.
2და ბევრი მიჰყვება მათ
დამღუპველგზებს;რომლის
გამოც ჭეშმარიტების გზაზე
ბოროტად იტყვიან.
3და სიხარბის გამო ისინი
მოჩვენებითი სიტყვებით
გაგიკეთებენ ვაჭრობას:
რომელთა განაჩენი დიდი
ხანია არ ჩერდება და მათი
წყევლა არ სძინავს.
4რადგან,თუ ღმერთმა არ
შეიწყალა ანგელოზები,
რომლებმაც შესცოდათ,ჩააგდო
ისინი ჯოჯოხეთში და ჩააბარა
ისინი სიბნელის ჯაჭვებში,
რათა დარჩეს
განკითხვისთვის;
5და არ დაინდო ძველი სამყარო,
არამედ გადაარჩინა ნოე
მერვე ადამიანი,სიმართლის
მქადაგებელი,რომელმაც
წარღვნა მოავლინა
უღმერთოთა სამყაროზე;
6და ქალაქების სოდომისა და
გომორას ფერფლად გადაქცევა
დაგმო ისინი დამხობის გზით,
რაც მათ ნიმუშად აქცია
მათთვის,ვინც შემდგომში
უღმერთოდ იცხოვრებს;
7და გადაარჩინა მართალი
ლოტი,შეწუხებული ბოროტების
ბინძური საუბრით:
8(რადგან ის მართალი კაცი,
რომელიც მათ შორის ცხოვრობს,
ხედავდა და სმენოდა,
დღითიდღე აწუხებდა თავის
მართალ სულს მათი უკანონო
საქმეებით;)
9იცის უფალმა,როგორ იხსნას
ღვთისმოსავი
განსაცდელებისგან და
უსამართლონი დატოვოს
განკითხვის დღემდე.
10მაგრამ უმთავრესად ისინი,
ვინც ხორცის მიხედვით
დადიან უწმინდურების
ლტოლვით და სძულს მთავრობას.
თავხედები არიან,
თავმოყვარეები,მათ არ
ეშინიათ ღირსებაზე ბოროტად
ლაპარაკი.
11ხოლო ანგელოზები,
რომლებიც უფრო დიდი ძალითა
და ძლევამოსილებით არიან,
არ ადანაშაულებენ მათ უფლის
წინაშე.
12მაგრამ ესენი,როგორც
ბუნებრივი უხეში მხეცები,
წასაღებად და
გასანადგურებლად,ცუდს
ლაპარაკობენ იმაზე,რაც არ
ესმით;და მთლიანად
დაიღუპებიან საკუთარი
ხრწნილების გამო;
13და მიიღებენ უმართლობის
საზღაურს,როგორც მათ,ვინც
სიამოვნებად მიიჩნევს
აჯანყებას დღისით.ისინი
არიან ლაქები და
ნაკლოვანებები,რომლებიც
სპორტულები არიან თავიანთი
მოტყუებით,სანამ ისინი
ქეიფობენ თქვენთან ერთად;
14მრუშობით სავსე თვალები
და ეს ცოდვისგან არ წყდება;
მაცდური არასტაბილური
სულები:გული,რომელსაც
ისინი ავარჯიშებენ
სანატრელი პრაქტიკით;
დაწყევლილი ბავშვები:
15რომელნიც მიატოვეს სწორი
გზა და წავიდნენ,მიჰყვნენ
ბალაამ ბოსორის ძის გზას,
რომელსაც უყვარდა
უსამართლობის საზღაური;
16მაგრამ გაკიცხეს მისი
ურჯულოების გამო:მუნჯი
ვირი,რომელიც ლაპარაკობდა
ადამიანის ხმით,აუკრძალა
წინასწარმეტყველის სიგიჟე.
17ეს არის უწყლო ჭები,
ქარიშხლით გადატანილი
ღრუბლები;ვისაც სიბნელის
ნისლი მარადიულად არის
დაცული.
18რადგან,როდესაც ისინი
ლაპარაკობენ ამაოების დიდ
აჟიტირებულ სიტყვებს,ისინი
იზიდავენ ხორციელი
ვნებათა ღელვით,დიდი
სისასტიკის გამო,ისინი,
ვინც სუფთა იყვნენ,
გაექცნენ მათ,ვინც
ცდომილებაში ცხოვრობს.
19ხოლო ისინი ჰპირდებიან
მათ თავისუფლებას,ისინი
თვითონ არიან ხრწნილების
მსახურები:ვისზეც ადამიანი
სძლია,მისი მონობაშია.
20რადგან თუ უფლისა და
მაცხოვრის იესო ქრისტეს

ცოდნით ქვეყნიერების
სიბინძურეს გადაურჩნენ,
კვლავ ჩაებმებიან მასში და
დამლევენ, ეს უკანასკნელი
დასასრულზე უარესია
მათთვის, ვიდრე დასაწყისი.
21 რადგან მათთვის უკეთესი
იყო, რომ არ სცოდნოდათ
სიმართლის გზა, ვიდრე მას
შემდეგ, რაც მათ შეიცნეს იგი,
გადაბრუნებულიყვნენ
მათთვის მიცემული წმინდა
მცნებებისგან.
22 მაგრამ მათ შეემთხვათ
ჭეშმარიტი ანდაზის
მიხედვით: ძაღლი ისევ თავის
ღებინებას ემართება; და
მისკენ გარეცხილი ძროხა
ტალახში იძირებოდა.

თავი 3

1 ამ მეორე ეპისტოლეს,
საყვარელნო, ახლა მოგწერთ;
ორივე, რომლებშიც მე
აღვივებს თქვენს სუფთა
გონებას ხსოვნის გზით:
2 რათა გახსოვდეთ სიტყვები,
რომლებიც ადრე თქვეს წმინდა
წინასწარმეტყველთა მიერ და
ჩვენი უფლისა და მაცხოვრის
მოციქულების მცნებანი:
3 უპირველეს ყოვლისა, იცოდეთ
ეს, რომ ბოლო დღეებში მოვლენ
დამცინავები, რომლებიც
თავიანთი ვნების მიხედვით
დადიან,
4 და ამბობდა: სადარის მისი
მოსვლის აღთქმა? ვინაიდან
მას შემდეგ, რაც მამებმა
დაიძინეს, ყველაფერი ისე
გრძელდება, როგორც იყო
შექმნის დასაწყისიდან.
5 მათ ნებაყოფლობით არ იციან,
რომ ღვთის სიტყვით ცა
ძველად იყო და მიწა წყალსა
და წყალში იდგა.
6 რითაც დაიღუპა მაშინდელი
ქვეყნიერება, რომელიც წყლით
იყო სავსე.
7 მაგრამ ცა და დედამიწა,
რომლებიც ახლა არის, იმავე
სიტყვით ინახება, დაცულია
ცეცხლისთვის უღვთო
ადამიანების განკითხვისა
და დაღუპვის დღისთვის.
8 მაგრამ, საყვარელნო, ნუ
იქნებით უცოდინარი ეს ერთი,
რომ ერთი დღე უფალთან არის,
როგორც ათასი წელი და ათასი
წელი, როგორც ერთი დღე.
9 უფალი არ აყოვნებს თავის
აღთქმას, როგორც ზოგიერთები
თვლიან სიზარმაცეს; მაგრამ
სულგრძელია ჩვენდამი, და არ
სურს, რომ ვინმე დაიღუპოს,
არამედ ყველამ მოინანოს.
10 მაგრამ უფლის დღე მოვა,
როგორც ქურდი ღამით;
რომელშიც ცა დიდი ხმაურით
გაივლის და ელემენტები
მხურვალე სიცხით დნება,
დედამიწაც და მასში
არსებული ნამუშევრები
დაიწვება.
11 რაკი ხედავთ, რომ ყოველივე
ეს დაიშლება, როგორი
პიროვნებები უნდა იყოთ
ყოველგვარ წმინდა საუბარში
და ღვთისმოსაობაში,
12 ეძებთ და ჩქარობთ ღმერთის
დღის მოსვლას, სადაც
ცეცხლმოკიდებული ცა
დაიშლება და ელემენტები
მხურვალე სიცხეში დნება?
13 მიუხედავადამისა, ჩვენ,
მისი დაპირებისამებრ,
ვეძებთ ახალ ცას და ახალ
მიწას, სადაც მკვიდრობს
სიმართლე.
14 მაშასადამე, საყვარელნო,
როცა ეძებთ ასეთ რამეებს,
იყავით გულმოდგინე, რათა
იპოვოთ იგი მშვიდად,
უმწიკვლო და უმწიკვლო.
15 და გაითვალისწინეთ, რომ
ჩვენი უფლის სულგრძელობა
არის ხსნა; ისევე, როგორც
ჩვენმა საყვარელმა ძმამ
პავლემაც დაგიწერათ
მისთვის მიცემული სიბრძნის
მიხედვით;
16 ისევე როგორც ყველა მის
ეპისტოლეებში, რომლებზეც
ლაპარაკობს მათზე;
რომლებშიც არის ძნელად
გასაგები რაღაცეები,
რომლებსაც უსწავლელნი და
არამყარნი ანადგურებენ,
ისევე როგორც სხვა წმინდა
წერილებს, საკუთარ
განადგურებას.
17 მაშ, თქვენ, საყვარელნო,
რაკი წინასწარ იცითეს
ყველაფერი, უფრთხილდით, რომ
თქვენც, ბოროტების
ცდომილებით არ ჩამოვარდეთ
თქვენი სიმტკიცე.
18 მაგრამ გაიზარდეთ მადლითა
და ჩვენი უფლისა და
მაცხოვრის იესო ქრისტეს
ცოდნით. მას დიდება ახლაც და
უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

იოანეს პირველი ეპისტოლე

თავი 1

1ის,რაც თავიდანვე იყო,რაც
ჩვენ მოვისმინეთ,რაც
ვნახეთ ჩვენი თვალით,
რომელსაც ვუყურებდით და
ჩვენს ხელებს ვატარებდით,
სიცოცხლის სიტყვის შესახებ;
2(რადგან სიცოცხლე
გამოცხადდა და ჩვენ ვნახეთ,
და ვამოწმებთ და გიჩვენებთ
საუკუნო სიცოცხლეს,რომელიც
მამასთან იყო და ჩვენთვის
გამოცხადდა;)
3რაც ვნახეთ და მოვისმინეთ,
გაუწყებთ თქვენ,რათა
თქვენც გქონდეთ ზიარება
ჩვენთან:და ჭეშმარიტად,
ჩვენი თანაზიარება არის
მამასთან და მის ძესთან,
იესო ქრისტესთან.
4და ამას გწერთ,რათა თქვენი
სიხარული იყოს სრული.
5მაშ,ეს არის ცნობა,რომელიც
მოვისმინეთ მისგან და
გაუწყებთ,რომ ღმერთი არის
ნათელი და მასში საერთოდ არ
არის სიბნელე.
6თუ ვიტყვით,რომ მასთან
გვაქვს ურთიერთობა და
სიბნელეში დავდივართ,
ვიტყუებით და სიმართლეს არ
ვამბობთ.
7მაგრამ თუ ჩვენ ვივლით
ნათელში,როგორც ის არის
ნათელში,ჩვენ გვაქვს
ერთმანეთთან ზიარება და
მისი ძის იესო ქრისტეს
სისხლი გვწმენდს
ყოველგვარი ცოდვისგან.
8თუ ვიტყვით,რომ ცოდვა არ
გვაქვს,თავს ვიტყუებთ და
ჭეშმარიტება ჩვენში არ არის.
9თუ ვაღიარებთ ჩვენს
ცოდვებს,ის არის ერთგული და
მართალი,რომ მოგვიტევოს
ჩვენი ცოდვები და
განგვწმინდოს ყოველგვარი
უსამართლობისაგან.
10თუ ვიტყვით,რომ არ
შევცოდავთ,მატყუარას
ვაქცევთ და მისი სიტყვა
ჩვენში არ არის.

თავი 2

1ჩემო შვილებო,ამას გწერთ,
რომ არ შესცოდოთ.და თუ ვინმე
შესცოდავს,მამასთან გვყავს
მფარველი,მართალი იესო
ქრისტე.
2და ის არის ჩვენი ცოდვების
შესაწირავი და არა მხოლოდ
ჩვენი,არამედ მთელი
ქვეყნიერების
ცოდვებისთვისაც.
3და ამით ჩვენ ვიცით,რომ
ვიცნობთ მას,თუ დავიცავთ
მის მცნებებს.
4ვინც ამბობს:მე ვიცნობ მას
და არ იცავს მის მცნებებს,
მატყუარაა და ჭეშმარიტება
არ არის მასში.
5ხოლო ვინც იცავს მის
სიტყვას,მასში ჭეშმარიტად
სრულდება ღვთის სიყვარული:
ამით ვიცით,რომ მასში ვართ.
6ის,ვინც ამბობს,რომ მასში
რჩება,თავადაც ასე უნდა
იაროს,როგორც დადიოდა.
7ძმებო,მე არ გწერთ ახალ
მცნებას,არამედ ძველ
მცნებას,რომელიც თავიდანვე
გქონდათ.ძველი მცნება არის
სიტყვა,რომელიც თავიდანვე
გსმენიათ.
8ისევ ახალ მცნებას გწერთ,
რაც ჭეშმარიტია მასშიც და
თქვენშიც:რადგან სიბნელე
გავიდა და ჭეშმარიტი ნათელი
ახლა ანათებს.
9ვინც ამბობს,რომ ნათელშია
და სძულს თავისი ძმა,
სიბნელეშია აქამდე.
10ვისაც უყვარს თავისი ძმა,
რჩება ნათელში და არ არის
მასში დაბრკოლება.
11ხოლო ვისაც სძულს თავისი
ძმა,სიბნელეშია და
სიბნელეში დადის და არ იცის,
სად მიდის,რადგან ამ
სიბნელემ თვალი დაუბრმავა.
12გწერთ თქვენ,შვილებო,
რადგან თქვენი ცოდვები
გეპატიებათ მისი სახელის
გამო.
13გწერთ თქვენ,მამებო,
რადგან იცნობთ დასაბამიდან
მყოფს.გწერთ თქვენ,
ახალგაზრდებო,რადგან
სძლიეთ ბოროტს.გწერთ თქვენ,
შვილებო,რადგან იცნობდით
მამას.
14მოგწერეთ,მამებო,რადგან
იცნობთ დასაბამიდან მყოფს.
მოგწერეთ,ახალგაზრდებო,

რადგან ძლიერები ხართ და
ღვთის სიტყვა რჩება თქვენში
და სძლიეთ ბოროტს.
15 ნუ შეიყვარებთ
ქვეყნიერებას და ნურც
ქვეყნიერებაში არსებულს. თუ
ვინმეს უყვარს სამყარო,
მამის სიყვარული არ არის
მასში.
16 ვინაიდან ყოველივე, რაც
არის ქვეყნიერებაში,
ხორციელის ვნებანი, თვალთა
ვნებანი და სიცოცხლის
ამპარტავნება, მამისგან კი
არ არის, არამედ
წუთისოფლისგანაა.
17 და მიდის ქვეყნიერება და
მისი ვნებანი, ხოლო ვინც
ასრულებს ღვთის ნებას,
რჩება მარადიულად.
18 შვილებო, ბოლო დროა და
როგორც გსმენიათ, რომ
ანტიქრისტე მოვა, ახლაც
ბევრია ანტიქრისტე;
რომლითაც ვიცით, რომ ეს ბოლო
დროა.
19 ისინი ჩვენგან გავიდნენ,
მაგრამ ჩვენგან არ იყვნენ;
რამეთუ ისინი რომ
ყოფილიყვნენ ჩვენგანი,
უეჭველად დარჩებოდნენ
ჩვენთან ერთად;
20 მაგრამ თქვენ გაქვთ
უწმიდესი და ყველაფერი იცით.
21 მე არ დაგიწერიათ იმიტომ,
რომ თქვენ არ იცით
ჭეშმარიტება, არამედ იმიტომ,
რომ იცით იგი და რომ ტყუილი
არ არის ჭეშმარიტებისგან.
22 ვინ არის მატყუარა, თუ არა
ის, ვინც უარყოფს, რომ იესო
არის ქრისტე? ის არის
ანტიქრისტე, რომელიც
უარყოფს მამას და ძეს.
23 ვინც ძეს უარყოფს, მას არ
ჰყავს მამა;
24 მაშ, დარჩეს თქვენში, რაც
თავიდანვე გსმენიათ. თუ ის,
რაც თავიდან გსმენიათ,
დარჩება თქვენში, თქვენც
დარჩებით ძეში და მამაში.
25 და ეს არის დაპირება,
რომელიც მან დაგვპირდა,
მარადიული სიცოცხლე.
26 ეს მე მოგწერე მათზე, ვინც
აცდუნებს.
27 მაგრამ ცხება, რომელიც
მიიღეთ მისგან, რჩება
თქვენში და არ გჭირდებათ
ვინმემ გასწავლოთ; თქვენ
დარჩებით მასში.
28 და ახლა, შვილებო, დარჩით
მასში; რომ, როდესაც ის
გამოჩნდება, ჩვენ გვქონდეს
ნდობა და არ შეგვრცხვენოს
მის წინაშე მისი მოსვლისას.
29 თუ იცით, რომ ის მართალია,
იცით, რომ ყოველი, ვინც
სიმართლეს ასრულებს, მისგან
არის დაბადებული.

თავი 3

1 აჰა, როგორი სიყვარული
მოგვანიჭა მამამ, რომ ღვთის
ძეებად გვერქვა; ამიტომ
სამყარო არ გვიცნობს,
რადგან არ იცნობდა მას.
2 საყვარელო, ახლა ჩვენ ღვთის
შვილები ვართ და ჯერ არ ჩანს,
რა ვიქნებით; რამეთუ
ვიხილავთ მას ისეთი,
როგორიც არის.
3 და ყოველი ადამიანი,
რომელსაც აქვს მასზე ეს
იმედი, იწმინდება თავის
თავს, ისევე როგორც ის არის
წმინდა.
4 ვინც ცოდვას სჩადის,
კანონსაც არღვევს, რადგან
ცოდვა რჯულის დარღვევაა.
5 და თქვენ იცით, რომ ის
გამოჩნდა ჩვენი ცოდვების
მოსახსნელად; და მასში არ
არის ცოდვა.
6 ვინც მასში რჩება, არ
სცოდავს;
7 შვილებო, ნურავინ
მოგატყუებთ: სიმართლის
მოქმედი მართალია, ისევე
როგორც მართალი.
8 ვინც ცოდვას სჩადის,
ეშმაკია; რადგან ეშმაკი
თავიდანვე სცოდავს. ამ
მიზნით გამოეცხადა ღვთის ძე,
რათა გაენადგურებინა
ეშმაკის საქმეები.
9 ვინც ღვთისგან არის
დაბადებული, არ ჩადის
ცოდვას; რადგანაც მისი
შთამომავალი რჩება მასში და
მას არ შეუძლია შესცოდოს,
რადგან ღვთისგან არის
დაბადებული.
10 ამაში ვლინდებიან ღვთის
შვილები და ეშმაკის შვილები:
ვინც სიმართლეს არ აკეთებს,
ღვთისგან არ არის და არც ის,
ვისაც არ უყვარს თავისი ძმა.
11 რადგან ეს არის ცნობა,
რომელიც თავიდანვე
გსმენიათ, რომ გვიყვარდეს
ერთმანეთი.

12არა როგორც კაენი,რომელიც
იმ ბოროტისგან იყო და
თავისი ძმა მოკლა.და რატომ
მოკლა იგი?რადგან მისი
საქმეები ბოროტი იყო და
მისი ძმის მართალი.
13ნუ გაგიკვირდებათ,ჩემო
ძმებო,თუ სამყარო გძულთ.
14ვიცით,რომ სიკვდილიდან
სიცოცხლეში გადავედით,
რადგან გვიყვარს ძმები.
ვისაც არ უყვარს თავისი ძმა,
რჩება სიკვდილში.
15ვისაც სძულს თავისი ძმა,
მკვლელია და თქვენ იცით,რომ
არც ერთ მკვლელს არ აქვს
მასში საუკუნო სიცოცხლე.
16ამით ვგრძნობთ ღვთის
სიყვარულს,რადგან მან
გაწირა თავისი სული
ჩვენთვის და ჩვენ უნდა
გავწიროთ ჩვენი სული
ძმებისთვის.
17მაგრამ ვისაც აქვს ამ
წუთისოფლის სიკეთე და
ხედავს,რომ მის ძმას
სჭირდება,და დახურავს
მისგან თანაგრძნობას,როგორ
მკვიდრობს მასში ღვთის
სიყვარული?
18ჩემო შვილებო,ნუ გვიყვარს
სიტყვით და ენით;მაგრამ
საქმით და ჭეშმარიტებით.
19და ამით ჩვენ ვიცით,რომ
ჩვენ ვართ ჭეშმარიტებისა და
დავრწმუნდებით ჩვენს
გულებს მის წინაშე.
20რადგან თუ ჩვენი გული
გვგმობს,ღმერთი ჩვენს
გულზე დიდია და ყველაფერი
იცის.
21საყვარელნო,თუ ჩვენი გული
არ გვგმობს,მაშინ
ღვთისადმი ნდობა გვაქვს.
22და რასაც ვთხოვთ,ვიღებთ
მისგან,რადგან ვიცავთ მის
მცნებებს და ვაკეთებთ იმას,
რაც სასიამოვნოა მის თვალში.
23და ეს არის მისი მცნება:
გვწამდეს მისი ძის იესო
ქრისტეს სახელი და
გვიყვარდეს ერთმანეთი,
როგორც მან მოგვცა.
24და ვინც იცავს მის
მცნებებს,მკვიდრობს მასში
და ის მასში.და ამით ჩვენ
ვიცით,რომ ის რჩება ჩვენში,
სულით,რომელიც მან მოგვცა.

თავი 4

1საყვარელნო,ნუ დაუჯერებთ
ყოველ სულს,არამედ
გამოსცადეთ სულები
ღვთისგან არიან თუ არა,
რადგან მრავალი
ცრუწინასწარმეტყველი
გავიდა ქვეყნიერებაში.
2ამით იცნობთ ღვთის სულს:
ყოველი სული,რომელიც
აღიარებს,რომ იესო ქრისტე
ხორციელად მოვიდა,
ღვთისგანაა.
3და ყოველი სული,რომელიც არ
აღიარებს,რომ იესო ქრისტე
მოვიდა ხორცში,არ არის
ღვთისაგან;და ახლაც უკვე
არის მსოფლიოში.
4თქვენ ღვთისგან ხართ,
შვილებო,და დაამარცხეთ
ისინი,რადგან თქვენში
მყოფი უფრო დიდია,ვიდრე
სამყაროში მყოფი.
5ისინი ქვეყნიერებიდან
არიან;ამიტომ ლაპარაკობენ
წუთისოფელზე და
ქვეყნიერება ისმენს მათ.
6ჩვენ ღვთისგან ვართ:ვინც
იცნობს ღმერთს,ისმენს
ჩვენს;ვინც ღვთისგან არ
არის,არ ისმენს ჩვენ.ამით
ვიცნობთ ჭეშმარიტების სულს
და შეცდომის სულს.
7საყვარელნო,გვიყვარდეს
ერთმანეთი,რადგან
სიყვარული ღვთისგანაა;და
ყოველი,ვისაც უყვარს,
ღვთისგან არის დაბადებული
და იცნობს ღმერთს.
8ვისაც არ უყვარს,არ იცნობს
ღმერთს;რადგან ღმერთი
სიყვარულია.
9ამაში გამოვლინდა ღვთის
სიყვარული ჩვენს მიმართ,
რადგან ღმერთმა გამოგზავნა
თავისი მხოლოდშობილი ძე
ქვეყნიერებაში,რათა მისი
მეშვეობით გვეცხოვრა.
10ამაშია სიყვარული,არა ის,
რომ ჩვენ გვიყვარდა ღმერთი,
არამედ ის,რომ მან
შეგვიყვარა ჩვენ და
გამოგზავნა თავისი ძე ჩვენი
ცოდვების გამოსასყიდად.
11საყვარელნო,თუ ღმერთმა
ასე შეგვიყვარა,ჩვენც უნდა
გვიყვარდეს ერთმანეთი.
12არავის უნახავს ღმერთი
არასოდეს.თუ ჩვენ გვიყვარს
ერთმანეთი,ღმერთი
მკვიდრობს ჩვენში და მისი

სიყვარული ჩვენშია
სრულყოფილი.
13ამით ვიცით,რომ ჩვენ
ვცხოვრობთ მასში და ის
ჩვენში,რადგან მოგვცა
თავისი სული.
14და ჩვენ ვნახეთ და
ვამოწმებთ,რომ მამამ
გამოგზავნა ძე სამყაროს
მხსნელად.
15ვინც აღიარებს,რომ იესო
არის ღვთის ძე,ღმერთი
მკვიდრობს მასში და ის
ღმერთში.
16და ჩვენ ვიცოდით და
გვწამდა სიყვარული,რომელიც
ღმერთს აქვს ჩვენდამი.
ღმერთი სიყვარულია;და ვინც
სიყვარულში ცხოვრობს,
ცხოვრობს ღმერთში და ღმერთი
მასში.
17ამით სრულდება ჩვენი
სიყვარული,რათა გვქონდეს
გაბედულება განკითხვის
დღეს,რადგან როგორც ის არის,
ისე ვართ ჩვენ ამქვეყნად.
18სიყვარულში შიში არ არის;
მაგრამ სრულყოფილი
სიყვარული განდევნის შიშს,
რადგან შიშს აქვს ტანჯვა.
ვისაც ეშინია,სიყვარულში
არ ხდება სრულყოფილი.
19ჩვენ გვიყვარს ის,რადგან
პირველად მან შეგვიყვარა.
20თუ ვინმე იტყვის:მე
მიყვარს ღმერთი და სძულს
თავისი ძმა,ის მატყუარაა;
21და ეს მცნება გვაქვს
მისგან,რომ ვისაც უყვარს
ღმერთი,უყვარდეს თავისი
ძმაც.

თავი 5

1ვისაც სწამს,რომ იესო არის
ქრისტე,შობილია ღვთისგან;
2ამით ვიცით,რომ გვიყვარს
ღვთის შვილები,როცა
გვიყვარს ღმერთი და ვიცავთ
მის მცნებებს.
3რადგან ეს არის ღვთის
სიყვარული,რომ ვიცავთ მის
მცნებებს,და მისი მცნებები
არ არის მწარე.
4რამეთუ ღმერთისაგან
შობილი სძლევს
ქვეყნიერებას,და ეს არის
გამარჯვება,რომელიც სძლევს
ქვეყნიერებას,ჩვენი რწმენა.
5ვინ არის ის,ვინც სძლევს
ქვეყნიერებას,თუ არა ის,
ვისაც სწამს,რომ იესო არის
ღვთის ძე?
6ეს არის ის,ვინც მოვიდა
წყლითა და სისხლით,იესო
ქრისტე;არა მხოლოდ წყლით,
არამედ წყლით და სისხლით.და
ეს არის სული,რომელიც
მოწმობს,რადგან სული არის
ჭეშმარიტება.
7რადგან სამნი არიან,ვინც
მოწმობენ ზეცაში,მამა,
სიტყვა და სული წმიდა;და ეს
სამი ერთია.
8და სამია,ვინც მოწმობს
დედამიწაზე,სული,წყალი და
სისხლი;და ეს სამი თანახმაა
ერთში.
9თუ ჩვენ ვიღებთ ადამიანთა
მოწმობას,ღვთის მოწმობა
უფრო დიდია,რადგან ეს არის
ღვთის მოწმობა,რომელიც მან
დაამოწმა თავისი ძის
შესახებ.
10ვისაც სწამს ღვთის ძე,
მოწმობა აქვს თავის თავში;
რადგან მას არ სწამს
ჩანაწერი,რომელიც ღმერთმა
მისცა თავისი ძის შესახებ.
11და ეს არის ჩანაწერი,რომ
ღმერთმა მოგვცა საუკუნო
სიცოცხლე და ეს სიცოცხლე
მის ძეშია.
12ვისაც ძე ჰყავს,სიცოცხლე
აქვს;და ვისაც არა ჰყავს ძე
ღვთისა,არა აქვს სიცოცხლე.
13ეს დავწერე თქვენ,ვისაც
გწამთ ღვთის ძის სახელი;
რათა იცოდეთ,რომ გაქვთ
საუკუნო სიცოცხლე და
ირწმუნოთ ღვთის ძის სახელი.
14და ეს არის რწმენა,რაც ჩვენ
გვაქვს მასში,რომ თუ რაიმეს
ვითხოვთ მისი ნებისამებრ,
ის გვისმენს.
15და თუ ვიცით,რომ ის
გვისმენს,რასაც ვთხოვთ,
ვიცით,რომ გვაქვს ის
ვედრები,რაც გვინდოდა
მისგან.
16თუ ვინმე ხედავს,რომ
თავისი ძმა სცოდავს ცოდვას,
რომელიც არ არის სასიკვდილო,
სთხოვს და სიცოცხლეს
მისცემს მას,ვინც არ
სცოდავს სასიკვდილოდ.
სასიკვდილო ცოდვაა:მე არ
ვამბობ,რომ მან ილოცოს
მისთვის.
17ყოველგვარი უსამართლობა
ცოდვაა,და არის ცოდვა არა
სიკვდილამდე.

18 ჩვენ ვიცით, რომ ვინც
ღვთისგან არის შობილი, არ
სცოდავს; ხოლო ღვთისგან
შობილი იცავს თავის თავს და
ბოროტი არ ეხება მას.
19 ჩვენ ვიცით, რომ ღვთისგან
ვართ და მთელი ქვეყნიერება
ბოროტებაშია.
20 და ჩვენ ვიცით, რომ ღვთის ძე
მოვიდა და მოგვცა გონიერება,
რათა ვიცოდეთ ის, ვინც
ჭეშმარიტია, და ჩვენ ვართ
ჭეშმარიტში, მის ძე იესო
ქრისტეში. ეს არის
ჭეშმარიტი ღმერთი და
მარადიული სიცოცხლე.
21 შვილებო, დაიცავით თავი
კერპებისგან. ამინ.

მეორე იოანე

თა ვ ი 1

1 უხუცესი რჩეულ ქალბატონს და მის შვილებს, რომლებიც მიყვარს ჭეშმარიტებაში; და არა მხოლოდ მე, არამედ ყველა, ვინც იცოდა ჭეშმარიტება;
2 ჭეშმარიტების გულისთვის, რომელიც მკვიდრობს ჩვენში და იქნება ჩვენთან სამუდამოდ.
3 მადლი იყოს თქვენთან, წყალობა და მშვიდობა, მამა ღმერთისაგან და უფლი იესო ქრისტესგან, მამის ძისა, ჭეშმარიტებითა და სიყვარულით.
4 ძალიან გამიხარდა, რომ ვიპოვე შენი შვილები, რომლებიც ჭეშმარიტებით დადიან, როგორც ჩვენ მივიღეთ მცნება მამისაგან.
5 და ახლა გევედრები, ქალბატონო, არა ისე, თითქოს ახალი მცნება დავწერე შენთვის, არამედ ის, რაც თავიდანვე გვქონდა, რომ გვიყვარდეს ერთმანეთი.
6 და ეს არის სიყვარული, რომ ვიაროთ მისი მცნებების მიხედვით. ეს არის მცნება, რომ, როგორც თავიდანვე გსმენიათ, იაროთ მასში.
7 რადგან ბევრი მატყუარა შემოვიდა ქვეყნად, რომლებიც არ აღიარებენ, რომ იესო ქრისტე ხორციელად მოვიდა. ეს არის მატყუარა და ანტიქრისტე.
8 შეხედეთ საკუთარ თავს, რომ ჩვენ არ დავკარგოთ ის, რაც ჩვენ გავაკეთეთ, არამედ მივიღოთ სრული ჯილდო.
9 ვინც არღვევს და არ დგას ქრისტეს მოძღვრებაში, არ ჰყავს ღმერთი. ვინც ქრისტეს მოძღვრებაში რჩება, მას ჰყავს მამაც და ძეც.
10 თუ ვინმე მოვა თქვენთან და არ მოიტანთ ამ მოძღვრებას, ნუ მიიღებთ თქვენს სახლში და ნუ უბრძანებთ ღმერთს ჩქაროს.
11 რადგან ის, ვინც უბრძანებს მას ღმერთს, არის მისი ბოროტი საქმეების თანაზიარი.
12 ბევრი რამ მაქვს თქვენთვის დასაწერი, არ მინდა დავწერო ქაღალდითა და მელნით, მაგრამ მჯერა, რომ მოვალ თქვენთან და ვისაუბრებ პირისპირ, რათა ჩვენი სიხარული იყოს სრული.
13 გილოცავენ შენი რჩეული დის შვილები. ამინ.

მესამე იოანე

თა ვ ი 1

1 უხუცესი საყვარელ გაიუსს, რომელიც მე მიყვარს ჭეშმარიტებით.
2 საყვარელო, უპირველეს ყოვლისა გისურვებ, რომ იყო წარმატებული და ჯანმრთელი, ისევე როგორც შენი სული აყვავდება.
3 რადგან ძალიან გამიხარდა, როცა მოვიდნენ ძმები და მოწმობდნენ ჭეშმარიტების შესახებ, რომელიც არის შენში, როგორც შენ დადიხარ ჭეშმარიტებაში.
4 არ მაქვს იმაზე დიდი სიხარული, ვიდრე იმის მოსმენა, რომ ჩემი შვილები ჭეშმარიტებით დადიან.
5 საყვარელო, რასაც აკეთებ ძმებსა და უცნობებს, ერთგულად აკეთებ;
6 რომელნიც მოწმობდნენ შენს მოწყალებაზე ეკლესიის წინაშე: თუ მათ ღვთიური წესით მიიყვან მათ გზაზე, კარგად მოიქცევი.
7 იმიტომ, რომ მისი სახელის გულისთვის გამოვიდნენ და წარმართთაგან არაფერი წაართვეს.
8 ამიტომ უნდა მივიღოთ ასეთები, რათა ვიყოთ ჭეშმარიტების თანაშემწე.
9 მივწერე ეკლესიას: მაგრამ დიოტრეფე, რომელსაც უყვარს მათ შორის უპირატესობის არსებობა, არ მიგვიღებს.
10 ამიტომ, თუ მოვალ, გავიხსენებ მის საქმეებს, რომლებსაც ის აკეთებს, ჩვენს წინააღმდეგ ბოროტი სიტყვებით ილაპარაკა: და არ კმაყოფილდება ამით, არც თვითონ იღებს ძმებს და უკრძალავს მათ, ვინც მსურს და განდევნის მათ ეკლესიიდან.
11 საყვარელნო, ნუ მიჰყევით ბოროტებას, არამედ სიკეთეს. სიკეთის მოქმედი ღვთისაგან არის, ხოლო ბოროტის მოქმედმა ღმერთი არ უხილავს.
12 დემეტრეს კარგი მოხსენება აქვს ყველა ადამიანზე და თავად ჭეშმარიტებაზე: დიახ, და ჩვენც ვამოწმებთ; და თქვენ იცით, რომ ჩვენი ჩანაწერი ჭეშმარიტია.
13 ბევრი რამ მქონდა დასაწერი, მაგრამ მელნით და კალმით არ მოგწერ:
14 მაგრამ მჯერა, რომ მალე გნახავ და პირისპირ ვილაპარაკებთ. მშვიდობა შენდა. ჩვენი მეგობრები გილოცავენ. მიესალმეთ მეგობრებს სახელით.

ჯუდ

თავი 1

1 იუდა, იესო ქრისტეს მსახური და იაკობის ძმა, მათ, ვინც განიწმინდა და შეინარჩუნა მამა ღმერთის მიერ იესო ქრისტეში და ჰქვია:
2 მადლი შენდა და მშვიდობა და სიყვარული გამრავლდეს.
3 საყვარელო, როცა ყველანაირად ვცდილობდი დამეწერა საერთო ხსნის შესახებ, საჭირო იყო ჩემთვის მოგწერთ და მოგიწოდებთ, გულმოდგინედ იბრძოლოთ წმინდანებისთვის ერთხელ მიცემული რწმენისთვის ჩაბარებულია.
4 რადგან არიან ადამიანები, რომლებიც უგონოდ შემოიჭრნენ, რომლებიც წინასწარ არიან განწირულნი ამ სამსჯავროზე, ბოროტები ადამიანები, რომლებიც ცვლიან ჩვენი ღმერთის მადლს თავისუფლებად და ერთადერთ უფალ ღმერთად და ჩვენს უფალ იესო ქრისტედ უარი თქვა
5 მაშინ შეგახსენებთ, თუმცა თქვენ ოდესღაც ეს იცოდით, რომ უფალმა ხალხის გაშვების შემდეგ გადაარჩინა ეგვიპტე, შემდეგ გაანადგურა ურწმუნოები.
6 და ანგელოზები, რომლებმაც არ შეინარჩუნეს თავიანთი პირველი ადგილი, არამედ დატოვეს თავიანთი სამყოფელი, მას მარადიული ჯაჭვები აქვს ქვეშ სიბნელე ინახებოდა დიდი დღის განკითხვამდე.
7 ისევე, როგორც სოდომი და გომორა და მათ ირგვლივ ქალაქები, რომლებიც სიძვას ემორჩილებიან და უცნაურ ხორცს მიჰყვა, მაგალითი იყოს, სანამ ისინი მარადიული ცეცხლის შურისძიებას განიცდიან.
8 ისევე, როგორც ეს ბინძური მეოცნებეები ბილწავენ ხორცს, აბუჩად აგდებენ ბატონობას და ბოროტად საუბრობენ ღირსებაზე.
9 მაგრამ მთავარანგელოზი მიქაელი, როცა ეშმაკს შეეკამათა, რომ მოსეს სხეულზე ებრძოდა, არ ვერ გაბედა მის წინააღმდეგ ცილისმწამებლური ბრალდების წაყენება, არამედ თქვა: უფალმა გაკიცხოს.
10 მაგრამ ისინი ცუდს ლაპარაკობენ იმაზე, რაც არ იციან; მაგრამ რაც ბუნებით იციან, როგორც უხეში მხეცები, ამით ანადგურებენ საკუთარ თავს.
11 ვაი მათ! რადგან ისინი წავიდნენ კაენის გზაზე და ხარბად გაიქცნენ ბალაამის შეცდომისკენ ჯილდო და დაიღუპა კორის წინააღმდეგობაში.
12 ეს არის ლაქები თქვენს სიყვარულის დღესასწაულებზე, როცა ისინი ქეიფობენ თქვენთან ერთად, იკვებებიან უშიშრად: ღრუბლები. უწყლოები არიან, ქარებით გადატანილი; ხეები, რომელთა ნაყოფი ხმება, ნაყოფის გარეშე, ორჯერ მკვდარი, რომ ფესვები ამოძირკვული;
13 ზღვის მძვინვარე ტალღები, რომლებიც ქაფიან თავიანთ სირცხვილს; მოხეტიალე ვარსკვლავები, რომლებსაც სიბნელე სიბნელე სამუდამოდ არის დაცული.
14 და ენოქმა, ადამიდან მეშვიდემ, ასევე იწინასწარმეტყველა მათ შესახებ და თქვა: აჰა, უფალი მოდის ათი ათასით. მისი წმინდანები,
15 რათა აღასრულონ განაჩენი ყველაზე და გაასამართლონ ყველა, ვინც მათ შორის არის ბოროტი ყველა მათი ბოროტი საქმისთვის რაც მათ ბოროტად ჩაიდინეს და ყველა მათი მკაცრი სიტყვით, რომელიც ბოროტმა ცოდვილებმა ლაპარაკობდნენ მის წინააღმდეგ.
16 ესენი არიან წუწუნები, წუწუნები, რომლებიც თავიანთი ვნების მიხედვით დადიან; და მათი პირები მეტყველებენ დიდ აღელვებაზე სიტყვები, ხალხის აღფრთოვანებით ისარგებლოს.
17 მაგრამ, საყვარელნო, გაიხსენეთ ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მოციქულების მიერ ადრე ნათქვამი სიტყვები;
18 როგორ გითხრეს, რომ ბოლო დროს უნდა იყვნენ დამცინავები, რომლებიც თავიანთი ბოროტების მიხედვით ვნებები უნდა იარონ.
19 ესენი არიან, რომლებიც განშორდებიან თავს გრძნობად, სულის გარეშე.
20 თქვენ კი, საყვარელნო, ააშენეთ თავი თქვენს უწმიდეს რწმენაზე, როგორც ლოცულობთ სულიწმიდით,
21 დაიცავით თავი ღვთის სიყვარულში, სანამ ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს წყალობას მოელით მარადიული სიცოცხლე.
22 და ზოგს თანაგრძნობა აქვს, რაც განსხვავებას იწვევს:
23 და სხვები შიშით იხსნიან ცეცხლიდან; სძულს თუნდაც ხორცით შეღებილი სამოსი.
24 და ვისაც ძალუძს დაგიფაროთ დაცემისგან და უმწიკვლო წარმოგიდგინოთ თავისი დიდების წინაშე დიდი სიხარულით დაყენებული,
25 ერთადერთ ბრძენ ღმერთს, ჩვენს მაცხოვარს, დიდება და დიდება, ბატონობა და ძალაუფლება ახლა და მარადიულად. ამინ

გამოცხადება

თავი 1

1იესო ქრისტეს გამოცხადება,
რომელიც ღმერთმა მისცა მას,
რათა ეჩვენებინა თავის
მსახურებს ის,რაც მალე უნდა
მოხდეს;და გაუგზავნა და
მიანიშნა ეს თავისი
ანგელოზის მიერ თავის
მსახურს იოანეს:
2რომელმაც აჩვენა ღვთის
სიტყვა და იესო ქრისტეს
ჩვენება და ყველაფერი,რაც
მან ნახა.
3ნეტარია ის,ვინც კითხულობს
და ვინც ისმენს ამ
წინასწარმეტყველების
სიტყვებს და იცავს მასში
დაწერილს,რადგან დრო
მოვიდა.
4იოანე შვიდ ეკლესიას,
რომლებიც არიან აზიაში:
მადლი თქვენდა და მშვიდობა
მისგან,რომელიც არის და
რომელიც იყო და მომავალი;და
შვიდი სულისგან,რომლებიც
მის ტახტზე არიან;
5და იესო ქრისტესგან,
რომელიც არის ერთგული მოწმე
და მკვდრეთით პირველშობილი
და დედამიწის მეფეთა
უფლისწული.მას,ვინც
შეგვიყვარა და თავისი
სისხლით განგვბანა ჩვენი
ცოდვებისაგან,
6და დაგვაყენა ჩვენ
მეფეებად და მღვდლებად
ღვთისა და მისი მამისთვის;
მას დიდება და ბატონობა
უკუნითი უკუნისამდე.ამინ.
7აჰა,ის ღრუბლებით მოდის;და
ყოველი თვალი იხილავს მას
და მათაც,ვინც განხვრიტეს
მას,და დედამიწის ყველა
ტომი ატირებს მის გამო.ასეც
რომ იყოს,ამინ.
8მე ვარ ალფა და ომეგა,
დასაწყისი და დასასრული,
ამბობს უფალი,რომელიც არის
და რომელიც იყო და რომელიც
მოვა,ყოვლისშემძლე.
9მე იოანე,რომელიც ასევე
ვარ თქვენი ძმა და
თანამგზავრი გასაჭირში,
იესო ქრისტეს სამეფოსა და
მოთმინებაში,ვიყავი
კუნძულზე,რომელსაც ეწოდება
პატმოსი,ღვთის სიტყვისთვის
და იესო ქრისტეს
ჩვენებისთვის.
10უფლის დღეს სულში ვიყავი
და ჩემს ზურგს უკან მომესმა
საყვირის დიდი ხმა,
11ამბობდა:მე ვარ ალფა და
ომეგა,პირველი და
უკანასკნელი.ეფესომდე,
სმირნამდე,პერგამოსამდე,
თიატირამდე,სარდისამდე,
ფილადელფიაში და
ლაოდიკეამდე.
12და მივბრუნდი,რომ
დავინახე ხმა,რომელიც
მელაპარაკებოდა.და
მობრუნებულმა ვიხილე შვიდი
ოქროს სასანთლე;
13და შვიდი სასანთლეს შორის
ერთი კაცის ძის მსგავსი,
ფეხებამდე შემოსილი
სამოსელი და ოქროს სარტყელი
შემოსილი.
14მისი თავი და თმა
მატყლივით თეთრი იყო,
თოვლივით თეთრი;და მისი
თვალები ცეცხლის ალივით იყო;
15და მისი ფეხები ძვირფას
სპილენძს ჰგავს,თითქოს
ღუმელში იწვა;და მისი ხმა
როგორც მრავალი წყლის ხმა.
16და ჰქონდა მარჯვენა ხელში
შვიდი ვარსკვლავი,და ბასრი
ორლესლიანი მახვილი
გამოდიოდა მისი პირიდან და
მისი სახე იყო,როგორც მზე
ანათებს მისი ძალით.
17და როცა დავინახე,
მკვდარივით დავეცი მის
ფეხებთან.და მან მარჯვენა
ხელი დამადო და მითხრა:ნუ
გეშინია;მე ვარ პირველი და
უკანასკნელი:
18მე ვარ ცოცხალი და მკვდარი;
და,აჰა,მე ცოცხალი ვარ
უკუნისამდე,ამინ;და აქვს
ჯოჯოხეთის და სიკვდილის
გასაღებები.
19და წერე რაც გინახავს,რაც
არის და რაც იქნება
შემდგომში;
20საიდუმლო შვიდი
ვარსკვლავისა,რომელიც შენ
ნახე ჩემს მარჯვენა ხელში,
და შვიდი ოქროს სასანთლე.
შვიდი ვარსკვლავი შვიდი
ეკლესიის ანგელოზებია და
შვიდი სასანთლე,რომელიც
შენ ნახე,არის შვიდი
ეკლესია.

თავი 2

1 და წერე ეფესოს ეკლესიის
ანგელოზს; ამას ამბობს ის,
ვისაც მარჯვენა ხელში
უჭირავს შვიდი ვარსკვლავი,
რომელიც დადის შვიდ ოქროს
სასანთლეს შორის;
2 მე ვიცი შენი საქმეები,
შენი შრომა და შენი
მოთმინება, და როგორ ვერ
იტან ბოროტებას; და შენ
გამოსცადე ისინი, ვინც
ამბობენ, რომ მოციქულები
არიან და არ არიან, და იპოვე
ისინი მატყუარა.
3 და იტანს და გქონდეს
მოთმინება და ჩემი სახელის
გულისთვის იშრომე და არ
დაღონებულა.
4 მიუხედავად ამისა, რაღაც
მაქვს შენს წინააღმდეგ,
რადგან შენ მიატოვე შენი
პირველი სიყვარული.
5 ამიტომ დაიმახსოვრე,
საიდანაც დაცემული ხარ და
მოინანიე და გააკეთე
პირველი საქმეები; თორემ
სასწრაფოდ მოვალ შენთან და
მოვაღებ შენს სასანთლეს
თავისი ადგილიდან, თუ არ
მოინანიებ.
6 მაგრამ ეს შენ გაქვს, რომ
გძულს ნიკოლაიტელთა
საქმეები, რაც მეც მძულს.
7 ვისაც ყური აქვს, მოისმინოს,
რას ეუბნება სული ეკლესიებს;
ვინც გაიმარჯვებს, მივცემ
საჭმელად სიცოცხლის ხისგან,
რომელიც არის ღვთის
სამოთხის შუაგულში.
8 და მისწერე სმირნის
ეკლესიის ანგელოზს; ამას
ამბობს პირველი და
უკანასკნელი, რომელიც
მკვდარი იყო და ცოცხალია;
9 მე ვიცი შენი საქმეები,
გასაჭირი და სიღარიბე,
(მაგრამ შენ მდიდარი ხარ) და
ვიცი მათი გმობა, რომლებიც
ამბობენ, რომ იუდეველები
არიან და არ არიან, მაგრამ
არიან სატანის სინაგოგა.
10 ნურავის შეგეშინდებათ,
რაც განიცადეთ: აჰა, ეშმაკი
ზოგიერთთქვენგანს
საპყრობილეში ჩააგდებს,
რათა განიცადოთ; და
გექნებათ გასაჭირი ათი დღე:
იყავით ერთგული
სიკვდილამდე და მე მოგცემ
სიცოცხლის გვირგვინს.
11 ვისაც ყური აქვს,
მოისმინოს რას ეუბნება სული
ეკლესიებს; ვინც
გაიმარჯვებს, მეორე
სიკვდილი არ დაზარალდება.
12 და პერგამოსის ეკლესიის
ანგელოზს მისწერე; ამას
ამბობს ის, ვისაც ბასრი
მახვილი აქვს ორპირიანი;
13 მე ვიცი შენი საქმეები და
სადცხოვრობ, სადაც არის
სატანის საჯდომი: და შენ
მყარად ატარებ ჩემს სახელს
და არ უარყავი ჩემი რწმენა,
იმ დღეებშიც კი, როცა ანტიპა
იყო ჩემი ერთგული მოწამე,
რომელიც მოკლეს თქვენ შორის,
სადაც სატანა ბინადრობს.
14 მაგრამ მე ცოტა რამ მაქვს
შენს წინააღმდეგ, რადგან იქ
გყავს ისინი, ვინც იცავს
ბალაამის მოძღვრებას,
რომელიც ასწავლიდა ბალაკს
დაბრკოლების აგდებას
ისრაელის შვილების წინაშე,
კერპებისთვის შეწირული
ნივთების ჭამა და სიძვის
ჩადენა.
15 შენც გყავს ნიკოლაიტელთა
მოძღვრება, რაც მე მძულს.
16 მოინანიეთ; თორემ მალე
მოვალშენთან და ჩემი პირის
მახვილითშევებრძოლები მათ.
17 ვისაც ყური აქვს,
მოისმინოს, რას ეუბნება
სული ეკლესიებს; და მალულ
მანანას მივცემ ჭამას, ვინც
გაიმარჯვებს, მივცემ მას
თეთრ ქვას და ქვაზე ახალ
სახელს დაწერილს, რომელიც
არავინ იცის, გარდა
მიმღებისა.
18 და მისწერე თიატირის
ეკლესიის ანგელოზს; ამას
ამბობს ძე ღვთისა, რომელსაც
თვალები ცეცხლის ალივით
აქვს და ფეხები კარგი
სპილენძისავით აქვს;
19 მე ვიცი შენი საქმეები,
ქველმოქმედება, მსახურება,
რწმენა, შენი მოთმინება და
შენი საქმეები; და
უკანასკნელი იყოს პირველზე
მეტი.
20 მიუხედავად ამისა, მე
მაქვს შენს წინააღმდეგ ცოტა
რამ, რადგან შენ აძლევ ნებას
იმ ქალს, იზებელს, რომელიც
საკუთარ თავს
წინასწარმეტყველქალს
უწოდებს, ასწავლოს და
აცდუნოს ჩემი მსახურები

სიძვის ჩადენაში და
კერპებისთვის შეწირულის
ჭამა.
21 და მე მივეცი მას ადგილი,
რომ მოენანიებინა თავისი
სიძვა; და მან არ მოინანია.
22 აჰა, მე ჩავაგდებ მას საწოლში
და მათ, ვინც მრუშობს მასთან
დიდ გასაჭირში, თუ არ
მოინანიებენ თავიანთ
საქმეებს.
23 და მოვკლავ მის შვილებს
სიკვდილით; და ყველა
ეკლესია გაიგოს, რომ მე ვარ
ის, ვინც იკვლევს სადავეებს
და გულებს, და მოგცემთ
თითოეულ თქვენგანს თქვენი
საქმეების მიხედვით.
24 მაგრამ გეუბნებით თქვენ
და დანარჩენებს თიატირაში,
ვისაც არ აქვს ეს მოძღვრება
და რომელთაც არ იციან
სატანის სიღრმეები, როგორც
ამბობენ; სხვა ტვირთს არ
დაგიდებ.
25 მაგრამ ის, რაც თქვენ უკვე
გეჭირათ, სანამ მოვალ.
26 და ვინც გაიმარჯვებს და
ბოლომდე ინახავს ჩემს
საქმეებს, მას მივცემ
ძალაუფლებას ხალხებზე.
27 და განაგებს მათ რკინის
კვერთხით; ვითარცა ჭურჭელი
ჭურჭლისა, აკანკალდება,
როგორც მე მივიღე მამისაგან.
28 და მე მივცემ მას დილის
ვარსკვლავს.
29 ვისაც ყური აქვს, ისმინოს,
რას ეუბნება სული ეკლესიებს.

თავი 3

1 და მიუწერე სარდის
ეკლესიის ანგელოზს; ამას
ამბობს ის, ვისაც აქვს ღვთის
შვიდი სული და შვიდი
ვარსკვლავი; მე ვიცი შენი
საქმეები, რომ სახელი გაქვს,
რომ ცოცხალი ხარ და მკვდარი
ხარ.
2 იფხიზლე და გააძლიერე
დანარჩენი, რომლებიც მზად
არიან სიკვდილისთვის,
რადგან არ ვიპოვე შენი
საქმეები სრულყოფილი ღვთის
წინაშე.
3 მაშ, დაიმახსოვრე, როგორ
მიიღე და მოისმინე,
შეინარჩუნე და მოინანიე.
ამიტომ თუ არ იფხიზლებ,
ქურდივით მოვალ შენზე და არ
იცი, რომელ საათზე მოვალ
შენზე.
4 შენ გაქვს რამდენიმე
სახელი სარდეშიც, რომლებსაც
არ გაუბილწავთ თავიანთი
სამოსი; და ჩემთან ერთად
დადიან თეთრებში, რადგან
ღირსები არიან.
5 ვინც გაიმარჯვებს, თეთრი
სამოსი შეიმოსოს; და მე არ
წავშლი მის სახელს
სიცოცხლის წიგნიდან, არამედ
ვაღიარებ მის სახელს
მამაჩემის წინაშე და მისი
ანგელოზების წინაშე.
6 ვისაც ყური აქვს, მოისმინოს,
რას ეუბნება სული ეკლესიებს.
7 და ფილადელფიის ეკლესიის
ანგელოზს მისწერე; ამას
ამბობს წმიდა, ჭეშმარიტი,
დავითის გასაღები რომ აქვს,
ხსნის და არავინ დახურავს;
და ხურავს და არავინ ხსნის;
8 მე ვიცი შენი საქმეები: აჰა,
დავდგი შენს წინაშე ღია
კარი და ვერავინ შეძლებს
მის ჩაკეტვას, რადგან შენ
გაქვს ცოტა ძალა და დაიცავი
ჩემი სიტყვა და არ უარყავ
ჩემი სახელი.
9 აჰა, მე ვაქცევ მათ სატანის
სინაგოგაში, რომლებიც
ამბობენ, რომ ებრაელები
არიან და არ არიან, მაგრამ
იტყუებიან; აჰა, ვაიძულებ
მათ, მოვიდნენ და თაყვანი
სცენ შენს ფეხებამდე და
გაიგონ, რომ შემიყვარე.
10 იმის გამო, რომ შენ დაიცვა
ჩემი მოთმინების სიტყვა,
მეც დაგიცავ განსაცდელის
ჟამისგან, რომელიც მოვა
მთელ მსოფლიოში, რათა
გამოსცადოს ისინი, ვინც
ცხოვრობენ დედამიწაზე.
11 აჰა, მე მალე მოვდივარ:
დაიჭირე ის, რაც გაქვს, რათა
არავინ წაიღოს შენი
გვირგვინი.
12 ვინც გაიმარჯვებს,
გავაკეთებ სვეტს ჩემი
ღმერთის ტაძარში და აღარ
გამოვა; და დავწერ მასზე
ჩემი ღმერთის სახელს და
ჩემი ღმერთის ქალაქის
სახელს, რომელიც არის ახალი
იერუსალიმი., რომელიც
ჩამოდის ზეციდან ჩემი
ღმერთისაგან და დავწერ
მასზე ჩემს ახალ სახელს.

13 ვისაც ყური აქვს,
მოისმინოს, რას ეუბნება
სული ეკლესიებს.
14 და მისწერე ლაოდიკეელთა
ეკლესიის ანგელოზს; ამას
ამბობს ამინი, ერთგული და
ჭეშმარიტი მოწმე, ღმერთის
შექმნის დასაწყისი;
15 მე ვიცი შენი საქმეები, რომ
არც ცივი ხარ და არც ცხელი,
ვისურვებდი, რომ ცივი იყო ან
ცხელი.
16 მაშ, რადგანაც ნელთბილი
ხარ და არც ცივი და არც ცხელი,
გამოგლიჯავ ჩემი პირიდან.
17 რადგან შენ ამბობ: მდიდარი
ვარ და გამრავლებული ვარ და
არაფერი მჭირდება; და არ იცი,
რომ შენ ხარ საწყალი და
უბედური, და ღარიბი, და ბრმა
და შიშველი.
18 გირჩევ, იყიდო ჩემგან
ცეცხლში გამოცდილი ოქრო,
რათა გამდიდრდე; და თეთრი
სამოსი, რათა შეიმოსო და
შენი სიშიშვლის სირცხვილი
არ გამოჩნდეს; და სცხე შენს
თვალებს თვალის ყელი, რათა
იხილო.
19 ვინც მიყვარს,
ვსაყვედურობ და ვგმობ: მაშ,
იყავითგულმოდგინე და
მოინანიეთ.
20 აჰა, მე ვდგავარ კართან და
ვაკაკუნებ: თუ ვინმე
მოისმენს ჩემს ხმას და
გავაღებ კარს, შევალ მასთან
და ვისაუზმებ მასთან და ის
ჩემთან ერთად.
21 მას, ვინც გაიმარჯვებს,
მივცემ ნებას დაჯდეს ჩემთან
ერთად ჩემს ტახტზე, ისევე
როგორც მე დავმარცხე და
დავჯდები მამა ჩემთან ერთად
მის ტახტზე.
22 ვისაც ყური აქვს,
მოისმინოს, რას ეუბნება
სული ეკლესიებს.

თავი 4

1 ამის შემდეგ შევხედე და,
აჰა, კარი გაიღო ზეცაში;
რომელიც ამბობდა: ამოდი აქ
და გაჩვენებ იმას, რაც უნდა
იყოს შემდგომში.
2 და მაშინვე ვიყავი სულში:
და აჰა, ტახტი დადგა ზეცაში
და ერთი იჯდა ტახტზე.
3 და ის, ვინც იჯდა, ჰგავდა
იასპისა და სარდინის ქვას:
და იყო ცისარტყელა ტახტის
გარშემო, ზურმუხტის მსგავსი.
4 და ტახტის ირგვლივ იყო
ოცდაოთხსაჯდომი: და
სკამებზე ვიხილე ოცდაოთხ
უხუცესი მჯდომარე, თეთრი
სამოსითშემოსილი; და მათ
თავზე ოქროს გვირგვინები
ჰქონდათ.
5 და ტახტიდან გამოდიოდნენ
ელვები, ჭექა-ქუხილი და
ხმები, და იყო შვიდი ცეცხლის
ლამპარი ანთებული ტახტის
წინ, რაც არის ღვთის შვიდი
სული.
6 და ტახტის წინ ბროლის
მსგავსი შუშის ზღვა იყო: და
ტახტის შუაში და ტახტის
ირგვლივ ოთხი მხეცი იყო
სავსე თვალებითწინ და უკან.
7 და პირველი მხეცი ლომს
ჰგავდა, მეორე მხეცი ხბოს,
ხოლო მესამე მხეცს კაცის
სახე ჰქონდა, მეოთხე მხეცი
კი მფრინავ არწივს ჰგავდა.
8 და ოთხ მხეცს ექვს ფრთა
ჰქონდა მის გარშემო; და
სავსენი იყვნენ შიგნიდან
თვალებითდა არ ისვენებენ
დღე და ღამე და ამბობდნენ:
წმიდაო, წმიდაო, წმიდაო,
უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლე,
რომელიც იყო და არის და
იქნება.
9 და როცა ეს მხეცები
დიდებასა და პატივს
მიაგებენ და მადლობას
უხდიან ტახტზე მჯდომს,
რომელიც ცოცხლობს უკუნითი
უკუნისამდე,
10 ოცდაოთხი უხუცესი დაეცემა
ტახტზე მჯდომის წინაშე და
თაყვანს სცემენ ცოცხალს
უკუნითი უკუნისამდე, და
ყრიან გვირგვინი ტახტის წინ
და ამბობდნენ:
11 შენ ღირსი ხარ, უფალო, მიიღო
დიდება, პატივი და ძალა,
რადგან შენ შექმენი
ყველაფერი და შენი
სიამოვნებისთვის არის და
შეიქმნა.

თავი 5

1 და ვიხილე ტახტზე მჯდომის
მარჯვენა ხელში შვიდი
ბეჭდითდაბეჭდილი წიგნი
შიგნიდან და უკანა მხარეს.
2 და ვიხილე ძლიერი ანგელოზი,
რომელიც ქადაგებდა დიდი
ხმით: ვინ არის ღირსი წიგნის

გახსნისა და მისი ბეჭდების
გახსნისა?
3და ვერც ერთმა კაცმა ვერ
შეძლო წიგნის გახსნა,ვერც
ზეცაში,ვერც მიწაზე,ვერც
მიწის ქვეშ.
4და ძალიან ვტიროდი,რადგან
არავინ იპოვა ღირსი,
გაეხსნა და წაეკითხა წიგნი
და არც დახედა მას.
5და ერთმა უხუცესმა მითხრა:
ნუ ტირი:აჰა,იუდას ტომის
ლომმა,დავითის ფესვმა,
გაიმარჯვა წიგნის
გასახსნელად და მისი შვიდი
ბეჭდის გასახსნელად.
6და მე დავინახე,და,აჰა,
ტახტისა და ოთხი მხეცის
შუაგულში და უხუცესთა შორის
იდგა კრავი,როგორც დაკლული
იყო,რომელსაც შვიდი რქა და
შვიდი თვალი ჰქონდა,რაც
არის შვიდი სული.ღმერთმა
გაგზავნა მთელ დედამიწაზე.
7და მივიდა და აიღო წიგნი
ტახტზე მჯდომის მარჯვენა
ხელიდან.
8და როცა წიგნი აიღო,ოთხი
მხეცი და ოცდაოთხ უხუცესი
დაემხო კრავის წინაშე,
თითოეულმა თგანს ჰქონდა
არფები და სურნელებითსავსე
ოქროს ფლაკონი,რაც
წმინდანების ლოცვაა.
9და მღეროდნენ ახალ
სიმღერას და ამბობდნენ:
ღირსი ხარ,აიღო წიგნი და
გახსნო მისი ბეჭდები,
რადგან მოკლეს და
გამოგვისყიდე ღმერთს შენი
სისხლით ყოველი
ნათესავიდან,ენიდან და
ხალხიდან.და ერი;
10და დაგვაყენა ჩვენს
ღმერთს მეფეებად და
მღვდლებად,და ვიმეფობთ
დედამიწაზე.
11და ვიხილე და გავიგონე
მრავალი ანგელოზის ხმა
ტახტის,მხეცების და
უხუცესების ირგვლივ:და
მათი რიცხვი იყო ათი
ათასჯერ ათი ათასი და
ათასობით ათასი;
12ამბობდა დიდი ხმით:ღირსია
კრავი,რომელიც დაიკლა,
მიიღოს ძალა,სიმდიდრე,
სიბრძნე,ძალა,პატივი,
დიდება და კურთხევა.
13და ყოველმა ქმნილებამ,
რომელიც არის ზეცაში,
მიწაზე,და მიწის ქვეშ,და რაც
არის ზღვაში,და ყველა,რაც
მათშია,ისმინა,რომ
ვამბობდი:კურთხევა,პატივი,
და დიდება და ძალაუფლება.
ტახტზე მჯდომს და კრავს
უკუნითი უკუნისამდე.
14და თქვეს ოთხმა მხეცმა:
ამინ.და დაემხო ოცდაოთხი
უხუცესი და თაყვანი სცეს
მას,ვინც ცოცხლობს უკუნითი
უკუნისამდე.

თავი 6

1და დავინახე,როცა კრავმა
გახსნა ერთი ბეჭედი,და
გავიგონე,როგორც ჭექა-
ქუხილის ხმაური,რომელიც
ამბობდა ოთხი მხეციდან:
მოდი და ნახე.
2და ვიხილე,და აჰა,თეთრი
ცხენი:და მასზე მჯდომს
მშვილდი ჰქონდა;და მიეცა
მას გვირგვინი და გამოვიდა
დამპყრობელი და
დასაპყრობად.
3და როცა გახსნა მეორე
ბეჭედი,გავიგონე მეორე
მხეცის ნათქვამი:მოდი და
ნახე.
4და გამოვიდა სხვა ცხენი,
რომელიც წითელი იყო,და
მიეცა მასზე მჯდომი ძალა,
რომ მოეღო მშვიდობა მიწიდან
და მოეკლა თერთმანეთი,და
მიეცა მას დიდი მახვილი.
5და როცა გახსნა მესამე
ბეჭედი,გავიგონე მესამე
მხეცის ნათქვამი:მოდი და
ნახე.და მე დავინახე და აჰა
შავი ცხენი;და მას,ვინც
მასზე იჯდა,ხელში წყვილი
სასწორი ჰქონდა.
6და გავიგონე ხმა ოთხ
ცხოველს შორის,რომელიც
ამბობდა:ხორბალი ერთ
გროშად და სამი ქერი ერთ
გროშად;და ნახე,შენ არ
ავნებს ზეთი და ღვინო.
7და როცა მეოთხე ბეჭედი
გახსნა,გავიგონე მეოთხე
მხეცის ხმა,რომელიც
ამბობდა:მოდი და ნახე.
8და მე შევხედე და აჰა,
ფერმკრთალი ცხენი:და მისი
სახელი,რომელიც იჯდა მასზე,
იყო სიკვდილი და ჯოჯოხეთი
მოჰყვა მას.და მიეცა მათ
ძალაუფლება დედამიწის
მეოთხე ნაწილზე,რათა
მოეკლათ მახვილით და

შიმშილით, სიკვდილით და
მიწის მხეცებით.
9და როცა მან მეხუთე ბეჭედი
გახსნა, სამსხვერპლოს ქვეშ
დავინახე ღვთის
სიტყვისთვის და
მოწმობისთვის დახოცილთა
სულები, რომლებიც მათ
ჰქონდათ.
10და ხმამაღლა შესძახეს და
ამბობდნენ: როდემდე არ
განიკითხავ და შურს არ
იძიებ, უფალო, წმიდაო და
ჭეშმარიტო, ჩვენს სისხლს
მიწის მკვიდრებზე?
11და თეთრი სამოსი მიეცა
თითოეულ მათგანს; და უთხრეს
მათ, რომ დაისვენონ ცოტა
ხნით, სანამ არ აღსრულდება
მათი თანამსახურები და მათი
ძმები, რომლებიც უნდა
მოკლან, როგორც ისინი
იყვნენ.
12და მე დავინახე, როცა მან
გახსნა მეექვსე ბეჭედი და,
აჰა, იყო დიდი მიწისძვრა; და
გახდა მზე შავი, როგორც თმის
ჯვალო, და მთვარე გახდა
სისხლივით;
13და ზეცის ვარსკვლავები
დაეცა მიწაზე, ისევე როგორც
ლეღვის ხე ყრის თავის
უდროოდ ლეღვს, როცა მას
ძლიერი ქარი შეარყევს.
14და წავიდა ზეცა
გრაგნილივით, როცა ერთად
შემოვიდა; და ყოველი მთა და
კუნძული გადავიდა თავისი
ადგილებიდან.
15და დედამიწის მეფეები,
დიდებულები, მდიდრები,
უფროსი კაპიტანები,
ძლევამოსილი კაცები, ყველა
მონა, და ყოველი თავისუფალი
ადამიანი, დაიმალეს
ბუდეებში და მთების
კლდეებში;
16და უთხრა მთებსა და
კლდეებს: დაეცით ჩვენზე და
დაგვიმალეთ ტახტზე მჯდომის
პირისაგან და კრავის
რისხვისგან.
17რადგან მოვიდა მისი
რისხვის დიდი დღე; და ვინ
შეძლებს დადგეს?

თავი 7

1და ამის შემდეგ ვიხილე ოთხი
ანგელოზი, რომლებიც დგანან
დედამიწის ოთხ კუთხეზე,
რომლებსაც უჭირავთ
დედამიწის ოთხი ქარი, რათა
ქარი არ ქროდა არც
დედამიწაზე, არც ზღვაზე და
არც ერთ ხეზე.
2ვიხილე კიდევ ერთი
ანგელოზი, რომელიც ავიდა
აღმოსავლეთიდან, რომელსაც
ჰქონდა ცოცხალი ღმერთის
ბეჭედი, და შესძახა დიდი
ხმით ოთხ ანგელოზს,
რომელთაც მიეცათ მიწისა და
ზღვის ზიანის მიყენება,
3ამბობდა: ნუ დააშავებთ
მიწას, არც ზღვას და არც
ხეებს, სანამ არ დავბეჭდავთ
ჩვენი ღმერთის მსახურებს
შუბლზე.
4და მოვისმინე დალუქულთა
რიცხვი: და დალუქული იყო ას
ორმოცდაოთხი ათასი
ისრაელის ძეთა ყველა
ტომიდან.
5იუდას ტომიდან დალუქული
იყო თორმეტი ათასი. რუბენის
ტომიდან თორმეტი ათასი
დალუქული იყო. გადის
ტომიდან თორმეტი ათასი
დალუქული იყო.
6ასერის ტომიდან თორმეტი
ათასი დალუქული იყო.
ნეფთალიმის ტომიდან
თორმეტი ათასი დალუქული იყო.
მანასეს ტომიდან თორმეტი
ათასი დალუქული იყო.
7სიმონის ტომიდან თორმეტი
ათასი დალუქული იყო. ლევის
ტომიდან თორმეტი ათასი
დალუქული იყო. ისაქარის
ტომიდან თორმეტი ათასი
დალუქული იყო.
8ზაბულონის ტომიდან
თორმეტი ათასი დალუქული იყო.
იოსების ტომიდან თორმეტი
ათასი დალუქული იყო.
ბენიამინის ტომიდან
თორმეტი ათასი დალუქული იყო.
9ამის შემდეგ მე დავინახე და,
აჰა, დიდი ხალხი, რომლის
დათვლაც ვერავინ შეძლო,
ყველა ერიდან, გვარიდან,
ხალხიდან და ენებიდან, იდგა
ტახტის წინ და კრავის
წინაშე, შემოსილი თეთრი
სამოსითა და პალმებით. მათ
ხელში;
10და ყვიროდა დიდი ხმით და
ამბობდა: ხსნა ჩვენს ღმერთს,
რომელიც ზის ტახტზე, და
კრავს.
11და ყველა ანგელოზი იდგნენ
ტახტის ირგვლივ,
უხუცესებთან და ოთხ მხეცთან,

და პირქვე დაემხო ტახტის
წინაშე და თაყვანს სცემდნენ
ღმერთს.
12ამბობდა: ამინ: კურთხევა და
დიდება, და სიბრძნე, და
მადლიერება, და პატივი, და
ძალა და ძლევამოსილება
ჩვენს ღმერთს უკუნითი
უკუნისამდე. ამინ.
13და ერთმა უხუცესმა
მიპასუხა და მითხრა: რა არის
ესენი, რომლებიც თეთრ
სამოსში არიან შემოსილი? და
საიდან მოვიდნენ?
14და მე ვუთხარი მას: ბატონო,
შენ იცი. და მან მითხრა: ესენი
არიან, რომელნიც გამოვიდნენ
დიდი გასაჭირიდან და
განიბანეს თავიანთი
სამოსელი და გაათეთრეს
ისინი კრავის სისხლში.
15ამიტომ არიან ისინი ღვთის
ტახტის წინაშე და
ემსახურებიან მას დღე და ღამ
მის ტაძარში; და ვინც ტახტზე
ზის, მათ შორის
დამკვიდრდება.
16აღარ მოშივდებიან და აღარ
სწყურდებიან; არც მზე
ანათებს მათ და არც სიცხე.
17რადგან კრავი, რომელიც
ტახტის შუაშია, გამოკვებავს
მათ და მიიყვანს მათ ცოცხალ
წყლის წყაროებთან და ღმერთი
მოსწმენდს მათ ყოველგვარ
ცრემლს თვალებიდან.

თავი 8

1და როდესაც მან გახსნა
მეშვიდე ბეჭედი, ცაში
სიჩუმე ჩამოვარდა
დაახლოებით ნახევარი
საათის განმავლობაში.
2და ვიხილე შვიდი ანგელოზი,
რომლებიც იდგნენ ღვთის
წინაშე; და მიეცა მათ შვიდი
საყვირი.
3მოვიდა სხვა ანგელოზი და
დადგა სამსხვერპლოსთან,
რომელსაც ჰქონდა ოქროს
საცეცხლე; და მიეცა მას
ბევრი საკმეველი, რათა
შესწიროს იგი ყველა
წმინდანის ლოცვით ოქროს
სამსხვერპლოზე, რომელიც იყო
ტახტის წინ.
4და საკმევლის კვამლი,
რომელიც მოდიოდა წმინდანთა
ლოცვასთან ერთად, ავიდა
ღვთის წინაშე ანგელოზის
ხელიდან.
5და ანგელოზმა აიღო
საცეცხლური და აავსო იგი
საკურთხევლის ცეცხლით და
ჩააგდო მიწაში, და იყო ხმები,
ჭექა-ქუხილი, ელვა და
მიწისძვრა.
6და შვიდი ანგელოზი,
რომელთაც ჰქონდათ შვიდი
საყვირი, მოემზადნენ
დასარეკად.
7გაისმა პირველმა
ანგელოზმა და მოჰყვა სეტყვა
და სისხლით შეზავებული
ცეცხლი, და დაყარეს მიწაზე;
და დაიწვა ხეების მესამედი
და დაიწვა მთელი მწვანე
ბალახი.
8და გაჰკრა მეორე ანგელოზმა
და, როგორც დიდი მთა, ცეცხლით
ანთებული იყო ზღვაში, და
ზღვის მესამე ნაწილი სისხლი
გახდა;
9და არსებების მესამედი,
რომლებიც იყვნენ ზღვაში და
ჰქონდათ სიცოცხლე, მოკვდა;
ხოლო გემების მესამე ნაწილი
განადგურდა.
10და გაჰკრა მესამე
ანგელოზმა და ჩამოვარდა
ციდან დიდი ვარსკვლავი,
ლამპარივით ანთებული, და
დაეცა მდინარეების
მესამედზე და წყლის
წყაროებზე;
11და სახელად ვარსკვლავისა
ჰქვია აბზინდა; და მრავალი
კაცი მოკვდა წყლისგან,
რადგან გამწარებული იყო.
12და გაჰკრა მეოთხე
ანგელოზმა და დაარტყა მზის
მესამე ნაწილი, მთვარის
მესამე ნაწილი და
ვარსკვლავების მესამე
ნაწილი; ასე რომ, მესამე
ნაწილი დაბნელდა და დღე არ
ანათებდა მესამედს და ღამეც
ისევე.
13და მე დავინახე და
გავიგონე ანგელოზი, რომელიც
დაფრინავდა ზეცის შუაგულში,
რომელიც ამბობდა დიდი ხმით:
ვაი, ვაი, ვაი, დედამიწის
მკვიდრთ სამი ანგელოზის
საყვირის სხვა ხმების გამო,
რომლებიც არის ჯერ არ ჟღერს!

თავი 9

1და მეხუთე ანგელოზმა
გაისმა და ვიხილე
ვარსკვლავი დაეცა ციდან

დედამიწაზე და მიეცა მას
უძირო ორმოს გასაღები.
2და გახსნა უძირო ორმო;და
ამოვიდა კვამლი ორმოდან,
როგორც დიდი ღუმელის კვამლი;
და დაბნელდა მზე და ჰაერი
ორმოს კვამლის გამო.
3და გამოვიდნენ კვამლიდან
კალიები დედამიწაზე და მათ
მიეცათ ძალა,როგორც
ძალა უფლება აქვთ დედამიწის
მორიელებს.
4და უბრძანა მათ,რომ არ
დაეზიანებინათ დედამიწის
ბალახი,არც რაიმე მწვანე
ნივთი და არც ხე;მაგრამ
მხოლოდ იმ კაცებს,
რომლებსაც შუბლზე არ აქვთ
ღვთის ბეჭედი.
5და მიეცა მათ,რომ არ
მოეკლათ ისინი,არამედ
ტანჯული ყვნენ ხუთი თვე;
6და იმ დღეებში ადამიანები
ეძებენ სიკვდილს და ვერ
იპოვიან მას;და
მოინდომებენ სიკვდილს და
სიკვდილი გაექცევა მათგან.
7და კალიების ფორმები
საბრძოლველად დგამზადებულ
ცხენებს ჰგავდა;და მათ
თავზე ოქროს
გვირგვინებივით იყო და
სახეები კაცთა სახეებივით
იყო.
8და ჰქონდათ თმა,როგორც
ქალის თმა და მათი კბილები
ლომის კბილებივით იყო.
9და ჰქონდათ სამკერდეები,
როგორც რკინის სამკერდეები;
და მათი ფრთების ხმა
ისეთივე იყო,როგორც
მრავალი ცხენის ეტლების ხმა,
რომლებიც საბრძოლველად
მორბოდნენ.
10და მათ ჰქონდათ
მორიელების მსგავსი კუდები
და მათ კუდებში იყო
ნაკბენები;
11და ჰყავდათ მეფე მათზე,
რომელიც არის უძირო ორმოს
ანგელოზი,რომლის სახელია
ებრაულენაზე აბადონი,ხოლო
ბერძნულენაზე აქვს მისი
სახელი აპოლიონი.
12ერთი ვაი გავიდა;და ,აჰა,
მოჰყვება კიდევ ორი
უბედურება შემდგომში.
13და გაისმა მეექვსე
ანგელოზმა და გავიგონე ხმა
ოქროს სამსხვერპლოდან ოთხი
რქიდან,რომელიც ღვთის
წინაშეა,
14უთხრა მეექვსე ანგელოზს,
რომელსაც ჰქონდა საყვირი:
გახსენი ოთხი ანგელოზი,
რომლებიც შეკრული არიან დიდ
მდინარე ევფრატში.
15და გახსნეს ოთხი ანგელოზი,
რომლებიც მომზადდნენ ერთი
საათისთვის,ერთი დღისთვის
და ერთი თვისთვის და ერთი
წლისთვის,რათა მოეკლათ
კაცთა მესამე ნაწილი.
16და მხედართა ლაშქრის
რიცხვი ორასი ათასი ათასი
იყო და გავიგე მათი რიცხვი.
17და ასე ვიხილე ცხენები
ხილვაში და მათზე მსხდომნი
ცეცხლის,იაკინთის და
გოგირდის სამკერდეები
ჰქონდათ:ცხენების თავები
კი ლომების თავებივით იყო;
და მათი პირიდან გამოდიოდა
ცეცხლი,კვამლი და გოგირდი.
18ამ სამმა დახოცა კაცთა
მესამედი ცეცხლით,კვამლითა
და გოგირდით,რომელიც
გამოდიოდა მათი პირიდან.
19რადგან მათი ძალა მათ
პირშია და მათ კუდებშია,
რადგან მათი კუდები გველებს
ჰგავდა და თავები ჰქონდათ
და მათთან ერთად ტკივილები.
20და დანარჩენმა
ადამიანებმა,რომლებიც არ
დახოცეს ამ წყლულებით,ჯერ
არ მოინანიათ თავიანთი
ხელების საქმეები,რომ არ
სცემდნენ თაყვანს ეშმაკებს
და ოქროს,ვერცხლის,
სპილენძის,ქვისა და ხის
კერპებს.ვერც ხედავს,ვერც
ისმენს,ვერც სიარული:
21არც მოინანიეს მკვლელობა,
არც ჯადოქრობა,არც სიძვა და
არც ქურდობა.

თავი 10

1და ვიხილე სხვა ძლიერი
ანგელოზი,რომელიც ჩამოვიდა
ზეციდან,ღრუბლით შემოსილი,
და ცისარტყელა იყო მის
თავზე,და სახე მზესავით იყო
და მისი ფეხები,როგორც
ცეცხლის სვეტები.
2და ხელში პატარა წიგნი
ჰქონდა გახსნილი:მარჯვენა
ფეხი ზღვაზე დადგა და
მარცხენა ფეხი მიწაზე.
3და ყვიროდა დიდი ხმით,
როგორც ლომის ღრიალის დროს;
4და როცა შვიდმა ჭექა-
ქუხილმა წარმოთქვა თავისი

ხმა, მე ვაპირებდი დაწერა: და
გავიგონე ხმა ზეციდან,
რომელიც მეუბნებოდა:
დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ჭექა-
ქუხილმა წარმოთქვა და არ
დაწერო.
5და ანგელოზმა, რომელიც
ვიხილე, დგას ზღვაზე და
მიწაზე, ასწია ხელი
ზეცისკენ,
6და დაიფიცე მას, ვინც
ცოცხლობს უკუნითი
უკუნისამდე, რომელმაც
შექმნა ცა, და რაც მასშია, და
დედამიწა, და რაც არის მასში,
და ზღვა და რაც არის მასში,
რომ დრო უნდა იყოს აღარ:
7მაგრამ მეშვიდე ანგელოზის
ხმის დღეებში, როცა ის ხმას
დაიწყებს, ღვთის საიდუმლო
უნდა დასრულდეს, როგორც მან
განუცხადა თავის მსახურებს,
წინასწარმეტყველებს.
8და ხმა, რომელიც მოვისმინე
ზეციდან, კვლავ
მელაპარაკებოდა და მითხრა:
წადი და აიღე პატარა წიგნი,
რომელიც ღიაა ანგელოზის
ხელში, რომელიც დგას ზღვაზე
და მიწაზე.
9და მივედი ანგელოზთან და
ვუთხარი: მომეცი პატარა
წიგნი. და მან მითხრა: აიღე და
ჭამე; და გაამწარებს მუცელს,
მაგრამ თაფლივით ტკბილი
იქნება შენს პირში.
10და მე ავიღე პატარა წიგნი
ანგელოზის ხელიდან და
შევჭამე; და იყო ჩემს პირში
თაფლივით ტკბილი, და როგორც
კი ვჭამდი, მუცელი გამწარდა.
11და მან მითხრა: კვლავ უნდა
იწინასწარმეტყველო
მრავალი ხალხის, ერების,
ენების და მეფეების წინაშე.

თავი 11

1და მომცეს მე ლერწამი
კვერთხის მსგავსი, და
ანგელოზი დადგა და თქვა:
ადექი და გაზომე ღვთის
ტაძარი და სამსხვერპლო და
მასში თაყვანისმცემლები.
2ხოლო ეზო, რომელიც ტაძრის
გარეშეა, გამოტოვეთ და ნუ
გაზომავთ მას; რადგან მიეცა
წარმართებს და ორმოცდაორ
თვეს ფეხქვეშ დააბიჯებენ
წმიდა ქალაქს.
3და მე მივცემ ძალაუფლებას
ჩემს ორ მოწმეს და ისინი
იწინასწარმეტყველებენ
ათას ორას სამოც დღეს,
ჯვალოში შემოსილი.
4ეს არის ორი ზეთისხილის ხე
და ორი სასანთლე, რომლებიც
დგას დედამიწის ღმერთის
წინაშე.
5და თუ ვინმეს სურს ავნოს
მათ, ცეცხლი გამოდის მათი
პირიდან და შთანთქავს მათ
მტრებს;
6მათ აქვთ ძალა დაკეტონ ზეცა,
რომ არ წვიმდეს მათი
წინასწარმეტყველების
დღეებში; და აქვთ
ძალაუფლება წყალზე
გადააქციონ ისინი სისხლად
და დაარტყონ დედამიწა ყველა
ჭირით, რამდენჯერაც სურთ.
7და როცა დაასრულებენ
თავიანთ ჩვენებას, მხეცი,
რომელიც ამოდის უძირო
ორმოდან, ომს გაუწევს მათ,
დაამარცხებს მათ და მოკლავს
მათ.
8და მათი ცხედრები
დადგებიან იმ დიდი ქალაქის
ქუჩაზე, რომელსაც სულიერად
უწოდებენ სოდომს და
ეგვიპტეს, სადაც ჯვარს
აცვეს ჩვენი უფალი.
9და ხალხებიდან, გვარებიდან,
ენებიდან და ერებიდან
იხილავენ მათ გვამებს სამ
დღენახევარს და არ
დაუშვებენ მათი გვამების
საფლავებში დადებას.
10და ისინი, ვინც დედამიწაზე
ცხოვრობენ, გაიხარებენ
მათზე, გაიხარებენ და
გაუგზავნიან საჩუქრებს
ერთმანეთს; რადგან ეს ორი
წინასწარმეტყველი
ტანჯავდა დედამიწაზე
მცხოვრებთ.
11და სამი დღენახევრის
შემდეგ ღვთისაგან
სიცოცხლის სული შევიდა
მათში და დადგნენ ფეხზე; და
დიდი შიში დაეცა მათ, ვინც
დაინახა ისინი.
12და მოესმათ დიდი ხმა
ზეციდან, რომელიც ეუბნებოდა
მათ: ამოდით აქ. და ამაღლდნენ
ზეცად ღრუბელში; და მათმა
მტრებმა დაინახეს ისინი.
13და იმავე საათში იყო დიდი
მიწისძვრა, და დაეცა
ქალაქის მეათე ნაწილი, და
მიწისძვრამ დაიხოცა შვიდი
ათასი კაცი; დარჩენილები

შეშინდნენ და ადიდებდნენ
ზეცის ღმერთს.
14მეორე ვაი გავიდა;და,აჰა,
მესამე ვაი მალე მოვა.
15და გაჰკრა მეშვიდე
ანგელოზმა;და იყო დიდი
ხმები ზეცაში,რომლებიც
ამბობდნენ:ამ წუთისოფლის
სამეფოები გახდა ჩვენი
უფლისა და მისი ქრისტეს
სამეფოები;და ის იმეფებს
უკუნითი უკუნისამდე.
16და ოცდაოთხი უხუცესი,
რომლებიც ისხდნენ ღვთის
წინაშე თავიანთსკამებზე,
პირქვე დაემხო და თაყვანი
სცეს ღმერთს.
17ამბობდა:გმადლობთშენ,
უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლე,
რომელიც ხარ და იყო და ხარ
მომავალი;რადგან შენ წაიღე
შენი დიდი ძალა და გამეფდი.
18და განრისხდნენ ერები,და
მოვიდა შენი რისხვა,და
მიცვალებულთა ჟამი,რომ
განიკითხონ,და მისცე ჯილდო
შენს მსახურებს,
წინასწარმეტყველებს,
წმინდანებს და შენი სახელის
მოშიშებს,პატარა და დიდი;და
უნდა გაანადგურო ისინი,
ვინც ანადგურებს დედამიწას.
19და გაიხსნა ღვთის ტაძარი
ზეცაში და იხილა მის
ტაძარში მისი აღთქმის
კიდობანი:და იყო ელვა და
ხმები,და ჭექა-ქუხილი,
მიწისძვრა და დიდი სეტყვა.

თავი 12

1და გამოჩნდა დიდი საოცრება
ზეცაში;მზე შემოსილი ქალი,
ფეხქვეშ მთვარე,თავზე
თორმეტი ვარსკვლავიანი
გვირგვინი.
2და ორსულმა ტიროდა,
მშობიარობის ტკივილს
განიცდიდა და ტკიოდა
მშობიარობა.
3და გამოჩნდა სხვა საოცრება
ზეცაში;და აჰა დიდი წითელი
გველეშაპი,რომელსაც აქვს
შვიდი თავი და ათი რქა და
შვიდი გვირგვინი თავის
თავზე.
4და მისმა კუდმა მიიზიდა ცის
ვარსკვლავების მესამედი და
ჩამოაგდო ისინი მიწაზე:და
დრაკონი იდგა
მშობიარობისთვის მზად
ქალის წინაშე,რათა
შთანთქავდა მისი შვილი,
როგორც კი ის დაიბადა.
5და შეეძინა ვაჟიკაცი,
რომელიც უნდა მართავდეს
ყველა ერს რკინის კვერთხით:
და მისი შვილი მიიწია
ღმერთთან და მის ტახტთან.
6და ქალი გაიქცა უდაბნოში,
სადაც მას ადგილი აქვს
ღვთისგან მომზადებული,რათა
იქ გამოკვებოს იგი ათას
ორასსამოცდაათდღეს.
7და იყო ომი ზეცაში:მიქაელი
და მისი ანგელოზები
იბრძოდნენ დრაკონის
წინააღმდეგ;და დრაკონი და
მისი ანგელოზები იბრძოდნენ,
8და ვერ გაიმარჯვა;არც მათი
ადგილი იყოსამოთხეში.
9და განდევნეს დიდი
გველეშაპი,ის ძველი გველი,
რომელსაც ეშმაკი და სატანა
ეძახიან,რომელიც ატყუებს
მთელქვეყნიერებას:იგი
გადმოაგდეს მიწაზე და მისი
ანგელოზები განდევნეს
მასთან ერთად.
10და გავიგონე დიდი ხმა,
რომელიც ამბობდა ზეცაში:
ახლა მოვიდა ხსნა და ძალა,
ჩვენი ღმერთის სამეფო და
მისი ქრისტეს ძალა,რადგან
ჩამოგდებულია ჩვენი ძმების
ბრალმდებელი,რომელიც
ადანაშაულებდა მათ ჩვენი
ღმერთის დღის წინაშე.და
ღამე.
11და მათ სძლიეს იგი კრავის
სისხლით და მათი მოწმობის
სიტყვით;და არ შეიყვარეს
მათი სიცოცხლე სიკვდილამდე.
12ამიტომ გიხაროდენ,ცანო და
მათში მკვიდრნო.ვაი მიწისა
და ზღვის მკვიდრთ!რადგან
ეშმაკი ჩამოვიდა თქვენთან
დიდი რისხვით,რადგან იცის,
რომ ცოტა დრო აქვს.
13და როცა დრაკონმა დაინახა,
რომ მიწაზე იყო
გადმოგდებული,დევნიდა ქალს,
რომელმაც ვაჟი გააჩინა.
14და ქალს მიეცა დიდი
არწივის ორი ფრთა,რათა
გაფრინდეს უდაბნოში,თავის
ადგილას,სადაც იკვებება
დრო და დრო და ნახევარი დრო
გველის სახიდან.
15და გველმა გამოუშვა
თავისი პირიდან წყალი,
როგორც წყალდიდობა ქალის
შემდეგ,რათა წაეყვანა იგი
წარღვნისგან.

16და დედამიწა დაეხმარა
ქალს,და მიწამ გააღო პირი და
შთანთქა წარღვნა,რომელიც
დრაკონმა ამოაგდო პირიდან.
17და დრაკონი განრისხდა
ქალზე და წავიდა საომრად
მისი შთამომავლობის
ნარჩენებთან,რომლებიც
იცავენ ღვთის მცნებებს და
აქვთ იესო ქრისტეს მოწმობა.

თავი 13

1და დავდექი ზღვის ქვიშაზე
და დავინახე ზღვიდან
ამოსული მხეცი,რომელსაც
ჰქონდა შვიდი თავი და ათი
რქა,და მის რქებზე ათი
გვირგვინი და თავის თავზე
მკრეხელობის სახელი.
2და მხეცი,რომელიც ვიხილე,
ლეოპარდს ჰგავდა,და მისი
ფეხები დათვის ფეხებივით
იყო და პირი ლომის პირივით:
და დრაკონმა მისცა მას
თავისი ძალა,თავისი ადგილი
და დიდი ძალაუფლება.
3და დავინახე მისი ერთი თავი
სასიკვდილოდ დაჭრილი;და
მისი მომაკვდინებელი
ჭრილობა განიკურნა და მთელი
მსოფლიო უკვირდა მხეცს.
4და თაყვანს სცემდნენ
დრაკონს,რომელმაც
ძალაუფლება მისცა მხეცს;
ვის შეუძლია მასთან ომი?
5და მიეცა მას პირი,რომელიც
ლაპარაკობდა დიდსა და
გმობას;და მიეცა მას ძალა,
რომ გააგრძელოს ორმოცდაორი
თვე.
6და გააღო პირი ღვთის გმობით,
რათა გმობდეს მისი სახელი,
მისი კარავი და ზეცაში
მცხოვრებნი.
7და მიეცა მას,რომ ებრძოლა
წმინდანებს და დაამარცხა
ისინი;და მიეცა მას
ძალაუფლება ყველა გვარზე,
ენაზე და ერზე.
8და ყველა,ვინც დედამიწაზე
ცხოვრობს,თაყვანს სცემს
მას,ვისი სახელები არ არის
დაწერილი სამყაროს
დასაბამიდან მოკლული
კრავის სიცოცხლის წიგნში.
9თუ ვინმეს ყური აქვს,
მოისმინოს.
10ვინც ტყვეობაში მიჰყავს,
ტყვეობაში წავა;ვინც
მახვილით კლავს,მახვილით
უნდა მოკლას.აქ არის
წმინდანთა მოთმინება და
რწმენა.
11და მე დავინახე სხვა მხეცი,
რომელიც ამოდიოდა მიწიდან;
და ჰქონდა კრავის მსგავსი
ორი რქა და გველეშაპივით
ლაპარაკობდა.
12და ის ახორციელებს
პირველი მხეცის მთელ ძალას
მის წინაშე და უბიძგებს
დედამიწას და მათ,ვინც
მასში ცხოვრობს,თაყვანი
სცენ პირველ მხეცს,რომლის
სასიკვდილო ჭრილობაც
განიკურნა.
13და აკეთებს დიდ
საოცრებებს,ისე რომ
ზეციდან დედამიწაზე ცეცხლს
ჩამოაგდებს ადამიანთა
თვალწინ,
14და აცდუნებს მათ,ვინც
დედამიწაზე ცხოვრობს,იმ
სასწაულების საშუალებით,
რისი გაკეთებაც მას ძალუძს
მხეცის თვალწინ;ეუბნებოდა
დედამიწის მკვიდრთ,რომ
მხეცს გაუკეთონ ქანდაკება,
რომელსაც მახვილი ჰქონდა
ჭრილობა და ცოცხალი იყო.
15და მას ჰქონდა ძალა,
ეცოცხლებინა მხეცის
გამოსახულება,რათა მხეცის
გამოსახულებაც ეთქვა და
დაეხოცა ყველა,ვინც არ
სცემდა თაყვანს მხეცის ხატს.
16და ის უბიძგებს ყველას,
როგორც პატარას,ისე დიდს,
მდიდარს და ღარიბს,
თავისუფალსა და მონას,
მიიღოს ნიშანი მარჯვენა
ხელში ან შუბლზე.
17და რომ არავინ იყიდოს ან
გაყიდოს,გარდა იმისა,ვისაც
ჰქონდა ნიშანი,ან მხეცის
სახელი,ან მისი სახელის
ნომერი.
18აქ არის სიბრძნე.ვისაც
გონიერება აქვს,დაითვალოს
მხეცის რიცხვი,რადგან ის
კაცის რიცხვია;და მისი
რიცხვი არის ექვსას
სამოცდაექვსი.

თავი 14

1და შევხედე,და აჰა,კრავი
იდგა სიონის მთაზე და
მასთან ერთად ას
ორმოცდაოთხი ათასი,
რომელთაც შუბლზე მისი მამის
სახელი ეწერა.

2და გავიგონე ხმა ზეციდან,
როგორც მრავალი წყლის ხმა,
და როგორც ხმა დიდი ჭექა-
ქუხილის;
3და მღეროდნენ ახალ
სიმღერას ტახტის,ოთხი
მხეცისა და უხუცესების
წინაშე:და ვერავინ ისწავლა
ეს სიმღერა,გარდა ას
ორმოცდაოთხი ათასისა,
რომლებიც გამოისყიდნენ
მიწიდან.
4ესენი არიან ისინი,
რომლებიც არიყვნენ
შებილწული ქალებით;რადგან
ისინი ქალწულები არიან.
ესენი არიან,რომლებიც
მიჰყვებიან კრავს,სადაც კი
ის წავა.ესენი
გამოისყიდნენ
ადამიანთაგან,იყვნენ
პირველი ნაყოფი ღვთისა და
კრავისათვის.
5და მათპირში არიპოვეს
მზაკვრობა,რადგან
უდანაშაულო არიან ღვთის
ტახტის წინაშე.
6და ვიხილე სხვა ანგელოზი,
რომელიც დაფრინავდა ზეცის
შუაგულში,რომელსაც ჰქონდა
მარადიული სახარება,რათა
ექადაგა დედამიწაზე
მცხოვრებთ,ყველა ერს,ტომს,
ენას და ხალხს,
7დიდი ხმითამბობდა:
გეშინოდეთღვთისა და
განადიდეთმას;რადგან
მოვიდა მისი განკითხვის
ჟამი და თაყვანი ეცითმას,
ვინც შექმნა ცა და მიწა,ზღვა
და წყლის წყაროები.
8და მიჰყვა სხვა ანგელოზი და
თქვა:დაეცა ბაბილონი,დაეცა
ის დიდი ქალაქი,რადგან მან
ყველა ხალხი დაალევინა
თავისი სიძვის რისხვის
ღვინით.
9და მიჰყვა მათმესამე
ანგელოზი და ამბობდა დიდი
ხმით:თუ ვინმე თაყვანს
სცემს მხეცს და მის ხატებას
და მიიღებს მის კვალს
შუბლზე ან ხელში,
10ის დალევს ღვთის რისხვის
ღვინოს,რომელიც შეურევლად
დაიღვრება მისი რისხვის
თასში;და იგი იტანჯება
ცეცხლითა და გოგირდითწმიდა
ანგელოზთა წინაშე და კრავის
წინაშე.
11და მათი ტანჯვის კვამლი
ადის უკუნითი უკუნისამდე:
და არაქვთმოსვენება დღე და
ღამე,ვინც თაყვანს სცემენ
მხეცს და მის ხატებას და
ვინც იღებს მისი სახელის
ნიშანს.
12აი,წმინდანთა მოთმინება:
აი,ისინი,ვინც იცავენ ღვთის
მცნებებს და იესოს რწმენას.
13და გავიგონე ხმა ზეციდან,
რომელიც მეუბნებოდა:დაწერე,
ნეტარარიან მკვდრები,
რომლებიც კვდებიან უფალში
ამიერიდან:დიახ,ამბობს
სული,რათა დაისვენონ
თავიანთი შრომისგან;და
მათი ნამუშევრები მიჰყვება
მათ.
14და მე დავინახე,და აჰა,
თეთრი ღრუბელი და ღრუბელზე
იჯდა კაცის ძის მსგავსი,
თავზე ოქროს გვირგვინი
ჰქონდა და ხელში ბასრი
ნამგალი.
15და კიდევ ერთი ანგელოზი
გამოვიდა ტაძრიდან და
ხმამაღლა შესძახა ღრუბელზე
მჯდომს:ჩადე შენი ნამგალი
და მოიმკი,რადგან დადგა
ჟამი,რომ მოიმკი;რადგან
მწიფდება მიწის მოსავალი.
16და ის,ვინც ღრუბელზე იჯდა,
თავისი ნამგალი დადო მიწაზე;
და მიწა მოიმკა.
17და კიდევ ერთი ანგელოზი
გამოვიდა ზეცის ტაძრიდან,
მასაც ჰქონდა ბასრი ნამგალი.
18და გამოვიდა სხვა
ანგელოზი სამსხვერპლოდან,
რომელსაც ძალა უფლება
ჰქონდა ცეცხლზე;და
ხმამაღლა შესძახა მას,
ვისაც ბასრი ნამგალი ჰქონდა
და უთხრა:ჩასვი შენი ბასრი
ნამგალი და შეკრიბე მიწის
ვაზის მტევნები;რადგან
მისი ყურძენი მთლიანად
დამწიფებულია.
19და ანგელოზმა ჩააგდო
თავისი ნამგალი მიწაში და
შეკრიბა ვაზი მიწიერი და
ჩააგდო იგი ღვთის რისხვის
დიდსაწნახელში.
20და საწნახელი გაიარა
ქალაქგარეთდა სისხლი
გამოვიდა საწნახლიდან,
ცხენის ლაგამდეცკი,ათას
ექვსასი ფურლონგის
მანძილზე.

თავი 15

1და ვიხილე სხვა ნიშანი
ზეცაში,დიდი და საოცარი,
შვიდი ანგელოზი,რომელსაც
შვიდი უკანასკნელი ჭირი
აქვს;რადგან მათში ივსება
ღვთის რისხვა.
2და დავინახე,თითქოს შუშის
ზღვა იყო ცეცხლთან
შეზავებული:და ისინი,ვინც
გაიმარჯვეს მხეცზე და მის
კერპზე,მის ნიშანზე და მისი
სახელის რიცხვზე,დგანან
შუშის ზღვაზე.ღვთის
არფებით მქონე.
3და მღერიან მოსეს,ღვთის
მსახურის სიმღერას და
კრავის სიმღერას და ამბობენ:
დიდი და საკვირველია შენი
საქმეები,უფალო ღმერთო
ყოვლისშემძლეო;მართალი და
ჭეშმარიტია შენი გზები,
წმინდანთა მეფეო.
4ვინ არ შეგეშინდება შენი,
უფალო,და არ განადიდებს
შენს სახელს?რადგან მხოლოდ
შენ ხარ წმიდა,რადგან ყველა
ერი მოვა და თაყვანს სცემს
შენს წინაშე;რამეთუ შენი
განსჯა გამოვლინდა.
5და ამის შემდეგ შევხედე და,
აჰა,გაიხსნა ზეცაში
მოწმობის კარვის ტაძარი.
6და გამოვიდნენ ტაძრიდან
შვიდი ანგელოზი,რომლებსაც
ჰქონდათ შვიდი ჭირი,სუფთა
და თეთრი თეთრეულით
შემოსილი და მკერდი ოქროს
სარტყლებით შემოსილი.
7და ოთხი მხეციდან ერთმა
მისცა შვიდ ანგელოზს შვიდი
ოქროს ფლაკონი სავსე ღვთის
რისხვით,რომელიც ცოცხლობს
მარადიულად და მარადიულად.
8და ტაძარი კვამლით იყო
სავსე ღვთის დიდებისა და
მისი ძალისგან;და ვერავინ
შეძლო ტაძარში შესვლა,
ვიდრე არ აღსრულდა შვიდი
ანგელოზის შვიდი ჭირი.

თავი 16

1და გავიგონე ტაძრიდან დიდი
ხმა,რომელიც ეუბნებოდა
შვიდ ანგელოზს:წადით და
დაასხით ღმერთის რისხვის
ფლაკონები დედამიწაზე.
2და პირველი წავიდა და
დაასხა თავისი ფლაკონი
მიწაზე;და დაეცა ხმაურიანი
და მტკივნეული წყლული იმ
კაცებზე,რომლებსაც ჰქონდათ
მხეცის ნიშანი,და მათ,ვინც
თაყვანს სცემდა მის ხატებას.
3მეორე ანგელოზმა დაასხა
თავისი ფლაკონი ზღვაზე;და
გახდა როგორც სისხლი
მკვდარი ადამიანისა და
მოკვდა ყოველი ცოცხალი სული
ზღვაში.
4და მესამე ანგელოზმა
დაასხა თავისი ფლაკონი
მდინარეებსა და წყლის
წყაროებზე;და ისინი
გახდნენ სისხლი.
5და გავიგონე წყლის
ანგელოზის ნათქვამი:შენ
ხარ მართალი,უფალო,რომელიც
ხარ,იყო და იქნები,რადგან
ასე განიკითხე.
6რადგან დაღვარეს
წმინდანთა და
წინასწარმეტყველთა სისხლი
და შენ მიეცი მათ დასალევად
სისხლი;რამეთუ ღირსნი
არიან.
7და გავიგე სხვა
სამსხვერპლოდან,რომელიც
ამბობდა:ასეც არის,უფალო
ღმერთო ყოვლისშემძლეო,
ჭეშმარიტი და მართალია შენი
სამართალი.
8მეოთხე ანგელოზმა დაასხა
თავისი ფლაკონი მზეზე;და
მიეცა მას ძალა,რომ ცეცხლით
დაწვა ადამიანები.
9და დაიწვნენ ადამიანები
დიდი სიცხით და გმობდნენ
ღვთის სახელს,რომელსაც
აქვს ძალა ამ ჭირზე:და მათ
მოინანიეს,რომ არ მისცეს
მას დიდება.
10და მეხუთე ანგელოზმა
დაასხა თავისი ფლაკონი
მხეცის საჯდომზე;და მისი
სამეფო სავსე იყო სიბნელით;
და ღრღნიდნენ ენებს
ტკივილისგან,
11და გმობდნენ ზეცის ღმერთს
მათი ტკივილებისა და
წყლულების გამო და არ
მოინანიეს თავიანთი
საქმეები.
12და მეექვსე ანგელოზმა
დაასხა თავისი ფლაკონი დიდ
მდინარე ევფრატზე;და დაშრა
მისი წყალი,რათა მოემზადოს
აღმოსავლეთის მეფეთა გზა.
13და დავინახე სამი
უწმინდური სული,როგორც
ბაყაყები,გამოვიდნენ
დრაკონის პირიდან,მხეცის

პირიდან და
ცრუწინასწარმეტყველის
პირიდან.
14რადგან ისინი არიან
ეშმაკების სულები,რომლებიც
ახდენენ სასწაულებს,
რომლებიც მიდიან დედამიწის
და მთელი მსოფლიოს
მეფეებთან,რათა შეკრიბონ
ისინი ყოვლისშემძლე
ღმერთის იმ დიდი დღის
ბრძოლაში.
15აჰა,ქურდივით მოვდივარ.
ნეტარია ის,ვინც ფხიზლობს
და იცავს თავის სამოსს,რათა
შიშველი არ დადიოდეს და არ
დაინახონ მისი სირცხვილი.
16და შეკრიბა ისინი ადგილზე,
რომელსაც ებრაულად
არმაგედონი ჰქვია.
17და მეშვიდე ანგელოზმა
დაასხა თავისი ფლაკონი
ჰაერში;და გამოვიდა დიდი
ხმა ცის ტაძრიდან,ტახტიდან,
რომელიც ამბობდა:მოხდა.
18და იყო ხმები,ჭექა-ქუხილი
და ელვა;და იყო დიდი
მიწისძვრა,როგორიც არ იყო
მას შემდეგ,რაც ადამიანები
დედამიწაზე იყვნენ,ასეთი
ძლიერი მიწისძვრა და ასეთი
დიდი.
19და დიდი ქალაქი სამ
ნაწილად გაიყო და ხალხთა
ქალაქები დაეცა:და დიდი
ბაბილონი გაიხსენა ღვთის
წინაშე,რათა მისცეს
მისთვის თასი მისი რისხვის
მრისხანების ღვინისა.
20და ყველა კუნძული გაიქცა
და მთები ვერ იპოვეს.
21და დაეცა კაცთა ზედა დიდი
სეტყვა ზეციდან,ყოველი ქვა
ტალანტის სიმძიმისა.რამეთუ
დიდი იყო მისი ჭირი.

თავი 17

1და მოვიდა ერთი შვიდი
ანგელოზიდან,რომლებსაც
ჰქონდათ შვიდი ფლაკონი,და
მელაპარაკებოდა და მითხრა:
მოდი აქ;გიჩვენებ დიდი
მეძავის სამსჯავროს,
რომელიც ზის მრავალწყალზე.
2ვისთანაც მეძავდნენ
დედამიწის მეფეები და
დამთვრალდნენ დედამიწის
მკვიდრნი მისი სიძვის
ღვინით.
3მან წამიყვანა სულით
უდაბნოში და ვიხილე ქალი,
რომელიც იჯდა ალისფერი
მხეცზე,მკრეხელური
სახელებით სავსე,შვიდი
თავი და ათი რქა.
4ქალი კი იისფერი და
ალისფერი იყო შემოსილი,
ოქროთი,ძვირფასი ქვებითა
და მარგალიტებით იყო
მორთული,ხელში ოქროს
სასმისი ეჭირა,სავსე
სისაძაგლეებითა და სიძვით.
5და მის შუბლზე ეწერა სახელი:
საიდუმლო,ბაბილონი დიდი,
მეძავთა და დედამიწის
სისაძაგლეთა დედა.
6და ვიხილე დედაკაცი
მთვრალი წმიდათა სისხლითა
და იესოს მოწამეთა სისხლით;
7და ანგელოზმა მითხრა:რატომ
გაგიკვირდა?მე გეტყვით
ქალის და მისი მატარებელი
მხეცის საიდუმლოს,რომელსაც
აქვს შვიდი თავი და ათი რქა.
8მხეცი,რომელიც შენ ნახე,
იყო და არ არის;და
ამაღლდებიან უძირო ორმოდან
და წავლენ დაღუპვაში;და
გაოცდებიან ისინი,ვინც
დედამიწაზე ცხოვრობენ,
რომელთა სახელები არ იყო
დაწერილი სიცოცხლის წიგნში
ქვეყნიერების დასაბამიდან,
როცა ხედავენ მხეცს,
რომელიც იყო,და არ არის და
მაინც არის.
9და აქ არის გონება,
რომელსაც აქვს სიბრძნე.
შვიდი თავი შვიდი მთაა,
რომელზედაც ქალი ზის.
10და არის შვიდი მეფე:ხუთი
დაეცა და ერთი არის და მეორე
ჯერ არ მოსულა;და როცა მოვა,
უნდა გააგრძელოს მოკლე
სივრცე.
11და მხეცი,რომელიც იყო და არ
არის,ის არის მერვე და არის
შვიდთაგანი და წარსულში
მიდის.
12და ათი რქა,რომელიც შენ
ნახე,არის ათი მეფე,
რომლებსაც ჯერ არ მიუღიათ
სამეფო;მაგრამ მიიღეთ
ძალაუფლება როგორც მეფეები
ერთი საათის განმავლობაში
მხეცთან ერთად.
13მათ ერთი აზრი აქვთ და
თავიანთ ძალასა და ძალას
მისცემენ მხეცს.
14ესენი ებრძვიან კრავს და
კრავი დაამარცხებს მათ,
რადგან ის არის უფალთა
უფალი და მეფეთა მეფე;და

მასთან მყოფნი არიან
მოწოდებულნი, რჩეულნი და
ერთგულნი.
15და მან მითხრა: წყლები,
რომლებიც შენ ნახე, სადაც
მეძავი ზის, არის ხალხები და
სიმრავლეები, ერები და
ენები.
16და ათი რქა, რომელიც შენ
ნახე მხეცზე, შეიძულებენ
მეძავს, გააპარტახებენ და
გააშიშვლებენ მას, შეჭამენ
მის ხორცს და დაწვავენ
ცეცხლში.
17რადგან ღმერთმა ჩადომათ
გულებში, რომ შეასრულონ
მისი ნება და შეთანხმდნენ
და მისცენ თავიანთი სამეფო
მხეცს, სანამ არ აღსრულდება
ღვთის სიტყვები.
18და ქალი, რომელიც შენ ნახე,
არის ის დიდი ქალაქი,
რომელიც მეფობს დედამიწის
მეფეებზე.

თავი 18

1და ამის შემდეგ ვიხილე
ზეციდან ჩამომავალი სხვა
ანგელოზი, რომელსაც ჰქონდა
დიდი ძალა; და განათდა მიწა
მისი დიდებით.
2და ძლიერად შესძახა ძლიერი
ხმით და თქვა: დაეცა, დაეცა
დიდი ბაბილონი და გახდა
ეშმაკთა სავანე და ყოველი
ბილწი სულის საყრდენი და
ყოველი უწმინდური და
საძულველი ფრინველის გალია.
3რადგან ყველა ერმა დალია
მისი სიძვის რისხვის ღვინო
და დედამიწის მეფეები
მეძავდნენ მასთან, და
დედამიწის ვაჭრები
გამდიდრდნენ მისი კერძების
სიმრავლით.
4და გავიგონე სხვა ხმა
ზეციდან, რომელიც ამბობდა:
გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო,
რათა არ იყოთ მისი ცოდვების
თანაზიარი და არ მიიღოთ
მისი წყლულები.
5რადგან მისმა ცოდვებმა
ზეცამდე მიაღწია და ღმერთმა
გაიხსენა მისი უსჯულოებანი.
6და აჯილდოვეთ იგი ისევე,
როგორც მან დააჯილდოვა
თქვენ, და ორმაგად მიეცით
მისი საქმეების მიხედვით:
აავსეთ სასმისი, რომელიც
მან აავსო.
7რამდენს ადიდებდა მან თავი
და იცხოვრა გემრიელად,
იმდენი ტანჯვა და მწუხარება
მისცეს მას, რადგან ამბობს
თავის გულში: მე დედოფალი
ვჯდები და ქვრივი არ ვარ და
არ ვიხილავ მწუხარებას.
8ამიტომ მოვა მისი წყლულები
ერთ დღეს: სიკვდილი, გლოვა და
შიმშილი; და იგი მთლიანად
დაიწვება ცეცხლში, რადგან
ძლიერია უფალი ღმერთი,
რომელიც განსჯის მას.
9და დედამიწის მეფეები,
რომლებიც მეძავდნენ და
გემრიელად ცხოვრობდნენ
მასთან, ატირებენ მას და
იგლოვებენ მას, როცა
დაინახავენ მისი წვის
კვამლს,
10შორს იდგა მისი ტანჯვის
შიშით და ამბობდა: ვაი, ვაი,
დიდო ქალაქო ბაბილონო,
ძლიერო ქალაქო! რადგან ერთ
საათში მოვიდა შენი
სასამართლო.
11და დედამიწის ვაჭრები
ატირდებიან და გლოვობენ
მასზე; რადგან არავინ აღარ
ყიდულობს მათ საქონელს:
12ოქროს, ვერცხლის, ძვირფასი
ქვებისა და მარგალიტის, და
ძვირფასი სელის, და
მეწამულის, და აბრეშუმის, და
ალისფერი, და მთელი შენი ხის,
და სპილოს ძვლის ყველანაირი
ჭურჭელი და უძვირფასესი ხის
ყველანაირი ჭურჭელი. და
სპილენძის, რკინისა და
მარმარილოსგან,
13და დარიჩინი, და სუნი, და
მალამოები, და საკმეველი, და
ღვინო, და ზეთი, და კარგი
ფქვილი, და ხორბალი, და
ცხოველები, და ცხვრები, და
ცხენები, და ეტლები, და
მონები და ადამიანთა სულები.
14და ნაყოფი, რომელიც შენს
სულს სურდა, წავიდა შენგან,
და ყველაფერი, რაც იყო
დელიკატური და კარგი,
წავიდა შენგან და აღარ
იპოვი მათ.
15ამ ნივთებით ვაჭრები,
რომლებიც მის მიერ
გამდიდრდნენ, შორს
დადგებიან მისი
სატანჯველის შიშით, ტირილით
და გოდებით,
16და ამბობდა: ვაი, ვაი, დიდო
ქალაქო, რომელიც იყო
შემოსილი თეთრეულით,

მეწამულით და ალისფერით, და
მორთული იყო ოქროთი,
ძვირფასი ქვებითა და
მარგალიტებით!
17რადგან ერთ საათში ამხელა
სიმდიდრე უქმდება. და
ყოველი გემთმთავარი და
მთელი გემების ჯგუფი,
მეზღვაურები და ყველა, ვინც
ზღვით ვაჭრობდა, შორს იდგა.
18და ტიროდნენ, როცა
დაინახეს მისი წვის კვამლი
და ამბობდნენ: როგორია
ქალაქი ამ დიდ ქალაქს!
19და დააყარეს მტვერი თავზე
და ტიროდნენ და ტიროდნენ და
ამბობდნენ: ვაი, ვაი, დიდო
ქალაქო, სადაც გამდიდრდნენ
ყველა, ვისაც ხომალდები
ჰქონდა ზღვაში მისი
სიძვირის გამო! რადგან ერთ
საათში გაპარტახდება იგი.
20გიხაროდენ, ზეცანო და
წმიდაო მოციქულნო და
წინასწარმეტყველნო; რამეთუ
ღმერთმა შური მოგცა მასზე.
21და ძლიერმა ანგელოზმა
აიღო ქვა, როგორც დიდი
წისქვილის ქვა, და ჩააგდო
იგი ზღვაში და თქვა: ასე
ძალადობით დაინგრევა ეს
დიდი ქალაქი ბაბილონი და
აღარ იპოვება.
22და აღარასოდეს ისმოდეს
შენში ჰარპერების,
მუსიკოსების, მებოსტნეების
და საყვირის ხმა; და არც ერთი
ხელოსანი, როგორიც არ უნდა
იყოს ის ხელოსანი, აღარ
მოიძებნება შენში; და
წისქვილის ხმა აღარ ისმის
შენში;
23და სანთლის შუქი აღარ
ანათებს შენში; და სიძისა და
პატარძლის ხმა აღარ ისმის
შენში, რადგან შენი ვაჭრები
იყვნენ დიდებულნი ქვეყნად;
რამეთუ შენი ჯადოქრებით
მოტყუებულიქნა ყველა ერი.
24და მასში იპოვეს სისხლი
წინასწარმეტყველთა და
წმინდანთა და ყოველივე
დახოცილთა დედამიწაზე.

თავი 19

1და ამის შემდეგ გავიგონე
ზეცაში ბევრი ხალხის დიდი
ხმა, რომელიც ამბობდა:
ალილუია; ხსნა და დიდება და
პატივი და ძალა უფალს, ჩვენს
ღმერთს.
2რადგან ჭეშმარიტი და
მართალია მისი განაჩენები,
რადგან მან განიკითხა დიდი
მეძავი, რომელმაც გააფუჭა
დედამიწა თავისი სიძვით და
შური იძია მისი მსახურების
სისხლისთვის.
3და კვლავ თქვეს: ალილუია. და
მისი კვამლი ადგა სამუდამოდ.
4და დაემხო ოცდა ოთხ უხუცესი
და ოთხი მხეცი და თაყვანი
სცეს ტახტზე მჯდომ ღმერთს
და თქვეს: ამინ; ალილუია.
5და გამოვიდა ხმა ტახტიდან,
რომელიც ამბობდა: ადიდეთ
ჩვენი ღმერთი, ყველა მისი
მონა და მისი მოშიშნო,
პატარები და დიდები.
6და მე გავიგონე ხმა დიდი
ხალხისა, და ხმა მრავალი
წყლისა და ძლიერი ჭექა-
ქუხილის ხმა, რომელიც
ამბობდა: ალილუია, რადგან
უფალი ღმერთი ყოვლისშემძლე
მეფობს.
7ვიხაროთ და ვიხაროთ და
პატივი მივცეთ მას, რადგან
მოვიდა კრავის ქორწინება და
მისი ცოლი მოემზადა.
8და მიეცა მას, რომ
შემოსილიყო თეთრეული, სუფთა
და თეთრი, რადგან თეთრეული
წმინდანთა სიმართლეა.
9და მან მითხრა: დაწერე:
ნეტარ არიან ისინი, ვინც
მოწოდებულნი არიან კრავის
საქორწინო ვახშამზე. და მან
მითხრა: ეს არის ღვთის
ჭეშმარიტი სიტყვები.
10და დავეცი მის ფეხებთან,
რომ თაყვანი მეცეს მას. მან
მითხრა: ნუ გააკეთებ ამას: მე
ვარ შენი თანამსახური და
შენი ძმების, რომლებსაც
აქვთ იესოს მოწმობა; ღმერთს
ეცი თაყვანი, რადგან იესოს
მოწმობა
წინასწარმეტყველების
სულია.
11და დავინახე ცა გახსნილი
და აჰა თეთრი ცხენი; და ვინც
მასზე იჯდა ეწოდა ერთგული
და ჭეშმარიტი, და სიმართლით
განიკითხავს და ომობს.
12მისი თვალები ცეცხლის
ალივით იყო, თავზე კი
მრავალი გვირგვინი იყო; და
ეწერა სახელი, რომელიც
არავინ იცოდა, გარდა თვითონ.
13და შემოსილი იყო სისხლით
გაჟღენთილი სამოსელი და

ჰქვია მისი სახელი ღვთის
სიტყვა.
14და ლაშქარი,რომელიც იყო
ზეცაში,გაჰყვა მას თეთრ
ცხენებზე,თეთრ და სუფთა
თეთრეულში შემოსილი.
15და მისი პირიდან გამოდის
ბასრი მახვილი,რომლითაც
სცემდა ერებს,და განაგებს
მათ რკინის კვერთხით,და
არღვევს ყოვლისშემძლე
ღმერთის მრისხანების და
რისხვის საწნახელს.
16და მის სამოსელზე და
ბარძაყზე ეწერა სახელი:
მეფეთა მეფე და უფალთა
უფალი.
17და ვიხილე მზეზე მდგარი
ანგელოზი;და მან შესძახა
დიდი ხმით და უთხრა ყველა
ფრინველს,რომელიც
დაფრინავს ზეცის შუაგულში:
მოდი და შეიკრიბეთ დიდი
ღმერთის ვახშამზე;
18რათა ჭამოთ მეფეების
ხორცი და კაპიტნების ხორცი,
ძლევამოსილი კაცების ხორცი,
ცხენების ხორცი და მათზე
მჯდომარეები,და ყველა
ადამიანის ხორცი,როგორც
თავისუფალი,ასევე მონა,
ორივე პატარა და დიდი.
19და დავინახე მხეცი და
დედამიწის მეფეები და მათი
ლაშქარი,შეკრებილი,რათა
ებრძოლა ცხენზე მჯდომს და
მის ლაშქარს.
20და აიყვანა მხეცი და
მასთან ერთად
ცრუწინასწარმეტყველი,
რომელმაც მოახდინა
სასწაულები მის წინაშე,
რომლითაც აცდუნა ისინი,
ვინც მხეცის ნიშანი მიიღეს
და მის ხატებას თაყვანს
სცემდნენ.ორივენი ცოცხლად
ჩაყარეს გოგირდით ანთებულ
ცეცხლის ტბაში.
21და დახოცეს დარჩენილი
ცხენზე მჯდომის მახვილით,
რომელიც გამოდიოდა მისი
პირიდან:და ყველა ფრინველი
ივსებოდა მათი ხორცით.

თავი 20

1და ვიხილე ზეციდან
ჩამოსული ანგელოზი,
რომელსაც ხელში უძირო ორმოს
გასაღები და დიდი ჯაჭვი
ჰქონდა.
2და ჩაეჭიდა დრაკონს,იმ
ძველ გველს,რომელიც არის
ეშმაკი და სატანა,და შებოჭა
იგი ათასი წლის
განმავლობაში,
3და ჩააგდე იგი უძირო ორმოში,
ჩაკეტე და ბეჭედი დაადო მას,
რომ აღარ მოატყუოს ერები,
სანამ ათასი წელი არ
შესრულდება,და ამის შემდეგ
უნდა გაიხსნას მცირე დრო.
4და ვიხილე ტახტები და
ისხდნენ მათზე,და
სასამართლო მიეცა მათ;და
ვიხილე მათი სულები,
რომლებსაც თავი მოკვეთეს
იესოს მოწმობისთვის და
ღვთის სიტყვისთვის,და
რომლებიც არ სცემდნენ
თაყვანს მხეცს.არც მისი
გამოსახულება,არც შუბლზე
და არც ხელებზე ჰქონდა
მიღებული ნიშანი;და
ცხოვრობდნენ და მეფობდნენ
ქრისტესთან ერთად ათასი
წელი.
5და ნარჩენი მკვდრები კი არ
გაცოცხლდნენ,სანამ ათასი
წელი არ დასრულებულა.ეს
არის პირველი აღდგომა.
6ნეტარი და წმიდაა ის,ვინც
მონაწილეობს პირველ
აღდგომაში:ასეთებზე მეორე
სიკვდილს არ აქვს ძალა,
არამედ ისინი იქნებიან
ღვთისა და ქრისტეს მღვდლები
და მეფობენ მასთან ერთად
ათასი წელი.
7და როცა ათასი წელი გავიდა,
სატანა გათავისუფლდება
თავისი საპყრობილიდან,
8და გამოვა,რათა მოატყუოს
ხალხები,რომლებიც არიან
დედამიწის ოთხ კუთხეში,
გოგი და მაგოგი,რათა
შეკრიბოს ისინი
საბრძოლველად:მათი რიცხვი
ზღვის ქვიშასავითაა.
9და ავიდნენ დედამიწის
სიგანეზე და შემოიარეს
წმინდანთა ბანაკი და
საყვარელი ქალაქი,და
გადმოვიდა ღვთისგან ცეცხლი
ზეციდან და შთანთქა ისინი.
10და ეშმაკი,რომელმაც
აცდუნა ისინი,ჩააგდეს
ცეცხლისა და გოგირდის ტბაში,
სადაც არიან მხეცი და
ცრუწინასწარმეტყველი,და
იტანჯებიან დღე და ღამე
სამუდამოდ.

11და ვიხილე დიდი თეთრი
ტახტი და მასზე მჯდომი,
რომლის სახიდან გაიქცა მიწა
და ცა;და ადგილი არ იყო
მათთვის.
12და ვიხილე მკვდრები,
პატარები და დიდები,დგანან
ღვთის წინაშე;და გაიხსნა
წიგნები და გაიხსნა სხვა
წიგნი,რომელიც არის წიგნი
სიცოცხლისა.
13და გასცა ზღვამ მასში
მყოფი მკვდრები;და
სიკვდილმა და ჯოჯოხეთმა
გადასცეს მკვდრები,
რომლებიც იყვნენ მათში,და
განიკითხეს ყოველი მათი
საქმეებისამებრ.
14და სიკვდილი და ჯოჯოხეთი
ჩააგდეს ცეცხლის ტბაში.ეს
უკვე მეორე სიკვდილია.
15და ვინც არ იპოვეს
ჩაწერილი სიცოცხლის წიგნში,
ჩააგდეს ცეცხლის ტბაში.

თავი 21

1და ვიხილე ახალი ცა და
ახალი მიწა,რადგან
გადავიდა პირველი ცა და
პირველი მიწა;და აღარ იყო
ზღვა.
2და მე,იოანემ,დავინახე
წმინდა ქალაქი,ახალი
იერუსალიმი,ღვთისგან
ჩამომავალი ზეციდან,
მომზადებული,როგორც
ქმრისთვის შემკული
პატარძალი.
3და გავიგონე ზეციდან დიდი
ხმა,რომელიც ამბობდა:აჰა,
ღვთის კარავი არის
ადამიანებთან და ის
დასახლდება მათთან და ისინი
იქნებიან მისი ხალხი,და
თავად ღმერთი იქნება მათთან
და იქნება მათი ღმერთი.
4და ღმერთი მოსწმენდს მათ
ყოველ ცრემლს თვალებიდან;
და აღარ იქნება სიკვდილი,
არც მწუხარება,არც ტირილი,
არც ტკივილი,რადგან
წინანდელი ყველაფერი გაქრა.
5და ტახტზე მჯდომმა თქვა:
აჰა,ყველაფერს ახალს
ვაკეთებ.და მან მითხრა:
დაწერე,რადგან ეს სიტყვები
ჭეშმარიტი და ერთგულია.
6და მან მითხრა:შესრულდა.მე
ვარ ალფა და ომეგა,
დასაწყისი და დასასრული.
მწყურვალს მივცემ
სიცოცხლის წყლის წყაროს
უსასყიდლოდ.
7ვინც გაიმარჯვებს,
დაიმკვიდრებს ყველაფერს;და
მე ვიქნები მისი ღმერთი და
ის იქნება ჩემი შვილი.
8მაგრამ მოშიშებს,და
ურწმუნოებს,და საზიზღრებს,
და მკვლელებს,და მეძავებს,
და ჯადოქრებს,და
კერპთაყვანისმცემლებს და
ყველა მატყუარას თავისი
წილი ექნება ტბაში,
რომელიც იწვის ცეცხლითა და
გოგირდით:ეს არის მეორე
სიკვდილი.
9და მოვიდა ჩემთან ერთი
შვიდი ანგელოზიდან,
რომლებსაც ჰქონდათ შვიდი
ფლაკონი სავსე შვიდი ბოლო
ჭირით,და მელაპარაკებოდა
და მითხრა:მოდი აქ,გაჩვენებ
პატარძალს,კრავის ცოლს.
10და მან წამიყვანა სულით
დიდ და მაღალ მთაზე და
მიჩვენა ის დიდი ქალაქი,
წმინდა იერუსალიმი,რომელიც
ზეციდან ჩამოდიოდა
ღვთისგან,
.
12და ჰქონდა კედელი დიდი და
მაღალი,და ჰქონდა თორმეტი
კარიბჭე,და კარიბჭეებთან
თორმეტი ანგელოზი და მასზე
დაწერილი სახელები,
რომლებიც არის ისრაელის
ძეთა თორმეტი ტომის
სახელები.
13აღმოსავლეთით სამი
კარიბჭე;ჩრდილოეთით სამი
კარიბჭე;სამხრეთით სამი
კარიბჭე;ხოლო დასავლეთით
სამი კარიბჭე.
14და ქალაქის კედელს ჰქონდა
თორმეტი საფუძველი და მათში
კრავის თორმეტი მოციქულის
სახელები.
15და მას,ვინც მე
მელაპარაკებოდა,ჰქონდა
ოქროს ლერწამი ქალაქის
გასაზომად,მისი კარიბჭით
და მისი კედელით.
16და ქალაქი დგას ოთხკუთხედ,
და სიგრძე ისეთივეა,როგორც
სიგანე;მისი სიგრძე და
სიგანე და სიმაღლე ტოლია.
17და გაზომა მისი კედელი ას
ორმოცდაოთხი წყრთა,კაცის,
ანუ ანგელოზის ზომის
მიხედვით.
18და მისი კედლის ნაგებობა
იყო იასპისაგან,და ქალაქი

სუფთა ოქრო იყო,როგორც
გამჭვირვალე მინა.
19და ქალაქის კედლის
საძირკველი მორთული იყო
ყველა ნაირი ძვირფასი
ქვებით.პირველი საძირკველი
იყო იასპი;მეორე,საფირონი;
მესამე,ქალკედონია;მეოთხე,
ზურმუხტი;
20მეხუთე,სარდონიქსი;
მეექვსე,სარდიუსი;მეშვიდე,
ქრიზოლიტი;მერვე,ბერილი;
მეცხრე,ტოპაზი;მეათე,
ქრიზოპრასუსი;მეთერთმეტე,
იაკინთი;მეთორმეტე,
ამეთვისტო.
21და თორმეტი კარიბჭე იყო
თორმეტი მარგალიტი;ყველა
კარიბჭე ერთი
მარგალიტისგან იყო და
ქალაქის ქუჩა სუფთა ოქრო
იყო,როგორც გამჭვირვალე
მინა.
22და მე ვერ ვნახე მასში
ტაძარი,რადგან უფალი
ღმერთი ყოვლისშემძლე და
კრავი არის მისი ტაძარი.
23და ქალაქს არ სჭირდებოდა
მზე და არც მთვარე,რომ
ანათებდეს მასში,რადგან
ღვთის დიდებამ გაანათა იგი
და კრავი არის მისი ნათელი.
24და გადარჩენილი ერები
ივლიან მის შუქზე და
დედამიწის მეფეებს მოჰყავთ
მასში თავიანთი დიდება და
პატივი.
25და მის კარიბჭეები
საერთოდ არ დაიკეტება
დღისით,რადგან იქ ღამე არ
იქნება.
26და მოაქვთ მასში ხალხების
დიდება და პატივი.
27და არავითარ შემთხვევაში
არ უნდა შევა მასში რაიმე
ბილწავი,არც ის,რაც
სისაძაგლეს აკეთებს ან
სიცრუეს,არამედ ისინი,ვინც
კრავის სიცოცხლის წიგნშია
დაწერილი.

თავი 22

1და მან მაჩვენა სიცოცხლის
წყლის სუფთა მდინარე,
ბროლივით სუფთა,რომელიც
გამოდიოდა ღვთისა და კრავის
ტახტიდან.
2მის ქუჩის შუაგულში და
მდინარის ორივე მხარეს იყო
სიცოცხლის ხე,რომელიც
თორმეტ ნაყოფს იღებდა და
ყოველთვიურად იღებდა
ნაყოფს,ხოლო ხის ფოთლები
განკურნებისთვის იყო.ერებს.
3და აღარ იქნება წყევლა,
არამედ ღვთისა და კრავის
ტახტი იქნება მასში;და მისი
მსახურები ემსახურებიან
მას:
4და დაინახავენ მის სახეს;
და მისი სახელი იქნება მათ
შუბლზე.
5და არ იქნება იქ ღამე;და მათ
არ სჭირდებათ სანთელი,არც
მზის შუქი;რადგან უფალი
ღმერთი აძლევს მათ ნათელს
და იმეფებენ უკუნითი
უკუნისამდე.
6და მან მითხრა:ეს სიტყვები
ერთგული და ჭეშმარიტია:და
წმინდა წინასწარმეტყველთა
უფალმა ღმერთმა გამოგზავნა
თავისი ანგელოზი,რათა
ეჩვენებინა თავის
მსახურებს ის,რაც მალე უნდა
გაკეთდეს.
7აჰა,მე მალე მოვდივარ:
ნეტარია ის,ვინც იცავს ამ
წიგნის
წინასწარმეტყველების
სიტყვებს.
8და მე იოანემ დავინახე ეს
და მოვისმინე.და როცა
მოვისმინე და ვიხილე,
დავეცი თაყვანისცემას
ანგელოზის ფეხებთან,
რომელმაც ეს მაჩვენა.
9მაშინ მან მითხრა:ნუ
გააკეთებ ამას,რადგან მე
ვარ შენი თანამსახური და
შენი ძმების
წინასწარმეტყველთა და მათ,
ვინც იცავს ამ წიგნის
სიტყვებს:ეცი ღმერთს
თაყვანი.
10და მან მითხრა:ნუ დაბეჭდავ
ამ წიგნის
წინასწარმეტყველების
სიტყვებს,რადგან დრო
მოახლოებულია.
11ვინც უსამართლოა,ისევ
უსამართლო იყოს;
12და,აჰა,მე მალე მოვდივარ;
და ჩემი საზღაური ჩემთანაა,
რომ მივცე თითოეულს,
როგორც მისი საქმე იქნება.
13მე ვარ ალფა და ომეგა,
დასაწყისი და დასასრული,
პირველი და უკანასკნელი.
14ნეტარ არიან ისინი,ვინც
ასრულებენ მის მცნებებს,
რათა ჰქონდეთ უფლება

სიცოცხლის ხეზე და შევიდნენ
ქალაქში კარიბჭით.
15 რადგან გარეთ არიან
ძაღლები და ჯადოქრები,
მეძავნი, მკვლელები და
კერპთაყვანისმცემლები, და
ვისაც უყვარს და ტყუის.
16 მე იესომ გამომიგზავნე
ჩემი ანგელოზი, რათა
დაგემოწმებინა თეს
ეკლესიებში. მე ვარ დავითის
ფესვი და შთამომავალი,
ნათელი და დილის ვარსკვლავი.
17 სული და პატარძალი
ამბობენ: მოდი. და ვინც
ისმენს, თქვას: მოდი. და
მოვიდეს მწყურვალი. და
ვისაც სურს, უსასყიდლოდ
აიღოს სიცოცხლის წყალი.
18 რადგან მე ვმოწმობ ყველა
ადამიანს, ვინც ისმენს ამ
წიგნის
წინასწარმეტყველების
სიტყვებს: თუ ვინმე
დაამატებს ამას, ღმერთი
დაუმატებს მას წყლულებს,
რომლებიც დაწერილია ამ
წიგნში:
19 და თუ ვინმე წაართმევს ამ
წინასწარმეტყველების
წიგნის სიტყვებს, ღმერთი
წაართმევს მის ნაწილს
სიცოცხლის წიგნიდან და
წმინდა ქალაქიდან და ამ
წიგნში ჩაწერილისაგან.
20 ის, ვინც ამას მოწმობს,
ამბობს: უეჭველად, მე მალე
მოვალ. ამინ. ასეც რომ იყოს,
მოდი, უფალო იესო.
21 ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს
მადლი ყველა თქვენთან იყოს.
ამინ.